Postilla super epistolas et evangelia / [Guilelmus Parisiensis].

Contributors

William, of Auvergne, Bishop of Paris, 1180-1249.

Publication/Creation

[Cologne] : [U. Zel], [before 1480]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/f8uds6he

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

G
Col
2
80 Case 3. c. 21.

Ante 1480 —

706 Guillermi postille super Evangelia, Lit. Goth., *in double columns, painted capitals, s.n.*—Dialogorum Gregorii, Lit. Goth. s.n

Guillermus. Postilla super Epistolas.
[Cologne] : [U. Zell] {before 1480. n.d.

Hain * 8246
Not in Proctor
Voullième 532

R & S
18.1.99

22 D 5039

Edit. perrara.

De hac Editione G. Fischer (Beschreib: typograph. Seltenheiten V. Liefr. Nürnb. 1804. p. 60. S. 75) sequentia notavit:

" Guielmi Postilla super Evangelia et Epistolas. 126 Blätter in Fol. s. l. et a.
" Dieses Buch könnte man leicht mit dem vorigen verwechseln (Man sehe die Ausgabe von 1482, und die darin mitgetheilte Beschreibung. collect. nost. F.W.) wenn man sich nur an einige Kennzeichen halten wollte. —
" Denn es fängt auf der Rückseite des ersten Blattes mit denselben Worten und
" denselben Typen an: (V) itā bonā &c. — Es hat ebenfalls gespaltene Columnen
" und in der vollständigen 49 Zeilen, auch Blattzeichen von a ij bis r iij; allein
" die Blatt- oder Seitenzahlen fehlen, wie die Custoden; auch zeigt Papier, Schwär-
" ze des Drucks und die noch reine kräftige Form, dass dieses Buch vor 1480
" gedruckt sey. — Das Papier hat verschiedene Zeichen, das d mit der Rose, das
" Wappen mit drei Lilien u. dgl. m. (einzeln Krone. F.W.)

... auch dem Inhalte nach, wenn gleich die Bücher von einem Verfasser
" sind, und von ihm selbst auch beide Postillen genannt werden, zeigt dieses
" eine ganz andre Einrichtung. —
" Am Ende liest man:
" Finitū feliciter postille fris Guillermi mgri parisiēs super eplās et evan-
" gelia tā de tempe q̄ de sctīs cū textu utcumque noviter super addito.

Die letzte Seite ... ist leer gelassen. —
" In diesem Werke sind nur drei Zeilen mit der Zellischen schönen Bibeltype ge-
" druckt die erste nämlich (V) itā bonā et cārum beatū, der Anfang des Satzes
" und in der Mitte des ersten Blattes: Sunt aūt hec doctorū nōia, und auf dem fol-
" genden Blatte recto der Anfang der ersten Postille (F) Ratres sciētes qz hora est. —
" In dem vorigen Werke (Ausgabe von 1482. F.W.) war der Anfang jeder Postille mit
" grössern Buchstaben, der Bibeltype nämlich gedruckt. —
" Diese Ausgabe findet sich auf der öffentlichen Bibliothek zu Mainz. — "

F.W.

Postilla

liber ~~monrij in gasthaft~~

Bibliotheca Ettiehof pastoris in velen 1816

„Cum signat. litteris A–J. fol.“

vid. Panzer Ann. Typogr. Tom. IV. p. 136. N. 584.

Vitā bonā et exitum beatū
Ego frat̄ gwillerm⁹ ſacre the
ologie pfeſſor min⁹ pariſius
educat⁹. Sacroꝝ euāgelioꝝ ac epla
rū de tpe dieb⁹ dn̄icis ꝛ ſcis Etiā ſup
cōe Aploꝝ. martiꝝ. ꝯfeſſoꝝ. virgiͫ.
et p defūctis expoſitōs i vnū collig̃
volumē. min⁹ expertis clericꝭ. ac maxi
pietib; pdicatorib; pnecariū fore iu
dicaui. Cōſiderās nōnullos cancelli
ſtas min⁹ caute ac impite euāgelia
ꝛ eplas vulgo xpiano pnūciantes
pcedē non hn̄tes carūdē expoſitōnū
ſciam q̄ neccaria eſt Cōpoſui ġꝛ hūc
librū pro eiſdē utē. ac p oib; ſacroꝝ
euāgelioꝝ ac eplaꝝ expoſitōem cu
pietib; nō meū (qḋ exiguū eſt) inge
niū ꝯſului ꝑprias dictās expoſitōes:
ꝫ aliorū ſacre pagine doctorū libris
innitens. eas quas meli⁹ ſcpſerunt
poſtillas ꝛ expoſitōes pfuctoꝛie extra
hēdo p⁹ quelib; paſſū text⁹ ponēs cū
pmiſſiōe tituli vniuſcuiuſq; q̄ ſcpſit
Addiciēſq; p⁹ quālib; dn̄icat̄ euāge
lij expoſitōꝫ neccaria notabilia p ma
teria text⁹ ex ſmonib; de tpe eximij
doctoris Hugonis de prato ſumpta.

¶ Sunt aūt hec doctoꝝ noīa
Sancti Auguſtini. Sā Greg. Sancti
Jheronimi. Sā Ambroſij. Venera
bil̄ Bede. ex ipōꝝ omelijs. Gloſe in
terlinearis Gloſe ordiarie. Nicolai
de lira. Nicolai de Gorra ſup quatu
or euāgeliſtas Sā thome de aquino
ſup Johānē. Wilhelmi lugduñ. in ſ
mōib; de tpe Jordaīs ex ſmōib; de tē
pe. Rabani Vicētij. Quoꝝ mod⁹ pe
nes titlos abbreuiatos legēdi tal̄ ē

¶ Ly. i. Nycolaus de lyra.
Gor. i. Nicolaus de gorra.
Glo. intli. i. gloſa intlineari.
Glo. or. i. gloſa ordinaria.
Ra. id eſt rabanus.
Tho. i. b. Thōs de Aquino.
Wil. lugdu. i. Wilhelm⁹ lugdunēſ.
Jor. id eſt Jordanis.
Vin. id eſt Vincentius.

¶ Ad iſtos immediate ſbſcriptos
ſcūs Paulus ſcripſit eplas.

¶ Romani ſūt qui in partibus Ita
lie de iudeis ꝛ gentibus conuerſi ſūt
ad fidē catholicam p Paulum. ſcri
bētē eis p thimotheū diſciplm ſuū a
Corintho ciuitate q̄ eſt in Achaia.

¶ Corinthi ſūt Achaici: ſicut pariſiē
ſes gallici. Corinth⁹ eſt ciuitas me
tropolis in Achaie partib;. Achaia
vō eſt q̄dda; territoriū in t̄ra grecie
ꝛ illis ſcpſit ab epheſo per Thimo
theum diſcipulum ſuum.

¶ Galate ſūt greci Et galacia ē no͂
regiōis grecie ꝛ ill̄ ſcpſit ab epheſo.

¶ Epheſi ſūt Aſiani. ab aſia minoꝛ
q̄ ē ps grecie ꝛ ill̄ ſcpſit de rō de carcē

¶ Philippēſes noīant̄ a ciuitate phi
lippis. q̄ eſt in grecia quā edificauit
Philipp⁹ rex pater Alexādri magni
ꝛ ſic eam nominauit.

¶ Coloſēſes hn̄t no͂a a ciuitate Coloſ

¶ Theſſalonicēſes nominā͂ a ciuitate
Theſſalonica que eſt metropolis in
macedonia q̄ eſt ps grecie.

¶ Hebrei ſūt. qui ſūt conuerſi de iu
daiſmo ad fidem catholicam.

¶ Thimothe⁹ eſt p pauli ꝯūſus ad
fidē catholicā ꝛ epūs ab eo ordinat⁹.

¶ Tit⁹ eſt diſcipulus ſācti Pauli
ab eo conuerſus ad fidem catholicā
ꝛ archiepūs Cretenſis ordinatus.

¶ Expoſitōes ſiue poſtille eplarū ꝛ
euangelioꝝ cū textu de tempe ꝛ de ſā
ctis p totū annū ex diuerſis doctori
bus collecte incipiūt.

¶ Dominica prima in aduentu do
mini epiſtola Ad romanos xiij.

Fratres Scien-
tes q̃a hora eſt
iã nos de ſõno ſur-
gere Nũc em̃ ꝓpior
eſt noſtra ſal9 q̃ cũ
credidim9. nox p̃-
ceſſit. dies aũt appropinq̃bit Abiciã
m9 ḡ opa tenebrarũ ⁊ induam̃ arma
lucis ſicut in die honeſte ambule-
mus. nõ in comeſſatõnibus ⁊ ebrie
tatib9. ñ in cubilib9 ⁊ ĩpudicicijs. ñ
in cõtentione ⁊ emulatõe. ſed indui
mini dñm Jħm xp̃m ¶ Poſtilla
Fratres ſciẽtes q2 hora eſt. ⁊c̃.
Verba ꝓpoſita originaliter ad
Rom̃. xiij. capitulo ſũt ſcpta: in epi
ſtola hodierna lectionalit̃ recitata.
Añ initiũ illi9 ep̃le ſcribit ſcũs Pau
lus in eodez capitulo dicẽs. Nemini
quicq̃ debeatis: niſi ut inuicẽ diliga
gatis. Qui em̃ diligit ꝓximũ: legez
impleuit. P9 hoc ſeq̃tur ep̃la hodier
na. Sciẽtes q2 hora eſt iam ⁊c̃. Vbi
ſciendũ q2 ep̃la hodierna ⁊ euãgeli-
um hodiernũ ↄcordant. q2 in euãge
lio intimat̃ nobis aduẽtus regis ce-
leſtis. Sic in ep̃la monet nos ap̃ls
Paulus: ut prepem9 nos ad aduẽ-
tũ tanti regis: dicens (Fratres) Vbi
notandũ q2 ſcũs Paul9 ap̃lus ↄmu
niter in ſuis ep̃lis p̃mittit (fratres)
Et rõ eſt q2 in ſuis ep̃lis nitit̃ hoies
inducere ad amorẽ fraternitat̃. Etiã
p̃ñtem epiſtolã ſcribit Romanis Et
Romani ſunt q̃ in ptib9 ytalie de iu
deis ⁊ gẽtib9 cõuerſi ſũt ad fidem p
doctrinã ipſi9 ap̃li. Vñ ſcribit ipſe p
Thimotheũ diſcipl̃m ſuũ ⁊ corintho
ciuitate q̃ eſt in achia: dicẽs (Scientes
q2 hora eſt) .ſ. in tẽpe gratie (iã nos
de ſomno ſurgẽ) Lyr. de ocio ſurgẽ ad
opa caritatis Grego. Caritas opat̃
magna ſi eſt. ſi aũt opari renuit: ca
ritas nõ eſt (Nũc em̃) .i. tempe gra
tie (ꝓpior eſt noſtra ſal9) Lyr. q2 per
xp̃m ianua ſalutis eſt apta. q̃ tẽpe
legis erat clauſa. Jdeo ſb̃dit (q̃ cũ
credidim9) .i. plus q̃ ante aduentũ
xp̃i. tũc em̃ ſciebant ſe p̃res antiqui
deſcenſuros ad limbũ Vñ p̃triarcha
iacob dixit. Gen̄. xxxvij. Deſcẽdam
ad filiũ meũ lugẽs in infernum ⁊c̃.
(nox p̃ceſſit) Lyr. .i. obſcuritas figura
rũ veteris legis (dies aũt appropin
quabit) .i. claritas veritatis reuela-
ta eſt in noua lege (Abijciam9 ergo
opera tenebrarũ) Lyr. .i. peccata q̃ ad
tenebras ducũt Math̄. xxij. (⁊ indu
amur arma lucis) .i. virtutes q̃ illu
minãt mentẽ: ⁊ finalit̃ ad vitaz eter
naz ꝑducunt (Sicut in die) Lyr. iudi
cij extremi (honeſte ambulem9) ſcz
ad gl̃am (non) .ſ. ambulem9 (in cõ-
meſſatõib9) .ſ. vitando pc̃ã gule (⁊
ebrietatib9) .i. potatõnib9 immode-
ratis (nõ in cubilib9) Gor. id eſt pi
gritijs dormitiũ (⁊ ĩpudicicijs) .i.
luxurioſis actib9 q̃ ꝓueniũt ex ſup-
fluitate cibi ⁊ potus ⁊ ſomni (non in
contẽtione) ſcz q̃ vn9 ↄtendit contra
aliũ (⁊ emulatiõe) Gor. q̃ vnus al-
teri inuidet de ſua ꝓſperitate (Sz in-
duimini dñm Jħm xp̃m) Lyr. .ſ. imi-
tando ſanctitatem cõuerſatõnis ſue
Quia ſcḿ Augu. Nõ eſt verus xp̃i-
an9 q̃ nõ imitat̃ veſtigia xp̃i.

¶ Seq̃tur euangeliũ eiuſdẽ diei.

In illo tpe. Cũ appropinq̃ſſet
Jħs ih̃rl̃mis ⁊ veniſſet beth
fage ad montez oliueti. Tũc
miſit duos diſcipulos ſuos: dicens
eis. Jte ĩ caſtellũ qđ contra vos ẽ. ⁊
ſtatĩ inuenietꝭ aſinã alligatã ⁊ pullũ
cũ ea. Soluite ⁊ adducite mihi. Et ſi
q̃s vobis aliq̃d dixerit. dicite q2 dñs
hijs op9 hz: ⁊ cõfeſtim dimittet eos
Hoc aũt totũ factũ eſt ut adimplere2
qđ dictũ eſt p ꝓph̄am yſa. dicentem
Dicite filie ſyon. Ecce rex tu9 venit ti
bi mãſuetus ſedẽs ſup aſinã ⁊ pullũ
filie ſb̃iugal̃ Eũtes ãt diſcipl̃i fecerũt
ſicut p̃cepit illis iħs. Et adduxerũt
aſinã et pullũ ⁊ ipoſuerũt ſup eos ve
ſtimẽta ſua. ⁊ eũ deſup ſedere fecerũt
Plima aũt turba ſtrauerũt veſtimẽta

ſua in via. Alij āt cedebāt ramos de
arboribus ⁊ ſternebāt in via. Turbe
āt que p̄cedebāt ⁊ que ſeq̄bant cla-
mabāt dicētes. Oſanna filio dd: bñ
dictus qui venit in noīe domini.

Poſtilla.

CVm appropinq̄ſſet. Math. xxj.
Mar. xj. lu. xix. Jo. xij. Hiſtoia
h9 euangelij facta ē anno xp̄i. xxxiij
xiij. Kal. April. dñica. luna. x. indi-
ctione. vj. Ante initiu; hodierni euā
gelij bʒ Jo. xij. q̄ añ ſex dies paſche
.i. ſabbato añ diē palmaꝝ xp̄ſ venit
bethaniā qd̄ erat caſtellū Marthe ⁊
marie magdalene diſtās a ihrlm p
duo pua miliaria q̄ faciūt vnū dimi
diū miliare apud nos. ſc; in ptibus
almanie. vbi fecerāt xp̄o cena; Mar-
tha miſtrabat Lazar9 vero erat vn9
ex diſcumbētibus. Maria magdale
na aperuit pixidem de alabaſtro vn-
genti nardipiſtici precioſi et vnxit pe
des dñi. Cōuenerūt autē bethaniam
multi. nō tm̄ pp̄ter ihm ſed ut lazarū
viderēt reſuſcitatū Cogitauerūt aūt
pncipes ſacerdotū ut ⁊ lazarū inter
ficerēt. qꝛ multi pp̄ter illum abibant
ex iudeis ⁊ credebant in ihm. Sequen
ti vero die ſc; in die palmaru; mane
facto chriſtus de bethania receſſit ut
veniret iheruſalē. Cū autē appropin
quaſſet iheroſolimis ⁊ veniſſet beth
fage) Lx. que erat villa parua ī deſ-
ſenſu montis oliueti verſus iheruſa-
lem. ⁊ erat villa ſacerdotū. qꝛ licet ſa
cerdotes nō haberent hereditates ad
excolendū habebāt tamē domos ad
aīmalia nutriendū (ad montē oliue
ti) qui diſtat a iheruſalē mille paſſi
bus qui faciūt vnū miliare. id ē iter
ſabbati hñs. ut; Actu. j. (Tūc miſit
duos diſcipulos) qui fuerunt petr9
⁊ philippus. ut dicit Ambro. ⁊ Cri-
ſoſt. ⁊ etiam Hilarius. (dicens eis.
Jte in caſtellū) .i. ad iheruſale; que
erat ſita ad radices alteri9 montis.
ſc; ſyon (quod cōtra vos eſt) id ē vo-
bis ex oppoſito. Hic etia; dicitur q̄
domin9 noſter iheſus chriſt9 preuide
bat cōtradictionē futurā in iheruſalē
cōtra apoſtolos. quia poſt aſcenſio-
nē xp̄i iudei perſeq̄bantur apoſtolos
⁊ flagellabant eos om̄es ſimul. ⁊ p
hibuerūt ne amplius predicarēt po
pulo in hoc nomine. Reſpondit Pe
trus. Oportet deo plus obedire q̄ ho
minibus Actuū. v. Vnde in pſalmo
liiij. Iniquitatem ⁊ cōtradictōem
vidi in ciuitate. (Et ſtatim inuenie-
tis aſinam alligatam ⁊ pullum cum
ea) ad litterā dicitur q̄ in iheruſale;
erat aſina cōis deputata oib9 vſib9
pauperū qui nō poterāt hr̄e iumēta
⁊ erat añ domū cuiuſdā ligata: vel ī
cōi loco. ut qui ea īdigebat die qua
hr̄bat eā: ei pabulū dabat. pull9 aūt
ei9 nutrieba ad eoſdem vſus ⁊ h̄ ſm
Jhero. ⁊ Raba. (Soluite ⁊ adducite
mihi. Et ſi q̄s aliq̄d vobis dixerit.)
.ſ. impedire volens (dicite quia dñs
hijs op9 h;) Et cōfeſtim) .i. ſine cōtra
dictione (dimittet eos) Vñ Criſoſt.
Virtus xp̄i apparuit corā eo .i. cuſto
de illoꝝ aīmaliū ad dandu; ignotis
(Hoc āt factū eſt ut adimpleret qd̄
dictū eſt p pp̄hetā) zach. ix. dicentē.
(Dicite filie ſion) Lx. hoc eſt ciuitati
ihrlm que dicebat filia ſion. quia in
monte ſion erat fortaliciū ciuitatis ⁊
ptegeba ciuitas ab illa pte ſicut filia
a mr̄e. (Ecce rex tu9) .i. xp̄s (venit ti-
bi manſuetus ſedēs ſup aſinā ⁊ pullū
filiū ſubiugalis) Primo eni ſedit ſu
p pullū. qꝛ tñ non erat domitus. cū
nondū fuerat applicatus humanis
vſib9. ut dʒ Mar. xj. ⁊ lu. xix. Jō poſ-
ſtea ſedit ſup aſinā. Hoc āt factu; ē
in figura. qꝛ p pullu; ſignificabatur
pp̄ls gentil q̄ non fuerat ſubiect9 iu
go legis. p aſinā vero pp̄ls iudaicus
qui laborauerat ſub lege. Ad h̄ aūt
veniebat xp̄s in mūdū ut vtrūq; po
pulū ſubiugarēt ſibi p fidē catholicā
Notandū āt q̄ huic facto adhibe
tur pp̄hete zacharie teſtimoniu;. ut
appeat dñm ihm oia que de ipo ſunt
ſcripta cōpleuiſſe. ſʒ ſcribe ⁊ phariſei
cecati malicia: non intellexerūt que

legeriᵗ. Et iſtud dictū ꝓphetie extēdi
tur ad duplicē aduentū xp̄i .ſ. ad ad
uentū in carnē ⁊ ſic legiꝉ h̄ euange
liū in prima dn̄ica aduentus ſm̄ ru
bricā ordinis p̄dicatoꝝ. ⁊ ad aduē
tum in ihr̄lm ⁊ ſic legiꝉ in dn̄ica pal
marū (Euntes autē diſcipuli fecerunt
ſicut p̄cepit illis ih̄s. Et adduxerūt
aſinā ⁊ pullū ⁊ impoſuerūt ſup eos
veſtimenta ſua ⁊ eū deſup ſedere fe
cerūt) Hec fuit reuerētia quam diſci
puli xp̄o exhibuerūt. quia nō pmi
ſerūt eū equitare ſup nudos. ſed ei lo
co ſelle veſtimēta ſuppoſuerūt (Plu
rima autē turba ſtrauerūt veſtimē
ta ſua in via) ſcʒ ſub pedib⁹ aſine ne
offenderet ad lapidē. ⁊ h̄ eē factū eſt
ip̄i xp̄o a ꝑplo in ſigᵐ reuerētie (Alij
āt cedebāt ramos de arboribꝫ ⁊ ſter
nebāt in via) quod erat alacritatꝭ et
gaudij ſigᵐ ut dicit Ihero. Et ēueriſ
ſile ꝙ de oī gn̄e arboꝝ pulcrarū ⁊ p̄ci
pue oliuarū. Vn̄ ecc̄ia cantat Pueri
hebreoꝝ tollentes ramos oli. ⁊c. cā
tat etiā de floribus ⁊ palmis. Occur
runt turbe cū floribus ⁊ palmis. In
illa em̄ calida regione tūc arbores ci
tius florent. ideo eſt credibile ꝙ pul
criores frondes cū floribus ſuis vel ec̄
floēs alios de terra carpebāt ꝓ ame
nitate ⁊ iocūditate oſtenda. (Tur
be autē que p̄cedebāt ⁊ que ſeq̄bant
clamabāt. d. (Oſanna filio dd̄) cū
em̄ chriſtus eſſet in deſcenſu montis
oliueti. auditū eſt ihr̄lmis de aduē
tu eius. et tūc turba multa que cōue
nerat ad diē feſtum ꝓceſſit ei obuiā
qꝛ audierūt miraculū de ſuſcitatōe
lazari. Multa em̄ turba comitabaꝉ
eū de bethania veniendo ⁊ ſic omnes
ſilꝫ .ſ. obuiātes ⁊ comitātes fecerūt ei
reuerētiā clamātes ⁊ dicētes Oſāna
filio dauid Oſanna īterp̄taᵗ obſecro
dn̄e ſaluū me fac. Filio dauid .i. p fili
um dauid .ſ. xp̄m. (Bn̄dict⁹ q̄ venit)
.ſ. a dn̄o deo miſſus (in noīe dn̄i) Vn̄
pſ̄. Narrabo nomē tuū fr̄ibus meis.
Itē ſm̄ marcū turbe adhuc adiunxe
runt ſcd̄am laudē dicētes (Bn̄dictū

regnū p̄ris nr̄i dauid) q. d. bn̄dictū
regnū p̄ris nr̄i dauid quod reſtitutū
eſt nūc in aduētu tuo. Item ſm̄ Lu
cam. terciam laudē addiderūt dicen
tes (pax de celis ⁊ glā ī excelſis. Itē
ſm̄ iohēm quartā laudē addiderunt
ꝑi. (Bn̄dictus rex iſrꝉ qui venit ī no
mine dn̄i) ⁊ ſic receperunt eū oēs tur
be tanq̄ regē ¶ Circa p̄ns euangeli
um vbi dicitur. Ecce rex tuus venit tibi
māſuetus. eſt diligenter ſciendū ꝙ
aduētus xp̄i deſiderabaꝉ a ſupioribꝫ
ſcʒ ab angelꝭ ut reſtauraretᵘ. Nā p ī
carnationē filij dei ſedes celoꝝ cadē
tiū ſūt implete. Itē deſiderabaꝉ ab ī
ferioribꝫ .ſ. a ſcīs p̄ribꝫ q̄ in limbo deti
nebātur capti. ⁊ p aduētū filij dei li
berati ſunt. ut zach. ix. Tu q̄ꝫ in ſan
guine teſtamēti tui emiſiſti vinctos
tuos de lacu in quo non erat aq̄. ⁊c.
Itē deſiderabaꝉ a medioc̄ibꝫ q̄ ꝓ tūc
erāt in medio .i. in mūdo ut in e⁹ fide ⁊
merito ſaluarētᵘ ⁊ ne deſcenderēt āpli
us in infernū. qꝛ p⁹ e⁹ aduentū ad celū
aſcendūt oēs qui credūt in ip̄m in vi
ta glē ꝑmanſuri. ut Ioh. iij. Sic de⁹
dilexit mūdū ut filiū ſuū vnigenitū
daret. ut oīs qui credit in eū nō pere
at ſed h̄eat vitā eternā ¶ Itē diligen
ter notandū ꝙ totū tp̄s an̄ aduētū
xp̄i fuit tp̄s rigoris ⁊ iuſticie. nā de⁹
in eo magnā iuſticiā exercuit. ut ī in
luciferō ⁊ angelꝭ ei⁹ quos ꝓpter vnū
motū ſupbie de celo pi͛cit. pſa. xiiij.
Itē ptꝫ in p̄mis pentibꝫ quos ꝓpter
vnū pomū vetitū qđ comederāt de pa
radiſo eiecit. Gen̄. iij. Itē pꝫ in dilu
uio in quo ꝓpter pc̄tm̄ carnis totū
gen⁹ hūanū ſubmerſit. exceptꝭ octo
hoīb⁹. Gen̄. vij. Idē etiā ptꝫ in q̄nq̄
ciuitatibꝫ Sodoma Gomorra Adoma.
Seboyma Segor ut Gen̄. xix. Pluit
it dn̄s ſup Sodomā ⁊ gomorrā ſul
phur ⁊ ignē de celo ⁊ ſubuertit has
ciuitates ⁊ oēm circa regionē ⁊ vniuerſos
habitatores vrbiū. et cūcta terre uiren
tia. Idē patet in multis locis veterꝭ
teſtamenti. vbi oſtēditur ꝙ de⁹ mag
nas iuſticias exercuit in hoīes. Naꝫ

Hec ſnīa ⁊ admiranda iuſticia om̄es
ꝑiarchas ⁊ ꝓphetas: ac etiā oēm ho-
minē ꝙ̄tumcūq; ſcē viuerꝫ mittebat
ad carcerē inferni Gen̄·xxxvij· De-
ſcendā ad filiū meū lugēs in infernū·
Ac etiā iohēm baptiſta de q̄ xp̄s te-
ſtatꝰ eſt· ꝙ inter natos mulierꝫ non
ſurrexit maior Johāne baptiſta·
Math·xj· Vnde pſ· Dn̄e in celo miā
tua· ꝗ miā ptūc videbatᷣ eſſe in celo
cū angelis· At ubi venit plenitudo te-
poris Gal·iiij·c· tp̄s grē ⁊ mīe qꝺ in-
cepit in aduētu xp̄i· cūiuſquaq; reg-
nat ⁊ ꝑualet mīa iuſticie· Vnde pſ·
Mīa dn̄i plena eſt terra· Hoc ſic ꝓ-
batur· ꝗ xp̄s pꝰ aduentū ſuū regnū
celoꝝ ꝑciofiſſimū vili precio vendidit
Nam p̄mo ipm̄ dedit apl'is ꝓ nauic-
reti· utꝫ Math·iiij· Relictis retibꝰ et
p̄re ſecuti ſūt eū· Secūdo Zacheo dedit
ꝓ dimidio bonoꝝ ſuoꝝ· utꝫ Lu·xix·
Ecce dimidiū bonorū meorū dn̄e do
paupibꝫ· Tercio dedit alijs ꝓ reſidua
pte diuitiaꝝ ſuaꝝ· utꝫ Lu·xj· Qꝺ ſu-
pereſt date elemoſinā· ⁊ ecce oīa mun
da ſunt vobis· Quarto q̄buſdā dat
ꝓ duobꝫ minutis· ſicut paupcule vi-
due· ut pꝫ Lu·xxj· Vidit inq̄t iheſus
quandā viduā paupculā mittentē
era minuta duo· Quinto q̄buſdam
ꝓ calice aque frigide· ut pꝫ Math·x·
Quicūq; potū dederit vni ex minimis
meis iſtis calicē aque frigide: nō ꝑ-
det mercedem· Sexto quibuſdā ꝓ ſo-
la bona volūtate· ut latro in cruce di-
xit· Domine memēto mei dū veneris
in regnū tuū Et rn̄det ei xp̄s· Amen
dico tibi· Hodie mecū eris in paradi-
ſo· Vn̄ Aug· coronat deꝰ intus volun
tatē vbi nō inuenit facultatē· ¶ Itē
notandū ꝙ hugo de prato ſup p̄dic-
ta verba· Ecce rex tuꝰ venit tibi mā-
ſuetus· dicit ꝙ dn̄s ihs venit nobis
ſeptē modis· Primo venit ut lux ad
illuminādū· ꝗ om̄es ceci eramꝰ· utꝫ
yſa·ix· Habitantibꝰ in regione vmbre
mortis lux orta eſt eis· Secūdo venit
ut medicus ad ſanandū· ꝗ oēs infir-
mi ad mortē iacebamꝰ Vn̄ pſ·xvj·
Miſit vbū ſuū ⁊ ſanauit eos· Tercio
venit ut iuſtꝰ ad iuſtificandū ⁊ pec-
cata remittendū· ꝗ oēs peccauimꝰ·
Juxta illud ad Ro·iij· Oēs peccaue
rūt ⁊ egent grā dei· Math·ix· Cōfide
fili remittūtur tibi pc̄tā tua· Quar-
to venit ut ignis ad flāmādū· ꝗ in
dei amore ⁊ pxi oēs frigidi maneba-
mꝰ· utꝫ Lu·xij· Ignē veni mittere in
terrā Quinto venit ut redemptor ad
p̄cium nobis ſoluendū· ꝗ oēs ꝓ de-
licto p̄morū pentū in carcere infer-
ni detinebamur· Vn̄ apl's·j· Cor·vj
Empti enī eſtis p̄cio magno· Sexto
venit ut vita ad viuificādum ꝗ oēs
vita glīe carebamꝰ ꝓpter originale
pc̄tm̄· Septimo venit ut dn̄s omnipo
tens: ad pr̄iam noſtrā nos reducēdo
ut pꝫ Mich·ij· Aſcendēs añ eos pan-
dens iter· Hec hugo de prato·

¶ Dn̄ica ſcd̄a in aduentu ep'la·

Fratres· Quecūq; ſcp̄ta ſunt
ad noſtrā doctrinā ſcp̄ta ſūt
ut ꝑ paciētiā ⁊ ꝯſolatōēꝫ ſcp̄-
turaꝝ ſpem habeamꝰ· Deꝰ aūt paciētie ⁊
ꝯſolatiōis det vobis idipſū ſape in alter
utrū ſcd̄m ihm̄ xp̄m ut vnanimes vno
ore honorificetis deū ⁊ prēm dn̄i nr̄i
ihu xp̄i· Propt̄ qꝺ ſuſcipite inuicē
ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos in honorē dei
dico eī xp̄m ihm̄ miniſtꝝ fuiſſe circūci
ſionis· ꝓpter veritatē dei· ad ꝯfirmādas
pmiſſiōes patꝝ· gētes aūt honorare
deū ſup miā· ſic ſcp̄tū ē· Propterea
ꝯfitebor tibi in gētibꝫ dn̄e· ⁊ nomini
tuo cātabo· Et iterū dicit· Letamini
gētes cū plebe eiꝰ· Et iterꝝ· Laudate
dn̄m om̄es gētes· ⁊ magnificate eū
oēs ppl'i Et rurſus yſayas ait· Erit
radix ieſſe· ⁊ q̄ exurget regē gentes·
gētes in eū ſperabūt· Deꝰ aūt ſpei re-
pleat vos omi gaudio ⁊ pace in cre-
dendo· ut habūdetis in ſpe ⁊ virtute
ſpiritusſancti·

¶ Poſtilla·

Fratres· Quecumq; ſcripta ſūt
ad noſtram doctrinam ſcripta
ſunt· Ad Romanos·xv· Ante initiū

Illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctus Paulꝰ
in pñcipio illiꝰ capituli: dicēs. Debe
mus aūt nos firmiores imbecillita
tes īfirmoꝝ ſuſtinere ⁊ nō nobꝭ pla-
cere. Poſt hoc ſeq̇tur epiſtola hodi
erna. Quecūq; ſcripta ſūt ⁊cͣ. Cōcor
dāt epl'a ⁊ euangeliū. q2 in euange
lio hodierno agitur de aduentu xp̄i
ad iudiciū vbi quedā ad terrorē ma
loꝝ: quedā ad conſolatōem bonoꝝ
tangunt. Sic etiā apl's in epl'a hodi
erna adducit ſacrā ſcripturā que ho
minē ad preparandū ſe ad iſtū aduē
tū dirigit ⁊ īformat dicēs (Quecūq;
ſcripta ſūt ⁊cͣ.) ſcꝫ. de dño nr̄o Jh̄u
xp̄o in diuinis libris ⁊ etiā de ſanctis
veteris teſtamenti. ſicut de Jacob et
de Thobia. ⁊ etiā de ſcīs noui teſta-
menti. ſ. de apl'is de mr̄tiribꝫ ⁊ de ali
is ſanctis (ad noſtrā doctrinā ſcp̄ta
ſunt) q2 oīs ſacra ſcriptura diuinitus
inſpirāta vtilis eſt ad docendū. ij. ad
Thi. iij. (ut p patiētiā) ſ. in aduerſ
(⁊ ꝯſolatōem ſcripturaꝝ) i. ꝯſolatō
nem quā dāt ſcp̄ture. Conſolāt em̄
nos ſcripture in incolatu vite p̄ntis.
(ſpem habeamꝰ) ſ. de btītudine etꝰ-
na q̄ ex ſcripturis pmitti² (Deꝰ autē
patiētie) i. deus q̄ eſt dator patiē in
aduerſ (⁊ ſolatij) i. ꝯſolationis pꝰ
tribulatōnem. q2 ipſe ꝯſolat nos in
oī tribulatōe noſtra. ij. coꝝ. j. (dare vo
bis idipſū ſape) i. ſentire (in alteru
trū) i. ꝯformit (ſm ih̄m xp̄m) i. ſm
doctrinā ih̄u xp̄i (ut vnanimes) i.
eadē volūtate (vno ore) i. eadē voꝯis
ꝯfeſſione (honorificetꝭ deū ⁊ p̄rē dn̄i
noſtri ih̄u xp̄i) Lꝫ. quantū ad vni-
tatē opiſ. q2 fides ſine opibꝫ mortua
eſt. Jac. ij (ꝓpter qd̄ ſuſcipite iuicē)
ſcꝫ infirmos ad conſolandū (ſicut ⁊
xp̄s ſuſcepit vos) infirmos (in hono
rem dei) i. ut in vobis honorificetur
deꝰ (Dico em̄ xp̄m ih̄m miniſtrū) i.
p̄dicatorē (fuiſſe circūciſionis) p̄di-
cādo iudeis circūciſ. Jō ipſe xp̄s di-
xit: Math. xv. Nō ſū miſſus n̄i ad
oues q̄ perierūt domꝰ iſrˡ (ꝓpter veri-
tatē dei) vim. i. ut deꝰ verax hēaꝭ (ad

ꝯfirmādas pmiſſiōes patꝝ) factas
ipſꝭ. q2 iudeorū aſſūptio ad fidē ⁊ ad
ſalutē fuit ex debito p pmiſſionē pa
tribꝰ eorū factā. Lu. j. Sic locutus ē
ad p̄res nr̄os: abrahā ⁊ ſemini eius
in ſecl'a (Gentes aūt) pagani. ſ. dn̄t
(honorare deū ſup miſericordia) eis
exhibita ſine p̄cedēte pmiſſione. q2 a
gentiū aſſūptio ad fidē ⁊ ſalutē fuit
ex ſola mīa ſine pmiſſiōe. q2 lex nō
fuit data p̄ribus eoꝝ: neq; ꝓphete ſi
cut iudeis (ſicut ſcriptū ē) in ps̄. xvij
vbi xp̄s loq̇tur ad p̄rē (ꝓpterea cō
fitebor tibi in gētibꝫ dñe) i. faciā ti-
bi gentes cōfiteri voce laudando. (⁊
nomini tuo cātabo) Gorra. id eſt fa
ciam tibi cantare canticū laudis.
pſal° nonageſimoq̇nto Cātate dño
cāticū (⁊ iteꝝ dicit) ſcꝫ ſcripturā iſa.
xxxv (Letamini gentes) i. pagani
ꝯuerſi ad fidem (cū plebe eius) i. cū
iudeis poſtq̄. ſ. factū eſt vnū ouile de
iudeis ⁊ gētibus. Vñ Johā. x. et fiet
vnū ouile ⁊ vnꝰ paſtor (⁊ iterū) dicͭ
dd in pſal. cxvj. (Laudate dn̄m oēs
gētes) i. pagani cōuerſi ad fidem (⁊
magnificate eū oēs ꝓpl'i) Vim. i. oēs
trib9 filioꝝ iſrˡ (Et rurſū iſayas ait)
xj. ca. (Erit radix yeſſe) ſ. q̄ ⁊ yſay
pater dd. j. Re. xvj. de q̄ ſtirpe natꝰ
eſt xp̄s ſm carnē (et q̄ exurget rege
re gētes) ſ. in fide ⁊ bonis opibus. ⁊
(gentes) ꝯuerſe ad fidē (in eum ſpa-
bunt) Geñ. xlix Ipſe erit expectatō
gentiū q2 hn̄t ſpem p ipſū conſeq̇vi
tā eternā (Deꝰ aūt ſpei) in quo ſpes
rādū ē (repleat vos omni gaudio)
ſcilicꝫ ſpirituali (⁊ pace ī credendo ut
habūdetis in ſpe) Lꝫ. per ꝯmutuum
meritoꝝ (⁊ v̄tute ſpiritusſancti) Lꝫ.
cuiꝰ ſūt pñcipaliꝭ omnia opa meri-
toria quia ſine caritate ſpiritusſancti
nulle virtutes vꝭ opa placēt deo

¶ Seq̇tur euāgelium
eiuſdem diei.

In illo tempe. Dixit Jheſus diſcipu
lis ſuis. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna et
ſtellis. ⁊ in terris preſſura gentiū p̄
ꝯfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū.

areſcētibꝫ hoibus pre timoꝛe ⁊ expe
ctatione que ſupueniēt vniuerſo oꝛ
bi. Nā vᷣtutes celoꝝ mouebūtur Et
tūc videbūt filiū hoīs venientē in nu
be cū potestate magna ⁊ maieſtate
Hijs autē fieri incipientibꝫ: reſpicite
⁊ leuate capita vr̄a. qm̄ appropinq̄t
redemptio vr̄a. Et dixit illis ſimilitu
dinē. Videte ficulneā ⁊ oms̄ arbores
cū pducūt iā ex ſe fructū. ſcitis q̄ꝛ iā
ppe eſt eſtas. Jta ⁊ vos cū videritis
hec fieri. ſcitote quoniā ppe eſt reg
nū dei. Amen dico vobis q2 nō prete
ribit generatio hec donec omnia fiāt
Celū ⁊ terra tranſibunt. verba autē
mea non tranſibūt ¶ Poſtilla euā
gelij iuxͣ cōcordātias euāgeliſtarū.
Erunt ſigna in ſo. Lu. xxj Mat.
xxiiij. Mar. xiij. Hec predixit do
min9 ibi̅s. anno eius. xxxiij. xj. Kal.
april. feria. iij. luna. xij. Jndictione
vj. Ante initium hodierni euangelij
ſcribit ſanctus Lucas in eodē. ca. Q2
xp̄us predicens temp9 extremi iudi
cij dixit. Surget gens cōtra gentem
⁊ regnū aduerſus regnū. ⁊ terremo
tus magni erūt p loca ⁊ peſtilētie et
fames Terroreſqꝫ de celo ⁊ ſigna ma
gna erunt. Ve pregnātibus ⁊ nutri
entibus in illis diebus. Jtem de ex
tremo iudicio dr̄ etiam Luc. xvij. Si
cut fulgur coruſcans de ſub celo ī ea
que ſub celo ſunt. ita erit fili9 homi
nis in die ſua. ſcilicet aduentus ad
iudiciū. Et ſicut factum eſt in dieb9
Noe: ita erit in diebus filij hominis
Edebāt ⁊ bibebant. vxores ducebāt
⁊ dabantur ad nuptias vſqꝫ in diē
qua intrabat Noe archā. Et venit
diluuiū ⁊ perdidit oēs. Similiter
ſicut factum eſt in diebus Loth. Ede
bant ⁊ bibebāt ⁊ vendebant: plāta
bant ⁊ edificabant. Qua die autem
exijt Loth a Sodomis pluit ignē ⁊
ſulphur de celo. ⁊ pdidit oēs. Se
cundū hoc erit qua die filius reuela
bitur ſcilicet in die iudicij. Vnde eti
am de hoc dicitur. j. ad Theſſ. v. Cū
dixerint pax ⁊ ſecuritas tūc repētin9
teris ſupueniet interitus
¶ Alia poſtilla.
Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtel
lis. Luc. xxj. Mat. xxiiij. Mar.
xiij. Sed que erūt illa ſigna declarat
Primo ut habetur Johel. ij. Sol cō
uertetur in tenebras ⁊ luna in ſan
guinē anteq̄ veniat dies dn̄i mag
nus. ⁊ terribilis. Jtem oſtenſū eſt
Johanni ut habetur Apocalipſ. ſex
to. Sol factus eſt niger tanq̄ ſaccus
ciliciu9 et luna facta eſt ſicut ſāguis
⁊ ſtelle de celo cadent ſuper terram.
Jtem Chriſtus dicit. Mathei. xxiiij.
Sol obſcurabitur. et luna non dabit
lumē ſuū ⁊ ſtelle cadent de celo Hoc
nō intelligitur q2 cadent de firmamē
to. quia minima ſtella ſcd̄m aſtrono
mos eſt maior q̄ tota terra. ſed tan
te impſſiones ⁊ coruſcatōnes erunt
in aere decurrentes ad terrorē malo
rum ut a ſimplicibus hominib9 ſtel
le cadere putabūtur. Vnde Auguſti
nus. Tam ſeua erūt iudicia dei: q2 ip
ſum ſol aſpicere nō audebit (⁊ in ter
ra preſſura gentiū pre confuſione ſo
nitus maris) Glo. Appropinquante
extremo iudicio erit ſonit9 mariſ ter
ribilis (⁊ fluctuū eius) Nā mare ele
uabit ultra altitudinē mōtiū. xl. cu
bit. vñ pſ. xcij. Mirabiles ela. ma.
Tūc illi q̄ ppe mare hītabūt in vallis
b9: fugiēt ad loca mōtana ⁊ ꝯpmēt
ſe ppter ſonitū maris (areſcētibꝫ hoi
b9) Glo. q2 ſicut mētis ſecuritas reficit
⁊ impinguat. ſm̄ illud puer. xv. Se
cura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuiū. ſic timoꝛ atte
nuat ⁊ exiccat. ſm̄ illō. pu. xvij. Spi
ritus triſtis exiccat oſſa (p̄ timore) ſup
ple inſtātiū maloꝝ (⁊ expectatōne)
ſupple futuroꝝ adhͨ diſtantiū (que)
i. timoꝛ ⁊ expectatō (ſupueniēt) deſup
i. de celo. (vniuerſo oꝛbi) nō tm̄ pti
Ex q̄ ptꝫ q2 null9 erit locus refugij.
utꝫ Math. xxiiij Erit tunc tribulatio
qualis nō fuit ab initiō mūdi vſqꝫ mō
neqꝫ fiet. utꝫ Daniel. xij Veniet tp̄s
q̄le nō fuit ex q̄ gētes eē cepeāt (Nā
vᷣtutes celi mouebunt) i. angeli ad

modū tremētiū ſe hēbūt. Et āgeli vī
cūt virtutes celoꝝ. qꝛ ſūt inhitatores
celoꝝ. Vñ Criſ. Angeli q̄ in iuditio
aſtabūt nihil ſibi ꝯſcij: videbūt īfini
tā multitudinē ꝯdēnari: nō intrepide
ſꝫ cū magno timore illic ſtabūt (Et
tūc videbūt filiū hoīs) ſ. tam boni q̄
mali. qꝛ ſm magrm ſen. li. iiij. Ipſe
dñs in forma hoīs iudicabit. ⁊ ī illa
ab oībus videbiꝰ. Erit tñ differentia
ex pte videntiū. qꝛ boni videbūt cū cū
gaudio ⁊ glā ſꝫ mali cuꝫ ꝯfuſiōe ⁊ pe
na. Vñ etiā ſcūs Tho. in quarto. di.
xl viij. Sicut viſio glē hūanitatꝭ xp̄i
erit iuſtis in p̄miuꝫ ita inimicis xp̄i
erit ī ſuppliciū (venientē) ſ. ad iudi
ciū (in nube) ſcꝫ lucida (cū ptāte ma
gna ⁊ maieſtate) qꝛ cū angelꝭ ⁊ oībꝫ
ſanctis in celo exiſtētibꝫ. ⁊ tūc ꝯgre
gabit oēs gētes in vallē Joſaphat.
ut hꝫ Johe. iij. Ihero. vō dicit Nō in
telligēdū eſt q̄ in illa pua valle con
cludātur innumerabilia milia hoīm
ſed in locis circūadiacētibꝫ. Nā boni
in aere cū xp̄o ſtabūt. mali vō in ter
ra quoꝝ infinitus erit nūerus. cuꝫ q̄
bus verus ⁊ iuſtus iudex cōtēdet ⁊ di
ſceptabit. Cōſequēter in euāgeꝰ ho
dierno pꝰtiorē reprobꝝ ponitꝰ ꝯſola
tio electoꝝ cū dr (Hijs fieri incipien
tibꝫ reſpicite) p fidē (⁊ leuate) p ſpē
(capita vrā) ⁊ corda vrā. Vñ Greg.
Capita leuare: eſt mētes ad gaudia
celeſtis patrie erigē (qm̄ appropin
quat redēptō vrā) ⁊ glificatō aīarū
⁊ corpoꝝ. qꝛ pꝰ mūdi ruinā ſeqꝭ bea
titudo. q̄ erit in glificatōne corpis ⁊
aīe. (Et dixit illis ſimilitudinē. Videte
ficulneā ⁊ oēs arbores cū pducūt iam
ex ſe fructū ſcitꝭ qꝛ ppe ē eſtas. Ita et
vos cū videritꝭ hec fieri ſcitote qm̄ ppe
eſt regnū dei) Vñ Ihero. Cū ramus
ficꝰ tener eſt ⁊ folia nata: ⁊ gēme in
florē germināta ⁊ cortex folia pturit
tūc intelligitis veris ⁊ eſtatis aduen
tū. ſic cū oīa que ſcripta ſūt: ⁊ q̄ xp̄i
aduentū p̄currere dn̄t videritis. ſcia
tis qꝛ ppe eſt aduētus xp̄i ad iudici
um. Seq̄tur certitudo p̄dictoꝝ cū dr.

(Amē dico vobis qꝛ nō p̄teribꝫ gña
tio hec) ⁊ genꝰ hūanū (donec oīa fi
ant) ſ. que dicta ſunt. (Celū ⁊ terra
tranſibūt) ⁊ depoſita priori forma ī
nouabūtur. pmanēte tñ ſubſtantia
Nā terra aq̄ aer ⁊ ignis ⁊ oīa elemē
ta ꝯflagratōe ignis mūdabūꝭ. Erit
enī t̄ra ſicut criſtallꝰ pura. aq̄ ⁊ aer
obſcuritate. frigiditate. fumoſitate.
p̄uabūtur. ⁊ oēm frigiditatē calidi
tatē fumoſitatē ⁊ impuritatē ab ele
mentis deus ſepabit ⁊ in infernū de
trudet. ut mali infinities plus hēant
de frigore calore ⁊ de fetore q̄ hūerūt
(verba āt mea nō trāſibūt) ſcꝫ ſiñ ef
fectu impletōnis. Vñ Ihero. Facili
us eſt tranſire terram q̄ xp̄i verba.
Nā ſi oīa que in lege ⁊ pphetis ſcrip
ta ſūt impleta ſūt ⁊ adimplebūtur
quō ergo xp̄i verba q̄ per ſe locutus
eſt nō adimpleri debeantꝭ ergo vba
xp̄i nō trāſibunt incōpleta ſed mini
ma lrā cōplebiꝭ. ut ptꝫ Math. q̄nto
Iota vnū ⁊ vnꝰ apex non preteribit
a lege donec omnia fiāt. Circa pñs
euāgeliū vbi dicitur. Tunc videbūt
filiū hominis venientē in nube cum po
teſtate magna. Notandū eſt q̄ xp̄s
ſtus nō veniet niſi prius veniat an
tixp̄s. Quādo āt antixp̄s venietꝭ
Reſpōdetur primo in tempe pctōꝝ
abūdātie. ut hētur Daniel. viij. Cū
creuerint iniquitates conſurget rex
impudens. Glo. oim̄ iniquitatū ple
nus. Vñ Oſee. iiij. dr q̄ tpe antixp̄i
plus q̄ priꝰ abūdabit mēdaciū. ad
ulteriū. furtū. homicidium. rapina.
auaricia. ſupbia. ⁊ ſic de alijs vitijs
Vñ Mat. xxiiij Abūdabit iniq̄tas ⁊
refrigeſcet multoꝝ caritas. Quis du
bitat iā pximū ipſiꝰ tp̄s fore cū iaꝫ
ex mala ꝯſuetudine īfinita mala fiāt
q̄ ⁊ moꝝ pentū tpe ſi modica fuerūt de
decorꝭ q̄ nūc ꝯputāꝭ inter facta hono
ris ſicꝫ hēre amaſias ⁊ ouiſatrices. de
ceptōes in emptōibꝫ ⁊cꝭ. Vñ pu. xx.
Letāꝭ cū male fecerīt. Oſi iā tot ma
la ſūt: q̄ta mala tūc erūt tpe ātixp̄iꝭ
Vñ q̄nto magꝭ finiſ mūdi appropīq̄t

tanto peyores hoies erũt. Secũdo ve
niet tempꝰ litis et pliorꝫ. Vñ Math.
xxiiij. Surget gens ɔtra gentē ꝛ ꝛe
gnũ aduerſus regnũ. Si ergo tot li
tes noſtris tẽpibꝰ ſũt ꝛ p̃liaꝛ qꝫ tũc
erũt tpe antixp̃i qñ ſathanas ſolue
tur. q̃ nũc ligatus tenet̃ ut hꝫ. Apo.
ij. Tercio veniet tẽpꝰ magne famis.
qꝛ ex guerris continuis ſeq̄t̃ fames.
vñ Lu. xj. Om̃e regnũ in ſe diuiſuꝫ
deſolabit̃. qꝛ agricole tũc nec agros
colere nec ſeminaꝛe pñt ꝛ ſic fames ꝛ
cariſtia nõ modica ſeq̄tur. Vñ dꝫ in
pſ̃. cxj. Terra fructifera verſa eſt in
ſalſugineꝫ a malicia inhabitãtiuꝫ in
ea. Quarto veniet tpe magne peſti
lencie. Nã om̃e qd̕ viuit cibo indiget
Vñ Areſto. j. et hi. Non poſſibile eſt
diu viuere ſine cibo. Jdeo q̃ cibo careꝫ
ac famis macie torq̄tur ꝓpter depdi
tionẽ humidi radicalis infirmabit̃.
ꝛ tandeꝫ leui ſupueniente febricula
ꝯ ſubito q̃ſi ex peſtilentia ut phiſi
ci naturales dicũt morie̕t. Qnito ve
niet tempꝰ diſciſionis regnoꝛũ a roma
no iꝑio. ij. ad Theſ. ij. Niſi venerit
diſceſſio p̃mũ ſcꝫ a romano imperio
Vñ glo. ſup illud dañ. vij. ꝛ habebꝫ
cornua decẽ. dicit qꝫ appropinquante
die iudicij romanũ impiũ ſcindeꝛ in
decẽ ptes ꝛ in decẽ regna. Sexto veni
et tempꝰ ſciſmatis in eccl̃ia dei. ut dꝫ
gloſa ſup p̃miſſa apoſtoli. niſi vene
rit diſceſſio p̃mũ ſcꝫ ab obediẽtia ro
mane eccleſie. Septimo veniet tẽpꝰ
ypocriſis illoꝝ ſcꝫ q̃ ſe putãt religio
ſos p̃ ceteris hoibus. j. theſ. iiij. Jn
ypocriſi loq̄ntiũ mẽdaciũ. Jtẽ mat.
xxiiij. Surgẽt pſeudo xp̃i ꝛ pſeudo ꝓ
phete ꝛ multos ſeducẽt. Octauo ve
niet tempꝰ hereſis Vnde apl̃us. j. ad
thi. iiij. Diſcedẽt quidã a fide. Nono
veniet in mũdi fine. qꝛ pꝰ mortẽ an
tixp̃i nõ longe mũdꝰ finiet̃.

Dominica. iij. in aduẽtu Ep̃la.

Prima ad Chorin. iiij.

Fratres. Sic nos exiſtimet hõ
ut miniſtros xp̃i ꝛ diſpẽſato
res miſterioꝝ dei. Hic iã q̄ꝛ
inter diſpẽſatoꝛes. ut fidelis q̃s inue
niat̃. Mihi aũt ꝓ minimo ẽ. ut a vob̕
iudicer. aut ꝑ humano die. Sꝫ neqꝫ
meipſũ iudico. Nihil enĩ mihi con-
ſcius ſũ. ſed nõ in hoc iuſtificatꝰ ſum
Qui aũt iudicat me dñs eſt. Jtaqꝫ
nolite añ tẽpus iudicare: q̃adusqꝫ
veniat dñs q̃ ꝛ illũiabit abſcondita
tenebraꝝ ꝛ manifeſtabit ɔſilia cor-
diũ ꝛ tũc laus erit vniuſcuiuſqꝫ a deo

Poſtilla.

Sic nos exiſtimet homo ut. ꝛc̃.
p̃ma Coꝛ. iiij. An̄ initiũ illius
ep̃le ſcribit Paulus di. Templũ dei
ſcũm eſt qd̕ eſtis vos. Si q̃s inter vos
videt̃ eſſe ſapiẽs in h̕ ſeculo: ſtultus
fiat ut ſit ſapiens. Sapia enĩ hꝰ mũ
di: ſtulticia eſt apud deũ. Tũc pꝰ h̕ ſe
quit̃ ep̃la hodierna. Sic nos exiſti-
met hõ ꝛc̃. Sciendũ qꝫ ep̃la ꝛ euanm
ɔ̃cordant quia in euangelio agitur
de ſpũali aduẽtu xp̃i. in ſignũ huiꝰ
tunc euangelium dicit de ſancto Jo
hanne q̃ interp̃tatur in quo eſt gra
tia. Sic etiã apoſtolꝰ Paulus in epi
ſtola hodierna ſuadet prelatis qꝫ de-
bent diligent̃ exequi ſibi iniunctum
officiũ et miniſteriũ. ergo dicit. Sic
nos exiſtimet homo ꝛc̃. Et hanc epi
ſtolam ſcribit corinthis Et corinthi
nominãtur a quadam ciuitate que
dicit̃ corinthus. ꝛ eſt metropolis in
achaye ptibus. Achaya vo eſt qd̕-
dam territoriũ in terra grecie. Et il
los arguit de iudicio temerario. q̃a
nimis temerarie iudicabant apo-
ſtolũ cũ ſuis. ergo dꝫ (Sic nos exi-
ſtimet homo ut miniſtros xpriſti.)
Vm. q. d. taliter viuimꝰ ꝛ ɔ̃uerſa-
mur. qꝫ q̃libet homo poſſit vere exiſti
mare de nobis qꝫ ſumus fideles mi-
niſtri xp̃i. Vnde Bonauẽtura doctor
ſacre theol̕. ſup. iiij. li. ſen. diſt. xvj.
De quolibet preſumẽdum eſt bonũ
niſi ꝓbet̃ ɔ̃trariũ (Et diſpẽſatores)
Cor. i. diſtributoꝛes (miſterioꝛũ dei)
i. ſacroꝛum dmoꝛũ (Hic iã queri[2])
a vobis (inter diſpẽſatoꝛes ut fidelis
q̃s inueniã[2]) puer. xv. Multi hoies

vocātur miſericordes. virū āt fidelē
q̄s inueniet? Tho. Fidel' miſter eſt q̄
in oībus itēdit honorē dei ⁊ vtilitatē
xpi. Sʒ ipſi corinthij iudicabāt plu-
res eē infideles nec aliquē putabāt
fidelē (Mihi āt p mīmo ē) gor. i. pa-
rū reputo (ut a vobis iudicer) Tho.
.ſ. eē fidel' vl' infidelis (aut ab hūano
die) i. ab hoīe dū eſt in ſuo die. i. ī p̄
ſenti tēpe (Sed neq̄ meip̄m iudico)
Vin. fidelem vl' infidelē miſtrū xpi.
cū nō poſſim ſcire certitudiāli ſcia. ſʒ
ex ɔiecturis eſtimo me bn̄ eē fidelē
diſpēſatorē Vn̄ dr̄ eccīs. ix. Neſcit hō
an odio vl' amore dignus ſit (Nihil
eī m̄ ɔſci9 ſū) i. in nullo remordet me
ɔſcia mea (ſʒ nō in h̄ iuſtificat9 ſuʒ)
Gor. i. nō iō me iuſtū reputo qꝛ pōt
eē aliq̄d delictū qd̄ neſcio. Ps̄. xviij.
Delicta q̄s itelligit (Qui āt iudicat
me dn̄s ē) q̄ ſol9 nouit ſecreta cordis
mei meli9 q̄̄ egoipē (Itaq̄ nolite iu
dicaē añ tp̄s) iudicij extremi. quia
mō nō eſt tp̄s iudicādi (q̄adusq̄ ve
niat dn̄s) ſupple ad iudicādum (q̄ ⁊
illuīabit) i. apta faciet (abſcondita
tenebraꝝ) i. occulta pctā (et manife
ſtabit ɔſilia cordiuʒ) i. cogitata. q̄ ⁊
tūc libri cōſciarū apient (⁊ tūc laus
erit) i. remūeratio (vniuſq̄ a deo)
bene agēti vl' cogitanti.

Seq̄tur euangelium.

In illo tēpe. Cū audiſſʒ iohēs
in vincul' opa xpi mittēs du-
os de diſcipul' ſuis ait illi Tu
es q̄ ventur9 es an aliū expectam9?
Et rn̄dēs ihēſus ait ill'. Eūtes renū-
ciate iohāni q̄ vidiſtis ⁊ audiſtis.
Ceci vidēt. claudi ābulāt. leproſi mū
dant'. ſurdi audiūt. mortui reſurgūt
paupes euāgeliʒāt'. ⁊ btūs ē q̄ non
fuerit ſcādaliʒat9 in me. Ill' āt abeū
tibus cepit ihēſus dicē ad turbas de
iohāne Qd̄ exiſtis in deſ'tū videē arū
dinē vēto agitatā? ſʒ q̄d exiſtis videre
hoīem mollib; veſtitū? Ecce q̄ molli
b9 veſtiūt' in domib; regū ſūt. Sʒ q̄d
exiſtis videē pphetā? Etiā dico vobis
⁊ plus q̄ pphetā. Hic ē eī de q̄ ſcrip-

tū eſt. Ecce ego mitto āgelū meū añ
faciē tuā q̄ preparabit viā tuā añ te.

Poſtilla.

Cum audiſſʒ Iohēs in vincul' ⁊c̄.
Math. xi. h̄ euāgeliū factū eſt āno
xpi. xxxi. v. d9 decēbris. feria. v. luna
xix. indictōe. iiij. An̄ initiū ill'9 euā-
gelij ſcribit Mat. i p̄cedēti ca. q̄ xp̄s
dixit diſcipul' ſuis Qui vos recipit me
recipit. Et q̄ me recipit recipit eū q̄ me
miſit Qui recipit pphetā in noīe pphete
mercedē pphete accipiet. Et q̄ recipit iu
ſtū in noīe iuſti. mercedē iuſti accipiet
Et q̄cūq̄ potuʒ dederit vni ex minimis
ill' calicē aq̄ frigide tm̄ in noīe diſci-
puli. Amē dico vob̄ nō pdet mercedē
ſuā. Tūc p9 h̄ ſeq̄t' euāgeliū (Cū audiſſʒ
Iohēs in vincul' opa xpi) lr̄. Hero-
des antipas incarcerauit Iohānē p
pter hoc q̄ Iohēs repHenderat eum
eo q̄ abſtulerat fr̄i ſuo philippo vxo
rē ſuā noīe herodiadē ut hr̄ Mat. vi
Miſit herodes ⁊ tenuit iohānē ⁊ vin
xit eum in carcerē. Iohēs g̃ in carcere
poſit9 (mittēs duos de diſcipulis ſu
is) ad ihēſū ut dicerēt (Tu es q̄ ven-
turus eſt) .ſ. meſſias ī lege pmiſſus
qui debes ſaluare iſrahel (an aliū ex
pectam9?) Hic querit' an Iohānes
dubitauit de xpō an ipſe eſſet ſalua
tor mūdi: ⁊ an eſſet moritur9 in hu
mana natura p hoīm ſalute. Rn̄det'
q̄ nō dubitauit qꝛ ip̄m pri9 baptiſa
uit. Mat. iij. Et vidit ſp̄m ſanctū de
ſcendentē ſup eū. ⁊ inſup de eo teſtifi
cat9 eſt: d. Ecce agn9 dei ecce qui tol-
lit pctā mūdi. Sed diſcipuli ei9 q̄ nō
ſic erāt illuīati: dubitauerūt ip̄ʒ eſſe
xp̄m. Et iō miſit diſcipulos ſuos ut
viderēt miracula xpi. ⁊ ſic crederent
ip̄m eſſe ſaluatorē mūdi. Iſti āt duo
diſcipuli recedētes a iohāne iuenerūt
xp̄m cū turbis pploꝝ qui venerāt ad
eū cū infirmis ſuis ⁊ expectabāt ſiꝛ
mox curatōem. Et p9 p̄dicatōeʒ tūc
diſcipuli iohānis fecerūt ſibi p̄dictaʒ
queſtionē corā oī pplo. xp̄s āt n̄ re-
ſpondēs eis verbo ſed facto. qꝛ ut dr̄
Luce. vij. In ipā hora xp̄s multos

infirmos curauit a lāguorib⁹ ſuis ꝛ
plagis ꝛ ſpiritibꝫ malis. ꝛ cecis mul
tis donauit viſū (Et r̄ndens dixit ill.
Euntes) .i. reuertentes vn̄ veniſtis (re
nūciate iohāni) .ſ. ad ſuā ꝯſolatōem
ꝛ ad vr̄am ꝯfirmatōē; (que audiſtis)
.ſ. in mea p̄dicatōe (ꝛ vidiſtis) ī mi-
raculoꝝ opatōe (qꝛ ceci vident. clau-
di ambulāt. leproſi mūdant̄. ſurdi
audiūt. mortui reſurgūt. paupes eu
angelizant̄) .i. denūciant̄ h̄ꝛ regnū
celoꝝ. ut pꝫ Lu. vj. Btī paupes: qm̄
ipōꝝ eſt regnū celoꝝ. Per h̄ em̄ opa
xp̄s manifeſte ꝓbauit ſe eē meſſiā.
(Et btūs qui nō fuerit ſcandalizat⁹
in me) Glo. .i. cū me poſt tot miracu-
la viderit pati nō me negabit (Illis
āt abeūtib⁹) .ſ. a xp̄o reuertētib⁹ ad
iohēm (cepit) xp̄s (dicere de iohāne
ad turbas) ip̄m ꝯmendādo. Hilari⁹
Xp̄s ꝯmendauit iohānē: nō p̄ntib⁹
diſcipulis ſuis ſed abeūtibꝫ ne videre
tur cū adulatōie cōmendaē. Mos ē
adulatoꝝ eſt in conſpcū hōim lauda
re: ꝛ in abſētia eoꝝ vitupare. Tales
ſūt ſiles ſcorpionibꝫ qui cum aculeis
anterioribꝫ q̄ſi applaudūt ſed cauda
pungūt. Et xp̄s ꝯmendat Iohēm in
q̄nqꝫ. Primo de virtute ꝯſtantie cū
dicit (Quid exiſtis in deſertū) qđ eſt
ultra iordanē; vbi iohānes baptiſa
bat (videre arūdinē vento agitatā;)
Ly. q. d. vos exiſtis in deſertū ad Io
hannē; qui nō fuit mobilis in mēte
ſicut arūdo a vento agitata. ſed ē ita
conſtans qꝛ nec timore nec amore a
veritate declinat. Scōdo de auſterita
te vite cū dicit (Quid exiſtis in deſer
tū videre hominē mollibꝫ veſtimētis
indutū) .q. d. non. qꝛ iohānes habe
bat veſtimentū de pilis camelorū.
et eſca ei⁹ erāt locuſte ꝛ mel ſilueſtre
Ad hoc etiā manebat in deſerto: ut
auſterā vitam duceret: nō ſolum ex
victu ꝛ veſtitu ſed etiam ex loco (Sed
qui mollibus veſtiūtur in domibus
regū ſunt) Ad hoc em̄ multi magna
tibus adulantur: ut cum ipſis cōmo
rantes delicijs vtātur. ſed homies ve
ritatis amatores talia aſpernātur.
Tercio cōmendat eum xp̄s a clarita
te noticie cum dicit. (Quid exiſtis vi
dere ꝓphetam) quia Johannes plus
fuit q̄ ꝓpheta queꝫ alij prophete pre
dixerūt venturū. Ipſe eum adhuc in
vtero matris poſitus agnouit. ꝛ po
ſtea ip̄m baptizauit. ꝛ digito demō
ſtrauit. Quarto cōmendat eum ab
auctoritate doctrine: dicens. (Hic ē
de quo ſcriptū eſt) Malach. iij. (Ec
ce mitto angelū meū) .id eſt Johan
nem. qui vitam duxit angelicā. (an
te faciem tuā qui prepabit viam tuā
ante te) id eſt corda audientiū ad re
cipiendū xp̄m p predicatōem ſuam
Quinto cōmendat eū imediate poſt
hodiernū euangeliū ſuper om̄es ſā
ctos: dicens. (Inter natos mulierū
nō ſurrexit maior iohē baptiſta).

Dominica. iij. in aduētu ep̄la

Gaudete in dn̄o ſemp: iterū di
co gaudete. Modeſtia vr̄a nō
ſit oīb⁹ hoīb⁹. Dn̄s em̄ ꝓpe ē
Nihil ſoliciti ſitis. ſ; in oī orōe ꝛ ob-
ſecratōe: cū grārūactōe. petitōnes
vr̄e innoteſcāt apđ deū. Et pax dei q̄
exuperat oēm ſenſū cuſtodiat corda
vr̄a ꝛ ītelligētias vr̄as ī xp̄o ihu.

Poſtilla.

Gaudete in dn̄o: iterū dico gau.
Phil. iiij. Añ initium illi⁹ ep̄le
ſcrib̄t ſcūs Paul⁹. di. Fratres noſtra
conuerſatio in celis eſt. vnde ſalua-
torem expectam⁹ dn̄m nr̄m Ih̄m xp̄;
q̄ reformab̄t corp⁹ humilitatꝭ noſtre
cōfiguratū corpi claritatis ſue. Tūc
ſequit̄ ep̄la hodierna. Gaudete in do
mino ſemp ꝛc̄. Sciendū qꝛ ep̄la ꝛ eu
angeliū cōcordāt. quia in euangelio
docemur q̄liter viā dn̄o prepare de-
bem⁹ p verā pn̄iam ut eū digne ſuſci
pe poſſim⁹ iā venturū in carne. Et dꝫ
hoc fieri cū gaudio ſpūali quod gau
dium neccariū eſt in tēpe tribulatōis
ſm illud. Ia. j. Om̄e gaudiū exiſtia
te fratres cū in varias temptatōnes
incideritꝭ Et cū illo gaudio ſpūali be
ne ſtat ꝯtritio cordis. qꝛ ſm Aug.

Penitēs de pccīs doleta de doloꝛe gaudet. Sic ēt aplūs paulꝰ in epl̃a hodiern̄ nos infoꝛmat q̃lr in dño gaudē debeamꝰ. d. Gaudete in dño Et pn̄tē epiſtolā ſcribit philippēſibꝫ ꝗ philippenſes noiant̄ a ciuitate philippis q̄ ē ī grecia. Vn̄ dic̄ (Frēs gaudete ī dño) n̄ in hͦ ſclo. Nō illiꝰ ē. qꝛ ſic̄ nemo pt̄ duobꝰ dn̄is ſuire Mat. vj. Sic nemo pōt gaudē in hͦ ſclo ꝗ cū hͦ ī dño. (ſp) ly. nō vna hoꝛa ſꝫ q̄tidie (iteꝝ dico gaudete) n̄ ſolū exteriꝰ ſꝫ ēt in coꝛde interiꝰ (modeſtia vr̄a) Ly. in ꝯuſatōe ꝗ vita (nota ſit oibꝫ hoibꝫ) vin. tā malis q̄ bonis. Ly. ut boni melioēs ſiāt veſtro exēplo ꝗ alij mali ꝯūtant̄ (dn̄s enī ꝓpe ē) Goꝛ. iō dꝫ gaudē qꝛ dn̄s ꝓpe ē ꝗ patꝰ dare qͦd nc̄cariū ē (Nihil ſoliciti ſitis) Vin. ſ. de tpalibꝫ rebꝫ ſed iactātes curam vr̄aꝫ in dño ꝗ ipē vos enutriet. iuxͣ iͦ Mat. vj. Nolite ſoliciti eē dicētes: q̄d mādu cemꝰ ꝗ q̄d bibemꝰ ꝛc̄. (ſꝫ in oī oꝛōe ꝗ obſecratōe) Vin. de q̄buſcūq̄ rebꝫ (cū grāꝝ actōne) qꝛ q̄ vult alia ipetraꝛē grāt dꝫ eē de ꝑteritis. vn̄ Criſ. ſup mat. grāꝝ actio eſt iuitaᵒ ad plꝰ dādū (Petitōes vr̄e īnoteſcāt apͩ deū) i. ita feruētes ſint ut ad deū ꝑueniāt (ꝗ pax dei) i. deꝰ q̄ eſt pax ꝗ q̄es mētis (q̄ exupat) i. excedit (oēꝫ ſēſū) vin. i. oēꝫ itellc̄ꝫ tā āgelicū q̄ hūaͫ (cuſtodiat coꝛda vr̄a) i. volūtates vr̄as ī bono (ꝗ intelligētias vr̄as ī xͦ ihū dño nr̄o) Goꝛ. ut nil ex ip̄ꝫ appetatis nec intelligatis.

Euangelium.

In illo tpe. Miſerūt iudei ab ihrl̃imis ſacerdotes ꝗ leuitas ad iohēꝫ ut interrogarēt eū. Tu q̄s es? Et ꝯfeſſus ē ꝗ n̄ negauit Et ꝯfeſſus ē qꝛ n̄ ſū ego xp̄s Et interrogauerūt euꝫ. Quid ḡ? Helias es tu? Et dixit. Non ſū. ꝓpheta es tu? Et rn̄t nō. Dixerūt ḡ ei. Quis es tu ut rn̄ſū demꝰ hijs q̄ miſerūt nos? Quid dicis de teipō? Ait. Ego vox clamātis ī deſerto. dirigite viā dn̄i. ſic̄ dixit yſaias ꝓpheta. Et q̄ miſſi fuerāt erāt ex phariſeis. Et interrogauerūt eū ꝗ dixerūt ei. Quid ḡ baptiſas ſi tu non es xp̄s neq̄ helias neq̄ ꝓpheta? Rn̄t eis Johānes dicēs Ego baptizo ī aqua mediꝰ āt vr̄m ſtetit quē vos neſcitis. Ipē ē q̄ pꝰ me vēturꝰ ē q̄ an̄ me factꝰ eſt. cꝰ nō ſum dignꝰ ut ſoluā eꝰ corrigiā calciamēti. Hec ī bethania facta ſūt trās iordanem vbi erat iohānes baptiſans.

Poſtilla

Miſerūt iudei ab. Joh. j. Lu. iij. Hiſtoria hꝰ euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxj. feria. iiij. xvij. kl̄. maij. luna. xv. Indictōe. iiij. Ān initiū illius euangelij hr̄ Lu. iij. Qz āno. xv imperij tiberij ceſaris. ſ. hͦ q̄ paſſus ē xp̄s. Factū eſt verbū dn̄i ſup iohannē zacharie filiū ī deſto. ſ. cū iohannes eſſꝫ. xxx. annoꝝ: ꝗ venit in oēꝫ regionē iordanis p̄dicās baptiſmū penitētie ī remiſſiōꝫ pctōꝝ. Dicebat āt ad turbas q̄ exibāt ut baptiſarēᶻ ab eo. Facite digs fructꝰ pn̄ie. Jā enī ſecuris ad radicem arboris poſita eſt. Omnis ḡ arboꝛ nō faciens fructū bonuꝫ excidet̄ ꝗ in ignē mittet̄. Multa quidē ꝗ alia exhoꝛtās euāgelizabat populo. Vn̄ iudei videntes Johānis baptiſte mirabilem natitateꝫ ꝗ eius excellentē ſanctitatē ꝗ auſteritatem vite: ideo moti fuerūt ad opinandū ip̄m eſſe xp̄m. ꝓpter qͦd miſerūt ſolemnes nūcios ad iohannē: volētes ſup hͦ ſcire veritatē Ly. Et iſto modo q̄rendi exhibuerūt Johāni magnā reuerentiā. ꝗ hͦ pꝫ ex q̄tuoꝛ in littera Primo ex pſonis mittētibꝰ ad ip̄m nūcios. ꝗ hͦ notat̄ cū dr̄ (miſerūt iudei) i. illi de tribu iuda q̄ erāt nobiliores in populo In ſignū hꝰ de tribu iuda naſci voluit. Scd̄o ex loci nobilitate qꝛ (ab ihrl̃imis) que erāt ciuitas ſacerdotal̄ ꝗ regia qꝛ erat caput regni. Tercō ex nūcioꝝ ſolēnitate cū ſubdiᶻ (ſacerdotes ꝗ leuitas ad iohānē) q̄ erāt ſolēnes pſone. qꝛ illi ſacerdotes ꝗ leuite q̄ fuerūt miſſi: erāt de ſecta phariſeorū. ꝗ iſti erāt magis religioſi ꝗ famoſi in ꝓplo. Quarto ex pſona ad quā mittūt. ex hͦ ſcilicꝫ q̄ requirūt teſtimoniū de ſeipſo. ꝗ tantā

fidē habuerūt in dictis ei9 ut ei credē
rent de seipō. ḡ dicūt (Tu q̄s es?) ut
r̄n̄sione ei9 discerēt q̄s ipē eēt (Et cō
fessus ē ⁊ nō negauit. ⁊ ↄfessus ē q̄
nō sū ego xp̄s) Nā xp̄s .i. messias fu
it p̄missus iudeis ex dictis ⁊ scriptu
ris p̄phetarum. Audiētes q̄ nō esset
xp̄s (Interrogauerūt eū) ↄsequēter
(Quid ergo. Helias es tu?) q̄ sicut
aduētus xp̄i fuerat p̄missus iudeis:
ita ⁊ aduētus Helie: ut hr̄ malach.
vlt. c. Ecce ego mittā vobis heliā p̄
phetā anq̄ veniat dies dn̄i magnus
(Et r̄n̄t. Nō sū) sc; ego helias. Si āt
q̄s dicāt. xp̄s Math. xi. loq̄ns de io
hāne dicit. Ipē est helias Et Johēs
hic dicit. Nō sum Helias. R̄ndet q̄
ipsi querebāt de p̄sona helie. ⁊ iō ad
eorū questiōe; r̄n̄t q̄ ipse nō erat he
lias in p̄sona. Sed ut dicit Grego. in
omel. Johes fuit helias in sp̄ū p̄pt̄ si
militudinē ⁊ ↄformitatē ip̄si9 ad he
liā. Primo in austeritate vite. q̄ de
helie dr̄. iiii. Re. ca. i. q̄ fuit vir pilo
sus ⁊ zona pellicea accīctus renes ac cinct9
Et de Johe dr̄ Math. iij. Et hēbat ve
stimētū de pil̄ camelor̄. ⁊ zonā pelli
ceā cīr lūbos ei9 Scdō in dura rep̄hen
sione. Helias ei regē Achab durē re
p̄hendit. ut hr̄. iiij. Re. xviij. Johēs
herodem arguebat. ut hr̄ math. vj.
Fuit etiam similis helie in officio. q̄
Johānes fuit p̄cursor p̄mi aduēt9
sic helias fiet p̄cursor secūdi aduētus
Et h̄ voluit xp̄s cū dixit ip̄m eē heliaz
(Propheta es tu? R̄n̄t nō) Greg. Jo
hānes negauit se eē p̄phaz tm̄. quia
plus erat q̄ p̄pha. (Dixerūt ḡ ei. q̄s
es tu: ut r̄n̄sum dem9 hijs q̄ miserūt
nos. Quid dicis de teipō. Ait) .s. Jo
hānes (Ego vox clamātis in deserto
dirigite viā dn̄i. sic dixit ysa. p̄pha)
.i. ego sū; ille de q̄ scp̄tura dicit. ysa.
xl. qui debet clamare in deserto iudee
q̄ hoīes se preparent ad aduētum xp̄i
in mūduz. Et bn̄ designat̄ Johes in
p̄prietate vocis. q̄ erat ānūciator ver
bi diui. i. xp̄i q̄ ē verbū p̄ris s̄m diui
tatē Vox em̄ est añ verbū. sic Johān
nes añ xp̄z Itē vox maifestat verbū
sic iohēs xp̄z Tota ciuitas ⁊ ↄūsatō io
hānis fuit p̄paratō ad susceptōnem
xp̄i (Et qui missi fuerāt erāt ex pha
riseis) Ly. pharisei int̄ alios videbā
tur magis religiosi p̄pter qd̄ dicebā
tur pharisei a phares qd̄ est diuisio
q̄ ī habitu ⁊ gestu ⁊ victu erāt ab alijs
quodā mō distincti. in sig̃m maioris
religionis. ⁊ ideo pharisei erāt mag
ne fame ī p̄plo iudeor̄ (Et interroga
uerūt eū ⁊ dixerūt ei. Quid ḡ bapti
zas si tu nō es xp̄s. neq; helias neq;
p̄pheta) Vn̄ crisō. Introgauerūt eu;
nō q̄si scire volentes: sed p̄hibē eū in
baptismo (R̄n̄t eis iohēs di. Ego ba
ptiso in aqua) .s. lauādo tm̄ corpus
ad designādū illū q̄ suo baptismate
lauabit aīas. Cōseq̄nter ondit xp̄i ex
cellētiam: di. (Medius āt vestrū ste
tit) .i. p̄ns inter vos in corpe app̄uit.
⁊ cōi cōuersatōe inter hoīes cōuersa
tus est. ut; in euāgelijs. cū eis man
ducās et bibēs. neq; p̄pt̄ austeritatē ei9
aliqui desparēt (quem vos nescitis)
quantū ad diuitatē (Ipse est q̄ p̄t9
me venturus est) Theo. .s. ad predican
dū baptisandū ⁊ moriēdū (qui ante
me fact9 est) .i. in dignitate p̄posit9 ē
q̄ dignior ⁊ honoratior (cui9 ego nō
sū dign9) .i. sufficiēs (ut soluā corri
giam calciamēti eius) vn̄ Jhero. ad
eustochiū. xp̄s nūq̄ fuit calciat9 ip
se portare calciamēta ap̄lis p̄hibuit
Lu. x. Et xp̄s semp fecit ope qd̄ do
cuit v̄bo. ut hr̄ Act. j. Cepit ihesus fa
cere ⁊ docē. Ly. dic̄ q̄ h̄ est locutō me
taphorica q̄ in h̄ dic̄ iohānes se n̄ eē
dignū exhibere etiā xp̄ō minimū obse
quiū h̄ exprimēs s̄m modū loquen
di cōem. Cū em̄ aliquis puitatē suā
⁊ excellētiam alteri9 vult exprimere
solet cōiter dicē Nō sū dign9 tāgere
sotulares eius. vl̄ aliud hmōi (Hec
ī bethaiā facta sūt) Ly. nō est illa q̄
est p̄pe ihrl̄m. vbi lazarus fuerat su
scitatus. sed est alia villa eodē; noīe
vocata: sita supra iordanē;. ex altrā
tn̄ pte fluīs in sorte duarū tribuū ⁊

dimidie. ⁊ ideo ad hoc deſignādū ſb
ditur (trās iordanem vbi erat iohēs
baptiſans) q̄ aqua diſtat a iheruſa
lem p vnā dietā. ⁊ in eodē loco ꝯfue
uerat iohēs cōmorari ⁊ predicare et
baptiſare. ⁊ multi ꝯueniebāt illuc ad
eū: ut baptiſarent̄ ab eo. ¶ Cir pñs
euāgeliū vbi dr̄. Tu quis es. Que
ritur. quare iudei magis de Johāne
q̄ᷓ de xp̄o credebāt. Rñdet Criſoſto. qꝛ
triplex fuit ratio Prima ratō eſt. qꝛ
iohēs fuit de magno gn̄e. utputa fi
lius Zacharie magni ſacerdotis. et
quia miraculoſe natus eſt de vtroqꝫ
pente ſterili ⁊ ſene. xp̄s āt ut ipi cre
debāt erat fili9 fabri ⁊ cuiuſdā pau
paule mulieris: ⁊ nō miraculoſe na
tus. qꝛ de iuuencula q̄ᷓuis de ſene pr̄ e.
Scḋa ratō eſt. qꝛ iohēs ī victu ⁊ ve
ſtitu magis aſperā vitā q̄ᷓ xp̄s age
re videbat̄. Nā tunicā de pilis came
lorū hēbat et zonā pelliceā ad lūbos
eius. et cib9 eius locuſte ⁊ mel ſilue
ſtre. ut; Math. iij. Xp̄s āt cōib9 ve
ſtibꝫ induebat̄. et cōi cibo vtebatur
⁊ cū hoib9 in nuptijs ⁊ ꝯuiuijs come
debat Tercia ratō eſt. qꝛ iohānes cō
ſortia hoiꝫ vitabat. ⁊ in deſerto mo
rabatur latitans in antris ⁊ ſpelun
cis. donec ſpiritusſanctus ei dixit. ut
exiret ad phibendū teſtimoniu; de
xp̄o. Et tūc venit ad iordanē p̄dicās
bapmū pn̄ie ut; lu. iij. xp̄s āt mora
bat̄ cū hominib9 ⁊ ꝯuſabat̄ cū pctōri
b9 et mādncabat cu; ipſ̄ ut; Math.
xxi. ꝓpterea ḡ iudei ad iohēm lega
tionē miſerūt: ut eū interrogarēt an
eſſet xp̄s. Et rn̄t. qꝛ nō ſu; ego xp̄s.

¶ In nocte natiuitatis dn̄i ad primā
miſſam epl̄a.

Apparuit gr̄a dei ſaluatoris
noſtri omnibꝫ hoib9 erudiēs
nos: ut abnegātes ī pietate;
⁊ ſecularia deſideria. ſobrie ⁊ iuſte ⁊
pie viuam9 in h̄ ſc̄lo: expectātes bea
tā ſpem ⁊ aduentū glorie magni dei
⁊ ſaluatoris nr̄i Jh̄u xp̄i. q̄ dedit ſe
metipſu; p nobis: ut nos redimeret
ab omi iniq̄tate. et mūdaret ſibi po
pulū acceptabilē ſectatorē bonorum
operꝫ. Hec loq̄re. ⁊ exhortarē. In xp̄o
Jh̄u dn̄o noſtro. ¶ Poſtilla.

Apparuit gr̄a dei. ad Thithū. ij.
Hodie ab eccl̄ia dei celebra2 na
tiuitas dn̄i ſic xp̄s dn̄s nr̄ de virgine
maria nat9 ē ver9 de9 ⁊ ver9 homo. in
quo mia; magnā hoib9 oñdit. qꝛ nō
ex opibꝫ iuſticie q̄ fecim9 nos: ſꝫ ſm
mg̃nā mia; ſuā ſaluos nos fec̄ Ergo
apl̄s paul9 in officio p̄me miſſe q̄ in
media nocte celebr̄at̄ inſinuat dei mi
ſericordiā nobis exhibitā dicēs Ap
paruit gr̄a dei ꝛc̄. An initiū ill9 epi
ſtole ſcribit ſc̄us paulus: exhortādo
thitū diſcipulū ſuū. d. Loq̄re q̄ decet
ſcā; doctrinā. ſenes ut ſobrij ſint. pu
dici. prudētes. ſani in fide: in dilectōe
⁊ pacia. ⁊ in oib9 teipm̄ p̄be exēplu;
bonoꝫ opm̄ Tūc ſeq̄t̄ pn̄s epl̄a (Ap
paruit gr̄a dei ſaluatoris nr̄i) Lp. in
carne p nobis aſſūpta (oib9 hoib9)
Poꝛ. ad vtilitatē oim hoi; (erudiēs
nos v̄bo ⁊ exemplo (ut abnegantes
ī pietatē) Lp. i. ydolatriā ſic ⁊ p oppo
ſitū pietas dr̄ cult9 din9 (⁊ ſc̄laria de
ſideria) Lp. q̄ tēdūt ad diuitias ⁊ ho
nores ⁊ delicias corpis (ſobrie) Lp. i
nob (⁊ iuſte) ad primum (⁊ pie) ad
deū (viuam9 in h̄ ſc̄lo) i. in mūdo fra
gili ⁊ trāſitorio (expectātes btā; ſpē)
i. btitudinē ſpatā ut p h̄ liberi9 ⁊ fa
cili9 faciam9 bō opa (⁊ aduētū gl̄e)
i. manifeſtatōe; gl̄oſa; (magni dei
⁊ ſaluatoris nr̄i iħu xp̄i) Poꝛ. i. aduē
tū xp̄i ad iudiciū q̄ eſt magn9 de9 et
ſaluatoꝛ nr̄. Nā in p̄o aduētu venit
puer puulus. In ſcḋo veniet ut de9
magn9 cū ptāte ⁊ maieſtate (q̄) ſup
ple xp̄s (dedit) ḡtis et ſine merit̄ (ſe
metip̄m) in p̄ciū ⁊ nullā aliā creatu
rā (p nob) adhꝫ inimici (ut nos redi
mēt) per p̄ciū ſāguinis (ab oi iniq̄na
mēto) tā actuali q̄ᷓ origiali (⁊ mūda
ret ſibi ꝓpliū) p ſacrm̄ baptiſmi (ac
ceptabilē) i. ḡtū p caritatē (ſectato
rē bonoꝫ opū) lp. ita qꝫ grā q̄ dat̄ in
bapmo ñ dat̄ inuaciū ſꝫ ad bñ opā
dū (Hec loq̄re) Lp. i. grātes docendo

(et exhortare) iã ſcientes ad meliꝰ in
ducẽdo (in xp̄õ Jh̄u dñ̄o noſtro)
Euãgelium in gallicãtu.
In illo tp̄e. Exijt edictũ a Ceſare au
guſto ut deſcriberẽt vniũſus orb̄. h̄ de
ſcp̄tõ p̄ria facta ẽ a p̄ſide ſirie cyrino
Et ibãt oẽs ut p̄fiterẽt ſinguli ĩ ſuaꝫ
ciuitatẽ. Aſcẽdit aũt Joſeph a galilea de
ciuitate nazareth ĩ iudeã ĩ ciuitateꝫ dd q̄
vocat̃ bethleẽ eo ꝙ eẽt de do° ⁊ familia
dd. ut p̄fiteret cũ maria deſp̄õſata ſibi
vxoẽ pregnãte. Factũ eſt aũt cũ eſſẽt
ibi: ĩpleti ſunt dies ut parẽt. ⁊ pepit
filiũ ſuũ p̄mogẽitũ. ⁊ pãnis eũ ĩuol
uit ⁊ reclinauit eũ in p̄ſepio. q̃ n̄ erãt
ei locꝰ in diuiſorio. et paſtoẽs erãt in
regiõe eadẽ vigilãtes ⁊ cuſtodiẽtes vi
gilias noct̃ ſup gregẽ ſuũ. Et ecce ã
gelꝰ dn̄i ſtetit iux̃ illos: ⁊ claritas dei
circũfulſit illos. et timuerũt timoẽ ma
gno. Et dixit illis angelus. Nolite ti
mẽ. Ecce ei euãgelizo vobis gaudiuꝫ
magnũ qð erit oĩ p̄plo. q̃ natus eſt
vobis hodie ſaluatoꝛ q̃ ẽ xp̄s dñs in
ciuitate dd. Et hoc vobis ſigm̄. Inuẽie
tis infantẽ pãnis inuolutũ ⁊ poſituꝫ
in p̄ſepio. Et ſbito facta eſt cũ ãgelo
multitudo militie celeſtis laudãtiuꝫ
deũ ⁊ diẽtiuꝫ. Gl̃a in altiſſimis dõ. ⁊
in terra pax hoĩbꝰ bone voluntatis

Poſtilla.

Exijt edi. lu. ij. hiſtoia hꝰ euãge
lij facta ẽ ãno xp̄i. j. vſuali. xij.
kł. ianuarij. feia. iiij. l̃ra. xxvij. indi
ctõe. iij. Añ initiũ hꝰ euãgelij ſcribit
Lu. ĩ p̄cedẽti ca. ortũ ſci Johis bapti
ſte. ſ. quõ nunciatꝰ ẽ p ãgelũ gabrie
lẽ p̄ri ſuo zacharie in tẽplo. ⁊ quõ na
tus ẽ de ſterili mrẽ. ⁊ quõ in circũciſio
ne dõtũ ẽ noĩe ei Johes ⁊ quõ ipẽ puer
creſcebat q̃ntũ ad augm̄tũ corpis. ⁊
ↄfortabat̃ ſp̄ũ. ſ. q̃ntũ ad augm̄tũ g̃
tie ⁊ ṽtut̃. Et erãt in deſto vſq ad diẽ
oñſionis ſue ad iſrł. Et deſcp̄to ortu
p̄curſoꝛ. h̄ ↄſiter deſcribit ortũ ſalua
toꝛis: dĩ. (Factũ eſt aũt in diebꝰ illis.
Exijt edictũ a ceſaꝛe auguſto) Li. hic
oñdit̃ tp̄s natiuitatis xp̄i. qui natꝰ eſt
ãno. xlij Auguſti Ceſaris q̃ noiatꝰ eſt

auguſtꝰ ab augẽdo. q̃a notabilit̃ au
xit imperiuꝫ romanũ. ⁊ xij. ãnis añ
natiuitatẽ xp̄i ⁊ pꝰ tãta fuͭ pax in toto
orbe ut ad l̃rãm videret̃ impletũ: qð
p̄dixit yſa. ca. ij. Cõflabunt gladios
ſuos in vomeres: ⁊ lãceas ſuas in fal
ces. Vnde etiã in pſ̄. lxxj. Orief in di
ebꝰ eꝰ iuſticia ⁊ abundãtia pac̃. Itẽ
yſa. ij. Nõ leuabͭ gens ↄ̃ gentẽ gla
dium. Et p̄pter h̄ in diebꝰ ceſaris augu
ſti omĩbꝰ gẽtibꝰ romano impio ſbie
ctis fuit pax vniũſalit̃ in orbe. idõ mã
dauit (ut deſcriberet̃ vniũſus orbis)
ut p hoc ſcire² q̃alit̃ terre diuiſe eſſẽt
populate. ⁊ quanta tributa ſingule
poſſẽt reddere. ut ſic tributis indebi
tis nõ g̃uarent̃. ⁊ ſciret̃ per quẽ mo
dũ ſingule terre ſub impio romano
regerẽtur (Hec deſcriptõ p̄ma facta
eſt a p̄ſide ſirie cirino) hũc ei cirinuꝫ
ceſar auguſtꝰ p̄fecerat ſirie ad ipſaꝫ
regendaꝫ. ⁊ q̃ ſiria eſt in medio ter
re habitabil̃. ⁊ idõ ibi fuit iſta deſcp̄
tio inchoata ut inde denunciaret̃ fieri ĩ
aliis p̄uinciis circulariter (⁊ ibãt oẽs
ut p̄fiterentur ſinguli in ciuitatẽ ſuã)
⁊. ſ. vñ oriundi erãt: p̄fitebãtur aũt du
pliciter ſe eſſe ſbiectos romano ĩperio
⁊. ſ. ſcripto q̃ eoꝝ noia ſcribebãtur de
mandato impatoris. Et facto. quia
ſoluebant cenſuꝫ impatori. ſ. vnum
nũmũ argenteũ valentẽ decem num
mos vſuales. (Aſcendit autem a Jo
ſeph). ſ. vir Marie (a galilea) q̃ ſupe
rioꝛ erãt q̃ iudea (de ciuitate naſareth)
vbi xp̄s cõceptus erat ⁊ in q̃ Joſeph
manebat (in iudeam ciuitatẽ dauid)
⁊. in bethleeꝫ que dicitur ciuitas da
uid. quia inde oriũdus fuit. j. Regꝫ.
xvj. (eo ꝙ eſſet de domo) ⁊ de genere
(dauid ut p̄fiteretur cum maria ſibi
deſponſate vxore pregnante) ipſa ei
erat de eadẽ tribu cuꝫ Joſeph. ⁊ licet
maria nõ fuiſſꝫ obligata tanq̃ preg
nãs illuc ire p̄pter longitudineꝫ vie.
q̃ naſareth diſtat a bethleẽ q̃i p tres
dietas. tñ p̄pt̃ exẽplũ obedie cum ipſ
mulieribꝫ ire voluit. Itẽ ex dĩna diſ
penſatõe h̄ factũ ẽ ut ſic xp̄s naſcet̃

in bethlee; ſic̄ p̄dictū fuit. Mich. v.
Et tu bethleē terra iuda neq̄ꝙ̄ mini
ma es in p̄ncipibꝫ iuda. ex te ei exiet
dux q̄ regat ꝑplm meū iſrl'. (Et factū
eſt dū eēnt ibi: īpleti ſūt dies ei9 ut
parēt) .ſ. nouē mēſes īpleti ſūt a die
ɔceptōis xp̄i (et pepit filiū ſuū p̄mo
genitū) Dī āt p̄mogenit9. nō qꝛ p9
illū maria alios filios h̄uerit. ſed qꝛ
an̄ illū aliū nō h̄uit. qꝛ ſic̄ ante ptū
ita in ptu et p9 ptū inuiolata v̄go per
mãſit. Tūc ipleta eſt illa ꝓphia Iſa.
vij. Ecce v̄go ɔcipiet et pariet filiū. et
ip̄a btā v̄go maria magnū gaudiū
h̄uit in xp̄i natiuitate. et h̄ ideo qꝛ ſine
dolore ſine afflictōe et ſine debilitatō
ne ſui genuit filiū quē ſciuit eē deū et
hoiem. Nā ſic̄ v̄go ɔcepit ſic ſine do-
lore genuit (et pānis eū inuoluit) .ſ.
p ſeip̄am. Ly. Ex q̄ pꝫ falſitas q̄ ſcri
bit in libro de infātia ſaluatoris .ſ. ip-
ſam obſtetrices habuiſſe ī ptu que
nō reqrunt niſi ꝓpter afflictōeꝫ mr̄is
in ptu q̄ nō habuit locū in v̄gine (et
reclinauit eū ī p̄ſepio) ly. Ioſeph eīn
in illo itiñe adduxerat ſecū aſinū ad
portandū vxorē pregnantē: et bouēꝫ
ad vendendū ut de p̄cio ſolueret expē
ſas in via. et illis duobꝫ aīalibꝫ fecit p̄
ſepiuꝫ iux̄ ſe: in q̄ btā v̄go reclinauit
filiū natū. ſm qd̄ fuerat p̄dictū yſa.
j. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū et aſi-
nus p̄ſepe dnī ſui. Dicūt eīn q̄dā ꝙ
aſin9 et bos genuflexerūt corā xp̄o.
Abac. iij. In medio duū aīaliū cog
noſceris. Vn̄ Ber. O xp̄iane vide q̄l'
p te fact9 ē xp̄s. qꝛ ſi rex vbi aula re
gia. vbi throni ſblimitas. vbi curie
regal' freq̄ntia? Ecce aula regia ſta-
bulū: ecce throni ſblimitas p̄ſepiū.
curie regal' freq̄ntia bos et aſinus (qꝛ
nō erat ibi loc9 in diuerſorio) gor. h̄
rep̄hendūt xp̄ianoꝝ delicie diuitie et
honores h9 mūdi. Delitie: in h̄ ꝙ dei
fili9 nō mollibꝫ vl' calidis pellicijs in
dutus fuit: ſꝫ vilib9 pānis inuolut9.
Honores: in h̄ ꝙ nō in palacio ſed ī
p̄ſepio cū reclinauit m̄r ſua Diuitie:
in h̄ ꝙ locū aliū nō h̄uit in diuſorio

Vn̄ Bern̄. O hō qd̄ ſolicit9 es de rega
li palacio Ecce rex tu9 iacet in p̄ſepio
q̄d cogitas de p̄cioſo indumēto. rex
tu9 induit vili pānicula (Et paſtoēs
erāt in regiōe eadē vigilātes et cuſto-
dientes vigilias noctis ſup gregem
ſuū) .ſ. inter ihrlm et bethleē: q̄ ciuta-
tes diſtāt ad duo miliaria ab inuicē
(et ecce āgel9 dnī ſtetit iux̄ illos) ſcꝫ
paratus ad reuelandū eis d̄iua (et clari
tas dei circūfulſit eos) nō tm̄ exteri9
in corpe ſed etiā interi9 in mēte (et ti
muerūt) ex inſolita viſione. ſꝫ ange
lus ɔſolabat' eos: di. (Nolite timē)
cui9 cām ſbiūgit (Ecce eīn euāgelizo
vob̄ gaudiū magnū qd̄ erit omi po
pulo) nō ſolū iudeoꝝ ſed etiā gētiū
Gor. Et h̄ gaudiū eſt magnū ſcꝫ
oēm dimēſiōeꝫ qꝛ altū ꝓfundū lōgū
et latū. Altū: qꝛ ei9 altitudo attingit
celū. Vn̄ Ber. Magna ē hodierna fe
ſtiuitas: celū replet āteꝙ̄ terrā Pro
fundū qꝛ e9 ꝓfunditas penetrat īfer
nū .ſ. vſqꝫ ad ſcōs q̄ erāt ī limbo Itē
ei9 lōgitudo ꝓtendit' a p̄ncipio mūdi
vſqꝫ ad finē mūdi Itē ei9 latitudo oc
cupat orbē terrarū. Vn̄ hodie canit'
in p̄fatōe miſſe ſecūde. ꝓfuſ' gaudijs
totus in orbe terrarū mūd9 exultat.
(qꝛ natus ē nobis) .ſ. hoibꝫ et angel'
pariter. qꝛ ɔſortio hoim reparanda ē rui
na angeloꝝ. Li. ſi. (hodie) qꝛ ꝙuis
nox erat tn̄ ps diei natural'. vl' alit'
et meli9 ut videt' qꝛ nox illa ex claritā
te d̄iuina fuit ita illuīata: ac ſi eēt dies
clariſſiā. ſm ꝙ fuerat p̄dictū in pſ.
cxxxviij. et nox ſicut dies illuīabit'.
(ſaluator q̄ eſt xp̄s dn̄s in ciuitate da
uid) .i. in bethleē (Et hoc vob̄ ſignū
Inuenietis infantem pānis inuolu
tum) et nō ſericis inuolutū (poſitū in
p̄ſepio (n̄ in palacio (et ſubito facta
eſt cū āgelo q̄ tūc p̄ncipal' int' alios
nūciauerāt ꝑ natiuitatē (multitudo mi-
litie celeſtis) .i. āgeloꝝ q̄ noīe mili-
tie deſignāt'. qꝛ ꝓ ſalute hoīꝫ cū demo
nibꝫ p̄liāt' Vn̄ Apoc. xij. Michael et
āgeli ei9 p̄liabāt' cū dracone (laudan
tiū deū) de xp̄i natiuitate (et dicētium.

Gl'a in altiſſimis deo) q2 licȝ ei9 gl'a
vbiq3 reluceat· maxie tñ in excelſ· ·i· ī
celo empireo vbi ē āgelor2 a btōr2 hi
tatio(a in t'ra pax hoib9 bone volun
tatis) Et notāter dicit pax in terra a
nō gl'a· q2 ī terra ē pax· a ī celo gl'a
Annūcia²āt pax hoib9 bone volūtatꝭ
q2 regnū dei tantū valet q̄ntū habes
Vñ Remigius· Si cī diuitias ȝachei nō
hēs· ſi deſūt tibi duo minuta vidue·
ſi nec calicē aque frigide potes offer
re· offer deo bonā volūtatē Vñ Aug·
Corōt de9 int9 volūtatē vbi ñ inuenit
facultatē· Vñ Criſo· Dex̄ tua plena ē
mūeribȝ: ſi fuerit plena bō volūtate·
¶ Multꝭ miraculꝭ declārꝭ xp̄i natiuitas

Natiuitatis xp̄i ſcḋm Innocentiū
papā multꝭ miraculꝭ fu^t declārata
Nā ipſa nocte obſcuritas noctis v'ſa
eſt in diē clariſſi^m· Itē cū tpe natiui
tis xp̄i añ a p9 fuiſſ3 pax in oib9 t'ris
a p̄ncipiis toti9 mūdi Romi tēplum
pacꝭ pulcerri^m ↄſtruxerāt· a ↄſulētes
Apollinē q̄ diu duraret tēplū h'· Rñt
eis: q̄uſq3 v'go pareret· hiis auditis
dixerūt· tēplū pacꝭ ineternū manet· Im
poſſibile ei credebāt v'ginē parē· Vñ ī
foribȝ tēpli ſcp̄ſerūt Tēplū pacꝭ manȝ
ineternū· ſ3 ipa nocte q̄ virgo pepit tē
plū fūdit9 corru^t Itē ſcḋȝ ꝓphetiā Ibē·
Sig^m datū ē eis q2 oīa idola corruerēt
q̄ñ v'go parēt· a ꝓpt' h' ſacdotes ydolo
rū imaginē v'ginis puerū in gremio
baiulātē fecerūt: a ī ſecreto loco tēpli
ponētes adorauerūt· Itē ex legēda lū
bardica hr̄ q2 ipō die natiuitatꝭ xp̄i ſta
tua romulia oīa ydola in diuiſis locꝭ
corruerūt· Itē ipō die tres ſoles ī ori
ente apparuerūt· qui paulatī in vnū
corp9 ſolare redacti ſūt· Itē Innocēs
tius ꝓ·p· dicit q2 fons aq̄ in ipa nocte
in liquorē olei v'ſus ē· et tō die largiſ
ſime manauit· fluēs vſq3 ad tiberim
Sic ſibilla ꝓphetauerat q2 niſi erūpe
ret fons olei nō naſceretur ſaluator
Itē Innocēti9 ꝓ·p· dicit q2 octauian9
imperator cū vniuerſū orbē iuriſdictō
ni romane ſubiugaſſ3 intātū ſenatui
placuit ut eū p deo colerēt· Ad illorū

ſ3 inſtantiā ſibillā ꝓphetiſſa3 ↄſuluit
ſi maior eo aliq̄ñ naſcereꝭ Cū ergo ī
die natalꝭ xp̄i ſibilla ī camera impa
toris orōibȝ inſiſtēt: in die media au
reus circul9 apparuit circa ſolē· a in me
dio circuli v'go pulcerrima puer2 ge
ſtans in gremio· Tūc h' ceſari oñdit
Admirās āt imperator audiuit voce3
dicentē Hec ē ara celi Dixitq3 ei ſibil
la· Hic maior te eſt· ipm ideo adora
Eundēq3 locū in honore btē marie de
dicauerūt· qui vſq3 hodie ſācta ma-
ria ara celi d'r· Imperator igitꝭ illi pu-
ero hoſtias obtulit· a ipſe deos ſuos
deceteto colere recuſauit· Huic dicto
cōcordant Thimothe9 hiſtoriogra-
phus a Oroſius p magna pte· ¶
Circa pñs euangeliū vbi d'r· Annū-
cio vobis gaudiū magnū· Notandū
p magnū gaudiū inſtat toti popu-
lo xp̄iano de natiuitate filij dei in hu
mana natura in p'mo recolenda p
quā natura hūana eſt p oīa exalta
ta a oibus bonis repleta Natus eſt
eī fili9 dei cū ſacco pleno oim gratiar2
a virtutū quas nobis gratis dona^t·
Ad Rom· viij· Quō etiā non oīa cū
illo nobis donauit ꝓpterea angel9
dixit· Annūcio vobis gaudiū mag-
nū q2 natus eſt nobis ſaluator Vbi
ſciendū q2 p'mi9 hō ſcȝ Adā p̄duct9
fuit ſine pr̄e a mr̄e· Scḋs hō ſcilȝ Eua
p̄duct9 fuit ex pr̄e ſine mr̄e· omnes
alij hoīes ex pr̄e a ex mr̄e· Reſtabat
āt q̄rt9 mod9 ut q̄s p̄duceretꝭ ex mr̄e
ſine pr̄e· ſic xp̄s hodie nat9 ē· et ī hac
q̄rta gñatōe filij oēs: in t'rā ſuā· ſ· ce
leſtē Ihrlm p xp̄i meritū redierūt· ſic
in figura de9 dixit abrahe· Geñ· xv·
Generatione autē quarta reuertētꝭ·
¶ In ſcḋa miſſa natiuitatꝭ· ſ· ī diluclo

Ame Apparuit benignitas a hūanī
tas ſaluatorꝭ nr̄i dei· ñ ex opi
bȝ iuſti^cq̄ fecim9 nos: ſ3 ſcḋm ſuā
miā3 ſaluos nos fecꝭ p lauacr2 regña
tōis a renouatōis ſpūſſcī: quē effud^t
ī nos abūde· p ihm xp̄m ſaluatorē nr̄m
ut iuſtificati grā ipi9 heredes ſim9 ſcḋm
ſpē vite eterne·
¶ Poſtilla

APparuit benignitas ⁊ hūani⸗
tas ſaluatoris. Ad thi. iij. Ante
initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſcūs Paulus
thito diſcipulo ſuo: di. Loq̄re ⁊ ex⸗
hortare illos p̄ncipibꝫ ⁊ p̄tātibꝫ ſb̄di
tos eē. ad oē op⁹ bo^m^ patos eē Et p⁹
pauca ſeq̄t ep̄la hodierna (Apparuit
benignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris nr̄i
dei) q꜡ magnā miam de⁹ nobis exhi
buit in hꝫ q꜡ hūanitatē p̄ nobis aſſū
pſit (nō ex opibꝫ iuſtic̄ q̄ fecim⁹ nos)
Glo. q꜡ nulla bō fecerim⁹ imo poti⁹
cū inimici eēm⁹ recōciliati ſum⁹ dō (ſꝫ
ſm ſuā miam ſaluos nos fecit) Ly.
ſal⁹ eni eterna excedit totalr̄ facultatē
hūane nature. ꝑpt̄ qḋ nō p̄t attingē
eā q̄s n̄ ex largitate dūine mie (per la
uacrū regn̄atōis) .i. baptiſmi p̄ quē
fit regn̄atio a culpa. gn̄atō eni incq̄⸗
nat. pſal. l. Ecce eī in iniq̄ta. ↄcept⁹
ſū ⁊c̄. Sꝫ regn̄atō lauat Joh. iij. Ni
ſi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpū: nō
p̄t introire in regnū dei (⁊ renouatō
nis ſpūſcī) q꜡ ſpūſanct⁹ in bap̄mo
datus terminat vitā; veterē q̄ eſt ſb̄
pc̄tō ⁊ incboat nouā q̄ eſt ſb̄ gratia
(quē effud^t^ in nos abūde) Ly. ad de
letionē ōmū pc̄tōrum ⁊ copiam vir
tutū (per Jh̄m xp̄m ſaluatorem noſ⸗
trū) Ly. ex cui⁹ paſſione habet effi
caciam ſacramentū baptiſmi (ut iu
ſtificati gratia ipſi⁹ heredes ſimus)
Ly. quia grā facit nos filios dei ad
optiuos ⁊ heredes regni (ſm ſpem) ī
p̄nti (vite eterne) ſcꝫ in futuro.
Seq̄tur euangelium.
IN illo tempe. Paſtores loq̄
bāt adinuicē. trāſeam⁹ vſqꝫ
bethleē ⁊ videam⁹ hꝫ verbū qḋ
factū ē. qḋ fecit dn̄s ⁊ oſt̄ nobis. Et
venerūt feſtināātes. ⁊ īuenerūt mariā ⁊
Joſeph ⁊ infantē poſitū ī p̄ſepio Vi⸗
dētes āt cognouerūt de verbo qḋ dcū
erat illis de puero hꝫ. Et oēs q̄ audie
rāt mirati ſūt. ⁊ de hijs q̄ dicta erāt
a paſtoribus ad ipōs. Maria āt cō⸗
ſuabat oīa v̄ba hꝫ ↄferēs ī corde ſuo
Et reuerſi ſūt paſtores gl̄ificātes et
laudātes deū in oībus que audierāt
et viderant: ſicut dictū eſt ad illos.
Poſtilla.
ET factū eſt cū diſceſſiſſēt ange.
Hec hiſtoria ſigt̄. ut̄s. Añ ini
tiuꝫ illi⁹ euāgelij ſcribit ſcūs Lucas
illud euāgeliū qḋ hodie in nocte xp̄i
lectū eſt ⁊ ſtatī p⁹ verba āgeloꝝ lau
dantiū ⁊ dicentiū Glā in altiſſimis
deo ⁊ in terra pax hoīb⁹ bone volūta⸗
tis: ſeq̄t p̄ns euāgeliū (Et factū eſt
ut diſceſſerūt) Ly. Hic deſc̄bit paſto
rū deuotio. q꜡ ſtatī p⁹ viſionē iſtā di
miſſo grege venerūt ad videndū pue
rū natū (Factū eſt poſtq̄ āgeli diſ⸗
ceſſiſſēt ab eis) .ſ. paſtoribꝫ (ī celū)
.i. poſtq̄ aſpectib⁹ paſtoꝝ ſe abſtra
xerūt aſcendētes in celū (paſtores lo
quebāt ad inuicē) .ſ. de xp̄i natiuitate
ſicut ⁊ duo diſcipuli eūtes in emaus
de ei⁹ paſſiōe. lu. xxiiij. dicētes (Trā
ſeam⁹ vſqꝫ bethleē: ⁊ videam⁹ hꝫ ver⸗
bū) .i. puer natū p̄ v̄ba angeli nob̄
ſignificatū (qḋ fecit dn̄s ⁊ oſt̄ nob̄)
ſupple p̄ angelū (Et venerūt feſtinā
tes) Ly. ex deſiderio videndi xp̄m. et
ut citius redirent ad gregē quē ſine
cuſtodia dimiſerāt (⁊ inuenerūt ma⸗
riā ⁊ ioſeph ⁊ infantē) .i. xp̄m (poſi⸗
tū in preſepio (ſicut angel⁹ eis p̄dixe
rat. (Videntes āt cognouerūt de verbo
qḋ dictū erat illis de puero hꝫ) q꜡ nō
ſolū fuerūt illuīati exteri⁹ ſed eē inte
rius de cognitōne verbi incarnati. ⁊
ſic p̄ cognitōem hūanitatis venerūt
ad cognitōem deitatis. Nec ſūt ſcan
dalizati de tanta paup̄tate ſed pam
pli⁹ in fide roborati ſūt. et ceperūt p̄⸗
dicare marie ⁊ Joſeph ⁊ cūctis aſtā
tibꝫ illā quā viderāt claritatē ⁊ q꜡ au
dierant angelicos ymnos (Et oīs
qui audierāt mirati ſūt de hijs q̄ di
cebātur a paſtoribꝫ ad ipōs) glo. nō
ſolū mirabāt de incarnatōis miſte
rio ſed etiā de tāta paſtoꝝ atteſtatō
ne q̄ fingē inaudita neſcirēt. ſed ſim
plici facūdia vera p̄dicarent (maria
aūt ↄſuabat oīa v̄ba hec) .ſ. quicq̄d
ei retulerat angelus gabriel q̄cq̄d a
paſtoribꝫ audierat. quicq̄d experta

b .ij.

fuerāt (conferēs in corde ſuo) Ly. Il-
la collatio erat ei valde delectabil' et
toti eccleſie valde vtilis. q2 ſm q̄d dic̄
Iero. in ſermone de aſſūptōne beate
v̄ginis: ipſa poſt aſcenſionē filij ſui
remanſit ad tp̄s in terr' cū ap̄lis ut
eos pleniꝰ inſtruēt de v̄bo incarnato
de quo erat pleniꝰ edocta p ſpūm ſā
ctū: q oīa familiarius viderat q tra-
ctauerat. ꝓpter quod meliꝰ exp̄mere
poterat. q2 q̄d meliꝰ nouimꝰ meliꝰ et
ꝯferimꝰ. (Et reuerſi ſunt paſtores)
.ſ. ad gregē ſuū (glificātes) corde (q
laudantes) ore (deū) de beneficio toti
mūdo collato gn̄alr. q eis ꝯn̄ſo ſpeci
aliter (in oībus que audierāt) .ſ. ab
angel' (q que viderāt) ſcꝫ ꝓpriꝫ ocu-
lis ſuis (ſic̄ dictū eſt ad illos) .ſ. per
angelū q̄ nūciauit eis natiuitatē xp̄i.
¶ In die natiuitatis domini ad ſūmā
miſſam Epiſtola.

FRēs. Multipharie multiſq3
modis olim deꝰ loq̄ns p̄rībꝰ ī
ꝓphet': nouiſſīe diebꝫ iſtis lo
cutꝰ eſt nob̄ in filio. quē ꝯſtituit here
dē vniūſoꝝ. p quē fecit q ſecula. Qui cū
ſit ſplendor glīe q figurā ſb̄ſtātie eius
portāſq3 oīa v̄bo v̄tut' ſue purgatōꝫ
pctōꝝ faciēs. ſedet ad dexterā maie-
ſtat' in excelſ. tāto melior angel' ef
fectꝰ q̄nto differētiꝰ p̄ ill' nomē hēdi
tauit. Cui eī dixit aliq̄n angeloꝝ: fi-
liꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te? Et
rurſū. Ego ero ipſi in p̄rē: q ipē erit
mihi in filiū. Et cū iterꝫ introducit p̄
mogenitū in orbē t're dicit. Et adorēt
eū oēs angeli dei. Et ad āgelos q̄dē
dicit. Qui facit āgelos ſuos ſpūs q
miniſtros ſuos flāmā ignis. Ad fi-
liū aūt. Thronꝰ tuꝰ deꝰ in ſeculū ſcli.
virga eq̄tat' virga regni tui. Dilexi-
ſti iuſticiā q odiſti iniq̄tatē. ꝓpterea
vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exultatōis p̄
pticipibꝰ tuis. Et tu in p̄ri° dn̄e t'raꝫ
fundaſti: et opa manuū tuaꝝ ſūt ce
li. Ipſi pibūt. tu āt pmaneb̄. q oēs
ut veſtimētū veteraſcēt. Et velut ami
ctū mutabis eos q mutabūt. tu aūt
idē ipē es. q anni tui nō deficiēt.

¶ Poſtilla.

MVltipharie multiſq3. tc̄. Ad he
bre. j. ca. Hāc ep̄laꝫ ſcribꝫ ſcūs
Paulꝰ ad hebreos. Et hebrei ſūt quī
ſūt ꝯuſi ad fidē xp̄i de iudaiſmo. Et ī
illa ep̄la poīt dig̃tatē noui teſtamē
ti reſpcū veter' teſtamēti q̄uis vtrūq3
teſtamentū ſit a deo datū. Vetꝰ tn̄ t'ē
dit' p angelū qui loq̄bat' moyſi in
pſona dei. ut hr̄. Act. vij. ca. q Iob.
ix. Nos ſcimꝰ q2 moyſi locutus eſt
deꝰ. Nouū aūt teſtamentū tradidit
deꝰ p ſeip̄m. q2 p filiū ſuū incarnatū
q̄ eſt deꝰ cū patre. Itē q2 vetus teſta
mentū traditū eſt obſcure ſb̄ velami
nibꝰ q figuris. Nouū āt teſtamētuꝫ
traditū eſt lucidē q apte. Et in ſignū
huiꝰ dic̄ ap̄ls (Fratres multifarie) .i.
mult' locutōibus .ſ. Abrahe Iſaac q
Iacob q ceteris. et eiſdē ſepe (Mul-
tiſq3 modis) q2 mō p ſomnia ut Da
nieli. mō aptaue ut moyſi. mō in-
teriori inſpiratōe ut dauid (olim deꝰ
loq̄ns p̄rībꝰ in ꝓphetis) Ly. i. p ꝓphe
tas q̄bꝰ angeli reuelabāt occulta di
uina. q ipī vlteriꝰ populo nūciabant
(Nouiſſime diebꝫ iſtis) Ly. tp̄e grē
q veritat' reuelate (locutꝰ eſt nobis
in filio) .i. p filiū incarnatū q̄ maior
eſt ꝓphetis (Quem) filiū ſm hūanā
naturā deꝰ pat' (cōſtituit heredem) .i.
dn̄m ꝑpetuū (vniuerſoꝝ) ſup oēꝫ cre
aturā (per quē) Cor. ſupple xp̄m ſm
d'inā naturā ſm quā coeternꝰ ē p̄rī.
(fecit) nō ſolū inuiſibilia (ſed q ſecu-
la) ꝯtra manicheos Ioh̄. j. Oīa p ip
ſum facta ſūt (Qui cum ſit ſplendor
glīe) q2 filiꝰ ꝓcedit a p̄re ut ſplendor
a ſole (q figura ſubſtātie eꝰ) .i. eiuſ-
dem ſubſtātie cū patre (portans) .i.
ſuſtentās q ꝯſeruans in eſſe (oīa) .i.
celeſtia q terreſtria (verbo virtutis
ſue) .i. ſolo imꝑio ptātis q bonitat'
ſue. (Purgatōem pccōꝝ faciens)
Cor. tam originaliū q̄ actualiū. Et
ipē xp̄s (ſedet) id ē quieſcit et regnat
poſt multū laborē q humiliatōnem
ſublimatus (ad dexterā) .i. ad equa
litatē. paterne (maieſtat' in excelſ)

id eſt in potioribꝫ bonis pr̄is (tanto
melior) ꝓportionabilit̄ (angel̄ effe
ctus quāto differentiꝰ p̄ illis nomē
hereditauit) Lx. quia ipſe dicit² verꝰ
deus ⁊ dñs ꝯſubſtātialis pr̄i. ipſi aūt
angeli dicunt̄ ſerui (Cui em̄ dixit ali-
quando angeloꝝ) Gor. nō ſolū ꝫ mi
noꝝ ſed etiā maioꝝ (filiꝰ meꝰ es tu)
.i. inibi ꝓprius ⁊ ꝯſubſtātial̄ (Ego ho
die genui te) .i. eternalr̄. qꝛ eiꝰ gña
tio nō trāſit in preteritū (Et rurſū)
ſupple dic̄ deus pr̄ (ego ero illi in pa
trē) Gor. eū ꝓtegēdo (⁊ ipē erit mihi
in filiū) mihi p oīa obediendo (Et cū
iteꝝ) Gor. .ſ. deꝰ pr̄ (introducit p̄mo-
genitū) filiū ſuū (in orbē terre) .i. cū
eū qui priꝰ erat in mūdo inuiſibilis.
mūdo apparere viſibilem fecit (dicit)
ſcriptura de xp̄o (⁊ adorent eū) .ſ. ho-
minē xp̄m ſm̄ hūanitatē paſſum ⁊
mortuū (oms angeli dei) .ſ. iuſſioni
eiꝰ obtemꝑando (Et ad āgelos qdē
dicit. Qui facit angelos ſuos) .i. nū
cios ſuos cū leuia nūciant (ſpiritꝰ)
Gor. celeſtes (⁊ miniſtros ſuos) facit
(flammā ignis) cū eos ad exercitiū
vindicte mittit. ſicut fuerūt miſſi duo
angeli in ſodomā. Gen̄. xix. (Ad fili
um autē) dicit deꝰ pr̄ (Thronꝰ tuꝰ)
.i. regnū tuū (deus) O deus fili (in ſe
culū ſeculi) .i. ꝑmanet ineternū (Vir
ga eq̄tatis) id eſt regula. directa eſt
(virga regni tui) .i. diſciplina q̄ bo-
nos regis ⁊ malos punis (Dilexiſti
iuſticiā) Gor. .i. oē bonū (⁊ odiſti ini
quitatē .i. oē malū (ꝓpterea) .i. qꝛ hꝫ
facis (vnxit te) ſcd̄m hoiem ut reges
⁊ pontificē (deus deus tuꝰ) .i. ipē deꝰ
pater (oleo exultatōis) Gor. .i. grē̄ie
ꝯſciētiam exhilarātis ꝓpter pcc̄i imu
nitatē (pre ꝑticipibꝫ tuis) id eſt pre
omnibꝰ ſanctis: qui de plenitudine
tua participāt (Et tu domīe) ſcilicet
fili dei (in principio) reꝝ creandaꝝ.
(terrā fūdaſti) .i. creaſti (⁊ opa ma
nuū tuaꝝ ſunt celi) Gor. ⁊ dicunt̄
celi ſpecialiter opa manuū eius. qꝛ
in ipſis maxime relucet eius potētia
⁊ bonitas. Potētia in magnitudine

bonitas ī vtilitate (Ipſi celi pibūt)
quantū ad formā nō quātū ad ſub
ſtantiā (tu aūt ꝑmanebis) .ſ. imuta
bilis (⁊ oēs) celi aerei (ut veſtimen-
tū veteraſcent) Gor. id eſt ad interitū
accedēt (⁊ velut amictū mutabis eos
⁊ mutabūtur) in nouā figurā. Unde
Apoc̄. xxi. Vidi celos nouos ⁊ terrā
nouā (Tu aūt) .ſ. deꝰ fili (idē ipſe es)
oīno imutabil̄ (et āni tui nō deficiēt)
.i. eternitas tua nō habet finem.
¶ Initiū ſancti euāgelij ſcd̄ꝫ Iohēm.
IN principio erat verbū et verbū erat
apud deum. ⁊ deus erat verbū. Hoc
erat in pricipio apud deū. Omnia ꝑ
ipm̄ facta ſunt. ⁊ ſine ipſo factū eſt
nihil. Qđ factū eſt in ipſo vita erat
et vita erat lux hoim. ⁊ lux in tene-
bris lucet. ⁊ tenebre eā nō comphen
derūt. Fuit homo miſſus a dō cui no
mē erat Iohēs. Hic venit in teſtimo
niū: ut teſtimoniū phiberet de lūie
ut oēs crederent ꝑ illū. Non erat ille
lux ſed ut teſtimoniū phiberet de lu
mine. Erat lux vera q̄ illuminat oēm
hominē venientē in hūc mundū. In
mūdo erat ⁊ mūdꝰ ꝑ ipm̄ factꝰ eſt ⁊
mūdus eū nō cognouit. In ꝓpria ve
nit ⁊ ſui eū nō receperūt. Quotqt aūt
receperūt eū dedit eis ptātem filios
dei fieri hijs q̄ credūt in nomīe eius.
Qui nō ex ſanguinibꝰ neqꝫ ex volū-
tate carnis neqꝫ ex voluntate viri ſed
ex deo nati ſūt. Et verbū caro factū
eſt ⁊ habitabit in nobis Et vidimꝰ
glam eius gloriā q̄ſi vnigeniti a pa
tre plenū gratia ⁊ veritatis.
IN priº. Ioh. i. Tho. Io Poſtil-
hānes euāgeliſta ꝑ ꝯtēplatoꝝ ceteꝝ
euāgeliſtꝝ altiꝰ eleuatꝰ v̄ſat̄ pricipa
liter circa verbi diuinitatē cū alij prici
paliter deſcribāt eiꝰ hūanitatē. Et p̄º oñt
v̄bi excellēciā ꝑut ꝯſiſtit in ſeipō: di-
(In priº erat v̄bū) Aug. .i. ī pře erat fi
lꝰ in eternitate erat filiꝰ. vl̄ in pře fi
liꝰ eiuſdē ſb̄e cū eo (et v̄bū erat apd̄
deū) .i. coeternū ⁊ coeq̄le ipī (Oia per
ipſū fcā ſūt) Tho. Oia viſibilia ⁊ inuiſi
bilia. ſpūalia ⁊ corpalia (⁊ ſiī ipſo

factū eſt nihil) Gor. Nā pr̄ ſine vbo
nihil facit ut dicat (⁊ ſine ipō) ſuppleuer
bo oīa faciēte (factū ē nihil) naturalr̄
ſbſiſtēs. ppt̄ pc̄tm̄ qḋ deficit ab ente
(Qḋ factū eſt in ipō) .ſ. verbo .i. icar
natō. paſſio reſurrectō ⁊ hōi (vita
erat) .i. cauſa vite ī nobꝭ Joh. xj. Ego
ſum reſurrectio ⁊ vita. ſic exponit ſm
Hilariū (⁊ vita erat lux hoīm) qꝛ ho
mines illuīata videre facit Vn̄ in pſ.
iiij. Signatū eſt ſup nos lumē vultꝰ
tui dn̄e. Vn̄ Aug. Sicut em̄ nō videt
oculus niſi a luce corpali illuīet. ſic
nō videt intellectꝰ niſi a luīe ſpūali
illuīet (⁊ lux in tenebris lucet) .ſ. cū
pctōres facit veā intelligē (et tenebre
eā nō ɔphendeīt) .i. infidelitatis tene
bris obtenebrati ipm̄ nō cognoſcūt
(Fuit hō miſſus a deo) Hic poꝛ ɔmēd
datio pcurſoris .ſ. iohānis baptiſte
di. Mal. iij. Mat. xj. Marci. vj. Ecce
ego mitto angelū meū an̄ faciē tuā
qui prepabit viā an̄ te. (Fuit homo
miſſus a dō) .ſ. ad baptiſandū: ⁊ ad
pdicandū. vn̄ ea que loqtur nō loq
tur a ſeipō. ſed ex deo qui eū miſit. et
iō verba eꝰ recipiēda ſūt qi verba dei.
(cui nomē erat iohēs) Tho. Johēs ī
terptat in q eſt grā ⁊ iō ɔpetebat ſi
bi h nomē. quia in ipō maxie grā di
uina abundauit Vnde Luce .j. Spiri
tu ſancto replebitur adhuc ex vtero
matris ſue (Hic venit ī teſtimoniū
ut teſtimoniū phiberet de luīe) .i. de
ihū xpō nato de vgine ſicut radiꝰ na
ſcitur a ſole ſine aliq eius corruptōe
vel diminutōe. Officiū em̄ eiꝰ fuit te
ſtificari de xpō qui eſt vera lux. ut eꝰ
teſtimonio illuſtrarēt. ⁊ ſic oēs in
ipm̄ crederēt. ⁊ hoc eſt quod ſequit.
(ut oēs crederent) in ipm̄ (p illū) ſcꝫ
iohānem (Nō erat ille lux) ſed erat
tm̄ teſtis illius luminis. Vnde ſequit
(ſed ut teſtimoniū perhiberet de lu-
mine) .i. de incarnata diuinitate. (Erāt
lux vera) id ē naturalis fons totiꝰ lu
minis p eſſentiā (que illuīat omēꝫ
hominē venientem in hūc mūdum)
Lyr. quantū in ſe eſt. quia ſi aliq nō

ſunt illumiati hoc eſt quia ſe ſubtra
hūt ab influentia lucis. Vnde Criſo.
Paratus eſt illuiare: ſed nō omēs il
luminātur qꝛ claudūt viam luminis.
Exemplū de ceco exiſtēte in ſole (In
mūdo erat) per preſentiā diuinitatis.
quia non eſt locus vbi non eſt deus
(et mūdus eū non cognouit) id eſt
peccatores mūdialiter viuētes. (In
ppria venit) .i. in mūdum qui ſuus
eſt. utpote ab eo factus. Beda. In
mūdo erat. p diuinitatē. in mūdum ve
nit p incarnatōnem. venire quippe
vel abire eſt hūanitatis. ⁊ manere
diuinitatis. vnde ſenſus eſt. venit id ē
viſibilis apparuit p incarnatōēꝫ (⁊
ſui eū nō receperūt) .i. iudei q dicunt
ſui qꝛ ſm carnē erāt ex eoꝝ gn̄e. qꝛ de
ſemīe dauid q erat rex in iſrl̄ vſqꝫ in
ſempiternū. ſm illud Deutro. xxvj.
Elegit te dn̄s in ppl̄m peculiarem (⁊
ſui) id ē iudei (eū) ſcꝫ ɔditorē ſuū (nō
receperūt) .ſ. p fidē. qꝛ pauci de iudeis
ɔparatiue crediderūt xpō vn̄ yſa. j. Fili
os enutriui et exaltaui. ipi āt ſpreue
rūt me (Quotqt āt) Gor. ſiue iudeꝰ
ſiue gētil ſiue nobil ſiue ignobil ſi-
ue femia ſiue maſculꝰ ſiue puer ſiue
ſenex (receperīt eū) p fidē credēdo (de-
dit eis ptātē filios dei fieri) p regna-
tōem baptiſmi q nō dat niſi pfitēti-
bꝰ fidē xpi. p ſe. ſi ſint adulti. vl per
aliū ſi ſūt puuli. ⁊ in h notaꝛ mḡna
caritas dei .j. Joh. iij. Videte qlē cari
tatē dedit nobꝭ pr̄: ut filij dei noiemr̄ ⁊
ſimꝰ. ⁊ inſup magr̄ vtilitas hoīs. vn̄
Rō. viij. Si filij ⁊ hēdes. hēdes qdē dei
cohēdes āt xpi. Sꝫ poſtq qui. qbꝰ data
fuit hec ptās. Idcirco ſubdit (hijs q
credūt in noīe eius) q. dicēt. hijs qui
credūt xpm̄ eē verū deū ⁊ verū hoīeꝫ. Et
iſtis data eſt ptās qꝛ ſint filij dei. Sꝫ
āt iſta gn̄atio ſpūalis differt a car-
nali gn̄atōe oſt euāgeliſta dicens.
(Qui nō ex ſanguinibꝫ neqꝫ ex volū
tate carnis neqꝫ ex voluntate viri. ſed
ex deo nati ſt) Gor. q. d. Hij ſt filij dei
nō q gn̄ant ex ɔmixtōe ſeminū viri
⁊ fēie ɔcupiſcētia vtriuſqꝫ mouente

actū generationis. ſed p gratiā ado
ptionis in baptiſmo vn̄ Joh. iij. Q8
natū eſt ex carne caro ē. z qđ natū ē
ex ſpū ſpūs eſt. (Et verbū caro fac
tū eſt) i. deꝰ homo factꝰ eſt (z habi-
tauit in nobis) Tho. id ē int̄ nos ho
mines (Et vidimꝰ glaꝛ eiꝰ) ſ. in mi
raculis. ſicut ē ſuſcitatio mortui. illu
minatio ceci. z ſic de alijs. z etiā vi-
derūt ꝙ creature obediebāt ei ad nu
tū ſuū. ſicut dn̄o z creatori. Vn̄ homi
nes in naui exiſtētes cū aplis qn̄ or-
ta eſt magna tēpeſtas dixerūt ut h̄e
tur Math. viij. Qualis ē hic q2 ven
ti z mare obediūt ei Sed poſſet q̄ri. q̄
lem glaꝛ. R̄n̄t euāgeliſta (glām q̄ſi
vnigeniti a p̄re) Tho. i. nō vidimus
glaꝛ alioꝝ ꝓphetaꝝ z ſcōꝝ. ſed talē z
tantā ut decet vnigenitū Quia xp̄s
ꝯmuniter miracula faciebat īperā-
do. ut p; ex decurſu euā. p ꝗ oñdebat
ꝙ illa faciebat v̓tute ꝓpa ſicut deus q̄
eſt oīpotēs. ꝓpt̄ ꝗ dr̄ Luce. vj. Q2 vir
tus de illo exibat z ſanabat oēs (ple
nū grā) Tho. ut remittat pc̄tā (z ve
ritatis) ut impleat ꝓmiſſa.

Dn̄ica infra oct̄. natiuitat̄ dn̄i epl̄a

Fratres. Quanto tēpe heres
puulꝰ eſt: nihil differt a ſuo
ruꝫ ſit dn̄s oīm. ſ3 ſꝗ tutoribꝰ
z actoribꝫ eſt vſq3 ad p̄finitū tēpꝰ a
p̄re Jta z nos cū eſſemꝰ puuli: ſꝗ ele
mētis mūdi huiꝰ eramꝰ ſuiētes. At
vbi venit plenitudo tpis. miſit deꝰ fi
liū ſuū factū ex muliere: factū ſꝗ le-
ge. ut eos q̄ ſꝗ lege erāt redimeret.
ut adoptionē filioꝝ reciperemus Qm̄
aūt eſtis filij dei: miſit deꝰ ſpiritū filij
ſui in corda veſtra clamātem abba
pater. Jtaq3 iā nō eſt ſeruꝰ ſed filiꝰ
Q2 ſi filiꝰ: z heres p deum.

Poſtilla.

Quanto tempe heres puulꝰ Ad
Gal. iiij. Añ initiū illiꝰ ep̄le ſcri
bit ſcūs paulus: dicēs. Oēs ei vos
vnū corpꝰ eſtis in xp̄o Jhu. Si autē
vos xp̄i. ḡ ſemē abrahe eſtis ſm ꝓ-
miſſiōeꝫ heredes. Tūc ſtatī ſeq̄t ep̄la
hodierna. Q̄nto tpe heres z c̄. Hāc
aūt ep̄laꝫ ſcp̄ſit ſcūs Paulꝰ ad gal.
Et galate fuīt greci Et galathia eſt
nomē regionis grecie. Exq̄ illo ſacro
tpe natiuitatis xp̄i ſcā mr̄ ecc̄ia recolit
q̄lr ille q̄ ſine eſtimatōe magnꝰ ē p
nobis puulꝰ factꝰ ſit. Tūc ep̄la z eu-
angeliū ꝯcordāt. q2 euanᵐ dic̄ quō
puer iſꝫ creſcebat z ꝯfortabat̄ ple-
nꝰ ſapia z grā. Sic ap̄ls paulꝰ in epi
ſtola hodierna exp̄mit effectū z vtili
tatē dn̄ice natiuitat̄ xp̄i ſm carnē. q2
de ſuitute trāſiuimꝰ ī filioꝝ adoptōꝫ
ſic̄ p; in p̄n̄ti ep̄la Vn̄ dic̄ (Frēs Qñ
to tpe) Vin. i. p q̄ntū tp̄s (heres) i.
filiꝰ cui de iure debet̄ hēditas (puulꝰ
eſt) ſ. infra ānos diſcretōis (Nihil
differt a ſuo) Gor. q2 ad modū ſui
cogit̄. nec h3 aliquā ptātē reꝝ ſuaꝝ
(cū ſit dn̄s oīm) ſ. bonoꝝ paternoꝝ
(ſed ſub tutoribꝫ z actoribꝫ eſt) gor.
tutores dicūt̄ q̄ eū tuent̄ ꝯtra aduer
ſarios. Actores q̄ agūt cāſ eiꝰ (vſq3
ad p̄finitu; tp̄s a p̄re) Ly. i. vſq3 ad
etatē adultā (Jta z nos cū eſſemꝰ p
uuli) Vin. in intellectu et ſapia (ſub
elemētis mūdi hꝰ eramꝰ ſeruiētes)
Gor. i. ſubiecti ſeruituti legis Sciēn-
dū ꝙ legales obſeruātie fuerīt figu-
re diſponētes ad xp̄m. iō in eiꝰ aduē
tu fuīt dimiſſe. Ergo ſubdit. (At ubi
venit plenitudo tpis) i. tēpus grē.
(miſit deꝰ filiū ſuū) nō āgelū (factū
ex muliere) Ly. quātu; ad corpꝰ ſūp
tū de maria v̓gine (factū ſꝗ lege) q̄a
voluit legalia ſeruare (ut eos q̄ ſub
lege erāt) Ly. ſ. legalibꝫ obſeruātijs
obligati (redimeret) p paſſionē ſuā.
(ut adoptōem filiorū reciperemꝰ) ſ. p
xp̄m qui eſt naturalis filiꝰ dei (Qm̄
āt eſtis filij dei miſit deꝰ ſp̄m̄ filij ſui)
Ly. i. ſp̄m̄ ſanctū q̄ dicit̄ ſpūs filij: ſic̄
z p̄ris. eo ꝙ ꝓcedit ab vtroq3 (in cor
da vr̄a) p infuſioneꝫ grē (clamantes
abba p̄r) i. p̄r noſter (itaq3 iā nō eſt
ſeruꝰ ſed filiꝰ) Ly. quicūq3 fidel̄r cōfi
tetur deū p̄rem (Q2 ſi filius) Vin. in
p̄n̄ti p grām (z heres) ſ. erit in futu
ro (p deū) qui ip̄m adoptauit in here
dem celeſtis patrie.

¶ Euangelium.

In illo tempe. Erant Joſeph ⁊ Ma
ria mater Jheſu mirãtes ſup hijs q̃
dicebãt͛ de illo Et bñdixit illis ſimeõ
⁊ dixit ad mariã mrẽ; e9 Ecce poſit9
eſt hic in ruinã ⁊ in reſurrectõe; mul
toꝝ in iſrahel. et in ſignũ cui cõtradi
cet͛. Et tuã ipſi9 aĩa; ptranſibit gla
di9 ut reuelẽt͛ ex multꝭ cordib; cogi=
tatõnes Et erat anna ꝓphetiſſa filia
phanuel de tribu aſer. Hec ꝓceſſeãt
in dieb9 multis ⁊ vixerat cũ viro ſuo
ãnis ſeptẽ a ỽginitate ſua. et hec vi
dua vſq; ad annos octogintaq̃tuor
q̃ ñ diſcedebat de tẽplo: ieiunijs ⁊ ob
ſecratõib; ſeruiẽs nocte ac die. Et h̄
ipſa hora ſupueniẽs cõfitebat͛ dño ⁊
loq̃batur de ipõ oĩb; q̃ expectabant
redemptionẽ iſrahel Et ut pfecerunt
oĩa ſecundũ legẽ dñi reuerſi ſũt ĩ ga
lileã in ciuitatẽ ſuã nazareth. Puer ãt
creſcebat ⁊ confortabat͛ plenus ſa=
pientia. ⁊ grã dei erat in illo.

¶ Poſtilla.

Erant Joſeph ⁊ Maria mat͛ ꝛc.
Lu. ij. Hiſtoria hui9 euangelij
facta eſt ãno xp̄i primo. iiij. nonas
februarij. feria. v. luna. xj. Indictio
ne. iiij. Ante initiu; illius euangelij
ſcribit ſanct9 Lucas in eodẽ capitu.
ꝙ ſimeõ accepit pueꝝ ihẽſũ in vlnas
ſuas ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit Nũc dimit
tis domine ſeruũ tuũ in pace. Quia
viderũt oculi mei ſalutare tuũ. Tunc
ſeq̃t͛ euangeliũ hodiernũ. Erãt Jo=
ſeph ⁊ maria mat͛ ihẽſu Et hodiernũ
euãgeliũ factũ ẽ in die purificatõis
marie ſc; q̃dragẽſimo die p9 natiuitatẽ
xp̄i Et in h̄ euãgelio pom͛ parentum
xp̄i admiratõ di. (Erant Joſeph) q̃
erat p͛ putatiu9 xp̄i. Luc. iij. Et ipſe
ih̄s erat incipiens quaſi ãnoꝝ. xxx.
ut putabat͛ fili9 Joſeph. vl͛ q2 nu=
tricius eius. ſicut nutrix pueri & m͛
eius (et mater Jh̄u) .ſ. virgo maria.
(mirãtes ſup hijs que dicebãtur de
illo) tunc a ſymeone ⁊ ab ãna vidua
et prius a paſtorib; in nocte xp̄i ⁊ ẽ
a trib; regib; quos ſtella addux͛ ad

xp̄m. xiij. die p9 natiuitatem xp̄i (⁊ be
nedixit illis ſimeon: ⁊ dixit ad mari
am mrẽm eius) Dixit aũt ad mariã
magis q̃ ad Joſeph. q2 magis per=
tinebat ad eã de puero q2 ipa erãt ve
ra mater xp̄i (Ecce hic) .i. xp̄s (poſi=
tus eſt) .i. a deo ſtatutus (in ruina;)
Glo. ſ. nõ credẽtiũ (⁊ in reſurrectõem
multoꝝ in iſrl͛) .ſ. credentiũ Jtẽ ĩ rui=
nam vitioꝝ ⁊ in reſurrectõem ỽtutu;
(⁊ in ſignũ) Ly. ſ. federis inter hoĩes
⁊ deũ (cui ꝯtradicet͛) a ſacerdotib;. le
giſperitis. phariſeis ⁊ multꝭ alijs q̃
negauerũt eũ eſſe verũ meſſiã ⁊ me=
diatorẽ dei ⁊ hoĩm (⁊ tuã ipſi9 animã
ptrãſibit gladius) .i. dolor dñice paſ
ſionis. Non enĩ potuit videre filiũ ſu
um crucifigi ſine affectu dolorꝭ mĩmi.
Damaſ. Dolorẽs quos effugit maria
pariens: hos tpe paſſionis xp̄i ſuſti
nuit. Ex hijs p; ꝙ maius fuit marti
riũ btẽ ỽginis q̃ alioꝝ ſanctoꝝ. Vñ
Jhero. in ſmone de aſſũptõe btẽ ỽgi
nis dic͛. Q2 q2 in pte ipaſſibili paſſa
eſt. plus q̃ martir fuit. q2 alij marti
res paſſi ſũt in corpore. iſta in corde.
(ut reuelent͛ ex multis cordib;) .i. ex
multoꝝ cordib; (cogitatõnes) que ꝓ
us occultabã͛. Nã tpe paſſiõis xp̄i
patuit malicia ſacerdotũ. odiũ iudeo
rum. duricia ꝓp̄li. incõſtantia pilati.
auaricia iude. puſillanimitas petri ⁊
alioꝝ apl̄oꝝ. et conſtãtia fidei in ma
ria virgine. Ly. licet btã ỽgo ex paſ
ſione filij marie afflicta fuerit. tñ in
fide ĩmobilis ⁊ firmiter ſtetit. Alij
ãt apl̄i ⁊ diſcipuli quantũcunq; ſoli
di dicũtur dubitaſſe. ⁊ circa h̄ muta
tiones diuerſarũ cogitatõnũ hũiſſe
vſq; dũ vidẽit xp̄m a mortuis reſur=
rexiſſe (Et erãt Anna ꝓphetiſſa) q2 do
nũ ꝓphetie habuit (filia phanuel de
tribu aſer) Glo. qui fuit pa͛triarcha ⁊
in nũero. xij. pa͛triarcharũ octau9. Et
ſic ꝯmendat͛ ſcã anna a generꝭ nobi
litate (⁊ hec) .ſ. anna (proceſſerat in di
ebus multis: ⁊ vixerat cũ viro ſuo ã
nis ſeptẽ) .ſ. nõ diuidendo carnẽ ſuã
cu; alio. Vnde Gene. ij. Erũt duo in

carne vna (a virginitate ſua) q̄ vſq̄
ad matrimoniū virginitatē ſuā ſeruauit
(Et hec vidua vſq̄ ad ānos octogin
taquatuor) Hic cōmēdatur q̄ tam lō
go tempe in viduitate permanſit. et
q̄uis iuuenis fuit quādo vir ſuꝰ obi
it tn̄ aliū virū nō duxit (q̄ nō diſcede
bat de tēplo) Ly. non q̄ ibi ſemp eſ-
ſet ſed frequēter. ſic de hoīe bn̄ freq̄n
tante ecclām dicit̄ cōmuni mō loq̄n-
di. tatis ſemp eſt in eccl̄a. (ieiuniis)
quibꝫ incentiuū carnis reprimitur (⁊
obſecracōibus) i. ſacris orōnibꝫ q̄bꝫ
mens in deū eleuat̄ (ſeruiēs nocte ac
die) i. valde freq̄nter (Et hec ipſa horā
ſupueniens) ſ. in die purificatōnis
Ly. Nō caſu vel hūana diſpoſitōne
ſed ſpūſſancti reuelatōe. ſicut dictū
eſt de ſymeone (cōfitebat̄ dn̄o) ſ. grati
as agens deo de tanto beneficio adi-
pleto (⁊ loquebat̄ de ipſo omibꝰ qui
expectabant redēptōez iſrl̄) i. popu-
li iſrahelitici: annūcians eis natū ee
ſaluatorē mūdi. (Et ut pfecerūt oia
ſcd̄m legem domini) i. Maria ⁊ Jo-
ſeph nihil omittētes quāuis nō te-
nerētur (reuerſi ſunt in galileā in ci
uitatē ſuam nazareth. Puer aūt cre
ſcebat) ſ. in corpe ſm̄ q̄ homo (et cō
fortabatur) augmento roboris quo
ad corpus (plenus ſapientia) q̄ in
eo ſūt oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſcie ab
ſconditi (et grā dei erāt in illo) Ly. q̄
totā plenitudinē grē habuit ab in-
ſtanti ſue cōceptōnis. ſed quantum
ad oſtēſionē in effectu magis appare
bat ſm̄ q̄ ille in corpe creſcebat. Vn̄
theophilus dic̄. Si xp̄s a iuuentute
oēm ſapiam ſuā demōſtraſſet: viſū
fuiſſet q̄ſi pdigiū. Qꝫ ergo creſcebat
nō ſic intelligendū eſt q̄ q̄ſi aliq̄ tē
pe minꝰ habuiſſet de gratia et ſapiē
tia ⁊ poſtea maiū recepit incrementū
q̄ plenꝰ fuit diuinitate ſapientia ⁊ ſci
entia ab inſtāti ſue cōceptōnis. Di-
cit̄ autē notāter (creſcebat) id ē cre
ſcere videbat̄. nunc minꝰ nūc magis
ſuā ſapientiā manifeſtās et gratiā.
ſicut ſol q̄uis eiuſdē lucis et caloris
ſit mane ſicut in meridie. tamē creſce
re ⁊ augeri dicit̄ q̄ad eos q̄ magꝰ eiꝰ
lucē ⁊ calorem pcipiunt. Circa pſ-
ſens euāgeliū vbi dicit̄. ⁊ tuā ipſiꝰ
animā ptrāſibit gladiꝰ. Sciendū q̄
gladiꝰ ſimeonis nomīes ptrāſiuit ani
mā virginis Marie tpe paſſiōis xp̄i
Primo qn̄ audiuit eū captū ⁊ ligā-
tū eē a iudeis ⁊ p̄ſētatū primo Anne
poſtmodū Cayphe. Scdō q̄ndo in die
paraſceues hora tercia vidit eū exire
crucē portātē int̄ duos latrones cōſpu
tū. flagellatū coronatū ſpinis. ⁊ ad
locū paſſiōis ⁊ mortis ſue feſtinaūt
eūtē Tercio quādo vidit eū exui nudū
⁊ ſup crucem clauis affigi. Qrto qn̄
vidit eū cū cruce eleuari ⁊ a ſacerdo
tibꝫ iudeorū ⁊ ab aliis p̄tereūtibꝫ ei cō
uicia īferri Vach q̄ deſtruit tēplū dei
⁊ in triduo reedificat illud. alios ſal
uos fecit ſeipſū nō poteſt ſaluū face-
re Si filiꝰ dei eſt deſcēdat nūc de cruce
Quinto quādo audiuit eū petere po
tū ⁊ nō potuit habere hauſtū aq̄. ſed
datū fuit ſibi vinū felle mixtū. Sex-
to qn̄ vidit eū p̄ maximo dolore lacri
mātē ⁊ dicētē. Deꝰ meꝰ deꝰ meꝰ ut q̄d
me dereliq̄ſti. Septiº quando p̄ mag̃
pena clamās in cruce voce mag̃ emi
ſit ſpūm. Octauo q̄ndo pꝰ eiꝰ mortē
vidit cor eiꝰ lācea pforari. Nono qn̄
corpꝰ eius ē depoſitū de cruce ⁊ in bra
chia ſua ſuſcipiens oſculata ē omnia
vulnera eius.

In feſto circūciſionis domini.

Frēs Priuſq̄ꝫ veniēt fides: ſb̄ le
ge cuſtodiebam̄ cōcluſi ī eā fidē
q̄ reuelāda erāt. Itaq̄ꝫ lex pedagogus
nr̄ fuit in xp̄o: ut ex fide iuſtificemur
At ubi venit fides: iā n̄ ſumꝰ ſb̄ pedago
go. Oēs ei filii dei eſtis p fidē q̄ eſt in
xp̄o ihū. Quicūq̄ꝫ ei in xp̄o baptizati
eſtis: xp̄m induiſtis. Nō eſt iudeus
neq̄ꝫ grecꝰ: nō eſt ſuꝰ neq̄ꝫ liber. nō
maſculus neq̄ꝫ femina. Oīs ei vos
vnū eſtis in xp̄o ihū. Si aūt vos xp̄i
ergo abrahe ſemen eſtis. ſm̄ pmiſſi
onem heredes.

Poſtilla.

Priuſq̄ veniret. Ad Gal. iij. An
initiũ illiꝰ ep̄le ſcribit ſcũs pau
lus in eodē c. vi. Credidit Abrahã deõ
⁊ reputatũ eſt ei ad iuſticiã. Tũc ſe
q̄r ep̄la hodierna. Priuſq̄ veniēt fi
des. q̃ꝛ hodie agit̄ de circũciſiõe dñi. ⁊
in veteri teſtamēto hoc fecit circũciſio
qḋ hodie facit baptiſmus. p̄terq̄ q̃ꝛ
ianuã celi nõ apuit: ſꝫ circũciſi vene-
rũt ad limbũ ſcõꝝ p̄rũ. ⁊ ibi expec-
tabãt aduētũ xp̄i Baptiſati ãt iam
abſq̃ꝫ vllo medio euolãt ad celũ. qḋ ĩ
ſb̄ figuratũ fuit. q̃ꝛ xp̄o baptiſato ce-
lũ aptũ eſt ſup ip̄m. Vñ ep̄la ⁊ euã
geliũ cõcordãt. q̃ꝛ euãgeliũ dicit de
circũciſione. Similit̄ ĩ ep̄la hĩ de circũ-
ciſiõe ⁊ baptiſmo q̄ dat̄ loco circũciſi
onis. Vñ dicit ap̄ls paulꝰ (Fratres
Priuſq̄ veniēt fides) Lyr. i. reuelata ⁊
explicata ĩ euano (ſb̄ lege cuſtodie-
bam̄) Glo. i. ſb̄ leg̃ onere (cõcluſi) i.
ſtricte leg̃ ligati ⁊ cõp̄ſſi: ne defluere-
mꝰ ad vitia (ĩ eã fidē q̄ reuelãda erãt)
tp̄e grẽ. Sciēdũ q̃ eadē fides ē in no-
uo ⁊ veteri teſtam̄to: ſꝫ in veteri erat
ĩplicita ⁊ figuris velata. in nouo vō ex
plicata ⁊ reuelata (itaq̃ꝫ lex pedagogꝰ
nr̄ fuit in xp̄o ihũ) lyr. i. ad xp̄ꝫ diſpo
nēs ſic pedagogꝰ diſpõit puerꝝ ad vē-
tutē tp̄e futuro hñdaꝫ. Paruuloꝝ ē
hr̄e pedagogos q̄uſq̃ꝫ creſcũt ĩ viros
p̄fectos q̄ eos ad recta dirigũt timore
penarꝝ (ut ex fide) Lyr. reuelata (iuſti
ficem̄) iuſticia infuſa (At ubi venit fi
des) i. poſtq̄ reuelata eſt fides xp̄i q̄
erat occulta ãtiq̄s p̄rib3 (iã nõ ſb̄ pe
dagogo ſumꝰ) Glo. i. ſb̄ coactiõe ⁊ ſer-
uitute leg̃. ſꝫ ſb̄ ãgelica libtate Lyr.
ſic puer adueniēte etate adulta iaꝫ
nõ ē ãplꝰ ſb̄ pedagogi diſciplina. et
eadē rõe adueniēte euano ceſſant lega
lia (Oēs ẽi filij dei eſtis) Glo. ſi ſui
(p fidē q̄ eſt ĩ xp̄o ihũ) Fides ẽi facit
filiũ dei. Joh. j. Dedit eis p̄tãtē filios
dei fieri hijs q̄ credũt ĩ noĩe eiꝰ (Qui
cũq̃ꝫ ẽi in xp̄o baptiſati eſtis) i. in fi
de ihũ xp̄i (xp̄ꝫ induiſtis) i. xp̄o cõfor
mes facti eſtis p vite cõformitatē ⁊ ſa
cramẽti ſuſceptõēꝫ. Dulcis ẽi veſtis ē
indui xp̄ꝫ. ip̄e ẽi ē ſol iuſticie Vñ ĩ ſig
nũ inocẽtie datur veſtis cãdida puero
baptiſato (nõ ē iudeꝰ) ſb̄ lege moyſi
(neq̃ꝫ grecꝰ) ſb̄ lege nãli (nõ eſt ſer
uꝰ neq̃ꝫ liber) i. melior ſuo (nõ ē ma
ſculꝰ neq̃ꝫ femĩa) ſupple dignior alter
altero in fide xp̄i (Oēs ẽi vos eſtis vnũ)
Glo. i. vnũ dicti ĩ aliq̄ (in xpo ihũ) i. ĩ fi
de xp̄i (Si ãt vos xp̄i) i. p fidē (ḡ abrã
he ſemē eſtis) p imitatõꝫ iuſticie (ſc̄m
p̄miſſiõꝫ heredes) q̄ntũ ad futurã btĩ-
tudinē (in xp̄o ihũ dñõ noſtro).

Sequitur euangelium.

In illo tp̄e. Poſtq̄ cõſũmati
ſũt dies octo ut circũcidet̄ pu
er vocatũ eſt nomē eiꝰ ihs. Qḋ
vocatũ ē ab ãgelo p̄uſq̄ in vtero cõ
ciperet̄.

Poſtilla

Poſtq̄ conſũmati ſũt dies octo.
Lu. ij. Quo die ſꝫ euãgeliũ fac-
tũ ſit audiuimus q̃ꝛ die octauo a natiuitate
xp̄i. An initiũ illiꝰ euãgelij ſcbit ſcũs
Luc. q̃ venientes ſũt paſtores poſtq̄ ĩue-
nerũt Mariã ⁊ Joſeph ⁊ ĩfantē poſitũ
in p̄ſepio glificãtes ⁊ laudãtes deũ ĩ
oĩb3 q̄ audierãt ⁊ viderãt ſic ad illos
eſt dictũ ab angelo. ⁊ tũc ſtatĩ ſe-
q̄r ĩ hoc euãgeliũ. Poſtq̄ cõſũmati ſũt
dies octo. Jordanꝰ Hodiernũ euãge
liũ ē breuiſſimũ in lrã ſꝫ pfundiſſimũ in
ſñia. Cõi noĩe ⁊ vocabulo vocat̄ feſti
uitas iſta nouꝰ ãnꝰ ⁊ merito. q̃ꝛ xp̄s
q̄ nouꝰ hõ ꝑpt̄ nos factꝰ eſt nouũ ſan
guinē in ſua pueritia hodie incepit ef
fundē qñ hodie circũciſus fuit. Sciẽdũ
q̃ hodie recolimꝰ tria feſta q̄ tãgũtur in
euangelio hodierno. Primo octauã
natiuitatis xp̄i ⁊ exp̄mitur notãter
cũ dicit̄ (Poſtq̄ cõſũmati ſunt dies
octo) i. a natiuitate xp̄i cõputãdo. Secũ
do circũciſionẽꝫ xp̄i cũ dĩ (ut circũcide
ret̄ puer) Sic eĩ p̄ceptũ fuerãt gen.
xvij. Infans octo dierũ circũcidet̄ in
vobis ⁊ maſculꝰ cuiꝰ p̄puciĩ caro circũ-
ciſa nõ fuerit peribit de populis ſuis
q̃ꝛ pactũ meũ irritũ fecit. Et in nouo
teſtamēto baptizamur loco circũciſi
onis vñ xp̄s dicit in nouo teſtam̄to
Johis. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex

aq̄ et ſpũſancto nõ pt introire in reg
nuʒ dei. vñ Beda ſup pñti euãgelio.
Jllud qđ nũc facit baptiſm⁹ hoc tũc
fecit circũciſio. Tercio ſalutiferi noīs
īpoſitõeʒ cũ dr. (vocatũ eſt nomẽ ei⁹
Jħs qđ vocatũ eſt ab angelo p̄uſq̄
in vtero) ſ. virgis (cõcipet) ut; Lu. j.
vocabis nomẽ ei⁹ iħm Sic̄ angelus
dixit ad ioſeph. ut pʒ Mat. j. vocab
nomẽ ei⁹ Jħm Jpſe enĩʒ ſaluũ faciet
p̄plm ſuum a pc̄cis eoꝝ. ¶ Queriſ ſi
Jħs eſt ſaluator. q̄re tũc oĩes ho-
mines nõ ſaluãſ. Rñdetur q͛ hoc nõ
accidit ex p̄te iħu. ſʒ ex culpa ipſius
hoīs. Exẽplũ iſti⁹ ponĩſ Primo ſic. Si
q̄s ad hoſtiũ vni⁹ pulſet et ñ ingredi
p̄mittiſ. hoc nõ eſt ex culpa pulſan
tis ſed nõ apiẽtis. Sic ſi iħs ad hoſti
um cordis pulſet et ſi nõ ingrediſ nõ
eſt culpa dei intrare volẽtis: ſʒ hoĩs
aditũ p̄hibẽtis Vñ Apoc. iij. Ego ſto
ad hoſtiũ et pulſo ẽtc. Secũdũ exẽplũ
ponit dyoniſi⁹. q͛ ei ſol domũ exiſtẽ
te clauſa feneſtra nõ illuĩat: nõ ē cul
pa ſolꝭ ſed hoīs feneſtrã nõ apientis
Tercũ exemplũ ponit Anſ. Si ei por
rigo tibi pomũ et tu nõ accipis. q͛ nõ
habes pomũ nõ eſt culpa mei dãtis
ſed tui nõ accipiẽtis Jõ dr ad hebre.
xij. Videte ne q̄d deſit grẽ dei. ẽtc. ¶
Cũ h̄ euãgeliũ vbi dr. Vocatũ ē no͞m
eius iħs Notandũ q͛ pp̄. iohẽs. xxij.
ſtatuit ut q̄cũq; in miſſa q̄ñ no͞m iħs
noĩatur: geniculatus fuerit. vel q̄ tũ
dit pect⁹. vlꝭ inclinãs facit reuerẽtiaʒ
huic ſcĩſſimo noĩ iħs. obtinet. xx. di
es indulgẽtiaꝝ. put de h̄ hr̄ publicũ
inſtrumentũ lr̄e autẽtice. Jtẽ notan
dũ q͛ hodie ſm aug. in ſmõe de kalꝭ.
ianuarij. Pagani olim maximũ ha
buerũt feſtũ in kalꝭ. ianuarij. Nã ia
nũ crediderũt quendã deũ eſſe: et du-
as facies ei figurabãt. vnã a p̄te ãte
in ſignũ futuri ãni. et aliã a p̄te p⁹ī
ſignũ p̄teriti ãni. vñ ei quidã ſexus
veſtes ſuas mutauerũt: alij facie. alij
pecudũ veſtes induxerũt. alij cãticis lu
xurioſis cecinerũt. alij auguria ſerua
bãt. alij mẽſas nocte parabãt: credẽ

tes ſacietatẽ ventura; fructuũ. alij ſtre
nas. i. iocalia tradiderũt amicis hodie
p̄mo mane in ſignũ boni anni. q̄ oĩa
p xp̄õ dimittere debem⁹. et ſcĩa circa
eccleſias et dei cultũ ɔplere debem⁹.

¶ Jn Epiphania dñi ¶ Jſa. lx.

Surge illuĩare iħrlm. q͛ venit
lumẽ tuũ. et gl̄a dñi ſup te or
ta eſt. Quia ecce tenebre ope
riẽt trã. et caligo p̄plos. Sup te aũt
orieſ dñs. et gl̄a ei⁹ in te videbiſ. Et
ambulabũt gẽtes in luĩe tuo. et re-
ges in ſplendore ort⁹ tui. Leua in cir
cuitu oculos tuos et vide: oẽs iſti con
gregati ſunt: venerunt tibi. Filij tui
de longe venient. et filie tue de latere
ſurgent. Tũc videbis et afflues. et mi
rabiſ et dilatabiſ cor tuum: quãdo cõ
uerſa fuerit ad te multitudo maris:
fortitudo gẽtium venerit tibi. Jnun
datio camelorũ operiet te dromedarij
madian et epha. Oĩes de ſaba veni
ent. aurũ et thus deferentes: et laudẽ
domino annũciantes.

¶ Poſtilla.

Surge illuminare iheruſalẽ ẽtc.
Ante initiũ illi⁹ p̄phetie ſcribit
Jſa. p̄pheta: d. Spiritus me⁹ qui eſt
in te et verba mea que poſui ĩ ore tuo
non recedant de ore tuo et de ore ſe-
minis tui dicit domin⁹ amodo et vſq;
in ſempiternũ. Tũc ſtatim ſeq̄tur p
phetia iſta. Surge illuminare iheru
ſalem ẽtc. Feſtũ hodiernũ a fidelib⁹
epiphania nũcupatur p eo q͛ ſtella
trib⁹ regib⁹ apparuit. ipſoſq; ad p̄ſe
pium dñi. xiij. die a natiuitate criſti
pduxit. et dicitur ab epi qđ eſt ſup et
phanos apparitio. et de hoc agitur in
ep̄la et euangelio. nã in euãgelio dr̄
Obtulerũt magi dño auꝝ thus et mir
rã. Sic̄ in ep̄la dr. Oĩes de ſaba ve
nient auꝝ et thus deferentes et laudẽ
dño annũciantes. Vnde dicit Jſa. p
phetando de natiuitate xp̄i (O iħrlm)
i. eccl̄ia (ſurge illuĩare q͛ venit lumen
tuũ) i. xp̄s hõ fact⁹ q̄ eſt lux vera q̄
illuĩat oẽm hominẽ venientẽ in hũc
mũdũ. Joħ. j. q͛ null⁹ illumiaſ ñ p

ipſū (et gl'a dn̄i) .i. filius dei q̄ eſt gl'ia
pr̄is (ſup te orta eſt) Ly. natura hu
mana aſſūpta (q2 ecce tenebre) īfide
litatis et ignorātie hic ī p̄nti (operient
terrā) .i. homies carnales terrena aman
tes (et caligo) pctōꝝ (ꝑplos) (Sup
te aūt orietur dn̄s) quaſi ſol verus (et
gl'a eius in te videbit') Ly. p operatōem
miraculoꝝ .ſ. leproſoꝝ mūdatōem
cecoꝝ illumiatōz . mortuoꝝ reſuſcita
tionē (Et ābulabūt gētes) q̄ prius in
tenebris ydolatrie fuerūt (in lumie tuo)
Ly. .i. in lumie fidei xp̄iane (et reges ī
ſplendore ortus tui) h' ītelligitur de tri
bus regibꝫ venientibꝫ orta ſtella ad
p̄ſepiū dn̄i (Leua ī circuitu) .ſ. mūdi
(oculos tuos) Ly. ad oēm ſcꝫ p̄tem
orbis reſpectu ihrl'm: vbi p̄mo p̄dis
catū eſt euāgeliū: et inde alibi p xp̄i
diſcipulos (et vide) .i. intellige (om̄s
iſti ꝯgregati ſūt) fideles in vnitate fi
dei xp̄iane (Venerūt tibi) (filij tui) p
uuli in xp̄o (de longe venient et filie
tue de latere) Ly. .i. de prope (ſurgēt)
pforato in cruce chriſti latere efflu
xit ſanguis redemptōnis et aqua ba
ptiſmi de quibus facta eſt eccleſia ſi
cut ex coſta lateris ade facta eſt eua
mater oīm hominū viuentiū (Tunc
videbis) Ly. multitudinē credentiū
(et afflues) ꝯſolatōibꝫ diuinis (et mi
rabitur) Ly. ex tam velocī multiplis
catōne: quia a tempe apoſtoloꝝ de
riuata eſt fides xp̄iana ad om̄es ꝑ
tes terre habitabiles. (et dilatabitur
cor tuū) p̄ gaudio (qn̄ ꝯuerſa fuerit
ad te multitudo maris) Lyra. id eſt
bitantiū in inſulis. ſicut pꝫ de ſicilia
et anglia et alijs inſulis maris (forti
tudo gentiū) Ly. .i. imperiū romanū
qđ toti mūdo dn̄abitur. (venerit tibi)
qđ impletū eſt tp̄e Cōſtātini impa
toris (Inūdatio camelorū operiet te)
Ly. Conſtantinus em̄ imperator et mul
ti alij potētes exēplo imperatoris anis
mati diuitias multas p orbē miſerūt
ſup talia aīalia ad ſuſtentatōe; mi
niſtroꝝ eccl'ie et pauperꝝ xp̄i et edificas
tionē eccl'iaꝝ (dromedarij madian et

epha) Madian et epha regiones ſūt
trās arabiā et in iſtis terris naſcūtur
talia aīalia fortia. Et dromedarius
eſt aīal camelo minus ſed velocius. vn̄
Plinius dicit q dromedarius eſt aīal
velociſſimū gracile et neruoſū came
lo minus: ſed longa h̄ns crura et lon
giſſimū paſſū tā ſuauē: q ſine mag'
labore ſuo et ſine fatigatōe mag' dro
medātis .i. inſidentis ipi aīali: currit
infra diē naturalem centū pua mili
aria. corticꝫ arboꝝ comedit. ā fenū
modicū vel oſſa dactiloꝝ. h' ille (Oēs
de ſaba venient auꝝ et thus deferētes
et laudē dn̄o ānūciantes) Ly. h' imple
tū eſt in illis tribꝫ regibꝫ q̄ venerūt ad
adorandū xp̄m natū.

¶ Sequitur euāgelium

Cum natus eſſet Ih̄s in beth
leem iude ī diebꝫ herodis regis
Ecce magi venerūt ab oriēte
ihrl'mā: dicē. Vbi eſt q̄ natus eſt rex iu
deoꝝ? Vidimus em̄ ſtellā eius in oriē
te. et venimus adorare eū. Audiēs aūt
herodes rex turbatus ē: et oīs ihrl'ma
cū illo. Et ꝯgregās oēs p̄ncipes ſacer
dotū et ſcribas ꝑpl'i ſciſcitabatur ab eis
vbi xp̄s naſcētur. At illi dixerūt ei.
In bethleē iude Sic em̄ ſcriptū ē per
ꝑphetā. Et tu bethleē terra iuda neq̄
q̄ mīma es in p̄ncipibꝫ iuda Ex te eīm
exiet dux q̄ regat ꝑplm meū iſrl'. Tūc
herodes clā vocatis magis diligenter
didicit ab eis tp̄s ſtelle q̄ apparuit eis
Et mittēs illos in bethleē dixit. Ite
et interrogate diligēter de puero. et
cū inueneritis renūciate m̄. ut et ego ve
niēs adorē eū. Qui cū audiſſēt regē
abierūt. Et ecce ſtella quā viderāt ī
oriēte anteceddebat eos vſqꝫ dū veniēs
ſtaret ſupra vbi erat puer. videntes
āt ſtellā: gauiſi ſūt gaudio magno
valde Et intrātes domū inuenerūt pue
rum cū maria mr̄e eius Et p̄cidētes ado
rauerūt eū. et apertis theſauris ſuis ob
tulerūt ei mūera auꝝ thus et mirrā. Et
rn̄ſo accepto ī ſōmis ne redirēt ad he
rodē: p aliā viā reuſi ſūt ī regiōꝫ ſuā.

¶ Poſtilla.

Ubi eſt qui. Math. ij. Añ initiũ
illi9 euãgelij ſcrib'b. Math9 in
p̄cedẽti ca. q cũ eẽt deſpõſata mr̃ ihũ
maria ioſeph: añq̃ cõuenirẽt iuẽta
eſt ĩ vtero hñs de ſpũſancto Joſeph
ãt vir e9 cũ eſſet iuſt9 et nollet tradu
cere eã voluit occulte dimittẽ eã. Hec
ãt eo cogitãte ãgelus dñi in ſomno
apparuit ei: d. Joſeph fili dauid noli ti
mere accipe mariã ↄiugẽ tuã. q8 eñi
in ea natũ eſt: de ſpũſancto ẽ. Pariet
ãt filiũ: a vocabis nomẽ eius ihs. Ip
ſe ei ſaluũ faciet pplm ſuũ a pccis eo
rũ. Tũc poſtmodũ ſeqt̃ euangelium
hodiernũ (Cũ ergo natus eſſet ihs)
ſupple dulcis ſaluator de maria v̓gĩe
ſm hũanitatẽ (ĩ bethleẽ iude) Hor
hoc d̓r ad d̓ram alteri9 bethleẽ q̄ ẽ in
galilea in tribu zabulon. de q̄ h̄r Jo
ſue. xix. (In dieb3 herodis). i. Aſcolo
nite q̄ fuit gẽtil' a idume9 a p̄m9 rex
alienigena in ihrlm ſup pplm iudai
cũ ↄſtitutus. Pro q̄ ſciẽdũ q tres fue
runt herodes Aſcolonita Antipas et
Agrippa. Primus Aſcolonita necat pue
ros: ãtipa iohẽ: Agrippa iacobũ mit
tẽs in carcerẽ petr̃. Itẽ ſciẽdũ q xp̄s
tunc nat9 ẽ cũ p̄io ablatũ fuit regnũ
a iudeis a qñ alienigena regnau't ut
impleret̃ ꝓphetia Jacob Gen. xlix.
nõ auferet̃ ſceptrũ de iuda nec dux de
femore ei9 donec veniat q̄ mittendus
eſt Et a tempore illo quo iacob ꝓphe
tauerat hãc ꝓphiã fluxerãt M. d v. ãni
(ecce magi ab oriẽte) qui dicũt̃ ma
gi ꝓpter magnitudinẽ ſapientie a ſci
entie (venerũt iheroſolimã) ſecũdu3
glo. eo q crediderũt q2 talis puer nõ
niſi in vrbe regia naſci debuiſſ3 (dicẽ
tes Ubi eſt q̄ natus eſt rex iudeorũ?)
Chriſt9 rex iudeorũ ẽ dict9 q2 ad ipõs
ſpecialr̃ eſt miſſus ut pʒ Math. xv.
Nõ ſũ miſſus niſi ad oues q̄ perierũt
dom9 iſrahel. Itẽ q2 cũ eis nutrit9 et
ↄuerſat9 eſt ſcʒ in nazareth. ut hẽtur
Luce. iiij. Nota q ille titulus a trib3
regib3 eſt hodie nũciatus. et a pilato
in die paraſceues cõfirmat9: qñ fecit
ſcribi titulũ a cruci affigi. Jheſus na
zaren9 rex iudeorũ (vidim9 ſtellã ei9 ĩ
oriẽte a venim9 adorar̃ eũ) vñ augu.
dic. Magi traditionẽ balaã ſeqbãt̃
q̄ dixit. ut habet̃ Nu. xxiiij. Orietur
ſtella ex iacob. Et ſm Chriſ. Cũ ma
gi ſup montẽ q̄ d̓r victorialis cõſiſte
rẽt ut deũ adorarẽt. ſtella inſtar pue
ri crucẽ3 in capite habẽtis eis apparuit
ex cui9 aſpcũ erãt gauiſi q ſuis tpi
b9 meruerũt videre ſtellã ſuã quã ꝓ
pheta balaã longis tẽpib3 añ p̄dixe
rat. a ſtatĩ arripiẽtes iter ſtella an
tecedẽte eos ↄuenerũt ad puerũ adoran
dũ a munera ei obtulerũt. Et illa ſtel
la nõ tm̃ in nocte ſ3 etiã in media die
apparebat a ſolis radios vicit in cla
ritate q8 nõ eſt virtutis aliarũ ſtella
rũ. Fulgẽtius. Puer nat9 nouã ſtel
lã fabricauit. Sed quõ in tredecĩ die
b9 tam cito venerũt ab oriẽte in ihe
ruſalẽ: q̄ eſt in media pte mũdi ſita.
Rñdet Remigi9 q puer ad quẽ iue
nit potuit eos in tã breui ſpacio tpis
ad ſe reducẽ. vnde Aug9. dic. q tres
magi iter viiij anni in. xiij. dieb9 pe
gerũt (Audiẽs ãt herodes rex) ſcʒ re
gẽ natũ iudeis de genẽ iudeorũ cũ ipẽ
eẽt ydume9 a de alia gẽte (turbatus
eſt) timẽſ ne regno reuoluto iterũ ad
iudeos: ipſe expelleret' a regno a ſemẽ
ei9 p9 ipſũ p̄deret̃. iõ ſm Greg. ſup
Math. Codices q̄b3 genealogia iu
deorũ texi'ↄbuſſit (et oĩs iheroſolima
cũ illo) cauſa timoris. ne rex irat9 re
giones a pplm vexaret a aggrauaret
(a ↄgregãs oẽs p̄ncipes ſacdotũ a ſc̃
bas ꝓplĩ) q̄ erãt legiſdoctores. (ſciſci
tabat̃ ab eis vbi xp̄s naſceret̃. At il
li) ſic̃ p̄iti in lege (dixerũt ei. in beth
leẽ iude. ſic eñi ſcriptũ eſt p ꝓphetã).
Michee. v. (a tu bethleeʒ terra iuda
nequaq̃ minima es in p̄ncipibus iu
da ex te ei exiet dux q̄ r̃gat pplm meũ
iſrahel) vñ pſ. xl vij. Ipſe regat nos
in ſcla. Vñ leo papa Chriſt9 q̄ ſerui
ſuſceperat formã a nõ iudicare vene
rat ſed iudicari: bethleẽ p̄elegit nati
tati a iheroſolimã paſſiõi (Tũc hero
des) L p. cognito loco natiuitat̃ xp̄i ex

iudeoꝝ reſpōſo (clā vocat̄ magis. d.
ligēter didicit ab eis tp̄s ſtelle que
apparuit eis) dicit eñ clā. i. occulte. q̄r
cū eſſet alienigena nō ꝯfidebat de iu
deis. et ideo voluit ſuū ꝯſiliū eos latē
(Et mittēs illos in bethleē dixit. Jte a
interrogate diligēter de puero. Et cū
inueneritis renūciate mihi ut et ego
veniēs adorem eū) Ly. ſpōdet falſum
obſequm ut faciliꝰ eos decipiat et ad
necēū dū ad ipſū inducat. Raba. Fin
xit vultū et verbis adoraē ſe velle: quē
inuida cogitatione tractabat occidē
(Qui cū audiſſēt regē abierūt) rece
dentes de ihrlm ut irēt verſus beth-
leē (Et ecce ſtella quā viderāt in oriē-
te añcedebat eos) vñ criſ. ſup mat.
Ex hoc loco oñdiꝛ. q̄r cū ſtella dedux
iſſet magos ꝓpe ihrlm. abſcōdita ē
ab eis ut relicta a ſtella cogerenf in
ihrlm de xp̄o interrogare ut ipſi ma
gi q̄ priꝰ fuerāt cōmoniti celeſti ſig
ꝯfirmarēt ex dicto ꝓphetico. et docto-
rū hebraicoꝝ rñſo ſicut iā ſup dictū ē.
(Vſq; dum veniret ſtaret ſupra vbi
erat puer) Stetit ei ſup caput pueri
q. di. hic eſt: ut q̄r loq̄ndo mōſtrare
nō poterāt: ſtādo mōſtraēt (Videntes
āt ſtellā gauiſi ſūt gaudio mag̃ val
de. Et intrātes domū) i. diuerſoriū;
vbi puer natꝰ fuerat (inuenerūt pue
rū cū maria matre eiꝰ) pie credit ꝙ
btā virgo añ diuſoriū eq̄tatū magoꝝ
vidiſſ;: recepit pueꝝ de p̄ſepio ſuper
gremiū in brachia ſua ut ſic ſe ma-
trē pueri oñderet. Rab. dimo āt nutu
factū ē. ꝙ abierāt ioſeph ne aliq̄ ma
le ſuſpitōis occaſio daret gētibꝫ (Et p
cidētes adorauerūt eū) ly. ex q̄ pꝫ ꝙ co
gnouerūt ipſiꝰ diuinitatē p diuinā reue-
latōnē. cū eñ viderēt pueꝝ pānis vi
libꝫ inuolutū in gremio paupis ma
tris poſitū: nullū regie dignitatꝭ hñ
tē ſigñ: nō ēverſiſile ꝙ talē reuerētiā
ei exhibuiſſet: niſi ī eo aliq̄d ſup ho
minē cogñuiſſēt Vñ criſ. pueꝝ viderūt
hoiem. et agnouerūt redēptorē illūiā
ti in fide. credētes hūc pueꝝ eē ſalua
torē mūdi quē q̄ſierāt (et aptis the-
ſauris ſuis obtulerūt ei munera auꝝ
thꝰ et mirrā) ly. Jſta tria obtulit q̄
habet ipſoꝝ. ſ. auꝝ ad ſuſtētatōē; pau
pis mr̄is et filij. Thꝰ ꝯtra fetorē loci.
Mirrā ad ꝯſolidandū mēbra pueri
Jtē p auꝝ ſignificabāt regiā digni
tatē. p mirrā hoīs mortalitatē. q̄r mir
ra ſolēt inungi corpa mortuorū. p
thꝰ ipſiꝰ diuinitatē: q̄r thꝰ ad honorē;
diuinū ꝯcremaf Jtē q̄r magi a puero
habuerūt triplicē ſubſtantiā. ſ. corpus
aīam et res tp̄ales. Fecerūt igif homa
giū regi puero nato de corpe. q̄r p̄ci-
derūt: in quo notaf eoꝝ magna hu-
militas. Et in hoc rep̄hendif ſuper-
bia illoꝝ xp̄ianoꝝ qui nō flectūt ge
nua ſua in eleuatōne corpis xp̄i in
miſſa. De aīa. q̄r adorauerūt eū in q̄
notatur eorum fides. De ſubſtantia
tp̄ali. q̄r ei munera obtulerūt. Pluſ
eñ nō habet homo niſi corpꝰ aīam et
tp̄alia. Seq̄ (Et rñſo accepto in ſom
nis) ſ. p āgelū (ne redirēt ad herodē
p aliā viā reuerſi ſūt ī regiōe; ſuā) ly.
ſ. pacto obſeq̄o. q̄r deſcēderūt ad mare
et inde p nauē trāſfretantē in tharſ
abierūt ꝓpter q̄d herodes iratꝰ poſtea
naues tharſenſiū incēdit ſm q̄d fuit
ꝓphetatū per Dauid in pſ. xlvij. Jn
ſpū vehemēti cōteres naues tharſis
¶ Circa pñs euāgeliū vbi dr̄ Jn die
bꝰ herodis regis. Querif q̄re nō di-
xit Jn diebꝫ octauiani ceſaris. Rñde
tur ꝙ euāgeliſta hoc dixit ut videaf
impleta ꝓphetia Jacob que habef.
Geñ. xlix. Nō auferetꝛ ſceptꝝ de iuda
et dux de femore eiꝰ donec veniat qui
mittēdꝰ eſt. Sed iā ablatū erat ſcep
trū de iuda. q̄r iſte herodes erāt alieni
gena et erat p̄mꝰ rex iudeoꝝ. et ſic eu
angeliſta p̄bat xp̄m veniſſe ex tp̄e
eiꝰ ꝓphetia. Ex ꝓphetia Jacob. q̄ ꝓphe-
tauerat tempus xp̄i ut iam dictum
eſt Et ex ꝓphetia michee qui prophe
tauit de loco ut patet hic in euāge-
lio. Et tu bethleem terra iuda &c. Et
ex prophetia balaam. qui propheta
uit de ortu ſtelle. ut patet Nu. xxiiij
Orietur ſtella ex Jacob Manifeſtū

eſt ꝙ xp̄m natū eē cū oēs iſte tres ꝓ-
phetie vno tp̄e ſint implete.

Dn̄ica infra octa. epiph. Ro. xij.

Fr̄es. Obſecro itaq₃ vos fr̄es p
miam dei: ut exhibeatꝭ corpa
veſtra hoſtiā viuētē. ſcām. dō
placētē. rōnable obſequīū vr̄. Et noli
te cōformari huic ſclo. ſ₃ reformamī
in nouitate ſēſus vr̄i: ut pbetis q̄ ſit
volūtas dei bō. ⁊ bn̄placēs ⁊ pfecta.
Dico em̄ p grā₃ q̄ data ē m̄ oib₉ qui
ſūt int̄ vos nō pl₉ ſape q̄ᵽ oportet. ſed
ſape ad ſobrietatē. ⁊ vnicuiq₃ ſic de₉
diuiſit mēſurā fidei. Sic ēi in vno cor-
pe multa mēbra hēm₉. oia āt mēbra
nō eūdē actū hn̄t. ita multi vnū cor-
pus ſumus in xpō. ſinguli aūt alter
alteri₉ mēbra.

Poſtilla.

Obſecro vos ꝛc. An initiū illius
epl̄e ſcribit Paul₉ romanis: O
altitudo diuitiaꝝ ſapiē ⁊ ſcie dei q̄ᵽ in
cōprehēſibilia ſūt iudicia ei₉ et inueſti
giabiles vie e₉. Tūc p₉ h̄ ſeq̄ᵗ epl̄a ho
dierna. Obſecro vos ꝛc. Epl̄a ⁊ euā-
geliū ꝯcordāt. q₂ duo ſūt hoi nēcaria
ad ſalutē. ſ. hūilitas mētis ⁊ mūdi-
cia carnis. Ad hūilitatē mētis īcita
mur in euāgelio exēplo xp̄i. cū ī fine
euāgelij dr̄. ⁊ eāt ſbdit₉ ill̄. ſ. Marie
⁊ Joſeph. Ad mūdiciā carnis īcitam̄
in epl̄a hodierna. vbi apl̄s dic̄. Ob
ſecro vos p miā₃ dei. ſ. exhibita₃ vob̄
a deo (ut exhibeatꝭ) ſ. volūtarie (cor
pavīa) ly. nō aliena ꝯ illos q̄ ſalua
ri credūt p p̄miā₃ alioꝝ (hoſtiā viuē-
tē ſcā₃ deo placētē) ⁊ q₂ hoſtia ſit vi-
uēs ſcā et dō placēs (Rōnabile) ſup-
ple ſit (obſeqū̄ vr̄m) Glo. ut ſic mor
tificēt vitia et ſuet natura. In oi ei
ſacrificio in veteri teſtamēto p̄cipit of
ferri ſal. Leui. ij. Quicq̄d obtulerꝭ ſa
crificij ſale condies. Et ſal ſignificat
ſapiētiā ſiue diſcretōē₃. (Et nolite cō
formari huic ſclo) ⁊ mal̄ hoib₉. Aīa
em̄ h₃ ſe ſic̄ ſpeculū. q₂ ſic̄ ſpeculū oſt̄
dit ſilitudinē illi₉ rei q̄ ſibi obijcīᵗ. ſic
aīa ill̄ q̄ diligit ſe ꝯformat. Aug. Si
terrā diligis t̄ra es: p̄ncipaliue. ſm

loꝑ̄s. lxxxj. Ego dixi dij eſtis (ſ₃ reno
uamī in nouitate ſēſus vr̄i) Ly. ima
go ei dei ad quā ſum₉ formati deforᵗ
in nob̄ p pctm̄. ſ₃ p grā₃ dei reformaᵗ
(Vt pbetiꝭ) Ly. ⁊ experiri poſſitꝭ p ſpm̄
ſcm̄ hitantē in vob̄ (q̄ ſit volūtas dei
bō) q̄ᵽtū ad incipiētes (et bn̄placēs)
quantū ad proficientes (⁊ perfecta)
quantū ad perfectos (Dico em̄) id ē
p̄cipio vobis (per gratiam) apoſtola
tus (non plus ſape) Glo. de diuinis
miſterijs (q̄ᵽ oport₃ ſape) Damaſce-
Dino nō audēdū eſt de dō dicē vltra
hec q̄ tradita ſūt nob̄ a ſcis ꝓphis ⁊ a
ſcis apl̄is ⁊ eē a ſcis doctorib₃ (ſ₃ ſa-
pere ad ſobetatē) Glo. ſine p̄ſūptōe
Eccle. iij. Altiora te ne q̄ſierꝭ. ſ₃ q̄ ti-
bi p̄cepit deus illa cogita ſp̄ (Et vni-
cuiq₃) ſ. dēre ſape (ſic̄ de₉ diuiſit) de₉
em̄ dat vnū donū vni. alterū alteri ⁊
idē donū dat vni magis excellentꝭ ⁊
alteri min₉ (ſcꝫ mēſurā fidei) q₂ hu
iuſmōi dona donātꝭ ſcꝫ q₂ hō pl₉ vel
min₉ meretꝭ p fidē (ſic̄ ēi in vno corpo
re) Glo. naturali (multa mēbrᵃ habe
m₉) diſtincta (oia āt mēbra nō eūdē
actū habēt) h̄ patet q̄a oculi vidēt.
manus tangūt. pedes ambulāt. ꝛc.
(Ita multi vnū corp₉ ſum₉) Glo. ⁊
vna ecclā (in xpō) ⁊ ī capite (Singl̄i
āt alter alteri₉ mēbrᵃ) īuicē ſbmiſtrā
do. h̄ ſit qn̄ hō id q̄d de₉ ſibi ꝯtulit ⁊ al
teri libēter impertꝭ. Glo. corp₉ ē ecclā
caput xp̄s. mēbra fideles. Felix mē-
brū q̄d viuit in h̄ corpe ſub h̄ capite

Euangelium.

In illo tempe. Cū fact₉ eēt Jh̄s āno
rū duodecī aſcēdentib₃ ill̄ in iheroſoli
mā ſm ꝯſuetudinē diei feſti. cōſūma
tiſq₃ diebus cū redirent remāſit pu-
er Jh̄s in Jheruſalem ⁊ nō cognoue
runt parentes eius. Exiſtimātes āt
illū eſſe in comitatu: venerūt iter diei
⁊ req̄rebāt eū int̄ cognatos ⁊ notos
⁊ nō inueniētes regreſſi ſūt in ih̄rlm̄
req̄rentes eū. Et factū eſt p₉ triduū
inuenerūt illū in tēplo ſedētē ī medio
doctoꝝ: audientē illos ⁊ interrogan
tem eos. Stupebant aūt oēs qui eū

audiebant ſup prudentia ⁊ reſpōſis
eius. Et videntes admirati ſunt. Et
dixit mater eius ad eū. Fili q̄d feciſ
ſti nob̄ ſic? Ecce pater tuus ⁊ ego do
lentes querebam⁹ te. Et ait ad illos
Quid eſt ꝙ me querebatis? Neſcie
batis q̄ꝛ in hijs q̄ p̄ris mei ſūt oꝫ me
eſſe? Et ipi nō itellexerūt verbū qδ
locutus eſt ad eos. Et deſcendit cum
eis ⁊ venit nazareth. ⁊ erat ſubdit⁹
illis. Et mr̄ eius ɔſuabat oīa verba
hec ɔſervēs in corde ſuo. Et ih̄s ꝓficie
bat ſapia etate ⁊ grā apδ deū ⁊ hoīes

¶ Poſtilla.

Cum fact⁹ eſſet Jheſus annoꝝ
xij. Luc. ij. Hiſtoria h⁹ euāge
lij facta eſt anno xp̄i. xij. xvj. Kal.
maij. feria. iiij. luna. xv. indictōe. iiij
Cū euangeliſta Lu. nobis declaraſſ;
quō xp̄s fuit in tēpluꝫ p̄ītatus: ⁊ a
ſimeone ⁊ ab āna vidua laudatus. ſi
cut dictū eſt in p̄cedēti dn̄ica. ⁊ poſt
q̄ꝫ declarauit quō xp̄s in egiptū por
tatus fuit: in q̄ ſeptē ānis fuit. ⁊ cuꝫ
iā rediſſ; de egipto p⁹ mortē herodis
⁊ fuiſſ; iā q̄nqꝫ ānis cū p̄entib⁹ ſuis
in nazareth. Factū eſt aūt anno. xij
aſcendentib⁹ p̄entib⁹ ſuis ih̄rlm ſcḋm
ɔſuetudinē diei feſti. Judei eñ habe
bant p̄ceptuꝫ ter in āno cōdi in iheꝛ
ruſalem. In paſcha qδ fuit feſtū Aꝫi
moꝝ. p h̄ feſtū recolebāt exitū ut li
beratōem de egipto. Scd̄o in pente
coſten. p qδ recolebāt mēoriā legis
date in q̄nq̄geſima die ī exitu de egip
to. Tercio in ſcenophegia ſeu in feſto
tabernaculoꝝ. p quod recolebant q̄
mō p q̄dragita ānos ī deſerto hita
bāt in tabernacul'. In iſtis feſtis q̄ſ
libet vir tenebatur ſe p̄ntare ī ih̄rlm
cū hoſtijs a deo determiatis. de mulie
rib⁹ nō fuit preceptū ſi tn̄ comitabā
tur viros ſuos bonū erāt ⁊ laudabile
ſed q̄ erāt valde remoti poterāt ſe in
duobꝫ feſtis excuſare: ſed nō de feſto
paſche niſi nc̄citate infirmitat'. ergo
dic (Aſcendētibꝫ illis) Jordanis ad
lrām q̄ꝛ galilea erat in plano vbi na
zareth fuit ſita. in q̄ xp̄s fuit ānūcia

tus ⁊ educatus. Jh̄rlm āt erāt in mō
tanis. Et diſtat nazareth a ih̄rlm p
tres dietas. ſꝫ q̄ꝛ ſcḋm Greg. Oīs xp̄i
actio eſt nrā inſtructō. Ergo xp̄s h̄ ī
xij. āno fecit. ut nobis exēpluꝫ daret
ut etiā libēter eccl'as viſitem⁹ (ɔſum
matiſqꝫ diebꝫ) .ſ. octo ptinentib⁹ ad
ſolēnitatē (cū redirēt) .ſ. Maria ⁊ Jo
ſeph (remāſit puer in ih̄rlm: ⁊ nō co
gnouerūt p̄entes e⁹) .i. nō aduerte
rūt ꝙ remanerꝫ. h̄ eſt ɔtra illos qui
raro manēt ī eccl'a vſqꝫ ad finē miſſe
vl' ſmonis. ſed dyabolo inſtigāte ci
to exeūt ⁊ ī cimiterio vl' in foro ſtāt
⁊ inutilibꝫ ⁊ q̄nqꝫ nociuis ſmonibꝫ ſe
occupāt. utꝫ ioh̄. viij Qui ex deo eſt
v̄ba dei audit. ꝓpterea vos nō audit'
q̄ꝛ ex dō nō eſtis (Exiſtimātes autē
illū eſſe in comitatu) Bri. Filij iſrl'
ad feſta cōfluētibus: vl' ad ꝓpria re
deūtibꝫ mos erat ſeorſū viros ⁊ ſeorꝛ
ſū femias incedere. Pueri cū quolibꝫ
p̄ente indifferent' ire poterāt. ⁊ ideo
maria putauit iheſuꝫ eſſe in comita
tu viroꝝ cū Joſeph. et Joſeph puta
uit eū eſſe in comitatu mulierem cū
Maria. et ſic ꝑdiderūt iheſum (vene
runt iter vnius diei) .i. in eadem die
qua redierunt de iheruſalem (⁊ req̄ꝛ
rebant eū) .ſ. ſecūda die (inter cogꝛ
natos ⁊ notos. ⁊ nō inueniētes eū ꝛ
reuerſi ſūt) .ſ. die tercia (in iheruſaleꝫ
requirētes eum. Et factū eſt poſt tri
duū inuenerūt illū in templo) Non
in theatro vl' in foro: neqꝫ in ludo: ſic
ſolent pueri inueniri: ſed in templo
vbi dom⁹ orōnis eſt (ſedentē in meꝛ
dio doctoꝝ audienteꝫ illos ⁊ interro
gātem eos) Ly. ut melius poſſet au
dire ⁊ melius cū eis cōferre. Hoc eſt
eñ ſapientis p̄mo audire et poſt inꝛ
terrogare (Stupebāt āt oēs q̄ eū au
diebant) .i. valde mirabātur (ſuper
prudētia ⁊ r̄nſis ei⁹) q̄ꝛ alī' inauditū
fuerat: ꝙ puer talis etatis tam ſapi
enter loqueret' (Et videntes) .ſ. Ma
ria ⁊ Joſeph eū in medio doctoꝝ (ad
mirati ſūt. Et dixit mater ei⁹ ad euꝫ
Fili quid feciſti nobis ſic? ecce pater

tuus) ſ. putatiuꝰ vel nutritiꝰ (et ego
dolentes q̄rebamꝰ te) hic inſtruun² pa
rentes q̄lit̄ ſe in correctōe debeāt ha
bere ad filios. ut ꝯtumelioſ et male-
dictis nō ꝯturbēt pueros ſuos. cor-
ripiēdi eīn ſūt p° cū benignitate. et ſi
nō iuuat: tūc cū virga aſpera. ut ꝓ-
uer. xiij. Noli ſbtrahē a puero diſci
plinā. ſi eī pcuſſeris cū virga nō mori
etur et aīaꝫ eiꝰ de inferno liberabis ¶
Notāduꝫ ꝙ nūꝙ̄ legit̄ in euāgelijs
ioſeph ihū locutū fuiſſe. ſꝫ ſꝫ ꝙ male
virgini dimittebat. qꝛ ad ipſā tāꝙ̄
ad verā mrē̄ꝫ ptinebat. Itē hic q̄rit̄
q̄re ioſeph dr̄ pr̄ ihū cū nō genuerit
eū. Dicēdū ꝙ dicebat̄ pr̄ eiꝰ ꝓpt̄ tria.
p° ꝓpter hoīm opinionē. ut pꝫ Lu. iiij
qꝛ putabat̄ filiꝰ ioſeph. Scdo ꝓpt̄ eiꝰ
nutritōeꝫ. qꝛ ſcd̄m Origenē ſic appel
labat̄ ioſeph. ſcꝫ pr̄ ihū. qꝛ nutritiꝰ
eiꝰ fuit. Tercio ꝓpt̄ ꝯiugalē deſpōſati
onē. ſcꝫ ioſeph et marie. Nā ſm̄ au-
guſt. multo ꝯueniētiꝰ xp̄s dr̄ filiꝰ io
ſeph ꝙ̄ ſi eēt aliūde adoptatꝰ. Itē q̄
re maria ꝓpoſuit ioſeph an̄ ſe dicēs.
Pat̄ tuꝰ et ego dolentes q̄rebamꝰ te.
cū tn̄ ſit mr̄ dei et regina celi. Rn̄det̄ p̄
mo ꝓpt̄ hūilitateꝫ. quā hēbat excellē
tiſſimā. Scdō ut exemplū daret alijs
mulieribꝫ honorādi viros ſuos. (Et
ait ad illos. q̄d ē ꝙ me q̄rebatis) ſ.
int̄ ꝯſanguineos et notos (neſcieba-
tis qꝛ in hijs q̄ pr̄is mei ſunt) ſupple
celeſtis (oportꝫ me eē) qꝛ aliū pr̄em
nō hēbat. Orig. in celis ſine mr̄e. in
terris ſine pr̄e (et ipſi nō intellexerūt
verbū qd̄ loq̄bat̄) Ly. qꝛ adhuc nō
erāt aſſueti talia audire ab eo (et de
ſcēdit cū eis et venit nazareth) ad eoꝝ
rū ꝯſolatōeꝫ (et erat ibi ſbditꝰ illis)
ad nr̄ām inſtructōem (et mr̄ eiꝰ ꝯſer
uabat oīa v̄ba hec ꝯferēs ī corde ſuo)
Oīa eī q̄ vidit vel audiuit a xp̄o fieri
q̄ꝝ tūc plenā cognitōeꝫ nō habebat
memorie tenuit. vn̄ Beda. virgo āt
q̄ intellexit ſiue q̄ nondū intelligē po
tuit oīa ſuo in corde q̄ꝗ pit̄ rumināda
da et diligētius ſcrutāda recōdebat.
Hoc ē ꝯtr̄ nos obliuioſos q̄ nec ali

q̄d qd̄ de deo et ſalute aīaꝝ noſtrarū
audiuimꝰ memorie retinemꝰ ſed ſu
mꝰ ſicut vas ꝯfractū qd̄ nihil pt̄ cō-
tinere. vn̄ Eccī. xxi. Cor fatui q̄ſi vas
confractū et oēm ſapiam nō tenebit
(Ihs āt ꝓficiebat etate) Gor. q̄d ad
corpis incremētū ſcꝫ de infātia ad pu
ericiā. de puericia ad iuuētutē (et ſapi
entia) Ly. nō quātū ad rē ſed quātū
ad oſtenſionē in effectu. in quātū ſa
pientiā ſuam: nō tm̄ humanam ſed
etiam diuinā magis oſ̄ndebat ſm̄ ſu
um beneplacitū. et put noſtre ſaluti
expediebat (apud deū et apud homi-
nes) id ē deo ad laudē. et hominibus
ad ſalutē proficiebat.

¶ Dn̄ica pma pꝰ octa. epiph. Ro. xij

Habentes donatōes ſm̄ grām
q̄ data ē nobis differētes. Si
ue ꝓphiam ſm̄ rōem fidei. ſiue
miſteriuꝫ in miniſtrādo. ſiue q̄ docet
in doctrina. Qui exhortat̄ in exhor-
tādo. Tribuit in ſimplicitate. q̄ peſt
in ſolicitudine. Qui miſeret̄ in hila
ritate. Dilectō ſine ſimulatione. Odien
tes malū: adherētes bono. Caritate
fraternitatis inuicē diligētes. hono
re inuicē p̄uenientes Solicitudine nō
pigri. ſpū feruentes. dn̄o ſeruiētes.
ſpe gaudētes. in tribulatōne paciē-
tes. orōni inſtantes. neceſſitatibꝰ ſā
ctoꝝ cōicantes. hoſpitalitatē ſectan
tes. Bn̄dicite pſeq̄ntibus vos. Bn̄di
cite et nolite maledicere. Gaudete cū
gaudentibꝰ. flete cum flentibus. Id-
ipſū inuicē ſentiētes. Nō alta ſapiē-
tes. ſed hūilibus ꝯſentiētes.

¶ Poſtilla.

Habētes donatōes. An̄ initiū ꝯ-
huꝰ eple ſcbit paulꝰ. Sic̄ ī vno
corpe multa hēmꝰ mēbr̄. Oīa āt mē
bra eūdē actū n̄ hn̄t. Ita multi vnū
corpꝰ ſumꝰ ī xp̄o. Singuli āt alt̄ alte
riꝰ membra etc̄. Tūc ſeq̄tur ſtatī epi
ſtola hodier̄. Hn̄tes donatōs. Quō
āt epl̄a hodier̄ cū euā° ꝯueniat ē no-
tandū: ꝙ in euan° hodierno agit̄ de
nuptijs in q̄bꝫ xp̄s in ꝯſolatōeꝫ cōſū
mantiū aquā in vinū ꝯūtit q̄ nuptie

facte ſūt ī chana galilee. Et ſignāt ſpi
rituales nuptias q̄s xp̄s h; cū aīa ſi
deli. ad q̄s ſpūales nuptias req̄rūt
v̉tutes q̄s aplūs paul9 ī epla hodieꝛ
enūat:c. (Hn̄tes donatōes ſm grā;
q̄ data ē vob̄ dīntes) .i. vos q̄ hēt̄ di
uerſa dōa diuerſa officia dōtavob̄ ex
grā dei diuiſimode vn9 alteri ex carita
te ſr̄nali d; ſb̄miſtrare a ip̄tiri a cōi-
care ſic mēbr̄ corꝑis. (ſiue ꝓp̄hiā ſm
rōe; ſidei) vi.m. .i. donū reuelatōis futu
roꝝ occultoꝝ ſ; ꝙ exigꝰ fides (ſiue mi
ſteriū in miſtrādo) .ſ. facia (ſiue q̄ do
cet in doctrina) .i. grā; h; docēdi (q̄ ex
hortatꝰ ī exhortādo) Gor. .i. grā; h; ex
hortatōis. ſic mēbra cōicaē ꝑris (q̄
tribuit) ſupple eīas. (ī ſimplicitate)
.i. ī ſimplici itētōe .ſ. ſola itētōe vite
etne ut neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat
dex̄ tua Mat. vj (q̄ p̄eſt) .i. grām p̄la
tōis h; (ī ſolicitudīe) q̄ rō; redditurꝰ
eſt (Qui miſeretur) .i. h; mia; ꝯpatiēdo
afflictis (ī hilaritate) lx. h̄ facit ꝯ il-
los q̄ auſteritatē in vultu a v̉bis oñ
dūt miſericaꝛ̄ q̄ releuāt eos ī aliq̄ (di
lecti ſine ſilatōe) Gor. ut dilectō ꝓxi
ſit vera a ñ falſa nec ficta. j. Jo. iij. ſi
lioli ñ diligā9 v̉bo neqꝫ ligua ſ; ope
a caritate (odiētes malū) .ſ. ī ꝓximis
(adherētes bono) (caritatē ſr̄nitatꝭ ī
uicē diligētes) Vi.m. ñ ſolū diligatis
vos mutuo ſ; eē de h̄ gaudeatꝭ ꝙ aliȷ̄
ſe mutuo diligūt (hōre īuicē p̄uenie-
tes) Li. q̄liby ei deficit ī aliq̄ bono q̄d
eſt ī altero a ſic p̄t eū ꝯſideraē ut me
liorē ſea ſic hōre p̄ueire (ſolicitudine
nō pigri) Li. p̄ſtādo hūanitatē ꝑris
in effectu (ſpū ſeruētes) Li. vt h̄ ſiat
ex bono affectu (dño ſuiētes) vi.m. ut
ꝑ ea q̄ ꝓximis īpēdatꝭ deo ſuiatꝭ (ſpe
gaudētes) vi.m. ut executōe p̄miſſoꝝ
ſpetis etna gaudia (ī tribulatōe pa
tiētes orōi īſtātes) Vi.m. nō ſolū p ſa
lute v̄īa ſ; eē p ſalute ꝓxioꝝ (neccitati
bus) Gor. .i. penuriȷ̄s ſcōꝝ ꝯmorātiū
(cōicātes) v̄īa hō tēꝑalia (hoſpitali
tatē ſectātes) q̄ad pegrinos. exeplo
abrae a loth q̄ receꝑūt āgelos ī ſoꝛ̄
hōim ī hoſpiciō Geñ. xix (bñdicite ꝑſe
q̄ntiby vos) Gor. .i. hō eis optate (bñ
dicite a nolite maledicē) ꝙ maledcā
regnū dei ñ poſſidebūt (gaudete cū gau
dētiby) .ſ. ꝯgr̄tulādo eis (flete cū ſlētī-
by) .ſ. ꝯpatiēdo eis (idip̄; īuicē ſentiē
tes) .ſ. cū aliȷ̄s ſr̄iby (ñ alta ſapiētes)
Ly. ꝓximis ꝯculcādo (ſ; hūiliby ꝯſentiē
tes) cū eis humilꝛ̄ conuſando.

(Euangelium.

In illo tp̄e. Nuptie facte ſūt ī chana
galilee. a erāt mr̄ ih̄u ibi Vocatꝰ ē āt
ih̄s a diſcipuli ei9 ad nuptias Et defi
ciēte vino: dic̄ mr̄ Ih̄u Vinū nō hn̄t.
et dic̄ ei ih̄s. Quid m̄a tibi ē mulier
Nōdū venit hora mea. Dic̄ mr̄ iheſu
miſtris. Q̄dcūqꝫ dixerit vob̄ facite.
Erāt āt ibi lapidee hydrie ſex poſite
ſcōm purificatōem iudeoꝝ capiētes
ſingule metretas binas vl̄ ternas.
Dicit eis Ih̄s. Implete hydrias aq̄
a īpleuerūt eas vſqꝫ ad ſūmu;. a dicit
eis ih̄s. Haurite nūc a ferte archi-
triclino. Et tulerūt. Vt āt guſtauit
architriclin9 aquā vinū factū a ñ ſcie
bat vñ eēt. miſtri āt ſciebāt q̄ hauſe
rāt aquā. vocat ſpōſū architriclin9.
a dicit ei. Ois hō p̄mū bonū vinū po
nit. a cū inebriati fuerīt tūc id q̄d de-
terius. Tu āt ſuaſti bonū vinū vſqꝫ
adhuc. Hoc fecit initiū ſignoꝝ Ih̄s
in chana galilee a maiſeſtauit glaꝫ
ſuā. et crediderūt in eū diſcipuli eius.

(Poſtilla.

Nuptie facte ſunt in chana. &c.
Johannis. ij. Miraculum iſtd̄
homin9 Iheſus fecit. anno eius. xxxj
viij. ydus. ianuarij. Luna. xv. feria.
ij. Indictione. iiij Ante initiū illius
euangelij ſcribit ſanct9 Jo. hes de vo
catōe diſcipuloꝝ xp̄i. Tunc dixit eis
Amen amen dico vobis videbitis ce
lū aptum et angelos dei aſcendentes
a deſcendētes. ſup̄ filiū hominis Tūc
ſeq̄tur euangeliū hodiernū. (Nup-
tie facte ſūt in chana galilee) Gor.
chana eſt nomē ville in q̄ facte ſunt
nuptie in ꝓuincia galilee Et iſta vil
la diſtat a ihr̄lm quaſi trib9 dietis.
Et nuptie facte ſūt in eadē die q̄ dñs

baptisat9 est reuoluto vno anno (et
erat mr̄ ihū ibi) Nō dr̄ hic q̄ fuerit
vocata· q̄ rōe ↄsāguinitat̄ venerat
tanq̄ officiosa· sic etiā abijt ī mōta=
na ad elizabeth ad seruiēdū ei Lu·j
Nōe h9 vocat9 fuit etiā dn̄s ihs cū dis=
cipul̄ suis· Cris· Vocat9 est ihs ad
nuptias: nō ut aliq̄s magn9 s3 ut cō
sanguineus et ipē ut hūilis n̄ respuit
s3 venit· S3 quō vocati sūt ihs et mat̄
ei9 et discipuli ad nuptias cū essent
paupes q̄les nō solēt ad ↄuiuia vo=
cari· Rn̄de² q̄ spōsus et spōsa paupe
res fuerūt et iō paupes iuitabāt· xp̄s
āt nuptijs interesse voluit ut nuptias
approbaret· et errorē eorū excluderet
q̄ nuptias dānant· Vn̄ Beda· Si tho
ro īmaculato et nuptijs debita castis
tate celebratis culpa inesset: neq̄q̄
dn̄s ihs ad has venisset Vn̄·j·cor·vij
Nō peccat mulier si nubat· si vxorem
accepisti nō peccasti· si nupserit v̄go
nō peccat (et deficiēte vino) in ipō ↄui
uio q̄d est signu3 paupertatis· (dicit
mr̄ ihū ad eū· vinū n̄ hn̄t) supple mi
nistri ad ppinādū (Et dic̄ ei ihs· q̄d
mihi et tibi ē mulier?) Tho· q· d· defe
ct9 iste nō ptinet ad me vl̄ ad te· sed
ad illos q̄x sūt nuptie (nondū venit
hora mea) Cris· q· d· q̄d rogas et pe=
tis ut faciā miraculū anteq̄ sit hora
ↄueniēs ad h̄· Lic3 ei vinū deficeret·
nondū tn̄ defect9 vini erat oīb3 mani
fest9 Xp̄s āt volebat vt oēs prio sci
rent defectū· ut sic postea miraculum
eēt oīb9 certū et manifestū (Dicit mr̄
eius ministris) i· seruitorib9 conuiuij
(q̄dcūq̄ dixerit vob̄ facite) Tho· cre
dendū est q̄ btā v̄go nūq̄ aliq̄d pe
tijt a filio q̄d ipē nō fecit· Et nota l3
aliq̄ntulū dure videre² mr̄i r̄ndere· ip
sa tn̄ firmissime sciuit eū factu3 q̄d pe
tiuerat· Et ideo dicit ministris q̄dcūq̄
dixerit vobis facite etc̄ (Erāt āt ibi)
·s· in domo ↄuiuij (lapidee hydrie sex
posite s̄m purificatōem iudeorū) ut3
Mar· vij· pharisei et oēs iudei nisi cre
bro lauarent man9 nō mādūcabant
panē (capiētes) i· capere valentes

(singuli metretas) i· mensuras (bi=
nas vl̄ ternas· Dicit eis) i· ministris·
(ihs) rogat9 a matre (Implete hy
drias aq̄· et impleuerūt eas vsq̄ ad
summū) ut nihil vacuitatis remane
ret (et dicit eis ihesus) Tho· ia3 facta
trāsmutatōne· cui9 omnipotētia ia3
aquā in vinū ↄuerterat· ergo potest
sic panē in corpus et vinū in sanguī
nē trāsmutare (Haurite nūc et ferte
architriclino) Vn̄ Cris· Architriclin9
dr̄ quasi ordinator vl̄ dispēsator in
ↄuiuio (Et tulerūt) s̄m imperiū dn̄i
nr̄i ihū xp̄i· Et notādū q̄ ministri obe
diētes fuerūt in fundēdo et ī hauriēdo et
in deferēdo (Vt āt gustauit architricli
n9 aquā vinū factā et n̄ sciebat vn̄ eēt
ministri āt sciebāt q̄ hauserant aquā
vocat spōsu3 architriclin9 et dicit ei·
(Ois hō p̄mū) i· in pri° ↄuiuij (bonū
vinū ponit) in mensa (et cū inebriati
fuerint) cibo et potu boni vini (tūc id
q̄d deteri9) i· min9 bonū (Tu āt s̄ua
sti bonū vinū vsq̄ adhuc) īmo opti=
mū· Et sic dicit Cris· Hoc est gene=
rale in oībus miraculis q̄d semp ad
nobilius terminant̄ q̄ natura possit
Nūq̄ natura fecit ita bonū vinū sic
illud fuit· Nūq̄ aliq̄s pistor ita bo
nū panē fecit· sicut q̄ndo xp̄s panes
multiplicauit· Vn̄ ppt̄ hoc q̄ cōederunt
de panib3 istis voluerūt eū facere re=
gē Jo· vj· Itē natura nūq̄ potuit da
re tā claxa acutū visū sic ipē xp̄s de=
dit ceco nato Jo· ix (Hoc fecit initiū
signox ihs in chana galilee: et mani
festauit gloriā suam) Glo· id est la=
tentē diuinitatē ratōe edificatōis di
scipulox vn̄ subdit (et crediderūt in
eū discipuli ei9) id ē firmi9 crediderūt
viso miraculo et roborāti sūt in fide ā=
pli9 et amore ei9 Vltimo notādū q̄
scūs Tho· de aquino in tercia pte sū=
me· q· xliiij· dicit· q̄ dn̄s an̄ illud mi
raculū ↄuersionis aq̄ in vinū· nullū
aliud fecit in hūana natura· et iō li=
bell9 de infantia saluatoris cōtrarium
h9 dicēs reprobat9 est tanq̄ ab here
ticis ↄfict9 ut pat3 in decreto Gelasij

¶ Circa p̄ns euāgeliū vbi dr̄. Nup⸗
tie facte ⁊c̄. Querit̄ q̄d efficiat matri
moniū. R̄ndet Hugo de prato. q̄ cō
ſenſus expſſus voluntarie ⁊ non fic
te vel coacte de verbis de p̄ſenti efficiat
matrimoniū. Carnis āt copula ip̄m
ɔſūmat. Alia autē q̄ p̄cedūt ut ꝑmiſ
ſio de accipiendo ſūt ſponſalia. nec ef
ficiūt matrimoniū. Similiter que co
mitant̄. ut immiſſio anuli q̄ eſt ſig
nū matrimonij ⁊ inſtrumētū. Et oīa
alia q̄ obſeruāt̄ in matrimonio ſunt
q̄dā ſolemnitates matrimonij. ſ; nō
efficiūt matrimoniū. Cōſēſus āt ille
eſt in cohitatōe; ꝑpetuā ⁊ in copulā
carnalē. Itē notādū q̄ inter xp̄ianū
et q̄ntūcūq; aliā pſonā nō baptiza
tā n̄ poteſt eſſe ɔiugiū: cū baptiſm⁹
ſit ianua ſacramētoꝝ. Sꝫ ſi aliq̄s ī
fidelis ɔuertit̄ ad fidē ⁊ ei⁹ vxor nol⸗
let ɔuerti poteſt accipe aliā vxorē. ⁊
ſile eſt de vxore q̄ nō ē cōuentio luc
ad tenebr̄s neq; xp̄i ad belial. ut di
cit aplś. j. ad Cor. vj. Itē q̄n q̄s ti
more coact⁹ accipit aliquā ſi em̄ poſ
tea q̄n eſt in loco tuto nō ɔſentit p̄ōt
eā dimittere q̄ matrimonia dn̄t eſſe
libera ⁊c̄. Itē notādū q̄ pl̄s in pol.
dicit. Mas nō dēret ɔtrere an̄. xxvij.
annūa puella an̄. xviij. ānū. aliās fe⸗
tus ip̄ficit̄. q̄ mas ⁊ femina tūc non
creſcūt oportꝫ tn̄ a p̄ueniri pn̄t p̄fata
tp̄a aliq̄n ꝑpter incōtinentiā.

¶ Dn̄ica. ij. p⁹ octa. Epiph. Ro. xij.

Frēs. Nolite eē prudētes apd̄
voſmetipſos. Nullū malū p
malo reddētes ꝓuidētes bono
nō tm̄ corā deo ſ; eē corā hoīb⁹. Si fie
ri p̄t q̄d ex vob̄ ē cū oīb⁹ hoīb⁹ pacē
hn̄tes Nō voſmetip̄ōs defendētes ca
riſſimi: ſ; date locū ire. Sc̄ptū eſt em̄
Mihi vindictā ego retribuā dic̄ dn̄s
Sꝫ ſi eſurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū. ſi
ſitit potū da illi. Hoc eī faciēs: car⸗
bones ignis ɔgeres ſup caput eius.
Noli vinci a malo ſ; vince ī bono malū

Poſtilla.

Nolite eē prudētes ⁊c̄. Illa epi⸗
ſtola īmediate ſeq̄t̄ eplā; p̄cedē
tis dn̄ice. Et ɔcordat cū euāgelio q̄
in euā° legi² de leproſo quē xp̄s ſolo
v̄bo curauit. d. Volo. mūdare. Et cu
ratio leproſi ſiḡt miſtice mūdatōe;
aīe a lepra pc̄toꝝ. Sic eē in epl̄a ho⸗
dierna aplś Paul⁹ diſſuadet nob̄ p
q̄ aīa maculat̄. et hortat̄ nos ad v̄tu
tes p q̄s aīa mūda² ⁊ decorat̄ dicēs.
(Frēs. Nolite eē prudētes apd̄ voſ⸗
metip̄ōs) i. n̄ tantā ɔfidētiā hēat̄ ī in
genio v̄ro. q̄ magis ꝓpo ſenſui cre⸗
tis credē q̄ alieno. Unde illud eſt te
ſtamentū ſancti Bernar. q̄ quilibet
hō debꝫ magis credē ſenſui alieno q̄
ꝓprio (nulli malū p bono reddētes)
i. nulli iniuriā p iniuria inferentes.
Glo. multomin⁹ malū p bono. Ps.
xxxiij. Retribuebāt mihi mala p bo
nis ⁊c̄. (ꝓuidētes bona nō tm̄ corā
deo) Glo. i. in ſecreto cordis: q̄ de⁹ in
tuet̄ cor (ſed etiā corā oībus hoīb⁹)
i. in manifeſto ne p̄xim⁹ ſcandalize
tur. q̄ ſcandalū vitare debem⁹ quā⸗
tum poſſum⁹ Iuxͣ illud Math. xviij
Ve homini p quē ſcandalū venit (Si
fieri poteſt q̄d ex vobis eſt. cū omni
b⁹ hominib⁹ pacē habētes) i. quan
tū in vobis eſt nō detis occaſionē di⸗
ſcordie. vel diſtractōnis pacis (non
voſmetipſos defendentes) i. nō ſitis
repcutientes aduerſarios v̄ros ſ; fa
cite ſic̄ xp̄s dicit. Lu. vj. Si q̄s te p⸗
cuſſerit in vnā maxillā prebe ⁊ ei al⸗
teram (cariſſimi) (ſed date locū ire)
Glo. i. dei vindicte. Ira dr̄ hic diuinū
iudiciū ergo dr̄ dies ire. (Sc̄ptū eſt
em̄) ſ. Deut. xxxij. (Mihi vindictā)
ſ. reſeruate (⁊ ego retribuam) i. vin
dicabo (dicit domin⁹) Q̄n̄do em̄ vos
puniti eos: iam deo locus non eſt in
eis. ut eos puniat in die ire. Sc̄ip̄ſuꝫ
em̄ vindicare eſt rapinā cōmittē (Sꝫ
ſi eſurierit inimicus tu⁹ ciba illū. Si
ſitit potū da illi) i. porrige ei nc̄caria
in extrema nc̄citate (Hoc em̄ faciēs)
ſ. cibando ⁊ potando illū. (carbones
ignis) i. ardorē caritatis (cōgeres)
i. congregabis. (ſup caput eius) i.
ſup mentē; ei⁹ quaten⁹ tua caritate

incipiat diligēt̾ de q̄ue ꝑius obedi̅āt
(Noli vinci) ꝑ impatiētiam (a ma-
lo) ſupple homine (ſed vince in bono)
.ſ. patientie (malū) ſupple hominē.

Sequitur euangelium.

In illo tpe. Cū deſcēdiſſet Iħs de mō
te ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce
leproſus veniēs adorabat eū dicens
Dn̄e ſi vis potes me mūdaꝛe. Et extē
dēs iħs manū tetigit eū dicēs. Volo
mūdaꝛe. Et cōfeſtim mūdata ē lepra
eiꝰ. Et ait illi iħs. vide nemi dixeris
ſꝫ vade oſtēde te ſacerdoti et offer munus
tuū qḋ p̄cepit moiſes in teſtimoniū
illis. Cū aūt introiſſet capharnaū ac
ceſſit ad eū cēturio. rogās eū et dicēs
Dn̄e puer meꝰ iacet ī domo paraliticꝰ
et male torq̄t̄. Et ait illi iħs. ego ve-
niā et curabo eū. Et rn̄dēs cēturio ait
Dn̄e. nō ſū dignꝰ ut intres ſꝫ tectum
meū. ſꝫ tm̄ dic verbo. et ſanabit puer
meꝰ. Nā et ego hō ſū ſꝫ ꝑtāte ɔſtitu-
tus hn̄s ſub me milites. et dico huic
vade. et vadit. et alio veni et venit et ſer
uo meo fac hoc et facit. Audiēs aūt Iħs
miratꝰ ē et ſeq̄ntibꝫ ſe dixit Amē dico
vob̄. nō inueni tātā fidē in iſrl̄. Dico
aūt vob̄. q̄ multi ab oriēte et occidēte
veniēt et recūbēt cū abrahā yſaac et
iacob ī reḡ celoꝝ. filij aūt regni eijciē-
tur in tenebras exterioēs. Ibi erit fletꝰ et
ſtridor dētiū. Et dixit iħs cēturioni. va
de et ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatꝰ ē
puer ex illa hora.

Poſtilla.

Cum deſcēdiſſet. Mat. viij. Mar.
j. Lu. v. Hyſtoria hꝰ euā. facta
eſt. āno xp̄i. xxxj. ij. idꝰ iulij. feria. v
luna. xvj. indictōne. iiij. Glo. poſtq̄
dn̄s docuerāt diſcipulos ī mōte deſcē
dit ī valle ut turbas docēt et ſanaret
turbaꝝ īfirmos q̄ ſeq̄bāt̄ eū. Diſcipu
lis eī tāq̄ ꝑfectōribꝫ ſmonē fec̄ ī mō
te turb̄ aūt tāq̄ ipfectis ī valle p̄dica
uit. et ſm̄ Haymonē. Exēplo xp̄i de
bēt facē p̄dicatoēs ut ī p̄dicatōe ſua
teneant ſmonē tēꝑatū. Et ſic̄ videant
vnūquēq̄ cape poſſe ita et v̄bū dei ā
nūciēt. Vn̄ ec̄ gre. ſm̄ capacitatē au
ditoꝝ formādꝰ ē ſmo doctoꝝ (ſecute ſūt
eū turbe multe) Cor. xp̄ē q̄ꝛ ſeq̄lā et
edificatōꝫ mouebaꝰ ad faciēdū mira
cula. (et ecce leproſus veniēs) ſupple
cū fide cordis (adorabat eū) cū hūili
tate corpis vn̄ Mar. j. dr̄ genuflexit.
Lu. v. dr̄ ꝓcidit in faciē q̄ oīa hūilita
tē indicāt Auge. Hūit eī tria iſte le
proſus in ſe q̄ q̄cūq̄ hn̄s ī ſe nihil ſi
bi a dō negaꝰ. Primū ē fides. qḋ tāgi
tur cū dr̄. Adorabat eū. vn̄ dr̄iac̄. j.
Poſtulet aūt ī fide nihil heſitās et da
bit̄ eī. Scd̄m ē hūilitas. qḋ nōt̄ cū dr̄
Lu. v. (pcidēs ī faciē) Vn̄ Eccl. xxxv
Orō hūiliantꝭ ſe celos penetrāt. Ter
ciū ē deuota orō qḋ nōt̄ cū dr̄. (Dn̄e ſi
vis potes me mūdaꝛe) Hic ē ɔſiderā
dū q̄ ſapiēter ſe hūit ille leproſus.
cū p⁹ ad fidē ɔūſus fuit. nō eī deſiderā
uit ſanitatē corpis: ſꝫ magis tn̄ illa eſſet
aīe ſalus. et ideo nō orauit ut dn̄s eū
ſanaꝛet ſed illiꝰ volūtati ɔmiſit an eū
ſanare vellet q̄ ſolus nouit quid ſo-
let ɔgruere ſaluti. A quo leproſo ad
huc in fide neophito: nos a puericia ī
fide xp̄i nutriti exemplū recipe debe-
mꝰ. ut bona fortune. bona nature et
quecūq̄ terrena. quibꝫ ɔtingit bn̄ et
male vti nō petamꝰ a deo. nec ea q̄ra
mꝰ niſi ī quantū nc̄caria ſūt ſuſtēta-
tioni nr̄e et expediētia nr̄e ſaluti. Ni
hil eni nob̄ bonū ē niſi nr̄ā felicitas
eterna et ea que nobis ad iſtā conſe
quendā ꝓficiūt ſiue proſꝑa ſiue adu̾
ſa (Et extendēs iħs manū tetigit eū
di. Volo mūdare) vn̄ Ly. Humani
tas xp̄i erāt quaſi organū ſeu inſtru
mentū diuinitatis. et iō ſic̄ artifex me
diante inſtrumēto opat̄. ſic v̄tus di
uina in xp̄ō ꝑ applicatōem hūanita
tis aliqua faciebat ſic̄ hūc leproſū
tāgendo ſanauit (et ɔfeſti mūdata ē
lepra eiꝰ) ſupple totalr̄ nō tm̄ dimi
nute. Vnde in pſ̄. xxxvij. Ipē dixit et
facta ſūt. Vn̄ Aug. dic̄ q̄ nō ſtatī pꝰ
diſceſſū de mōte fec̄ hoc miraculū. ſed
poſtq̄ ſermonē in loco cāpeſtri fecit
turbis. ſic̄ dr̄. Lu. v. Cris. Poſt ſer-
monē imediate ꝓcedit ad miracula:
ut v̄bis ꝓcedētibꝫ autoritatē p̄ſtaret

ut mirabilis in ꝟbis mirabilioꝛ ap
pareret in ope(a ait illi iħs Vide ne⸗
mini dixeris)·ſ·miraculū ꝗ factū ē
Criſo·In iſtis ꝟbis docet nos nō eē
vane gloſoſ: et ſi aliqd bonū circa
nos ē: nō nobis ſʒ deo aſcribere debem⁹
Vñ pſ·cxiij·Nō nobis dñe nō nobꝭ
ſed nōi tuo da glām(ſed vade oñde te
ſacerdotia offer mun⁹ tuū qd p̄cepit
moyſes)Leui·xiiij·Naʒ duos paſſe
res offerebat p emūdatōe ſua·vnus
eoꝝ occidebat͛ a alter in ſanguīe illi⁹
intingebat͛· a ſic dimiſſus euolauit
(in teſtimoniū illꝭ)·i·ut illoꝝ teſtio
nio ſan⁹ habeat·Quare xp̄s leproſū
ſanatū miſit ad ſacdotes·Rñſio ſm
Gor·p̄rio ꝓpt͛ legꝭ approbatōeʒ·ſcdō
ꝓpt͛ miraculi ↄfirmatōeʒ·i·ut teſtes
eſſent miraculi·tercō ꝓpt͛ eoꝝ vtilita
tē ut videntes crederēt a ſaluarēt͛·q̄r⸗
to ꝓpt͛ erudicōeʒ nrāʒ ut nos eē ſacdo
tes honorem⁹·q̄nto in exēplū pc̄toꝛi
bus q̄ ſūt lepra pc̄ti infecti·qbꝫ dicit
Itē a nō ſtate: oñdite nō occultate:
vos nō alios·ſacdotibꝫ q̄ hñt ptātē
remittēdi pc̄tā utꝫ Joħ·xx·Accipite
ſpm̄ſcm̄: qꝝ remiſeritꝭ pc̄tā remittū
tur eis (Cū āt introiſſet capharnaū
acceſſit ad eū cēturio)·i·q̄dā gētilꝭ q̄
hēbat centū hoīes in armis ſb ſe ad
cuſtodiā ipi⁹ galilee Tūc eī t͛ra iudō
rū erat ſbiecta rōmis a q̄bꝫ illuc erat
poſit⁹ cēturio ille Iſte āt cēturio au⸗
ditis xp̄i miraculꝭ firmit͛ credidit ꝙ
poſſʒ ſanare ſuū ei⁹ q̄ erat ei valde ca
rus·ut hꝫ Lu·vij·a iō de ei⁹ ſanatōe
fuit valde ſolicit⁹·Acceſſit ḡ(rogās
eū dicēs·dñe puer me⁹)ſuū noīans
pueꝝ ſuū·Hoc ē ↄ̄ ſuꝑbos q̄ famu⸗
los dedignāt͛(iacet in domo)ñ potēs
venire ad te·Hoc ē ↄ̄ inhūanos do⸗
minos: q̄ expellūt īfirmos famulos
a do° ſua a mittūt ad hoſpitale(pali
tic⁹ a male torq̄t͛)Criſ·Infirmita⸗
tē tantūmō expoſuit: ſʒ ſanitatꝭ reme
diū in ptāte mīe ei⁹ dimiſit(Et ait il
li iħs·ego veniā a curabo eū)vñ Be
da·Qui ad ſanandū filiū reguli ire
noluit ne diuitias honorare videret͛: ad ſer

uū vadit ne ſuileʒ ↄditōeʒ ſpreuiſſe
putaret͛·(Et rñs cēturio ait·Dñe nō
ſū dign⁹)·ſ·ꝗ gētilꝭ ſū Vñ Jhero·ꝗ
gētilꝭ ſuit a forte ydola ſtabāt in do⸗
mo ſua iō noluit ut xp̄s intraret ne ī hꝭ
offenderet͛(ut intres ſub tectū meū)
Gor·ñ dicit palaciū lʒ p̄nceps eſſʒ·ſʒ
tectū p̄ hūilitate ſui a ↄſideratōe ma
gnitudīs xp̄i Vñ aug·dicēdo ſe indi
gnū·p̄ſtitit ſe dignū: nō ī c⁹ pietes
ſʒ in c⁹ corda ꝟbo dei xp̄s intraret͛·Vñ
Orige·qñ corp⁹ a ſanguinē dn̄i mā
ducas a bibis tūc dñs ſub tectū tuū
ingredit͛·et ḡ hūilians teip̄m dicas
Dñe nō ſū dign⁹ ut intres ſub tectuʒ
meuʒ(ſʒ tm̄ dic verbo a ſanabit͛ puer
me⁹)Vñ Beda·Magꝭ fides q̄ dicere
credit eē facere(nā a ego hō ſū ſb ptā
te ↄſtitutus hñs ſb me milites: a di
co huic vade a vadit)ſcilʒ quantū ad
negociū implendum in abſentia(et
alio)antiqua eſt grāmatica(veni a
venit)quantū ad officiū implendū
in p̄ñtia(a ſeruo meo fac hꝭ a facit)
ex hijs cōcludit ꝙ ſi dicto ei⁹ vn⁹ va
dit: multo pl⁹ ſi xp̄s de⁹ et dñs dicat
īfirmitati vade vadet·a ſanitati veni
a veniet(Audiens aūt iħs)·ſ·ꝙ ſub
velamēto carnis cēturio agnouiſſet
excellētiā maieſtatis(miratus eſt)
·i·ad modū mirātis ſe habuit(Et ſe
quētibꝫ ſe dixit·Amen dico voƀ·nō
inueni tantā fidē in iſrlꝭ)id ē in ꝓplo
iudaico·quod intelligendū eſt ꝙ̄tuʒ
ad facilitatē in credendo·ꝗ alij pl̄ibꝫ
ſignis viſis crediderūt·Ille vō nullo
miraculo viſo·ſed ſolū audito credi⸗
dit(Dico autē vobis ꝙ multi ex ori⸗
ente a occidēte venient a recūbēt cum
Abrahā Iſaac a Jacob in regno ce⸗
lorū)ꝗ multitudo gētiū in diuſ͛ p
tibꝫ orbis exiſtentiū p predicatōem
aploꝝ ↄuerſa ē ad fidē·Et ſic p̄cepe
runt grām in p̄ñti et glām in futuro
(Filij autē regni)·i·iudei ex quibus
xp̄s natus eſt·et quib⁹ p̄ncipaliter
miſſus eſt ad predicandū eis(Eijci
ent͛ in tñbras exteriores)ꝗ repule⸗
rūt fidē xp̄i·a ſic in pc̄tis ſuis manēt

obſtinati· ⁊ ſic eijcient̄ ad penas īfer
ni q̄ dicunt̄ tenebre Vn̄ Greg· Interio
res tenebre cecitas mētis· exterioꝛes
eterna lex dānatōis· (ibi erit fletus
⁊ ſtridoꝛ dētiū) vn̄ Raban9· flet9 de
ardoꝛe· ſtridoꝛ dētium de frigoꝛe ſolet
oꝛiri· Vn̄ Iob· xxiiij· Tranſibūt de aq̄s
niuiū ad caloꝛē nimiū (Et dixit iħs
cēturioni vade) ⁊ ſecure redūte (⁊ ſi
cut credidiſti) ſ· pfecte· ſic (fiat tibi)
in ſanatoē ſui tui (Et ſanat9 ē puer)
nō fili9 ſed ſerui9 (ex illa hora) ſ· qua
dn̄s iħs dixit ſibi· fiat tibi· Raban9
fidei merito dn̄t īpetraſſe ſalutē ſuo
¶ Vltimo notādū q̄ legit̄ in euāge·
lijs xp̄m tres paliticos curaſſe· vnū
q̄ iacebat in poꝛticu· xxxviij· annos
hn̄s in īfirmitate· utꝫ Ioh· v· Aliū
q̄ poꝛtabat̄ a q̄tuoꝛ viris in grabato
utꝫ Mar· ix· Tercīū q̄ fuit ſerui9 cētu·
rionis: ſic hī in euangelio hodierno
¶ Cir pn̄s euan̄m vbi dr̄ extēdēs Iħs
manū tetigit eū di· volo: mūdare· di
cit Hug· de p̄to· q̄ i ſcriptur̄ īuenim9
tribꝫ modis lepraꝫ fuiſſe mūdatā· q̄
ſig̅t tres modos remiſſiōis pctōꝛum
Prim9 mod9 fuit in ablutōe aq̄· ut
lepꝛa naamā· utꝫ· iiij· Regū· v· ⁊ ſig
nificat baptiſmū q̄ oīa pctā mūdat̄
Sic fuit mūdat9 ɔſtātin9 coꝛpaliter
et ſpūaliter· ⁊ in coꝛpe ⁊ aīa ſimul· Scd̄s
mod9 fuit in oſtēſiōe ⁊ miſſiōe ad ſa
cerdotes· ⁊ ſignificat ɔfeſſionē in q̄
⁊ p quā pctā mūdāt̄ Vn̄ Iacobi· v·
Cōfitemini alterutꝝ pctā vr̄a ⁊ oꝛate
p inuicē ut ſaluemini· Tercius mo·
dus fuit in tactu man9 xp̄i: ſicut hic
dr̄· extendēs manū· tetigit ⁊ ſignificat
bonā opatōēꝫ· Nā ſi hō in pctō moꝛ
tali exn̄s non deſpat ſed facit bō opa
oꝛando ieiunādo: elemoſinas dando
verbū dei audiendo· tunc dn̄s iheſus
xp̄s eo citius illuminat eū ⁊ nō pati
tur eū perire ſed reducit ad peniten·
tiā: ut patet in Coꝛnelio centuriōe·
de quo legit̄ Actuū· x· Elemoſine tue
et oꝛatōnes aſcenderūt in conſpectu
dei· ⁊ ad eū miſſus eſt beatus Petr9
Apoſtolus ut baptiſaret eū· Sed ſi in

pctō moꝛtali exn̄s negligit bō opa ⁊ ut
multi ſtulti faciūt· d· ad q̄d m̄ pdeſt
bō opari· tūc de9 derelinquet q̄n̄qꝫ ta
les ut tādē ſic in pctīs ſuis moriant̄ ⁊
dānabūt̄· Vn̄ de hō dr̄ in decretis In
pctīs exn̄tes dn̄t bō opa facere· ut de
us coꝛ eoꝝ illuſtret· de peni· diſt· v·
Falſus· Seq̄tur· Vade oſtēde te ſacerdo·
ti· Hic rep̄hendit̄ erroꝛ paupum de
Lugduno dicētiū nō eē necariū ſacer·
doti ɔfiteri· q̄ q̄libet bon9 xp̄ian9 eſt
ſacerdos·
¶ Dominica tercia poſt octauas
epiphanie· ¶ Roma· xiij· ¶ Frēs
Nemini quicq̄ debeatis· ni ut
inuicē diligatis· Qui em̄ di·
ligit primū: legē impleuit·
Nā nō adulterabis· nō occides· non
furaberis· nō falſum teſtimoniū di
ces· nō ɔcupiſces· Et ſi q̄d eſt aliud
mandatū in hoc verbo inſtaurat̄· Di
liges primū tuū ſicut teipꝫ· Dilectō
primi malū nō opat̄· Plenitudo ḡ
legis eſt dilectio·
¶ Poſtilla·
Nemini q̄cq̄ debeatis· An̄ initiū
illi9 eple ſcribit ſcūs Paul9 ɔ·
Omis anima ptātibus ſublimioꝛib9
ſubdita ſit· nō eſt em̄ ptās niſi a dō
Itaqꝫ q̄ reſiſtit ptāti: dei oꝛdinatōni
reſiſtit· Tūc ſeq̄tur epla pn̄s· Nemi
quicq̄· Et epla ⁊ euāgeliū ɔcoꝛdāt
q̄ in euāgelio legitur quō xp̄s cū di
ſcipulis ſuis fuit in nauicula ad trāſ·
fretādū· ⁊ oꝛta eſt tēpeſtas magna
in mari· p quā tēpeſtatē deſignatur
magna tēptatio h9 ſcli· Sic etiā pau
lus aplꝰ in epla hac docet nos quō
debem9 trāſmigrare ⁊ temptatōnes
vincere p virtutes quas enūerat in
epla hodierna d· (Nemi quicq̄ de·
beatis ni ut inuicē diligatis· Qui eī
diligit primū legē ipleuit) Ly· Oia
eī mādata decalogi oꝛdināt̄ ad actū
diligendi· q̄ p̄cepta p̄me tabule oꝛ
dinātur ad diligēdū deū· ⁊ p̄cepta ſe
cūde tabule ad diligendū primū· ⁊
ita in dilectōe iplet̄ lex (Nā nō adul
terabis) Hoꝛ· hic phibet̄ nocumtū

ꝓximi in perſona ſibi cōiuncta (non
occides) in quo ꝓhibet nocumentum
ꝓximi in ꝓpria pſona (nō furaberis)
in q̄ ꝓhibet nocumētū ꝓximi in reb9
tpalibus (nec falſum teſtimoniū di
ces) in quo ꝓhibet nocumentū ꝓxi-
mi in verbo (nō cōcupiſces) vxorē vel
rem ꝓximi tui (et ſi qd̄ eſt aliud mā-
datū in hoc verbo īſtauraꝝ) i. implet
(Diliges ꝓximū tuū ſicut teipm̄) i.
Sic debes diligere ſicut teipm̄ ī bono
et nō in malo. Tho. ſic ꝙ nihil illici-
tum ꝓpter amorē ꝓximi cōmittat (di-
lectio ꝓximi malū nō opat̄) i. cauet
inferre malū ꝓxio (Plenitudo ḡ legꝭ
eſt dilectō) tho. i. p dilectōꝫ lex iplet̄

Euangelium.

In illo tpe. Aſcēdente Jhu in nauicu-
lā ſecuti ſūt eū diſcipuli eius. Et ecce
mot9 magn9 fact9 eſt in mari ita ut
nauicula operiret̄ fluctibꝫ. Ipē vo dor-
miebat Et acceſſerūt ad eū diſcipli e9
et ſuſcitauerūt eū d. Dn̄e ſalua nos pe-
rim9 Et dt̄ eis. Quid timidi eſtis modi-
ce fidei. Tūc ſurgēs īpauit vētis et ma-
ri. et facta ē tranqllitas magn̄ Porro
hoīes mirāti ſūt dicentes Qualis eſt
hic quia venti et mare obediūt ei.

Poſtilla.

Aſcēdēte Jhu. Mat. viij. mar.
iiij. Lu. viij. Hiſtoria h9 euāgelij
facta ē āno. xxxi. xp̄i. ij. kl. auguſti
feria. v. luna. iij. Indictōe. iiij. Ante
initiū illi9 euangelij ſcribit ſcūs Ma-
theus in eodē ca. ꝙ vn9 de ſcribis ac-
ceſſit ad ihm̄ et ait Magiſter ſeqr te
quocūqꝫ ieris. Et dixit ei ihs̄. Vul-
pes foueas hn̄t et volucres celi nidos
Fili9 āt hoīs nō hꝫ vbi caput ſuū re-
clinet. Ali9 āt de diſcipul̄ ſuis ait illi
Dn̄e pmitte me primū ire et ſepelire
pr̄em meū. Ihs āt ait illi. Seqre me
et dimitte mortuos ſepelīe mortuos
ſuos. Et ſtatim ſeqtur euāgeliū ho-
diernū (Aſcendēte ihu in nauiculā)
Vn̄ Criſo. Cū multa et miranda dn̄s
oſn̄diſſet in terra tranſijt ad mare ut
ibidē excellētiora opa demōſtraret q̄
tenus terre mariſqꝫ dn̄m ſe oſn̄deret.

(Secuti ſūt eū diſcipuli ei9) i. trāſfre-
tātes cū eo (et ecce mot9) i. maris tur-
batio. Vn̄ pſ. lxiiij. Qui cōturbas ꝓ-
fundū maris. Et iſta turbatio maris
nō fuit naturalis. ſed impio xp̄i hec fa-
cta eſt dīna vtute ut manifeſtaretur
vtus xp̄i diſcipul̄ ei9 (magn9) i. ut
maius appereret miraculū. (fact9 eſt ī
mari) i. ī ſtagno geneꝫareth (ita ut
nauicula operiret̄ fluctibꝫ) ſupple fere
Et dicit operiretur et nō ſūmergeretur
qꝛ nauis xp̄i cōcuti pt̄ ſed ſūmergi nō
pt̄. cui9 figura oſn̄ſa ē ī archa noe. ut
pꝫ Gen̄. vij. (Ipē vo dormiebat) Li-
ra hoc duplici de cā. Prima ut veritas
hūane nature in eo oſn̄deret̄ Dormie-
bat eī corpe ſed vigilabat deitate. Se-
cūda ut diſcipuli in pīculo poſiti ad
ipm̄ recurrerēt et auxiliū ſuū peterēt
Jō ſeqtur (Et acceſſerūt ad eū diſci-
puli e9 et ſuſcitauerūt eū dicētes) deuo-
tis pābꝫ (dn̄e perim9) i. pīs timem9
(ſalua nos) Origen̄. O veraces et bn̄
dicti diſcipuli xp̄i: ſaluatorē vobiſcū
hētis et de pīculo timetis. vita vobiſcū
eſt et de morte ſoliciti eſtis (et dixit eis
quid timidi eſtis) Ly. q. d. n̄ debetis
timē cū ſim pn̄s vobiſcū quē vidiſtis
tot miracula facere in terra (modice
fidei) Criſ. ꝓpter hͦ vocat eos modice
fidei. qꝛ licet crederēt xp̄ꝫ poſſe eos li-
berare a pīculo cū eſſet excitat9. non
tn̄ credebāt ꝙ hͦ poſſet dormiēs facē.
qꝛ ſi pfectā fidē hērent cognoſcerent
eū tantā vtutē hn̄tem in dormiendo
quātam in vigilādo: et tantā in mari
quantā in terra (Tunc) i. p9 pces di-
ſcipulorꝫ (ſurgēs) i. a ſomno (impa-
uit vētis et mari) cōtra inūdatōem flu-
ctuū (Et facta eſt trāquillitas magn̄
in mari) Ly. ex quo pꝫ e9 dīnitas qꝛ
miracula faciebat impando ſicͭ dn̄s
creature Vn̄ ſeqtur (Porro hoīes mi-
rati ſūt) Vn̄ Jhero. Nō diſcipuli ſed
naute et ceteri q̄ erāt ī naui (dicētes
Qual̄ eſt hic?) Ly. qꝛ ſicͭ hō dormit
et ſicͭ de9 miracula facit. Gor. In mi-
racul̄ xp̄i ſp̄ aliqd poit̄ ad oſn̄dēdā ve-
ritatē hūanā: et ad oſn̄dēdā veritatē

deitatis Vñ Criſ. Sõn9 hoiem. tran-
quillitas deũ oſtendebat. Tria ergo
admirāt Et hoiem dormientē. ⁊ deũ
impātem. ⁊ creaturā obediētē. Vnde
addũt (q̄ꝛ ventis ⁊ mare obediũt ei) ſic
creatura creatori.

Dñica. iiij. p9 oct. epiph. Coſ. iij

Fr̄es Induite vos ſicut elcā dei
ſcā dilā. viſcerā mīe. benigni
tatē. hūilitatē. modeſtiā. pati
entiā ſupportātes inuicē ⁊ donantes
vobiſmetipīs. ſi q̄s adūſus aliquē
hꝫ querelā ſicut ⁊ dñs donauit vobis
ita et vos. Super āt omnia hec carita
tē hēte q̄d eſt vinculū pfectōis. ⁊ pax
xp̄i exultet in cordib9 vr̄is. in qua et
vocati eſtis in vno corde. ⁊ g̅ti eſto-
te. Verbū xp̄i habitet in vob̄ abūdā
ter in omni ſapiētia. docētes ⁊ cōmo-
uētes voſmetipīs in pſalmis hȳnis
et cātic̄is ſpiritalib9 in grā cantātes
in cordib9 veſtris deo.

Poſtilla.

Induite vos ſicut electi dei ſci ⁊c̄.
Ante initiū illi9 ep̄le ſcribit ſā
ctus Paulus. d. Nolite mentiri in-
uicē expoliātes vos veterē hoiem cū
actibꝫ ſuis. ⁊ induētes nouū hoiem
eū qui renouat in agnitōne dei ſcōm
imaginē eius qui creauit illū. Tunc
ſeq̄tur p9 h̄ ep̄la hodierna quā ſcrip
ſit Coloſenſib9. Et coloſenſes noian
tur a ciuitate Coloſ. (Fratres. indui
te vos) .ſ. veſte ſpūali (ſicˀ electi dei)
p fidem (ſancti) p ſpem (et electi) per
caritatē. Vel (ſicut electi dei) Ly. per
eternā p̄deſtinatōꝫ (ſcā) p ſacrōꝝ ſu
ſceptōꝫ (⁊ dilecti) p augm̄tū grē (vi
ſcera mīe) Ly. q̄tū ad pietatiſ affectū
(benignitatē) q̄tū ad e9 effectū (hūi
litatē) q̄ eſt v̓tutū cuſtos ⁊ fundamē
tū (modeſtiā) bñ vtēdo pſperis (pati
entiaꝫ) bñ hñdo ſe in aduerſ. (ſuppor
tātes inuicē) in infirmitatibꝫ ⁊ oneri
bus impoſit. (⁊ donātes vobiſmet-
ipſis) Ly. offenſas remittendo: q̄d ē
nc̄citatis (Si quis aduerſus aliquē
habet querelā) .i. querele materiaꝫ.
(ſicut ⁊ dñs donauit vobis) .i. pure ⁊
integre (ita ⁊ vos) inuicē remittite pec
cata (Sup oia āt h̄ caritatē habete)
que ē maior ceterˀ v̓tutibꝫ (q̄d ē vincu
lū pfectōis) Gor. q2 oia q̄ ad pfectōꝫ
ptinēt ſimˀ ligat (⁊ pax xp̄i) Ly. da
ta ⁊ cōmendata a xp̄o (exultet) .i. ſit
cā exultatōis (in cordibꝫ vr̄is in qua
vōti eſtis in vno corpe) .ſ. ecclē ſb̄ ca
pite xp̄o. Gor. Oēs eñ vnū corp9 ſu
mus i xp̄o (⁊ g̅ti eſtote) .ſ. deo datori
de tāto bñficio (v̓bū xp̄i) .i. doctrina
euāgelij q̄ ſpāli v̓bū xp̄i ē q2 de eius
ore pceſſit (hitet in vobis) .ſ. p iugē
e9 meditatōꝫ (abūdanter) .i. nō ſolū
ad vitam ſ̄ eē ad alioꝝ edificatōem.
(in oi ſapia) .i. in oim ſcp̄turarū itel
ligētia ut oim ſcripturaꝝ intelligēti
am ⁊ intellectū hēatis (docētes) .ſ. ig
naros (⁊ cōmouētes) .ſ. pigros (voſ-
metipſos) .i. vn9 aliū vos mutuo ad
diuinas laudes excitando. et h̄ (in pſal
mis ⁊ ymnis ⁊ canticis ſpūalibus)
Gor. de eternis bonis agētib9 et cele
ſtē iocūditatē oñdētibꝫ (in grā) Gor.
.i. in ɔſideratōe bñficioꝝ dei erga vos
(cantātes in cordib9 vr̄is) Gor. .i. nō
tm̄ labijs ſicˀ illi de q̄b9 pſa. xxxix. po
pulus h̄ labijs me honorat. cor āt eo
rū longe ē a me (deo) .i. ad honorē dī
(in xp̄o ihesu domino noſtro.)

Euangelium.

In illo tpe. Dixˀt Jh̄s diſcipulis ſuis
Parabolā hāc. Simile factū ē regnū
celoꝝ homini. q̄ ſeiauit bonū ſemen
in agro ſuo. Cū autē dormirēt hoies
venit inimicus ei9 et ſupſemiauit zi
zania in medio tritici ⁊ abijt. Cū aūt
creuiſſꝫ herba ⁊ fructū feciſſꝫ. tūc appa
ruerūt zizania Accedētes āt ſui pr̄iſfa
milias. dixerūt ei. dñe Nōne bo^m ſemē
ſeminaſti i agro tuo. vñ ḡ hꝫ zizania
Et ait illiˀ Inimic9 hō fec̄ h̄. Serui āt di
xerūt ei. vis im9 ⁊ colligim9 ea. Et ait
Nōne forte colligētes zizania eradi
cetiſ ⁊ triticū. Sinite vtraq; creſcere
vſq; ad meſſē. et i tpe meſſis dicā meſ
ſorib9 colligite p^m zizaia ⁊ alliga^e ea i
faſciclos ad ɔburēdū. Triticū āt ɔg̅
gate i horreū meū. Poſtilla.

Simile eſt regnū Mat·xiij·Hi
ſtoria h9 euāgelij facta ē in mē
ſe Apli videl3 p2ia die āno xpi·xxxiij
indictōne·v·(Sile eſt regnū celoꝝ)
·i·ſtat9 eccleſie militātis(hoi q ſeiaſ
uit ſemē bonum in agro ſuo)Ly·hō
iſte xp̄s ē·ager āt ecc̄a labore ⁊ ſan
guine xp̄i exultat·Bonū ſemen ē ſc̄a
doctrina et fides catholica(Cū āt dor
mirēt hoīes)·i·cuſtodes·Glo·int·q
ad tutela3 ⁊ cuſtodiā ſūt deputati p
q̄s p̄lati deſignā²(venit inimic9 hō)
·i·diabol9 ut3 Exo·xv·dixit inimic9
pſeq̄2 ꝛc̄·(⁊ ſupſemiauit zizania in
medio tritici)q2 int doctrinā veritaſ
tis ꝯmiſcuit fallaciā erroris·int fide
les ⁊ electos ꝯmiſcuit p̄uos hoīes·iſ
ter v̄tutes ꝯmiſcuit vicia(Cū āt creſ
uiſſet herba ⁊ fructū feciſſ; tūc appue
rūt zizania)Criſo·q̄ſi ſilem herbam
bn̄s:ita q̄ntū ad exteriorē apparenſ
tiā freq̄nt nō ē dr̄ntia int ſemē chri
ſtia ſemē diaboli·ſed in facto dep̄hen
di² diuiſitas(Accedētes āt ſui p̄2iſſa
milias·dixerūt ei·dn̄e·Nōne bonum
ſemen ſemiaſti in agro tuo·vn̄ ḡ h3
zizania?Et ait illis Inimic9 hō fecit
hoc)gor·Diabol9 dicit inimic9 hō ex
eo q̄ hoi a p̄ncipio inimica²·(Serui
āt dixerūt·vis im9 ⁊ colligim9 ea·Et
ait n̄·ne forte colligētes zizania era
dicetis ſil ⁊ triticū)·ſ·cu3 eis(Sinite
vtrūq3 creſcē)·ſ·zizania ⁊ triticū·i·boſ
nos ⁊ malos(vſq3 ad meſſē)·i·vſq3
ad mūdi ꝯſūmatō3(⁊ ī tp̄e meſſis)
·i·iudicij die(dicā meſſoribꝫ)·i·ā gel
(colligite p̄ᵐ zizania ⁊ alligate ea in
faſciculos ad ꝯburēdu3)q2 miſterio
angeloꝝ ſepabūt mali tūc de medio
iuſtoꝝ ⁊ mittent in gehēnā(triticū)
·i·fideles in area h9 mūdi cōtritos et
flagellatos(cōgregate in horreum
meū)·i·in celeſte gaudium·

Dn̄ica in ſeptuageſima·j·Coꝛ·ix

Neſcitis q̄ hij q in ſtadio cur
rūt:oīs q̄dē currūt:ſ3 vnus
accipit brauiū?Sic currite ut
compr̄hendatis·Ois aūt q in agone
contēdit:ab oībus ſe abſtinet·⁊ illi
q̄dē ut corruptibilē coronā accipiāt·
nos āt incorruptā·Ego igit ſic curſ
ro:nō q̄ſi in incertū·ſic pugno nō q̄ſ
ſi aerē verberās·S3 caſtigo corp9 me
um·⁊ in ſeruitutē redigo:ne forte cū
alijs p̄dicauerim:ipſe reprob9 effici
ar·Nolo eni vos ignorare fr̄es·q̄m
p2es noſtri oēs ſub nube fuerunt·
⁊ oēs mare trāſierunt·⁊ oēs in
moyſi baptizati ſūt in nube ⁊ in ma
ri·Et oēs eandē eſcā ſpūalē mā
ducauerūt·et oēs eundē potū ſpūi
talem biberūt·Bibebāt autē de ſpiſ
ritali conſequente eos petra·Petra
autē erat xp̄s·

Poſtilla·

Neſcitis q̄·An initiu3 illi9 ep̄le
ſcribit ſc̄us paul9:di·Fact9 ſu3
infirm9 infirmis:ut īfirmos lucrifaſ
cerē·Oia āt facio ꝑpt euāgeliū ut p
ticeps ei9 efficiar·Tūc ſeq̄t epiſtola
Neſcitis q̄ hij q in ſtadio currunt·
Ubi notandū q̄ temp9 quod hodie
eccleſia incipit:eſt tempus deuotōis
⁊ p̄nie·In ſignū h9 ſancta mr̄ ecc̄a
in h̄ ſacro tp̄e in cantu ⁊ lectōnibꝫ in
matutinis nob̄ inſinuat:q̄ a deo ſu
m9 elongati:⁊ ſpūalibꝫ bonis ſpoli
ati ꝑpter inobediam ade ⁊ eue·Unde
ep̄la ⁊ euangeliū in h̄ ꝯcordāt·q2 ei
depaupati ſum9:tūc ſanct9 mathe9 ī
euangelio hodierno inuitat nos ad
laborandū in vinea dn̄i:ut ditemur·
⁊ q2 etiā a deo elongati ſum9:tūc ſā
ctus paulus in epiſtola hodierna ꝓ
ponit nobis curſū ut ad brauiū dīne
viſionis redeam9:dicens(Fratres·
Neſcitis q̄ hij qui in ſtadio currūt·
oīs quidē currūt)quia oīs homi
nes ad beatitudinē nitūtur ꝑuenire
quomōcunq3 diuerſo tramite inceſ
dant·ut dicit Boeti9 de conſolatōne
phil·li·iij·proſa·ij·(ſed vnus accip²
brauium)id eſt premiū curſus·No
ta q̄ ſtadiū eſt ſpaciu3 in quo pediſ
tes currūt quod hercules dicitur ſta
tuiſſe·Perficiūt autē vnū ſtadium
cxxv·paſſus·Et dicitur ſtadiū a ſtā
do:q2 Hercules tot paſſus currebat

a postea stabat a respirabat In fine huiꝰ spacij ponebat aliqd qđ erat p̄miū cursus: ut equꝰ vl̄ purpureꝰ pān9: a hoc đr brauiū. Et licet oēs in h̄ stadio currerēt: vnꝰ tn̄ solꝰ accipiebat hoc brauiū sc; q̄ citiꝰ p̄ueniebat Sic in cursu spūali vnꝰ tm̄ sc; pseuerās accipit brauium. Quia qui pseuerauerit vsq; in finē; hic saluꝰ erit. (Sic currite) .s. p bona opera (ut con p̄hendatis) supple brauiū etnū (oīs enī qui in agone) .i. in pugna (cōtendit) supple cū aduersario (ab oībus se abstinet) sc; que impediūt ipm̄ p assecutōe victorie (Et illi q̄dē; ut corruptibilē coronā accipiāt nos āt icorruptā) Ly. q. d. h̄ faciūt p tpali preciō. multo magis debemꝰ hoc facere p eterno p̄mio: abstinēdo ab oībꝰ ipedimētis nr̄e salutis: exercēdo nos in oībus p motiuis (Ego igit sic curro) Gor. bonū operando (nō q̄si in incertū) Ly. qr sanctꝰ paulus certus erat de btītudine futura p reuelatōem đinā (sic pugno) supple cōtra tēptatōes. (nō quasi aerē verberās) .i. nō inaniter. sicut ille qui aerē pcutit p hoste. (Sed castigo corpꝰ meū) Gor. .i. motus carnis illicitos reprimendo (a in seruitutē redigo) .s. p opatōem boni (neforte cū aliis p̄dicauerī;) Ly. .s. inducendo eos ad opa pfectōis (ipē reprobꝰ efficiar) Gor. .i. a đō reprobatꝰ qđ turpe eēt (Nolo enī vos ignorare frēs) Ly. .s. diligēter attendere. (qm̄ pres nr̄i oēs) tā boni q̄ mali) sub nube fuerūt) .s. eos ptegente ab estu diei. Exo. xiij. (a oēs in moyse baptizati sūt in nube. a in mari) Ly. .i. signū baptismatis receperūt. quia transitus iste maris a ptectio nubis figura fuit baptismatis (Et oēs eandem escā spiritalē manducauerūt) Ly. .i. māna que đr esca spiritalis. qr nō virtute nature: sed virtute đine potentie fuit data de celo. Et etiā; fuit figura sacramēti eucharistie: qđ spūalr̄ hominē nutrit (a oēs eūdē potū spiritalem biberūt) .s. aquā de petr̄ eductā;

virtute đinā qn̄ moyses bis pcussit petrā Exo. xvij. (bibebāt autē de spiritali) .i. potū datu; virtute xpi. qr figurabat aquā gratie p xp̄m dandā (consequente eos petra) Gor. aque vbiq; seq̄bantur eos (petra aūt erat xp̄s) Vin. nō in re sed in figura. de q̄ petra fluxit sanguis et aqua p apertionē lateris xpi in die pasceues.

Euangelium.

In illo tpe. Dixit. J. d. s. pabolā hāc Sile est regnū celoꝝ hoi p̄rīfamilias q̄ exijt p̄mo mane cōducē opa̅rios in vineā suā Cōuētōe āt facta cū opariis ex denario diurno misit eos in vineā suā. Et egressus cir̄ horā septā vidit alios stātes i foro ociosos a ill̄ dixit Ite a vos i vineā meā a qđ iustū fuerit dabo vob̄. Illi āt abierūt. Iterū āt exijt cir̄ sextā a nonā horā a fecit silr̄ Cir̄ vndecimā do exijt a inuenit alios stātes a dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi: Dicūt ei. Quia nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite a vos in vineā meā. Cū āt sero factū eēt dicit dominꝰ vinee pcuratori suo Voca operarios a redde ill̄ mercedē: incipiēs a nouissimis vsq; ad p̄mos. Cū venissēt g̃ q̄ cir̄ vndecimā horā venerāt: acceperūt singulos denarios. Venientes āt a p̄mi arbitrati sūt q̄ plꝰ eēnt accepturi Acceperūt āt a ipi singlos denarios Et accipientes murmurabāt aduersus patrēfamilias dicentes. Hij nouissimi vna hora fecerūt. a pares illis nobis fecisti. q̄ portauimꝰ pōdꝰ diei a estꝰ At ille r̄ndens vni eorū dixit. Amice nō facio tibi iniuriā Nōne ex denario cōuenisti mecū: Tolle qđ tuū est a vade Volo āt a huic nouissimō dare. sicut et tibi. An non licet mihi qđ volo facere: An ocls̄ tuꝰ nequā; est. qr ego bonꝰ sū;: Sic erūt nouissimi primi a primi nouissimi. Multi enī sūt vocati. pauci vero electi.

Postilla.

Simile est regnū celoꝝ Math. xx. Historia huiꝰ euangelij locutꝰ est dn̄s Ih̄s xp̄s āno eiꝰ. xxxij.

Kal. octobris. dñica. luna. xiij. Indictõe. v. Añ h' euãgeliũ scribit sanct9 mathe9 in codẽ ca. q̄ ihs dixit discipul' Amẽ dico vobis q̄ diues diffi
cile intrabit in regnũ celoꝝ. Et iterũ dico vobis. Facili9 est camelũ p forame᷑ acus trãsire q̄ʒ diuitẽ intrare in regnũ celorũ. Auditis ãt hijs discipuli mirabãt valde dicẽtes. Quis ergo poterit salu9 eẽ. Aspiciẽs ãt ihs dix' ill'. apd' hoies hoc ĩpossibile est. apd' deuʒ ãt oĩa possibilia sũt. Glo. diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ. Li. difficile dic̃ et nõ ĩpossibile. q̄ difficile est diuitias possidẽa nõ teneri nimis amoẽ eaꝝ. Et iteꝝ dico vobis facili9 est camelũ p foramẽ acus trãsire. Ly. h' nõ intelligit' de q̄bʒ diuite
ḡ de diuite ↄstituẽte finẽ in diuitijs. ergo. Mar. x. dr. q̄ʒ difficile ↄfidẽtes in pecunijs intrabũt in regnũ celoꝝ. Ly. possessio diuitiarũ reddit hoiem difficilẽ ad pfectõeʒ acq̄rendã. nõ tamẽ facit ĩpossibilẽ. q̄ Abrahã fuit diues valde. et tñ fuit pfect9. ut habet' Geñ. xvij. Et ideo dr Eccl. xxxj. Btũs vir diues q̄ inuẽt9 ẽ sine macula. et sequit'. Quis ẽ hic et laudabim9 euʒ q. d. vix et cum difficultate inuenit'. Postmodũ seq̄t' euangeliũ hodiernũ (Sile est regnũ celoꝝ) i. stat9 ecclesie militãtis (hoi patrifamilias) Iste est de9 pat' q̄ ita gubernat totũ mũdũ. sic pat'familias sbditos ĩ domo (q̄ exijt pr̄io mane ↄducere operarios in vineã suã) vinea est vniũsal' eccña. cui9 palmites sũt iusti. q̄ a p° iusto scʒ abel colligit'. vsq3 ad vltim̃ q̄ in fine mũdi nasciturus est. ut dicit Grego. Hec võ vinea. tot de se ptulit palmites q̄t scõs ptulit a iusto abel vsq3 ad vltimũ electũ q̄ in fine mũdi nascitur9 ẽ. Operarij ãt sunt doctoẽs et plati a deo missi ad culturã hu9 vinee p p̄dicatõʒ et doctrinã. Qui exijt pr̄io mane. Ly. q̄ a pr̄icipio mũdi vsq3 ad Noe fuerũt. Mdclvj. ãni. In q̄ tpe aliq̄s scõs pr̄es ad eruditõem hoim misit. s. Adam Seth et Enoch et alios
iustos (Conuẽtõe ãt facta cũ operarijs ex denario diurno) Ly. Conuẽtio ista est pmissio vite et'ne p labore. q̄ q̄ deꝫ vita et'na dr denari9 diurn9 q̄ est eq̄lis oibʒ q̄ vita et'na erit eq̄lis oibʒ a pte finis. q̄ nũq̄ʒ finẽ hẽbit (Et egressus circ' horã t'ciã) Hora t'cia intelligitur mũdi decursus a tpe noe vsq3 ad abrahã in q̄ tpe elapsi sũt. ccdxxxx. anni. In q̄bʒ ãnis aliq̄ sci ad eruditõnẽ alioꝝ missi sũt a dõ ut noe. semthare et sic de alijs (Iteꝝ ãt exijt circ' sextã et nonã horaʒ et fecit silr') Hora sexta fuit ab abrahã vsq3 ad moisen. in q̄ tpe elapsi sũt. ccc. ãni in q̄bʒ ãnis missi sũt abrhã. ysaac. et iacob et. xij. pr̄iarche et sic de alijs Hora nona a moise vsq3 ad xp̃ʒ ĩ q̄ tpe elapsi sũt. Mdxj. ãni. In q̄bʒ ãnis ad eruditionẽ ppl'i missi sũt moyses et aarõ et Josue iudices reges pphe et sacerdotes. Extãt eni v̄sus de etatibʒ veteris legi' ut infra. Sexcẽtũ millesex q̄nq̄gita dat adam. Octoginta nouẽq3 trecẽtos noe sb arca. Abrahã hic seq̄t' q̄drigẽtos habʒ ãnos Dat trigitaq3 sex q̄dringẽtos moisi lex. Septuagita terñs q̄drigẽta dauid et rex. Sex q̄drigẽtos dat trãsmigrãs babilõq3 Añ ibʒ cert9 hic ãnoꝝ da' ordo Tot9 ab hebreis habet et sic biblia nrã Añ ihesũ numerat mũdi Jheroñi9 ãnos Vnũ ter mille septĩgẽtos decies sex Vtraq3 biblia dat. tã nostra q̄ʒ iudeorũ. Nota v̄sus seq̄ns nõ ẽ bñ ihero. Añ ibʒ duo c. min9 vno. milia q̄nq3 (Circa vndecimã võ exijt et ĩuenit alios stãtes et dic̃ illis) Vndecima horã intelligit' a tpe xp̄i vsq3 ad finẽ mũdi. in q̄ gẽtiles vocati sũt p predicatõʒ aplorꝝ et alioꝝ cetẽ doctoꝝ. Et iõ seq̄t' (Quid hic statis tota die ociosi) q̄ q̄ a pr̄icipio mũdi vsq3 nũc laborare in bonis opibʒ neglexerãt: q̄i tota die ociosi stabãt (Dicũt ei. Quia nemo nos ↄdux't) i. null9 pphta nullus doctor ad nos ĩstruẽdũ venit. q̄a lex et pphete filijs israhel dati fuerãt. ut illi in speciali scitate fulgerẽt. ex

q̄bꝰ xp̄s ꝓm carnē erat naſciturꝰ (dī
cit illis. Ite ⁊ vos in vineā meā) ſcilꝫ
corde credēdo. ore ꝯfitēdo. ope laborā-
do. vñ Criſ. Quiſq̄s cū fide recta bo-
nis opib; īſiſtit. hꝰ vinee opariꝰ exi-
ſtit (Cū ſero aūt factū eēt) Glo. ſero ē
mors hoīs vl' ſero ē tp̄s iudicij q̄ꝛ id
erit ī fine mūdi. Itē ſero redꝰ ꝓ ad do
mū ſuā aīalia ad nidū. Ita ī iudiꝰ q̄-
lib; ad locū quē ſibi ꝑpabit ibi vl' ad
ſiniſtrā vl' ad dextrā (dicit dñs vinee)
.i. deꝰ pr̄ q̄ eſt dñs iuē creatōis (pcu-
ratori ſuo) Lc. x. hoī xp̄o q̄ miſſus ē
ad pcuratōem ſalutꝭ hūane (Voca)
iſta vōcatio gnālꝭ fiet in iudiº. ut; Io.
v. venit hora qñ mortui audiēt vocē
filij dei ⁊ q̄ audierīt viuēt (oparios)
ſiue bonos ſiue malos (⁊ redde illis)
ſtatī ſiue dilatōe (mercedē) .ſ. totā ſīn
diminutōe. ut; .i. Cor. iij. vnuſq̄ſq;
ꝓpriā mercedē accipiet ſm laborē ſuū
(incipiēs a nouiſſimis vſq; ad pri-
mos) q̄ñq; eī nouiſſimi ī laboē ſūt ꝑ
mi in p̄mio. vñ Greg. A nouiſſimō pr̄-
familias denarios reddē cepit: q̄ ad
padiſī req̄e; pꝰ latronē q̄ꝫ petrū pdu
xit (Cū veniſſēt ḡ q̄ circ̄ vndecimā ho-
rā venerāt) ſupple ad opandū ī vinea
(accepert ſinglos denarios) .i. vitā
ētnā; q̄ eq̄lis erit oīb; . nulli lōgior
nulli breuior. meritorū tñ diuſitate
fulgebūt alij magꝭ alij minꝰ. ut; .i.
Cor. xv. Stella differt a ſtella ī clari
tate. Hic aūt denariꝰ vnꝰ ē in ſe. mul-
tiplex aūt ꝓpt̄ accipiētiū diſtātiā (Veiē
tes aūt ⁊ primi) .i. q̄ priº vocati ſūt ad
penitētiā (arbitrati ſūt q̄ plus eſſēt
accepturi) Glo. inter. ſcꝫ digniorē lo
cū in regno (acceperūt ⁊ ipſi ſingulos
denarios) id eſt ſilia p̄mia iuꝭ ꝯuē-
tionē p̄dictā. vñ Remigiꝰ dicit id eſt
eādē etnitatē (accipiētes murmura
bant) Iſta murmuratio poteſt dici
lōga extēſio pene in limbo. Vñ Gre
go. Antiq̄ pꝰ longa inferni tēpa ad
celū puenīut. q̄ſi pꝰ murmurationē
denariū accipīut nos aūt ſīn murmu-
ratione. q̄ꝛ mox cū de corpe exīmꝰ ſi
ne mora p̄miū accipīmꝰ ſi iuſti fueri

mꝰ. Sic ꝑt exponi de diu penitēte ⁊
martyre q̄ꝛ vnꝰ nō ſtatī euolat ſicut
aliꝰ. Dicit ḡ Accipientes murmura
bāt. ſcꝫ ꝯq̄rendo aduſus pr̄emfamili
as (dicētes. Hij nouiſſimi) .i. marti
res vl' in penitētia ⁊ in bonis opibꝰ
inferiores (vna hora fecerūt) q̄ꝛ mo
dico tp̄e laborē ſuſtinuerīt (et pares
illos nobis feciſti.) ſcꝫ in p̄mio (qui
portauimꝰ pōdꝰ diei ⁊ eſtꝰ) pōdꝰ .ſ. p̄
ceptoꝝ. ⁊ eſtū carnalis ꝯcupiſcētie
q̄tidie eidē reſiſtēdo (At ille rñdēs vni
eoꝝ dixit. amice. ñ facio tibi iniuriā;
Nōne ex denario ꝯueniſti mecū?) .i.
nōne pmiſiſti p vita eterna ſuaē de
calogū (Tolle qđ tuū eſt) q̄ꝛ patꝰ ſū
tibi reddē mercedē (⁊ vade) ꝓpt̄ iple-
tionē mādatoꝝ ⁊ intra in gaudiū do
mini tui (Volo aūt ⁊ huic nouiſſīō) ī
penitētia feruētī (dare ſicut ⁊ tibi) in
nocētī (Aut ñ licꝫ m̄ qđ volo facē) q̄ꝛ
ñ volo ñ bonū ⁊ licitū vñ gre. Stulta
eſt q̄ſtio ꝯ̄ bōitatē dei (An oculꝰ tuꝰ)
.i. intentio tua q̄ ad p̄matū; niteris
(nequā ē q̄ꝛ ego bonꝰ ſū) ex nā boni-
tatis mee. ideo nulli facio iniuriam.
(Sic erūt nouiſſimi) id eſt humiles
hic ⁊ abiecti. (p̄mi) in futuro in ſua
exaltatione. ut p; Luce. xvij. Oīs q̄
ſe humiliat exaltabitꝛ (⁊ p̄mi) ī eſti
matōne hoīm in p̄ñti. erūt q̄ñq; (no
uiſſimi) in iudicō dei. q̄ eſt ſcrutator
⁊ cognitor cordiū (Multi eñ ſūt vo
cati) Lc. ſ. ad fidē (pauci vero electi)
ad gloriā. vñ Greg. Multi ad fidem
veniūt. ſꝫ ad celeſte regnū pauci per
ducūtur. vñ etiā Mat. vij. Arta eſt
via q̄ ducit ad vitā. ⁊ pauci ſūt q̄ in
ueniūt eā ⁊ lata ⁊ ſpacioſa eſt via q̄
ducit ad pditō; ⁊ multi ābulāt p eā

Dñica in ſexageſima. ij. Cor. xi.

FRēs. Libēt' ſuffertꝭ īſipiētes
cū ſitꝭ ipi ſapiētes. Suſtinetꝭ
eī ſi q̄s vos ī ſuitutē redigit.
ſi q̄s deuorat. ſi quis accipit. ſi quis
extolli'. ſi quis in faciē vos cedit. ſm
ignobilitatē dico: q̄ſi nos infirmi fu
erimꝰ in hac pte. In q̄ quis audet ī
inſipiētia dico audeo ⁊ ego Hebrei ſūt

et ego. Iſrłite ſũt ⁊ ego. Semẽ abrahe
ſũt ⁊ ego. Miniſtri xp̄i ſũt ⁊ ego. Vt
minꝰ ſapiẽs dico plꝰ ego. In laboribꝫ
plurimis. in carceribꝫ abũdantiꝰ. in
plagis ſupra modũ. ī mortibꝰ freq̄n
ter. A iudeis quīquies q̄draгenas
vna minꝰ accepi. Ter v̓gis ceſus ſũ
ſemel lapidatus ſũ. ter naufragium
feci. Nocte ⁊ die in pfundo maꝛ fui.
In itineribus ſepe. piclꝭ fluminuꝫ
piclꝭ latronuꝫ. piclꝭ ex gn̄e. piclꝭ
ex gẽtibus. piculis in ſolitudine. pi
culis in mari. piclꝭ in falſis fratribꝫ
In labore ⁊ erũna. in vigilijs multꝭ.
In fame ⁊ ſiti. in ieiunijs multꝭ. In
frigore ⁊ nuditate. pretꝭ illa q̄ extrin
ſecus ſũt. inſtantia mea quotidiana
ſolicitudo omniũ eccłiaꝝ. Quis infir
matꝭ ⁊ ego nõ infirmorꝰ Quis ſcan
dalizatꝭ ⁊ ego ñ vrorꝰ Si gloriari op
tet. que infirmitatꝭ mee ſũt gl̄iabor.
Deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i Ihū xp̄i ſcit q̄ eſt
bn̄dictus in ſecula q̄ nõ mẽtior. Da
maſci ꝑpoſitus gẽtis arethe regis cu
ſtodiebat ciuitatẽ damaſcenoꝝ. ut me
cõprehenderet ⁊ p feneſtrã in ſporta
dimiſſus ſũ p murũ. ⁊ ſic effugi ma
nus eius. Si gl̄ari oportꝫ non expe
dit q̄dẽ. Veniã ãt ad viſiões et reue
latões dn̄i. Scio hoīeꝫ in xp̄o añ ãnos
q̄tuordecĩ ſiue ī corpe ſiue ex̄ corpus
neſcio deus ſcit. raptuꝫ hmõi vſqꝫ ad
terciũ celũ. Et ſcio hmõi hoīeꝫ ſiue ī
corpe ſiue ex̄ corpus neſcio. deus ſcit
qm̄ raptus eſt in paradiſũ. ⁊ audiuit
archana v̓ba q̄ nõ licꝫ hoī loq̄. Pro
hmõi gl̄iabor. p me aũt nihil niſi in
infirmitatibꝫ meis. Nã etſi voluero
gloriari nõ ero inſipiens. Veritatẽ
eñi dicã. parco ãt ne q̄s me exiſtimꝫ
ſup̄ id qđ videt ī me aut audit aliq̄d
ex me. Et ne magnitudo reuelatõnũ
extollat me: datus eſt m̄ ſtimulus
carnis mee ãgelus ſathane ut me
colaphiſet. Proptꝭ qđ ter dn̄m roga
ui ut diſcederet a me. ⁊ dixit m̄. Suf
ficit tibi grã mea. Nã v̓tus in infir
mitate pficitꝭ. Libentꝭ igitꝭ gl̄abor in
infirmitatibus meis. ut inhabitet ī

me v̓tus xp̄i.

Poſtilla.

Libenter ſuffertis inſipiẽtes ⁊c̄.
Añ initiũ illius ep̄le ſcribit ſã
ctus Paulus: d. Ipē ſathanas trãſ
figurat ſe in angelũ lucis. Nõ eſt ḡ
magnũ: ſi miſtri eius trãſfigurẽtur
velut miſtri iuſtic̄. Tũc ſeq̄tꝭ ep̄la ho
dierna. Et pn̄s ep̄la ⁊ euãgeliuꝫ ho
diernũ in h̄ ꝯcordãt q̄ euãgeliũ dicꝭ
de ſemiatore q̄ exiit ſemiare ſemẽ ſu
um. Sic ec̄ ep̄la dicꝭ de p̄dicatore .ſ. ſã
cto paulo. q̄ ſemẽ v̓bi dei ſeiauit per
totũ mũdũ. ſic̄ pꝫ in collecta de ſãcto
Paulo. Deus q̄ vniũſũ mũdũ beati
pauli p̄dicatõe docuiſti. da nob̄ q̄ſu
mus ut cuius natalicia colimꝰ. eius
apđ te patrocinia ſentiamꝰ. Fratres
Libẽter ſuffertis inſipiẽtes ⁊c̄. Pro
intellcũ illiꝰ ep̄le notãdũ eſt. q̄ tpe
ap̄loꝝ erãt q̄dã pſeudo ap̄li q̄ glori
abãtꝭ et iactabãt ſe eē iudeos natõe
et de ſemie abrahe deſcẽdiſſe. ⁊ h̄ faci
ebant vt p hoc in maiori autoritate
haberentꝭ. ⁊ eoꝝ falſe doctrine magꝭ
crederentꝭ. ⁊ innitebãtur corinthios
a libertate euãgelij reducere ad ob
ſeruãtiam legꝭ moſaice ⁊ ipſi corinthi
ſufferebant eos ⁊ eis bn̄faciebant. ⁊
eos apoſtolo p̄ferebant. minꝰ repu
tãtes apoſtolũ q̄ illos. ⁊ de hoc apo
ſtolꝰ eos rep̄hendꝭ in hac epiſtola et
oñt quõ habeat maiorẽ materiã glo
riandi q̄ iſti ſi expediat. Et in p̄ſenti
ep̄la enũerat ap̄ls plĩma martiria
ſua ⁊ bn̄ficia ⁊ opa bona facta p vtili
tate eccleſie. Et etiã enũerat plĩma q̄
paſſus eſt p fide ⁊ p noīe ihū xp̄i. et
h̄ ap̄ls faciebat: ut illoꝝ pſeudo apo
ſtoloꝝ falſitatẽ repelleret. et maiorẽ
fructũ faceret ad dei laudẽ ⁊ fideliũ ſa
lutẽ. ꝑpter qđ ſua gl̄iatio erat v̓tuo
ſa. vñ dicit (Frẽs) Vm̄ .i. vos fratres
corinthij (Libenter enim ſuffertis)
.i. ſuſtinetis patienter (inſipientes)
.ſ. falſos apoſtolos de falſ falſe glo
riantes. quod ꝓpriũ eſt inſipientiũ.
(cum ſitis ipi) .i. eſſe debeatis (ſapiẽ
tes) q̄ talibus falſis apoſtolis ⁊ ſe
ductoribꝫ nõ crederetis. (Suſtinetis

eorū ſicq̄s) Li·pſeudo aploꝝ (vos) ſup
ple a libertate xp̄i a euāgelij (in ſeruitu
tē redigit)·i·in obſeruātiā legis·Vo
lebāt eī eos ſbijcē ſeruituti legꝭ dicētes
eos debē ſuare legalia cū euāgelio·
(Si quis deuorat) Li·qꝛ de bōis corin
thioꝝ viuebāt laute (Si q̄s accipit)
bō vīa·decipiēdo vos falſa mēdacib9
v̄bis (Si q̄s extollit̄) qꝛ pſeudo apl̄i
iactabāt ſe ſup corinthios: dicentes
ſe filios abrahe·Corinthios aūt fili
os gētiliū idolatrie deditoꝝ a incircū
ciſoꝝ (Si q̄s vos in faciē cedit) Gor·
·i·in p̄ſētia vos vitupat·improperando
·ſ·vobis gen9 qꝛ fitis gentiles Vnde
Ambro·In faciē cedit̄ cui iīuria irro
gat̄ (Scd̄m ignobilitatē dico) Gor·
quā nobis obijciūt q̄dā iudei de ſemi
ne abrahe ſe iactātes a nos ſpernen
tes tanq̄ ignobiliores ipſ̄·(Q̄ſi nos
infirmi fuerim9 in hac pte)·i·impo=
tētes gl̄ari de gn̄is nobilitate: ſꝫ nō
ſum9 (In quo q̄s audet in inſipiētia
dico) Gor·qꝛ inſipia eſt ſic ſeip̄m ia
ctare a laudare (audeo a ego)·i·aude
re poſſū a ego (hebrei ſūt) Ly·i·de lin
gua a natōe hebraica gl̄an² (a ego)
ſupple ſū ſicut et ip̄i ſunt (Iſrahelite
ſūt)·i·gl̄ant̄ qꝛ de p̄triarcha iacob de
ſcenderūt·(et ego) ſilr̄ deſcendi (ſemē
abrahe ſūt) Ly·c9 ſemī facte ſūt re=
pmiſſiones (et ego) ſupple ſū de eodē
ſemīe a ideo de oībus iſtis poſſū gl̄a
ri ſicut a illi (miſtri xp̄i ſūt)·i·dicunt
ſe eſſe miſtros xp̄i (a ego) ſupple ſū
ſilr̄ (Vt min9 ſapiens dico) qꝛ nō eſt
hoīs ſapiētis ſeip̄m laudare·a p hoc
oñt ſe coactuꝫ in laudē ſuā prupiſſe·
(plus ego) ſupple ſū miniſter xp̄i q̄
ip̄i Hoc pꝫ ex eo qꝛ pl̄a paſſus ſum
ꝑpter miſteriū xp̄i·Tūc enūeratro·
(In laboribꝫ pl̄imis) Ly·ex iudeorū
pſecutōe ſupple ſui plus q̄ ip̄i (i car
ceribꝫ abūdātī9) Ly·ꝑpter p̄dicatō
nē euāgelij (In plagis ſup̄ moduꝫ)
·i·vltra menſurā aliorū (in mortib9
frequēter)·i·in picul̄ mortis ſui·(A
iudeis q̄nquies)·i·q̄nqꝫ vicibꝫ (q̄dra
genas)·ſ·paſſiōes vl̄ plagas (vna

min9) Ꝟ eſt·xxxix (accepi) Preceptū
enī erat in lege·Deutro·xxv·Si eum
q̄ peccauerat dignū videret plagis p
ſterneret eū ante ſe: a corā ſe faceret
verberari·p menſura pcc̄i erit a mo=
dus plagaꝝ: ita dūtaxat ut quadra
genariū nūerum nō excedet·Ne igr̄
miſericordes viderent̄: ſubtrahebant
min9 q̄d poterāt·ſ·vnā plagaꝫ (Ter
virgis ceſus ſū) Ꝟ a gentib9 paſſus
eſt (ſemel lapidat9 ſū) a iudeis Actu·
xiiij·Lapidātes paulū traxerūt euꝫ
extra ciuitatē eſtimātes eū mortuū eē
(Ter naufragiuꝫ feci)·i·ptuli·Nos
ctea die in pfūdo maris ſui)·ſ·ad di
uerſas ptes terre a inſulas nauigā=
do ꝑpter p̄dicatōem euāgelij·Alij ex
ponūt dicētes·qꝛ naufragiū paſſus
ſtetit ſub aqua p diē a noctē virtute
diuina ipꝫ ptegēte (In itineribꝫ ſepe)
ſupple ſui ꝑpter p̄dicatōem euāgelij
(piculis fluminū) Ly·in hieme in
undantiū·a ſic ſūt magna picula ī
tranſitu eoꝝ (periculis latronū) dya
bolo eos incitante ꝯ paulū ut p̄dica
tio diuia ſalus aīarum impediret̄ (pe
riculis ex gn̄e) ſupple meo·i·a iudeis
volentibꝫ paulū occidere·ideō qꝛ lege
eoꝝ deſerta ad xp̄m ſe cōuertit (peri
culis ex gentibꝫ) Ly·i·gētilibꝫ mor=
tē eius querētibꝫ·quia cōtra idolatri
am predicabat·a ſic nec inter ſuos
nec inter alienos ſecurus fuerat (pe=
riculis in ciuitate) Ly·ra·ſupple con=
mota contra me (piculis in ſolitudi=
ne) Ly·a beſtijs occurrentibꝫ (peri=
culis in mari) a piratis a naufragijs
(periculis a falſis fratribꝫ) Ly·q̄d ē
piculoſius qꝛ nulla peſtis efficacior
ad nocendū q̄ familiaris inimicus
(In labore) ſupple manuali (a erum
na)·i·in pauptate (i vigilijs mult̄)
ꝑpt̄ laborē manualē a eē oroꝫ (In fa
me a ſiti·in ieiunijs mult̄·in frigore
a nuditate) qꝛ nō hēbat q̄nqꝫ ſuffici
entē victū a amictū (Preter illa q̄ ex
trinſec9 ſūt) Ly·p̄ter illa mala iam
enūerata q̄ me exteri9 affligūt: ſunt
alia q̄ affligūt me īteri9·ſ·(inſtātia

mea quotidiana) Gloſ. que nec vna
horã remittit (ſolicitudo omniũ eccle
ſiarũ) Lyr. imminebat ei ſibi quotidie
intendere regimĩ ſolicitudĩ eccleſiarũ in
magna afflictõe mẽtis. iõ ſubditur.
(Quis infirmat) Lyr. in fide ⁊ mori
bus (⁊ ego non infirmor) dolens de
malo eius. q. d. nullus (quis ſcãdalizat)
Lyr. .ſ. ruẽs in pctm̃ exẽplo alterius (et
ego nõ vror) p̱ cõpaſſiõẽ. q. d. nullus
(Si) Lyr. ꝑ qȝ (gloriari oportet) qȝ op
tebat paulũ ſic facere ad repellendũ
iactantiã ⁊ ſupbiã pſeudo apl̃orum
(que infirmitatis mee ſũt) Lyr. .i. q̃ p̱
tinent ad infirmitatẽ meã (gl̃abor)
Hoc dicit cõtra falſos apl̃os qui de
nobilitate generis gl̃abãtur (Deus ⁊
pater dñi noſtri Ieſu xp̃i ſcit q̃ ẽ bñ
dictus in ſecula ꝙ nõ mẽtior) Tũc h̃
cõſeq̃nter enumerat mala q̃ euaſit.
Dũ enĩ pgeret damaſcũ ad pſequẽ
dũ xp̃ianos: miraculoſe fuit cõuſus
⁊ poſt baptiſmũ intrauit ſinagogã
et cõfundebat iudeos q̃ habitabãt da
maſci. ꝓpt̃ qd̃ ſuaſerũt ꝓpoſito ciuitatis
ut caperet ⁊ occideret. ut h̃etur Actu
um nono. Ergo dicit (Damaſci ꝓpo
ſitus gẽtis arethe regis cuſtodiebat
ciuitatẽ damaſcenoꝝ) .i. cuſtodi fecit p̱
armatos (ut me cõphenderet) Lyr. et
traderet iudeis ad occidẽdũ (⁊ p̱ feneſ
ſtrã in ſporta dimiſſus ſũ p̱ murũ)
ſupple ⁊ ciſtiaũs (et ſic effugi manus
eius) (Si) ꝑ qȝ (gl̃ari oportet) me cõmẽ
dãdo ꝓpter pſeudo apl̃os (nõ expedit
quidẽ) ꝓpter me licȝ expediat ꝓpt̃ ve
ſtrã vtilitatẽ (Veniã aũt ad viſiões
⁊ reuelatões dñi. Scio hoiem) Gloſ.
de ſe tanq̃ de alio loq̃tur in ſui cõmẽ
datõne ut vitet iactãtiam. (in xp̃o)
manẽtem p̱ grãm. ⁊ ſibi vnitũ per ſi
dem ⁊ caritatẽ (ante annos q̃tuorde
cim) tot enĩ anni fluxerũt int̃ viſiões
⁊ narratõẽ. Ex q̃ apparet cũ h̃ nar
rare nõ ex iactãtia ſȝ ex nec̃citate ꝓpt̃
vtilitatẽ (ſiue ĩ corpore) Gloſ. ſupple
manẽte aĩa (ſiue extra corpus) aſſũp
ta (neſcio deus ſcit raptũ hmõi vſq ad
terciũ celum) .i. empireũ. Credit rap
tus iſte fuiſſe in ſua cõuſiõe qñ ſuerãt
tribus diebus ⁊ tribus noctibus nec come
dẽs nec bibẽs (Et ſcio hmõi hoiem ſi
ue in corpe ſiue ex̃ corpus neſcio. deus
ſcit. qm̃ raptus eſt in paradiſũ) Glo.
in eam trãquillitatẽ q̃ ſruunt illi q̃
ſũt ĩ celeſti ihrl̃m (⁊ audiuit) .i. pce
pit (archana v̄ba) de dei eẽntia (que
nõ licet) .i. nõ eſt poſſibile (hoi loq̃)
.i. v̄bis explicaré (p̱ hmõi) .ſ. viſioni
bus (gl̃iabor) ⁊ recte (p̱ me aũt nihil)
Lyr. .i. a me nullã habeo materiã glo
riãdi (ni in ĩfirmitatibȝ meis) .i. ĩ tri
bulatõibus meis q̃s patior. ñ qȝ in ſe
ſint glioſe: ſȝ qȝ ſũt materia gl̃ie ac
q̃rende (Nã ⁊ ſi voluero gloriari) Ly.
de donis m̃ ⁊ deo datis (ñ ero inſipiẽs)
qȝ h̃ nõ facio inanit̃ ⁊ ſine cã (Veri
tatẽ enĩ dicã Parco aũt) Lyr. .i. p̱ce me
laudo (ne q̃s me exiſtimet gl̃iari) ĩa
miter (ſup̃ id qd̃ videt ĩ me) id ẽ in cõ
uerſatõne mea (aut audit aliq̃d ex
me) id ẽ ex doctrina mea Multa ei do
na dei latebãt in apl̃o q̃ nõ manife
ſtabat niſi put ⁊ q̃ntũ ad dei gl̃aȝ ⁊
fideliũ ſalutẽ expediebat (Et ne ma
gnitudo reuelationũ) Lyr. Sima (ex
tollat me) in ſupbiã (datus eſt mihi
ſtimulus carnis mee) Gloſ. .i. tẽptatõ
libidinis (ãgelus ſathane) .i. angelus
miſſus a ſathan ad meã ſ̃buerſionẽ
(q̃ me colaphiſet) .i. me affligat (ꝓp
ter qd̃ dñm ter rogaui ut diſcederet
a me ⁊ dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea) Li. q. d. nõ ẽ tibi nec̃ariũ vl̃ vti
le ꝙ a te diſcedat temptatio carnis
(Nã virtus in infirmitate pficitur)
Gloſ. qȝ dũ certat ⁊ vincit roborat ⁊
auget (Libẽter igit̃ gloriabor in ĩfir
mitatibȝ meis) Gloſ. nõ in vna tm̃ ſȝ
plibus (ut ĩhabitet ĩ me v̄tus xp̃i)
.i. grã in me cõſũmet ⁊ pficiat.

Euangelium.

In illo tempe. Cũ turba plu
rima cõuenirẽt ⁊ de ciuitatibȝ p̱
perarẽt ad ihm̃. dixit p̱ ſimilitu
dinẽ. Exijt q̃ ſeminat ſeminare ſemẽ
ſuũ. Et dũ ſeminat aliud cecidit ſe
cus viã. ⁊ cõculcatũ ẽ. ⁊ volucres celi

comederūt illud. Et aliud cecidit ſup
petrā. ⁊ natū aruit. q2 nō hēbat hu-
morē. Et aliud cecidit inter ſpinas ⁊
ſimul exorte ſpine: ſuffocauerūt illud.
Et aliud cecidit in terrā bonā ⁊ ortū
fecit fructū cētuplū. Hec dicēs clama
bat. Qui hȝ aures audiēdi audiat.
Interrogabāt āt eū diſcipuli ei9 q̄ eēt
hec pabola. q̄bȝ ipē dixit. Vob datuȝ
eſt noſſe miſteriū regni dei. ceteris āt
in pabolis. ut vidētes nō videāt ⁊ audi
entes nō intelligāt. Eſt āt hec pabo
la. Semē eſt vbū dei. Qui āt ſec9 viā
hij ſūt q̄ audiūt. deinde venit diabol9
⁊ tollit vbū de corde eoꝝ ne credētes
ſalui fiāt. Nā q8 ſup petrā hij ſūt q̄
cū audierīt cū gaudio ſuſcipiūt vbū
Et hij radices nō hñt. q2 ad tps cre-
dūt. et in tpe tēptatōis recedūt. Q8
āt in ſpinas cecid. hij ſūt q̄ audierūt
⁊ a ſolicitudib9 ⁊ diuitijs ⁊ volupta
tibȝ vite eūtes ſuffocā2 ⁊ nō referūt fru
ctū. Q8 āt in trā bonā hij ſūt q̄ ī cor
de bono ⁊ optīo audiētes vbū retinēt
⁊ fructū afferūt ī patiētia. ¶ Poſtil-

CVm turba plurima. Luce. viij.
Math. xiij. Mar. iiij. Hiſtoria
hui9 euangelij facta eſt in apli pria
die. āno xp̄i triceſimoſcdō. indictōne
v. Ān initiū illi9 euāgelij ſcribit Lu
cas in pricipio illi9 ca. q2 ipē xp̄s iter
faciebat p ciuitates ⁊ caſtella p̄dicās
⁊ euāgelizās regnū dei. ⁊ duodecī cū
illo. Et mulieres aliq̄ q̄ erāt curate
a ſpiritibȝ malignis ⁊ infirmitatib9
Maria q̄ vocat magdalene de q̄ ſep
tem demonia exierāt. ⁊ iohāna vxor
chuze pcuratoris herodis ⁊ ſuſāna ⁊
alie multe q̄ miſtrābāt ei de facultati
b9 ſuis. Tūc ſeq2 euāgeliū hodiernū
(Cū turba pl'ima cōueniret) Po2. in
q̄ explicat p̄dicatōis xp̄i grōſitas
ad quā tot hoīes cōueniebāt. ⁊ ſimul
veniebāt ut audirēt verbū dei (dixit
p ſiſitudinē) Glo. inter. i. pabolam.
Quare loq̄bat in pabolis? Rñdetur
ut a ſimplicibȝ eius p̄dicatio facili9
retineret (Exijt q̄ ſeminat) Po2. ſēſ
ſus litteral' eſt plan9 ⁊c. Miſtice. ſ. fi

lius dei a pr̄e in mūdū ut pȝ Iohis
xvj. Exiui a pr̄e ⁊ veni in mundum
(q̄ ſeminat) i. c9 officiū eſt ſeminare.
(ſemē) ſ. vba exteriora ſm aſſūptā
hūanitatē. ⁊ interiora ſecūdū deita-
tē. ꝓpter hoc eī officiū venit in mun
dū ut. ſ. ſemē doctrine in mūdū ſpar
geret ut; Lu. x. Alijs ciuitatibȝ op-
tet me euāgelizare regnū dei. q2 ideo
miſſus ſum (⁊ dū ſemiat) Hic ſbdit
differentias auditoꝝ vbi dei. Modo
dic textum euāgelij vſq3 ibi (Qui hȝ
aures audiēdi audiat) vñ Criſ. Hic
ſemiator poſtq̄ pabolā pñtis euāge
lij ꝓpoſuit dixit Qui habet aures au
diendi audiat. Beda. q̄tiens eī hec
admonitio vel in euāgelio vel in apo-
calipſi iohis interponit? miſticū eſſe
q8dā dicit. querendūq3 hȝ a nobis
intenti9 ⁊ oñdit. Ergo (Hec dicens
clamabat) ut audirent attentius (q̄
habet aures) Po2ra. hoc dicebat q̄a
omnes habebāt aures. ſed non oms
audiebant ut intelligerēt a bñ age-
rent. Pro quo ſciendum q2 triplex
eſt audit9. Prim9 eſt nature ſēſitiue
Scd9 interioris intelligētie. Terci9
obediētie. De quo triplici auditu d2
in pſ. quadrageſīō octauo. Audi fi-
lia. q̄ ad primū. ⁊ vide. quo ad ſecū
dū. et inclina aurē tuā. quo ad tciuȝ
(Interrogabāt aūt eū diſcipuli ei9
que eſſet hec pabola) Glo. nō inter-
rogabāt eū ſtatī in pñtia populi ſed
cū eſſet ſolus. ut habet Math. xiij.
(Quibȝ) ſcȝ diſcipulis interrogātis
bȝ (ipē dix. vobis) q̄ fideles eſtis (da
tū eſt noſſe miſteriū regni dei) i. in-
telligētiā ſcptur aꝝ (ceteris āt in pa
bolis) i. phariſeis ⁊ iudeis ⁊ incredul'
(ut vidētes) i. videre ſe reputātes (nō
videāt) velut videntes foris humani
tatē: nō videant int9 dīuinitatē ſcȝ ocu
lo fidei. velut vidētes foris miracula
nō videāt int9 virtutē dei opantē (⁊
audiētes) ſcȝ verbū exteri9 (nō intel
ligāt) ſēſū ſpūalē interi9 (Eſt āt hec
pabola) Hic ſubdit dñs pabole ex
poſitōē (Semē ē vbū dei) d2 āt ſemen

verbū dei ꝓpter ſiccitudinē. Prio q̄ ſe
mē qđ ſeminat̄ niſi ſb̄ t̄ra cōdat̄: ſine
fructu manebit. Sic v̄bū dei qđ in p̄
dicatōe audit̄ niſi in pfundo memo-
rie ſeruet̄ oīno pdit̄. vñ Dauid in pſ.
cxviij. In corde meo abſcondi eloq̄a
tua ut nō peccē tibi. Scđō q̄ ſemē ſiñ
bñficio ſol' nō creſcit. ſic v̄bū dei p̄di-
catū ſine grā dei adiuuāte inutile exi
ſtit. Et hec ē rō q̄re in p̄ncipio ſmo-
nis grā iploꝛat̄ ꝛ ſc̄oꝝ īuocatō. ut ſ
qđ poſſibilitas nr̄a nō obtinet: eoꝝ
nobis intceſſiōe donet̄ Tercio ꝓpt̄ ne
ceſſitatē reficiēdi Nā ſic ſemē eſt ma
teria panis ad refectōꝫ corpis: ſic ver
bū dei eſt materia p̄dicatōis ad refe
ctōeꝫ aīe. ut ꝫ deu. viij. Nō in ſolo pa
ne viuit hō ſꝫ in oī verbo qđ pcedit de
ore dei. vñ Greg. Cib9 mētis ē verbū
dei. Poſtmodū ſubdit hic auditoꝝ
verbi dei q̄tuoꝛ differentias (Qui āt
ſec9 viā hij ſūt q̄ audiūt) .i. illa pars
ſeminis q̄ cecidit ſec9 viā: ſignificat
cor vanitatibꝫ ꝛ voluptatibus expoſi
tū (ꝛ ꝯculcatū ē) Cōculcatō tn̄ſeūtiū
ſig̃ficat carles affectōes (et volucres
celi ꝯmederūt illud) p volucres intelli
gūt̄ demones. ergo comeſtio volucꝝ
ſignificat ſuggeſtionē demonuꝫ. vñ
ſubdit (Deinde venit diabol9 et tollit
verbū) .i. memoriā verbi (de corde eo
rū ne credētes ſalui fiāt) Inuidet eñi
diabol9 ſaluti hominū Sal9 āt p fideꝫ
h̄ēt ut pꝫ Luc. vij. Fides tua te ſaluaꝫ
fecit (Nā q̄ ſup̄ petraꝫ) hij ſūt duri ꝛ
rebelles p ſupbiā (q̄ cū audierint cū
gaudio ſuſcipiūt v̄bū) q̄ tales ī au
diendo p̄dicationē delectāt̄ ſed cuꝫ de
p̄dicatōe recedūt ſtatī recedunt a bo
no ꝓpoſito qđ habuerāt (Et hij radi-
ces nō habēt) ſcꝫ pfunde firmitatis
Ratio āt q̄re arboꝛ radices nō habet
aliq̄ñ ē. q̄ nimis ſepe trāſplātat̄ Et
hij frequēter de bono ad malū mutāt̄
ideo nō radicāt̄ in bono. vñ ſb̄dit (q̄
ad tp̄s credūt ꝛ in tp̄e tētatōis rece-
dūt) ut pꝫ Eccl. xviij. A mane vſqꝫ ad
veſpā īmutabit̄ tp̄s (Qđ āt ī ſpinas
cecidꝫ hij ſūt) .ſ. anxij p cupiditatē tē

paliū Diuitie tp̄ales ſpine vocāt̄. q̄
aīaꝫ vulnerātꝫ pūgūt (q̄ audierūt ꝛ a
ſolicitudinibꝫ) .i. a cura ſupflua in acq̄
rēdo (ꝛ diuitijs) .i. ab ipſa reꝝ abun
dātia in poſſidēdo (ꝛ voluptatibꝫ) .i. a
ſeq̄nte luxuria diuitijs vtēdo (eūtes
ſuffocāt̄) q̄ q̄ndo incipiūt cogitatōes de
ſpūalibꝫ: ſtatī ſe immiſcet cogitatio de
tp̄alibꝫ ꝛ p̄uales ſuffocat v̄bū (Qđ
āt in bonā t̄rā) .i. coꝛ bonū ꝛ deuotuꝫ
(hij ſūt q̄ corde bono) p īduſtriaꝫ na
turalē (ꝛ optīo) p grāꝫ Ihū x̄ (audiē
tes v̄buꝫ retinēt) ſcꝫ in mēoꝛia (et fru
ctū afferūt ī patiētia) vñ Mat. xiij. dr̄
Alij afferūt fructū triceſimū vt q̄ ſūt ī
ſtatu ꝯiugali. alij ſexageſimū q̄ ſūt
in ſtatu viduali. alij cēteſimū q̄ ſūt ī
ſtatu v̄ginali ¶ Cir p̄ns euāgem vbi
dr̄. Exijt q̄ ſciat ſemiaē ſemē ſuū. Di
cit Hugo de p̄to. q̄ p̄dicatoꝛ v̄bi dei
ſꝫ qđ p̄dicat v̄bo: debet ope īplere. ut
ſi p̄dicatoꝛ p̄dicat mūdana ꝯtēni: de
bꝫ ꝛ ipē ſꝫ facē. ſi p̄dicat abſtinētiā ꝛ
pmiaꝫ: dꝫ et ipē facē. ſi p̄dicat vicia fu
gere ꝛ v̄tutes h̄ere: dꝫ ꝛ ipē virtuoſus
eſſe. et ſic de alijs. et ſit doctoꝛ verbo ꝛ
exēplo. Sic ver9 p̄dicatoꝛ dñs ihs fe
cit ut pꝫ Actu. j. Cepit ihs facē ꝛ docē
Seq̄t̄ in euāgelio (ſemē eſt verbū dī)
Vbi diligēter ē adūtendū q̄ verbuꝫ
dei eſt valde p̄cioſū. q̄ cōparat̄ corpe
xp̄i. vñ Aug9. Interrogo inq̄t vos fra
tres vel ſoroꝛes dicite mihi. Quid vo
bis pl9 eſſe videt̄. verbū dei: an corp9
xp̄i ? Si vult̄ verū rñdere. ſꝫ vtiqꝫ di
cere debet̄ q̄ nō ſit min9 verbū dei q̄
corp9 xp̄i. Et ideo quāta ſolicitudine
nos obſeruam9 q̄ñ nob̄ corp9 x̄ mini
ſtrāt̄. ut nihil ex ipō ī t̄rā cadat. tāta
ſolicitudīe obſeruem9 ne verbū dī qđ
nob̄ erogat̄ vñ aliud ā cogitam9 aut
loq̄mur de corde nr̄o depeat. Ex q̄b9 iā
dictis pꝫ q̄ ſi ſciēt̄ et ex ꝓpoſito deſidi
oſe vl' ſaltē cōtēptibilit̄ audiūt hoīes
grauit̄ peccāt. vñ Aug9. et etiā alle-
gat̄ ī decret̄ Nō min9 re9 erit q̄ verbū
dei negligēt̄ audit. q̄ ille q̄ corp9 x̄ ī
t̄rā cadē ex negligētia ſua pmiſerit
hec ille. Qđ ſpecialit̄ intelligi pōt de

illo q̄ negligētia lexit ī terrā ſinēt ca
dē eukariſtiā· vł ille q̄ negligēt au
dit cū contēptu verbū dei· vł de illo q̄
non curat verbū dei audire· in hijs q̄
ſunt de nc̄citate ſalutis q̄ ꝑus igr̄at·

¶ Dn̄ica in q̄nq̄geſima· j· Cor· xiij·

Fratres· Si linguis hoīꝫ loq̄r et angeloꝝ· caritatē āt nō ha
beā· fact9 ſū velut es ſonās ā
cimbalū tinniēs· Et ſi habuero ꝓphe
tiā ⁊ nouerī miſteria oīa· ⁊ oēm ſciē
tiā· ⁊ habuero oēm ſidē ita ut mon-
tes trāſferā· caritatē āt nō habuero
nihil ſū Et ſi diſtribuero ī cibos pau
ꝑum oēs facultates meas· ⁊ ſi tradi
dero corp9 meū ita ut ardeā: charita
tē āt nō habuero: nihil mihi ꝓdeſt·
Caritas patiēs eſt· benigna ē· Cari
tas nō emulat̄· nō agit ꝑperā· nō in
flat̄· nō eſt ambicioſa· nō q̄rit q̄ ſua
ſūt· Nō irritat̄· nō cogitat malū· nō
gaudet ſup iniq̄tate· cōgaudet āt ve
ritati· Oīa ſuffert· oīa credit· oīa ſpe
rat· oīa ſuſtinet· Charitas nūq̄ꝫ exci
dit· Siue ꝓphetie euacuabūt̄· ſiue lin
gue ceſſabūt· ſiue ſcīa deſtruet̄· Ex
ꝑte eīn cognoſcim9· ⁊ ex ꝑte ꝓpheta
m9· Cū āt venerit qđ pfectū eſt: eua
cuabit̄ qđ ex ꝑte eſt· Cū eſſē puul9:
loq̄bar ut puul9· ſapiebā ut puul9
cogitabā ut puul9 Qn̄ āt fact9 ſum
vir: euacuaui q̄ erāt puuli· Videm9
nūc ꝑ ſpeculū in enigmate: tūc āt fa
cie ad faciē· Nūc cognoſco ex ꝑte: tūc
āt cognoſcā ſicut ⁊ cognit9 ſū· Nūc āt
manēt fides ſpes caritas tria hec Ma
ior aūt hoꝝ eſt charitas·

¶ Poſtilla·

Si linguis hoīm loq̄r· Añ initiū
illi9 epl'e ſcribit ſcūs paulus d·
Si qđ patit̄ vnū mēbrū: compatiūt̄
oīa mēbra· Siue gloriat̄ vnū mēbrū
cōgaudent oīa mēbra· Tunc ſeq̄tur
epiſtola hodierna· Frēs· Si linguis
hoīm loq̄r· Apl's in hac epl'a maxie
cōmēdat caritatē dei ⁊ ꝓximi Vñ epl'a
⁊ euāgeliū cōcordāt Quia euāgeliū
dicit de paſſiōe xp̄i quō eſt tradit9·
illuſus cōſput9· flagellat9· crucifix9 ī
q̄bꝫ oībꝫ nobis oñdit ſuā maximaꝫ
caritatē· Jo'hes· xv· Maiorē carita
tē nemo habꝫ ut aīam ſuā ponat q̄s
ꝓ amicis ſuis· Silr̄ ī epl'a hodierna
apl's paul9 oñdit nobis vtilitatē ca
ritatꝭ d· (Si linguis hoīꝫ loq̄r) Ly· i·
oīm hoīm ꝑ donū linguaꝝ (⁊ angelo
rū) ſupple qđ pl9 ē (caritatē āt ñ ha
beā fact9 ſū velut es ſonās) ſ· alijs ſ
uiēs ⁊ ſeipſū deſtruēs (ā cimbalū tin
niēs) ſcꝫ alios delectās ⁊ ſeipſū cōſu
mēs (Et ſi habuero ꝓphetiā) Gor· q̄
occulta dīna manifeſtāt̄ ⁊ reuelant̄
(⁊ nouerī miſteria oīa) i· occulta ve
teris teſtamēti (⁊ oēm ſciētiā) ſcꝫ di
uinā ⁊ hūanā (et ſi habuero oēm ſi-
dē) ſ· tā pfectā (ita ut mōtes trāſfe-
rā) v̄tute ſidei de loco ad locū (carita
tē āt ñ habuero nihil ſū) Li· q̄ītū ad
eē glīe (Et ſi diſtribuero) Ly· i· pīibꝫ
diuiſero (in cibos pauꝑꝫ) Gor· ñ in
cōuiuia diuitū (oēs facultates meas)
nō alienas (⁊ ſi trādidero corp9 meū)
Gor· voluntarie ad martiriū (ita ut
ardeā) i· ad cōburēdū· ſicut btūs lau
rēti9 qđ ē acerbiſſimū martiriū (cai
tatē āt nō habuero· nihil mihi pro
deſt) ad vitā et'nā (Caitas patiēs ē)
Ly· i· facit patiētiam in malꝭ ſuſtinē
dis (benigna ē) i· facit benignitateꝫ
in bonis oꝑandis (Caritas nō emu
lat̄) i· nō inuidet (Nō agit ꝑperā) i·
ꝑuſe· ſ· impediēdo bona: ne ſiant (nō
inflatur) cōtra ꝓximū etiamſi ꝓſpere
ſuccedat ſibi (Nō ē ambicioſa) i· ali
is ñ vult ꝑponi (Nō q̄rit q̄ ſua ſūt)
tm̄ ſed etiaꝫ q̄ alioꝝ ſūt ꝓcurāt) nō ir
ritat̄) Gor· i· nō ꝓuocat̄ ad irā vł vi
dictā ꝓpt̄ iniurias ſibi illatas (nō co
gitat malū) id ē ñ ꝑmittit hoīeꝫ cogi
tare q̄lit̄ ꝑficiat malū ī oꝑe (nō gau
det ſup iniq̄tate) Gor· ſed poti9 dolet
ſi videt aliquē peccare (cōgaudet aūt
v̄itati) i· v̄bis v̄itatꝭ· (Oīa ſuffert)
Ly· īfirmitates ꝓximi caritatiue ſup-
portādo (Oīa credit) ſ· q̄ dīnit9 ſūt tr̄
dita (oīa ſpat) ſupple dīnit9 ꝓmiſſa
(oīa ſuſtīet) Li· ꝑ lōganimitatē pa
tienter expectando ꝓmiſſa (Caritas

nūꝗ̄ exaudiᵗ) nec in hͦ ſeclo nec in futu
ro ſꝫ potiꝰ augmētabiᵗ (Siue ꝓphetie)
.ſ. futuroꝝ (euacuabūᵗ) in futuro qn̄
oīa erūt pn̄tia (ſiue ligue ceſſabūt)
ſcꝫ in futuro qn̄ nō erūt diuiſe lingue
ſicut iā ſꝫ oēs vna ⁊ eadē lingua lau⸗
dabunt deū (ſiue ſcīa) ſcꝫ acq̄ſita (de⸗
ſtruetᵗ) q̄n̄tū ad actū coīandi (Ex pte
eī cogſcimꝰ) Glo.i. īpfecte cogſcimꝰ
deū ꝓpᵗ impfectionē intellectꝰ ⁊ tene
broſitatē pn̄tꝭ ſtatꝰ (⁊ ex pte ꝓpheta
mꝰ) .i. impfecte futura p̄dicāmꝰ (Cū
aūt venerit qḋ pfectū ē) .i. futura bti
tudo (euacuabiᵗ qḋ ex pte ē) .i. qḋ ī
pfectū ē .ſ. ſcīa ꝓphetia ⁊ fides. Et iam
dicta apl̄s declarat p ſile de ſtatu pu
erili ī pfcō q̄ ceſſat adueniēte ſtatu vi⸗
rili pfcō ſꝫ dt (Cū eēꝫ puulꝰ) .ſ. etate
(loq̄bar ut puulꝰ) ī pfcē .ſ. moꝛe pueꝛ
balbutiētꝭ (ſapiebā ut puulꝰ) .ſ. res
hūanas. (cogitabā ut p) .ſ. vana ⁊ ī
utilia (qn̄ āt factꝰ ſū vir) Glo.i. pfcē
etatꝭ (euacuaui q̄ erāt puuli) vi.ſ. ī
loq̄ndo. cogitādo. ſapiēdo (Vide nūc)
.i. in pn̄ti (deū p ſpecm̄ in enigᵗte) .i.
obſcuꝛe. hͦ ē p creaturas q̄ ī magtudie
potētiā. in pulcrtudie ſapiaꝫ. ī vtilita
te boītatē (tūc āt) .i. in futurā btitudi
ne (faciē ad faciē) Lyr.i. clare ⁊ nude vi
debimꝰ dīnā eēntiaꝫ (Nūc cogſco) .ſ.
deū (ex pte) .i. impfecte ⁊ obſcuꝛe (tūc
āt) .i. ī futuro (cogſcā) pfcē ⁊ pn̄tialitꝛ
deū (ſicꝫ cogtꝰ ſū) .i. pꝛiuſus cogſcere
(Nūc āt) .i. tpe vie (manēt fides) in
rōnabili (ſpes) in iraſcibili (caritas) ī cō
cupiſcibili (tria hͤ Maioꝛ āt hoꝝ ē ca
ritas) Glo. q̄ cetiſ decedētibꝫ pmanebᵗ

Euangelium.

In illo tpe. Aſſūpſit Jh̄s duodecī diſ
cipl̄os ſuos. ⁊ ait illꝭ Ecce aſcēdimꝰ
iheꝛlimā ut ꝯſūmabūtᵗ oīa q̄ ſcpta ſūt
p ꝓphas de filio hoīs Tradeᵗ eī gētibꝫ
⁊ illudetᵗ ⁊ flagellabitᵗ ⁊ ꝯſpuetᵗ. Et
poſtq̄ flagellauerīt occidēt eū. ⁊ ter
cia die reſurget Et ipi nihil intellexe
rūt Et erāt v̄bū iſtḋ abſcōditū ab eis
et nō intelligebāt q̄ dicebāᵗ. Factū ē
āt cū appꝛopinq̄rꝫ Jhericho. cecꝰ q̄dā
ſedebat ſecꝰ viā mēdicās. Et cū audi
ret turbā p̄tereūtē īterrogabat q̄d hͦ
eēt. Dixerūt āt ei. q̄ Jh̄s nazarenꝰ trā
ſiret Et clamauᵗ dicēs Jh̄u fili dd̄ mi
ſereꝛe mei. Et q̄ pꝛeibāt increpabāt eū
ut taceꝛet Ipē vo multo magis clama⸗
bat. Fili dauid miſereꝛe mei. Stās āt
ih̄s iuſſit eū adduci ad ſe Et cū appꝛo
pinq̄ſſꝫ interrogauᵗ illū dicēs. Quid ti
bi vis faciā At ille dixit Dn̄e ut videā
Et Jh̄s dixit ei. Reſpice fides tua te
ſaluū fecit. ⁊ ꝯfeſtī vidit. ⁊ ſeq̄batᵗ il
lū magnificās deū. Et oīs plebs ut
vidit dedit laudē deo.

Poſtilla.

Aſſumpſit āt ih̄s Lu.xviij Mat.
xx. Mar.x. Hiſtoꝛia hꝰ euāgelij
facta ē Anno xp̄i.xxxiij.xvij.kl.apꝛi
lis feria.iiij.luna.vj. Indictōne.vj
An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcꝛibit lucas ī
eodē ca. q̄ xp̄s dixᵗ diſcipulꝭ ſuis Amē
dico vob̄ nemo eſt qui relīq̄t domuꝫ
aut parētes. aut frēs. aut vxoꝛē. aut
filios. ꝓpᵗ regnū dei ⁊ n̄ recipiat mul
to plura in hͦ tpe ⁊ in ſeclo futuro vi⸗
tam eternā. Poſtmodū imediate ſe
quitᵗ euangeliū illud (Aſſūpſit Jh̄s
duodecī diſcipulos) Glo. dn̄s Jh̄s p
uidēs ex ſua paſſiōe diſcipulos ſuos
perturbādos ideo p̄dixit eis paſſiōis
penā ⁊ reſurrectōis gloriā. ut cū euꝫ
moꝛiētē cernerēt reſurrecturū nō du
bitarēt (⁊ ait illis) .ſ. tanq̄ ſuis ſecre
tarijs ⁊ amicꝭ (Ecce aſcēdimꝰ ihꝛoſo
lymā) q̄ Jheruſalē in mōtanis erāt (⁊
ꝯſummabūtᵗ oīa q̄ ſcpta ſūt p ꝓphe
tas de filio hoīs) .i. de v̄ginis filio q̄
ꝓphete ſcripſerūt de paſſiōe xp̄i futu
ra. ut pꝫ Jhere.xj. Quaſi agnꝰ man⸗
ſuetꝰ q̄ poꝛtatᵗ ad victimā. Itē yſaie
liij. Sicut ouis ad occiſiōꝫ ducetur ⁊
q̄ſi agnꝰ corā tōdēte ſe obmuteſcet ⁊
nō aperiet os ſuū Itē yſaie.liij. Ipſe
vulneratꝰ ē ꝓpᵗ iniq̄tates nrās attritꝰ
eſt ꝓpᵗ ſcelera nrā. Itē iſaie.l. Coꝛpꝰ
meū dedi paucīētibus ⁊ genas meas
vellētibꝫ faciē meā nō auᵗti ab icrepā
tibꝫ ⁊ ꝯſpuētibꝫ ī me. Hic notādū ē cū
carniſp̄uiū ſit tp̄s gaudij et letiᵗ ſcḋm
ꝯſuetudinē mūdi .ſ. comedē carnes

a bibere vinū et delicijs carnibꝫ pſruā
q̄re ꝙ ſcā mr̄ eccā in tp̄e ioāiditatꝭ cō
mēorat nobis a ad memoriā reducit
triſtia inſignia paſſiōis xp̄i ꝰ Rn̄detꝰ
ut q̄tibꝫ audiēs hodie p̄dicarī euāge
liū de paſſiōe xp̄i ſic retrahatꝰ a vani
tatibꝫ a gaudijs mūdi. vn̄ ſeqꝛ (Tr
detꝰ enī gētibꝫ) Gor. Tradit⁹ fuit cri⸗
ſt⁹. Primo a diſcipulo ſuo Juda iu
deis. ut pꝫ Math. xxvj. Quid vultis
mihi dare. a ego vobis eū tradā. Se
cūdo a iudeis p̄tio pilato q̄ erat pre
ſes gētilis. Tercio tradit⁹ eſt ecōuer
ſo a pilato ipſis iudeis ut flagellare
tur a crucifigeretꝰ (a illuderetꝰ) Pr̄io eī
illuſus fuit in domo cayphe p̄ōtificis
dicētes. ꝓphetiſa nobis xp̄e q̄s ē q̄ te
pcuſſit ꝰ Scd̄o in p̄torio herodis. qui
ſprenit eū cū exercitu ſuo. a illuſit ei
cū veſte alba. Tercio in atrio pilati
vbi fuit coronat⁹ a cū arūdine in ca
pite pcuſſus. ut pꝫ Mat. xxvij. et ge
nuflexo ante eū illudebāt ei dicētes
Aue rex iudeorū Quarto in patibulo
crucis ut pꝫ Mat. xxvij Mouētes ca
pita ſua dixerūt. vach q̄ deſtruꝭ tēplū
dei (a flagellabi²) Flagellat⁹ enī fuꝭ
p° colaphis ī facie ut pꝫ Mat. xxvij
Et accipiebāt a colaphis eū cedebāt
Scd̄o arūdine in capite ut pꝫ Math.
xxvij. a accipiebāt arūdinē a pcutie
bāt caput e⁹. Tercio flagellis ī toto
corpe. ut pꝫ Joh. xix. tūc appꝛhēdꝭ ihe
ſū pilat⁹ a flagellauit eū (et ꝯſpue²)
Conſput⁹ enī fuit. Primo a iudeis in
domo cayphe. ut pꝫ Math. xxvij. tūc
expuerūt in faciē e⁹ Secūdo a gētilibꝫ
in atrio pilati. ut pꝫ Joh. xix. Et da⸗
bāt ei alapas a expuētes in eū &c̄ (a
poſtq̄ flagellauerūt occidēt eū) vnde
Gor. Ecce magna crudelitas qꝛ n̄ ſuffi
ciat eis alterū ſcꝫ vl̄ flagellare vel occi
dē. ſꝫ vtrūq̄ꝫ vn̄ pilat⁹ flagellatū vo⸗
luit dimittē. ſm̄ id Joh. xviij. Emē
datū ꝙ dimittā. ſꝫ iudei noluerūt ſꝫ p⁹
flagellatōꝫ eū occidi pcurauerūt (a ter
cia die reſurgꝫ) In h̄ pmittit ꝯſolati
onē de veloci e⁹ reſurrectōe a e⁹ reſur
rectio ē exēplar nr̄e reſurrectōis (Et

ipſi nihil hoꝝ intellexerūt) Lx. qꝛ adhꝰ
erāt rudes a ipſū ꝙ n̄ intellexerūt (Fa
ctū ē āt cū appropinq̄ret iherico) Su
pi⁹ iā xp̄s p̄dixit diſcipulꝭ ſuis paſſi
onis infirmitatē. ſ. ne ſcādalizarētꝰ. h̄
oñt ſuā potētiā a h̄ p miraclōſā ceci
illuīatōeꝫ. vn̄ q̄s terruit v̄bo ꝯfirmat
miraclo. p primū aſtruit in eis fides
hūanitatꝭ p ſcd̄m fides trinitatꝭ (Ce
c⁹ q̄dā ſedebat ſec⁹ viā mēdicās. Et
cū audiēt turbā p̄tereūtē) Multa eī
turba p̄cedebat a etiā multa ſeq̄ba²
xp̄m ibꝫ. in q̄ oñditꝰ teſtimoniū doctrīe
(interogabat q̄d h̄ eēt) a h̄ eſt valde
vtile interogare de ih̄u id ē ſaluatore
(Dixerūt āt ei. ꝙ iheſus nazaren⁹ trāſi
ret) Nazaren⁹ ē dict⁹ qꝛ ī nazareth ē
ꝯcept⁹. a eē ibidē nutrit⁹ (Et clama⸗
uit) n̄ tm̄ clamore exteriori ſꝫ eē inte
riori. de q̄ dꝛ in pſ̄. cxviij. Clamaui ī
toto corde meo (di. ih̄u fili dd̄ miſere
re mei). q. d. n̄ pecuniā ſꝫ miam peto
Et in h̄ ꝙ hic cec⁹ clamabat. iheſu fi
li dd̄ miſerere mei ꝯfitetꝰ vtrāq̄ꝫ in
xp̄o naturā: hūanā ſcꝫ in h̄ ꝙ dicit fi
li dd̄. ſm̄ hūanā naturā nat⁹ ē ex p⸗
genie dd̄. Et dīnā ꝯfitetꝰ in h̄ ꝙ dicit
Miſerere mei. dei enī eſt ꝓpriū miſereri
(a q̄ p̄ibāt increpabant eū ut taceret))
Iſti ſignificāt hoīes a bono alios retrꝫ
hētes (Ipſe vō multomagis clama
bat fili dd̄ miſerere mei) in q̄ datꝰ no
bis exēplū ꝙ q̄ntomagis nobis occ⸗
currūt impedimēta. tāto magis eſt
clamādū a inuocādū dn̄m auxilium
(Stās āt Ih̄s iuſſit illū adduci ad
ſe) in q̄ apparet demētia xp̄i. qꝛ n̄ de
dignat⁹ ē ſtare cū alloq̄ viles pſoās
a paupes. vn̄ Ihero. Cec⁹ q̄ ſeq̄ n̄ po
terat. ſtat dn̄s a cū dōre tubꝫ. ne tur
ba phiberet Gor. ſic deberēt facē prī⸗
cipes nr̄i. ſcꝫ cū ſtare viderēt paupes
ꝯq̄rētes facerēt vocari ad ſe. ut audi
rēt coꝝ q̄rimonias facerētq̄ꝫ eis iuſ⸗
ticiā expedite. Sꝫ iā p̄t dicī de aliq̄b⁹
illd̄ Iſa. j. Pupillo nō iudicāta cau
ſa vidue n̄ igredi² ad illos (Et cū ap
ꝓpinq̄ſſꝫ interogauit illū dicēs Quid
tibi vis faciā ꝰ) q. di. xp̄e non ſano

ſtultos ꝗ voluntarios vn̄ Aug· q̄ crea
uit te ſin̄ te n̄ iuſtificabit te ſin̄ te (At il
le dixit· Dn̄e ut videā) Ecce bō a diſcre
ta petitio· nō petiuit aurū nec argētū
ſed tm̄ lumen· vn̄ pſ̄· cxlv· dn̄s illū̄i
nat cecos· (Et Jh̄s dixit ei· Reſpice)
nō appoſuit manū nec aliqd̄ vnguē
tum ad ſanādū eū ꝗ ſolū vbū qm̄ ip
ſe dixit a facta ſūt (Fides tua te ſaluū
fecit) Glo· ex fide em̄ impetrat ſalus
ſpūalis a etiā corpalis (Et ꝯfeſtī vi
dit) Nihil em̄ mediat int̄ dcū a factū
dei (Et ſeqbat̄ illū) Ecce ſignū pfce il
luīatōis ·ſ· in corpe a in aīa (magni
ficās deū) Glo· ·i· magnū dicēs eū mag
nitudine virtutꝭ· vn̄ pſ̄· cxlvi· Mag
nus dn̄s noſter a magna virtꝰ eius
(Et oīs plebs ut vidit qd̄ factū eſt)
nō īuid; ut phariſei ·ꝗ (dedit laudem
deo) ·i· potētie dei· ꝯgratulādo ſaītati
ceci· In p̄nti euangelio d̄r· omnis
plebs ut vidit dedit laude; deo· ꝗ heu
hodie p̄les xp̄iaī deū n̄ laudāt· ꝗ deho
norāt tripliciꝭ· Primo q̄dā honorāt
mūdū exercētes diuiſos maloſ ludos
a diuiſas malas leticias· nūc laruis
demonū in ſignū ꝙ ſūt filij demonū vtēs
do· nūc alijs paganicꝭ geſtis vtēdo p
recreatōne ut putāt corpis: ꝗ reuera
p corpis a aīe deſtructōe Secūdo alij
deū hodie inhonorāt: corpꝰ ſuū paſcē
do cōtra legem dei· ut pꝫ ad phil· iij·
quoꝝ deꝰ vent̄ ē· Et de illo dr̄: q̄ſt mi
racula faciat· quere in ſermoibꝫ diſci
puli ſup eplas dn̄icales· ſermōe· xlv
R· Tercio alij hodie contra laudē dei
ducūt choreas illicitas ꝓpt̄ quas to
tiens vnū ſaltū faciūt verſus infernū
quotiēs vnū in chorea faciūt ſaltum
In tali ei eſt pc̄cm mortale· vn̄ Aug·
Qis motꝰ petulātie ſaltus ē in profū
dū cloace· Et illa autoritas etiā alle
gat̄ in ſūma viciōꝝ caplo de chorea·
Dn̄ica· j· in q̄dragesiā· ij· Cor· vj·
Fr̄es· Hortamꝰ vos ne īuacuū
grām̄ dei recipiatꝭ· Ait ei· Tpe
accepto exaudiui te· a ī die ſa
lutꝭ adiuui te Ecce nc̄ tp̄s acceptabi
le ecce nc̄ dies ſalutis· nemi dātes vl
lā offenſiōē: ut n̄ vitupet̄ miſteriū no
ſtrū· Sꝫ ī oībꝰ exhibeāꝰ noſmetipſos ſi
cut dei miſtros: ī multa pacia ī tribu
latōibꝫ· ī neccitatibꝫ· ī anguſtijs· ī pla
gis· in carceribꝫ· in ſeditōibꝫ· ī labori
bꝰ· in vigilijs· in ieiunijs ⁊c̄·

Poſtilla·

Hortamur vos ne inuacuum ⁊c̄·
An̄ initiū illiꝰ eple ſcribit Aplūs
d· Oēs vos maīfeſtari opoꝫ an̄ tri
bunal xp̄i ut referāt vnuſqſꝗ ꝓpa corpis
put geſſit ſiue bonū ſiue malū Ꝺe pꝰ
modū ſeqt̄ epl̄a hodierna Et in p̄nti
epl̄a hoꝛt̄ nos aplus ad grē habite
exercitationē d· (Fr̄es· hortamꝰ vos)
Vin· admoitōe caritatiua īducēdo (ne
inuacuū grām̄ dei recipiatꝭ) ·vin· grā ī
uacuū recipit: q̄n̄ ho pꝰ pctōꝝ dimiſſi
onē ſe nō exercet in bonis opibꝫ (Ait
em̄) dn̄s yſaie· xlix· (Tpe accepto·)
Ly· ·i· tpe noue legꝭ qd̄ ē tpe grē (ex
audiui te) ·ſ· oratōē p pctis (et ī die ſa
lutꝭ) in q̄ pōt hō ſalutē ſuā opari (au
diui te) Ly· ·ſ· opa tua pficiēdo· (Ecce
nūc tp̄s acceptabile) vin· ſupple ad
merēdū (ecce nūc dies ſalutꝭ) quātū
ad p̄miū aſſequēdū· qꝛ nūc ſtatī pꝰ
obitū ſalꝰ dat̄ fidelibꝫ ꝗ ī veteri teſta
mēto differebat̄: vn̄ luce· xxiij· hodie
mecū eris in padiſo (Nemini dan
tes vllā offenſionem) glo· ·i· neminē
verbo vl̄ facto ſcādalizātes (ut non)
·ſ· p vos (vitupet̄ miniſteriū noſtrū)
Ly· qꝛ mala ſubditoꝝ redūdāt ī vitu
periū p̄latoꝝ (ꝗ ī oībꝰ exhibeāꝰ noſ
metipſos ſicut dei miniſtros) ·i· xp̄i
xp̄o nos cōformādo quātū poſſuꝰ (in
multa paciā) glo· ·ſ· cordis oris a ope
ris (in tribulatōibꝫ) ·ſ· multiplicibꝰ
(in neceſſitatibꝫ) victꝰ et veſtitus (in
anguſtijs) ·i· ī curis (ī plagꝭ) ·i· ī ver
beribꝰ corporis· (in carceribꝫ) Ly· ne
poſſemꝰ ad p̄dicādū diſcurrere (in ſe
ditionibꝫ) ·i· in ꝯmotioībꝫ popli ꝯ me
(in laboribꝫ) ·ſ· manuū (in vigilijs· in
ieiunijs· in caſtitate) ·ſ· mētis a cor
poris· (in ſciētia) ſcripturaꝝ (in lōga
nimitate) ·ſ· expectatōis p̄mij (in ſu
auitate in ſpū ſācto·) Ly· q̄ fac̄ hoīeꝫ

dulcem a ſuauē ꝑximo verbo a facto
(in caritate nō ficta) .ſ. filiata ꝯtrī ipo
critas (in v̄bo veritatꝭ) .ſ. loquēdo aut
ꝑximo (in v̄tute dei) .i. i deo nō in vob
ſpando a ꝯfidēdo (Per arma iuſticie)
.i. opa iuſticie nos ꝓtegētia (a dex
tris) Ly .i. ne i pſperis p ſupbiā ele
uem̄ (a a ſiniſtris) .i. ne in adūſis de
ijciam̄ (p glam a ignobilitatē) Ly.
aliqñ apli reputati fuerit ab hoīb3
valde glosi. ecōūſo aliqñ icarcerati
fuerūt ut viles et abiecti. ſicꝫ pꝫ in le
gēdis aplorū a aliorū ſanctorū (p in
famiā a bonā famam) Ly. qꝛ ab ali
quib3 dicebant ſeductores. ab alijs
nō dicebāt apli veritatꝭ p̄dicatorēs.
(Vt ſeductores) ſupple reputati ſu
m9 i eſtiatōe multorū hoīm qꝛ xp̄s q̄
eſt veritas dict9 eſt ſeductor Math.
xxvij. (a veraces) apd deū (ſic q̄ ig
ti) Ly .i. exprobati a mal (a ꝯgniti)
.i. approbati a bonis (Quaſi moriē
tes) .i. piculꝭ mortꝭ expoſiti (a ecce vi
uimus) .ſ. deo p fidē a grāꝫ (ut caſti
gati) gor. flagellis a p̄ſſurꝭ ut .ſ. ceſ
ſarem9 a p̄dicatōe (a ñ mortificati)
.ſ. deſiſtēdo a p̄dicatōe vel moriendo
corpaliter (qi triſtes) .ſ. reputati (ſp
aūt gaudētes) .ſ. veracꝭ i dño (ſicut
egētes) .i. mēdicātes a paupes (mul
tos aūt locupletātes) .ſ. diuitijs ſpi
ritualib3 (tāq̄ nihil habētes) Ly. qꝛ
apli ꝑpt xp̄m oia tpalia reliqrūt (et
oia poſſidētes) .ſ. nō ſolū ſpūalia ſed
et tpalia qꝛ timētib3 deū nl ē difficile

¶ Euangelium.

In illo tēpe. Duct9 eſt ihs in deſtū a
ſpū ut tēptaret a dyabolo. Et cū ie
iunaſſꝫ q̄draginta dieb3 et q̄draginta
noctib3 poſtea eſuriſt Et accedēs tēp
tator dixit ei. Si fili9 dei es. dic ut la
pides iſti panes fiāt. Qui rñdēs dixit.
Scriptū ē. Nō in ſolo pane viuit hō.
ſꝫ in oī v̄bo qd ꝓcedᵗ de ore dei. Tunc
aſſūpſit eū diabol9 in ſcāꝫ ciuitatē a ſta
tuit eū ſupra pinnaculū tēpli a dixit
ei. Si fili9 dei es mitte te deorſū. Scrip
tū eſt eñ qꝛ angelis ſuis mādauᵗ de
te a in manib9 tollent te. ne forte of
fendās ad lapidē pedē tuū. Ait illi ihe
ſus rurſū. Scriptū ē. Nō tēptab dñz
deū tuū. Iterū aſſūpſit eū diabolus in
mōtē excelſū valde a oñdit ei oia reg
na mūdi a gloriā eorū. a dixᵗ ei. Hec
oia tibi dabo. ſi cadēs adoraueris me.
Tūc dicꝭ ei ihs Vade ſathana. Scrip
tū eſt eñ. Dñm deū tuū adorabis. et
illi ſoli ſeruies. Tūc reliqt eū diabo
lus. Et ecce angeli acceſſerūt a mi
niſtrabant ei.

¶ Poſtilla.

Duct9 eſt ihs Math. iiij. Mar. j.
Lu. iiij. Temptatus eſt dñs ihe
ſus xp̄s āno ei9. xxx. viij. p9 ianua
rij. feria. ij. luna. v. idictōe. iij. Añ ini
tiū illi9 euāgelij habet luce. iij. Fac
tū eſt aūt cū baptizareᵗ oīs popul9 a
iohāne a ihesu baptizato a orāte ap
tum ē celū a deſcendit ſpūſſanct9 cor
pali ſpē ſicut colūba in ipm. Et vox
de celo facta eſt Tu es fili9 me9 dilec
tus in te cōplacui mihi. Et ipſe ihs
erat incipiēs q̄ſi ānorū. xxx. ut puta
baꝭ fili9 ioſeph. Ihesus aūt plenus
ſpūſancto: regreſſus eſt a iordane.
(Tūc) .ſ. ſtatī p9 baptiſmū (Ductus
eſt) .ſ. ſpōtanee (a ſpū) ſcō (i deſertū
qd eſt inꝭ ihrlm a iherichovbi q̄dā
homo incidit i latrones. ut hꝫ lu. x.
(ut tēptaret a dyabolo) Gor. voluit
autē tēptari xp̄s ut tēptatorē ſupa
ret. ut tēptatoſ ꝯfortaret. ut modū vi
cendi doceret. qꝛ nemo pt eē ſine tēp
tatōib3. ut Iob. vij. Militia eſt vita
hoīs ſup trā (a cū ieiunaſſꝫ) Ly. ut
carnē innocētē p nobis maceraret a
exēplum fidelib3 daret (quadragita
dieb3. a. xl. noctib3) nō vltꝭ tſijt ut
virt9 diuinitatꝭ diabolo celareᵗ qꝛ moi
ſes in mōte: a helias i itinē tot dieb3
ieiunauerūt. Aliꝭ tñ ieiunauit xp̄s
q̄ moiſes a helias. qꝛ illi non ieiuna
uerūt v̄tute ꝓpa ſicut xp̄s. ſꝫ moyſes
ſuſtentat9 colloq̄o dei. ut hꝫ Exo. xx.
Helias vo ieiunauit i fortitudie cibi
ſimul ſūpti .ſ. cuiuſdā panis ſb cine
ricij (poſtea eſuriſt) p hꝫ oñt in ſe verī
tatē hūane infirmitatis a occaſiōē

tēptatori dedit· iō ſeq̄tur (Et accedēs tēptator)·ſ·in ſpecie hūana· Ad cui⸗ dētiā; h⁹ tēptatōis aduūtēdū q̄ dya bol⁹ ſciebat p̄dictū p̄ p̄phetas q̄ xp̄s futur⁹ erat ver⁹ hō ⁊ verus de⁹· ut hr̄ expreſſe yſaie·ix· Paruul⁹ natus eſt nobꝫ ⁊ fili⁹ dat⁹ ē nobis ⁊c̄· Sed neſci ebat certitudinaliť q̄ ihs nazaren⁹ eſſet ipſe xp̄s· ergo tēptādo (dixit ei· Si fili⁹ dei es)·ſ·naturaliť ⁊ p̄ ꝯſequēs ei eq̄lis ī poteſtate (dic ut lapides iſti panes fiāt) vñ Criſo· Cogitauit ap̄d ſe ſi poterit de lapidibꝫ facē panes: ve re fili⁹ dei ē· ſi aūt nō poterit hō ē (Qui rñdēs) ſapiēť q̄ nec dīnitatē ei⁹ pote rat p̄pēdere (dixit· Scriptū ē) deu·viij· (Nō ī ſolo pane) ſupple corpali (vi⸗ uit homo ſꝫ in oī vbo q̄d p̄cedit de ore dei) Ly· q̄d verificať nō ſolum de vita ſpūali ſꝫ etiā de corpali ſic̄ p̄ꝫ de moy ſe· q̄ ieiunauit q̄dragīta dieb⁹ et ·xl· noctibꝫ v̄bo dei ſpūaliť ⁊ corpaliť ſu⸗ ſtentat⁹· Vñ Raba· Sicut corp⁹ hūa nu; nō viuit ſine t̄reno cibo: ita ⁊ aīa viuē nō p̄t ſine dei verbo (Tūc)·ſ· poſt q̄ deuict⁹ eſt (aſſūpſit eum dyabol⁹) Gor· ⁊ corpaliť· ⁊ ſm aliq̄s eū ī bra chijs ptau̇ť· ſm alios ad manū dux it· Sciēdū q̄ hō nō ē mir̄ q̄ xp̄s filius dei p̄miſit ſe a diabolo duci· vñ Gre· in omel· Quid ḡ mir̄· ſi ſe ab illo p̄ miſit duci q̄ ſe eť p̄tulit a mēbris illi⁹ crucifigi·ſ· a pilato ⁊ a iudeis· q̄ fuerūt mēbra diaboli· (ī ſcā; ciuitatē) ·i· ihrlm q̄ diceba ſcā q̄ dīuo cultui deputata p̄pť tēplū q̄d erāt ibi· nec erāt licitū; in lege ſacrificaē hō alibi· (⁊ ſtatuit eū ſu pra pinnaculū tēpli) Gor· pinnaculū dr̄ deambulatoriu; cir̄ muros tēpli vbi aſcēdebāt ſacerdotes p̄plo p̄dican tes (⁊ dixit ei· Si fili⁹ dei es mitte te de orſū) Ly· q· d· v̄tute p̄p̄a potes ſiñ pi culo ⁊ etiā p̄pť miſteriu; āgelo; tibi ſeruiēciū (Scriptū ē eñ q̄ angeliſ ſu⸗ is mādauit de te· ⁊ in maībꝫ tollēt te ne forte offendas ad lapidē pedē tuū (aiṫ illi ihs rurſū) Criſ· nihil mot⁹ vľ indignat⁹ ſꝫ cū multa modeſtia ſcp̄⸗ turā; ei rñdit (Scriptū ē) deu·vj· (Nō

tēptabis dñm deū tuū) Ly· temptare eñ deu; ē q̄rē experimētū de dei virtute abſq; ineuitabili neceſſitate· ⁊ hō ē p̄cc̄m; q̄ q̄ñcūq; hꝫ hō aliq̄d q̄d poteſt facē ſm viā hūanā ad euadēdū p̄iculū: ſi debꝫ illud omittē querēdo diuinū ex p̄imētū· Et p̄pť hō p̄batio ferri cādētis ⁊ duella tāq̄ illicita p̄hibēť ab ecc̄a Per hoc ḡ rñdit ihs diabolo tēptāti ipſū· q̄ cū poſſꝫ de pinnaculo tēpli deſ⸗ cendē p̄ viā hūanā·ſ· p̄ ḡdus ad hoc factos in tēplo: nō debebat p̄ aliū lo cū deſcēdē q̄ hō eēt deū tēptare (Iterū aſſūpſit eu; diabol⁹) Gor· ut ſi nō ex vno tñ ex reliq̄s ſuparet (in mōtē ex⸗ celſū valde· ⁊ oñdit ei oīa regna mū⸗ di) Li· Nō ē ſic intelligēdū q̄ ex illo loco poſſēt oīa regna ⁊ oēs ciuitates de termīate videri· ſꝫ oñdēdo diuiſas par tes orbis dixit ei· tale regnū ē in tali ſitu· ⁊ tale in tali· enarrādo ī breuibꝫ magnitudinē ⁊ gloriā eo; (⁊ dixit ei hō oīa tibi dabo) q· d· In illo faciā te re gem· ⁊ hō diabol⁹ arrogāť loq̄bať· ñ eñ potuit facere· ſed mētiebať q̄ mē dax ē ⁊ pr̄ mēdacij ut p̄ꝫ Iohis·viij· (ſi cadēs) tanq̄ inferior (adorauerīs me) tanq̄ ſuperiorē;· Ecce dyabolus cultu; diuinū ſibi nitiť vſurpare· vñ ⁊ ab initio appetijt deo ſe ſimilē fieri ut habeť Iſaye·xiiij· (Tunc dixit ei ihesus· Vade ſathana) ·i· recede a me quia adu̇ſarius es veritati· Hoc ait Ihesus q̄ſi cū indignatione q̄d nō fe cit in p̄cedētibꝫ tēptatōibꝫ Ad oſtēdē dū q̄ p̄prias iniurias debꝫ hō portaē ſed dei iniuriā nullo mō debꝫ tolera⸗ re· ⁊ hāc veritatē p̄ ſcripturā confir⸗ mat· dicēs (Scriptū eſt eñ) deut·vj· ((Dñm deum tuu; adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies) Ly ī· adoratione latrie que ſoli deo debeť· homines aūt venerari poſſūt veneratōe dulie (Tūc reliq̄t eū diabol⁹) tāq̄ ꝯfuſus ex dīi triūpho (⁊ ecce āgeli acceſſerūt ⁊ miſtrabāt ei) ſi cut vero dño p̄p̄i ſui· ex hō appāēt dīni tas xp̄i· q̄ nulla natuā ē ſup̄ ange⸗ licā niſi dīna Circa p̄ñs euāgeliu; vbi dr̄· ut tēptaēť a diabolo luciferō

Notandū eſt ꝙ lucifer fuit de ſūmo
ordine ſupioris ierarchie ⁊ in illo
ordine ſuꝑmum gradū tenuit cui tā
ꝙ̄ principi de ſingulꝭ ordinibꝰ mḡna
multitudo adheſit q̄s omnes ſecū du
xit. Lucifer aūt dictꝰ ē qꝛ pre ceterꝭ lu
xit. ſuecꝫ pulcritudinis ꝯſideratio eū
excecauit ſubditoſqꝫ habere voluit ⁊
nulli ſbiectꝰ eē ꝯcupiuᵗ. primū hoīeꝫ
tēptauit ⁊ vicit. xp̄m tēptauit ⁊ victꝰ eſt.
ptātē ſuā tūc amiſit. qꝛ ī vltimis tē
poribꝫ recupauit. nūc ligatus ē in fi
ne mūdi ſoluetꝰ.

Dn̄ica. ij. ī q̄dragesiā. j. ad Theſ. iiij

Fr̄ēs. Rogamꝰ vos ⁊ obſecramꝰ
in dn̄o Jh̄u: ut quēadmodū
accepiſtꝭ a nob̄ quō oportеat
vos ābulare ⁊ placē deō. ſic ⁊ ābuletꝭ
ut abūdetꝭ magꝭ. Scitꝭ eni q̄ p̄cepta de
derim vob̄ p dn̄m ih̄m. Hoc eſt ēīm vo
lūtas dei ſcificatō vr̄a: ut abſtineatꝭ
vos a fornicatōne ut ſciat vnuſq̄ſqꝫ
vr̄m vas ſuū poſſidē ī ſcificatōe ⁊ ho
nore. n̄ in paſſiōe deſiderij ſic ⁊ gētes
q̄ igrāt deū. Et ne q̄s ſupgrediaᵗ neqꝫ
circūueniat ī negocio frēm ſuū. qm̄ vi
dex eſt dn̄s de hijs oibꝰ ſic p̄dixīmꝰ
vobis ⁊ teſtificati ſumꝰ. Nō eni vоca
uit nos deꝰ in immūdiciā: ſed in ſcifi
catōe. In xp̄o Jh̄u dn̄o noſtro.

Poſtilla.

Rogamus vos ⁊ obſecramꝰ ⁊cͣ.
Añ initiū iſtiꝰ ep̄le ſcribit ſan
ctus Paulus d. Cū eſſemꝰ apud vos
⁊ p̄dicauimꝰ vobis paſſuros vos tri
bulatōes ſicut ⁊ factū eſt. Tunc ſeq̄t
ep̄la illa quā ſcribit paulꝰ theſſalo
nicenſibꝫ. Et theſſalonicēſes noiant
a ciuitate theſſalonica q̄ ē metropolꝭ
in macedonia q̄ eſt q̄dā ps grecie. Vbi
notādū ꝙ ep̄la ⁊ euāgeliū ꝯcordant
Nā euangeliū dicit de mulie chana
nea q̄ cū clamoribꝫ petiuit a dn̄o ih̄u
xp̄o ſanatōm filie ſue q̄ ſuit vexaba
tur a demonio ē qꝛ clamores ⁊ petiti
ones nr̄as deꝰ nō exaudit ni a mūdo
corde pcedāt. Jdeo ap̄ls paulꝰ in ep̄la
hodieꝭ ad mūdatōm ⁊ ſcificatōm nos ī
ducᵗ dicit (Rogamꝰ vos ⁊ obſecrāꝰ)

Vᵗm. rogare ē ſimpliciꝭ pētere. Sꝫ ob
ſecrare ē cū neceſſitate rogaē. Et ꝓpt̄ h
addᵗ ap̄ls (ī dn̄o ih̄u ut quēadmᵐ acce
piſtꝭ a nob̄) ſ. a mea ⁊ timothei ⁊ ſiluāo
vᵒ ⁊ exᵒ (quō vos oꝫ ābulaē) ſ. ꝓficiē
cēdo p viā mādatoꝝ dei (⁊ placē deo)
Lᵗ. caſte ⁊ munde viuēdo (ſic ⁊ ābule
tis) Glo. ſ. ī bonis ꝓficiēdo ⁊ pſeuerādo
(ut abūdetꝭ magꝭ) .ſ. ut creſcatꝭ ī v̄tu
tibꝫ ⁊ meritꝭ (Scitis eni) .ſ. ſcire dētis
(q̄ p̄cepta) ſcꝫ euāgelica (dederi vob̄
p dn̄m ih̄eſū) .ſ. de mandato ipſiꝰ cui
ſimpliciꝭ ē obediēduꝫ (Hec ē eni volū
tas dī) vi. ſ. bn̄placēs (ſcificatō vr̄a)
.ſ. ut ſcificemī in v̄tutibꝫ (ut abſtinea
tis vos a fornicatōe) Lᵗ. tāꝙ̄ a dēo p
hibita (ut ſciat vnuſq̄ſqꝫ vr̄m vas ſu
um poſſidē) id ē vxorē ꝓpā (in ſcificaꝭ
tōe ⁊ hōre) Glo. ut ſciat q̄ſdoqꝫ etiaꝫ
ab vſu licito abſtinē loca ⁊ tpibꝫ ſa
cris ⁊ eꝭ tpe puerperij ⁊ mēſtrui (n̄ ī
paſſiōe deſiderij) .ſ. nō ſꝑ ſatiſfaciēn
do deſiderijs carnis (ſic ⁊ gētes) faci
unt (q̄ igrant deū) Vᵗm. p vera fidē ꝓp
ter qd̄ nō dētis aſſimilari eis (Et ne
q̄s ſupgdiaᵗ) .ſ. p violētiaꝫ (neqꝫ cir
cūueniat) per fraudulētiaꝫ (in nego
tio) ſupple occulto (frēm ſuū) id ē ꝓxi
mū ſuū (qm̄ vindex ē dn̄s) id ē vindi
ctā faciet. (de hijs oibꝫ) ſcꝫ de oī imū
dicia. de oī iniuria. ⁊ de oī fraudulen
tia (ſicut p̄diximꝰ vobis) ī doctrinis
noſtris (⁊ teſtificati ſumꝰ) id ē teſti
monio ſcpturaꝝ oñdimꝰ (Nō eni vo
cauit nos deꝰ) Vᵗm. p internā inſpirati
onē ⁊ aptā p̄dicatōeꝫ (in imūdiciā)
id ē ut immūdicie ſuiamꝰ (ſed in ſci
ficatōnē) ut ſcē viuamꝰ ⁊ in ſanctita
te ei ſuiāꝰ (In xᵒ ih̄u d. n.) Vᵗm. ē cū
auxilio ⁊ adiutorio dn̄i nr̄i Jh̄u xp̄i.

Euangelium.

In illo tēpe. Egreſſus ih̄s receſſit ī p
tes tiri ⁊ ſidonis. Et ecce mlier chana
nea a finibꝫ illꝭ egreſſa clamauᵗ dicēs
ei. Miſerere mei dn̄e fili dauid. Filia
mea male a demonio vexaᵗ. Qui nō
rn̄dit ei verbuꝫ. Et accedētes diſcipu
li eiꝰ rogabāt eū dicētes. Dimitte eā
qꝛ clamat pꝰ nos. Jpē autē rn̄dēs ait

Non ſum miſſus ñ ad oues q̄ pier̄t
dom⁹ iſrahel. At illa venit adorau͛ eū
dicens. Dñe adiuua me Qui rñdēs
ait. Non ē bonū ſumē panē filioꝝ ⁊
mittere canib꞉ At illa dix͛ Etiā dñe
Nā ⁊ catelli edūt de micis q̄ cadunt
de mēſa dñoꝝ ſuoꝝ. Tūc rñdēs Jh̄s
ait illi. O mulier mag̃ eſt fides tua.
fiat tibi ſicut vis Et ſanata ē filia e⁹
ex illa hora. Poſtilla.

Egreſſus Jh̄s ſeceſſit. Mat. xv.
Mar. vij. Hiſtoria h⁹ euāgelij
facta eſt Anno xp̄i. xxxij. viij. ydus
maij. feria. vj. luna. xix. indictōe. v.
Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcb͛ Matthe⁹
in eodē ca. ꝙ xp̄s dixit diſcipul꞉. Ois
plātatio quā nō plātauit pr̄ me⁹ ce
leſtis eradicabi꞉. Sinite eos. ſ. phari
ſeos ⁊ ſcribas ⁊ ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ
Cec⁹ āt ſi ceco ducatū p̄ſtet ambo in
foueā cadūt Tūc poſtmodū ſeq̄꞉ euā
geliū hodiernū (Egreſſus iheſus) ſcꝫ
de t̄ra gerazenoꝝ relictis ſcribis ⁊ pha
riſeis calūniatorib⁹ ſuis q̄ ex h̄ calū
niabāt꞉ ꝙ diſcipuli xp̄i trāſgrederēt꞉
traditōes ſeniorū ⁊ nō lotis manib꞉
panē māducauerūt. Et hoc ipſi pha
riſei putabāt eē grāde pcīm̄ Xp̄s āt
dixit. nō lotis manib꞉ māducare nō
inq̄nat hoīem ſed q̄ de corde exeūt ea
coinq̄nant hominē. de corde eī exeūt
cogitatōes male. homicidia. adulte
ria. fornicatōes. furta. falſa teſtimo
nia ⁊ blaſphemie. hec ſt̄ q̄ inq̄nāt ho
minē꞉ (ſeceſſit in ptes tirij ⁊ ſidonis)
tir⁹ et ſidon ſūt q̄dā ciuitates ſite in t̄ra
ꝓmiſſiōis ꝓpe mōtē꞉ libani (Et ecce
mulier chananea) natōe ſcꝫ. chana
nei eī hitauerāt in t̄ra ꝓmiſſiōis añ fi
lios iſrl̄. nec potuerāt p eos totalr̄ ex
tirpari Vñ iſta mulier ab ill꞉ q̄ remā
ſerāt deſcēderat. Iſta āt audiuerat
miracula ⁊ famā iheſu xp̄i ⁊ iō firmit͛
credebat ꝙ filiā ſuā ſanare poterāt (a
finib꞉ ill꞉ egreſſa) ⁊ ut hī Mar. vij.
Priꝰ venit ad iheſū intra domū ſ; ꝙ
eā ibi ñ exaudiui͛ ſecuta ē eū in itine
re ⁊ (clamauit di. Miſerere mei fili
dd) Audiuerāt enī xp̄ꝫ ꝓmiſſū iudeis

deſcēdere de gn̄e Dauid. ꝯ͛ clamauit.
Miſerere mei fili dd (filia mea male
a demōio vexat꞉. Qui non rn̄t ei verbū)
Hec eſt pria duricia quā xp̄s oñdit
huic mulieri. Nō ꝓpt͛ indig̃tōe꞉. ſed
ut ex pſeuerātia ipſi⁹ in pce oñdē꞉ fi
des ei⁹ ⁊ deuotio diſcipul꞉ ut ipſi diſci
puli p ea rogarēt ⁊ ſic oñdēt nos ſā
ctoꝝ p̄cib꞉ indigē vñ ſeq̄t (Et accedē
tes diſcipuli ei⁹ rogabāt eū) p ea (di
cētes. Dimitte eā. ꝙ clamat p⁹ nos)
Ly. moti eī erāt ad h̄ videtes ei⁹ fidē
⁊ deuotōem (Ipſe āt rn̄dēs ait. Nō
ſū miſſus niſi ad oues q̄ perierūt do
m⁹ iſrahel) Iſta fuit duricia xp̄i ad
mulierē iſtā quaſi diceret eā nō eſſe
de ouib⁹ iſrahel. i. dei. Et p oñs retine
q̄ba꞉ ꝙ ipſa erat de ouib꞉ diaboli Li.
antiq̄s pr̄ib⁹ iudeoꝝ fuerat facta ꝓ
miſſio de xp̄o ſic Abrahe ⁊ Dauid. ꝙ
tn̄ iudei p maiori pte fidē xp̄i repule
rūt ⁊ gētiles eā ſuſceperūt. Jō dicit
Jheroni. Nō dixit xp̄s hoc꞉ q̄n etiam
ad gētes miſſus ſit Cū āt hec mulier
vidēt nihil poſſe p aplos tūc pſona
liter ꝓpi⁹ acceſſit vñ ſeq̄t (At illa ve
nita adorauit eū) ſ. tanq̄ deū ⁊ crea
torē oīm creaturāꝝ. tāq̄ deū celi ⁊ ter
re. tanq̄ p̄ceptorē angloꝝ ⁊ hōmū꞉
(dicens Dñe) ⁊ ꝙ filie infirmitatē꞉
ſuā reputabat. Jō dicit (adiuua me
Qui reſpondēs ait. Nō ē bonū ſumē
panē filioꝝ et mittē canib꞉) Hec eſt
tercia duricia ꝙ eā canē appellau͛. ⁊
nō eē dignā pane (At illa dixit. Etiā
dñe) Hic oñdit꞉ humilitas mulier꞉
huius. ꝙ ipa fatebat꞉ ſe eſſe canē di
cens. etiā dñe ꝙ veꝝ ē qd̄ dic꞉ nec pe
to panē integꝝ ſed micā (Nā ⁊ catel
li edunt de micis q̄ cadūt de mēſa do
minoꝝ ſuoꝝ) q. d. ſic꞉ catelli aliqua
modica utpote micas cadētes de ca
to ꝯceſſo filij pcipiūt. Jta etiā gēti
les debebāt aliquid ſaltē modicū p
cipere de bñficijs xp̄i. Querit꞉ h̄ qua
re xp̄s huic mulieri tantā duriciam
oñdit꞉ Rñdet Jheronimus. h̄ fecit ut
exēplū pſeuerātie nobis daret. ⁊ e⁹
fidē ⁊ cōſtantiam pbaret. ⁊ pbatā

maifeſtaret. ergo (rñdẽs Jhs ait illi O mulier magna ẽ fides tua) Jaco-
bus pariſienſ. et hoc pat; ex hoc qꝛ fi-
liam nõ ſecũ adduxit ad ihm ſ; eam
dimiſit in domo. nec xpm ad eam ire
petiuit. qꝛ credebat eũ poſſe filiã ſuaz
liberare ſolo vbo. (fiat tibi ſicut vis)
Ly. q. d. fides tua hoc meretur. Criſ.
Hic oñdit quãtũ valeat iſtãtia ora-
tionis. qꝛ quod apli nõ obtinuerũt
iſta pfecit (Et ſanata ẽ filia ei9 ex il-
la hora) .ſ. qñ ſermo xpi proceſſit ex
ore e9. qꝛ cũ rediit domũ iuenit filiã
ſane mẽtꝭ. et plene liberatã et ſanatã
Tãc pñs euangeliũ vbi dicit: Filia
mea male a demonio vexat. Notan-
dum qꝛ ad hoc qꝛ quis non poſſideat
a diabolo duo valent. Primo ut qs
ſibi a peccato caueat. preſertĩ morta-
li. et ſi inciddit ſtatĩ cõteratꝭ qꝛ in talez
demõ ptãtẽ nõ hab;. ut pbat Caſſi-
anus ĩ collatõe patrũ per exẽpluz de
ſãcto Antonio quẽ duo magi odien-
tes p tres ſucceſſiue demones eiicere
de cella ſua conabãt. Cũ ãt btũs an-
toni9 tẽptatõ; amaſſimã ſẽtiẽs ora-
ret et ſigno crucꝭ ſe muniret. ſpvacui
demones receſſerũt et ſic tandẽ magi
illi a btõ antonio vtutẽ crucꝭ xpi et ſi-
dei catholice diſcentes: ad fidẽ ↄuerſi
ſũt. Tũc diffiniuit btũs antoni9 nul-
laten9 demões poſſe mẽtẽ cuiuſc; vel
corp9 ĩuadẽ ni eã pmo deſtituerĩt ab
oib; cogitatõib9 ſãctis et niſi p9 men-
tẽ poſſiderint. Scđo valet ſymbolũ
dictũ vꝫ crucis ſignuz. p ſe vꝫ p ſuis
impreſſũ. Exẽm pꝫ in dialogo gre. li.
iii. ca. vii. de iudeo cuſtodito p ſignũ
ſancte crucis.

Dñica. iii. ĩ q̃dragẽſiã ad Eph. v.

Fres. Eſtote imitatores dei ſic-
filii cariſſimi. et ãbulate ĩ dile-
ctõe ſicut xps dilexit nos. et tra-
didit ſemetipſũ p nob oblatõnem et
hoſtiã deo in odorẽ ſuauitatꝭ Fornicatio
aũt et oĩs immundicia aut auaricia
nec noĩetur in vobis. ſicut decet ſanctos
aut turpitudo. aut ſtultiloquium. aut
ſcurrilitas q̃ ad rẽ nõ ptinet: ſed ma-
gis grãrũ actio. Hoc eñ ſcitote intel-
ligẽtes. qꝛ oĩs fornicator ã immũd9
aut auar9 qđ ẽ ydolorũ ſeruit9: non
habet hẽditatem in regno xpi et dei.
Nemo vos ſeducat ianib; vbis. ppt
h eñ venit ira dei in filios diffidẽtie.
Nolite ergo effici participes eorum
Eratis eñ aliqñ tenebre. nũc autez
lux in dño ut filii lucꝭ ambulate Fru-
ctus eñ lucis eſt in omni bonitate et
iuſticia et veritate.

Poſtilla.

Eſtote imitatores dei ſicut. ꝛc.
Añ initiũ illi9 epl'e ſcribit Pau-
lus. d. Omnis ſmo malus ex ore ve-
ſtro nõ pcedat. S; ſi qs bon9 ad edifi-
catõem fidei ut det grã; audiẽtib9.
Tunc ſeqꝭ pñs epl'a. Et in hac epl'a
apl'us paulus ppõnit doctrinã exẽ-
plarẽ q̃ inducere poſſ; nos ad declia-
tõem mali et opatõem boni et ppõnit
nobis in exẽplũ dñm nr̃m ihesũ xpm
qꝛ ipſe eſt exẽplar veriſſimũ oĩm bo-
nor;. d. (Fres. eſtote imitatores dei
ſic filii cariſſimi) vi. mãdatꝭ e9 obtẽ-
pãdo qꝛ car9 fili9 mãdatꝭ pẽnatib; ob-
tẽpat. Nõ qꝛ ſum9 filii cari ppt ỹgi-
nẽ creatõis. cariores ppt imaginẽ re-
creatõis. cariſſimi ppt ỹginẽ gr̃ificã-
tõis (et ãbulate ĩ dilcõe) vera et reali
(ſicut xps dilexit nos) ſinceꝛa ex corde
(et tradidit ſemetipſ;) nõ aliũ (p nob)
cũ adh inimici eram9 Ro. v. (oblati-
onẽ et hoſtiã deo) in cruce (ĩ odorẽ ſua-
uitatꝭ) illa eñ oblatio accept̃iſſiã fuit deo
qꝛ pceſſit ex maxia caritate (Fornica-
tio ãt) .i. luxuria (et oĩs immũdicia (
Ly. ut p h includãt oĩa ad viciũ lu-
xurie ptinẽtia (ã auaricia) .i. immo-
derata cupiditas hñdi tẽpalia. (nec
noĩet in vobis) Vi. .i. nõ debet fama-
ri de vobis (ſic dec; ſcõs) .i. xpianos
q̃ dicũt ſancti q̃i ſãguine ticti qꝛ xpi
ſanguĩe redẽpti (ã turpitudo) Gor. q̃
fit oſculꝭ et ãplexib; mulier; (ã ſtulti-
loq̃u;) Vi. .i. inhoneſt9 et indecẽs ſer-
mo (ã ſcurrilitas) Gor. .ſ. in vb iocoſ
et ad riſũ puocãtib9 (q̃ ad rẽ nõ ptĩ-
net) Vi. q̃ nõ ẽ edificatiũ pximi nec

vtil loq̄nti (ſʒ magꝫ grāꝫ actio) ſup
ple magꝫ noieꝫ in vob (Hoc ēi ſcito
te intelligētes) .ſ. ſcptuās dmas (qꝫ
ois fornicator) .i. luxurioſus cū ſolu
ta (ā imūd9) ꝗcūqꝫ alio mō luxurio
ſus (ā auar9) Gor. .i. vſurpās res ali
enas ⁊ nimis diligēs ꝓpas (qđ) ſcilꝫ
auaꝛ eē (ē idoloꝝ ſuit9) qꝛ cultū deo
debitū offert auro ⁊ argēto (nō habꝫ
hereditatē ī regno xp̄i ⁊ dei) Gor. .i. in
regno celoꝝ qđ eſt dei ⁊ xp̄i: qꝛ bō in
terior reficiꝫ ī viſiōe dīuitatis. bō ex
terior in viſiōe humanitatꝫ xp̄i (Ne
mo vos ſeducat) Vm. .i. ſeorſū a veri
tate doctrīe xp̄i ducat (ianibꝫ verbꝫ)
.i. pſuaſiōibꝫ deceptorijs (ꝓpꝫ hꝫ ei) q̄
dicta ſūt ⁊ ꝓhibita (venit ira dei) id ē
vindicta) in filios diffidētie) .i. ī pec
catores q̄ de ſalute ꝓpria diffidebant
(Nolite ergo effici pticipes eoꝝ) .ſ.
opa eoꝝ imitādo (eratis ēi aliqñ te
nebre) Lx. .i. inuoluti tenebrꝭ ignorā
tie tempore gentilitatis (nunc aūt)
.i. poſt conuerſionem veſtrā ad fidē)
xp̄i (lux in dn̄o) .i. lucidi facti eſtis p
donū grē q̄ illuſtrat intellectū in fide
(Vt filij lucꝭ ambulate) Lx. pcedens
do de v̄tute in virtutē (Fruct9 ei lucꝭ)
.i. vite (eſt in oī bonitate) .ſ. cordiꝫ
(⁊ iuſticia) opum (⁊ veritate) v̄boꝝ

Euangelium.

In illo tp̄e Erat Jh̄s ejiciēs demoniū
et illud erat mutū. Et cū eieciſſet de
moniū locut9 eſt mutus ⁊ admirate
ſūt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt
In beelzebub pn̄cipe demoioꝝ ejicit
demoniū. Et alij temptātes ſignū de
celo querebāt ab eo. Ipſe aūt ut vi
dit cogitatiōes eoꝝ dixit eis. Omne
regnū in ſe diuiſū deſolabiꝫ. ⁊ dom9
ſup domū cadet. Si aūt ⁊ ſathanas ī
ſeipſū diuiſus eſt. quō ſtabit regnū
eius? qꝛ dicitis in beelzebub me ejice
re demonia. Si aūt ego in beelzebub
ejicio demonia. filij veſtri in quo ejici
unt? Ideo iudices veſtri erūt. Porro
Si in digito dei ejicio demonia pfecto
puenit in vos regnū dei. Cū fortis ar
mat9 cuſtodit atriū ſuū: ī pace ſunt
ea q̄ poſſidet. Si aūt fortior illo ſup
ueniēs vicerit eū: vniuerſa arma ei9
auferet in q̄bus confidebat: ⁊ ſpolia
eius diſtribuet. Qui nō eſt mecū cō
tra me eſt. ⁊ qui nō colligit mecū. di
ſpgit Cū immūd9 ſp̄us exierit de hoīe
ābulat p loca inaq̄ſa querēs requiē
⁊ nō inueniēs. dicꝫ Reuertar in domū
meaꝫ vñ exiui. Et cū venerit inuenit
eā ſcopis mūdatā. Tūc vadit ⁊ aſſu
mit ſeptē alios ſp̄us ſecū neq̄oēs ſe
et ingreſſi habitāt ibi. Et ſiūt nouiſ
ſima hoīs illi9 peiora pnoribꝫ. Factū
eſt āt cū hec diceret. extollēs vocꝫ q̄
dā mulier de turba dixit illi Btūs vē
ter q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. At
ille dixit Quinimo Bti q̄ audiūt ver
bū dei ⁊ cuſtodiūt illud.

Poſtilla.

Erat Jh̄s ejiciēs. Lu. xj. Math.
xij. Mar. iij. Hoc euāgeliū fac
tū eſt āno xp̄i. xxxj. kalꝫ decēbrꝭ feria
v. indictōe. iiij Luna. xvij. Añ initiū
illi9 euāgelij ſcꝫbit ſcūs lucas ī code
ca. Factū ē cū eēt ih̄s ī q̄dā loco orās
ut ceſſauꝫ dixit vn9 ex diſcipulꝫ ei9 ad
eū. Dn̄e doce nos orare ſicꝫ docuit Jo
hānes diſcipulos ſuos. Et ait illis.
Cū oratꝫ dicite. pr̄ nr̄ q̄ es in celꝫ ſan
ctificeꝫ nomē tuū ⁊cꝫ. Tūc poſtmodū
ſeq̄ꝫ euāgeliū hodiernū. (Erat Jh̄s
ejiciēs demoniū) Gor. Cōuenienter
āt p9 documētū orōnis: ponit miracu
lū expulſionis demoīs. qꝛ hic ē vn9
effect9 oratōis ut patet Math. xvij.
Hoc gen9 demonioꝝ nō ejiciꝫ niſi in
orōe ⁊ ieiunio (⁊ illud) .ſ. obſeſſus ñ
demoniū (erat mutū) Gor. ab effcū
qꝛ mutū faciebat hominē. et cēt cec9
Mat. xij. ⁊ Mar. ix. etiā ſurd9 erat.
vñ Beda Tria igiꝫ ſigꝫ ſimul in vno
hoīe ꝓpetꝫta ſūt. cec9 videt. mut9 lo
q̄ꝫ. poſſeſſus a demone liberaꝫ (⁊ cū
eieciſſet demoniū locut9 ē mut9 ⁊ ad
mirate ſūt turbe) .ſ. ſimplices ⁊ mi
nores Maiores āt calūniabātur mi
raculū ⁊ blaſphemabant. vñ ſeq̄tur
(Q̄dā āt ex eis) .ſ. ſcꝫbe ⁊ phariſei (di
xerūt in beelzebub principe demoioꝝ

eijciat demoniū) miraculū illd erāt pub
licū. ⁊ iō negare nō poterāt ſꝫ puruere
conabāt᷑ dicētes ꝙ v̓tute demonis fa
ctū eſſet. Odiū em̄ ⁊ īuidia peruītunt
iudicia ⁊ facta interp̄tāt᷑ ad deterio-
rē p̄tē. Scribe āt ⁊ phariſei valde ode
rūt xp̄; qꝛ acrit᷑ arguebat eoꝝ vicia.
Et iō miracula dīna virtute facta: di
xerūt fieri arte magica. ſ. i beelzebub
p̄ncipe demoioꝝ. vn̄ Beda Cultꝰ ido
latrie a rege cāatis Ninive ortū ha
buit. q̄ de morte p̄ris ſui nōine Beel
intātū doluit. ꝙ ob mēoriā ſui aureā
ſtatuā p̄ris ſui imaginē ⁊ ſilitudinē
h̄ntē fecit quā habuit in tāta reuerē
tia ut ſi aliq̄ fugitiui vl̓ facinoroſi ad
eā ꝯfugerēt eſſēt ſecuri de vita ſua. iō
cepit ⁊ honores diuinos ei. ſ. imagi
ni exhibē videtes regi placē in hoc. q̄
exēplo ceteri de locꝭ adiacētibꝫ in ho-
norē patꝝ ſuoꝝ ſtatuas aureas fece
rūt ⁊ ſic ceperit idolatria Beelzebub in
terp̄ta² vir muſcaꝝ ſiue h̄ns muſcas
qꝛ muſce ꝯgregabāt᷑ ad idolū p̄pt̓ cru
orē aīaliū q̄ ibi īmolabā². In p̄dicto
āt ſilacio dicebāt iudei p̄ncipē demo
nioꝝ habitaē. Tū qꝛ illd fuit p̄mͫ ido
lū ſicut dr̄ in hiſtorijs Tū qꝛ cultꝰ eiꝰ
apd gētiles gnālioꝛ erāt atqꝫ celebri
oꝛ. Et p̄ ip̄; dicebāt xp̄; eijcē demōia
hoc āt ex mag̃ inuidia. vn̄ Criſ. In
uidꝰ nō q̄rit q̄d dicat ſꝫ ſolū ut dicat
(Et alij tētātes ſigͫ de celo q̄rebant
ab eo) Glo. Fortaſſis q̄rebāt deſcen-
ſū ignis de celo ſic factū fuͭ tp̄e helie
iij. Re. xviij. ā p̄ deſcēſū mane ſic tp̄e
moyſi utꝫ Exo. xvj. vl̓ ſic tp̄e Joſue
ſol ſtetit ad ſpaciū vniꝰ diei Joſue. x
vl̓ tp̄e Ezechie ſol retroceſſit. x. gr̄di
bꝫ. ut h̄r̄ yſaie. xxxviij. (Ipſe āt ut
vidit cogitatōes eoꝝ) Beda non ad
dicta ſed ad cogitata reſpōdit ut vel
ſic cōpellerēt᷑ credē potētie eius q̄ cor
dis videbat occulta. Hoc enī; nō p̄ōt
demon nec aliqua creatura. ſed ſolꝰ
deꝰ ut ⁊ ipſi in ſua ſcriptura habebāt
vnde. iij. Reg̃. viij. tu ſolus noſti cor
da filiorum hominum. Itē; . j. Reg̃.
xvj. Homo videt ea que patent deus

aūt ītuet᷑ cor (dixit eis. Omne regnū
in ſeipſum diuiſū deſolabitur) i. peri
bit ⁊ deſtruetur. Nā ut ait Jheroni.
Parue res ꝯcordia creſcūt: diſcordia
maxime dilabunt᷑. Vn̄ Areſto. Oīs
eī virtꝰ vnita fortioꝛ eſt ſeipſa diſp-
ſa (⁊ domus ſupra domū cadet) Glo.
Domꝰ ſupra domū cadit: cū habita
tores vniꝰ domus ⁊ familia alterius
domꝰ opprimūtur (Si āt ⁊ ſathanas
in ſeipſū diuiſus ē) ſcilꝫ ita ut vnus
expellet aliū (quō ſtabit regnū eiꝰ)
i. poteſtas eꝰ (Si āt ego ī beelſebub
eijcio demonia) ut vos dicitis (filij ve
ſtri) i. ap̄li q̄ ſ̄m carnē ⁊ iudeis nati
ſunt (in q̄ eijciūt?) q. d. ſi filij veſtri
i. ap̄li q̄bꝫ dedi p̄tātē ſup̄ demonia ī
nomine meo demoia eijciūt iniquū
eſt dicere me in virtute beelſebub de
monia eijcere. (Ideo ipſi iudices ve-
ſtri erūt) qꝛ exiſtentes aſſeſſoēs mei
in finali iudicio ſētentiā meā appro-
babūt (Porro ſi in digito dei eijcō de
monia) i. in virtute ſp̄ūſſancti. q̄ be
ne digito ꝯparat᷑ Sicut digitꝰ p̄cedit
a corpe ⁊ manu. ſic ſp̄ūſſanctꝰ proce
dit a patre ⁊ filio (p̄fecto peruenit in
vos regnū dei) Glo. i. ſn̄ia dīni iudi
cij vnde Aug. Regnū dei eſt poteſtas
iudiciaria q̄ damnāt᷑ impij ⁊ a fideli
bꝰ ſecernūt᷑ (Cū fortis armatꝰ) i. di
abolꝰ (cuſtodit atriū ſuū) Glo. i. mū
dū. qꝛ diabolꝰ ante aduētū filij dei in
mundo ſine cōtradictōe p̄ncipabat᷑
(in pace ſūt omnia q̄ poſſidet) i. oēs
peccatores q̄ obediunt ⁊ fauēt ei. In
pace ſūt q̄ſtū ad diabolū. vnde Gre.
Illos pulſare negligit q̄s q̄eto iure
poſſidere ſentit (Si āt fortioꝛ eo ſuper
ueniens) ſ. xp̄s (vicerit eū vniuerſa
arma eiꝰ auferet in quibꝰ cōfidebat)
Xp̄us enī cū factꝰ fuit homo inuaſit
diabolū ⁊ arma eꝰ abſtulit. i. aſtu-
cias ⁊ neq̄cias ipſiꝰ (⁊ ſpolia) i. ho-
mines ab eo deceptos xp̄s p̄ ſe ⁊ cō-
ſequēter p̄ ap̄los ſuos ad noticiā ve
ritatis ⁊ fidē ſcē trinitatis reuocauit.
Que ſpolia xp̄s diſtribuit cum fide
les ſuos cuſtodie āgeloꝝ mācipauͭ

⁊ dona ſpūſſancti eis tribuit· reſiſtē
do amplꝰ tēptatōibꝰ ſuis·(Qui nō
eſt mecū cōtra me eſt)·q·d·ſm glo·
Opa mea nō cōueniūt cum opibus
dyaboli· ego eñ volo bonū· ille vero
malū· ego amo humilitatē ille ſup
biā· ego diligo caſtitatē ille luxuriā
ego volo aīas ſaluare ille pdere(⁊ q
nō colligit mecū)in vnitate fidei ⁊ di
lectōnis dei ⁊ pximi(diſpgit) qꝛ ſicut
officiū xp̄i eſt diſperſa ꝯgregare· ſic
ecōuerſo officiū diaboli eſt ꝯgregata
diſpergere(Cū immūdꝰ ſpūs exierit
de homine)ſcꝫ p ꝯtritionē cōfeſſionē
⁊ verā pniētiā (ambulat p loca in
aquoſa)·i·arida· ⁊ intelligūt corda
fideliū ī quibꝫ exiccatꝰ ē humor hu
mane laſciuie q̄ dyabolo reſiſtūt nō
ꝯſentientes ſuis ſuggeſtionibus ut
peccēt· ſꝫ viriliter reſiſtūt ſibi(q̄rens
requiē ⁊ nō inueniens)qꝛ vbi req̄eſ
cit ſpūſſanctꝰ p bonas meditatōnes
ſpūs malignꝰ illuc intrare nō audet
(dicit reuertar in domū meā)ſcꝫ que
olim erat mea(vnde exiui)id eſt ex
pulſus ſū p pniāꝫ(Et cū venerit iue
nit eā ſcopis mūdatā)·ſ·p pniām ⁊
vacātē bono opi· vñ nc̄ce eſt vere pe
nitēti ut ſp̄ aliq̄d boni opiſ faciat ne
diabolꝰ iueniat eū ocioſū(Tūc vadit
⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū neq̄
ores ſe)p ſeptenariū numerꝫ intelli
gūt ſeptē pctā mōrtalia· vnde Grego·
Magdalena ſeptē demonia habuit
q̄ vniūſis vicijs plena fuit(⁊ ingreſ
ſi habitāt ibi) qꝛ de domo dei fit ha
bitatio demonū·(Et fiūt nouiſſima
hōinis illiꝰ peiora prioribꝫ)qꝛ q̄dlibꝫ
pctm̄ in recidiuātē peiꝰ eſt q̄ fuit añ
recidiuuꝫ pter ingr̄ititudinē(Factū
eſt aūt cū hec diceret)·ſ· xp̄s loq̄ndo
ꝯtra iudeos ipſos redarguēdo (extol
lens vocē)·ſ·in xp̄i ꝯmendatōem(q̄
dā mulier de turba)Gor· nō diues·
nō nobilis ſed de cōi ple· qꝛ fuit ſan
cta marcella famula ſancte marthe·
q̄ audiens xp̄m a iudeis ⁊ phariſeis
blaſphemaī ⁊ dehoneſtai ⁊ nō valēs
vlteriꝰ ſuſtinere ſꝫ ad laudē filij dei et

ꝯfutatōeꝫ iudeorū ⁊ phariſeoꝝ ⁊ ſcā
balū prupit ad laudē filij ⁊ matris·
(⁊ dixit illi· Btūs venter q̄ te portas
uit)⁊ ſic matrem dei ex filio laudat
qꝛ ab ipſo filio habꝫ gratiā ⁊ glām
⁊ vere btūs venter qꝛ ibi deꝰ factꝰ eſt
hō· eternꝰ tpalis· īmortalis mortas
lis· ut pꝫ Iohis·j· Et vbū caro factū
eſt(⁊ vbera q̄ ſuxiſti)ſcꝫ a q̄bꝫ alimē
tū lactis ſuſcepiſti(At ille dixit q̄n
īmo)·q·d· Nō tm̄ illa eſt btā q̄ me
portauit ī vtero ſuo ⁊ lactauit me ex
vberibꝫ ſuis· īmo etiā(bti q̄ audiūt
vbū dei)ore exteriꝰ cōfitētes· interiꝰ
corde credētes(⁊ cuſtodiūt illd)ope
re implentes· qꝛ nō auditores legis
iuſtificabūtᷣ ſed factores legis· ut pꝫ
Ro·ij· Btū q̄ in ſpe ī pñti· ſed in futu
ro in re (Circa pñs euāgeliū vbi dr
Erat ihs eijciēs demoniū ⁊ illud erāt
mutū Queritᷣ· cū xp̄s fecit multa mi
racl̄a ⁊ ſuā miſericordiā pl̄ibꝫ hoībꝫ
impulſit:eos ab infirmitatibꝫ liberā
do:q̄bus vel cui ſuā miſericordiā ma
gis dr exhibuiſſe ꝰ Rñdet q̄ dñs nr̄
iheſus xp̄s ut dicunt doctores Aug·
Ihero· Criſ· Nunq̄ liberāuit aliquē
corpalit̄ q̄n etiā ſpūaliter Et nunq̄
ptē liberādo q̄n etiā totū hoīeꝫ libera
ret· nihilominꝰ ſi habemꝰ reſpectuꝫ
ad grūitatē cū vna ſit grauior alia·
a grauiori liberādo infirmitate dicitᷣ
miſericordiꝰ ſe habuiſſe Sꝫ q̄rit q̄ in
ter alias eſt maior infirmitasꝰ Rñs
deo q̄ illa plus q̄ totū occupat hoīeꝫ
⁊ corpaliter ⁊ ſpūaliter q̄ illa q̄ ſo
lū corpalit̄ Sꝫ q̄ ē illaꝰ Rñdeo q̄ poſ
ſeſſio hoīs a diabolo· In alijs īfirmi
tatibꝫ corpꝰ affligit̄ ⁊ aīa nō· qꝛ ſtat
ī ſuo ſēſu· ſꝫ q̄n hō a diabolo inuaditᷣ
⁊ vexat̄ ut pꝫ experiētia· ⁊ q̄ad aīaꝫ
hō affligit̄· ⁊ vſis vſu puat̄· ⁊ deinde
corpꝰ vexatᷣ· q̄ dñs nr̄ ihs xp̄s hoīem
a diaboli manibꝫ liberādo ꝯ ſuā miſe
ricordiā magꝭ in hijs q̄ in alijs oñt·
(Dñica·iij·ī q̄dꝛ̄geſiā Ad gal·iiij
Frēs· Scptū ē· ei q̄m abrahā
duos filios hūit· vnū de an
cilla ⁊ vnū de liberā· Sed qui de

ancilla: ſm carnē nat⁹ ē. q̄ aūt de libe
ra: p repromiſſiōꝫ. Que ſt p allego
riā dicta. Hec eī ſūt duo teſtamēta.
Vnū q̄dē in mōte ſina ī ſuitutē gene
rās q̄ eſt agar. Sina eī mōs ē in ara
bia q̄ piūct⁹ ē ei: q̄ nūc ē ihrlm. et ſer
uit cū filijs ſuis. Illa aūt q̄ ſurſū ē ihe
ruſalē libera ē q̄ ē mr̄ nr̄a. Scṗtū ē eī.
Letare ſterilis q̄ nō paris. erūpe et clama
q̄ nō pturis. qꝛ multi filij deſerte magis
q̄ ei⁹ q̄ h꞉ viꝝ. Nos aūt fr̄es ſm yſa
ac ꝓmiſſiōis filij ſum⁹ Sed quō tūc
q̄ ſm carnē nat⁹ fuerāt: pſeq̄bat eū q̄
ſm ſpm̄: ita et nūc. Sꝫ q̄d dīc ſcṗtura
Eijce ancillā et filiū e⁹. Non eī heres
erit fili⁹ āncille cū filio libere: q̄ liber-
tate xp̄s nos liberauit.

Poſtilla.

Scriptū eſt eī ⁊c̄. Añ initiū illi⁹
epl̄e ſcrib' paul⁹ ſic. Emulami aūt ī
bono ſp̄ et nō tm̄ cū pñs ſum apd' vos
Filioli mei q̄s iterū parturio donec
xp̄s formet' in vobis. Tūc poſt pau-
ca ſeq̄tur epl̄a hodierna. Scriptū eſt
qm̄ abrā duos filios habuit. Vbi
nota q̄ nos oēs filij dei ſum⁹ p crea-
tōeꝫ. ſꝫ ñ oēs p grāꝫ. et q̄ hic in pñti
fili⁹ dei p gr̄tiā nō fuerit: in futuro fi-
lius glorie nō erit. Et ſic duplices fi
lios habꝫ de⁹ de q̄bꝫ ī epl̄a hodierna
loquit' apl̄s p typū filioꝝ abrahe aūt
dicit' (Scriptū eſt eī) Gñ. xxi (qm̄ abr
hā duos filios habuit) ſ. iſmaelē et
yſaac (vnuꝫ) ſ. yſmaelē (de ancilla)
ſ. agar q̄ erat ācilla ſare vxoris abra
he (et vnuꝫ de libera) i. vxore ꝓpria. ſ.
yſaac quē ſara genuit (Sꝫ q̄ de ancil
la) i. yſmahel (ſm carnē nat⁹ ē) i. p
modū naturalē ſicut alij hoīes et ſine vl
la ꝓmiſſiōe nat⁹ ē (Qui aūt de libera)
i. vxore ꝓpria. ſ. yſaac (p repromiſſiōꝫ)
ſ. diuinā. qꝛ ex ꝓmiſſione āgeli ſara
cōcepit. et cū miraculo. qꝛ pī cētū āno
rū erat et mr̄ nonogīta ānoꝝ. (Que
ſūt p allegoriā dicta) i. p ſenſū alte
rū q̄ͥ videt' verba ſonare. Quia iā dic
ta dīnt intelligi myſtice. qꝛ myſticuꝫ
ſenſū habēt. Pro q̄ notādū q̄ ē qua
druplex ſacre ſcṗture ſenſus. Hiſto

ricus q̄ñ factū narrat'. Tropologic⁹
cū ex hijs q̄ fcā ſūt aliq̄ faciēda oſten
dūt'. Allegoric⁹ cū p id q̄d fcūꝫ ē aliud
quod futuꝝ intelligit'. Anagogicus
ſm Auguſtinuꝫ ē p quē de ſupnis et
eternis tractat' Verſus Litera geſta
docet. quod credis allegoia Moralis
q̄d agas. q̄ tēdis anagogia (Hec eī
ſūt) i. ſignificāt (duo teſtamēta) ſ. ve
tus et nouū. (vnū quidē) datū. ſ. vet⁹
teſtamētū (ī monte ſina) ſ. q̄ñ moy
ſi dedit dñs p̄cepta in duab⁹ tabulis
lapideis. (ī ſeruitutē generās) ſupple
iudeos q̄ timore pene et ꝓmiſſiōe tpali
um ſuierāt et obedierūt deo. nō filiali
ter ſꝫ ſuilit' (q̄ eſt agar) i. q̄ ſignificat'
p agar ācillā (Sina enī mōs ē in ara
bia) ſ. minori ſꝫ haymonē qui ſua
magnitudīe diuiſas ꝓuintias tāgit.
et ſui extremitate vicin⁹ ē t're ꝓmiſſi
onis (q̄ piūct⁹ ē) i. vicin⁹ ē (ei) ſ. ter-
re ꝓmiſſiōis (q̄ nūc ē ihrlm et ſuit cū
filijs ſuis) L y. i. cūꝫ iudeis in ſuitute
legis (Illa aūt ihrlm) i. eccl̄a de gētib⁹
cōgregata (q̄ ſurſū eſt) q̄ ad affectōꝫ
vl' ſpem celeſtiū (libera ē.) Vī in. i. in
libertate euangelij poſita eſt. (q̄ eſt
mr̄ nr̄a) ſ. ſpūalit' nos generās per
baptiſmū (Scriptū ē enī) yſaie. liiij.
(Letare ſterilis q̄ ñ paris) Li. i. eccl̄a gē-
tiū. de qua venit xp̄ianitas q̄ erāt ſteri
lis ab opibꝫ diuiſ añ aduētū xp̄i (erū
pe) ſ. q̄tū ad gaudiū intrīſecū (et cla
ma) q̄tū ad gaudiū extrīſecū (q̄ nō
parturis) prius. i. ad generādū filios
xp̄o nō conaris (qꝛ multi filij deſer-
te) i. de ſuitute gētilitatis ad xp̄m cō
uerſe q̄ añ erāt deſerta a deo ꝓpt' ei⁹ ido
latriā (magis q̄ ei⁹ q̄ habꝫ virū) i. ſyn-
nagoge q̄ in mōte ſyna deſpōſata fu
it deo ī ſuſceptōe legis. Quia ſicut muli
er regitur a viro. ſic et iudei a veteri te
ſtamento regebātur per legē moiſi
(Nos autē fratres) ſcꝫ xp̄iani (ſecū-
dum yſaac) i. ad ſimilitudinē eius
(promiſſionis filij ſumus) ſ. geniti
p grāꝫ in baptiſmo (Sꝫ quō) i. quē
admodū (tūc is) ſ. yſmahel (qui ſe-
cundū carnē nat⁹ fuerat: perſeq̄bat'

dum qui ſcđm ſpiritum) .i. yſaac quẽ
ſecundũ promiſſionẽ ſupple ſpũalẽ
ex matre ſterili nat⁹ eſt (ita et nunc)
ſcʒ in pñti. mali pſequũt bonos. (Sʒ
q̇d dicit ſcriptura) Geñ. xxj. (Ejice
ancillã) .i. ſinagogã (et filium eius)
id eſt quẽlibʒ de ſynagoga. Glo. ad
litterã. Cũ eñ vidiſſʒ ſara yſmael lu
dẽtẽ cũ filio ſuo yſaac et nõ placuiſſet
ei lud⁹ iſte. dixit abrae. Ejice ancillã
et filiũ ei⁹. q̇ ãmonit⁹ a dño acq̇euit
ei et eiecit Agar. et iſmael. p qđ figuã
tũ fuit q̄ ſinagoga cũ ceremonialib⁹
et obſuatõibʒ ſuis a cõſortio fideliuʒ
erat in aduẽtu xp̄i abijcienda (Nõ eñ
heres erit fili⁹ ãcille) Glo. id ẽ iude⁹
fili⁹ ſinagoge (cũ filio libere) id ẽ cuʒ
xp̄iano filio ecclĩe In bonis eñ tpali
bʒ pmixti ſũt boni cũ malis imo q̄ñ
do q̄ plus habẽt de tpalibʒ. ſed in he
reditate ſoli boni pticipant Vñ Abra
hã filijs concubinaʒ largit⁹ ẽ munera
ſed yſaac ſuauit hẽditatẽ. Geñ. xxv
(Itaqʒ frẽs ñ ſum⁹ filij ãcille) Glo.
id ẽ ſinagoge ut ſeruiam⁹ legi et ſui
tuti legaliũ ſbiecti (ſed libere) id ẽ ec
clĩe militãtis (q̄ libertate) ſcʒ a ſer
uitute legis (xp̄s nos liberauit) Ly.
q̇ p ſuã benedictã paſſionẽʒ legalia
euacuauit.

Euangelium.

IN illo tẽpe. Abijt ih̄s trans
mare galilee qđ eſt tiberiadis
Et ſeq̄bat̄ eũ multitudo mag
na q̄ videbant ſigna q̄ faciebat ſup
hijs q̇ infirmabãt̄ Subijt ḡ in mõtẽ
ihẽſus et ibi ſedebat cũ diſcipulis ſu
is Erat ãt p̄ximũ paſcha dies feſt⁹
iudeoʒ. Cũ ſubleuaſſet ḡ oclos ih̄s
et vidiſſet q̄ multitudo maxima ve
nit ad eũ dicit ad philippũ. Vñ eme
m⁹ panes ut mãducẽt hij? Hoc aũt
dicebat tẽptãs eũ. Ipſe eñ ſciebat
q̇d eẽt factur⁹ Rñdit ei philipp⁹. Du
cẽtoʒ denarioʒ panes ñ ſufficiũt eis
ut vnuſq̄ſqʒ modicũ q̇d accipiat. Di
cit ei vn⁹ ex diſcipulis ſuis andreas
frat̄ ſimõis petri Eſt puer vn⁹ hic q̇
habet q̄nqʒ panes ordeaceos et duos
piſces. Sʒ hec q̇d ſũt int̄ tantos? Dicit
ḡ ihẽſus. Facite homies diſcũbere Erãt
ãt fenũ multũ in loco. Diſcubuerũt ḡ
viri numero q̄ſi q̇nqʒ milia. Accep
ḡ ihẽſus panes. et cũ grãs egiſſet. di
ſtribuit diſcũbẽtibʒ. Silr̄ et ex piſcibʒ
quantũ volebat. Vt ãt impleti ſunt
dixit diſcipulis ſuis Colligite q̄ ſupa
uerãt fragmẽta ne pereant. Collegẽ
rũt ḡ et ipleuerũt duodecĩ cophinos
fragmentoʒ ex q̇nqʒ panibʒ ordeace
is q̄ ſupfuerũt hijs q̇ mãducauerant
Illi ergo hoĩes cũ vidiſſẽt qđ ihẽſus
fecerat ſignũ. dicebãt Quia hic eſt
vere ppheta q̇ ventur⁹ eſt in mũdũ.

Poſtilla.

ABijt ih̄s trans mare. Ioh̄. vj.
Math̄. xiiij. Mar. vj. hoc euan
geliũ factũ eſt ãno xp̄i. xxxij. pdus
ap̄lis dñica luna. xxij. indictõne. v.
Añ initiũ illi⁹ euãgelij hʒ Ioh̄. v. q̄
xp̄s dixit phariſeis et ſcrib̄. Ego cog
noui vos. q̄ dilectõeʒ dei nõ hẽtis ĩ vo
bis. Ego veni in noĩe pr̄is mei et nõ
accepiſtis me. Si ali⁹ venerit in noĩe
ſuo illũ accipietis. Quõ vos poteſtis
credere q̇ gl̄am abinuicẽ accipitis et
gl̄am q̄ a ſolo deo eſt nõ q̄ritis? No
lite putare q̄ ego accuſatur⁹ ſiʒ vos
apud patreʒ. Eſt q̇ accuſat vos moy
ſes in quo vos ſperatis. Si eñ crede
retis moyſi crederetis forſitã et mihi
De me eñ ille ſcripſit. Si ãt illi⁹ litte
ris non creditis. quõ v̄bis meis crede
retis? (Poſt hec abijt ihẽſus) Iudei
eñ querebãt xp̄m interficere et nõ erãt
adhuc tp̄s paſſionis ſue. Ideo abijt
(trãs mare galilee) et tũc pauit mul
titudinẽ in deſerto. Et iſtđ miraclm̄ fa
ctũ eſt in pricipio tcij ãni p̄dicatõis
xp̄i circa paſcha. in q̇ die feſto decol
lat⁹ fuit ſcũs Iohẽs baptiſta. Itẽ no
tãdũ ſm Ni. de ly. q̄ mare galilee ẽ
q̇dã lac⁹ magn⁹ p quẽ trãſit iordã
nis fluui⁹ ſed vocat̄ mare ſm modũ
loq̄ndi hebraicũ in q̇ ɔgregatio aq̄ʒ
vocat̄ mare. Et dr̄ mare galilee a p̄
uicia vl̄ regiõe. ſicut mare ãglicanũ
et dr̄ mare tiberiadis ex noĩe ciuitatis

edificate ĩ litoꝛe q̃ ãtiq̃tꝰ ceneręth di-
cebat᷑ · ħ ab herode tetrarcha fuͭ ree-
dificata ⁊ ãpliata ⁊ tyberias vocata
in hõꝛe tiberij ceſaris (Et ſeq̃bat᷑ eu
multitudo magna · q̃ȝ videbant ſig̃ q̃
faciebat ſup hijs q̃ infirmabãt᷑) vñ
dr̃ Mat · vj · Percurrẽtes vniuſã regi
onẽ illa ceperãt in grabat᷑ eos q̃ ſe
male habebant circũferre vbi audie
bãt eu eſſe ⁊ ſanabat oẽs (Subijt ḡ
in mõtẽ ihesus) Ly · q̃ȝ erat locꝰ deuo
tõis ⁊ doctrĩe aptꝰ (⁊ ibi ſedebat cu
diſcipulis ſuis) docẽs eos ⁊ ↄſolando
eos (Erãt ãt ꝓximũ paſca dies feſtꝰ
iudeoꝝ) Secũdũ ſm Tho · de aq̃ · q̃ȝ in ſe
q̃nti paſcha fuit xp̃s crucifixꝰ ut ha
bet᷑ Johis · xiij · vñ ab iſto miraculo
· ſ · de q̃nq̃ paĩbꝰ vſq̃ ad paſſiõ xp̃i
fluxit vnꝰ ãnꝰ Ad iſtud paſcha non
aſcẽdit xp̃s ut aſpectu ſuo nõ excita
ret furoꝛẽ ⁊ iuidiã iudeoꝝ (Cũ ſbleuaſ
ſet ergo oc᷑los Jhs ut vidiſſ q̃ȝ mt᷑
titudo maxia venit ad eũ) ſcil ꝓpt᷑ de
uotõ ut dr̃ mat · xiiij · q̃ȝ ſecute ſũt eũ
turbe pedeſtres de ciuitatibȝ Ly · Tãtũ
enĩ deſiderabãt audire xp̃m q̃ȝ omiſe
rãt apportare ſecũ alimẽtũ ꝓpt᷑ qđ neca
riũ erat fieri miraclm (dicit ad Phi
lippũ) S q̃re nõ q̃rit a iuda q̃ erãt di
ſpẽſator · Rñdet btũs Tho · ſup Joh ·
q̃ȝ philippꝰ erat oriũdꝰ de illa p̃ria · ⁊
ideo ſpecialẽ ſolicitudinẽ gerebat de
turba (Vñ ememꝰ panes ut mãdu
cẽt hij) Hoc ãt dicebat tẽptans eũ)
Tho · xp̃s ñ q̃ſiuit ut addiſcẽt ſed ut
philippũ ꝓbaret (Ipſe ei ſciebat q̃d
facturꝰ eẽt · Rñdit ei philippꝰ · Ducẽ
toꝝ denarioꝝ panes nõ ſufficiũt eis)
Ly · q · d · paupes ſumꝰ ⁊ tãtã pecuni
am habẽ nõ poſſumꝰ ⁊ ſi haberemꝰ
nõ ſufficeret p eoꝝ refectõe · ideo ſeq̃ͬ
(ut vnuſq̃ſq̃ modicu q̃d accipiat)
Tho · ⁊ eſt argumẽtũ expꝛeſſũ q̃ȝ xp̃s
cũ tota familia ſua ñ habebat ducẽ
tos denarios · hodie tñ paꝝ videͬ vni
clerico vl᷑ epiſcopo habẽ centu mar
cas ãnuatim vtinã bñ expendãt (Di
cit ei vnꝰ ex diſcipul᷑ eiꝰ Andreas fra
ter ſimõis petri · Eſt puer vnꝰ hic q̃
habet q̃nq̃ panes ordeaceos ⁊ duos
piſces (Et puer iſte dicit᷑ fuiſſe mar
cialis q̃ fuit de parẽtela ſãcti petri et
ãdꝛee fratꝝ vñ Cris · Andreas erãt ex
cellẽtioꝛ in fide q̃ȝ philippꝰ nondũ ꝑ
fectus q̃ȝ videt᷑ aliq̃liter credidiſſe q̃ȝ
poſſẽt p xp̃ multiplicari panes iſti
q̃ȝ ãt addit (S hec q̃d ſũt int᷑ tãtos)
oñdit imbecillitatẽ fidei eꝰ · Putabat
enĩ q̃ȝ nõ ſibi ſufficẽt paꝝ ſic̃ multu
nec plene capiebat oĩpotẽtiã xp̃i · eq̃
liter ei poteãt ſaciare multitudinẽ de
pauc᷑ ſic̃ de mult᷑ (Dixit ḡ ihs · Faci
te hoĩes diſcũbẽ) id ẽ ordinate ſedere
ad comedẽdũ · ⁊ ap̃li obediẽtes verbo
xp̃i ita fecerũt · nõ interrogãtes q̃d de
berẽt hoĩes comedẽ (Erãt ãt fenũ mt᷑
tũ in loco) Ly · ħ int᷑ponit᷑ ad oñdẽdũ
q̃ȝ locꝰ erat aptꝰ ad ſedẽdũ · Tho · t᷑ra
eñ illa valde calida ẽ · ⁊ ideo tẽpeſti
uiꝰ metũt q̃ȝ nos ħ in t᷑ris nr̃is ḡ cit᷑
paſcha habuerũt fenũ in p̃tis (Diſcu
buerũt ḡ viri nũero q̃ſi q̃nq̃ milia)
exceptis mlieribȝ ⁊ puulis q̃ nõ nũe
rãͭ hic ſcd̃m legalẽ ↄſuetudinẽ ſed ſo
lũmõ viri a viginti ãnis ⁊ ſup · ut ħ
tur Nume · j · ca · Attẽde ſm Jhero · q̃ȝ
cuilibȝ millenario corrñdebat vnus
panis (Accepit ḡ ihesus panes) · ſ · ĩ
maĩbȝ ſuis Tho · et ſic panes illi mul
tiplicati ſũt de maĩbȝ ſuis v̾tute oĩpo
tẽtie ſue · ⁊ q̃ potuit panes ſic mirãbi
liter multiplicar᷑ p̃t ee panẽ ĩ corpꝰ
ſuũ v̾tere (Et cũ grãs egiſſ) · i · cũ bñ
dixiſſ panes eo mõ q̃ ſolitꝰ erat bñ
dicere mẽſã In ħ dat nob exẽplũ ut
in p̃ri° mẽſe dicãꝰ bñdiᶜᵉ q̃ ſciũt aut
vnũ p̃r nr̃ · ⁊ in fine grãs dõ · q̃ȝ ħ tẽ
palia ſt̃ dõ dei (diſt̃buit diſcũbẽtibȝ)
Tho · ñ ipẽ p ſe ħ p diſcipłos · dedͭ ei
diſcipul᷑ · et diſcipuli appoſuerũt turb
ut dicit᷑ Mat · xiiij · Silr̃ ⁊ ex piſcibus
quãtũ volebat) · i · vſq̃ ad ſaturitatẽ
(Vt aũt ĩpleti ſũt) · i · abũdãter refe
cti (dixit diſcipul᷑ ſuis) nõ turbis q̃ȝ
diſcipuli fuerũt ſeruitoꝛes · ⁊ ideo volu
it ut ipĩ reliq̃as leuarẽt (Colligite q̃
ſupauerãt fragmẽta ne peãt) p̃cepit
hec xp̃s ad ↄfirmatõnem deitatis et

maifeſtatõe ꝫ miraculi. Tho. in h̄ dat
nob̄ xp̄ianis exēplū ut p⁹ prādiū reli
q̄e nō diſpgāt̄ ſꝫ ꝓpt̄ paupes colligā
tur ¶ Collegerūt ḡ a ipleuerūt duodecim
cophinos fragmētoꝝ ex qn̄qꝫ paib⁹
ordeaceis a ex duob⁹ piſcibꝫ. q̄ ſupfu
erūt hijs q̄ mādūcauerāt) Ly. h̄ dit̄
ad euidētiā miraculi q꞉ pl⁹ remanſit
q̄̄ a pricipio fu[it] Tho. Ex iā dictis pꝫ
q̄ panes erāt cophini nūero apl̄oꝝ.
in q̄ mōſtrat̄ q̄ doctrina apl̄oꝝ p to
tū orbē erāt diſtribuēda ex reliq̄jis do
ctrīe xp̄i. ¶ Illi ḡ hoīes cū vidiſſēt q̄d
ih̄s fecerāt ſignū) tho. tāꝫ magnū a ap
tuꝫ a tā oportunū i multiplicatōe pa
nū a in multitudie reliq̄aꝝ ¶ dicebāt.
q꞉ hic ē vere ꝓpħa) Ly. Iudei dicebāt
q̄ xp̄s erat ꝓmiſſus in lege tanq̄ ꝓ
pheta ceteris excellentior ut h̄r̄ Deut.
xviij. ꝓphetā de gēte tua a de fratrib⁹
tuis ſicut me ſuſcitabit tibi dn̄s deus
tuus. ipꝫ tanq̄ me audies. Hoc ē i
pletū in ipō dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o. ḡ dice
bāt. hic ē vere ꝓpheta .i. eſt ille mag
n⁹ ꝓpħa ꝓmiſſus nob̄ a moyſe. ¶ q̄ vē
tur⁹ eſt in mūdū) ad ipꝫ ſanādū Sic
aūt nō venerūt alij ꝓphe ſꝫ ſolū ad de
nūciandū iſti⁹ aduētū ¶ Cit̄ pn̄s eu
angeliū vbi agit̄ de illo cōuiuio qn̄qꝫ
panū. Querit̄ pmo q̄ miſtri fuerūt in
illo cōuiuio. Rn̄de² q̄ diſcipuli xp̄i q̄
b⁹ xp̄s dixit. Facite hoīes diſcūbere.
a marcialis fuit puer iſte q̄ habuit
qn̄qꝫ panes a duos piſces ut h̄r̄ i le
gēda ſua. Scd̄ō q̄ri² q̄t fuerūt cōuiue
q꞉ forte qn̄qꝫ milia viroꝝ. Sꝫ cur nō
numerāt̄ femine cūꝫ tales hodie pl⁹
q̄̄ viri ſeq̄ videātur xp̄m in audiendo
ſermones. in pceptōe eucharistie. a
in eccłaꝝ frequētatione. Rn̄det Theo
philus. ſcripture cōſuetudinē ſequi
tur h̄ Iohēs. q̄ ſcripturā ſolū a vigin
ti annis vſqꝫ ad q̄nq̄ginta nūerat vi
ros ad bella aptos ſicut moiſes fecit
Nūeri. j. Querit̄ tercio q̄s fuit magr̄
a coc⁹ in cōuiuio. Rn̄det̄ q̄ xp̄s q̄ acce
pit panes i man⁹ ſuas in ſignū q̄ ſua
potentia q̄ creauit celū a terrā q̄ guber
nat mūdū poſſꝫ multiplicare panes.

nō nouos panes creando ſcḋm Tho. in
q̄rta pte ſūme. ſed p̄iacentes multi
plicādo. Sic̄ ex piſcibꝫ q̄ntū volebat
Quarto queritur an panes iſti a pi
ſces fuerūt optimi a ſapidiſſimi. Rn̄
det Jacob⁹ Januēſis. Credēdū eſt q̄
ſic ſaltē in ſua ſpē a ſimili pbat per
tex̄. ſup illō Joh̄. ij. vbi xp̄s in nu
ptijs mutauit aquā in vinum vbi ſic
dic̄ Talia ſūt xp̄i miracula. ut multo
hijs q̄ p naturā ſūt ſpecioſiora a vti
liora ſiāt. Quinto q̄rit̄ Cur nō vinū ꝓ
pinauit hoib⁹ iſtis q̄s ſic pauit qn̄qꝫ
panibꝫ a duob⁹ piſcibꝫ. Rn̄det̄ q̄ po
tuit eē ut panes a piſces ꝓprietateꝫ ha
buerint tā cibi q̄̄ pot⁹. Sic eē adhuc
hodie apothecarij ſciūt ɔficē electua
ria cibi ſimul a pot⁹ naturā habētia.
¶ Dn̄ica i paſſiōe dn̄i. ad Heb. ix
Xp̄s aſſiſtēs pōtifex fu
turoꝝ bonoꝝ pāpli⁹ a pfecti⁹
tab̄naculū n̄ manufactū .i. nō
h⁹ creatōis. neqꝫ p ſāguinē hircoꝝ a
vituloꝝ: ſꝫ p ꝓpriū ſāguinē itroiuit ſe
mel i ſcā: eťna redēptōe inuēta. Si eī
ſāguis hircoꝝ a thauroꝝ a cinis vi
tule aſpſus: iq̄natos ſcificat ad emū
dationē carnis: q̄̄to magis ſāguis xp̄i
q̄ p ſpm̄ ſcm̄ ſemetipꝫ obtulit imacu
latū deo emūdauit ɔſciaꝫ nr̄āꝫ ab ope
ribꝫ mortuis: ad ſuiēdū deo viuēti. Et
iō noui teſtamēti mediator ē: ut mor
te intercedēte in redēptōꝫ eaꝝ p̄uarica
tōnū q̄ erāt ſub p̄ori teſtamēto: repro
miſſiōꝫ accipiāt q̄ vocati ſūt eťne here
ditatis ¶ Poſtilla.
Xpiſtus aſſiſtentes pontifex ꝛc.
Ante initiū huj⁹ ep̄le ſcrib̄ paulus.
di. Q̄ erat in veteri teſtamento
tabernaculū factū primū. in q̄ erant
cādelabra a menſa a ꝓpoſitio panū q̄
dr̄ ſācta. P⁹ ſecūdū tabernaclm̄ q̄d
dr̄ ſancta ſcōꝝ: h̄ns aureum habēs thuri
bulū. a arcā teſtamēti circūtectaꝫ ex
oī pte auro. in q̄ erat vrna aurea ha
bēs manna. a vǵga aarō q̄ frōduit. et
tabule teſtamēti In priori q̄dē taber
naculo ſp̄ introibāt ſacerdotes ſacrifici
oꝝ officia ɔſūmātes. In ſecūdo āt ſe

mel in ãno: ſolus põtifex nõ ſine ſan
guine quẽ offerret p ſua ⁊ populi ig
norãtia. q̄ pabola ẽ tēporis inſtantꝭ.
Tūc ſeq̄r epl̄a hodierna in q̄ de xp̄i
ſanguinis aſperſiõe ⁊ ſue mortꝭ paſ
ſiõe agit̄. Et oñt apl̄s efficaciã dn̄ice
paſſionis in redēptõe hũani generꝭ
di. (Chriſtꝰ aſſiſtēs) .ſ. dō p̄ri ad in-
terpellãdū p nob. vñ .i. Joh. ij. Ad
uocatū habemꝰ apd̄ p̄rem xp̄m Jh̄m
q̄ eſt ꝓpiciatio p pc̄cis nr̄is (põtifex)
Cor. ad hoſtiã p nobis offerēduz. et
dator (futuroꝝ bonoꝝ) .ſ. grē ⁊ gl̄ie
pſ̄. lxxxiij. gr̄az ⁊ gl̄aʒ dabꝭ dn̄s Jſte
(introiuit tabnaculū) .i. celū (pam-
pliꝰ) .i. valde ampliū. q̄z plēs capꝭ .ſ.
oēs ſcōs (⁊ pfectiꝰ tabernaculū) Lx.
q̄̄ fuit tabernaclm̄ moiſi qd̄ fuit mo
bile ⁊ põrbile de loco ad locū Jſtd̄ ãt
eſt imobile ⁊ eternū (ñ manufactū)
⁊ nõ hꝰ creatõis) .i. hũane factõis. ſȝ
ope dn̄ū creatū eſt celū (neq̄ p ſan-
guinẽ hircoꝝ aut vituloꝝ) ſicut intrã
bat põtifex veteris teſtamēti (ſȝ p ꝓ
um ſãguinẽ) quẽ p nob effudit (in-
troiuit) in aſcēſiõe (ſemel) Lx. q̄z to
tū tp̄s nõ ẽ niſi vnꝰ ãnꝰ reſpectu põti
ficatꝰ xp̄i ⁊ ideo ex q̄ ſemel intrauit ſp
eſt ibi (i ſcã) .i. i celū (etn̄a redēptõe
inuēta) Vm. q̄ nõ poterat inueniri i ve
teri teſtamēto (Si ei ſãguis hircoꝝ ⁊
tauroꝝ ⁊ cinis vitule) mixtꝰ aq̄ (aſp
ſus) q̄ ſig̃ficabat futurã paſſiõꝫ xp̄i.
(inq̄natos ſcificat ad emūdatõꝫ car
nis) gor. i. pene carꝫis ſcd̄ꝫ legẽ Diſ
ci aĩa q̄ tetigerat morticiniū imūda
eãt ſeptẽ dieb; ita ut nõ licēt ei ingre
di tabnaclm̄. p aſpſiõꝫ ei aq̄ expiacõ
nis mūdabaꝫ q̄ ad emūdatõꝫ carnis
q̄z aĩaꝫ emūdaꝛ ñ poterat (q̄nto ma
gis ſãguis xp̄i q̄ p ſp̄m ſcm̄) ſupple in
bēte (ſemetipſū obtulit) volūtarie (i
maculatū) .i. abſq̄ oĩ pc̄tõ (dō) patri
(emūdauit) .i. pfcē mūdauit (ↄſciam
nrãꝫ) .i. ñ ſolū carnẽ ſed etĩ aĩam (ab
opib; mortuis) Vm. i. a pc̄cis mõꝛlī
bꝰ q̄ dicūr opa mortua q̄z aufēꝛt vi-
tã grē ⁊ faciūt obnoxiū mortꝭ etn̄e.
(ad ſuiēdū dō viuēti) .i. ſimꝰ apti et
idonei ſuitoēs dei viuētꝭ (Et iō) Jh̄s
xp̄s (noui teſtamēti mediator ẽ) inꝫ
deū ⁊ hoīes (ut morte ītcedēte) lx. i. ꝑ
morte interueniēte p q̄m no. teſ. ẽ ↄfir
tū q̄z paſſio xp̄i fuꝫ noui teſtamēti cõ
firtõ (in redēptõꝫ eaꝝ p̄uaricatõnū)
⁊ trãſgreſſionū (q̄ erãt ſb̄ p̄ori teſta
mēto) .i. in veteri teſtamēto. q̄s p̄ua
ricatões vetꝰ teſtamētuꝫ auferre ñ po
terat. ſȝ p xp̄i morteꝫ ſũt ablate (re-
ꝓmiſſionẽ eterne hereditatꝭ) .i. eter
nam hereditatẽ ſepe p miſſaꝫ (accipi
ant) p efficaciã paſſiõis xp̄i (q̄ voca
ti ſũt) Vm. i. q̄ p̄deſtinati ſũt ad eter
nam vitã (in xp̄o iħu dn̄o noſtro)

Euangelium.

In illo tēpe dicebat iħs turb̄ iudeoꝝ
⁊ p̄ncipibꝰ ſacerdotū. Quis ex vob̄ argu
et me de pc̄tõ? Si veritatẽ dico q̄re nõ
credit̄ m̄. Qui ex deo ẽ v̄ba dei audit
ꝓpterea vos ñ auditꝭ. q̄z ex dō ñ eſtis
Rñderũt ḡ iudei ⁊ dixerũt ei. Nõne bn̄-
dicimꝰ nos q̄z ſamaritanꝰ es tu. ⁊ de
moniū hēs? Rñt iħs. Ego demoniuꝫ
nõ hēo. ſȝ honorifico p̄reꝫ meū. et vos
inhonoraſtis me. ego aũt nõ quero
gl̄am meã. Eſt q̄ q̄rat ⁊ iudicꝫ Amẽ
amẽ dico vobis. Si q̄s ſermonẽ meū
ſeruauerit. mortẽ nõ videbit ineter-
nū. Dixerunt ergo iudei. Nunc cog-
nouimꝰ quia demoniū habes. Abra
am mortuus eſt ⁊ prophete. et tu di-
cis. ſi quis ſermonẽ meuꝫ ſeruauerit
nõ guſtabit mortem ineternū. Nū-
quid tu maior es patre noſtro Abra
am qui mortuꝰ eſt? ⁊ ꝓphete mortui
ſunt. Quẽ teipſum facis? Rñdit ihe
ſus. Si ego glorifico meipſuꝫ: gloria
mea nihil eſt. Eſt paꝛ meꝰ qui glo-
rificat me. quẽ vos dicitis. q̄z deꝰ no
ſter eſt. ⁊ nõ cognouiſtis eū Ego au
tẽ noui eū Et ſi dixero q̄z non ſcio eū
ero ſimilis vobis mendax. Sȝ ſcio eū
⁊ ſermonem eius ſeruo Abraam pa
ter veſter exultauit ut videret diẽ me
um. vidit ⁊ gauiſus eſt. Dixerunt er
go iudei ad eum. Quinquaginta an
nos nondū habes ⁊ abraam vidiſti.
Dixit eis Jh̄s. Amẽ amẽ dico vobis.

Antequā abraham fieret ego sum. Tu
lerunt ergo lapides ut iacerent in eū
Ihūs āt abscōdit se et exiuit de tēplo.

Postilla.

QVis ex vobis ar. tē. Joh. viij.
Historia huius euāgelij facta ē an
no xpi. xxxij. x. kal. octobr. feria. iij
indictōe. v. Añ initiū illius euāgelij scr
bit Joh. in eo. ca. qȝ iudei dixerūt xpo.
Pr̄ nr̄ abraā est. Dic eis ihūs. Si filij
abrae estis opa abrae facite. Nūc āt
q̄ritis me interficē hoiez. q̄ veritatē vobis
locut9 sū quā audiui a deo. hoc abraā
nō fecit. Et p9 pauca. vos ex pr̄e dia
bolo estis. et desideria pr̄is vr̄i vultis
facē. Ille homicida erat ab initio et in
veritate nō stetit. qȝ nō est veritas ī
eo. Cū loq̄t mēdaciū ex ꝓprijs loquit̄
qȝ mendax est et pater ei9 Tūc imme
diate sequit̄ euangeliū hodiernum.
(Quis ex vobis arguet me de pecca-
to) Ly. q. d. Si habetis aliq̄d pctm̄
q̄d possitis supra me ostēdere paratus
sum audire et me rōnabiliter purga
re. et ideo cū hoc nō possitis facē (si veri
tatē dico) sic p qȝ (q̄re nō creditis mi̅)
Et subdit cāz dicēs. (Qui ex deo est
verba dei audit) Nōnduz qȝ aliq̄d ex
deo est dupliciť. Vno mō s̄m naturā
et sic oīs creatura ē ex deo q̄ est lar
gitus ei esse. Alio mō sūt specialiter
ex deo p grāz ut q̄ recte credūt in deuz
et mādata ei9 seruāt. De illis dicit do
minus. Qui ex deo ē. verba dei audit
delectabiliť et libent̄. naz q̄ deū diligit
libent̄ de eo loq̄ audit (ꝓpterea vos n̄
auditis) .i. nō recipitis nec crediť nec
etiā intelligē curatis verba dei de ore
meo (qȝ ex deo nō estis) et p ꝯñs seq̄-
tur qȝ sitis ex diabolo nō p creatōem
sed p imitationem. Tho. ex deo nāqȝ
sūt s̄m naturā s̄ ex deo nō sunt vicio
et praua affectōe (Rñderūt ergo iudei
et dixerūt ei) Ly. mod9 hoim q̄ nesciūt
rōnabiliť rñdeē. est ad ꝯuicia se ꝯuer
tere. et ideo iudei nō hñtes q̄d xpo rñde
rēt ad ꝯuicia se ꝯūterūt dicētes (Nō
ne bñ dicim9 nos qȝ samaritan9 es tu)
Et ī h̄ intēdūt xpo ꝯuiciari Tho. Erāt

enī samaritani viles et abiectissimi s̄z
opinionē iudeoꝝ. vñ Joh. iiij. Nō eñ
ꝯmunicāt iudei samaritanis Ly. licȝ
xp̄s eēt genē iude9 et nō samaritan9
tñ vocāt euz samaritanū. qȝ vulgare
erat apd̄ iudēos qȝ hoīes malos et eis
odibiles vocabāt samaritanos q̄uis
essēt iudei talis āt erat xp̄s s̄m repu
tationē eoꝝ ideo vocabāt eū samarita
nū (et demoniū hēs) Li. h̄ enī iudica
bāt de xpo ꝓpť mirabilia q̄ faciebat et
magicis artib9 imputabāt. utȝ Luc.
xi. In beelzebub pricipe demonioꝝ eiīs-
cit demonia. et qȝ secreta eoꝝ freq̄nť dice
bat. et qȝ aliqñ q̄dā alta et subtilia lo
q̄baf q̄ nō intelligebāt ꝓpť q̄d eū ar
repticiū dicebāt ut pȝ Jo. x. Dicebāt
aūt multi ex ipsis. demoniū hȝ et īsanit
cur vultis eū audiē (Rñt ihesus) hic
po9 ipi9 xpi māsueta declinatio. qȝ cū
malediceť n̄ maledicebat. pma petri
ij. (Ego demoniū n̄ hēo) q̄d pȝ qȝ demo
nes expellebat (s̄ honorifico pr̄ez meū)
.s. oīa q̄ facio referēdo ad glaz ei9 et v̄
tuti ei9 attribuēdo (et vos inhonorastis
me.) .i. tulistis mi̅ obprobria et ꝯuicia
vocādo me samaritanū et demoniacū
(Ego aūt nō quero gloriā meā) sup
ple in pñti qȝ vita xpi in paupertate
et abiectōe existēs: glorie mundane
erat ꝯtraria (Est q̄ q̄rat) .s. de9 pater
(et iudicet) de illis q̄ me inhonorant.
vindictā faciēdo de ipis. q̄d factuȝ est
qñ in vindicta morť xpi destructa ē
ciuitas et tēpluz et popul9 occisus est et
captiuat9 p romanos (Amē amē dico vo-
bis) .i. fideliť. et duplicaf ad maiorez
affirmatōez. (si q̄s s̄monē meū suauerit)
tho. ī corde p fidē ī ore p ꝯstātē pfessi
onē. ī ope p bonā opatōez (mortē nō
videbit ieť nū) .s. eťne dānatōis (Dixe
runt ei iudei) intelligētes qȝ loq̄retur
de morte corpali (Nūc cognouim9 q̄a
demoniū habes) Ly. q. d. p9 tm̄ opi-
nabamur te habere demoniū: s̄ mō
sum9 certi. Quia ita ē qȝ nulla falsi
tas a deo est s̄ a diabolo. q̄ est pater
mēdacij. ut tu dixisti. v̄bū aūt tuū ē
aptum mēdaciuȝ. Ad cui9 ꝓbatōem

īduauit (Abrahā mortu⁹ ē ⁊ ꝓphe) q̇
tñ ſmonē dei ſuauerit q̇ ē maioꝛ᷑ vir
tutis ꝙ̃ ſit ſmo tu⁹ (⁊) nō pat; falſū
qđ (tu dicis. ſi q̇s ſmonē meu; ſua
uerit nō guſtabit mortē meternū. Nū
quid tu mayoꝛ es pr̄e nr̄o abrahā q̇
mortu⁹ ē ?) cui p̄rio data ē circūciſio
et facta eſt ꝓmiſſio de xp̄o ut; Geñ.
xxij. In ſemie tuo bn̄dicēt oēs gen
tes (⁊ ꝓphe) q̇b⁹ de⁹ locut⁹ ē (mortui
ſūt) Sciendū ꝙ xp̄s loq̄baẗ de morte
ſpirituali. ipſi āt acceperūt de morte
corꝑali (Quē teipſū facis ?) .ſ. tu filii
carpētarij Mar. vj. qꝛ maifeſtū ē ꝙ
te iactas. ⁊ advana; glam̄ de te fal
ſa dicis (Rn̄t Jh̄s Si ego) ſc; inq̇̃t tu;
hō (glorifico meipſu;: gl̄a mea nihil
eſt) .i. vanū q̇d: et falſa gl̄a (Eſt pa
ter me⁹ q̇ gl̄ificat me) Ly. p miraculoꝝ
opatōem. ⁊ poſtea gl̄ificabit p
reſurrectōis ⁊ aſcēſionis glam̄ (quē
vos dicit᷑ qꝛ de⁹ noſter eſt: ⁊ nō co
gnouiſtis eū) Tho. lic; p fidē cog̃ſce
rēt vnū deū. nō tñ nouerāt eū inq̇̃t tu;
paẗ nec ſciebāt eū hr̄e naturalē filiū
h̄ eni p xp̄m declaratū fuit. vñ Joh.
xiiij. Pater manifeſtaui nomē tuu;
hoib⁹ quos dediſti mihi. (Ego āt no
ui eū. Et ſi dixero qꝛ nō ſcio eū. ero ſi
mil᷑ vobis mēdax) Ly. ſicut eſtis mē
daces aſſerēdo vos eū cognoſcē. cū tñ
eū nō cognoſcatis: ita eſſē mēdax ſi
aſſererē me eū ignorare (S; ſcio eū ⁊
ſermonē ei⁹ ſeruo) .i. volūtatē ei⁹ fa
cio. h̄ xp̄s addit q̇a vera cognitio p
opa demōſtrat᷑ (Abrahā paẗ veſter)
nō imitatōe ſcitatis ſed ꝓpagatōne
carnis (exultauit) .i. cū q̄dā fiducia
et exultatōne deſiderauit (ut videret
die; meū) .i. tp̄s illud incarnatōnis
mee (vidit ⁊ gauiſus eſt) Tho. vid᷑
eni abrahā p fidē ⁊ p ſpm̄ ꝓphetie in
carnatōem xp̄i futurā. ⁊ ex h̄ gaui
ſus eſt ꝓpter redēptōem ſuā ⁊ totius
gener᷑ hūani (Dixerūt ḡ iudei ad eū
Quinq̄ginta ānos nondū habes ⁊
abraā vidiſti) q̄ſi dicerēt mētir᷑. Cri
ſo. q̄dragīta ānos nō habebat q̄re
tot ānos ꝓpoſuerūt? Rn̄det ꝓpter de

licatā nature ꝯplexionē. ꝓpter labo
rū multitudinē. ꝓpter illi⁹ terre cali
ditatē. ꝓpter multā pauptatē ꝯſūp
tus et attenuatus: videbaẗ maioris
etatis ꝙ̃ eſſet (Dixit eis ih̄s. Amen
amē dico vobis. añꝙ̃ abraā fieret; ego
ſū) vñ Aug. Nō dicit ego fact⁹ ſū. qꝛ
ei⁹ eē nō incepit. nec dicit fui. qꝛ p̄te
ritū tp̄s diuinitas nō h;. Tho. v̄bū pn̄
tis tpis maxime ꝯuenit eternitati vbi
nulla eſt p̄teritio nec ſucceſſio ſ; oia
ſūt pn̄tia (Tulerūt ḡ lapides ut iace
rent in eū) tanꝙ̃ blaſphemū. reputa
uerūt eū blaſphemu;: qꝛ p̄ferebat ſe
abrahe ⁊ eq̄bat ſe deo. ⁊ ideo volebāt
eū lapidaē. Sciēdū qđ xp̄s cotidie la
pidat᷑ a mal᷑ xp̄ianis. qꝛ quot malas
cogitationes quis ſcienter recipit in
coꝛ ſuum cum delectatione ⁊ cōſenſu
quaſi tot lapides mittit ī iheſu; (Jhe
ſus autem abſcōdit ſe) Lyra. nō oc
cultando retro parietem vel aliquod
huiuſmodi. ſed virtute diuinitatis ſe
reddēdo eis inuiſibilē (⁊ exiuit de tem
plo) nō ex timoꝛe ſ; ex diſpēſatōe q̇a
noluit lapidari ſ; crucifigi. tñ a ſuis
diſcipulis videbat᷑ qꝛ ſecuti ſūt eū. vñ
Aug. q̇d magnū erat ut eos ꝯtinuo
terra abſorberet. ⁊ ꝓ lapidib; infer
nū daret. ſ; tūc patiētia erat exercen
da. nō potētia. ut nobis patiētie da
ret exēplū. ¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi
dr̄. Tulerūt ḡ lapides ut iacerēt ī eū
Notādū ꝙ hugo de p̄to dic̄. ꝙ xp̄s
paſſus eſt p nobis abluēdis qꝛ ma
gnis ſordib; pctōꝝ inuoluti eram⁹.
vñ Apoc. j. Lauit nos ī ſāguine ſuo
Scđo paſſus eſt p nob̄ redimēdis
qꝛ oēs ſub ptāte dyaboli tenebam̄ ꝓ
debito p̄morū parētū ad inferos de
ſcēdētes. ideo xp̄s ſe tradidit vſq; ad
mortē. ut nos liberaret Jſa. liij. vul
neratus ē ꝓpter iniq̇tates nr̄as ⁊ attri
tus eſt ꝓpẗ ſcelera noſtra. Et ſic xp̄s
nos lauit ⁊ redemit In cui⁹ figurā de
latere xp̄i pēdētis in cruce exiuit ſāg
uis ⁊ aq̄ ut dī. Joh. xix. ſc; aq̄ ablu
tōis ⁊ ſanguis redēptōis Tercio paſ
ſus eſt ꝓ nob̄ viuificādis. q̇a oēs in

peccatis mortui eramꝰ vñ Gre· Mor
tē nrā; ·ſ· culpe moriēdo deſtruxᵗ· Exē
plū· ſicut pellicanꝰ effundēdo ſāguinē
ſuū ſuos filios mortuos reſuſcitat ꝛ
viuificat· ſic ꝛ xp̄s p ſuū ſanguinē;
nos viuificaᵗ vñ in pš· cj· Similis factꝰ
ſū pellicano Quarto paſſus eſt ꝑ no
bis ſaluādis· qꝛ oēs mōꝛli īfirmita
te pſtrati iacebamꝰ· vñ pš· cvj· Mi
ſit verbū ſuū ꝛ ſanauit eos vñ Aug·
De latere ꝛ paſſiōe xp̄i fluxerūt oīa
ſacramēta q̄ ſūt aīe languētis effica
ciſſīē medicine· Quinto paſſus ꝑ no
bis ē; ad celū ciuitatē nrā; reducēdis ꝛ
intromittēdis de q̄ oēs exulabamus
Exēplū· ſicut ſi rex vincēs regē inimi
cū ſuū q̄ terrā ꝛ ſbditos ſuos abſtu
lerat vinciat cū catenis in carcere ꝛ bo
na eiꝰ diripit· et oēs captiuos q̄s te
nebat liberat· ꝛ exules ad ciuitatē re
ducit· ſic xp̄s fecit diabolo quē in cru
ce debellauit ꝛ ī īfernū catenis victū
miſit· ꝛ oēs hoīes q̄s tenebat capti
uos liberauit ꝛ ad celos reduxit

¶ Dn̄ica ī ramis palmaꝝ Ad phil· ij

Fr̄es· Hoc ſentite in vob: qd ꝛ
in xp̄o Iħu· Qui cū in foꝛ dei
eēt: nō rapinā; arbitratꝰ ē eē
ſe eq̄lem dō· ſꝫ ſemetipſū exinaniuit:
formā accipiēs: in ſilitudinē hoīm fa
ctꝰ: ꝛ habitu inuētꝰ ut hō· hūiliauit
ſemetipſū; factꝰ obediēs vſq; ad mortē
mortē aūt crucis· Propter qd ꝛ deꝰ exal
tauit illū: ꝛ donauit illi noīe qd ē ſup
oē noīe· ut in noīe iħu oē genu flecta
tur: celeſtiū t̄reſtriū et infernoꝝ· Et
oīs lingua confiteat: qꝛ dn̄s iheſus
xp̄s in gl̄ia eſt dei patris

¶ Poſtilla·

Hoc ſentite in vobis quod· ꝛc̄·
Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribᵗ ſan
ctus paulus· di· Implete gaudium
meū ut idē ſapiatis· eandē caritatem
habētes Nihil p cōtentionē agētes
neq; p inanē gl̄a;· ſed in humilitate
ſupiores ſibīinuicē arbitrātes· Tūc
ſequit̄ ep̄la hodierna· Hoc ſētite in
vobis qd ꝛ in xp̄o iħu· Ubi ſciēdū q̄
ſequens ſeptiana maior vocat̄ eo q̄

maius ꝛ plixius habꝫ officiū· et p hꝰ
nob daᵗ intelligi q̄ iſto ſactiſſimo tē
pe magis q̄ alijs tēpibꝰ deo ſuire
debemꝰ· Itē dicit̄ ſācta: qm̄ in ea im
pij iuſtificāt̄· qꝛ in ea peīcētes abſol
uūt̄ ꝛ eccīe recōciliātur· Itē dicit̄ pe
noſa· qꝛ dn̄s nr̄ iħs xp̄s in ea labora
uit ꝛ penas p nob ſuſtinuit ꝛ nos p
ſuā amarā paſſionē redemit· Ideir
co ap̄ls Paulꝰ in hac ep̄la hoꝛt̄ nos
ad xp̄i imitationē dicēs (Fratres· hꝰ
enī ſētite) Glo· ·i· experimēto agnoſci
te· (in vobis) ·ſ· mēbrīs· qꝛ mēbra dn̄t
ſentire dolorē capit̄ (qd ꝛ in xp̄o Ihe
ſu) ſup· q̄ fuᵗ hūil· quā hūilitatē ha
bere dētis interiꝰ in corde· et n̄ ſolū ex
teriꝰ ſicut ypocrite (Qui) ·ſ· xp̄s (cū; in
forma dei eſſet) ·i· vnus in eēntia cū;
dō patre (nō rapinā arbitratꝰ eſt) di
cēdo (ſe eq̄lem eſſe deo) ·ſ· patri ſm di
uinā naturā· ſicut āgelꝰ lucifer· ꝛ pri
mi parētes· qui ſm Aug· voluerunt
rapere diuinitatē ꝛ pdiderūt felicitatē;
(ſed ſemetipſm exinauit) ·i· maxime
humiliauᵗ (formā ſui accipiēs) vim·
·i· hūanitatē aſſumēs in qua nobis
ſeruiēt (in ſimilitudinē hoīm factus)
·ſ· paſſibil ꝛ mōꝛlis ſiml̄ alijs hoībꝰ
ꝛ alios defectꝰ nature hūane ꝛ aſſu
mēdo· (ꝛ habitu) ·i· in ꝯuſatiōe (iuētus)
ſupple ē (vt hō) qꝛ int̄ hoīes duxᵗ vi
tam cōmunē Luc· vij· Uenit filiꝰ ho
minis māducās ꝛ bibēs (humiliauᵗ
ſemetipſū) Ly· ad dādū nob exēplū;
(factus obediens) ·ſ· deo pr̄i (vſq; ad
mortē· mortē āt crucis) Glo· q̄ erāt pe
na latronu;· Sap· ij· morte turpiſſiā
cōdēnemꝰ eū (ppt̄ qd ꝛ deus) ·ſ· pater
(exaltauit illū) Ly· in ſua reſurrectiō
ne aſcēſione· Gloriam enī ſui corpis
et exaltatiō; eꝰ ad celos: meruit p ſu
am paſſionē (Et donauit illi nomen
qd eſt ſup ōne nomē·) Glo· hꝰ nomē
·ſ· deus· ut ·ſ· ille q̄ eſt hō dicat̄ deus ꝛ
veracit̄ ſit (ut in noīe iħu ōne genu
flectatur celeſtiū terreſtriū ꝛ infer
noꝝ) Ly· ·i· ut ōnes ſibi exhibeant re
uerētiā· angeli· homines· et demōnes·
(et ōmis lingua cōfiteat̄) ·ſ· corpal̄r

ſpũalis .i. humana ⁊ angelica (quiā
dominus) noſter (Jħs xp̄s in gl̄a ē
dei patris) Li. q꜓ ſecundū deitatē eſt
vna gloria patris ⁊ filij.

¶ Euangelium.

IN illo tp̄e. Cū appropinquaſſ; Jhe-
ſus ierl̄imis ⁊ veniſſ; bethphage ad
montē oliueti. Hoc euangeliū cum
ſua poſtilla q̄re i p̄ria dn̄ica aduēt9.
¶ In die paſche. ¶ P̄ria Corin. v.

FRatres. Expurgate vet9 fer-
mētū: ut ſitis noua cōſperſio
ſicˀ eſtis azimi. Etenī paſcha
nr̄m imolat9 eſt xp̄s. Itaq꜓ epulemꝰ
Nō in fermēto veteri: neq꜓ i fermēto
malicie ⁊ neq̄tie. ſ꜓ in azimis ſinceri-
tatis ⁊ veritatis.

¶ Poſtilla.

EXpurgate vetus fermētū. Ante
initiū illi9 ep̄le ſcribit ſcūs pau
lus di. Neſcitis q꜓ modicū fermētu꜓
totā maſſam corrūpit. Tūc ſeq̄t̄ epi
ſtola hodierna. Vbi nōndū q꜓ h̄ tp̄e
xp̄s trāſiuit a mōrtalitate ad īmorta
litatē. ad quā etiā in generali reſur
rectōe facit nos trāſire q̄ paſcha dig
ne celebram9 ⁊ digne cōicamus. Et
ad hec mouet nos ap̄ls in p̄nti ep̄la
dicēs (Expurgte vetus fermētu꜓) .i.
corruptōe꜓ cuiuſlibꝫ pc̄ci mōrtis. Sci
endū q꜓ p fermētū ap̄ls hic intelli-
git pc̄tm̄. q꜓ ſicut fermētū corpale ſi
diu manet in maſſa anteq̄ ex eo ſit
panis totā maſſam corrūpit ⁊ imu-
tat facitq꜓ ipſā aridā. Sic ip̄m pc̄tm̄
totā maſſam gn̄is hūani corrup̄t in
trāſgreſſiōe p̄mi hois Et adhuc im
mutat hoīem ⁊ opa. Et vocat̄ pc̄tm̄
hic vet9 fermentū. q꜓ facit hoīes fieri
ſimiles ade facitq꜓ nos diſſiles Jhe-
ſu xp̄o c9 vita erat ī nouitate ſc̄itatꝭ
veritatꝭ ⁊ grē (ut ſitis) .i. eē poſſitis
(noua ɔſp̄ſio) .i. mūda farina ⁊ alba
aq̄ grē ɔglutinata. Eſt āt ɔſperſio.
farina p aquā ɔglutinata ſine ferm̄
to ⁊ ſignificat xp̄ifideles aq̄ baptiſ-
matis ablutos ī caritate ɔglutina-
tos Nota vet9 fermētū d꜓ der alt ſuer
deich. Noua ɔſperſio. die nuwe de-

ſprengung (ſicˀ eſtis azimi) .i. ſicˀ fui
ſtis ī baptiſmo ſine fermēto pc̄ci pu-
ri effecti. ſic maneatꝭ. q. d. vos tene
mini eē noua cōſperſio q꜓ facti eſtis
azimi .i. puri in baptiſmo (etenī꜓) .i.
ꝓpterea (xp̄s) q̄ eſt (paſcha nr̄m) .i.
ver9 agn9 paſchalꝭ (imolat9 eſt) ſup
ple in cruce corpalꝭ et in altari ſacra
liter (Itaq꜓) .i. p̄terea (epulemꝰ) id ē
mādu cem9 cibū iſtū (non in fermēto
veteri) Vi. in ɔſcia alic9 pc̄ci mōrtis
(neq꜓ in fermento malicie et neq̄tie)
Tho. malicia d꜓ pc̄tm̄ q̄d q̄s ɔmittit
in aliu꜓. Neq̄tia in ſemetipſū (ſed in
azimis) Gor. .i. in puritate (ſinceri-
tatis) .ſ. ad deū (⁊ veritatꝭ) ad p̄xim̄.

¶ Euangelium.

IN illo tp̄e Maria magdalene ⁊ ma
ria iacobi ⁊ ſalome emerūt aromata
ut venientes vngerent iheſū. Et valde
mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad mo-
numētū orto iā ſole. Et dicebāt ad in
uicē. Q̄s reuoluet nob̄ lapidē ab ho
ſtio monumēti? Et reſpiciētes viderūt
reuolutū lapidē. Erat q̄ppe magnus
valde. Et introeūtes ī monumētū vi-
derūt iuuenē ſedētē in dextrꝭ coopertu꜓
ſtola cādida ⁊ obſtupuerūt. Qui dicˀ
illꝭ. Nolite expaueſcē. iheſū q̄ritꝭ na
zarenū crucifixū ſurrex̄t nō ē hic Ecce
loc9 vbi poſuerūt eū. S꜓ ite dicite diſci
pulꝭ e9 ⁊ pet°. q꜓ p̄cedet vos ī galileā
ibi eū videbitis ſicut dixit vobis

¶ Poſtilla.

MAria magdalene et. Mar. xvj.
Hiſtoria h9 euāgelij facta ē an
no xp̄i. xxxiij. ⁊ totidē diebꝫ q̄t fluxe
rūt a feſto natalꝭ dn̄i vſq꜓ ad paſcha
ſeq̄ns. vj. kal. aprꝭ. luna. xvij. indi
ctōe. vj. Añ initiu꜓ illi9 euāgelij ſcri
bit Marc9 q꜓ Joſeph ab arimathia
ciuitate: accepto corpe iheſu ī ſindone
mūda: poſuit in monumēto. q̄d erat
excīſū de petra ⁊ aduoluit lapidē ad
hoſtiū monumēti. Maria aūt mag
dalene ⁊ maria Joſeph aſpiciebantꝭ
vbi ponerꝭ (Et cū trāſiſſ; ſabbatū) in
hoc euāgelio p̄° ſit mētio de deuotōe
illaꝝ ſcāꝝ mulieꝝ q̄ dilexerunt xp̄m

in vita. q̄ ſeq̄bāẓ eū ⁊ alie multe mu
lieres q̄ miſtrabāt ei de facultatibus
ſuis Dilexerāt eū et in morte q̄ ſeque
bāt eū in cruce pendētē. Dilexerūt eū
pꝰ mortē; ideo vnguēta portauerāt ut
corpꝰ eiꝰ vngerēt Et h̄ ē qđ h̄ d̄r (ma
ria magdalene) q̄ fuit ſoror ſcē marthe
et ſācti lazari (⁊ maria iacobi) mino
ris mat. q̄ cleophe filia fuit ⁊ vxor ip
ſiꝰ alphei (⁊) maria (ſalome) filia. et
vxor zebedei. ⁊ mat̄ illoꝝ duoꝝ apſo
lorū. ſ. iacobi minoris ⁊ iohis euāge. et
p̄ma illaꝝ xº nihil attinebat niſi fide ⁊ de
uotōe. ſ. magd. alie due erāt mr̄ tere
xp̄i. ſ. ſorores matris v̄gis (emerūt aro
mata) i. vnguēta arōtica (ut venientes
vngerēt ihm̄) i. corpꝰ dn̄i nr̄i ih̄u qđ
de cruce poſitū viderāt in ſepulcro repoi
Conſuetudo ei erāt iudeoꝝ vngere corpa
mortuoꝝ ut ↄſuarētẓ a fetoē ab īane
ratōe ⁊ a v̄miū corroſiōe. ſ; ille mu
liēs erāt decepte. q̄ cū corpꝰ ē deitate
eēt ībalſamatū: ſi p mille ānos iacu
iſſꝫ in t̄ra nec potuiſſꝫ putreſieri nec in
cinerāri. nec ī in vermes ḡnari vn̄ pš. xv
d̄r. Nec dab̄ ſcm̄ tuū videre corruptōē
(Et valde mane) Ja. ianu. Si erāt val
de mane quō ortꝰ erat iā ſol. Dicēdū
q̄ ille mlieres ī ciuitate hitabāt. ſepl̄
cū āt extr̄ ciuitatē erat. ⁊ ſic valde ma
ne venerunt. i. venire incipiūt ſed iam
ortus erat ſol qn̄ puenerūt. Vel ſol
d̄r ipſe xp̄s q̄ ortus erat id ē ſurrexit
(vna ſabbatoꝝ) intelligēdū ē pria
die a ſabbato q̄ nc̄ dn̄ica dies d̄r. Ju
dei eī dies noiant a ſabbato dicētes.
Pria ſabbati ſcđa ſabbati tercia ſab
bati ⁊c̄. (venit ad monumētū) Queriẓ
q̄re v̄go Maria nō venit cū iſtis mlieri
bꝰ ad monumētū. Rn̄det q̄ btā v̄go
ſciebat q̄ xp̄s reſurrexerāt ⁊ q̄ corpꝰ
eiꝰ in monumēto n̄ erāt. nā pie credēdū
eſt q̄ an̄ oēs hoies iā ſibi apparuerāt
nā xp̄s p̄cepit honorare pīe; ⁊ mr̄ē;
ſꝫ q̄lis honor eēt ſi aliqs vlt̄ mactare
mēs pſonas extraneas p̄mo viſita
ret. ⁊ ad matrē de ſua abſētia deſola
tā vltiō viſitandā accederet. Sic xp̄s
mr̄ē; non multū honoraſſet: ſi prius

alios de ſua reſurrectione letificaſſet
et tādē matri deſolate apparuiſſꝫ. Itē
q̄ ipſa p̄ ceter̄ hoībꝰ in morte ſua
maiori dolore pfuſa fuit: ideo merito
p̄ oībꝰ hoībꝰ de reſurrectiōe ſua p̄mo
letificari debuit (Et dicebāt adīuicē
Quis reuoluet nob̄ lapidē ab hoſtio
monumēti) Ly. q. d. nō poſſumꝰ re
uoluē per nos ipſas. q̄ erat magnus
valde. Pro q̄ ſciēdū q̄ monumentū
tripliciter clauſū erāt. ſ. grādis lapidis
ad hoſtiū aduolutōe. ſigilli appoſiti
one. ⁊ militū deputatione. ſed xp̄s q̄
exiuit de clauſo vtero virginis ipſe de
ſepulcro exiuit ſaluis ſigill̄ (Et reſpi
cientes viderūt reuolutū lapidē) p an
gelū q̄ venerat ad manifeſtādū xp̄i
reſurrectionē. ut p; Mat. xviij. An
gelꝰ autē dn̄i deſcēdit de celo ⁊ reuol
uit lapidē ⁊ ſedit ſup eū ⁊c̄. (Et intro
euntes ad monumētū) i. intr̄ clauſu
rā q̄ erat an̄ monumētū (viderunt iu
uenē ſedētē ī dextris coopertū ſtola cā
dida ⁊ obſtupuerūt) Math. xxviij. d̄r
Ecce terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ Glo. ſi
cut t̄ra ī paſſione xp̄i tremuit ⁊ mo
ta ē in triſticie ſignū. ſic ī reſurrectōe
mō ē in ſigm̄ letitie. Sil̄r ſol clarior ap
paruit illo die. vn̄ Maximꝰ ī ſmone
Nā ⁊ ſolē ipſū arbitror clariorē ſoli
to ī hac die. neceſſe ē ei ut ī eiꝰ reſur
rectōe gaudeat in cꝰ paſſiōe cōdoluit
(Qui dicit ill̄ Nolite expaueſcē) Inua
ſerāt ei eas pauor ex īſolita appitōne
angli ⁊ exviſiōe cuſtoduꝫ q̄ iacebāt
ibi tāq̄ mortui (Ih̄m q̄rit̄ nazarenū
crucifixū. ſurrexit nō ē h̄) Raba. Nō
eſt h̄ p p̄ñtiā carnis. q̄ tn̄ vbiq; ē p
p̄ñtiā maieſtatis (Ecce lo. vbi po. eū)
q. d. Si m̄ n̄ vult̄ credē: vacuo credat̄
ſepulcro (Sꝫ ite di. diſ. eiꝰ ⁊ pe.) vnde
greg. petrū vocāt ex noie. ne deſpare⁊ ex
negatōe. Si ei eū noiatū nō exp̄meret. q̄
magiſ; negauerāt. venire ad diſciplos
nō audēt vn̄ Ihero. ſpēalr̄ dicit petrꝰ q̄
īdigm̄ ſe iudicabat diſciplatu dn̄ ter
negauit magiſ;. ſꝫ pcc̄a n̄ nocēt qn̄ n̄
placēt (q̄ p̄cedꝫ vos in galileā ibi eū
videbit̄) . ſ. pſonalr̄ (ſic dixit vob̄) . ſ.

immīnēte ſue paſſiōis tpe ut; Mat.
xxvij. Poſtq̄ aūt ſurrexero precedā
vos ī galileā ibi me videbit̄. vn̄ de h̄
etiā habet̄ Mat. xxviij. q̄ poſt reſur
rectionem xp̄i. xj. diſcipuli abierunt
in galileam in montē vbi cōſtituerat
illis Jheſus. ⁊ vidētes eū; adorauer̄t
Et notandū q̄ ex euāgeliȷ̄s colligit̄
q̄ xp̄s apparuit decies p⁹ reſurrectio
nē ſuā ⁊ in ipſa die reſurrectōis q̄nq̄
es apparuit ad corroborandū fidē in
cordib; fideliū ſuoꝝ. Pri̇o ſoli marie
magdalene ſb̄ ſpecie ortulaī ut; Jo.
xx. Scd̄o mulierib; de ſepulcro reuer-
tētib; ſe oñdit ⁊ eas de ſua reſurrecti
one letificauit ut p; Joh̄. xx. Tercio
petro ꝑpter abnegatōe; triſtia meſto
xp̄s ſe manifeſtauit ut p; Lu. xxiiij.
Surrexit dn̄s vere ⁊ apparuit ſimoni
Qrto duob⁹ diſcipul̄ eūtib; ī emaus
⁊ de ipſo loq̄ntib; in ſpecie peregrini
ut; Luc. xxiiij Quinto decē apl̄is cū
ſero factū eēt ⁊ fores eſſēt clauſe ꝑpt̄
metū iudeorū. venit iheſus ⁊ ſtetit in
medio eoꝝ ⁊ dix̄ eis. pax vobis ⁊ tho
mas tūc nō erat cū eis. ut habe̊ Jo.
xx. Iſtas q̄nq; apparitōes repn̄tat
ſacerdos in miſſa q̄n q̄es v̇tēdo ſe ad
ꝑplm̄. Ita q̄ tercia que fit in ſilentō
ſignificat apparitōe; factā petro. eo
q̄ neſcit̄ vbi facta ſit. Sexto apparu͛
oīb⁹ diſcipul̄ pn̄te thoma. ſ. viij. die
reſurrectōis ut; Jo. xx. Septimo ad
mare tiberiadis. ut; Joh̄. xxj. Octa-
uo. xj. diſcipul̄ in galilea in monte.
ut; Math̄. xxviij. Nono. xj. apl̄is re
cūbentibus in cenaculo in ih̄rlm ut;
Mar. vlt. Decio in monte oliueti qn̄
aſcēdit in celū ut; Lu. xxiiij. Et q̄uis
plurīes apparuerit: nō legūtur tn̄ in
euāgeliȷ̄s plures ei⁹ apparitōes p⁹ re
ſurrectionē ſuā. q2 oīa nō ſūt ſcripta
ut Johānes fatet̄ Circa pn̄s euan
geliū qd̄ loq̄t̄ de trib⁹ mulierib⁹. eſt
ſciēdum q̄ mulieēs cōmunit̄ hn̄t tres
laudabiles ↄditōes. pria q̄ freq̄nter
ſūt verecūde. rō eſt q2 timide ſūt ⁊ val
de appetitie laudis. idō timēt in honeſ
ta facere. ſcd̄a ↄditio q2 ↄmunit̄ ſunt

pie ⁊ miſericordes rō q2 molle cor hā
bēt nō potētes duꝝ q̄d ſuſtinē. tcia
q̄ ↄmūiter excedūt. ut ſi ſūt miſericor
des nimis ſūt tales. ſi crudeleſ tūc ni
mis ſūt tales. ſilr̄ de verecūdia ⁊ iue-
recūdia. Silr̄ hn̄t mulieres tres ma-
las ↄditōes. pria q̄ ↄmunit̄ ſūt gar-
rule ⁊ litigioſe. ſcd̄a q̄ ſūt ſuꝑbe. ter
cia q̄ ſūt incredule ⁊ ſupſtitioſe pluſ
q̄ viri. hoc habent ab eua q̄ plus cre
didit ſerpēti q̄ deo.

Feria ſcd̄a paſche   Act. x.

In dieb⁹ ill̄. Stans petr⁹ ī medio ple
bis dix̄ Viri frēs. vos ſcitꝭ qd̄ factū ē
v̇bū p vniūſā iudeā. Incipiēs eñi a
galilea p⁹ baptiſmū qd̄ p̄dicauit io
hānes: ih̄m a naſareth quō vnx̄ eū
de⁹ ſpū ſcō ⁊ v̇tute q̄ ptrāſijt bn̄facie
do ⁊ ſanādo oms̄ oppſſos a dyabolo.
qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos teſtes ſu-
m⁹ oim que fecit in regione iudeoꝝ ⁊
ih̄rlm. quē occiderūt ſuſpēdētes in lig
no. Hūc de⁹ ſuſcitauit tcia die. ⁊ de-
dit eū manifeſtū fieri: nō oī ꝑplo: ſꝫ te
ſtib⁹ p̄ordinatis a deo: nobis q̄ mā-
ducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū; illo poſtq̄ re
ſurrexit a mortuis. Et precepit nob̄
p̄dicare populo ⁊ teſtificari: quia ip
ſe ē q̄ ↄſtitut⁹ ē a deo iudex viuorum
⁊ mortuorū. Huic oms̄ ꝑphete phi
bēt remiſſionē pccōꝝ accipere p no
mē ei⁹: oms̄ q̄ credūt in eū;.

Poſtilla.

Stans petrus in medio ple. ⁊c.
Ante initiū h⁹ ep̄le ſcribit ſcūs
Lucas q̄ ſanct⁹ petrus apoſtol⁹ dix
it. in v̇itate ↄperi q2 nō ē pſonaꝝ ac-
ceptor de⁹ ſed in oī gente q̄ timet eū;
et opat̄ iuſticiā;. accept⁹ ē illi. Tunc
ſeq̄t̄ pn̄s epiſtola (In dieb⁹ ill̄ Stās
petr⁹ in medio plebis dixit. Viri frēs
vos ſcitis) Lx. q2 inter iudeos habi-
taſtis (quod factū ē verbū) Vm. id ē
res p v̇bū ſignata (p vniūſam iude-
am. Incipiēs eñi a galilea) ibi incē-
pit Jheſus p̄dicare vt habet̄ Lu. q̄r
to (p⁹ baptiſmū) q2 añ nō legit̄ pub
lice p̄dicaſſe (qd̄ p̄dicauit Johānes
Jh̄; a naſareth) id ē qd̄ iħi [illegible]

xp̄i venturi ioh̄es p̄dicauit. ut p̄ꝫ in euāgelio (quō vnxit eū de⁹) .ſ. ihesuꝫ in hūana nā (ſpūſcō) id ē plenitudi ne grē (⁊ v̄tute) ꝯ opatōe miracloꝝ (q̄ ptrāſijt bn̄faciēdo) quātū ad in- formatōꝫ ꝑpl̄i (⁊ ſanādo) mēte ⁊ cor- pe (oēs appſſos a dyabolo qm̄ deus erat cū illo) p plenitudinē grē (Et nos teſtes ſum⁹ qm̄ oim̄ q̄ fecit in re giōe iudeoꝝ ⁊ ihrl'm quē occiderūt ſuſ- pēdētes in ligno: hūc de⁹ ſuſcitauit tcia die ⁊ dedit eū maifeſtū fieri) lr. p mul ta argumēta reſurrectōēꝫ ſuā declarā tia (nō oī ꝑplo ſed teſtibꝫ p̄ordinatꝪ a dō) lr. reſurrectō xp̄i p̄mo manife ſtata ē apl'is ⁊ exiſtētibꝫ cū ipſ p q̄s poſtmodū alijs maifeſtata eſt (nob q̄ mādu cauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo) ad declarādū veritatē ſue reſurrectōnis (poſtq̄ reſurrex͛ a mortuis. ⁊ p̄cep͛ nob p̄dicaꝛe ꝑplo ⁊ teſtificari qꝫ ipſe eſt q̄ ꝯſtitut⁹ ē a deo) .ſ. p̄ſe (iudex vi uoꝝ) .i. iuſtoꝝ q̄ viuunt vita grē (et mortuoꝝ) .i. iniqꝝ q̄ mortui ſūt mor te culpe ꝑpt͛ qd dr̄ Ioh. v. Pr̄ oē iudi ciū dedit filio (Huic oēs ꝓphe teſtio- niū phibēt) q. d. nos ſoli ñ ſum⁹ te- ſtes e⁹. ſꝫ etiā oēs ꝓphe antiq̄ diuit⁹ in ſpirati q̄ ꝓphetauerūt de xp̄o (remiſſi onē pctōꝝ accipe p nomē e⁹) Ioh. ij. Quicūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i ſal- u⁹ erit (omnes q̄ credūt in eum) glo. ordi. ſide cum opibus.

¶ Euangelium.

In illo tēpe. Duo ex diſcipul' iħu ibāt ipa die i caſtellū qd erat i ſpacio ſtadioꝝ ſexagi- ta a ihrl'm noie emaus ⁊ ipi loq̄bat͛ adiuicē de hijs oibꝫ q̄ acciderāt Et fa ctū ē dū fabularēt ⁊ ſecū q̄rerēt ⁊ ipē iħs appropinq̄ns ibat cū ill'. Oculi aūt eoꝝ tenebāt͛ ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos. Q̄ ſūt hij ſmōes q̄s cō fertis adinuicē ābulātes: ⁊ eſtis tri ſtes? Et rn̄dēs vn⁹ cui noꝰ cleophas dixit ei. Tu ſol⁹ pegrin⁹ es in ihrl'm ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſūt in illa hijs di eb⁹? Q̄b⁹ ille dixit. Que? Et dixerūt De iħu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta po tēs i opere ⁊ ſmōe corā dō ⁊ oī ꝑplo Et quō eū tradiderūt ſūmi ſacdotes ⁊ pri cipes nr̄i i dānatōēꝫ mortꝪ ⁊ crucifixe- rūt eū. Nos aūt ſpabam⁹ qꝫ ipē eſſet redēptur⁹ iſrl'. Et nūc ſup h' oia tcia dies ē hodie qꝫ h' fcā ſūt. ſꝫ ⁊ mlieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos. q̄ an̄ lucēꝫ fuerūt ad monumētū ⁊ nō iuēto corpe e⁹ venerūt dicētes ſe etiā viſiōēꝫ āgelo rū vidiſſe. q̄ dicūt eū viuē. Et abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū ⁊ ita iuene rūt ſicut mulies dixerūt ipꝫ vō ñ inuene rūt. Et ipē dix͛ ad eos. O ſtulti ⁊ tar di ad credēdū i oibꝫ q̄ locuti ſūt ꝓphe- te. Nōne h' oportu͛ pati xp̄ꝫ ⁊ ita in traꝛe in glāꝫ ſuā Et icipiēs a moiſe ⁊ oibꝫ ꝓphetis interp̄tabat͛ ill' in oib⁹ ſcptur̄ q̄ de ipſo erāt. Et appropinq̄ uerūt caſtello q̄ ibāt. ⁊ ipē ſe finxit lōgi⁹ ire ⁊ coegerūt illū dicētes Mane nobiſcū qm̄ adueſpaſcit ⁊ iclinata ē iā dies Et intrauit cū ill' Et factū ē dū recūbēt cū ill' accep͛ panē ⁊ bn̄dix͛ ac fregit ⁊ porrigebat ill'. ⁊ apti ſūt ocu- li eoꝝ. ⁊ ipē euanuit ex ocul' eoꝝ ⁊ di xerūt adiuicē Nōne cor nr̄ꝫ ardēs erāt in nob dū loq̄ret͛ in via ⁊ apiret nob ſcpturas? Et ſurgētes eadē hora re- greſſi ſūt i ihrl'm. ⁊ iuenerūt ꝯgregatos xi. ⁊ eos q̄ cū ill' erāt dicētes. qꝫ ſur- rexit dn̄s vere ⁊ apparuit ſimōi ⁊ ipſi narrabāt q̄ geſta erāt i via. Et quō cognouerūt eū in fractōe panis

¶ Poſtilla.

Duo ex diſci. Luce. xxiiij. Hoc eu angeliū factū ē eadē die q̄ ſupra imediate ſignatū eſt. Añ initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſcūs Marc⁹ qꝫ Iħs ſurgēs mane p̄ma ſabbati apparuit p̄mo magdalene de q̄ eiecerat ſeptē demonia. Illa vadēs nūciauit hijs q̄ cū eo fuerāt. ⁊ illi audiētes qꝫ viuerēt ⁊ viſus eēt ab ea. nō crediderūt. Tūc ſeq̄t͛ ſtatī euangeliū hodiernū. Duo ex diſcipul' iħu ⁊c. Supi⁹ pbata eſt reſurrectio xp̄i p appaitōꝫ factā de- uotis mulierib⁹ ſicut in euāgelio heſ- terno dictū ē. Hic aūt pbatur reſur rectio xp̄i p appaitōꝫ factā duobus

diſcipul' itinerãtib9 · ergo dicit euan
geliũ hodiernũ (Duo ex diſcipul' ihe
ſu) Hoꝛ · nõ ex vndecĩ apl'is · ſꝫ ex ſep
tuaginta duob9 diſcipul' · quoꝝ vn9
vocabat᷑ cleophas ali9 dicit᷑ fuiſſe lu
cas euãgeliſta q̇ ex humilitate noĩ
ſuũ tacuit (ibãt ipſa die) · ſ · reſurrec-
tõis dñice (in caſtellũ qḋ erat) ſup
ple diſtãs (in ſpacio ſtadioꝝ ſexagĩ
ta ab ihrl'm) Sciendũ ꝙ ſtadiũ dicit᷑ a
ſtãdo ꝗ habet cẽtũ viginti paſſus vñ
dr̃ ꝙ hercules tot paſſus ſb vno ãhe
litu currebat ꝗ tũc ſtabat vñ ſtadium
dr̃ ſpaciũ vni9 curſus · et · xvj · ſtadia
faciũt vnũ miliaꝛ ꝗ vnũ miliaꝛ mil
le paſſus ꝯtinꝫ vñ pꝫ ꝙ emaus ñ diſ-
ſtat ab Ihrl'm p q̃tuoꝛ leucas itegre-
ſꝫ deficiũt q̃tuoꝛ ſtadia · (Et factũ eſt
dum fabularẽt᷑ ꝗ ſecũ q̃rerẽt) ñ de va
nis ſꝫ de hijs q̃ acciderãt · ſ · de opibus
ihũ ꝗ morte ei9 (ꝗ ipẽ ihs appropin-
q̃ns) Hoꝛ · ſ · corpal'r · ꝗ ſpũal'r · (ibat
cũ ill') tãq̃ ſoci9 itineris ꝗ ſcḋm glo · ut
ſuã pmiſſiõeꝫ ipleret · Dixerat eñ ut
hẽt Math · xviij · vbi duo vl' tres cõ-
gregati fuerĩt ĩ noĩe meo ibi ſũ ĩ me
dio eoꝝ · nã de corpe gl'ificato dr̃ Au
guſ · ꝙ vbicũq̃ voluerit ſpũs ibi ptĩ-
nus erit ꝗ corp9 · (Oculi autem eoꝝ
tenebãt᷑ ne eũ agnoſcerẽt) Ly · q̇a in
credulitas eoꝝ ꝗ dubietas demẽbat᷑
ꝙ xp̃s cogñtõꝫ ſui corpis ab eis retar
daret · vñ Greg · de ſe loquẽtib9 p̃ſen
tiam exhibet ſꝫ de ſe dubitantib9 ſpẽ
cognitõnis aufert (Qui ſũt hij ſmo
nes quos cõfert' ad inuicẽ ãbulãtes
et eſtis triſtes) nõ q̃rit ex ignorãtia
ſꝫ ut eoꝝ reſpõſione icredulitas eoꝝ
ꝯuenienti9 arguat᷑ (Et rñdẽs vn9 cui
nomẽ cleophas dixit ei · Tu ſol9 pere
grin9 es in ihrl'm) Ly · i · cũ multi pe-
grini hijs diebꝫ venerũt ihrl'm mirũ
eſt ꝙ tu ſol9 int᷑ alios peregrinos ig
noꝛes ea q̃ ſunt nota alijs omnibus
(Quib9 ille dixit · Que · Et dixerũt · de
ihesu nazareno · q̇ fuit vir ꝓpha potẽs
in opere) · ſ · miraculoꝝ (et ſermone)
· ſ · p̃dicationis ꝗ doctrine Pẽs eñ ſi
cut ꝓphetã eũ habebãt · ergo dr̃ (corã

deo ꝗ omni ꝑplo) nã corã ſup̃mis ſacer
dotibꝫ vñ ſeq̇t᷑ (Et quõ ſũmi ſacerdo-
tes ꝗ principes noſtri) Hoꝛ · ſũmi ſa-
cerdotes vocãt᷑ hic prelati clericoꝝ
principes prelati laycoꝝ (tradide
runt eum) ſcꝫ Pylato (in damnatõ-
nẽ mortis ꝗ crucifixerunt eum) quia
ad inſtantiam ꝗ petitionem iudeoꝝ
Pilatus fecit eum crucifigi (Nos ãt
ſperabam9 quia ipſe eſſet redemptu
rus Iſrahel) Hoꝛ · ſ · a temporali ſer-
uitute romanoꝝ · et de ſpũali ſeruitu
te demonũ ꝗ pc̃oꝝ ſic eñ p̃dictũ erãt
in pſ · cxxix · Apud dñm miaꝗ copi-
oſa apud eũ redẽptio (Et nũc ſup h̃
oĩa tcia dies ẽ hodie ꝙ h̃ facta ſunt)
· ſ · dies reſurrectõis · a die · ſ · q̃ hec fac
ta ſũt · i · a die paraſceues q̃ xp̃s paſſ9
fuit ꝗ ſepult9 (Sꝫ ꝗ mulieres q̇dã ex
nr̃is) · ſ · maria magdalena ꝗ maria
iacobi ꝗ ſalomõe (terruerũt nos q̃ an
luce fuerũt ad monumẽtũ ꝗ non inuẽ
to corpoꝛe ei9) q2 xp̃s ſurrexerat nõ ĩ
nocte ſꝫ in ipſo pũcto diei qḋ vocatur
diluculũ (venerunt dicentes ſe etiaꝫ
viſiõꝫ ãgeloꝝ vidiſſe) ſ · viſiõe corpa
li ĩ aſſũpt' corpibꝫ (q̇ dicũt eũ viuẽ) ſꝫ
diſcipuli nõ credebãt plene (Et abie
rũt q̇dã ex noſtris ad monumẽtũ) ſ ·
petr9 et iohẽs (et ita inuenerũt ſic͂ mu
lieres dixerunt) q2 inuenerũt ſepul-
chꝝ vacuũ corpe · et ſola lintheamina
remãſiſſe (ipſũ ꝟo nõ inuenerũt · Et
ipſe dixͭ ad eos) ex reſpõſione eoꝝ
arguẽs eos (O ſtulti) ꝓpt᷑ cecitatẽ in
tellect9 (et tardi corde) ꝓpter tardita
tẽ affect9 (ad credendũ in oib9 q̃ locu
ti ſũt ꝓphete) de xp̃i morte et reſurrec
tione · q̃s ſcripturãs debebãt intellige
re · maxime q2 fuerant cum xp̃o q̇ diſ-
ſcipulis de talib9 loq̃bat᷑ (Nõne hec
opoꝛtuit pati xp̃m) Ly · Tu ꝓpter pa
tris p̃oꝛdinatõꝫ · tũ ꝓpt᷑ hũanã redẽp
tionem · tũm ꝓpter ſcripturaꝝ imple
tionẽ (ꝗ ita intrare in gl'aꝫ ſuaꝫ · ſ ·) ſcꝫ
p paſſionẽ ꝗ mortẽ tãq̃ p arctã viã ꝗ
p anguſtã poꝛtã · Ex h̃ pꝫ ꝙ fatui ſũt
q̇ ſine tribulationibꝫ volũt intrare in
gl'am alienã · cũ xp̃s p paſſionẽ ſuã

intrauit in glo͂a; ꝓpriã et hoc ꝓpter no
ſtrã informationẽ. ut ſcꝫ diſcam⁹ qꝛ
ꝑ multas tribulatões oportet nos ĩ
trare in regnũ celorũ. ut hẽtur Actu.
xiiij. (Et incipiẽs a moyſe ⁊ oibꝫ pro
phetis) oẽs em̃ de ipſo ꝓphetauerũt ut
teſtat᷑ btũs pet. Actu. x. huic oẽs ꝓ
phete teſtiomũ ꝑhibẽt (int᷑ptetaba
tur) .i. exponebat (illis in oib⁹ ſcrip
turis q̃ de ipſo erãt) Ly. ñ qꝛ oẽs ſcꝑ
turas q̃ de xp̃o ſũt explicaẽt: qꝛ in tã
breui tpe nõ fieret. ſꝫ explicauit q̃n
tũ ſufficiebat ad ꝓpoſitũ oñdendum
(Et appropinquerũt caſtello q̃ ibãt)
ſcꝫ duo p̃dicti diſcipuli (⁊ ipſe) .ſ. do
min⁹ ihẽs (ſe finxᵗ longi⁹ ire) Glo. ta
lẽ; exhibuit ſe eis in corpe. q̃lis ap̃d
eos eẽt in mẽte. ſcꝫ extraneũ ⁊ lõgi⁹
iturũ. vñ Vdalric⁹ dicit. Si q̃s dat ꝑ
aliqð op⁹ vl̃ ꝑ verbũ duplex aliq̃d
intelligẽ: qð nõ eſt intẽtõe fallẽdi. ſꝫ
intẽtõe vtilitatꝭ ꝯſeq̃ntis: talẽ ſimu
latõe; nõ eẽ pctm̃ (Et coegerũt illũ) .i.
obnixe rogauerũt deſiderantes adhuc
audire illũ. vnde Greg. hõ exẽplo col
ligit᷑ qꝛ pegrini nõ ſolũ ad hoſpitiuꝫ
vocãdi ſũt ſꝫ eẽ trahẽdi (dicẽtes Ma
ne nobiſcũ dñe) Ecce optima petitio
petũt em̃ diuinã cohabitationẽ ⁊ man
ſione; (qm̃ adueſpaſcit) q̃ad noctis
appropinq̃tionẽ (et inclinata eſt iaꝫ
dies) q̃ad diei declinatõem (Et intra
uit cũ illis) Ecce hoſpes ille cũ q̃ veni
unt oĩa bona. Sapiẽ. vij. (Et factũ ẽ
dũ recũbẽt cũ eis) hĩc magiſt᷑ cũ diſci
pul᷑ (accepit panẽ ⁊ bñdixit ac fregᵗ
⁊ porrigebat illis) Ly. ſicut ꝯſueue
rat facere añ paſſionẽ. Sic em̃ frãge
bat panẽ ac ſi ſcindẽẽt cũ cultello (Et
apti ſũt oculi eorũ) Ly. qꝛ voluntarie
ſe eis oñdit in effigie q̃ erat ꝯgnoſci
bilis ab eis (⁊ cognouerũt eũ) ſuple
in bñdictõe ⁊ fractione panis (⁊ ipẽ
euanuit ex oculis eoꝝ (ſbtrahẽdo ab
eoꝝ aſpectu corpali ſuã pñtiã corpa
lẽ (Et dixerũt ad inuicẽ. Nonne cor
noſtrũ ardẽs erat in nobis) .ſ. ardoẽ
caritatꝭ (dũ loq̃ret᷑ in via ⁊ aperiret)
.i. exponeret (nobꝭ ſcripturas) .ſ. nos

inſtruẽdo (⁊ ſurgẽtes eadem hora re
greſſi ſũt in ihrlm) Ly. quãuis ei iã
eẽt tarde tñ ex fidei feruore ⁊ remoto
iudeoꝝ tiore ſtatĩ regreſſi ſũt ĩ ihrlm
ad illos diſciplos q̃ erãt incluſi ꝓpt᷑
metũ iudeorũ. ut hẽtur Johis. xx. ad
nũciãdũ eis xp̃i reſurrectõem (⁊ iue
nerũt ꝯgᷓgatos vndecĩ) ſcilicet aplos
qꝛ iudas ab eoꝝ ꝯſortio receſſerat. ⁊
mathias nõdũ electus eẽt (⁊ eos q̃ cũ
illis erãt) .ſ. lxxij. diſcipulos vel oẽs
vel aliq̃s (dicẽtes) illis .ſ. q̃s ꝯgrega
tos iuenerãt (qꝛ ſurrexit dñs vere et
appuit ſimõi) .i. petro. qñ ãt iſta ap
paritio facta ſit ñ le²expſſe. ſꝫ tñc cre
dit᷑ fuiſſe facta. qñ Petrus currebat
ad monumẽtũ. ⁊ videẽt linteamia po
ſita abijt mirãs ſecũ qð factũ fuerat
Nõndũ qꝛ ꝑ oibꝫ vir̃ petro p̃io ap
puit p⁹ reſurrectõem ſuã. ⁊ ſm̃ Gre.
triplici rõe. Pri⁰ ut peccatũ trine ne
gatõis ei indultũ oñdẽt ne deſperaẽt
Scdõ ut facto eũ doceẽt q̃lr ſbditꝭ ſuis
pñitẽtibꝫ ꝯdeſcẽdẽ dẽret q̃ntũcũqꝫ pec
caſſẽt. Tercõ ut pctõribꝫ oibꝫ ſpẽ mi
ſericordie ⁊ venie daẽt. oñdẽdo qꝛ pec
catoẽs nõ deſpiceẽt (Et ipſi narrabãt
que geſta erãt in via) .ſ. quõ argue
bat duriciã eoꝝ ⁊ q̃liter ipẽ expoſuit
eis ſcptuãs. quõ ꝯgñuerũt eũ i fractõe
panis. Quia viderũt eũ bñdicẽ. frã
gere ⁊ diſtribuẽ panẽ ſic ſolebat fa
cere int᷑ diſciplos ſuos añ mortẽ ſuã
¶ Feria tercia paſche ¶ Actuũ. xiij.

In diebꝫ ill᷑. Surgẽs paul⁹ et
manu ſilẽtiũ indicẽs ait Viri
frẽs filij gñis abrahã. ⁊ qui
in vobis timẽt deũ: vobis verbũ ſalu
tis hui⁹ miſſum eſt. Qui em̃ habi
tabant ihrlm: ⁊ pricipes eius hunc
ignorãtes ⁊ voces ꝓphetarum que ꝑ
omne ſabbatũ legunt᷑ iudicantes i
pleuerũt. Et nullã cãꝫ mortis in eo
inuenientes: petierunt a Pylato ut
interficerẽt eũ. Cum conſũmaſſent
omnia q̃ de eo ſcꝑta erant deponẽtes
eũ de ligno: poſuerũt in monumento
Deus vero ſuſcitauit eũ a mortuis tcia
die: q̃ viſus eſt ꝑ dies multos his

qui ſimul aſcenderāt cū eo de galilea
in iheruſalem· q̇ vſq; nūc ſunt teſtes
eius ad plebē· Et nos vobis annūci
am⁹ eam que ad prēs noſtros repro
miſſio facta eſt· qm̄ hāc adimpleuit
filijs veſtris reſuſcitās ihesū

Poſtilla·

SVrgens Paulus a manu· ꝛc·
Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſā
ctus Lucas ꝙ ſanctus paulus dixit
iudeis· Quō olim filij iſrahel poſtu
labāt ſibi regē a dedit illis Saul filiū
cis viꝝ de trbu beniamī ānis·xl Et p⁹
hūc dedit illis dauid regē de c⁹ ſemie
nat⁹ eſt xpriſt⁹ ſaluatoꝛ predicante
iohāne ante faciē aduentus eius ba
ptiſmū penitentie omni populo iſra
hel Cū autē impleret iohānes curſū
ſuū dicebat Quem me arbitramini
eſſe nō ſū ego· ſed ecce venit p⁹ me cu
ius non ſuꝫ dignus calciamenta pe
dum ſoluere· Tunc ſequitur epiſto
la pn̄s (In dieb⁹ illis· ſurgēs Pau
l⁹ a manū ſilētiū idicēs) Lv· ut meli⁹
in tāta multitudie audiret (ait Viri
fratres· filij generis abrahaꝫ· a q̇ in
vobis timēt deū· vobis v̄bū) ſ· incar
natū (ſalutis h⁹ miſſū ē) ſ· pricipali
ter Tu qꝛ ihesus xp̄s iudeis ipa pſo
na p̄dicauit· tū qꝛ in medio iudee· ſ· i
iheruſalē opat⁹ ē ſalutē (Qui em̄ ha
bitāt iheruſalē) Lv· quātū ad vulga
res (a pricipes e⁹) quātū ad maioēs
(hūc ignorātes) ſ· ihesū nazarenū eē
xp̄m veruꝫ a ſaluatorē hoim (a voces
ꝓphetaꝝ q̄ p oē ſabbatū legūt· iudi
cātes) ſ· ihesū morte eē dignū (iple
uerūt) ꝓphetias de ei⁹ paſſione p̄dic
tas· ſm ꝙ dicit yſa· liij· Tanq̄ ouis
ad occiſiōeꝫ ducet· Itē ihere· xi· Ego
quaſi agn⁹ māſuet⁹ q̇ portat ad vic
timā (Et nullā cauſā mortē inuenie
tes in eo) ſic̄ ptꝫ in euāgelio a Pilati
teſtionio (petierūt a pilato ut interfice
ret euꝫ) p milites ipſius· Et licet pri
mo reſtiterit· tñ finalit̄ petitōi eorū
acq̇euit iudeoꝝ fauore a ceſaris tiore
(Cūq; ꝯſūmaſſent oia) ſ· pūſi iudei
(q̄ de eo ſcripta erāt) ſ· xp̄ō (deponen
tes eū de ligno) ſ· boī iudei Joſeph de
arimathia a Nicode⁹ (poſuerūt eū in
monumēto De e⁹ vo) ſ· p̄i· (ſuſcitauit
eū) ſ· hoīē xp̄m (a mor· t· di· q̇ vi· ē)
viuēs (per dies multos) ſ· xl (hijs)
ſ· ap̄lis (q̇ ſimt̄ aſcēderāt cū eo de ga
lilea in ihr̄lm qui vſq; nūc ſūt teſtes
eius ad plebē) p opatōꝫ miraculoꝝ
in noie ip̄i⁹· (Et nos vob̄ ānūciam⁹
eā q̄ ad prēs nr̄os repromiſſio fcā ē)
ſ· de xp̄i incarnatione a paſſione a eius
reſurrectione (qm̄ hanc deus imple
uit filijs v̄ris reſuſcitās ihesū) xp̄m·

Euangelium·

IN illo tp̄e· Stetit ihesus i medio diſ
cipuloꝝ ſuoꝝ a dixit eis· pax vob̄ ego
ſū nolite timē· Cōturbati vo a ꝯterriti
eſtimabāt ſe ſp̄m videre dixit eis Q̄d
turbati eſtis a cogitatōes aſcēdūt in
corda v̄ra· Videte man⁹ meas a pedes
qꝛ ego ipſe ſū palpate a videte· qꝛ ſp̄ūs
carnē a oſſa n̄ hꝫ ſic̄ me videt̄ hr̄e Et
cū hc̄ dixiſſ oñt eis man⁹ a pedes Ad
huc āt ill̄ nō credētibꝫ a mirātibꝫ pre
gaudio dixit· hētis hic aliq̇d qd̄ mādu
cet At illi obtulerūt ei ptē piſcis aſſi a
fauū mell̄· Et cū māducaſſ corā eis
ſumēs reliq̇as dedit eis a dixit ad eos
Hec ſūt v̄ba q̄ locut⁹ ſū ad vos cū ad
huc eſſē vobiſcū· q̇m nēce eſt ipleri
oia q̄ ſcp̄ta ſūt in lege moiſi a ꝓphetis
a pſalmis de me· tūc apuit ill̄ ſenſū
ut intelligerēt ſcripturas a dixit eis
Qm̄ ſicut ſcriptū ē· a ſic oportebat
xp̄m pati et reſurgere a mortuis die
tercia· a p̄dicare in noie eius pniam
a remiſſiōeꝫ pctōꝝ in oēs getes·

Poſtilla·

STetit ihesus in medio diſci· ꝛc·
Luce· xxiiij· Johānis· xx· Hoc
euangeliū factuꝫ eſt Anno a die quo
ſupra videlicet in die paſche A ñ initi
um illi⁹ euan· ſcribit ſanct⁹ Johā· Q̄
maria magdalena vidit ihesū ſtātē a
nō ſciebat ꝙ ihesus eſſ Dic ibi mu
lier q̇d ploras quē queris· Illa eſti
mans qꝛ ortulan⁹ eſſ· dixit ei Dn̄e ſi
tu ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſui
ſti eū· a ego eū tollā· Tūc poſtmodū

ſeqtur euanᵐ hodiernū (Stetit ihs in
medio diſciplox ſuox) Cor. Cū diſci
puli inter ſe loq̄rent de reſurrectōne
dn̄i nr̄i ihu xp̄i Iā em̄ erat eis nūcia
ta a mulierib9 ⁊ a petro ⁊ a Iohāne
q̄ cucurrebāt ſimł ad monumētū Et ab
iſtis duobꝫ diſcipulꝭ de emaus redeū-
tibꝫ. Et iſti duo narrabāt diſcipulis
q̄ geſta erāt in via ⁊ quō cognouerit
eū in fractōe panis. Cū āt hec loq̄rētᵘʳ
(Stetit Ihs i medio eox) Erāt ei diſ-
cipuli ꝯgregati in noīe ei9 ⁊ iō ſtetit
in medio eox. īplens illud qꝺ añ di
xerat. Math. xviij. vbi duo vel tres
fuerint ꝯgregati ī noīe meo: ibi ſū in
medio eox (Et dixit eis. pax vob. ego
ſū nolite timē) q. d. nō timeatis ego
ſū q̄ pacē vob pmiſi ⁊ p̄dicaui. ⁊ ideo
ex auditu ſalutatōis poteſtis me co
gnoſcē (Conturbati vō ⁊ ꝯterriti) qꝛ
clauſis ianuis dn̄s Iheſus ad eos in-
trauit (eſtiabāt ſe ſpm̄ vidē) lyr. Di-
uina puidētia pmiſit ſic dubitac̄: ad
maiorē ēdificatōꝫ fidei de xp̄i reſurrec
tōe (⁊ dixᵗ eis) .ſ. eos dulcit ꝯſolādo.
(q̄d) .i. q̄ de cā (turbati eſtis ⁊ cogi-
tatōes aſcēdūt in corda v̄ra:) Videte
man9 meas ⁊ pedes meos.) Hoc dic̄
ꝓpter cicatrices vulnex. q̄s retinue-
rat in manib9 ⁊ pedibꝫ (qꝛ ego ipē ſū
qui paſſus fui ⁊ reſurrexi. palpate ⁊
videte qꝛ ſp̄us carnē ⁊ oſſa nō hꝫ ſic
me videtis hr̄e) Cor. Reſurrectio em̄
vera ē in vera carne ⁊ oſſibꝫ (Et cū hᵒ
dixiſſꝫ. oſtēdit eis manus ⁊ pedes) .i. ci
catrices manuū ⁊ pedū (Adhuc illis
nō credētib9) .ſ. pfecte. incipiebāt tn̄
iā aliq̄ꝑtulū credē (⁊ mirātib9) .ſ. de
rei nouitate (p̄ gaudio) .ſ. pn̄tie eius
p̄mo quidē territi. ſed poſtmodū ga
uiſi. ut patꝫ Ioh. xx. Gauiſi ſūt diſci
puli viſo dn̄o. Et poſtq̄ xp̄s diſcipu
lis reſurrectōꝫ ſuā pbauit p viſum et
tactuꝫ. tūc poſt hᵒ ſtatī pbauit eā per
guſtū. dicēs (Hēt̄ꝭ hic aliq̄d qꝺ mā
ducetᵉ: At illi obtulerūt ei ptē piſcis
aſſi et fauū mellꝭ) Ipſe em̄ erāt piſcis
aſſus p hūane nē paſſionē. vn̄ glo.
piſcis aſſus eſt xp̄s paſſus. ſcd̄m grīe

paſſiōis aſſat9 ⁊ fau9 mellis p diue
nature dulcedinē Cor. hec duo deſig
nāt duo q̄ deo offerre debem9 .ſ. piſcē
aſſū p carnis mortificatōeꝫ. et fauū
mellis p mētꝭ deuotōꝫ (Et cū mādu
caſſꝫ corā eis) .ſ. ad maiorē certitudi
nē. ut teſtes eſſēt de viſu (ſumēs reli
quias dedit eis) .ſ. ad maiorē pbatō
nē. qꝛ veraciter reſiduū māducaſſet.
Et poſtq̄ xp̄s pbauit reſurrectōꝫ ſu
am q̄tū ad viſū. tactū. ⁊ guſtū. Hic
pbat eā quātū ad auditū dicēs (hec
ſūt v̄ba q̄ locut9 ſū ad vos cū adhuc
eſſē vobiſcū) .ſ. ī carne mortali añ paſ
ſionē meaꝫ (qm̄ nece eſt impleri oīa
que ſcripta ſūt in lege moyſi ⁊ in pꝛo-
phetꝭ ⁊ pſalmis de me) utꝫ Math. v.
Donec trāſeat celū et terra iota vnuꝫ
aut apex vn9 ñ p̄teribit a lege donec
omnia fiant (⁊ aperuit illis ſēſuꝫ) .v.
intellcūꝫ p grām intnā (ut intellige
rent ſcripturas. et dixit eis. q̄miaꝫ ſic
ſcriptū eſt ⁊ ſic oportꝫ xp̄m pati ⁊ re
ſurgere a mortuis ⁊ p̄dicari in noīe
ei9 pn̄iaꝫ) .ſ. ex pte hoīs (⁊ remiſſiōeꝫ
pctōx) ex pte dei. cui9 ſoli9 eſt pecca-
ta dimittē. Actu. iiij. Non eſt aliud
noᵐ ſb celo datū hoīb9 in quo oporte
at nos ſaluos fieri (in oēs gentes)
Nō vna tm̄. utꝫ Math. xvj. Incipi
entes a ihrl̄m. qꝛ Ihrl̄m eſt ī medio
t̄re habitabił et ab illo loco ꝯueniēt
incipit p̄dicatio euāgelij. utꝫ p apoſ-
tolos et alios xp̄i diſciplos ēcāq̄ qꝛ
p orbē diſpſos In oēm terrā exierat
ſon9 eox ſcꝫ p̄dicatōis. ſcd̄m qꝺ fuerāt
ꝓphetatū pſ. xviij. In oēꝫ terrā exi-
uit ſon9 eox. ⁊c̄. Et in ſignū h9 xp̄s
in die aſcēſiōis mittēs diſcipulos ſu
os dixit eis. Ite in mūdū vniuerſuꝫ
p̄dicate euāgeliuꝫ omni creature
Circa pn̄s euangeliuꝫ vbi d̄r. Stetit
Iheſus in medio diſcipu. Nōndū qꝛ
Iheſus poſt reſurrectionē ſuā in me
dio diſciplox ſuox ſtetit. In hoc do
cet nos mediū tenere in cūctis v̄bis
⁊ opib9 nr̄is. Locus em̄ medius eſt
tut9 Exēplū. ſi cordā in cithara arti
fex tēdᵗ multū: rūpi: ſi paꝝ: nō murat

vel nihil ſonat. ſi mediū: dulciter cā
tat. Sequit̄ in euangelio. Cum man
ducaſſet corā eis. Querit̄. vtrū reſur
gentes ampliꝰ comedant ⁊ bibant.
Rn̄det Hugo de p̄ſto. ꝙ nec boni nec
mali ampliꝰ cō̄edant ⁊ bibāt. Ad qd
eni̅ bn̄i cō̄ederēt cū nūq̄ ameſcāt. vt
Apocal. vij. Sancti ampliꝰ nō̄ eſurī-
ent neq̄ ſitient. Dānati autē ſi fame
ſcāt: n̄ hēbūt qđ cōedāt. Et ſi obijcit̄
ꝙ xp̄s pꝰ reſurrectōē ꝯ comedit. Dicē
duꝫ eſt ꝙ nō̄ comedit ꝓpter neceſſita
tē vel delectatōnē ſꝫ vt oſn̄deret ſe eun
dem eſſe qui p̄us cum eis comederat
⁊ biberat.

¶ Feria. iiij. paſche. Actuū. iij.

In diebꝰ illis. Aperiens Petrus os
ſuum dixit. Viri iſrahelite ⁊ qui time
tis deum audite. Deus abrahā ⁊ deꝰ
Iſaac et deus Iacob. deꝰ patrum no
ſtroꝝ glorificauit filiū ſuū ih̄m quē
vos q̄dē tradidiſtis ⁊ negaſtis an̄ fa
ciē pilati: iudicāte illo dimitti. Vos
aūt ſanctū ⁊ iuſtū negaſtis. ⁊ petiſtis
viꝝ homicidā donari vob̄. auctorem
vo vite interfeciſtis. Quē deꝰ ſuſcitauit
a mortuis cuiꝰ nos teſtes ſumus. Et
nūc fratres ſcio. ꝗꝛ p ignorantiā feci
ſtis: ſicut ⁊ principes veſtri. Deꝰ autē
q̄ prenūciauit p os omniū ꝓphetaꝝ
pati xp̄m ſuuꝫ: ſic impleuit. Penite
mini igit̄ ⁊ cōuertimini: vt deleant̄
peccata veſtra.

¶ Poſtilla.

Aperiens Petrus os ſuum. ⁊c.
Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſan
ctus Lucas in eodē. cap. Qꝛ ſanctus
petrꝰ dixit ad quendā viꝝ claudū ex
vtero matr̄ ſue. Argētū ⁊ auꝝ nō ē
mihi. qđ āt habeo h̄ tibi do. In noīe
Iheſu xp̄i naſareni ſurge ⁊ ambula
qui ſurrexit ⁊ ambulauit. Et oīs po
pulꝰ ādmirabatur ī eo qđ cōtigerat il
li. Tūc ſtatī ſeꝗ̄ ep̄la hodiet. In die
bꝫ illis Aꝑiens petrꝰ os ſuū dixit. Viri
iſrahelite q̄ timetis deū: audite. Deꝰ abrā
hā ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob. Ly. viri h̄
mō loquēdi. ꝗꝛ cōīs erāt apđ iudeos ī
aſſercōibꝫ dignitat̄ ⁊ reꝝ iuranđ. Deꝰ patrū
noſtroꝝ q̄ eſt omīp̄s glificauit filium
ſuū ih̄m eū reſuſcitādo ⁊ ad ſuā dex-
terā collocādo quē vos q̄dē tradidi-
ſtis ſcilꝫ pilato ad interficiēdū et ne
gaſtis an̄ faciē pilati dicēdo n̄ h̄em9
regē niſi ceſarē Iudicāte illo. ſ. py
lato dimitti. ſ. dēre iōꝫ ſic innocētē.
ioh̄. xix. vos ſcm̄ ⁊ iuſtū negaſtis ⁊
petiſtis viꝝ homicidā donari vob̄ bar
rabā q̄ ꝓpt̄ ſeditōꝫ ⁊ homicidiū miſſus
erat in carcerē auctorē do vite. ſ. ſpi
ritual̄ ⁊ corpal̄ interfeciſtis ī hūani
tate aſſūpta quē deꝰ ſuſcitauit a mor
tuis per ſuā oīpotētiā cuiꝰ nos teſtes
ſumꝰ q̄ cōedi9 ⁊ bibi9 cū eo pꝰ reſur
rectōꝫ ſuā ⁊ nūc fr̄es. li. dulcit̄ eos al
loq̄t̄ vt v̄bū eiꝰ magꝰ recipiat̄ ſcio q̄ ⁊
p igrātiā feciſtis ſicut ⁊ pn̄cipes vr̄i.
Alia tn̄ fuit igrātia hic ⁊ ibi. Naꝫ pn̄
cipes q̄ erāt lr̄āti p ſcripturās q̄ p̄dicte
erāt de xp̄o p eꝰ opa p̄o cognoueīt de ihe
ſu nazareno ꝙ erāt xp̄s ī lege ⁊ ꝓphis
ꝓmiſſus. Sꝫ ꝗꝛ icepit p̄dicaꝛ cōtr̄ vi
cia eoꝝ publice ꝯcepeīt ꝯ eū inuidiā ⁊
odiūꝫ ⁊ ſic ī eis fuit ſbuſa dca noticia.
ꝗꝛ corruptio affectōis corrūpit iudici
um rōis. Et ī augm̄tū ſue malicie de
cepeīt ꝓpl̄m ſimplicē inducētes eum
ad petēdū mortē xp̄i. vt h̄r mat. xx
vij. Pn̄cipes āt ſacdotū ⁊ ſeniores per
ſuaſeīt ꝓplis ꝙ peterēt barrā ih̄ꝫ v̄o
pderēt. Et ſic pꝫ ꝙ igrātia pn̄cipū fu
it multo grauior q̄ ꝓploꝝ. Deꝰ āt q̄ p̄
nūciauit p os oīm ꝓphetaꝝ glo. or.
Vno ore locuti ſt̄ oēs ꝓphete de xp̄o.
pati xp̄ꝫ ſuū ſic ipleuit. Penitemini
igit̄ ꝗꝛ feciſtis p igrātiā ⁊ ꝯuertimini
de mal̄ vr̄is vt deleāt̄ pctā veſtra.

¶ Euangelium.

In illo tp̄e. Manifeſtauit ſe iteꝝ ihe
ſus diſcipul̄ ſuis ad mare tiberiadis
manifeſtauit āt ſic. Erāt āt ſil̄ ſimō
petrꝰ ⁊ thomaſ q̄ dr̄ didimꝰ ⁊ natha
nael q̄ erāt a chana galilee. ⁊ filij ze
bedei. et alij ex diſcipulis ſuis duo.
Dicit eis. Simō petrus. Vado piſcari
Dicunt ei. venimus ⁊ nos tecum. Et
exierūt ⁊ aſcenderūt in nauim. ⁊ illa
nocte nihil prendiderūt. mane autē

iam facto ſtetit iheſus in littore. Nõ
tamẽ cognouerũt diſcipuli: q̄r Jh̄s
eſt. Dixit eis iheſus. Pueri nũquid
pulmẽtariũ habetis? Reſponderũt
ei. Non. Dixit eis. Mittite in dexte
ram nauigij rhete ⁊ inuenietis. Miſe
rũt ergo ⁊ iã nõ valebãt illud trahe
re pre multitudine piſciũ. Dixit ergo
diſcipulus ille quẽ diligebat iheſus
petro. Dñs eſt. Simon petr9 cũ au
diſſet q̄r dñs eſt tunica ſuccinxit ſe.
Erat enĩ nudus ⁊ miſit ſe in mare.
Alij autẽ diſcipuli nauigio venerũt.
Non enĩ longe erant a terra ſed q̄ſi
cubitis ducẽtis trahentes rhete piſci
um. Ut ergo deſcenderũt in terrã vide
rũt prunas ⁊ piſcem ſuppoſitũ ⁊ pa
nem. Dicit eis Jheſus. Afferte de piſ
cibus q̄s prendidiſtis nũc. Aſcen
dit Simon Petrus. ⁊ traxit rethe in
terrã plenũ magnis piſcib9 centum
q̄nq̄gintatrib3. Et cũ tanti eſſent nõ
eſt ſciſſũ rethe. Dicit eis iheſus Veni
te prãdete. Et nemo audebat diſcũ
bentiũ interrogare eũ. Tu q̄s es. ſciẽ
tes q̄r dñs eſt. Et venit Jh̄s. et acce
pit panẽ ⁊ dabat eis et piſcẽ ſimilr̄.
Hoc iã tercio manifeſtat9 eſt Jh̄s di
ſcipul' ſuis cũ reſurrexiſſ; a mortuis.

Poſtilla.

MAnifeſtauit ſe iterum Jheſus.
Joh. xxi. Luce. xxiiij. Hiſtoria
huj9 euãgelij facta ẽ. poſt dies octo
feſti paſche ãno xp̄i q̄ ſupra. An̄ ini
tiũ illi9 euãgelij ſcribit Johã. q̄ ihe
ſus dixit thome. q̄r vidiſti me thoma
credidiſti. Beati q̄ nõ viderũt ⁊ credi
derũt. Tunc poſtmodũ ſeq̄r euãgeli
um hodiernũ. Manifeſtauit ſe iteꝝ
iheſus. Tho. Supradicte manifeſta
tiões xp̄i facte ſũt in iudea. hec aũt
in galilea. illa intus. iſta foris. quia
magnã ptẽ timoris diſcipuli poſt
poſuerãt. ideo vltra in domo cõcluſi nõ
erãt ut pri9 ſed in galileã iuerũt vbi
illa apparitio facta ẽ. Sic ergo poſtea
(manifeſtauit ſe iterũ iheſus) Li. fa
cto interuallo tempis q̄r nõ manebat
cõtinue cũ ap̄lis. Nec cõuerſabat cõti
nue cũ eis ut oñderet ſe reſurrexiſſe ad
vitã imortalem ab hoibus h9 mũdi
ſeparatã (ad mare tiberiadis) qđ eſt
ſtagnũ genezareth alio noie dr̄ ma
re galilee. Ex q̄ apparet q̄ illa appa
ritio fuit in galilea vbi eſt illud ma
re (Manifeſtauit aũt ſic) .i. p modũ
q̄ ſeq̄tur (Erant ſimul ſimõ petrus)
Iſta duo noĩa ſimł cõiungit q̄r ſimõ
fuit nomẽ ei9 pmũ. petr9 aũt erat no
mẽ ſibi de nouo a xp̄o impoſitũ ⁊ hoc
ppter fidelem xp̄i cõfeſſionẽ q̄ dixit.
Tu es xp̄us fili9 dei viui (Et thomas
q̄ dicit' didim9 ⁊ nathanael q̄ erat a
chana galilee ⁊ filij zebedei ⁊ alij ex
diſcipulis duo) Tho. ⁊ ita erãt ſeptẽ
ad inſinuandũ q̄ illi digni ſũt diui
na viſione ⁊ allocutione. q̄ ſeptẽ do
nis ſpũſſancti ſũt ornati (Dicit eis ſi
mõ petr9 vado piſcari. Dicũt ei veni
m9 ⁊ nos tecũ) Ly. erãt enĩ paupes
⁊ ideo ad pcurandũ nccãria vite: lici
te poterant redire ad exercendũ ne
gociũ qđ ſine pctõ poterat exerceri
ppter qđ Paul9 artẽ ſcenofactoriã
didicit quã an̄ nõ ſciuit. ut cũ neceſſi
tas occurreret vel vtilitas eccl'ie de la
bore ſuo viueret. ut habet' Actuũ. xx
(Et exierũt ⁊ aſcenderũt naui. ⁊ illa
nocte nihil prendiderũt) Ly. Hoc fa
ctũ eſt ut captio ſeq̄ns maĩfeſte mi
raculoſa appareret (Mane autẽ iã
facto iheſus ſtetit in litore) nõ appa
ruit ſup aquã ſicut ante paſſionẽ fe
cit. q̄nãdo viderũt ipſũ ſup mare am
bulantẽ ſ; in litore id ẽ in t'ra ſolida
ad oñdendũ q̄ ampli9 nõ erat cũ eis
in fluctib3 vite corruptibilis. ſed ma
gis tranſierat ad ſtatũ vite immortalis
(nõ tamẽ cognouerũt diſcipuli q̄r Jhe
ſus ẽ) vñ Criſ. Nõ mox oñt ſeipſũ ut
p miraculũ qđ factur9 erat cognoſce
rẽt eũ (Dicit ergo eis iheſus) tanq̄ vn9
extrane9 (Pueri nũq̄d pulmẽtariũ
habetis?) Pulmẽtariũ eſt qđ cunq̄
panis cõdimẽtũ ſiue piſcis ſit ſiue ali
ud qđ nos cõiter dicim9 pulmẽtũ (Reſ
ponderũt ei. Nõ) Ly. Credebãt enĩ eũ ali
quẽ mercatorẽ q̄ vellet piſces emere

¶ Dicꝫ eis Mittite ĩ dexterã nauigij re
the ⁊ inuenietis) Ly. predicat certitu
dinaliter effectũ futurꝝ ut ad ꝯſeqn̄
tia habeãt aĩm magꝭ attẽtũ (Miſe
rũt ergo ⁊ iã nõ valebãt illud trahe
re p̄ multitudine piſciũ) Ly. Ex q̄ ptꝫ
ꝙ piſces illi fuerũt miraculoſe adduc
ti. vꝫ ỽtute ðina de nouo formati. qꝛ
tõ nocte ibi q̄ſiuerãt ⁊ nihil inuenerãt
Dicit ꝰ diſcipulꝰ ille quẽ diligebat
ihesus) id ẽ iohãnes (petro) erat em̄
ſibi familiaris: Tho. Notãdũ ꝙ no
tãtꝛ ꝓꝓetates illoꝝ duoꝝ aplõꝝ .ſ. pe
tri ⁊ iohĩs Petrꝰ em̄ fuit feruẽtior iõ
primꝰ ad ihesũ venit Johes acutior
ideo p̄mo eũ agnouit (Dñs ẽ) ſic ei vo
cabãt xp̄m ante paſſionẽ Ly. Puri
tas mẽtis ⁊ corporis maxie diſpoĩt ho
minẽ ad cognitõꝫ ðinoꝝ ⁊ iõ Johes
q̄ ceteris purior erat. tãq̄ ỽgo citiꝰ
alijs cognouit xp̄m (Simõ petrꝰ cũ au
diſſ; qꝛ dñs ẽ tunica ſuccinxit ſe) Ly.
ut cũ maiori reuerẽtia accedẽt ad xp̄m
(Erãt ei nudꝰ) .i. parꝝ veſtitꝰ ſicꝫ ſolẽt
eẽ piſcãtes ĩ aq̄ ut ſint ꝓmptiõres ad
piſcatõis opꝰ (⁊ miſit ſe ĩ mare) hic
notãꝛ feruẽs dilectõ Petri. ĩ h̄ ꝙ nõ po
tuit ſe ꝯtinẽ q̄n ſtatĩ curreret ad xp̄m ibꝫ
ꝰ miſit ſe ĩ mare ut citiꝰ veniret ad xp̄ꝫ
ex deuotõe. qꝛ petrꝰ mẽor fuit p̄ſtine
ãbulatõis ſup aq̄s qñ ad xp̄m veneãt
ut habeꝛ Mat. xiiij. Dñe ſi tu es. iu
be me ad te venire (Alij aũt diſcipu
li nauigio venerũt) qꝛ nõ erãt ita fer
uentes nõ audẽtes mare intrare. Et
alia rõ ẽ qꝛ (nõ erant longe a t̃ra) ⁊
ideo etiã cito venire poterãt (ſꝫ q̄ſi cu
bitis ducẽtis trahẽtes rethe piſcium
Vt ꝰ deſcẽderũt ĩ t̃rã) .i. de naui ad lit
tus (viderũt prunas) .i. carbones ibi
(poſitas. ut piſcẽ ſuppoſitũ ⁊ panẽ)
nõ ſup prunas ſꝫ ibi paratũ ꝓ refectõe
eoꝝ. vñ Criſo. Iſta em̄ omnia ðina
virtute fuerunt de nouo formata ad
maiorẽ diſcipuloꝝ ꝯfirmatõꝫ in fide
reſurrectõis xp̄i (Dicit eis ihs) Nũc
familiariꝛ eis loquiꝛ tãq̄ diſcipulis
(Afferte de piſcibꝫ q̄s prẽdidiſtis nũc)
vñ Chriſ. Ne credãt fantaſma eſſe

q̄d videbãt panẽ ⁊ piſcẽ. iubꝫ ec̄ de pi
ſcibꝰ captis afferri ut etiã coquãꝛ et
comedãt (Aſcẽdit ſimon petrus) ut
magiſtri iuſſionẽ ĩpleret (⁊ traxit)
ec̄ alijs adiuuãtibꝫ (rethe ĩ t̃rã plenũ
magnis piſcibꝰ cẽtũquinq̄gitatꝰbꝰ)
⁊ ſm̄ q̄ſdã aplĩ ceperũt ibi ex oĩ ge
nere piſciũ. qꝛ ſm̄ yſido. oĩm piſciũ q̄
in aq̄ natãt cẽtũq̄nq̄gintatria gene
ra philoſophi enũciãt (Et cũ tanti
eẽnt) numero ⁊ quãtitate. qꝛ multi
et magni (nõ ẽ ſciſſũ rethe. Dicit eis
ihs. Venite prãdete) Ly. Hic notaꝛ
dei benignitas. qꝛ inuitat eos dulciꝛ
ad comedẽdũ ſcẽũ qꝛ cũ eis tũc cõedit
ad declaratõꝫ ſue reſurrectõis vñ lu.
vlti. Cum mãducaſſet inq̃t corã eis
ſumẽs reliq̄as dedit eis (Et nemo au
debat diſcũbẽtiũ interrogare eũ. tu q̄s
es) ⁊ h̄ ꝓpter cognitõis certitudinẽ.
quã habebãt de ipſo (ſciẽtes qꝛ dñs
eſt) ⁊ iõ fruſtra feciſſẽt de h̄ q̄ſtionẽꝫ
(Et venit ihs) .i. acceſſit ad mẽſã (et
accepit panẽ) quẽ de nouo ſua oĩpotẽ
ti ỽtute creauerãt (⁊ dat eis ⁊ piſcẽ ſi
militꝛ) eo mõ diuidebat eis ⁊ diſtribue
bat ſicꝫ añ paſſiõeꝫ ad declarãdũ ſuã
reſurrectõꝫ. Dicũt eciã aliq̄ doctoẽs ⁊ ſa
tis ꝓbabiliꝛ ꝙ ſic diuidebat cibaria ſo
la manu ſicꝫ aliꝰ cũ cultello. ⁊ ĩ h̄ cog
nouerũt eũ (h̄ iã t̃cio maĩfeſtatꝰ ẽ ihs di
ſcipulꝭ ſuis cũ ſurrexiſſ; a mortuis)
Certũ ẽ ꝙ iã pluries maĩfeſtauerãt ſeip
ſũ. cũ in ipſa die reſurrectõis q̄nq̄es
apꝑuit. ꝰ iſta apꝑitõ dr̄ t̃cia nõ ĩ nũo
apparitionũ. ſed ordine dierꝝ. ut pri
mo dr̄ maĩfeſtatꝰ in die reſurrectõis
ſecũdo in octaua paſche. ⁊ tercio hic
¶ Circa pñs euãgeliũ vbi dr̄ maniſe
ſtauit ſe iterũ ihs diſcipulis ſuis ad
mare galilee. Chriſ. dicꝫ ꝙ euange
liſta nominat hic locũ vbi hec maĩ
feſtatõ facta ẽ. qꝛ illic ⁊ aplĩ iuerũt.
in q̄ oñdiꝛ ꝙ iã magnã ꝑtẽ timoris
eoꝝ xp̄s eis abſtulerat: ut auderent
manifeſte exire de domo. Nõ ei vltra
in domo ĩcluſi erãt ¶ Vñ h̄ q̄riꝛ. Cur
iã ⁊ nõ p̄us iuerũt piſcari. Rñdeo ſe
cũdũ Aug. qꝛ iam magiſtro recedẽte

nō hēbant vn̄ viueēt. quā p̄mam eē
xp̄s induxit ut in piſcatōe eū agno-
ſceret. Scd̄o q̄rit. Cur petrꝰ ad piſca
tōem redijt quā ſemel reliq̄t. R̄n̄det
Greg. qꝛ hōita ars erat nutriēdi ſe p
artē piſcādi. Sāctꝰ matheꝰ āt ad te-
lonium nō vltra ſedit. qꝛ fit vix ſine
pctō. Querit tercīo vn̄ receperīt nauīz
et retia q̄ reliq̄ueīt. R̄n̄det Criſ. mu-
tuaueīt a ꝓpinq̄s. Q̄rto q̄rit. Cur nil
potuerūt cape. R̄n̄det q̄ deꝰ ita diſpo
ſuit. ut p miāculū docēt eos x^m agſcē

Dn̄ica p̄ria pꝰ paſche. Cj. Johis. v

R
Auſſimi. Omne qd̄ natū eſt
ex deo: vincit mūdū. Et hec ē
victoria q̄ vincit mūdū: fides
nrā. Quis eſt āt q̄ vincit mūdū: n̄ q̄
credit qm̄ ihs ē filiꝰ dei. Hic eſt q̄ ve
nit p aquā et ſanguinē ihs xp̄s. Nō
in aq̄ ſolū. ſꝫ in aqua et ſanguine. Et
ſpūs eſt q̄ teſtificat: qm̄ xp̄iſtꝰ eſt
veritas. Qm̄ tres ſunt q̄ teſtimoniū
dant in celo: pat. verbū. et ſpūſſcūs
et hij tres vnū ſunt. Et tres ſūt q̄ te-
ſtimoniū dāt in tra: ſpūs. aq̄. et ſan
guis. Si teſtimoniū hoīm accipimꝰ
teſtiōm dei maiꝰ eſt. qm̄ h̄ ē teſtiōm
qd̄ maiꝰ ē. qm̄ teſtificatꝰ eſt de filio
ſuo. Qui credit in filiū dei: habꝫ teſti
moniū dei in ſe.

Poſtilla.

O
Mne qd̄ natū ēē. Añ initiū hꝰ
eple ſcribt ſāctꝰ Joh. v. Hec ē ei
caritas dei ut mādata eꝰ cuſtodiamꝰ
et mādata eiꝰ g̃uia nō ſūt. Tūc ſeq̄tur
epla p̄ns. Om̄e qd̄ natū ē ex d̄o ēē.
In illa epla ſāctꝰ Joh. ꝯmēdat fidē
catholicā qꝛ nihil ea potēciꝰ nc nobi-
liꝰ vtiliꝰ nec veriꝰ nec certiꝰ. ſicꝫ pꝫ in
textu et gloſa p̄ntis eple. vn̄ dt (Om̄e
qd̄ natū ē ex deo) Vim. ſpūali gr̄ia°e
Hec aūt ſpūal natitas fit p duo. p°
baptiſmali lauacro. ſcd̄o ſpūali reme
dio (vīcit mūdū) Li. tēptatōs diabo
li et pſecutōes mūdi (et h̄ ē victoia q̄
vīcit mūdū) vim. q̄ tētatō hūana ſu
perat (fides nrā) p fidē ei hitat xp̄s ī
cordibꝰ fideliū in q̄ ē victoria (Quis
eſt āt q̄ vīcit mūdū n̄ q̄ credt qm̄ ihs

eſt filiꝰ dei) ſ. natuāl et eiuſdē natuīe
cū eo (Hic ē q̄ venit) ſupp. ad ſaluādū
homines (p aquā) baptiſmi (et ſāg
uinē) paſſiōis et redēptiōis (Jhs xp̄s
Non in aq̄ ſolum) Vim. i. nō ſanctifi
cauit aquā baptiſmi (ſed in aqua et
ſāguine) q̄ fluxeīt de latē eiꝰ ī cruce de
dit etiā virtutē ceteris ſacrīs. Joh. xix
Vnꝰ militū lācea latꝰ eꝰ apuita ꝯti°
exiuit ſanguis et aq̄ (et ſpūs ē q̄ teſti
ficat) i. ē teſtiōniū dedt (qm̄ xp̄s eſt
veritas) i. verꝰ deꝰ et verꝰ homo. (Qm̄
tres ſūt q̄ teſtiōniū dāt ī celo) vim. de
diuinitate ſ. (pr̄ verbū et ſpūſſcūs) pat
in baptiſmo xp̄i dedt teſtiōniū de dei
tate xp̄i vbi vox p̄ris audita eſt Hic
eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ. Mat. iij. Itez in
mōte trāſfiguatōis qn̄ iteꝝ vox p̄ris
audita ē Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ mat.
xvij. Similiter. verbū vnitū carni in
vtero ip̄iꝰ v̄ginis teſtimoniū dedit
ſue deitatis. Primo naſcēdo de virgīe
ſine corruptione virginis. Secūdo de
hūanitate. multa miācula faciēdo q̄
ſoli deo ꝯpetebāt. Similit ſpūſſanctꝰ
teſtamētū dedt de deitate xp̄i in bap-
tiſmo qn̄ ī ſpecie colūbe ſup eū deſcē
dit (et hij tres vnū ſūt) q̄ntū ad eſſen
tie vnitatē (Et ſūt tres q̄ teſtimoni
um dāt in tra.) ſupple de humaītate
xp̄i q de tra ſūpta ē ſcꝫ carnē (ſpūs)
ſ. aīa quā emiſit in cruce (aqua. et
ſanguis) q̄ fluxeīt de latē eiꝰ pēdētis
in cruce. (Si teſtiōniū hoim accipiꝰ)
Lx. tāq̄ ſufficiēs in rebꝰ hūanis Vn̄
de h̄ hr̄ Deutro. xix. In ore duoꝝ vel
triū teſtiū ſtabit oē v̄bū (teſtiōniū
dei) ſ. p̄ris (maiꝰ eſt. qm̄ h̄ ē teſtiōm
dei qd̄ maiꝰ eſt: qm̄ teſtificatꝰ ē de fi-
lio ſuo) ſ. in baptiſmo et trāſfigura-
tōne ſicut iā dictū eſt (Qui credit in
filiuꝫ dei: teſtiōniū dei) p̄ris (hꝫ in ſe)
q̄ veriū teſtificatꝰ ſit de filio ſuo.

Euangelium.

I
N illo tempe. Cum eſſet ſero die illo
vna ſabbatoꝝ et fores eſſent clauſe.
vbi erāt diſcipuli cōgregati ꝓpt me-
tū iudeoꝝ Venit iheſus et ſtetit ī me
dio eoꝝ et dixit. Pax vobis. Et cū hec

dixiſſet. oñdit eis manꝰ ⁊ latꝰ. Ga
uiſi ſūt ergo diſcipuli viſo dño. Dicit ergo
eis iterū pax vobis. Sicut miſit me pater ⁊
ego mitto vos. Hec cū dixiſſet inſuffla
uit. ⁊ dicit eis. Accipite ſpm̄ſanctū.
Quorū remiſeritis pctā remittūtur eis.
⁊ quorū retinueritis retēta ſūt. ¶ Thōs
āt vnꝰ ex duodecī q̄ dr̄ didimꝰ n̄ erat
cū eis qn̄ venit ihs. Dixerūt ergo ei alij
diſcipuli: vidimꝰ dn̄m. Ille āt dixit
eis. Niſi videro i maībꝫ eiꝰ fixurā cla
uorū. ⁊ mittā digitū meū in locū cla
uorū. ⁊ mittā manū meā in latꝰ eiꝰ n̄
credā. Et pꝰ dies octo iterū erāt diſci
puli eiꝰ intꝰ ⁊ thomas cū eis. Venit
ihs ianuis clauſis. ⁊ ſtetit in medio ⁊
dixit. Pax vobis. Deinde dicit thome In
fer digitū tuū huc ⁊ vide manꝰ meas
⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latꝰ meū
⁊ noli eē incredulꝰ. ſꝫ fidelis. Rn̄dit tho
mas ⁊ dixit. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Dicit
ei ihs. Quia vidiſti me thoma credi
diſti. Btī q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt. Mul
ta q̄dē ⁊ alia ſigna fecit Ihs in ɔſpectu
diſcipulorū ſuorū q̄ nō ſūt ſcripta in li
bro hoc. Hec āt ſcripta ſūt ut credatis. qꝛ
ihs eſt filiꝰ dei. ⁊ ut credētes vitā habeas
tis in noie eius.

¶ Poſtilla.

Cum ergo ſero. Iohā. xx. Luce.
xxiiij. Hiſtoria hꝰ euāgelij fa
cta ē ipſo die reſurrectōis dnī p pria
pte. p ſcda āt pte in octaua paſche.
Añ initiū illꝰ euāgelij ſcribit ſāctꝰ
Iohes in eo. ca. qꝫ ihesus dixit marie
magdalene Vade ad frēs meos ⁊ dic
eis. Aſcēdo ad prēꝫ meū et prēꝫ vrm̄.
deū meū ⁊ deū vrm̄. Venit maria mag
dalene ānūcians diſcipulis. qꝛ vidi
dn̄m. ⁊ hec dixit m̄. Tūc ſtatī ſeqtur
euāgeliū hodiernū (Cū ergo ſero eēt)
Lx. In die apli erāt diſpſi ppt metū
iudeorū ſꝫ in ſero ɔueniebāt ad locum
vnū ⁊ iō tali hora xps eis apparuit
(die illo) .ſ. pria die reſurrectōis (vna
ſabbatorū) .i. pria die pꝰ ſabbatū. Sꝫ
q̄re xps vſqꝫ ad veſperā diſtulit. Rn̄
deo ſm̄ Criſ. ut oēs ſimul inueniret in
domo et n̄ in ſero nō inueniſſet eos ſil

ɔgregatos. Itē i ſero ſolēt hoies ma
gis timē ⁊ illa hora volꝰᵗ eos ɔſolari
ſua apparitōe (⁊ fores eēnt clauſe vbi
erāt diſcipuli ɔgregati ppt metū iu
deorū) hoc ex dīna ordinatōe factū eſt.
ut Ihs intrās ad diſcipulos ianuis
clauſis oñdēt ſe hr̄e corpꝰ gloſū (Ve
nit ihesus ⁊ ſtetit i medio) ut ꝫ Mat.
xviij. Vbi duo vl' tres ɔgregati fue
rint in noie meo ibi ſū in medio eorū
(Et dixᵗ eis. pax vob) Tho. q. d. Nō
turbemi nec timeatis ego ſū q̄ pacē vo
bis pmiſi ⁊ pacē vob p̄dicaui. ⁊ ideo
ex auditu ſalutatōis poteſtis me agno
ſcere (Et cū hꝫ dixiſſet oñt eis manꝰ et
latꝰ) ut n̄ ſolū auditu ſꝫ eē viſu certi
ficarēt (Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo
dño) Tho. Cōtriſtati fuerūt i eiꝰ mor
te. letā de reſurrectōe ⁊ ſic ſocij paſſi
onis ſūt prīcipes ɔſolatōis (Dixit ergo
eis iterū Pax vob) Iterat oblatōem
pacis ut mōſtret ppt ſuū aduētū eſſe
pacificata ⁊ q̄ in celis ⁊ q̄ i terra ſūt (Sic
miſit me pr̄) ſupple ad vitatē fidei do
cēdā i iudea (⁊ ego mitto vos) .i. mit
tā ad hāc vitatē publicādā p totum
mūdū. In ſigꝰ hꝰ dixit eis in die aſcē
ſionis Ite in mūdū vniūſū p̄dicate
euāgeliū oi creature. vn̄ in pſ. xviij.
In oēꝫ terrā exiuit ſonꝰ eorū. Et execuº
hꝰ officij n̄ pt ɔueniēt fieri ſine grā
ſpūſſancti. Iō ſeqt (Hec cū dixiſſet
inſufflauit ⁊ dixit eis. Accipite ſpiri
tuſſanctū) Tho. oñdēs p hoc ſic flatus
pcedebat de ore ipiꝰ ihesu xpi. ſic ſpi
rituſſcūs q̄ dabat in flatu pcedit ab
ipſo filio ihesu xpō ſic pcedit a patre
qd̄ eſt ɔtra grecos q̄ negāt ſpm̄ſcm̄
pcedere a filio (Quorū remiſeritis pec
cata remittūtur eis) .i. q̄s ſolueritis ſo
luti ſūt (⁊ quorū retinueritis retēta
ſūt) id ē quos ligaueritis ligati ſūt
ut pꝫ Mat. xvj. Quecūqꝫ ligaueritis
ſup terrā erunt ligata ⁊ in celis ⁊ que
cūqꝫ ſolueritis ſup terrā: erunt ſolu
ta ⁊ in celis. Cor. iſta poteſtas intel
ligēda eſt claue non errante. Tunc
autē erat qn̄ ſacerdos ſoluit illū quē
deꝰ nō ſoluit. vl' qn̄ ligat quē deus

nō ligat (Thōs āt vn9 ex duodecī
q̄ dr didim9) i. dubi9 (nō erat cū eis
qñ venit Jhs) Ly. Jpſe ei int̄ alios
aplos videt̄ fuiſſe magis timid9. ut;
Joh. xj. ⁊ iō tardi9 ceteris venit ad lo
cū vbi ꝯgregabāt̄ diſcipuli ⁊ iō ꝓpter
tarditatē ſuā ꝑuat9 ē illa viſiōe xp̄i.
hoc āt factu; ē dīna ordiatōe ꝓpt̄ nrām
ꝯfirmatō;. vñ Gre. dū ille ad fidē pal
pādo nos reducit: nrā mēs oī dubita
tōe poſtpoſita in fide ſolidat̄ (Dixerūt
ḡ ei alij diſcipuli) q₂ boni rumores ci
to denūciāt̄ (Vidim9 dñ;) Sic em̄ eū
añ paſſiō; appellauerāt Jlle āt dixit.
eis. Niſi videō in maib9 ei9 fixurā cla
uoꝝ) ut ꝓbē viſu (⁊ mittā digitum meū
in locū clauoꝝ ⁊ mittā manum meā i la
t9 ei9 credā) ut ꝓbē tactu. Jſti ei ſunt
duo ſēſus q̄ min9 pñt decipi. ſ. viſus
⁊ tact9 (Et p9 dies octo iteꝝ erāt diſ
ſcipuli ei9 int9 ⁊ thōs cū eis L. i. facto
interuallo xp̄s apparebat diſcipul̄. q₂ ñ
ꝯſūſabat̄ ꝯtinue cū eis ut oñdēt ſe reſ
ſurrexiſſe ad vitā imoꝛtalem ab hoib9
hui9 vite ſepatā (Venit ihs ianuis
clauſ) ut oñdēt corp9 glificatū (⁊ ſte
tit ī medio) ut poſſz ab oibꝫ videri (et
dixit eis Pax vob) q₂ ſic ſalutarē ꝯſue
uerat diſcipl̄os ſuos et ēē docueāt di
ſcipulos ſalutarē alios hoies ut pat;
Mat. x. Jn quācūq₂ domū intrauerit
primum dicite pax huic domui (Deinde di
cit Thome. Jnfer digitū tuū huc) ut
ꝓbes p tactū (⁊ vide man9 meas) ut
ꝓbes p viſū (Et affer) i. applica (ma
nū tuā. ⁊ mitte ī lat9 meū ⁊ noli eſſe
incredul9 ſꝫ fidel̄) q̄ſi dicēt ꝓpt̄ tuā du
bitatōe; ſanādam oñdo tibi vulnera
mea. vñ Aug. in li. de tri. dic̄. q₂ tho
mas palpauit cicatrices xp̄i (Rñdit
thomas ⁊ dixit. Dñs me9 ⁊ de9 me9)
Tho. ecce pfecta fides. q₂ ꝯfitet̄ hūa
nitatē ⁊ deitatē xp̄i. dñs q̄ntū ad hūa
nitatē q̄ nos redemit. de9 q̄ntū ad deiſ
tatē q̄ nos creauit (Dic̄ ei ihs. Q₂ vi
diſti me thoma) ſ. hoiem (credidiſti)
deū. Ly. Nā thōs aliō vidit ⁊ aliud
credidit q₂ hūanitatē vidit. ⁊ deitatē
q̄ in pñti videri nō poteſt credidit (Bt̄ī

q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt) Ly. Jn hoc
ſtat ꝯſolatio noſtra q̄ ñ vidim9 ⁊ ta
mē credim9 p doctrinā xp̄i ⁊ apoſto
loꝝ xp̄; videntiū ad nos deriuatā q₂
ver9 de9 ⁊ hō ſit ſb ſpē panis ī eucariſt.
(Multa q̄dē ⁊ alia ſigna fecit ihs in
ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ q̄ nō ſūt ſcri
pta in libro hoc) Johānes euāgeliſta
pociora ſigna narrauit q̄ alij euan
geliſte q₂ vltimo ſcripſit. ⁊ ſigna q̄
alij ſcripſerūt omiſit. (Hec autē ſcri
pta ſūt ut credatis q₂ Jhs eſt fili9 dei)
ſ. naturali ī potētia ſibi eq̄lis ⁊ p ꝯ
ſequēs idem in deitate q₂ natura diſ
uina ē indiuiſibil̄ (⁊ ut credentes) q₂
Jhs incarnatus paſſus mortuus ſe
pult9. regreſſus ab īferis celū aſcēdēs
ver9 eſt dei filius (vitā habeatis) ſ. et
na; in q̄ clare videbit̄ quod nūc credi
tur (in noie ei9) i. p fidē nois xp̄i. q̄a
dicit̄ Actu. iiij. Neq₂ aliud nomē eſt
ſub celo datū homib9. in q̄ opoꝛteat
nos ſaluos fieri (Cit̄ pñs euāgeliū
vbi dr̄ Accipite ſpiritūſcm̄. q̄ꝝ remi
ſeritis pctā etc. Videt̄ q₂ niſi ſacerdos
habeat ſpiritūſācēū nō poteſt abſol
uere. q₂ dicit p̄mo Accipite ſpiritūſā
ctū. ⁊ poſtea ſubdit q̄ꝝ remiſeritis pec
cata remittūt̄ eis Rñdet̄ q₂ ſacēdos ab
ſoluit ex officio ⁊ non ex vite merito.
⁊ ſic ſacēdos bon9 ⁊ mal9 in v̄tute ſpiſ
ritusſcī remittit pcc̄a;. q₂ ī v̄tute caracſ
teris ordinis q̄ dat a ſpiritusſancto q̄
operat̄ in ſacramentis. Glo. quoꝝ;
remiſeritis. id eſt q̄s dignos remiſſ
ſione iudicaueritis duabus clauibꝫ
ſc; poteſtatis ⁊ diſcretionis. Remitſ
tuntur eis. i. tunc dominus appꝛoba
bit remiſſionē peccatoꝝ. Et quoꝝ nō
remiſeritis deus nō appꝛobabit. Chri
ſoſ. Sicut rex principem mittens dat
ei poteſtatē mittē in carcerē ⁊ emitſ
tere Ex quo patet q₂ ſacerdos eſt mi
niſter ⁊ inſtrumentū animaꝝ dei.
Dñica. ij. p9 feſtū paſche ⁊ j. pe. ij.
Kariſſimi. Xp̄s paſſus eſt pro
nob: vob relinq̄ns exēplū. ut
ſeq̄mini veſtigia ei9 Qui pcc̄;
nō fecit. nec inuēt9 eſt dol9 in ore ei9.

Qui cū maledicerek: nō maledicebat
Cū pateret: nō cōminabat. Trade-
bat aūt iudicāti se iiuste. Qui pctā
nrā ipē ptulit ī corpe suo sup lignū
ut pc̄cis mortui: iustitie viuam9. Cu9
liuore sanati estis. Eratꝭ ei sic̄ oues
errātes: sȝ cōūsi estis nūc ad pastorē
et epm aiarum vestrarū.

Postilla.

Christ9 passus est p nobis. Ante
initiū illi9 eple scribit scūs Pe-
tr9. di. Serui sbditi estote in oī timo
re dn̄is v̄ris. nō tm̄ bonis et modestis
sȝ et discolꝭ. Hec ē eī grā dei ī xpō ihu
Tūc seqꝭ pn̄s epla in q̄ scūs petr9 p
ponit nob xp̄i passiōē: qꝛ iā pascali
tpe pl9 seuit hostes nr̄ diabol9 cō nos
ut nos ecōūso in suā redigat ptātē.
Sȝ passio xp̄i ē scutū cō oia tēptamēta
viciorꝫ Armamī āt p xp̄i passiōē cō su
pbiaȝ. qꝛ xp̄s hūilis abiect9 nud9 et
nouissim9 virorꝫ in cruce pepēdit Itē
cō auariciā qꝛ tātū ppū nō hūit vbi ca
put reclinaret. Math. viij. Itē cō gu
lā. qꝛ aceto et felle potat9 Cōtra luxu
riā. qꝛ flagellat9 est et cū spinis coro
natus. Itē cō acidiā. qꝛ exultauit ut
gig. ad cur. viā. s. passiōis. ps. xviij
Itē cō irā qꝛ male cū tractātibȝ nō cō
minabat. Itē cō inuidiā qꝛ p suis cru
cifixoribȝ orauit Vn̄ epla et euāgeliū
cōcordāt qꝛ euāgeliū loqꝭ de bono pa
store. Sic̄ epla dicit quō xp̄s p oui
b9 suis mortu9 ē. vn̄ apls petr9 dicit
in v̄bis p̄missis (xp̄s passus ē p no-
bis) Vīn. i. penaȝ mortꝭ etne hūano
gn̄i debitā exoluit p suā passiōē (vo
bis relinqn̄s exēplū) q̄d sp attēdē et
aspicē debetꝭ (seq̄mi vestigia e9) vin.
q̄ sucēt vie hūilitatꝭ patiētie et carita
tis vsq ad mortē: (q̄ pctm̄ nō fecit)
vin. īmo nec facē potuꝭ qꝛ de9 eāt (Nec
inuēt9 ē dol9 in ore e9) v. in s̄mone e9
qꝛ veritas ē (Qui cū maledicerē) glo.
i. blasphemaretꝭ in cruce pēdēs qn̄ iu
dei dixerūt. Vach q̄ destruit tēplū dei.
si fili9 dei es descēde nc̄ de cruce. Alios
saluos fecit seipsū nō p̄t saluū facere
(nō maledicebat) sȝ orabat p̄rem p
eis. Pr̄ ignosce illꝭ. qꝛ nesciūt q̄d faciūt
Luc. xxiij. (cū patet) vin. mortꝭ sup
pliciū in cruce. (nō cōminabat) supple
crucifixoribȝ suis p etnā penā vꝭ tēs
palē sȝ pl9 salutē eorꝫ sitiebat dicens
Sitio Iohis. xix. (Tradebat āt) i. tē
di se pmittebat spōte (iudicāti se ī-
iuste) Ly. i. pilato q̄ iudeorꝫ fauore et
cesaris tiore cōdēnauit eū iniuste ad
mortē (Qui pctā nrā ipē ptulit ī cor
pe suo) ly. penā p ipis debitā sustinē
do (sup lignū) crucis in q̄ afflict9 erat
Et h̄ fec̄ id (ut pc̄cis mortui) i. a pec
catis separati (iustitie viuam9) s. ihesu
xp̄o (cui9 liuoē) i. passiōe (sanati es-
tis) a pctorꝫ īfirmitatibȝ (Eratꝭ enī
aliqn̄) i. an̄ cōūsiōem (sic̄ oues errā
tes) glo. sīi pastoē (sȝ cōūsi estis nc̄)
scȝ sp̄ūscō cooperante (ad pastorē) i.
ad xp̄ȝ q̄ pascit vos corpe et sāguine
suo (et epm aiarꝫ v̄rarꝫ) Li. earꝫ saluti
sup intēdēdo et eas a malo custodiēdo

Euangelium.

In illo tēpe. dixit. I. d. s. Ego sū pas-
tor bon9. Bon9 pastor aiam suā dat
p ouibȝ suis Mercenari9 āt et q̄ nō ē
pastor c9 nō sūt oues ppe videt lupū
venientē. et dimittit oues et fugit. et lu
p9 rapit et dispgit oues. Mercenari9
āt fugit qꝛ mercenari9 ē et nō ptinet
ad eū de ouibȝ. Ego sū pastor bonus
et cognosco oues meas. et cognoscūt me
mee. Sic̄ nouit me patꝭ. et ego cognosco
p̄rem. et aiam meā pono p ouib9 me
is. Et alias oues hēo. q̄ nō sūt ex h̄
ouili et illas oportet me adducere et
vocē meā audient. Et fiat vnū ouile
et vn9 pastor.

Postilla.

Ego sū pastor bon9. Ioh. x. Hi
storia h9 euāgelij facta ē āno xp̄i
xxxiij. vj. kal. octobris. In sabbato
luna. xij. Indictiōe. v. An̄ initiū illi9
euāgelij scribit scūs Ioh. ī eodē ca.
q̄ xp̄s dixit discipulis suis Ego sum
hostiū p me si q̄s introierit saluabitꝛ
et ingredietꝛ et egredietꝭ et pascua inue
niet. Tūc postmodū seqꝭ euangeliū
hodiernū (Ego sū pastor bon9) Li. ī

pn̄ti euāgelio ponit euāgeliſta ↄdi-
tōes boni paſtoris ⁊ etiā mercenarij
Quia bonꝰ paſtor debꝫ habere affec-
tionē ad gregē·intātū q̄ ꝓ eo ſi nc̄e
eſt ſuſtineat mortē·ꝙ dicit (Bonꝰ paſ-
tor aīaꝫ ſuā)·i·vitā corpalem (dat)
ſpōte ⁊ volūtarie (ꝓ ouibꝰ ſuis) iple-
uit h̄ ipſe xp̄s·qꝛ aīaꝫ ſuā p̄cioſiſſiāꝫ
dedͭ ꝓ ſalute mūdi·ut pꝫ·j·Joh̄·iij·
Xp̄s aīaꝫ ſuā ꝓ nob̄ poſuit ⁊ nos de-
bemꝰ ꝓ fribꝫ ponē (Mercenariꝰ āt ⁊ q̄
nō eſt paſtor) Hic tāgit ↄditōes ma-
li paſtoris·ſ·mercenarij q̄ in officio p̄-
latōnis attēdit ↄmodū rei tpalꝭ et ho-
norē ſeculi·vn̄ Aug· Sūt in ecc̄ia q̄ cā
ꝓpoſiti nō dn̄ꝫ q̄rentes·tpalia ↄmo-
da ſectātes: hōres ab hoībꝰ appetētes
q̄ſq̄s talis ē mercenariꝰ ē (cꝰ nō ſunt
oues ꝓpe) h̄ reputat q̄ſi alienas (vi-
det lupū veniētē)·i·hēticū falſa doct-
na eos corrūpētē (⁊ dimittit oues et
fugit) nō reſiſtēdo ꝓ ſanā doctrinā he-
retice p̄uitati (⁊ lupꝰ rapͭ) ad malū
ꝑtrahēdo (⁊ diſp· oues) ab vnitate ec-
cleſie ſepādo (Mercenaiꝰ āt fugͭ)·i·
auxiliū debitū ſb̄trabit (qꝛ mercena-
riꝰ ē)·i·ſolū curās de lana ⁊ lacte·i·cō-
modis tēpalibꝫ (⁊ n̄ ptinet ad eū de
ouibꝫ) qꝛ n̄ curat de ſalute ⁊ vtilitate
ouiū nͨ hꝫ affectū debite ordiatū ad
eaſ (Ego ſū paſtor bonꝰ) ſolicitudiēꝫ
h̄ns ⁊ curam de ouibꝫ (⁊ cognoſco oues
meas)·ſ·ↄgnitōe affectiua qꝛ diligo
ſalutē ⁊ bonͫ earꝫ (⁊ cognoſcūt me mee)
Lyr·qꝛ vere fideles cognoſcūt bn̄ficia ꝑ·
(Sicͭ nouit me pr̄ ⁊ ego cognoſco prēꝫ)
vn̄ Aug·ea dilectōe q̄ pr̄ me diligit:
diligo prēm (et aīaꝫ meā pono ꝓ oui-
bꝰ meis) tho·hic oñt q̄ paſſio ſua fu-
it ad gregꝭ redēptōꝫ·ꝙ dicit (Et aīam
meā pono ꝓ ouibꝫ meis) ſaluādiſ·Li-
qꝛ aīa xp̄i ꝓ fidelibꝫ fuit ſepata a cor-
porea oblata deo patri·cuꝫ dicat·pſ̄·
xxx· In manus tuas ↄmendo ſpm̄
meū·Jhere·xij·Reliq̄ domū meā di-
miſi hereditatē meā dedi dilectā aīaꝫ
meā i manꝰ inimicoꝝ meoꝝ·(Et ali-
as oues habeo q̄ nō ſunt ex hoc oui-
li)·i·de ſinagoga iudeoꝝ·ſed de popu-
lo gētili (⁊ illas oportꝫ me adducē)
q̄d factuꝫ eſt ꝑ predicationē apoſto-
lorū (Et vocē meā audiēt) Lyr·qꝛ iu-
deis repellētibꝫ fidē xp̄i gentiles eam
deuote receperūt ad predicationē apo-
ſtoloꝝ (Et fiat vnū ouile)·i·vna ec-
cleſia ex iudeis ⁊ gētibꝫ collecta·Eſt
eīn ecc̄ia vnū ouile ꝓpter vnionē fidei
⁊ caritatꝭ (⁊ vnus paſtor)·ſ·xp̄iſtꝰ
Alij āt nō ſunt niſi vicarij illius pa-
ſtoris ¶ Circa p̄ns euāgeliū vbi dr̄·
Ego ſū paſtor bonꝰ·Querit vtrū hō
prudēs ⁊ virtuoſus poſſit appetere ſi-
ne peccato gradꝰ eminētiaꝫ·i·p̄latu-
rā·R̄ndeo ſm̄ Hugonē de prato·poſi-
to q̄ talis ſit dignꝰ gradu quē appe-
tit· talis p̄t appetere dupliciꝭ·Vno
mō ꝓpꝭ ſtatꝰ altitudinē ad quē ſeq̄ꝭ
honor ⁊ reuerētia ⁊ ſufficiētia tpaliū
et hoc mō ē pc̄m̄ mortale·⁊ ptinet ad
cupiditatē ⁊ ambitionē·Alio mō p̄t
intelligi ut appetat ut poſſit ꝓ primis
ꝓdeſſe· etſi hoc laudabile ſit: nihilo-
minꝰ tn̄ ſic appetere p̄ſūptuoſū ē·⁊
ↄn̄r cū p̄ſūptio ſit filia ſupbie ⁊ dete-
ſtabilꝭ: hinc ē q̄ talꝭ gradus n̄ poteſt
ſine peccato appeti Et ad h̄ ſūt dicta
doctoꝝ·vn̄ Aug·li·xix·de ciui·dei dicit
q̄ locꝰ ſupior etſi admiſtreᷣ ut decꝫ
indecēter tn̄ appetiꝭ·Et Bern̄·Quo-
tiēs hoībꝰ p̄eſſe deſidero deū meū: pro-
re ↄtendo ⁊ tūc nō ſapio q̄ dei ſūt ec̄·
Vn̄ etiā Criſo·ſup Math· et allegatꝭ
in decre·di·iiij·Quicūq; deſiderauerit
primatū in tr̄a inueniet ↄfuſionē in
celo·nec inter ſuos dei ↄputabiͭ q̄ de
primatu tractauerit Et ad h̄ eſt exē-
plū xp̄i qui fugit qn̄ eum regē facere
voluerūt·ut hꝫ Joh̄·vj Vn̄ Apl̄s ad
hebre·v· Nemo aſſumit honorē niſi
qui vocatꝰ fuerit·ſicut aarō·p̄mo ſcī
qn̄ electi fuerūt rēnuerūt ⁊ reſtiterūt·
utꝫ i btō Nycolao Martīo Gregorio·
⁊ ſic de alijs multis ſanctis·

¶ Dn̄ica·iij·pꝰ paſche ¶ j·Petri·ij·

Rmi·Obſecro vos tanq̄ adue-
nas ⁊ pegrinos: abſtinē vos a
carnalibꝰ deſiderijs: q̄ militant
adūſus aīaꝫ·ↄuſatōeꝫ vr̄aꝫ int̄ gētes

bñtes bonā: ut in eo q̄d detractāt de
vobis tāq̄ de malefactoribus: ex bo
nis opib9 vos ꝯſiderantes: glificent
deū in die viſitatōis. Subiecti eſtote
omni hūane creature ꝓpter deū. ſiue
regi q̄ſi p̄cellenti. ſiue ducib; tāq̄ ab
eo miſſis. ad vindictā malefcōꝝ: lau
dē vo bonoꝝ. Quia ſic ē volūtas dei:
ut bñfaciētes obmuteſcē faciatꝭ im=
prudētiū hoim ignorātiā. Quaſi li
beri: ⁊ non q̄ſi velamē hñtes malicie
libtatē: ſꝫ ſicᷣ ſerui dei. Oēs honorate
fratꝰnitatē diligite. Deū timete. regē
honorificate. Serui ſubditi eſtote in
omni timore dn̄is. ñ tm̄ bonis ⁊ mo
deſtis: ſꝫ etiā diſcolis. Hec ē em̄ grā
dei: in xp̄o iħu dn̄o noſtro.

Poſtilla.

Obſecro vos tanq̄. Añ initiū illi
us ep̄le ſcribit ſcūs petr9 di. Qꝫ
aliqñ nō ꝑplꝰ dei. nūc āt ꝑplꝰ dei. Qꝫ
nō ꝯſecuti miſericordiā: nūc āt miſe
ricordiā cōſecuti. Tūc ſtati ſeqꝭ pñs
ep̄la. Obſecro vos tāq̄. Sꝫ; ex q̄ mō eſt
tp̄s maīi aptū medicinis corpalib9.
iſto mō habꝫ ſe eccleſia iſto tēpe q̄d
eſt aptū medicine ſp̄uali que multo
pl9 ē deſiderāda et q̄rēda q̄ medicina
corpalis qꝛ ſanitatē eternā ꝯſeruat
Et oñdit nob magnū medicū aīarū
btūꝫ petꝝ cui9 medicinā ſi fuerimus
imitati quā nob in ep̄la hodierna ꝓ
ponit etꝰnalꝭ ſani erim9 Et ad iſtam
medicinā ſumēdā maxie illo tp̄e hor
tatꝰ nos idē medic9 btꝰs petr9 ap̄ls d.
(Obſecro vos tāq̄ aduenas ⁊ pegri
nos) Lꝫ. ſ. a ciuitate celeſti Heb. xiii.
Nō habem9 hic manētē ciuitatē ſꝫ fu=
turā inq̄rim9 iō pegrini ſum9 (abſti
nere vos a carnalibꝫ deſiderijs) .i. ab
hijs q̄ carnis ſūt ſicᷣ opa gulea luxu
rie (q̄ militāt adūſus aīaꝫ) reddētes
eā fetidā imo mortē etꝰnā infert Apo
ſtol9. ſi ſm carnē vixeritis moriemī
Ro. viii (ꝯūſatōeꝫ v̄rāꝫ int̄ gētes) .i.
inter viuētes gētilꝭ qꝛ multi xp̄iani
gētilꝭ viuūt lꝫ ſidē habeāt ñ tñ opa.
(hñtes bonā) nō ad ꝓpriā laudē ſed
ad dei laudē ⁊ ꝓximi edificatōꝫ (ut in
eo q̄ detractāt de vob) Vm .i. detracto
rie loquūtꝰ de vob (tāq̄ de malefacto
ribꝫ) ac ſi eētis malefactoēs (ex bois
opibꝫ) q̄ faciꝭ (vos ꝯſiderātes) .i. dili
gēti9 intuētes (glificēt deū) ois boni
auctorē (ī die viſitatōis) .i. in die iu
dicii q̄ erit ī futuro qñ viſitabūꝛ boni
p̄mio mali ſupplicō (Subiecti ḡ eſto
te oī hūane creature) .i. oī hoi ī ptāte
ꝯſtituto (ꝓpꝛ deū) Vm .i. in cognitōe
iſti9 q̄ ois ptās ſit a dō (ſiue regi. q̄ſi
p̄cellēti) .i. q̄ ē maiora p̄cellēs alios
in digtate ⁊ ptāte (ſiue ducibꝫ) .i. in=
ferioribꝫ rectoribus (ab eo) .i. a rege
(miſſis. ad vindictā) .i. ad penā (ma
lefactoꝝ. laudē vo bonoꝝ) .i. remūe
ratōis glorie (Quia ſic eſt volūtas
dei) ſcꝫ ut ita faciatis (ut bñfaciētes)
id eſt bñ ꝯūſantes (obmuteſcere fa=
ciatis) ſcꝫ ſb̄trahēdo illis materiā lo
q̄ndi ⁊ detrahēdi (imprudentiū hoim
ignorātiā) qꝛ ignorātes bonitatē ve
ſtrā detrahebāt vobis (Quaſi liberi)
ſcꝫ ex amore. ñ ex tiore ſuiatis (et ñ
q̄ſi velamē hñtes malicie libertatē)
Vm. ut ſic libtas eēt vobis occaſio ⁊
excuſatio mala in pctīs. ut ſcꝫ tāto li
beri9 pctaretis q̄nto min9 iugo ſerui
tii p̄mimini (ſꝫ ſicᷣ ſui dei) ſitis hūi=
liter ſuientes (Oēs honorate) vnūſ=
quēq; ſcđm ſtatū ſuū hōre reuerēn
tie (Fratꝰnitatē diligite) .i. fratribus
effectuoſam dilectōeꝫ corde ore ⁊ ope
exhibete (Deū timete) .ſ. timore filia
li. nō ſuili (regē honorificate) Lꝫ. in
q̄tū gerit pſonā dei (Serui ſb̄diti) .i.
obediētes (eſtote in oī timore) .i. re=
uerētia (Dn̄is) ſupplevꝛis (ñ tm̄ bo=
nis) .i. v̄tuoſis (⁊ modeſtis. ſꝫ etiā di
ſcolis) .i. indiſciplinatꝭ (Hec eſt em̄
grā dei) Li .i. res ḡtioſa coram deo (in
xp̄o Iħu domino noſtro)

Euangelium.

In illo tp̄e. d. i. d. ſ. Modicū ⁊ iaꝫ nō
videbitꝭ me. ⁊ iteꝝ modicū ⁊ videbitꝭ
me qꝛ vado ad pr̄eꝫ Dixērt ḡ diſcipu
li ei9 ad inuicē. Quid eſt hoc q̄d dicit
nobis. Modicū ⁊ nō videbitis me. et
iterum modicū ⁊ videbitis me. quia

vado ad patrem. Dicebāt ergo qd ē hͦ qd
dīt. Modicū. Neſcim⁹ q̄d loq̄t. Cog-
nouit aūt ihs q̄ꝛ volebāt eū interrogare
et dixit eis. De hoc q̄rit̄ inter vos q̄a
dixi modicū a nō videbit̄ me. a iterū
modicū a videbitis me. Amen amen
dico vobis. q̄a plorabitis et flebitis
vos. mūd⁹ aūt gaudebit. Vos autē
ꝯtriſtabimini. ſꝫ triſticia vr̄a vertet̄
in gaudiū. Mulier cū parit triſticiā
hꝫ q̄ꝛ venit hora eius. Cū autē pepit
puerꝝ iā nō meminit p̄ſſure ꝓpt̄ gau
diū q̄ꝛ nat⁹ eſt hō in mundū. Et vos
igit̄ nūc quidē triſticiam h̄etis. Iterū
aūt videbo vos a gaudebit cor vr̄m. a
gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis.

Poſtilla.

Modicū iā. Joh. xvj. Hiſtoria
h⁹ euāgelij fc̄a ē āno xp̄i. xxxiij.
ix. kal. apl̄. feria. v. videlꝫ cene dn̄i
Luna. xiiij. indictōe. vj. Añ initiū h⁹
euāgelij ſcribit ſc̄us Joh. in eodē ca-
pl̄o xp̄s p⁹ cenā dixit ap̄lis ſuis. Ad-
huc multa h̄eo vobis dicere. ſꝫ nō po
teſtis portare mō. Cū autē venerit ille
ſpūs v̄itatis docebit vos oēm veritat-
tē. Tūc poſtmodū ſeq̄tur euangeliū
hodiernū (Modicū iam nō videbi-
tis me) ſm Criſo. Modicū iam nō
videbitis me. intelli ͭ tp̄s ab horā mor
tis vſqꝫ ad reſurrectōꝫ. ſ. qñ p triduū
iacuit ī ſepulcro tūc nō viderūt eū (iterū
modicū a videbitis me) intelli ͬ tēp⁹
ab hora reſurrectōis vſqꝫ ad aſcēſiōꝫ
in q̄ appuit eis loquens de reḡ dei. ut
h̄etur Act. j. Et illud tp̄s fuit modi-
cū reſpcū tp̄is ſeq̄ntis vſqꝫ ad finem
mūdi. Jō ſb̄dit. (q̄ꝛ vado ad patrē)
. ſ. qñ celū aſcēdā. Et tūc n̄ videbitis
me cōit̄ loq̄ndo niſi in gn̄ali reſurre
ctōe. ꝓpt̄ hͦ dr̄ Act. j. Viri galilei q̄d
ſtatis aſpiciētes in celū. Hic Jheſus
q̄ aſſūpt⁹ eſt a vobis in celū ſic veniet
quēadmo ͫ vidiſtis eū eūtē in celū.
q. di. Ampli⁹ nō videbit̄ in t̄ra p̄ñtia
corpali vſqꝫ q̄ veniet ad iudiciū. Qꝫ eī
aliq̄b⁹ ſcīs appu ͭ poſtea: fuit ex ſpecia
li grā. ſic̄ appuit Joh. eu. añ mortē
ſuā vocās eū ad celeſtē glīā. Sic̄ pe
tro exeūti romā a facie nerōis appa-
ruit xp̄s. cui pe. dixit. Dn̄e q̄ vadis.
Rn̄dit xp̄s. vado romam iterū crucifi
gi. Sic̄ apparuit beato paulo. qñ ꝓ-
ſtrat⁹ fuit de celo. ut h̄etur Actuū. ix
(Dixerūt ergo diſcipuli e⁹ ad inuicē. q̄d
eſt hoc q̄d dicit nobis. Modicū iaꝫ
nō videbitis me a iterum modicū a vi
debitis me.) Predcā verba xp̄i erant
diſcipul̄ obſcurā añq̄ eſſēt ope iple-
ta. q̄ꝛ videbat̄ eis quō in xp̄i verb̄ eēt
q̄dā cōtrarietas. Cū dix ͭ. modicū iā
nō vide. me a iterū mo. et videbit̄ me
q̄ꝛ n̄ ſciuerūt illa referre ad diuſa tp̄a
(Dicebāt ergo Quid ē hͦ q̄d dicit no
bis modicū. Neſcim⁹ q̄d loq̄t. Cog
nouit aūt ihesus q̄ꝛ volebāt eū interro
gare) hͦ ꝯg̃uit xp̄s ſcꝫ tū de⁹ c⁹ eſt ꝓpiū
ſecreta cordiū ꝯg̃ſcere (Et) ideo (dix ͭ
eis De hͦ q̄rit̄ int̄ vos q̄ꝛ dixi. modicū
a nō videbit̄ me. a iterū modicū a vi
debit̄ me) ad hͦ rn̄dēdo p̄uenit eorū in
terrogatōꝫ ut oñdēt ſe ſcire met̄ int-
tētōnē (Amen amen dico vob̄ q̄ꝛ plo
rabitis) Tho. id ē dolebitis interi⁹ in
mēte de morte a paſſione mea (a fle
bitis vos) exteri⁹ ſcꝫ interiorē mētis
triſticiā ſig̃s exteriorib; oñdet̄ (Mū
d⁹ āt gaudebit) .i. iudei mūdi amato
res. Ly. q̄ꝛ ī triduo mortis xp̄i: iudei
mūdialit̄ viuentes ſt̄ gauiſi credētes
extinxiſſe totā ſectā xp̄i (Vos āt cō-
triſtabimini ſed triſticia veſtra v̄tet̄
in gaudiū) Hoc impletū eſt ī reſur
rectōe xp̄i qñ gauiſi ſunt diſcipuli vi
ſo dn̄o. a in aſcēſione qñ videntib⁹ ill̄
eleuat⁹ eſt ī celū (Mulier cū pa:it tri
ſticiā habꝫ) ꝓpt̄ dolorē quē ſētit Gn̄.
iij. In doloē paries (q̄ꝛ venit horā e⁹))
ſcꝫ hora pariēdi (Cū āt pepit filiū. iā
nō meminit preſſure) precedēt̄ (ꝓpt̄
gaudiū q̄ꝛ nat⁹ eſt hō in mūdū) Ly.
q̄ꝛ in natiuitate pueri gaudiū ſupue-
niēs abſorbꝫ p̄cedētē t̄ſticiā (Et vos
igit̄ nunc quidē triſticiam habetis)
. ſ. tp̄e mee paſſionis a mort̄ (Iterū
āt videbo vos) ſcꝫ p⁹ meā reſurrectōeꝫ
(a gaudebit cor vr̄m) de viſione mea
(a gaudiū vr̄m nemo tollet a vob̄)

Lx. q xp̄s Jheſus q̄ erat ipōꝝ gau-
diū reſurgēs ex mortuis iā nō morit'
Roma. vj. Jſtud vero gaudiū apl'o
rum de xp̄i viſione fuit inchoatū p⁹ re
ſurrectōe; xp̄i ſed p⁹ ꝯſūmatū in gl'a
celi. Circa p̄ns euangeliū vbi dicit
Vos āt ꝯtriſtabimini. Nondū q ne
mo in hac vita poteſt diu eē ſine tri-
ſticia. Vnde Job. xiiij. Homo nat⁹ de
muliere breui viuēs tp̄e ꝛc. Sed q̄ri-
tur cur de⁹ ſic ordinauit. R̄ndet p̄mo
ut ſciam⁹ nos eſſe hic non ciues ſed
aduenas ⁊ p̄egrinos q̄diu in mūdo
ſum⁹ q̄ vallis lachrimaꝝ dr̄ q̄ eſt lo
c⁹ medi⁹ inter celū vbi eſt ſūmū gau
diū. ⁊ infernū vbi eſt ſūma pena. Se
cūdo ut ſtimulemur penis q̄i calcari
bz ad currēdū ī via mādatoꝝ dei. Ter
cio ut purgemur igne tribulationū
ne in purgatorio lauemur. Quarto
ut fugiam⁹ infernū vbi oīs pene ſūt
in ſūmo. Quinto ut plus de gaudio
mereamur. nā virt⁹ eſt circa difficile
ſecūdu; ph'm. ⁊ Actu. xiiij. p multas
tribulatōes oportet nos intrare reg-
nū celoꝝ. Jtē notādū q due paſſio-
nes necāt q̄nq3 hominē ſcz triſticia ⁊
leticia. Triſticia occidit ſ3 tarde. nā ī
triſticia primo retrahit calor natura-
lis ad interiora ⁊ poſtea exhalat ad
exteriora. ⁊ talis exhalatio caloris
ꝓhibz nutrimētū in mēbris ⁊ opa'cō
ſūptionē in illis. vn̄ puer. xix. Spiri
tus triſtis exiccat oſſa. Leticia āt ni-
mia cito occidit. q tūc cor magis di-
latat' ⁊ dolor naturalis ad exteriora
tranſit ⁊ a corde recedit ⁊ mors inſe-
quit' vn̄ p̄u. j. Proſpeitas ſtultoꝝ p̄dz
eos. Vtrūq3 etiā occidit animā tā vi
ta p̄ſpera q̄ aduſa. ſed p̄ſpera mag'
Vn̄ Auguſtin⁹ Multi res aduſas ti-
mēt. p̄ſpeās nō timēt. piculoſior tn̄
eſt anime res p̄ſpera q̄ aduſa. Jtem
patet in dauid q̄ in aduſis q̄ paſſus
eſt a ſaul nō cecidit. ſ3 ī p̄ſperis iā in
reg' poſit⁹ cū Berſabee peccādo cecid'

(Do. iij. paſche. (Jaco. j.

R Mi. Oīe datū optim̄. ⁊ oēz
donū p̄fectū; deſurſū ē deſcen
deſ a p̄re lumi[n]ū. apd' quē nō eſt tranſ-
mutatio. nec viciſſitudis obūbratio
Voluntarie em̄ genuit nos v̄bo veri
tatis: ut ſim⁹ initiū aliq̄d creature e⁹
Satis fr̄es mei dilectiſſimi. Sit autē
omnis homo velox ad audiēdū. tar-
d⁹ aūt ad loq̄ndū. ⁊ tard⁹ ad iram.
Jra em̄ viri iuſticiam dei nō opatur
Propter quod abiciētes oēm immū
diciā: ⁊ abundantiā; malicie: in mā
ſuetudine ſuſcipite inſitū verbū. q̄d
poteſt ſaluare animas veſtras.

(Poſtilla.

O Mne datū optimū ⁊ omne. ꝛc.
Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanc
tus Jacobus di. Peccatū cū conſūma
tum fuerit generat mortē. Nolite ita
q errare fr̄es mei dilc̄iſſimi Seq̄t ſtatī
p̄ns ep̄la in q̄ ſācta mr̄ eccl'a oſtēdit p
v̄ba btī Jacobi apl'i q medicina ſpi
ritualis nullibi querēda ſit n̄i apud de
um datorē; ei⁹ a q̄ deſcēdit. ⁊ h' medi
cina ē optīa. q ad optīa; ⁊ et'nā ſani
tatē p̄ducit vite et'ne vbi eſt clara vi
ſio et'ne trinitatis in q̄ oīa cognoſcūt'
vn̄ dicit (Omne datū optimū) q̄d ē
bonū meritoriū faciēs hoīe vita eter
na dignū (⁊ oē donū p̄fectū) .i. bonū
glorie. quo habito nil remanet ipſe
ctū (deſurſū ē) ſ3 a deo nō ab hoīe (deſ
cendēs a p̄re luminū) Vim. ⁊ q̄ oīs
hō illūiabit' Joh. j. Erāt lux verā q̄ illū
minat oēz hoiem venientē in hūc mū
dū (apud quē nō ē trāſmutatō) q ō
mino immutabil' ē Mal. iij. Ego de⁹
⁊ nō mutor (nec viciſſitudis obūbra
tio) Vim. i. obſcuratō intelligētie per
ſucceſſiōes cogitatōnū ſic fit in nob'
q ipē vna ⁊ eadē ſcia ⁊ cognitōe oīa
intelligit. Hor. nō em̄ ſuccedūt in eo
viciſſim bōa mala. q ſola bona dat.
mala aūt culpe nō dat Glo. int. vbi
viciſſitudo ibi ⁊ bōa mala. ſ3 ipſe ſola
bona dat (Volūtarie em̄) .i. gr̄tis ſine
meritis (genuit nos) filios grē q̄ p̄us
eram⁹ filij ire (v̄bo veritatis) .i. euange-
lij xp̄i q̄ veritas ē (ut ſim⁹ initiū aliq̄d)
.i. caput (creature ei⁹) .i. principatū
habēdo in oībz creaturis ei⁹ inferiorib⁹

recuperādo pricipatū p grāz quā pri
mi parētes pdiderūt p culpā (Sciē)
i. ſcire debetis (frēs mei dilectiſſimi)
i. hoc ꝙ (Sit oīs hō velox ad audiē-
dū) ea q̄ ſūt ſalutiſ (tardꝰ āt ad loq̄n
dū) i. cauē ſe debet a multiloq̄o. q̄a
dicit̄ puer. x In multiloq̄o nō deerit
pctm̄ (a tardꝰ ad irā) Ly. nā ira mē-
tis oculū excecat Catho Impedit ira
animū ne poſſit cernē veꝝ (Ira eniz
viri) Glo. i. fortiſ a deliberata. Nō di
cit ira pueri q̄ cito trāſit (iuſticiā dei
nō opat̄) Vin. i. impedit executionē
iuſticie (ppt̄ qd abijciētes oēz imūdi
ciā) Vin. i. pctm̄ carnis (a abūdātiā
malicie) i. oē pctm̄ mortale. qd efficit
hoiem malū (In māſuetudie) i. i oī
tranq̄llitate aīi (ſuſcipite inſitū ver
bū) Ly. i. vbū fidei qd mētibꝫ hūaīs
debꝫ inſeri. Wil. Sicut em̄ ramuſculꝰ
q̄ trūco agreſti īſerit̄: totū trūcū opa
ri facit ſecūdū naturā ſuā: a cū p̄us
nō ferret n̄ fructꝰ agreſtes ſol̄ porcis
vtiles. poſtea fert fructꝰ hoibꝰ delectā-
biles. Sic hō q̄ an̄ ſuſceptōem vbi dei
inutil̄ erat faciēs opa cū q̄bꝫ porci in
fernales paſcūt̄: pꝰ ſuſceptōz vbi erit
arbor faciēs fructū g̃tuz deo a hoibꝰ et
angel̄ (qd poteſt ſaluaē aīas vr̄as)
Wil. verbū dei potēs ē ſaluaē aīas in
p̄ntia ī futuro In p̄nti a morte culpe
vnde pſ. cxviij. In corde meo abſcon
di eloq̄a tua ut nō peccē tibi. in futu
ro vero a morte gehenne. Joh. viij.
Amē amē dico vobis. ſi q̄s ſermonē
meū ſuauerit: mortē n̄ videbit ineternū

(Euangelium.

In illo tempe. d. i. d. ſ. Vado ad eū q̄
miſit me a nemo ex voƀ interrogat me
q̄ vadis Sꝫ q2 hꝫ locutꝰ ſū voƀ triſticia
īpleuit cor vr̄m. Sꝫ ego vitatē dico vo
bis expedit voƀ ut ego vadā. Si ei nō
abiero paclitꝰ n̄ veniet ad vos. Si āt
abiero mittā eū ad vos. Et cū vene-
rit ille arguet mūdū de pctō a de iudi
cio a de iuſticia. De pctō q̄dē. q2 n̄ cre
diderunt in me. De iuſticia vō q̄a ad
p̄rē vado a iā nō videbitiſ me. De iu-
dicō āt q2 pnceps hꝰ mūdi iā iudicat̄
tꝰ ē. Adhꝰ multa hēo voƀ dicē. ſꝫ n̄ po
teſtis portaē modo Cū āt venerit ille
ſpūs vitatis. docebit vos oēm verita
tē. Nō em̄ loq̄t̄ a ſemetipſo. ſꝫ q̄cūq̄
audiet loq̄t̄. a q̄ ventura ſūt ānūcia
bit vobis. Ille me clarificabit q̄a de
meo accipiet q̄ annūciabit vobis.

(Poſtilla.

Vado ad eū q̄ miſit me Joh. xvj
Ante initiū illiꝰ euāgelij xp̄s pre
dixit aplīs pſecutōnem quā paſſuri
erāt ſcꝫ ꝙ eijciēdi erant de ſinagogo
Et q̄cūq̄ eos occidēt: credēt ſe obſeq̄
um p̄ſtare deo. Et poſtea ſbiungit̄ de
receſſu ſuo cū dicit in euāgelio hodi-
erno (Vado ad eū) id ē in pprio aſcēdo
ad p̄rē (q̄ miſit me) Ly. q2 īpleui of
ficiū p̄dicatōiſ mee ad qd miſſus ſū
(a nēo ex voƀ interrogat me) id ē inte-
rogabit. q. d. ita apte aſcēdā ad p̄rē
ꝙ nullus vr̄m interrogabit (q̄ vadis)
q2 ētī erit ꝙ vado ad glīam p̄ris (Sꝫ
q2 hꝫ locutꝰ ſū voƀ) ſcꝫ de receſſu meo
(triſticia īpleuit cor vr̄m) id ē vehemē
ter facti eſtis triſtes. Ly. Apl̄i triſta
bāt̄ de receſſu x̄ de cꝰ p̄ntia ɔſidebāt ī
tribl̄atōibꝫ ſuis ɔſolari (Sꝫ ego vita
tē dico voƀ. expedit vobis ut ego va
daz) i. ſbtrhat̄ aſpcū vr̄o p̄ntia mea
corpal̄ a ideo ſbdit̄ (Si ei n̄ abiēo pa
clitꝰ n̄ veniet ad vos) Ly. q2 plenitu
do ſpūſſcī nō erat dāda niſi pꝰ aſcēſi
onē xp̄i vn̄ Cris. apl̄i nimis corpalē
p̄ntiā xp̄i diligebāt a iō ad ſuſceptō
nē ſpūſſcī minꝰ idonei erāt Sacēdū tn̄
ſm tho. de aq̄no ſuper Johēm ꝙ ille
amor q̄ diſcipuli diligebāt corpalē
p̄ntiā xp̄i n̄ erāt pctm: red debāt tn̄ ex
hꝰ minꝰ idonei ad pceptōz ſpūſſcī. hi
ta ei vna ɔſolatōe n̄ q̄rit̄ alia. vn̄ q̄a
delectabāt̄ in p̄ntia xp̄i n̄ petebāt n̄c
deſiderabāt aduētū paclīti. Ipē ei n̄
venit ad mētē hois niſi vōtus a deſi-
deratꝰ. vn̄ Sapiētie. vij. Optaui a da
tus eſt mihi ſenſus. vōcaui a venit ī me
ſpūs ſapiētie (Et cū venerit ille argu
et mūdū) Tho. ſpūiſcō attribuit̄ cor
reccio q2 correccio debet pcedere ex ca
ritate (de pctō) Tho. qd habꝫ vl̄ facit

(a de iuſticia) quã ñ hꝫ (a de iudiᵒ)
qꝺ ñ timet (De pctõ q̃dẽ qꝛ nõ credi‑
derit ĩ me) Tho. Judei peccabãt ĩ xp̃ꝫ
qꝛ nõ credebãt eũ eſſe xp̃m vł meſſiã
((De iuſticia vo) .ſ. xp̃i quã nõ accep
tauerit hoĩes mũdani nec imitari vo‑
luerit (qꝛ ad pr̃eꝫ vado) Ly. p h̄ eĩ qꝛ
xp̃s ad pr̃eꝫ rediẽs reſurrexit a ad ce
lũ aſcẽdit. declarata ẽ e9 iuſticia qꝛ ſo
li iuſti intrãt celũ. vñ pſ̃. cxviij. Hec
porꝛ dñi a iuſti intrabũt in eã) a iã ñ
videbitł me) pñtia corpali hitãtẽ vo
biſcũ. qꝛ p9 aſcẽſionẽ apli ãpli9 ñ vi‑
derit in terris xp̃m (De iudicio) .ſ. fu‑
turo qꝺ mũd9 nõ timuit. oportebit
tñ timẽ (qꝛ pĩceps mũdi h9 iã iudi
cat9 ẽ) .i. cõdẽnat9 ꝺina ſẽtẽtia tanq̃
obſtinat9. a p cõſequẽs oẽs ei adhe
rẽtes eodẽ iudicio oñdũł ꝯdẽnabiles
(Adhuc multa habeo vobis dicẽ. ꝭ
non poteſtis portare modo) ſcꝫ ꝓpter
viaꝫ imꝑfectionẽ et coꝝ arduitatem
(Cũ ãt venerit ille ſpũs veritatł) Li.
.i. ſpiritusſanct9 q̃ eſt veritas p eſſen
tiam a effectiue docendo eã. Jlle (do‑
cebit vos omnẽ veritatẽ) Ly. ſcilꝫ ne
ceſſariã ad ſalutẽ. nõ ſolũ p pſonis
veſtris. ſed etiã ad regimen eccleſie
et fideliũ inſtructionem (Non eñi lo
quetł a ſemetipſo) Ly. quia ſicut nõ
eſt a ſe. ſed a patre a filio ita nec a ſe
loq̃tur (ꝭ q̃cũqꝫ audiet) a me a a pr̃e
qꝛ ſuũ audire eſt ab eis ꝓcedere (lo‑
q̃ł) ſupple vobis (a q̃ futura ſũt ãnũ
ciabit vobis.) Ly. multa eĩ de futurł
p ſpñſcm̃ reuelata fuerĩt aplis. ſicut
Jotĩ p ſpñſcm̃ reuelat9 ẽ ꝓceſſus ec
cleſie vſqꝫ ad finẽ mũdi. in Apoc̃. Et
petro ſuũ martiriũ ſ̃m qꝛ ipſemet dic̃
ij. Petri. j. Scio qꝛ velox ẽ depoſitõ ta
bernacłi mei. Et paulo reuelatũ ẽ qꝛ
ĩ nouiſſimis dieb3 diſcedẽt q̃dã a fide
ut hꝫł. j. ad thimo. iiij. (Jlle me cla
rificabit) Tho. qꝛ ad ĩuocatõeꝫ nois
mei faciẽtł opa mirabilia (qꝛ de meo
accipiet) id ẽ ſciẽtiã a cognitõꝫ hẽbit
a pr̃e ſic̃ ego (a ãnũciauit vobis)

Dñica. v. ſ. rogationũ Jaco. j.

Kariſſimi. Eſtote factoẽs vbi
dei a ñ auditores tm̃: fallẽtes
voſmetipſõs. qꝛ ſi q̃s auditor
eſt vbi a ñ factor: hic ꝯpabiꝰ viro ꝯſi
derãti vultũ natiuitatł ſue ĩ ſpeclo. Cõ
ſiderauit eĩ ſe a abijt. a ſtatĩ oblit9 ẽ
q̃lis fuerit. Qui ãt pſpexerit ĩ lege ꝑ‑
fecte libtatł: a mãſerit in ea: ñ audi
tor obliuioſus factus: ꝭ factor opis
hic btũs ĩ facto ſuo erit. Si q̃s ãt pu
tat ſe religioſũ eſſe. nõ refrenãs lin‑
guã ſuã: ꝭ ſeducẽs cor ſuũ: h9 vana
eſt religio. Religio mũda a ĩmacula
ta apꝺ deũ et pr̃eꝫ ẽ hec. viſitaẽ pupil
los a viduas in tribulatõe coꝝ. a im
maculatũ ſe cuſtodiẽs ab h̄ ſeculo.

Poſtilla.

Eſtote. Añ initiũ h9 eplẽ ſcꝛbᵗ. ſ.
Jacob9 d. Sit oĩs hõ velox ad
audiẽdũ. tard9 ãt ad loq̃ndũ a tard9
ad irã. Et ſeq̄ꝰ epla hodierł Eſtote fa
ctores vbi. Ad ꝑſiciẽdum in bono ne
ceſſariũ ẽ audiẽ verbũ dei. ſicut ĩ p̄ce
dẽte dñica dictũ ẽ. Sed qꝛ modicũ va
let audire verbũ dei niſi ope ꝯpleatł
Jdeo in p̄ſenti epla ſanct9 Jacobus
nos ĩſtruit ut qꝺ nos audim9 p ope
ra cõpleam9 d. (Eſtote factoẽs verbi
dei) vin. i. ſ̃m verbũ dei opãmi (a nõ
auditoẽs tm̃) glo. ñ ſolo auditu pci
pite vbũ ꝭ ope implete (fallẽtes voſ
metipſos.) Glo. ſi p ſolũ auditũ vos
ſaluãdos putatis (qꝛ ſi q̃s auditor ẽ
vbi a ñ factor. h̄ ꝯpabił viro ꝯſiderã
ti vultũ natiuitatł ſue ĩ ſpeclo) Cora.
quẽ nõ hab3 a natiuitate. vel a nã. ſcꝫ
vultũ corpalẽ in q̃ nat9 ẽ (Conſidera
uit eĩ ſe) id ẽ imaginẽ ſuã (a abijt).
ſupple ad negocia ſua auẽrtẽdo ſe a ſpe
culo (a ſtatiꝫ oblit9 ẽ q̃lł fuerit) ſupple
diſpoſitõ vult9 ſui. Cor. p tãto ponł
h̄ ꝭ ſilitudo qꝛ ſic̃ nł ꝓdeſt hoĩ in ſpe
clo vidiſſe maculã ſui vult9 ſi illaꝫ ñ
abſtergit. ſic hoĩ nł ꝓdeſt audire ver
bũ p̄dicatõnis niſi iᵈ impleat opere
Nõ vbũ p̄dicatõis ẽ ſicut ſpecłm in
q̃ hõ ꝯgſ̃cit defect9 ſuoſ (Qui ãt pſpe
xerit in lege ꝑfecte libtatł) .i. in lege
euãgelica que dr̃ lex libertatis. q̃a

reſtituit libertati a culpa in pn̄ti per
grām miſeratōis. et a miſeria ī futu
ro p glām imoꝛtlitatꝪ (a pmāſerit in
ea) ſcḿ eā viuēdo (ñ auditoꝛ obliuio
ſuſ factꝰ ſʒ factoꝛ opis) ſ. iplendo qᵭ
docȝ euāgeliuȝ (hʼ btūs ī facto ſuo) .i.
ex ope ſuo (erit. Si qs āt putat ſe re
ligioſū eē) Ly .i. verꝫ et pfectū xp̄ianᵐ
eē (nō refrenās linguā ſuā) vʒ. a vbs
bis ipudicicie detractōis blaſphemie
a mēdacij (ſʒ ſeducēs coꝛ ſuū) in hʼ qꝫ
putat ſe hʼ eē ī coꝛde qᵭ nō ē in re (hꝰ
vana ē religio) nihil hn̄s ī ſe vitatꝪ
(Religio) goꝛ. xp̄iana (mūda) ſ. in
coꝛdis intētōe (a imaculata) in opis
executōe (apᵭ deū a prēꝫ) ſ. acceꝑ (hʼ
eſt viſitaꝛe pupillos) coꝛpalꝪ ī ɔſola
tōe vꝫ boꝝ a erogatōe mūeꝝ a defēſtōe
maloꝝ (a viduas ī tribulatōe coꝝ)
ſcȝ tā coꝛpali ꝙ ſpūali (imaculatū ſe
cuſtodire ab hʼ ſeclo) in q̄nato Ly. ſē
ſus ē qꝫ religio xp̄iana ē exercē ſe in
opibꝫ miſericoꝛdie erga pximū. et ī
opibꝰ mundicie erga ſeipſū.

Euangelium.

In illo tpe. d. i. d. ſ. Amē amē dico vo
bis ſi q̄d peticꝛitꝪ prēꝫ ī noīe meo dabᵗ
vobʼ Vſqꝫ mō non petiſtis q̄cquā in
noīe meo Petite a accipietis. ut gau
diū vr̄m ſit plenū. Hec in pūbijs lo
cutꝰ ſū vobis. Venit hoꝛa cū iā nō in
pūbijs loq̄r vobis. ſed palā de prē ā
nūciabo vobʼ. In illo die in noīe meo
petetis Et non dico vobʼ qꝛ ego roga
bo prēꝫ de vobis Ipſe ei prē amat vos
qꝛ vos me amaſtis a credidiſtis qꝛ a
deo exiui. Exiui a prē a veni in mūdū
Iteꝝ relinq̄ mūdū a vado ad patrē
Dicūt ei diſcipuli eiꝰ Ecce nūc palam
loq̄ris a pūerbiū nullū dicꝪ Nūc ſci
mꝰ qꝛ ſcis oīa a nō eſt opꝰ tibi ut q̄s
te interroget In hoc credimus quia
a deo exiſti.

Poſtilla.

Amen amē dico vobis. Ioh. xvj
Hiſtoria hꝰ euangelij facta eſt
Anno xp̄i. xxxiij. ix. kal. aplis. v. fe
ria in cena dn̄i luna. xiiij. indictōe. v.
Añ initiū illꝰ euāgelij ſcribit ſāctꝰ

Ioh. in eo. ca. qꝫ xp̄s pꝰ cenā dixᵗ di
ſcipulꝪ ſuis. Nūc q̄dē triſticiā habetꝪ
Iteꝝ āt videbo vos a gaudebᵗ coꝛ vr̄ꝫ.
a gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis.
Tūc poſtmodū ſeq̄Ꝫ euāgeliū hodi
ernū (Amē amē dico vobis) goꝛ. hic
dn̄s ihs ɔſolaᶻ diſcipulos ex petitio
nū ſuaꝝ exauditōe a iuramētū p̄mit
tit: ut hō nō heſitaꝛet de petitōe dicēs
(ſi q̄d petieritꝪ prēꝫ in noīe meo) .i. p
tinēs ad ſalutē qꝛ ihēſus qᵭ eſt noᵐ
xp̄i ſalꝰ interpretaꝪ (dabᵗ vobis) et ſi
non ſtatī: tñ finalꝪ dabᵗ vꝪ illud qᵭ
petitꝪ vꝪ eo meliꝰ (Vſqꝫ mō nō peti
ſtis q̄cqꝫ in noīe meo) qꝛ ñ erat tēpꝰ
oppoꝛtunū qꝛ ihs dn̄s erat cū eis pn̄
tialꝪ q̄ oīa dabat. vn̄ Criſ. q̄d pete
rent q̄ oē bonū ſecuꝫ hn̄ent (Petite a
accipietꝪ ut gaudiuꝫ vr̄m ſit plenū)
Tho. qꝛ oīs petitō ad illud gaudi
um referri debet. hʼ gaudiū ɔſiſtit in
dotibꝫ aīe a coꝛpis. Et erit pleᵐ gau
diū in bn̄s. vn̄ dꝛ ī pſ. xvj. Satiaboꝛ
cū apparuerit glā tua (Hec in puer
bijs locutꝰ ſuꝫ vobis) ſcȝ ego ſū vitis
vera a vos palmites Itē ibi Mulier
cū parit: triſticiā habꝫ. qꝛ venit hoꝛa
eiꝰ (Venit hoꝛa cū iā nō in pūerbijs
loq̄r vobis ſʒ palā de prē meo ānūcia
bo vobis) Criſo. Hoc erit tpe reſur
rectōis qꝛ tūc oīa maifeſte eos docuᵗ
Nā p q̄dꝛaginta dies apparuit eis pꝰ
reſurrectōeꝫ ſuā loq̄ns eis de reḡ dei
Act. j. Ly. xp̄s pꝰ reſurrectōꝫ ſuā cla
riꝰ a expreſſiꝰ docuit aplos de regno
dei ꝙ añ. Ipſi ei erāt magꝪ tūc capa
ces qꝛ habebāt ſenſū aptū ad itelle
ctū ſcripturaꝝ. ut hꝫ Luc. vl. ca. (In
illo die) ſcȝ in die pēthecoſtes (in no
mine meo petetis) .i. petendo nomē
meū inuocabitis. qꝛ pꝰ reſurrectōꝫ ꝑ
cognouerūt magis virtutē noīs ihe
ſu xp̄i ꝙ ante. a idō ſuas petitōes in
xp̄i noīe foꝛmabāt Et ꝓpter hʼ oratō
nes eccleſie in fine foꝛmāꝪ in xp̄i no
mine. dicēdo p dn̄m nr̄m ihm xᵐ. rc.
(Et nō dico vobis qꝛ ego rogabo pa
trē de vobʼ) Tho. q. d. ad exaudiēdū ve
ſtras petitōs apᵭ prēꝫ: ñ erit nccia

oratio mea· q͛ ſolus amor quo dili-
gitis me ſufficit prouocari (Ipſe enĩ
pr̃ amat vos) amãs facile dat amã-
ti (q͛ vos me amaſtꝭ) ut; Iohis· xiiij·
Qui diligit me diligetꝭ a prẽ meo (et
credidiſtꝭ q͛ a deo exiui (Exiui a prẽ) p et-
nã gñatõne; (et veni in mũdũ) p car
nis aſſũptõe; (iterꝝ relinq̃ mũdũ) p
paſſionẽ et corpalẽ pñtiã (et vado ad
prẽm) p aſcẽſionẽ qñ exaltatꝰ ẽ vſq;
ad dextrã dei pr̃is (Dicũt ei diſcipuli
eiꝰ· Ecce nũc palã loq̃ris et puerbiũ;
nullũ dicis) Ly· Clariꝰ loq̃baꝭ de p-
ceſſu eiꝰ a prẽ· et de aduẽtu eiꝰ in mũ-
dũ p carnis aſſũptõ; q̃ͣ fecerat ante
(Nunc ſcimus q͛ ſcis oĩa) Ly· ex
doctrina enim eius et miraculis ple-
nius eius deitatẽ cognoſcebãt (et nõ
opꝰ eſt tibi ut q̃s te interroget·) Sepe
enĩ ut dicit Glo· volẽtes ab eo q̃rere
audiebãt ſolutõ; añq̃ꝫ pponerẽt q̃ſti
onẽ et ſic p̃us eis rñt añq̃ꝫ pponerent
(In h̃ credimꝰ q͛ a dõ exiſti) Tho· q·
d· Intelligentia oĩm̃ occultoꝝ fa-
cit nos credere q̃ tu ſis verus et natu-
ralis filius dei in q̃ ſũt oĩs theſauri
ſapiẽtie et ſciẽtie dei abſcõditi (Circa
pñs euãgeliũ vbi dr̃· Petite et accipi
etis· Notãdũ ẽm Augꝰ· q̃ triplicia
ſũt bona in gñe· Infima media et ſũ
ma· Infima bona ſũt tpalia q̃ quaſi
nihil ſũt· vñ Ihere· iiij· Aſpexi terrã
et ecce q̃ſi vacua erat et nihil· Et talia
ſub ↄditione peti poſſũt· moderate vi
delic; ſi placet: da ſanitatẽ tpalia· vi
tã ꝛc̃· et ratõ eſt· q͛ aliq̃bꝫ bona tpa
lia: ut ſcientia et honores et amici di-
uitie: et ſilia q̃ñq; ſũt occaſio peccan
di· alijs occaſio merẽdi· ꝫ q̃bꝰ pſint
ſolꝰ deꝰ ſcit ideõ ſibi committẽda ſũt Alia
ſũt bona media· ſ· v̾tutes q̃ nulli ob-
eſſe poſſũt· et illa ferueñtꝭ ſũt petenda
Alia optĩa ut beatitudo celeſtis · et il
la bona petẽda ſũt feruẽtiſſĩe· S; q̃ra
cur deꝰ nõ ſtatĩ dat q̃ð petitꝭ R̃ñdetur
primo· q͛ tũc homo minꝰ meritũ ha-
beret nõ iterãdo orationẽ· Secũdo q̃a
vilipenderetꝭ· vel minꝰ curaretꝭ illud
q̃ð cũ modico labore acq̃reretꝭ Tercio

ut deſideriũ augeatꝭ ut p; in muliere
chananea· Q̃rto ut homo hũilietur
ut p; in eadẽ chananea q̃ ſe canẽ fate
baꝭ· Quinto q͛ meliora interdũ da
re vult deꝰ tẽpe oportuno et quãdo ip
ſi homini fuerit vtile·

(Feria· ij· rogationũ Iacobi· vl·

Kariſſimi· Cõfitemĩ alterutꝝ
pctã v̾ra· et orate pinuicẽ; ut
ſaluemĩ Multũ; ei valet dep̃
catio iuſti aſſidua· Helyas hõ erat
ſimilis nobis paſſibilꝭ· et orõe orauͭ
ut nõ plueret ſup terram: et nõ pluit
annos tres et menſes ſex· Et rurſum
orauit et celũ dedit pluuiã· et terra de
dit fructũ ſuum· Fratres mei· ſi quis
ex vobis errauerit a veritate et cõuer
terit quis eũ: ſcire debet· quoniã qui
conũti fecerit pctõrem ab errore vie
ſue: ſaluabit animã eius a morte: et
operit multitudinẽ pctõrum·

(Poſtilla·

Confitemini alterutꝝ peccata ꝛc̃·
Ante initiũ iliꝰ eplẽ ſcribit Ia
cobus· d· Infirmatur quis in vobis
inducat p̃ſbros ecclẽe et orẽt ſup eũ vn
gẽtes eũ; oleo in noie dñi· Et oratio
fidei ſaluabit infirmũ et alleuiabit eũ
dñs· et ſi in pctĩs ſit: dimittentur ei·
Tũc ſeq̃tꝭ eplã pñs (Cõfitemĩ alteru
tꝝ pctã v̾ra) nõ aliena (et orate pin
uicẽ) Ly· nã ↄfeſſor tenetꝭ orare p ↄfi
tẽte et ecõuerſo (ut ſaluemĩ) q͛ peten
dũ ẽ q̃ð ptinet ad ſalutẽ (Multũ enĩ
valet dep̃catio iuſti aſſidua) Glo· ñ
peccatoris· q͛ pctõres deꝰ nõ exaudit
(Helias erat hõ ſilis nob̃ paſſibilꝭ)
et· fragilꝭ· nã timore mortꝭ fugit a fa
cie iezabelis· iij· Re· xix· q͛ nõdũ ĩ pa
diſũ trãſlatꝰ (et orõe)· ſ· vna (orauit)
corde et ore· (ut ñ plueret ſup t̾rã) ſcꝫ
iſrahel ſpẽalitꝭ (et nõ pluit ãnos tres
et mẽſes ſex) Ly· nãq; ppꝭ maliciã regꝭ
achab fuit illa plaga inducta ad do
mãdã ipſiꝰ ſupbiã et idolatrie duiciã
(Et rurſũ orauit) Glo· poſtq̃ꝫ p tãti
tpis media cor regis et ppl̃i ad penitẽ
tiã inflexũ vidit· Tunc rurſũ orauit
ſemel (et celũ dedͭ pluuiã et t̾ra dedit

fructū ſuū) Si ergo Helias vna ora
tōe impetrauit· q̄d ergo multi fideles
multis orōibꝫ impetrare nō valent·
(Fratres mei ſi q̄s ex vobis errauit
a veritate) Ly·fide vł moꝝ (a cōuer-
terit q̄s eū) id eſt ad viā veritatꝭ re-
duxerit (ſcire debꝫ qm̄ q̄ cōuerti fece-
rit peccatorē ab errore vie ſue) Cor-
id eſt vite· Nā vita noſtra eſt q̄daꝫ
via· aut ī infernū ſi eſt mala· aut in
padiſū ſi eſt bona (ſaluabit aīaꝫ ei9
a morte) ꝗoꝛ· eterna· Si magne mer-
cedis ē a morte eripe corp9 cito mo-
rituꝝ: q̄nti meriti eſt a morte libera-
re aīam in celeſti patria ſine fine vi-
cturaꝫ (Et opit multitudinē pctōꝝ)
ab aſpectu eťni iudicꝭ ad ea punienda

Euangelium·

In illo tempe· Dixit iheſus diſcipulꝭ
ſuis· Quis vrm̄ hēbit amicū· et ibit
ad illū media nocte· ⁊ dicet illi Ami-
ce· cōmoda m̄ tres panes· qm̄ amic9
me9 venit de via ad me: ⁊ nō habeo
qđ ponā añ illū· Et ille deint9 rñdēs
dicat· Noli m̄ moleſt9 eē· Iā oſtiuꝫ
clauſū ē· ⁊ pueri mei mecū ſūt in cu-
bili· nō poſſū ſurgē ⁊ dare tibi· Et il-
le ſi pſeuerauerit pulſans: dico vob·
et ſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amic9
ei9 ſit: ꝓpť improbitatē tñ ei9 ſurget
⁊ dabit illi: q̄tq̄t hꝫ neceſſarios· Et vo-
bis dico ego Petite· ⁊ dabiť vobis·
Querite· ⁊ inuenietꝭ· Pulſate· ⁊ ape-
rieť vobis· Ois em̄ q̄ petit accipit· et
q̄ q̄rit īuenit· ⁊ pulſāti apieť Quis
āt ex vobis pāꝛ petit panē: nūq̄d la-
pidē dabit illi· Aut piſcē: nūq̄d ꝓ pi-
ſce ſerpētē dabit illi· Aut ſi petierit
ouū: nūq̄d porriget illi ſcorpionē· Si
vos cū ſitis mali noſtis bō data da-
re filijs vr̄is: q̄nto magꝭ pr̄ vr̄ de celo
dabit ſpm̄ bonuꝫ: petētibꝫ ſe· Po-
ſtilla h9 euāgelij ſatꝭ plana eſt Vide
Nycolaū de lyra Lu· xj· ⁊ Mat· vij·

In die aſcēſionis dn̄i   Actu· j·

Primū quidē ſermoneꝫ feci de
omnib9 o theophile: q̄ cepit
Iheſus facē ⁊ docere vſq; ī di-
em: qua p̄cipiēs apłis p ſpm̄ſanctū
q̄s elegit aſſūptus ē Quib9 ⁊ p̄buit
ſeipſū viuū p9 paſſionē ſuā in multꝭ
argumētis: per dies q̄draginta appa-
rens eis· ⁊ loquēs de regno dei Et cō-
ueſcēs p̄cepť eis: ab iheroſolimis ne
diſcederent: ſꝫ expectarent ꝓmiſſiōeꝫ
pr̄is: quā audiſtis inq̄t p os meum
qꝛ Iohānes q̄dē baptiſauit aq̄· vos
aūt baptiſabimī ſpū ſancto nō poſt
multos hos dies· Igiť q̄ cōuenerāt
interrogabāt eū dicētes Dn̄e· ſi in tpe
hoc reſtitues regnū iſrł· Dixit āt eis
Non ē vrm̄ noſſe tēpa vł momēta q̄
pr̄ poſuit in ſua ptāte· ſꝫ accipietꝭ vtu-
tē ſupuenietꝭ ſpūſſcī in vos· ⁊ eritis
m̄ teſtes in Iherlm ⁊ in oī iudea ⁊ ſa-
maria ⁊ vſq; ad vlti̅m̅ terre· Et cū hec
dixiſſꝫ: videtib9 illi9 eleuat9 eſt· et nu-
bes ſuſcepť eū ab oculꝭ eoꝝ· Cūq; intu-
erenť in celū eūtem illū: ecce duo viri
aſtiterūt iuxͣ illos in veſtib9 albis· q̄
⁊ dixerūt· Viri galilei: q̄d ſtatꝭ aſpi-
ciētes in celū· Hic iheſus q̄ aſſūpt9 ē
a vob ī celū: ſic veniet quēadmodū vi-
diſtis eū eūtē in celū·   Poſtilla·

Primū quidē ſermonē feci· No-
tandū ꝙ xp̄s dn̄s nr̄ aſcēdere vo-
lens· Pri9 diſcipulꝭ appuit ⁊ eos de i-
credulitate eoꝝ redarguit ⁊ cū eis cō-
edit ⁊ eos ex ciuitatē in mōtē exire p̄ce-
pit· vñ viderūt aſcēdere p9· xl· dies a
reſurrectiōe computādo· ſicut maifeſ-
ſte hꝫ in epła ⁊ etiā in euangelio ho-
dierne feſtiuitatis· Vñ dicit ſanctus
Lucas in epła pñti q̄ habeť in pñci-
pio act· apłoꝝ· (Primū quidē ſmo-
nē feci) ·ſ· in euāgelio qđ ego ſcripſi·
(de omnib9) Ly· nō dicit oīa· qꝛ oīa
facta xp̄i nō poſſūt p ſingula ſcribi·
ſm qđ dꝛ Iohā· vlti· Sūt aūt ⁊ alia
multa q̄ fecit Iheſus q̄ ſi ſcribāť per
ſingula· nec ipſū arbitror mūduꝫ ca-
pere eos q̄ ſcribēdi ſūt libros· Sꝫ nōn
ter dicit· de oibꝫ· qꝛ de ptinētibꝫ ad ſ
cōceptionē· natiuitatē vitā ⁊ mortē· re-
ſurrectiōꝫ ⁊ aſcēſionē· aliqua ſcripſit
(O theophile) hic erat q̄dā ep̄s Aſie
cui ſcripſit euāgeliū ⁊ eidem ſcripſit
hunc librū ·ſ· actus apłoꝝ· de q̄ libro

pn̄s epl'a ſupta ē (q̄ cepit ihesus face
re & doce) Li· bn̄ ei doce & male viue nis
hil aliud eſt q̄ ſe ſua voce dānare (vſq;
in diem) ·ſ· aſcenſiōis ſue (qua p̄api
ens apl'is p ſpm̄ ſāctū) Ly· q̄ p̄dica
rēt euāgeliū p vniūſū orbē (q̄s ele
git) p̄ ceteris ad h' officiū apoſtolat9·
(aſſūpt9 ē) de t'ra ad celū in ſua hūa
nitate (q̄bus & p̄buit ſeipm̄ viuū poſt
paſſiō; ſuā in multis argumētis) q2 cō
edit cū eis & palpabile; p̄buit ſe eis·
& ſic de alijs argumētis (p dies ·xl· ap
parēs eis·) qd nō ē ſic intelligēdū q̄
in illis ·xl· dieb9 cōtinue fuerit cū eis ſ;
q2 in illo t'pis ſpacio freq̄nt' eis appa
ruit (& loquēs de regno dei) ·i· de bea
titudie celeſti (Et cōueſcēs) ·i· comes
dēs cū apl'is appar9 eis recūbētib3 in
die aſcēſiōis ut p3 in euāgelio hodi
erno (p̄cepit eis ab iheroſolimis ne
diſcederēt) Ly· donec p ſpm̄ ſāctū red
derēt apti ad publicatō; euāgelij (ſ;
expectarēt p'miſſiō; patris :quā au
diſtis inq̄t p os meū) Joh· xiiij· Pa
raclit9 āt ſpūſſanct9 quē mittet p̄r i
noie meo· ille vos docebit oīa ·ſ· nec̄a
ria vob' & alijs ad ſalutē (q2 iohānes
q̄dē baptiſauit aq̄) Ly· ſolū· Nā ei9
baptiſm9 gratiā nō cōferebat· (vos
aūt baptiſabimini ſpūſancto) h' itel
ligēdū; ē de receptōe ſpūſſci in ſigno
viſibili (non p9 multos hos dies) ·i·
in dieb3 pētecoſtes (Igit' qui cōuene
rāt) Glo· oꝛ· pn̄tes aderant (interroga
bāt eū dicētes· Dn̄e ſi in t'pe hoc reſti
tues regnū iſrahel?) Sc'dm ſm Ny
de ly· q̄ multi de diſcipul' xp̄i de reg°
ei9 adhuc carnalit' ſentiebāt ut pote
nōdū recepta ſpūſſancti grā eſtimā
tes ip̄; t'palit' regnatuꝝ· ꝓpt' qd filij
zebedei petierūt q̄ vn9 ad dextrā ei9 &
alius ad ſiniſtrā ſederet· & regnū tē
porale qd ablatū erāt a iudeis per ro
manos ſtatī reſtituēdū· ideo q̄ſierūt
Dn̄e ſi in t'pe h' reſtitues regnū iſrael
Et q2m h' queſtio erat ſtulta· ideo re
pulit eā· vn̄ ſeq̄tur· (Dixit aūt eis· n̄
eſt vr̄m noſſe t'pa vel momēta q̄ pat'
poſuit in ſua p̄tāte) ·q·d· nō p'tinet

ad vos hoc ſcire vel q̄rere (ſ; accipietis
virtutē ſupuenientis ſpūſſancti i vos)
ad cōſtātiā & efficaciā euāgeliū p̄dicā
du; p orbē vniūſū (& eritis m̄ teſtes)
Glo· oꝛ· reſurrectōis mee v'bo & exem
plo & ſignis (in ihr'lm & in om̄i iudea
& ſamaria & vſq; ad vltimū terre· Et
cū hec dixiſſ; videntib9 ill' eleuat9 ē) de
terra ad celu; (& nubes ſuſcep' eū ab
ocul' eoꝝ· Cūq; intuerēt' i celū eūtē il
lū) āmirātes aſcēſiō; tā glo'ſā· (ecce
duo viri) ·i· angeli duo in ſpē viroꝝ
(aſtiterūt iux' illos in veſtib9 albis)
ad deſignādū ſolēnitatē h9 aſcēſiōis
ſm Grego· (q̄ & dixerūt Viri galilei)
natiōe· ē eni galilea q̄dā ps iudee de
qua erāt apl'i ſaltē p maiori p'te (q̄d
ſtatis aſpicientes in celū?) q·d· Nō
expectate q̄ ihesus ampli9 habit; vo
biſcum ſic an̄ fecit· tn̄ videbitis eū in
fine mūdi venientē ad iudiciū· iō ſeq̄'
(hic ihesus q̄ aſſūpt9 ē a vobis in ce
lū ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū
eūtē in celū) ·i· ſic aſcēd't in forma hu
manitatis· glo· ſic ad iudiciū veniet·

Euangelium·

In illo t'pe· Recūbētib3 vndecī diſcipu
lis apparuit ill' Ihesus & exp̄robrauit
incredulitatē illoꝝ & duriciā cordis
q2 hijs q̄ viderāt eū reſurrexiſſe n̄ cre
diderāt & dixit eis· Eūtes in mūdū vni
uerſu; p̄dicate euāgeliū oi creature·
Qui crediderit et baptiſat9 fuerit ſal
u9 erit Qui vo nō crediderit cōdēnabi
tur· Sig' āt eos q̄ crediderint h' ſeq̄nt'
In noīe meo demonia eijciēt· linguis
loq̄nt' nouis ſ'pētes tollēt· & ſi morti
ferꝝ q̄d biberīt· nō eos nocebit· Sup
egros man9 iponent & bn̄ hēbūt· Et
dn̄s q̄dē ihesus poſtq̄ locut9 ē eis: aſ
ſūpt9 eſt in celū & ſedet a dextris dei· Il
li āt p'fecti p̄dicauerūt vbiq; dn̄o co
operāte & ſmonē cōfirmāte ſeq̄ntib3 ſignis

Poſtilla·

Recumbētibus vndecī diſcipulis
Marc· xvj· Hiſtoria hui9 euan
gelij facta eſt Anno xp̄i· xxxiiij· iij·
nonas iunij luna· xxvij· feria· v· vi
delic3 ipſo die aſcēſiōis Indictōe· vj

Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſan
ctus Lucas. q̄ xp̄s dixit diſcipulis
ſuis Vos teſtes eſtis hoꝝ. Ly. i. paſ-
ſionis et reſurrectōis. Et ego mittā
ꝓmiſſū pr̄is mei in vos .i. ſpm̄ſcm̄.
vos aūt ſedete in ciuitate quouſq; in-
duamini virtute ex alto. Tūc poſtmo
dū ſeq̄t euāgeliū hodiernū. Recūbē-
tibus vndecī diſcipulis. Dn̄s noſter
ih̄s xp̄s cū in hijs q̄draginta dieb⁹
p multas apparitōes diſcipul' factas
reſurrectōem ſuā approbaſſet: hodie
in die aſcēſionis bis ipſe voluit appa
rere ſcz in mēſa dū prādebāt. Nā ut
dr̄ magr̄ in hiſtoria ſcolaſtica. Qēs
tam apl̄i q̄ alij diſcipuli et mulieres
habitabāt in iſta pte ih'lm q̄ dicit
mellos in mōte ſion vbi dauid ꝯſtru
xerat ſibi palatiū et ibi erat illud ce-
naculū grāde ſtratū in q̄ p̄cepit dn̄s
ſibi parare paſcha et i cenaculo illo ha
bitabāt tūc vndecī apl̄i ceteri vo diſ-
ſcipuli et mulieres habitabāt circū-
quaq; p diūſa hoſpitia. et ut dicit in
pricipio hodierni euāgelij (Recūbēti
bus) .i. comedētib; (vndecī diſcipul')
.ſ. in illo cenaculo hodierna die (ap-
paruit illis ihesus et exprobrauit in-
credulitatē illoꝝ et duriciam cordis)
Ly. Non q̄ tunc erat in eis: ſed q̄ an̄
fuerat in ipſ diſcipul' (q: hijs q̄ vide
rāt eū reſurrexiſſe nō crediderāt) ut pz
de thō q̄ nō credidit alijs diſcipulis
et ſiſtr alij nō crediderāt marie magda
lene et alijs mulierib;. Et comedit cū
eis vnde Actu. j. Cōueſcēs p̄cepit eis
ab iheroſolimis ne diſcederēt. ſed ex
pectarēt ꝓmiſſiōem pr̄is .i. aduentū
ſpūſſancti a pr̄e p xp̄m ꝓmiſſū. Et
ſecundū magiſtrū in hiſto. Hoc di
cto p̄cepit eis ut egrederent' de ciuitate
et ſic ſtatī euanuit ab oculis eoꝝ. et
immediate poſt comeſtionē vndecī
apl̄i et alij diſcipuli et mulieres vna-
nimiter de ciuitate egreſſe venerūt ad
mōtem oliueti et ibi dn̄s ihesus ſecū-
dario hodie' die apparuit. Et ut ait
magiſter in hiſtorijs: hāc ꝓceſſiōe
apl̄oꝝ q̄ vnanimit' de ciuitate egreſſi

ſūt repn̄tat eccl'ia ſingulis dieb⁹ dn̄i
cis ꝓceſſiōe; faciēs egrediendo extra
eccl'iam p̄ferendo crucē ante ꝓceſſiōe;
nā p crucē que p̄fert' repn̄tat' dn̄s no
ſter Iheſus xp̄s. q̄ nos p̄ceſſita ſuo
exēplo nobis viā ad celū oñt. Et q̄
ordinate vn⁹ p⁹ aliu; crucē ſeq̄t' vſq;
ad eccl'iam ſignificat q̄ omēs xp̄iani
vitā mores et doctrinā xp̄i ſemp pre
oculis h̄re debeāt et ſuā vitā exemplo
xp̄i ꝯformare et ſic pficere: de virtute i
virtutē trāſeundo. donec intrēt cele-
ſtem eccl'iam .i. pr̄iam eternam vbi vi
dent facie ad faciē diuinā naturā. ſc'm
illud in pſ. lxxxiij. Ibūt de virtute i
virtutē. videbit' de⁹ deoꝝ in ſion. Ih⁹
hoc ꝯmiſit dn̄s ih̄s apl̄is officiū p̄di
catōis (Et dixit eis. Euntes in mūdū
vniuerſū p̄dicate euāgeliū) Hugo-
nō philoſophoꝝ vanitates aut cer-
te ꝓpas fictōnes. ad Romanos p̄mo
Nō erubeſco euāgeliū; (omni creatu
re) Ly. .i. oi homini q̄ habz ꝯueniētiā
cū omni creatura. p eſſe eni ꝯuenit
cū inanimatis. p viuere cū vegetabi
lib⁹ et plātis. p ſentire cū animalib⁹
p intelligē cū angel'. iō deſignat' no
mine omnis creature (Qui crediderit
et baptizat⁹ fuerit) Ly. Nō eni; ſuffi
cit fides abſq; bap̄mo p quē; aliq's
incorpat' xp̄o ſi aſſit facultas recipiē
di baptiſmū. ſi aūt nō aſſit facultas
ſufficit baptiſm⁹ ſanguinis. ut i mar
tiribus. q̄ p xp̄o interfecti ſūt anteq̄
eēnt baptizati: vl' flaminis. ſicut eſt in
habētib; fidē xp̄i q̄ deſiderāt baptiſ-
mū. ſed p̄ueniunt' morte anteq̄ poſ-
ſit adipleri (ſalu⁹ erit) .i. ſalute eter
na. ſi ſaltē opib; tenet' Vn̄ iacobi. ij.
Fides ſine operib; mortua ē (Qui ve
ro nō crediderit ꝯdēnabit') ſcz eterna
damnatōne (Signa aūt eos q̄ credide-
rint hec ſeq̄nter) Ly. In p̄mitiua ec
cleſia fides erat nutriēda et firmāda
miraculis. iō gratia miracloꝝ non
ſolū dabat' apl̄is et alijs maiorib;. ſ;
etiā frequēter alijs ſimplicib; credēti
b⁹ ut pz in exēplis et in legēdis ſcōꝝ
(In nomine meo) .i. in virtute nois

meĩ (demoria eĳciēt) Hec oĩa ad lit
terã ĩpleta ſũt. Sepe eĩ apſti ⁊ alĳ fi‑
deles demones eiecerũt. ſic btũs Bar
tholome⁹ et ſic de alĳs (linguis lo‑
quũẽ nouis) Ly. Hoc ẽ factũ in apo
ſtolis et in alĳs credẽtibꝫ q̇ erãt cum
eis q̃ndo p grã; ſpũſſcã in die pẽtheco
ſtes receperũt donũ linguarũ. ut pꝫ
Act. ĳ. loquebã² varĳs linguis apo
ſtoli (ſerpẽtes tollẽt) Hoc pꝫ de pau
lo. vñ Actu. xxviĳ. q̇ paulus a vipe
ra. in nullo leſus fuit. ſ; viperã pendẽ
tẽ ad manũ ei⁹ in ignẽ excuſſit Et ia
cobꝫ apl̃s duos ingẽtes dracones de
miſit in deſtũ q̃s hermogenes ⁊ phi
let⁹ ꝯcitauerãt ꝯtra eũ (Et ſi mortiſ‑
ferũ q̃d biberĩt nõ eos nocebit) Hoc
ad litterã impletuꝫ ẽ in Johe euãge
liſta. q̇ venenũ bibit q̃d ei nõ nocuit
(Sup egros man⁹ imponẽt ⁊ bñ hẽ‑
bũt) qꝛ multi ĩfirmi a diuiſis lãguo‑
ribꝫ ſũt curãti ex ĩpoſitõe mãuũ aplo
rũ ⁊ ex tactu veſtimentoꝝ. imo q̃ ecĩ
plius eſt: ex vmbra Petri apſti ſana‑
bãẽ infirmi. ut hẽẽ Act. ĳ. et. v. Jteꝫ
per man⁹ aploꝝ fiebãt ſiḡa ⁊ pdigia
magna in pplo Et nõ ſolũ infirmos
curabãt: ſ; p impoſitõeꝫ manuũ ipõ
rũ dabaẽ ſpũſſcũs. vñ Act. viĳ. Tũc
imponebãt man⁹ ſup illos ⁊ accipie
bãt ſpm̃ſcũ (Et dñs q̃dẽ ihs poſt‑
q̃ locut⁹ ẽ eis) ſcꝫ h̃ oĩa vᷓba iã pdcã
⁊ pl̃a alia q̃ hñẽ Actu. j. (Aſſũpt⁹ ẽ
in celũ) Ly. ꝟtute ppa ⁊ cũ ꝯgtulatõe
toti⁹ curie celeſtis. vñ Lu. xxiiĳ. Et
eleuatĩ manibꝫ fereba² in celũ ⁊ bñ‑
dixit eis. ⁊ apſtis ⁊ alĳs fidelibꝫ. Ex h̃
loco in ꝯſuetudinẽ dux ͭ eccĩa: ut ſicut
dñs ihs poſtq̃ oibꝫ pactis aſcẽdẽ vo
lẽs in celũ: bñdix ͭ fidelibꝫ ſuis. q̃ ſic
epĩ ⁊ ceteri pſbiteri pacto diuo offi‑
cio volentes iã ab altari recedere dãt
ſuper populũ benedictõem ſignãtes
eos ſigno ſancte crucis ⁊ imp̃cantes
eis bona in noĩe ſancte trinitatis (et
ſedet a dextris dei) .ſ. ꝯregnãs patri
in omni eq̃litate ſm̃ deitatẽ (Jlli au
tẽ) Ly. ſcꝫ apſti ⁊ xp̃i diſcipuli (pfe‑
cti) ſecũdum mãdatũ xp̃i pdictũ (p̃

dicauerũt vbiq̃) vñ in pſ̃. xviĳ. Jn
omnẽ terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ (domino
cooperante) eos dirigẽdo ⁊ ptegẽdo (⁊
ſermonẽ ꝯfirmante ſeq̃ntibꝫ ſignis)
Hugo ſup marcũ. Opa miracloꝝ ĩ
exordio eccĩe nc̃caria fuerunt ut fides
miraclis nutriret. modo nõ ſũt ne‑
ceſſaria. qꝛ fides eccĩe ꝯfirmata ẽ Cir
pñs euãgeliũ ⁊ ſup illa verba. Exe‑
untes in mundũ vniuerſuꝫ pdicate
euangeliũ omni creature ⁊cͣ. Notã‑
dũ ſecũdũ Tho. de aq̇no. q̃ maximũ
miraclm xp̃i in terris fuit q̃ per ſim
plices mũdũ ſubiecit fidei. qꝛ apſti fu
erũt ſimplices ſm̃ mũduꝫ ⁊ paupes
mechanici ſcilꝫ piſcatoꝛes. ⁊ nullꝰ no
bil̃ niſi btũs Bartholome⁹. Vñ hic
q̃rit q̃re non elegit xp̃s prudẽtes h⁹
ſeculi ſcribas q̇ fuerũt docti in lege.
nec diuites nec potẽtes. Rñdeẽ ꝑpter
certitudinẽ fidei. qꝛ ſi ſapientes ſeculi
elegiſſet ⁊ miſiſſet ad predicandũ fi‑
dẽ xp̃ianã. tũc pfidi ⁊ inimici fidei di
xiſſẽt q̃ fidẽ finxiſſẽt cũ prudẽtia ⁊ aſ
tutia. Si diuites tũc dixiſſẽt q̃ p do‑
na ⁊ munera hoĩes induxiſſẽt ad fidẽ
illã. Si ãt nobiles ⁊ potẽtes tũc dixiſ
ſent q̃ p potẽtiã ⁊ coactõem homĩes
induxiſſẽt ad fidẽ ſed ut nullũ eoꝝ p
fidi allegaꝛe poſſẽt: igitur ⁊cͣ. Secũdo
notãdũ q̃ xp̃s inter oẽs ſapiẽtes h⁹
mundi niſi vnũ ꝯuertit ſcꝫ Gama‑
lielẽ legiſdoctoꝛẽ ⁊ inter oẽs diuites
ſolũ zacheũ. ⁊ de oibꝫ nobilibꝫ ⁊ prin
cipibꝫ niſi tres. Nicodemũ Centurio
nẽ ⁊ Regulũ. ſed de paupibꝫ ⁊ ſimpli
cibꝫ ⁊ ignobilibꝫ multos ꝯuertit. q̃ ⁊
xp̃iani a paupibꝫ et ſimplicibꝫ ortuꝫ
habuerũt. vñ Apl̃s. Videte vocatio
nẽ veſtrã fratres. qꝛ nõ multi ſapien
tes ſecũdũ carnẽ. non multi potẽtes
ſed infirma mundi elegit deus.

Dñica infra octauas aſcẽſiõis. j. pe. iiĳ

Kariſſimi. Eſtote prudẽtes et
vigilate ĩ oꝛõibꝫ. Añ oĩa aũt
mutuã in vobiſmetipſ caritã
tẽ ꝯtinuã hñtes. qꝛ caritas opit mĩ
titudinẽ pc̃tõꝝ. Hoſpitales inuicẽ ſĩ
murmuratõne Vnuſq̃ſq̃ ſicẽ accepit

grām. in alterutrū illā admiſtrātes.
ſicͭ boni diſpēſatores multiformis grē
tie dei. Si qs loqtur q̄ſi ſermones dei
Si qs miſtrat tanꝗ̄ ex vtute quā ad-
miſtrat de9. ut i oib9 hōrificetᷓ de9 :p
Ihm xpm dn̄m noſtrum.

Poſtilla.

EStote ꝛc. An̄ initiū illi9 epiſto
le ſcribit ſanct9 Petr9 d. Et red
dēt rō; ei q̄ parat9 ē iudicaꝛe vi. a mor.
Tūc ſeqͭ pn̄s epl̄a i q̄ btūs pe. hoꝛtͭ
nos ad virtutes q̄ nos aptos faciūt
ad recipiēd ſpm̄ ſcm̄ d. (Eſtote pru)
Gor. ſ. futura p̄uidētes. vn̄ deu. xxxij
Vtinā ſapēt ꝛ itelligerēt ac nouiſſiā
puidērēt (vigilate in orōnib;) Glo.
Ne aim9 alid cogitet ꝗ̄ id qd p̄caꝛ
Nā iſto ſacro tpe deuotōia orōi va-
caꝛe dēm9. ꝛ h exēplo maie m̄ris xp̄i
ꝛ diſcipulorū. legitᷓ ꝙ tēpe medio intᷓ
aſcēſionē xp̄i ꝛ miſſiōe; ſp̄ūſſcī fuerūt
cū ſcis mulierib9 in orōe expectātes
ſpm̄ ſcm̄ eis pmiſſū vn̄ Actu. j. d; . hij
oēs erāt vnanimitͭ cū mlierib; i orōe
ꝛ maria mrē ihū ꝛ fr̄ib; ſuis. Exēplo
ḡ illorū dēnt fideles eē i tpe iſto in p̄-
patōne ꝛ expectaōe ſp̄ūſſcī intēti. ꝑpā
tis em̄ debito mō dabitᷓ ſp̄ūſſcūs ad
id qd indigebūt. j Cor. xij Vnicuiq;
daꝛ manifeſtatio ſpirit9 ad vtilitatē
(Ante oia āt mutuā in vobiſmetipſꝭ
caritatē ↄtinuā habētes) q̄a caritas
excellētioꝛ ē ceteris virtutib;. q̄ cete
re virtutes ſine ea nihil valēt ad me
ritū (q̄ caitas opit multitudinē pec
catorū) goꝛ. ne appareāt ad puniēdū
(hoſpitales inuicē;) Goꝛ. id ē ſuſcep
tores hoſpitū (ſine murmuratōe) ſed
hilaritͭ h facite (Vnuſq̄ſq;) ſiue ſit de
maiorib; ſiue de medioc̄b; ſiue de mi
norib9 (ſicut accepit grā;) Goꝛ. id ē
qd̄tib; donū ḡtuitū (in alterutrū illā
āminiſtrātes) alijs ↄmunicātes. grē
tis ꝛ benigne ſicut mēbra in vno cor
pe ſibiinuicē ſeruiūt. Paul9 em̄ videt
toti corpi ꝛ pes portat totū corp9 (ſi-
cut boni diſpēſatores multiformis grē
tie dei) Vin. ꝛ. multiformiū donorū grē
tuitorū a dō collatorū. q̄ nō dēt diſpē

ſator eē parcꝰ vbi p̄ſfamilias ē larg9
(Si qs loqͭ) Li. exhoꝛtatōis vba (q̄ſi
ſmones dei) id eſt totū bonū attribu
at deo ꝛ nō ſibiipi (Si qs miniſtrat)
egēntib9 bona tēpalia (tanꝗ̄ ex vtute
quā admiſtrat deus) id ē attribuat
deo q̄ dedit ſibi volūtatē ꝛ facultatē h
faciēdi (ut in oib9) verbis ꝛ factis ve
ſtris (honorificetᷓ de9) id eſt totū fiet
ad hōrē dei (p ihm xp̄m dn̄m noſtꝝ)
q̄ eſt mediator dei ꝛ hominū.

Euangelium.

IN illo tpe. d. J. d. ſ. Cū venerit pa-
racit9 quē ego mittā vob a p̄re ſpm̄ ve
ritatis q̄ a p̄re pcedit ille teſtioᵐ phi
bebit de me. Et vos teſtiomū phibe-
bitᷓ q̄ ab initio mecū eſtis Hec locu
t9 ſū vob ut nō ſcādalizemi. Abſq; ſi
nagogis facient vos. S; venit hora ut
omnis q̄ interficit vos arbitretᷓ obſe
quiū ſe preſtare deo. Et hec facient vo
bis. q̄ non nouerūt patrē neq; me.
Sed hec locut9 ſū vobis. ut cū venerit
hora eorū remiſcami q̄ ego dixi vob.

Poſtilla.

CVm venerit. Joh. xv. Hiſtoria
h9 euāgelij facta ē āno x̄. xxxiij.
ix. kl. apl. luna. xiiij. feria. v. ſ. in ce
na dn̄i. indictōe. vj. An̄ initi9 h9 euā
gelij ſcribit ſcūs Jobēs in eo. cap. ꝙ
xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Si opa nō
feciſſem i eis q̄ nemo alius fecit: pec
catū nō haberēt. Nūc aūt ꝛ viderūt
ꝛ oderūt me ꝛ patrē meū. Sed ut im
pleatᷓ ſermo q̄ in lege eorū ſcript9 eſt
q̄ odio habuerūt me gratꝭ. Tūc ſta
ti ſeqͭ euāgeliū hodiernū. Cū vene-
rit paclit9 Poſtꝗ̄ xp̄s dixerat apl̄is
de iudeis. Si me pſequūtur ꝛ vos pſe
q̄ntᷓ. ne deſperarēt ꝛ nimiū turbarē
tur pmiſit eis ſpiritum ſcm̄ mittere.
quo ↄfortati oēs pſecutōes vicerēt ꝛ
tolerarēt. ḡ dicͭ (Cū āt venerit paclī-
tus) Lp. ꝛ. ↄſolator. Bern̄. dicͭ. Spūs
ꝛ. merentiū cōſolator (quē ego mit-
tā vobis a patre) Lp. in h oñdit ſpi-
ritū ſanctū a ſe pcedēte;. in quātū dicͭ
ſe illū mittere (ſpm̄ veritatꭩ) q̄ docebᵗ
vos oēm veritatē. ḡ ↄtrario ſpirit9

malign⁹ doc; omnē mēdaciū (q̄ a pa
tre ꝓcedit) Tho. ex hoc arguūt greci
ſpm̄ſcm̄ tm̄ ꝓcedere a pr̄e ⁊ ñ a filio
ſed hoc nō eſt verum quia quicquid
de pr̄e dicit̄ ꝯuenit filio. ergo xp̄iani
tenēt̄ credē ꝙ ſpūſſcūs ꝓcedit a pr̄e
⁊ filio (ille teſtimoniū ꝑhibebit de me)
Nā ſpūſſanct⁹ teſtimoniū ꝑhibuit
xp̄ō in h̄ ꝙ aplos tales fecit ꝙ ſciue
rūt ⁊ audebāt p̄dicare euāgeliū ⁊ fi
dē xp̄i corā oib; ⁊ intrepide. Qz cū ho
mines p̄us illiterāti ⁊ ſimplices de ꝓ
funditate ſcripturaꝝ ſbito plene loq̄
rent̄ ⁊ in oib; linguis: fuit maximū
ſig^m ad ꝯfirmādū fidē xp̄i (⁊ vos te
ſtimoniū ꝑhibebit̄) ſc; p̄dicādo oib⁹
ꝑſſis (q2 ab initio mecū eſtis) ly. nō
eſt intelligēdū ꝙ fuerūt cū eo a pri^o
vite e⁹ ſ; ab initio ſue p̄dicatōis. q̄ñ
incepit docē ⁊ miracula facē (Hec lo
cut⁹ ſū vob̄ (ad ꝯſolatō; vr̄am ꝯ̄ futu
ras tribulatōes (ut nō ſcādalizemī)
.ſ. cadēdo ꝑ impatiētiā q̄ndo euenie̅t
vobis (Abſq; ſinagogis faciēt vos)
iā em̄ iudei ꝯſpirauerūt ꝙ ſi q̄s ꝯfeſ
ſus eſſet xp̄m: extra ſinagogā fieret
Et talis ciectio de ſinagoga reputa
bat̄ magna ſicut apud xp̄ianos eie
ctio de ecc̄ia ꝑ excōmunicatōe;. et ip
ſa excōmunicatio valde timēda ē cui
libet xp̄iano. q2 ſeparat a deo ⁊ a ſā
ctis ⁊ a ſacramētis ⁊ a communione
fideliū ⁊ ipſe excōmunicat⁹ eſt quaſi
palmes abſciſus a vite. ut; Johis.
xv. Ego ſū vitis vera ⁊ vos palmites
(Sed venit hora) Gor. hora iſta fuit
tēp⁹ p̄dicatōis aploꝝ (ut omīs q̄
interficiat vos arbitret̄ ſe obſequm pre
ſtare deō) Omīs em̄ iude⁹ occidēs xp̄i
predicatores putabat ſe obſequm p̄
ſtare deo. credēs ꝙ deſereret deū iſta
bel quicūq; ꝯūteret̄ ad xp̄m Ita fue
rūt iudei excecati ⁊ ignorantes ſ; illa
ignorātia ñ excuſabat eos q2 illa ꝓ
cedebat ex odio ⁊ inuidia ꝯtra xp̄; et
ꝯtra doctrinā ei⁹ (hec faciēt vobis. q2
nō nouerūt patrē neq; me) hoc dicit
eis in ꝯſolationē. q. d. ſm Criſ. ſuffi
cit in ꝯſolationē hec pati ꝓpter pr̄e; ⁊

ꝓpter me (Sed hec locut⁹ ſū vobis ut
cū venerit hora eorū reminiſcamī q2
ego dixi vobis) Ly. Iſta em̄ p̄dixit
xp̄s aplis ut ꝓuideret ſibi de patien
tia q2 min⁹ feriūt iacula q̄ p̄uidēt̄ ut
dicit Greg. Circa pn̄s euangeliū vbi
dr̄. Vos teſtimoniū ꝑhibebitis No
tādū ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ xp̄s
habuit teſtimoniū de omī loco ⁊ ab
omī creatura. nā omīa teſtificata ſūt
xp̄m ſuū auctorē eſſe. Nā de celo ha
buit teſtimoniū patris et ſpūſſancti
Luce. iij. Deſcendit ſpūſſcūs corꝑali
ſpē ſicut colūba in ipſū. Et vox patris
de celo audita eſt. hic eſt fili⁹ me⁹ di
lect⁹ Math. iij. Itē teſtimoniū āge
loꝝ. ut; Lu. ij. Euāgelizo vobis gau
diū mag^m q2 nat⁹ ē nobis ſaluator.
Itē celi dū ipō orāte apti ſūt ſup eū
ꝓteſtati ſūt ip̄; eē deū veꝝ Lu. iij Itē
de padiſo ⁊ de limbo patꝝ habuit te
ſtimoniū; moyſi ⁊ helie. ut; Math.
xvij. Apparuerūt ei moyſes ⁊ helias
Itē corꝑa ſcōꝝ ſurrexerūt. ut; Math.
xxvij Itē demōnes ei teſtimo^m reddide
rūt ut; Lu. iiij. Exibāt demōnia clamā
tia ⁊ dicētia: q2 tu es fili⁹ dei Item de
mūdo habuit teſtimo^m. xij. aploꝝ
lxxij. diſcipuloꝝ ⁊ multoꝝ alioꝝ ut;
Act. iiij Virtute mag̃ reddebāt apl̄i
teſtimo^m ihū x^o Itē hūit teſtimo^m
ab oī creaturā. Nā ſtella noua in ſua
natitate teſtificata ē. ut; Mat. ij. Vi
dim⁹ ſtellā e⁹ in oriēte Itē ſol obſcu
rat⁹ ī morte e⁹ et ꝓteſtat⁹ ē eū eē deū;
Lu. xxiij Itē mar̄ dū ſe ſolidū p̄buit
ipſū ꝯfeſſū ē Joh. vj. Itē infern⁹ dū
q̄s tīnbat reddidit. ip̄; autorē vite eē
ꝓteſtat⁹ ē. pſ. xxiiij. Itē tr̄a dū ipſo
moriēte ⁊ reſurgēte tremuit Itē pa
nes ⁊ piſces dū ad ei⁹ īpiū multipli
cati ſūt ip̄; eē deū demōſtrābāt. ut; Jo.
vj. Opa q̄ ego facio ipā ſūt q̄ teſtio^m
ꝑhibēt de me. Et breuit̄ oīs creatura
p̄ter pctōrē q̄ ip̄; negat factis teſtio^m
x^o reddidit. vn̄ apl̄s ad Titū. j. Cōfi
tēt̄ ſe noſſe deū: factis āt negāt Pctōr
q̄ñq; ꝓ vno denario negat x^m. cum in
noīe ei⁹ ſcient̄ ꝑiurat Seq̄t̄ hic ī eu

angelio p̄hti abſq; ſinagogꝭ facient
vos. Ubi nōndū ꝙ excōicatō maior
valde timēda ē ꝓpt̄ tria. Pri° ꝗ excōi
catus ſepat̄a deo. ⁊ ab omnib⁹ xp̄i
fidelib⁹ tam in vita ꝙ̄ in morte ſicut
palmes a vite. ut pat; Johānis. xv
Ego ſum vitis vera ⁊ vos palmites ⁊
ſicut palmes abſciſus nihil valet ā
pli⁹ niſi ad igneꝫ. ſic excōmunicat⁹
maiori excōmunicatōe. Secūdo ꝗ ex
cōmunicat⁹ priua² meito paſſionis
xp̄i ⁊ oīm ſcōꝝ ⁊ etiā oib; miſſis orō
nib⁹ elemoſinis ⁊ oibus ſuffragijs ⁊
indulgētijs ⁊ oib⁹ bonis eccleſie ⁊ oī
no remanet nud⁹ et miſera miſera
bilis ⁊ paup ⁊ cec⁹. Et ꝓpterea dicit
Aug. Nihil debet xp̄ian⁹ ſic formi
dare ſicut ſepare a corpe xp̄i. ſ. p ex
cōmunicatōeꝫ maiorē Tercō ꝗ excō
municat⁹ multos inficit. ſ. oēs q̇ pti
cipāt ei ſciēter publice denūciato Uñ
dr in decretis. Cōmunicās excōmuni
cato indebite. excōmunicationē icur
rit. xj. q. iij. Precipue ⁊ ca. Si q̇s eps
Uñ eſt morb⁹ ↄtagioſus ſicut lepra
ideo ab hoib⁹ ſicut lepra debet vitari.
nā magna infamia eſt ⁊ vituperium
ab ecc̄ia expelli: vel vitari ab hoibus
ſicut leproſus Uñ excōmunicat⁹ eſt
magis infamis ꝙ̄ iude⁹ vł ſaracen⁹
ꝗ cū illis licet plus loq̇ ꝙ̄ cū excōi
cato. Uñ dr in decretis. Pagano pl⁹
licꝫ cōicare ꝙ̄ excōicato. xj. q. iij. ad
mensā. Ex iā dictis pꝫ ꝙ̄ picl'oſū eſt
cōicare excōmunicato. Sꝫ pc̄cis noſ
tris exigētib; de excōmunicatōe ma
iori hodie curat̄ modicū. ſed de ptici
patione cū excōmunicat̄ q̄ſi nihil cu
rat̄. Uñ de hoc exēplū legit̄. ꝙ demo
niac⁹ interrogatus a q̇dā ſan excōmu
nicatio vel peccatū plus placeat dia
bolo. Rñdit excōmunicatō maior. ꝗ
p illā plurēs inficiūt̄. et qn̄q; excōica
t⁹ ducētos inficit vno die ſicut in ꝯui
uijs. in ſimbolis ⁊ ſic de alijs.

In die penthecoſtes . Act. ij.
In dieb⁹ illis. Dū ↄplerēt̄ dies pēthe
coſtes. erāt oēs parit̄ in eodē loco Et
fact⁹ ē repēte de celo ſon⁹ tanꝙ̄ adue
niētis ſp̄ūs vehemēt̄. ⁊ repleuit totā
domū vbi erāt ſedētes. Et appuerunt
diſptite lingue tāꝙ̄ ignis: ſeditq; ſu
p ſingulos eoꝝ. Et repleti ſūt omes
ſp̄ūſcō: ⁊ ceperunt loq̇ alijs linguis
ꝓut ſp̄ūſſcūs dabat eloq̇ illis. Erāt
aūt in ihrlm̄ habitātes iudei viri re
ligioſi: ex omni natione q̄ ſub celo ē
Facta āt hac voce: ↄuenit multitudo
⁊ mēte cōfuſa ē. q̄m audiebat vnuſ
quiſq; lingua ſua illos loq̄ntes. Stu
pebāt aūt omes ⁊ mirabāt̄ dicētes.
Nōne oms iſti q̇ loquūt̄ galilei ſūt
Et quō vos audiuim⁹ vnuſq̇ſq; lin
guā nrām in q̄ nati ſum⁹? Parthi ⁊
medi. ⁊ elamite. et q̇ habitāt meſo
potaiā; iudeā. et capadociā. pōtbū ⁊
aſiā. frigiā. ⁊ pāphiliā. egiptū. ⁊ p
tes libie q̄ ē ci͛t̄ cyrenē. ⁊ aduene ro
mani. iudei q; ⁊ proſeliti. chretes. ⁊
arabeſ audiuim⁹ eos loq̄ntes noſtr̄
linguis magnalia dei.

Poſtilla.

Dum ↄplerēt̄. Añ initiū h⁹ ep̄le
ſcrib^t Lucas. Qꝫ p⁹ aſcēſiōꝫ xp̄i
vndecī ap̄li ↄgͣgati ſtatuerūt duos vi
ros. ſ. Joſeph q̇ cogn̄minat⁹ eſt iuſt⁹
⁊ mathiā. ⁊ orātes dixerūt Tu dn̄e q̇
noſti corda oīm. oñde quē elegiſti ex
hijs duob⁹ vnū accipe locū miſterij
h⁹ et apoſtolat⁹. de q̇ p̄uaricat⁹ ē iu
das ut abiret in locū ſuū. Et dederūt
ſortes eis ⁊ cecidit ſors ſup mathiaꝫ
⁊ ānūerat⁹ ē cū vndecī ap̄lis. Et ſta
tī ſeq̇t̄ ep̄la p̄ns. Dū cōplerent̄ dies
pēthecoſtes Hodie celebrat ſcā mat̄
ecc̄a ſolēnitatē ſp̄ūſſcī in q̄ xp̄s ſe oñ
dit eē deū. Nā pri⁹ oñderat ſe eē dn̄m
t̄re ⁊ eoꝝ q̄ in t̄ra ſūt īfirmos ſanādo
mortuos ſuſcitādo Oñderat eē ſe dn̄ꝫ
maris ⁊ eoꝝ q̄ in mari ſūt. cū ſup ma
re āblauit ⁊ mare ſolidū ſe ei p̄buit
Et cū ſtaterē ī ore piſcis p̄dixit inue
niēdū. Oñdeāt etiā ſe dn̄m inferni ⁊
eoꝝ q̄ in īferno ſt̄ qñ cōtriuit portas
inferni ⁊ oēs aīas de libo inferni edu
xit. Oñderat etiā ſe dn̄m aeris ⁊ eoꝝ
q̄ in aere ſūt. Et etiā dn̄m celi ⁊ eorū
q̄ in celo ſūt. cū in die aſcēſionis ꝓpa

de excōicatōe maiori

ꝟtute aſcēdit ꝑ aerā ⁊ nube lucida ſi
bi obſeqn̄te et aſſūpt9 ē ī celū Dn̄ſo
ġ ꝙ eāt dn̄s oim̄ hodie oñt ſeꝩ deū
qn̄ ſpm̄ſcm̄ ꝗ de9 eſt miſit ap̄lis Ho
die eī rex nr̄ ih̄s. xij. pn̄cipes fecit aſ-
ſocians eis. lxxij. milites. Pn̄cipes fu
erūt. xij. ap̄li. lxxij. milites fuerūt ſep
tuagintaduo diſcipuli xp̄i. q̄s hodie
adeo roborauit ꝙ ꝑ eos totū mūdum
ſibi ſbiugauit. vn̄ Bern̄. lic; maġ a
ꝟima fuerīt plane miracl'a q̄ de9 geſſit
in t̄ris. h̄ tn̄ bonū ſup oia alia emi-
cuit ꝙ ī pauc ſimplicib; totū mūdū
a oēs ſapiētie altitudinē ſibi ſbiuga
uit. vn̄ h̄ ꝟr (Dū ɔplerēt dies pēthe-
coſtes) Ly. a paſcha ɔputādo q̄nq̄-
ginta dies Quinq̄geſīā nāq; dies a
paſchate in q̄ iudei cōedebāt ag^{n}pa
ſchalē celebrat̄ erat ī veteri teſtamēto
apd iudeos ī mēoriā bn̄ficij legſ date
q̄ fuit data ī mōte ſinay q̄nq̄geſīā die
a pn̄cipio egreſſiōis de egipto ut h̄r
Exo. xix. Et ɔueniēt illa die infuſū
fuit ap̄lis ſpūſſancti donū; ꝑ qd lex
euāgelii īpreſſa fuit a firmit̄ radica-
ta ī cordib; eoꝝ (erāt oēs parit̄ in eo-
dē loco) .i. ī cenaclo grādi ſtrato vbi
ꝑus xp̄s cū eis cenā fecit. Et nō ſolū
ap̄li. ſ; etiā alij fideles a mulieres erāt pi
ter in eodē; loco. Et ipſi ſic ɔgregati
infimil corde a aīo (factꝰ ē repēte de ce
lo) vin. .i. de aere (ſon9 tāq̄ aduenien-
tis ſpūs vehemētis) Ly. .i. vētivl tonī
trui Nō tn̄ ap̄li a alij cū eis exiſtētes
fuerīt territi deo h̄ faciente. in fig^{m} ꝙ
dabat eis ſpūſſanctꝰ q̄ eſt cōſolator
cordiū (a repleuit totā domū) inſoli
ta claritate (vbi erāt ſedētes) .i. ma-
nētes (a apparuerūt ill') viſibiliter
oculis corporalib; (diſptite ligue) .i.
diuiſe lingue (tāq̄ ignis) .i. haben-
tes colorē ignis. Ad deſignādū ſig
no viſibili exterius: inuiſibilē grām
ſpūſſancti receptā interius. ꝑ quam
eēnt feruidi in amore dei. a loq̄ntes ī
omnib9 linguis ad publicatōe; euā
gelij (ſeditq; ſupra ſingulos eoꝝ) .i.
ſupra quēlib; diſcipuloꝝ īſedit vn9
radius igne9 habēs figurā linguaꝝ

(Et repleti ſunt oēs ſpūſcō) Vin. ſic
ꝙ corda eoꝝ penit9 illuſtrata ſūt grā
ſpūſſancti Sic ꝙ hodierr die diſcipuli
receperīt ſpm̄ſcm̄ in maiori copia q̄
prius habuerīt. q2 nō ſolū receperūt
ad ſufficiētiā. ſed etiā ad redūdātiā
q2 ſāctitas quā ſpūſſanctꝰ in apoſto
los effudeāt in totā ecc̄a; redūdabat
vn̄ ſeq̄tur (a ceperūt loq̄ varijs lin-
guis ꝓut ſpūſſanctꝰ dabat eloq̄ ill')
Glo. Ap̄li nō ſolū loq̄bāt a ītellige
bāt oia ideomata: ſ; ipſi loq̄ntibus ī
vno ideomate q̄dcūq; eſſ; illud oms
audiētes quātūcūq; eſſēt diuiſoꝝ ide
omatū ītelligebat q̄lib; ideomaꝝ ꝓu;
ꝟima virtute h̄ faciēte. ſicut em̄ ꝑ re-
belliōe; ad deū diuiſe ſūt lingue. ut;
Gen̄. xj. ita ꝑ infuſionē ſpūſſancti ſit̄
vnite (Erāt aūt in iheruſalem) Vin.
que eāt ciuitas metropolis in iudea
(habitātes iudei viri religioſi) Ly. ī
cultu diuino deuoti. ꝓpt̄ h̄ tēplū viſi-
tabāt a ſacrificia offerebāt (ex oī na-
tione q̄ ſub celo eſt) q2 iudei erāt diſ-
perſi in oēs nationes. a aliq̄ eoꝝ ma
gis deuoti ꝓpter reuerētiā tēpli venie
bāt aliq̄n in iheruſalem maxīe ī ſolē
nitatib; magnis. q̄ꝝ vna erat ſolēni
tas pēthecoſtes (Facta āt hac voce)
Vin. .i. poſtq̄ tal' ſon9 in aere vehemē
ter īſonuit (ɔuenit multitudo) ſuple
ciuitatū a ꝓuintiaꝝ circūiacentiū (a
mēte ɔfuſa ē) Ly. .i. ſtupefcā ſeu ad-
mirata (q̄m audiebat vnuſq̄ſq; lin-
gua ſua illos loq̄ntes) Li. q2 nunq̄
fuit auditū vl' viſū tale miraculū (Stu
pebāt aūt oēs a mirabātur dicētes.
Nōne ecce oēs iſti q̄ loquūt̄ galilei
ſunt?) Vin. q. di. vtiq; (a quō nos
audiuim9 vnuſq̄ſq; linguā ſuā?) .i.
ꝓpriā (in q̄ nati ſum9) Vin. q. d. hoc
vtiq; eſt mirabile vl' ſupnaturale.
Ex iſto ſumit̄ hic ꝙ ꝑmitiui xp̄iani
fuerīt galilei (Parthi a medi) Li. hic
noiant̄ habitatoēs diuiſaꝝ regionū
in q̄b; ſunt diuiſa ideomata (a elami
te. q̄ habitant meſopotamiā) Glo.
ei. ē regio q̄ duob; int̄ ponit̄ flumib;
tigri a eufrate (iudeā a capadociā pōtū

a aſiā) ſ. minorē (phrigiā a pāphiliā
egiptū a ptes libye q̄ eſt circa cirenē
a aduene romani) i. pegrināte ro
mā (Iudei q̄z) i. illi de tribu iuda (et
pſeliti) ly. i. ꝯūſi de gētilitate ad iu-
daiſmū (cretes a arabeſ. audiuim9
eos) ſ. apl'os (loq̄ntes nr̄is linguis))
i. nr̄is ydeomatib9. (magnalia dei)
i. mirabilia dicta vl' facta dei.

¶ Euangelium.

IN illo tēpore D. I. d. ſ. Si q̄s diligit
me ſmonē meū ſuabit et pr̄ me9 dili
get eū a ad eū veniem9 a manſiōꝫ apd̄
eū faciem9 Qui n̄ dilig' me. ſmones
meos n̄ ſuat Et ſmonē quē audiſtis
nō ē me9 ſꝫ ei9 q̄ miſit me pr̄is Hec lo
cut9 ſū vob̄. apd̄ vos manēs. Paradit9
āt ſpūſſcūs quē mittꝫ pr̄ i noīe meo il
le vos docebit oīa a ſuggerēt vob̄ oia q̄-
cūqꝫ dixero vob̄. Pacē relinq̄ vob̄ pa
cē meā do vob̄. nō quō mūd9 dat ego
do vob̄. Nō turbet' cor vr̄m neqꝫ formi
det. Audiſtis q2 ego dixi vob̄ vado a ve
nio ad vos. Si diligētis me gauderetis
vtiqꝫ q2 vado ad pr̄em. q2 pr̄ maior
me ē. Et nūc dixi vob̄ priuſqꝫ fiat ut
cū factū fuerit credatis. Iā n̄ multa lo
q̄r vobiſcū. Venit eī pnceps h9 mun
di a i me nō hꝫ q̄cq̄. Sꝫ ut ꝯgnoſcat mū
dus q2 diligo pr̄em; a ſic mandatū de
dit mihi pat' ſic facio.

¶ Poſtilla.

SI q̄s diligit &c. Ioh̄. xiiii. Hoc eu
angeliū locut9 eſt dn̄s ad diſci
pulos ſuos āno e9. xxxiii. ix. kl'. apl'
luna. xiiii. v. feria cene dn̄i. indictōe
vi. Añ initiū illi9 euāgelij ſcribit Io-
hānes i eo. ca. qꝫ xp̄s dixit diſcipulis
ſuis. Qui hꝫ mādata mea a ſuat ea.
ille ē q̄ diligit me Qui āt diligit me di
ligetur a pr̄e meo a ego diligā eū a ma
nifeſtabo ei meip̄m. Tūc poſtmodū ſe
q̄t euāgeliū hodiernū Si q̄s diligit me
&c. Hodie recolit eccīa illam ſupa
būdātē a excellētē donatōem ſpūſſcī
q̄ facta eſt diſcipulis q̄nq̄geſiā die a
reſurrectione. qn̄ repleti ſūt oēs ſpū
ſcō. ſꝫ q2 ſpūſſcūs q̄ eſt amor pr̄is et
filij: hodie mitti: ideo hodie legitur eu
āgeliū in q̄ agit' de dilcōe quā de9 no
bis infūdit p ſpm̄ſcm̄ (Si q̄s diligit
me) ſcꝫ affectu. &c oñdet effcū q2 videlꝫ
(ſmonē meū ſeruabit. a pr̄ me9 dili-
get eū) p q̄d oñt ſe vnū cū pr̄e in eſſē
tia (a ad eū veniem9) &c. ego pat'
a ſpūſſcūs. (a manſiōꝫ apd̄ eū faciem9))
in pn̄ti p grāꝫ a i futuro p glam (Qui
nō diligit me ſmōes meos nō ſuat)
Ly. tales ſūt mūdani hoīes a pueri
(Et ſmonē quē audiſtis nō ē me9))
ſupple tm̄ (ſꝫ ei9 q̄ miſit me pr̄is Hec
locut9 ſū vobis apd̄ vos manēs) ſ. in
pn̄tia corpali (Paradit9 aūt ſpūſſcūs
quē mittet pr̄ in noīe meo) Tho. i. ad
laudē a glaꝫ noīs mei (ille vos docebit
oīa) Li. i. faciet vos intelligē oīa q̄ di
co vobis Apl'i āt adhuc erāt rudes a in
timore poſiti ex auditu paſſiōis xp̄i
ideo ad verba xp̄i male attendebant
et p ꝯñs nō capiebāt ea ad plenum
ꝓpter q̄d dicit gratiaꝫ ſpūſſcī poſt-
ea ſupplere iſtū defectum (a ſuggeret
vobis omia quecūqꝫ dixero vobis)
i. ad memoriā vobis reducet. q2 mt'
ta de illꝫ q̄ xp̄s dicebat obliti ſūt apo
ſtoli timore paſſiōis ꝯcuſſi (Pacē) ſ.
itur9 ad pr̄eꝫ (relinq̄ vobis) pacē pec
catorꝫ in pn̄ti (pacē meā do vobis) i.
eternitatis in futuro (nō quō mūd9
dat ego do vobis). q. d. Nō do vobis
pacē mūdanā q̄ eſt breuis. j. Theſſ.
v. Cū eīm dixerīt pax a ſecuritas: tūc
repētin9 eis ſupueniet interit9. (Nō
turbet' cor vr̄m) Ly. i. nō debetis turba-
ri de morte mea (neqꝫ formidet). Ly.
hoc addit eos aſſecurādo q2 timebāt
mori cū eo (Audiſtis q2 ego dixi vo-
bis vado) Tho. ſ. p paſſionē ut parē
vobis locū (et venio ad vos) p9 reſur
rectionē meā ut vos illuc introducā.
utꝫ Ioh̄. xiiii. Si abiero a ꝓparauero
vobis locū iterū venio a accipiā vos
ad meipſū ut vbi ego ſum a vos ſitis
(Si diligeretis me) ſ. pura a ſinceā di
lectōe ab oī carnali abſtracta (gau
deretis vtiqꝫ q2 vado) ſꝫ q̄ hō (ad pr̄eꝫ)
ſ. ad ei9 gloriaꝫ (q2 pat' maior me ē))
Ly. nō ſm deitatē in q̄ fili9 ei9 eſt eq̄l'

patri· ſʒ ſm hũanitatē in q̃ filius ē mi
nor pr̃e (Et nc̃) Tho· exiſtēs vobiſcũ
paſſibil' ꝛ mortal' (dixi vob̃) ·ſ· ꝑ paſſio
nē vado ad prēm (priuſq̃ fiat: ut cũ
factũ fuerit credatis) Lyr· ſ· ꝙ nō tm̃
ſũ hō q̃ mori pōt ꝛ exaltari· ſʒ etiã deus
q̃ certitudinalr̃ ꝑdico futura ↄtīgen
tia qđ eſt ꝓpriũ ipius dei· ſʒ ꝙ dr̃ Iſa·
xlj· Annũciate nobis q̃ventura ſũt·
ꝛ dicem⁹ ꝙ dij eſtis (Iā ñ multa lo
q̃r vobiſcũ) ·ı· in hꝰ mortali corpe exi
ſtēs qꝛ tēpꝰ ſue captōis ēat ꝓpinquũ
(Venit eī princeps mũdi hꝰ) Tho·
·ı· diabolus q̃ principatr̃ amatoribus hꝰ
mũdi ꝛ regit eos q̃ ſpōtē ꝑ pc̃m ſe ei
ſubijciũt· venit enī in miniſtris ſuis
ad me capiēdũ ꝛ ducēdũ ad mortē
(ꝛ in me nō hʒ quicq̃) ·ı· nullũ pc̃m
ꝛ ꝑ ↄñs nullã mortē cauſã· qꝛ mors
intrauit in mũdũ ꝑ pctm̃ · ad Ro· v
(Sʒ ut cognoſcat mũdus) ·ı· humanũ
genus (qꝛ diligo prēʒ) ·q·d· ñ morior
qꝛ habeã culpã· ſʒ ut ipleã prīs obe
dientiã cuius volũtas eſt ut ꝑficiatr̃ re
demptio hũani gn̄is· q̃ nō ꝑt ↄpleri
ex dei ordinatōe niſi ꝑ mortē meã (ꝛ
ſicut mãdatũ dedit mihi pr̃ ſic facio)
·ı· ex obediētia prīs libentr̃ ſubeo mor
tē· Litr̃ pñs euãgeliũ vbi dr̃· Ad eũ
veniem⁹ ꝛ mãſionē apđ eũ faciem⁹·
Notandũ ꝙ hugo de prato dicit· ꝙ
apli fuerũt pleni ſpũſcō oñdir̃ q̃drup
plici ſigno· Primũ eſt in tribl'atōi
bus ꝛ infirmitatibꝫ nō murmurarē· nã
vas plenũ nō reſonat dũ tãgitr̃ ſʒ va
cuũ· Sic apli in infirmitatibꝫ nō mꝛ
murauerũt· utʒ Lu· x· Ecce ego mitto
vos ſicũt agnos intr̃ lupos· imo apli ñ
ſolũ nō murmurauerũt in pſecutōibꝫ
ꝛ tribl'atōibꝫ· ſʒ ꝛ gaudebãt utʒ Act·
v· Ibãt apli gaudētes a ↄſpcũ ↄcilij
qm̃ digni hīti ſũt ꝓ noīe ihũ ↄtume
liã pati· Scđʒ ē firmitr̃ ↄſiſtere· nã res
plena ſtat firma· ſic apli poſtq̃ ſpm̃
ſcm̃ receperũt: in fide ꝛ bonis opibꝫ fir
mitr̃ ſteterũt· nã nec reges ſiue pn̄cipes
mũdi cũ tormētis· nec caro ꝓpa cũ ob
lectamētis· nec demones cũ tēptamētis
potuerũt ipōs mouē· utʒ Ro· viij· Quis
nos ſepabit a caritate dei · q·d· nul
lus· Terciũ eſt de plenitudine effun
dere· Nã fons plenus effundit aquã·
ſic apli tanq̃ pleni fōs ꝛ ſuperexcreſcēs
totũ mũdũ gratijs ꝛ donis ſpũalibꝫ
repleuerũt utʒ Heſter· x· Fōs paruus cre
uit ī fluuiũ maxim̃· ꝛ in aq̃s plurimas
redũdauit· Quartũ eſt nihil plus re
cipere· nã vas plenũ nihil plus reci
pit· Sic apli nihil terrenũ ꝛ a ſpũſã
cto alienũ receperũt vñ nec diuitias
nec honores nec delicias corporis am
plius recipere voluerũt utʒ Math· xi
Dixit petrus apoſtolus· Ecce nos re
liquimus omnia ꝛ ſecuti ſumus te· vñ eti
am aplūs paulus ad phil'· iij Oia ar
bitratus ſũ ut ſtercora ut xp̄m lucri
facerē· ꝛc̃· Si ãt q̃s vult ſcire an ſpũ
ſancto plenus ſit· predicta quatuor
in ſe ↄſideret ꝛ ſic bonã ſpem habeat
ꝙ hodie receperit ſpm̃ſcm̃ cũ aplis·
Feria ſcḋa penthe· Actuũ· x·
IN diebus illis· Apiens petrus
os ſuũ: dixit· Viri prēs ꝛ frēs
nobis ꝑcepit dñs ꝑdicarē po
pulo ꝛ teſtificari: qꝛ ipſe ē q̃ ↄſtitu
tus eſt a deo: iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ
Huic oēs ꝓphete teſtimoniũ ꝑhibēt
remiſſiōē pctōꝝ accipe ꝑ nomē eius
oēs q̃ credũt in eũ· Adhuc loq̃nte pe
tro vba hec: cecidit ſpũſſcūs ſup oēs
q̃ audiebant vbũ· Et obſtupuerũt ex
circũciſiōe fideles q̃ venerãt cũ petro
qꝛ ꝛ in natōes grã ſpũſſcī effuſa eſt·
Audiebãt eī illos loq̃ntes linguis·
ꝛ magnificãtes deũ· Tũc rñt petrus·
Nũq̃d aquã q̃s ꝓhibēr ꝑt: ut ñ bap
tiſētr̃ hij· q̃ ſpm̃ſcm̃ acceperũt ſicut ꝛ nos
Et iuſſit eos baptizari· in nomie dñi
noſtri Iheſu xp̄i· Poſtilla·
APeriens Petrus os ſuũ dixit ꝛc̃·
Ante initiũ illius epiſtole ſcri
bit ſanctus Lucas in eodē capitulo·
Qꝛ ſanctus Petrus dixit iudeis de Ihe
ſu xpriſto· Qui ꝑtranſijt benefaciē
do ꝛ ſanando omnes oppreſſos a dya
bolo· Et nos teſtes ſumus omniũ q̃ fe
cit in regione iudeorũ ꝛ in ihrl'm quē
occiderũt ſuſpēdētes in ligno· hũc deus

ſuſcitauit tcīa die ⁊ dedit eū manifeſ
tū fieri· nō oī pplo ſʒ teſtib⁹ p̄ordina
tis a deo nobis q̄ māducauim⁹ ⁊ bi
bim⁹ cū illo poſtq̄ⱥ reſurrexit a mor
tuis ⸿Et tūc ſtatī ſeq̄t ep̄la hodierna·
⸿In dieb⁹ ill' Aperiēs petr⁹ os ſuū d·
Viri p̄ſes a frēs Nobis) ·ſ· q̄ mandu
cauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo poſtq̄ⱥ reſur
rexit a mortuis (P̄cepit domin⁹ p̄di
care pplo ⁊ teſtificari· q2 ipſe ē q̄ ꝯſti
tut⁹ ē a deo) ſcʒ p̄ſe(iudex viuorum ⁊
mortuoꝝ) li·i· q̄ viuūt vita grē·ſ· iuſ
toꝝ ⁊ etiā iniqꝝ q̄ mortui ſūt morte
culpe(Huic oēs pphete teſtimoniuʒ
phibēt) q·d· nos ſoli nō ſum⁹ teſtes
ei⁹·ſʒ ⁊ oēs pphete ātiq̄ ꝟ̄mit⁹ inſpiā
ti q̄ de eo ſcpſeꝛīt ⁊ p̄dixeꝛīt(remiſſioſ
nē pctōꝝ accipe p no̅ ̄e⁹) ut pʒ Iohā
tis·ij·Quicūqꝫ inuocauerit no̅ dn̄i ſal
u⁹ erit(oēs q̄ credūt in eū) tā iudei q̄ⱥ
gētiles(Adhuc petro loq̄nte v̄ba hͤ
cecidit ſpūſſcūs ſup oēs q̄ audiebāt
v̄bū) ·ſ· ſup corneliū ⁊ ſup oēs q̄ cuʒ
eo ꝯgregati erāt in ſig̃ viſibili·ſ· i lin
guis igneis(⁊ obſtupueꝛīt ex circūci
ſione fideles· q̄ venerāt cū petro· q2 ⁊
in natōes) ·i· in gētes(grā ſpūſſcā ef
fuſa ē) admirātes q2 tāta grā daret
gētibꝫ· ſicut ⁊ iudeis nutritis in lege
⁊ pphetꝭ(Audiebāt eī illos loq̄ntes
linguis) ſcʒ varijs·(⁊ magnificātes
deū· Tūc rn̄dit petr⁹) ſcʒ illis q̄ cū eo
venerāt admirātibꝫ(Nūq̄d aquam
q̄s phibē p̄t ut nō baptiſēt hij q̄ ſpi
tūſcm̄ accepeꝛīt ſicut ⁊ nos) q·d· Nō·
ex q̄ ſpūſſcūs non diſtinxit int' nos ⁊
ipſos(Et iuſſit eos baptizai) ·ſ· a ſo
cijs ſuis(In noīe dn̄i nr̄i Iheſu xp̄i)
In hac eīn forma daba͛ baptiſmus
in p̄mitiua eccleſia·

⸿Euangelium·

IN illo tp̄e D·I·d·ſ· Sic deus dilexit
mūdū ut filiū ſuū vnigeitū daēt· ut
oīs q̄ credͭ in eū n̄ pereat ſʒ habeat vi
tā et'nā Nō eī miſit de⁹ filiū ſuū i mū
dū ut iudicet mūdū ſʒ ut ſaluet͛ mun
d⁹ p ipſʒ· Q2 credit i eū n̄ iudicatͬ q̄ āt
nō credͭ iā iudicat⁹ ē· q2 n̄ credit i no
mine vnigeniti filij dei Hoc ē aūt iu
diciū q2 lux venit in mūdū· et dilexeꝛīt
hoīes magꝭ tenebꝛās q̄ⱥ lucē Erāt eīn
opa eoꝝ mala Oīs eī q̄ male agͭ odͭ
lucē· ⁊ n̄ venit ad lucē ut nō arguāt
opa ei⁹ Q2 āt facit veitatē venit ad lu
cē ut maīfeſtēt opa e⁹ q2 a dō ſūt fcā

⸿Poſtilla·

SIc de⁹ dilexit· Ioh̄· iijo· Hiſtoia
h⁹ euāgelij ꝯpleta ē Anno xp̄i·
xxxiij· viij· kl'· apl'· feria· vj· indictōe
vj· luna· xv· Sʒ dn̄s hec locut⁹ ē āno
ei⁹· xxxij· vj· nonas maij ſabbato lu
na· xiij· indictōe· v· An̄ initiū illi⁹ eu
angelij ſcribͭ Ioh̄· i eo· ca· q2 xp̄s di
xit diſ· ſuis· Sic moyſes exaltauit ſer
pētē in deſerto ita exaltari opoꝛtʒ filiū
hoīs ut oīs q̄ credit in ipō non pereat
ſʒ habeat vitā et'nā· Tūc ſtatī ſeq̄t eu
āgeliū hodiernū(Sic de⁹ dilexit mū
dū) ·i· hoīem(ut filiū ſuū vnigenitū))
Ly· q̄ eſt bonū infinitū· ex q̄ apparet
maxima dei dilectio· utʒ Ro· viij Qui
ꝓpo filio ſuo nō pepcit ſed pro nobis
omib⁹ tradidit illū(daret)· Tho· nō
ut venderēt ſʒ daēt gratis ⁊ liberaliter
nullis meritis noſtriꝭ exigētibꝫ eſt in
carnat⁹ ⁊ crucifix⁹(ut oīs q̄ credit in
eū) Tho· fide p dilectōeʒ opātē ⁊ uſqꝫ
in finē pſeuerāte(nō peat· ſʒ habeat
vitā et'nā) Tho· mō in ſpe· ſʒ tūc in re
(Nō eīn miſit de⁹) ·ſ· pat'(filiū ſuuʒ
in mūdū ut iudicet mūdū) Li·ſ· in p̄
mo aduētu ſuo· tūc eīn nō venit iudi
care ſed magis iudicari p mūdi ſalu
te· ideo ſeq̄t(ſʒ ut ſaluet͛ mūd⁹ p ipſʒ)
utʒ Ioh̄· xij· Nō veni ut iudicē mun
dū· ſʒ ut ſaluēʒ mūdū(Qui credit in
eū) tēdēdo in eū p caritatē(nō iudica
tur) Ly· i· nō hʒ cauſā vn̄ condemnet'
(Qui āt nō credit iā iudicat⁹ ē) Ly·
·i· hʒ in ſe cāam maīfeſtā ſue ꝯdemna
tōis(q2 nō credit in noīe vnigeniti fi
lij dei) q̄ venit p ſalute mūdi· nā ad ſa
lutē puenitur per nomē vnigeniti fi
lij dei(Hoc ē aūt iudiciū) ·i· cā dāna
tōis(q2 lux) Ly· i· xp̄s q̄ eſt lux vera
(venit in mūdū) carnē aſſumēdo ⁊ i
ea appꝫ ens ſalutē hūani gn̄is opādo
(⁊ dilexeꝛīt hoīes magꝭ tenebꝛās) tho·

id eſt delitias carnis ⁊ diuitias mū
di (q̄ȝ lucē) .i. aptā p̄dicatoꝝ xp̄i ar
guētē pctā. (Erāt ei eoꝝ opa mala)
Tho. q̄ a luce diſcordāt ⁊ tenebrīs q̄
rūt. ⁊ ideo dicūť opa tenebrarꝝ (Ois
em̄ q̄ male agit) .i. malis opib9 dele
ctať (odit lucē) q̄ tamē naturalit oī
b9 eſt amabil' (⁊ nō venit ad lucē ut
nō arguāť opa e9) Tho. ois em̄ q̄ de
lectať in malis opib9 ſubťfugit lucē
predicatōis ⁊ veritatis. ⁊ odit eos q̄
mala ſua manifeſtant ⁊ reprehēdūt
(Qui autē facit veritatē) .i. opa ↄfor
mia volūtati diuine (venit ad lucē)
id eſt in palam (ut manifeſtenť opa
eius) Tho. ſcȝ ad aliorum exēplar ⁊
edificationē (q2 in deo ſūt facta) .i. ad
glaꝫ dei. ¶ Circa p̄ſens euangelium
vbi dī. Sic deus dilexit mundū. dicit
Hugo de p̄to. q̄ maxima caritas dei
patris ad hominē quantū ad qua-
tuor demonſtratur Pri° q̄ filiū ſuus
hominē ⁊ naturā humanā tāq̄ i ſpō
ſā ſibi accepit. vn̄ cantať. Hodie ce
leſti ſponſo iūcta eſt eccleſia Ecce mi
rabilis amor. q̄ imperator diues po
tēs ⁊ pulcer. ſapiens. ⁊ etn9. accepit
paupculā inualidā inſipiētē. ⁊ mor
te ↄdēnatā ad Hebre. ij. Nuſq̄ āge-
los apprehendit ſed ſemē abrahe. Se
cūdo in eo q̄ eundē filiū poſtq̄ carnē
aſſūpſit fec̄ ĩgitatď b9 āīs ⁊ uiē hoīeȝ
erudiēdo ⁊ infoīndo ⁊ tādē p ipō redi
mēdo cōſtituit cū mori Tercō in eo q̄
homīes ſibi in filioſ adoptauit ⁊ ſrēs
xp̄i eſſe voluit. vn̄. j. Joh. iij. Videte
q̄lem dilectionem dedit nobis deus.
ut filij dei nominemꝛ ⁊ ſim9. Q̄rto q̄
hoīes ſic redēptos ⁊ in filios adopta-
tos heredes regni ſui facit cū filio ſuo
Jħu xp̄o. ad Rō. viij. Filij dei ſumus
Si aūt filij ⁊ heredes. heredes q̄dem dei
coheredes autē xp̄i.

¶ Feria. iij. pēthecoſtes. ¶ Act. viij.

In diebꝰ ill'. Cū audiſſēt apl̄i
q̄ erāt ihr'lmis. q2 recepiſſet
ſamaria v̄buȝ dei: miſerūt ad
eos petꝛū ⁊ ioh̄eȝ Qui cū veniſſēt: ora
uerūt p ipī ut accipēt ſpm̄ ſcm̄. Non

dū em̄ in q̄ndā illoꝝ venerat. ſȝ bap
tizati tm̄ erāt ī noīe ihū Tc̄ iponebāt
man9 ſup illos. et accepiēt ſpm̄ ſcm̄.

¶ Poſtilla.

Cum audiſſēt apl̄i. Añ initiū h9
eple ſcrib'ť lucas ī eo. ca. q̄ ſcūs
Philipp9 deſcēd'ť in ciuitatē Samarie ⁊
p̄dicabat ill' xp̄m. Intēdebāt āt tur
be hijs q̄ a philippo dicebāť vnanī-
miť audiētes ⁊ vidētes ſig̃ q̄ faciebat
Multi em̄ eoꝝ q̄ hēbāt ſpūs immun
dos. clamātes voce mag̃ exibāt. Mł
ti āt paliticī ⁊ claudi curāti ſūt. Fcūȝ
eſt ḡ gaudiū mag'''m illa ciuitate. Tc̄
ſeq̄ť pn̄s epl'a. Cū audiſſēt apl̄i. Circ̄
qḋ ſciēdū ēȝ Ni. de ly. q̄ philipp9 iſte
erāt tm̄ diacon9 ꝓpť qḋ licȝ poſſȝ bap
tizare n̄ tn̄ man9 imponē. nec p cōſe
quēs donū ſpūſcā dare in ſig̃ viſibili
h̄ ei ptinebat ad apl'os vn̄a ſoli ep̄i
in nouo teſtamēto q̄ ſūt ſucceſſores
apl'oꝝ mā9 iponūt ꝓpť qḋ Philipp9
ſignificau'ť apl̄is ut aliq̄ eoꝝ venirēt
in ſamariā ⁊ ſupplerēt i° qḋ ad e9 of
ficiū n̄ ſpectabat. ⁊ h̄ ē qḋ dī (Cū au
diſſēt apl̄i q̄ erāt iheroſolimis q2 re
cepiſſȝ ſamaria v̄bū dei miſerūt ad eos
petꝛū ⁊ Joh̄eȝ) Glo. or. q̄ erāt colūne
(Qui cū veniſſēt orauerūt p ipſis ut
acciperēt ſpm̄ ſcm̄. Nōdū eni in queq̄
illoꝝ venerāt) Ly. i. ſ. in ſig̃ ſenſibili: ve
nerat tn̄ in eos inuiſibilr'. ſic ⁊ mō in
baptiſmo (ſed baptiſati tm̄ erant in
noīe dn̄i ihū Tūc iponebāt man9 ſu-
p illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ ſanctū))

¶ Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. ſ. Amē amē dicō
vobis. Qui n̄ intrat p hoſtiū ī ouile
ouiū ſȝ aſcēd'ť aliūde: ille fur ē ⁊ latro
Qui āt ītrat p hoſtiū: paſtor ē ouiū
Huic hoſtiari9 apit. ⁊ oues vocē ei9
audiūt. ⁊ ꝓpas oues vocat noīatim ⁊
educit eas: ⁊ cū ꝓpas oues emiſerit
añ eas vad'ť ⁊ oues illū ſequūtur. q2
ſciūt vocē e9 Alie'''m āt nō ſequūť ſȝ fu
giūt ab eo. q2 n̄ nouerūt vocē alienoꝝ
Hoc puerbiū dix'ť eis Jħs. Illi āt n̄
ↄgnouerūt q̄d loq̄re'ť eis Dix'ť ḡ iterū
eis Jħs. Amē amē dico vob̄ q2 ego ſū

hoſtiū ouiū. Oēs q̄tq̄t venerūt fures ſūt ⁊ latrones. Sȝ n̄ audierūt eos oues Ego ſū hoſtiū. p me ſi q̄s introierit ſaluabit̄ ⁊ ingredietur ⁊ egredietur ⁊ paſcua inueniet. Fur nō venit niſi ut furet̄ ⁊ mactet ⁊ pdat. ego veni ut vitā habeāt ⁊ abūdātius habeāt.

Poſtilla.

Amen amē dico vob. Joh. x. Hiſtoria hu⁹ euāgelij facta ē āno ꝓ xxxij. vj. kal. octobr̄ ſabbato indictōe. v. luna. xij. Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit Joh. in p̄cedēti ca. ꝙ xp̄s dixit. In iudiciū ego in hūc mundū veni. ut q̄ nō vidēt videant. ⁊ q̄ vidēt ceci fiāt. Et audierūt ex phariſeis q̄ cū xp̄o erāt. ⁊ dixerūt ei. Nunq̄d ⁊ nos ceci ſum⁹ Dixit eis ih̄s. Si ceci eētis nō hrētis pctm̄. Ly. q2 ſi n̄ vidiſſēt opa xp̄i: hrēnt aliquā excuſatōeȝ de h̄ ꝙ nō crediderūt. Nūc vo dicit̄ q2 videm⁹ pctm̄ vr̄m manet. i. aggrauat̄. Tūc ſtatiȝ ſeq̄t̄ h̄ euāgeliū. (Amē amē dico vob) Tho. i. ī vitate dico vob (q̄ n̄ intrat p hoſtiū) i. p me hūilē et paupē (ī ouile ouiū) i. in ꝯgregatōȝ fideliū ⁊ ī eccleſiā dei in q̄ grex dn̄ici⁹ ꝯtinet̄ (ſed aſcēdit aliunde) ſiue p pecuniā ſiue p falſā iuſticiā ſiue p violētiā (ille fur eſt) rapiēdo qđ nō ē ſuum (⁊ latro) retinēdo qđ rapuit. ly. h̄ faciunt oēs īfideles ⁊ eē mali fideles ſtatū p̄latōnis indebite aſſeq̄ntes. (Qui autem intrat p hoſtiū) i. p xp̄m (paſtor eſt ouiū. Huic hoſtiari⁹ apit) Ly. i. ſpiritusſc̄us reuelat vitatē ut poſſit oues paſcere (et oues vocē eius audiunt) Ly. i. doctrinā recipiūt (et ꝓpas oues vocat noīatiȝ) i. certiſſīe nouit dn̄s qui ſūt eius ⁊ vocat eos. nō ſolū voce exterioris p̄dicatōis: ſȝ etiā interne inſpiratōis (⁊ educit eas) Li. de tenebris ignorātie (et cū ꝓpas oues emiſerit añ eas vadit) p exempla bonorū opeꝝ (⁊ oues illū ſequūt̄) ſcȝ per exempla ⁊ veſtigia ſui paſtoris. (q̄a ſciūt vocē eius) p inſpiratōes dīnas (Alienū at nō ſequunt̄) ſ. q2 ē alien⁹ a deo vita ⁊ doctrina ſicut ē heretiħs ⁊ quilibet puerſus doctor (ſed fugiūt ab eo q2 nō nouerūt vocē alienorū) i. nō approbant nec ſequūt̄ eorū. Iſti alīem ſūt pſeudo xp̄iani et pſeudoꝓphe. De q̄bȝ dr̄ mat. vij. Attēdite a falſis ꝓphis q̄ veniunt ad vos ī veſtimētis ouiū: intrīſecus āt ſunt lupi rapaces (h̄ ꝓūbiū dixit eis Ih̄s. Illi āt nō cognouerūt quid loqueret̄ eis) Tho. i. nō intellexerūt q̄s eēt paſtor q̄s fur. ⁊ que oues (Dixit ḡ eis iterū ih̄s. Amē amen dico vob q2 ego ſum hoſtiuȝ ouium) per qđ intrant oues ad fidē (omneſ quotquot venerūt) añ me. Tho. ſcȝ ex me nō miſſi vel inſpirati a deo (Fures ſūt) verū ⁊ dignitatum (⁊ latrones) aīarū quia eas occidunt p falſam doctrinā. (Ego ſum hoſtiū. per me ſi quis introierit) ſcilȝ in eccleſiam ⁊ ſocietatē fideliū (ſaluabitur) p gratiam (⁊ ingredietur) ſcȝ ad contemplatōem deitatis (⁊ egredietur) ſ. ad ꝯſideratōem gl'oſe humanitatis in xp̄o (⁊ paſcua īueniet) q2 vtraq3 ꝯſideratio erit delectabilis et iocūda utȝ Iſaie. xxxiij. Regē in decore ſuo videbūt (Fur) i. q̄cūq3 p me nō ingredit̄ (nō venit niſi ut furet̄) i. ut ſibi vſurpet dn̄atuȝ ⁊ honorē in plebe (⁊ mactet) p falſā doctrīnā (⁊ pdat) i. mittat in dānationē eternaȝ (Ego veni ut vitā habeāt) Tho. ī pn̄ti p gratiaȝ (⁊ abūdanti⁹ habeāt) in futuro p gl'iam. Vñ Apl's. j. Cor. ij. Ocul⁹ non vidit nec auris audiuit. nec in cor hoīs aſcendit q̄ ꝓparauit deus hiis q̄ diligūt euȝ. Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. Per me ſi q̄s introierit. Notādū ꝙ Hugo de p̄to dicit. ꝙ xp̄s dei fili⁹ ꝓpter noſtrā ſalutē q̄tuor itinera pegit. Primuȝ fuit de celo in terrā veniēdo. q̄n carnē aſſumpſit de glorioſa virgine Maria Johis. xvj. exiui a patre ⁊ veni ī mundum ⁊ hoc iter fuit penoſum q2 penalitates hūane natuē aſſūpſit utȝ Iſa. liij Vere lāguores noſtros ipſe tulit. ⁊ dolores noſtros ipē portauit. q2 hic in mūdo. xxxiij. ānis vixit ⁊ nunq̄ ūſit

Scdõ; iter fuit de mũdo ad inferos de-
ſcẽdẽdo. qñ ſedẽtes in tenebris viſita
uit. et hoc fuit iter victorioſũ. q2 põtis in
ferni cõfregit. Terciũ fuit de inferno ad
mũdũ redeũdo qñ cõfractis īferis cum
magña p̄da a mortuis reſurrexit. Quartũ
fuit de mũdo ad celũ aſcendẽdo. qñ in
die aſcenſionis vidẽtib9 apl'is eleua
tus eſt et nubes ſuſcepit eũ ab oculis
eorũ. et hoc iter fuit valde gaudioſũ.
Vñ pſalmiſta. Aſcendit de9 in iubi-
latione et dñs in voce tube.

Feria. iiij. pẽthecoſtes Act. v.

IN diebꝫ illis Per man9 aplor̃
fiebãt ſigna et pdigia multa ī
plebe. et erãt vnanimit' oẽs ī
porticu ſalomõis. Ceterorũ ãt nemo
audebat cõiũgẽ ſe illis. ſꝫ magnifica-
bat eos pp̃ls. Magis ãt augebat cre-
dẽtiũ ī dño multitudo viror̃ ac mulie
rũ. ita ut ī plateas eijcerẽt īfirmos et
ponerẽt ī lectul' et grabat'. ut veniẽte pe
tro ſaltẽ vmbra illi9 obũbraret quẽq3
illor̃: et libarẽt ab īfirmitatibꝫ ſuis.
Cõcurrebat ãt et multitudo vicinarũ
ciuitatũ ihr'lm: afferẽtes egros et vexatos
a ſpūtibꝫ īmũdis q̄ curabãt oms.

Poſtilla.

PEr man9. Añ initiũ h9 ep'le ſcri
bit lucas q2 vir q̄daꝫ Anaias cũ
Saphira vxore ſua vẽdidit agr̃ et frau
dauit de p̄cio agri cõſcia vxore ſua. Et
p'te p̄cij ad pedes aplor̃ miſerat et ãs-
to ſubitanee obierũt. Et fact9 ẽ timor
magnus ī vniuſa eccīa et in oẽs q̄ audi
erũt hec. Tũc ſtatī ſeqt' ep'la p̄ñs. Per
man9 ãt aplorũ fiebãt ſigña et pdigia
multa) Glo. or. Vñ ſuccẽdit zel9 ſacer-
dotũ et iudeor̃ (in plebe) Ly. nõ dic̃ in
p̄ncipibꝫ. q2 nõ credebãt in xp̄z pau-
cis except' q̄ occulte xp̄iani erant ut
Gamaliel Nicodemus et aliq̄ alij (et
erãt oẽs vnanimit') ſ. apl'i (in porti-
cu Salomõis) vbi erãt loc9 orõis et p̄
dicatõis (Ceteror̃ ãt) ſ. īfideliũ (ne
mo audebat cõiũgẽ ſe ill') ſupple ficte
timẽtes penã que venerat ſup Ana-
niã et eius vxorẽ. (ſed magnificabat
eos popul9) ꝑpter curatõnes et mira
cula que faciebãt et etiã q2 bona pro
malis ſuis pſecutoribus reddebant
(Magis autẽ augebat' credentiũ in
dño multitudo virorũ ac mulierum)
Nullus enĩ ſex9 a regno dei excludet'.
(Ita ut ī plateas) q̄ late erãt (eijcere-
rẽt infirmos et ponerent in lectulis et
grabatis ut veniente petro. ſaltẽ vm
bra illi9 obũbraret quẽq3 illorũ et li-
berarẽt oms ab infirmitatib9 ſuis)
Ly. in quo ponit' differẽtia petri ad
alios apoſtolos ī opatõe miraculor̃.
Nã alij apoſtoli curabãt alios in
firmos p tactũ manuũ. ſicut iã ſup'
dictũ eſt. Per manus apoſtolor̃ etc.
Petrus aũt nõ ſolũ p tactũ ſed etiã
p vmbrã qd maius eſt. qd fiebat ad
oñdendũ q2 erat principalis apoſto
lus. ergo nomiat' princeps apoſtolo
rũ. Et q2 xp̄s non legit' curaſſe p vm
brã ſicut petrus. ideo in petro videtur
impletũ fuiſſe qd dixit Joh. xiiij. Qui
credit in me opa que ego facio et ipſe
faciet et maiora hor̃ faciet (Concurre
bat aũt et multitudo vicinarũ ciuitatuꝫ
Iheruſalẽ afferẽtes egros et vexatos
a ſpiritib9 immũdis q̄ curabãt oẽs)
et magnificabãt dñm nr̃m Jh'm xp̄m.

Euangelium.

IN illo tpe. Dixit Jh̄s turb' iudeorũ.
Nemo p̄t venire ad me ni pr̃ q̄ miſit
me traxerit eũ. et ego reſuſcitabo euꝫ ī
nouiſſĩo die. Eſt ſcptũ in pp'his. Erãt
oẽs docibiles dei. Ois q̄ audiuit a pa
tre et didicit venit ad me. nõ q2 p̄reꝫ vi
dit q̄ſq3 niſi is q̄ eſt a deo. hic vidit pa
treꝫ. Amẽ amẽ dico vob. q̄ credit in me
habꝫ vitã eternã. Ego ſum panis vite.
p̄res vr̃i mãducauerũt mãna in deſerto
et mortui ſũt. Hic ẽ panis de celo de-
ſcendẽs. ut ſi q̄s ex ipõ mãducauerit
nõ moriat'. Ego ſum panis viu9 q̄ de
ſcendi. ſi quis mãducauerit ex hoc pa
ne viuet in eternum. Et panis quẽ ego
dabo caro mea eſt p mũdi vita.

Poſtilla.

NEmo poteſt. Joh. vj. Hiſtoria
h9 euãgelij facta ẽ anno xp̄iſti
xxxij. xviij. kal'. maij. feria. iij. luna

xxiiij. indictōe. v. An̄ initiū illi⁹ euā
gelij ſcribit ſcūs Joh̄. in eodem ca. ꝙ
iudei murmurauerūt de illo verbo qđ
xp̄s dixit. Ego ſū panis viuus q̄ de ce
lo deſcēdi. Et dicebāt. Nōne hic eſt
fili⁹ Joſeph cui⁹ nos nouim⁹ pr̄em et
matrē. Quō ergo dicit hic. qꝛ de celo
deſcēdi. Rn̄t ergo ih̄s ⁊ dixit eis. No
lite murmurare inuicē (Nemo pt̄ ve
nire ad me) Tho. p fidē credēdo ⁊ amā
do (niſi pr̄ me⁹ q̄ miſit me traxerit eū)
i. adiuuet eū p grām ſuā. Notādum
eſt q̄ ſm Tho. ꝙ pr̄ oēs trahit. qꝛ oī
b⁹ offert grām. nō tn̄ oēs trahūt vel
veniūt ad xᵐ. qꝛ etſi oīb offerat grā
nō tn̄ oēs eā accipiūt (et ego reſuſci
tabo eū in nouiſſiō die) Li. qꝛ nō eſt
aīa ad plenū btā donec fuerit corpi
reunita (Eſt ſcptū in ꝓphet. Erāt oēs
docibiles dei) Tho. i. capaces diuine do
ctrine (Oīs q̄ audiuit a pr̄e) ſ. diuinas
inſpiratōes papiēdo (⁊ didicit) eas
ſeqndo (venit ad me) p fidē formatā
in p̄ntia p glām in futuro (nō qꝛ pa
trē vidit qſq̄ n̄ is q̄ eſt a deo) ſ. fili⁹
q̄ naturalr̄ pcedit a pr̄e (Amē amen
dico vobis q̄ credit in me hꝫ vitā eter
nā) Tho. i. meipm q̄ ſū vita etna (Ego
ſū panis vite) qꝛ ille ē ver⁹ panis q̄
pt̄ ꝯſuare a morte ⁊ dare vitā etnā
tal' panis ē xp̄s (Pr̄es veſtri mādu
cauerūt māna in deſerto) p. xl. ānos ut
hēt Exo. xvj. deutro. viij. (⁊ mortui
ſūt) oēs corpali morte (Hic eſt pa
nis de celo deſcēdēs) p incarnatōem
quē prefigurabat māna (ut ſi qs ex
ipſo māducauerit) ſ. digne (nō mo
riat) Tho. in p̄nti p culpā ⁊ in futu
ro p etnā penā (Ego ſū panis viu⁹)
i. viuificās cōedētē (q̄ de celo deſcēdi)
ut eſſē panis hoīm q̄ erā panis āge
loꝝ (Si qs māducauerit ex hac pa
ne viuet ineternum) qꝛ iſte panis in
māducātē nō ꝯūtit ſed eū in ſe ꝯūtit
ſm ꝙ dictū ē a btō Aug. Nec tu me
mutab in te ſic cibū carnis tue. ſꝫ tu
mutaberis in me (Et panis quē ego
dabo caro mea ē) Ipa eni caro xp̄i ⁊
ipē tot⁹ xp̄s ibi veraciter ꝯtinet ſm dei
tatē corp⁹ ⁊ aīam.

In die ſcē trinitat. ij. Cori. vlti.

Fratres. Gaudete. pfecti eſtote.
exhortami. idipſū ſapite. Pa
cē habete: ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilcōis
mis erit vobiſcū. Salutate inuicē in
oſculo ſcō. Salutāt vos oēs ſancti.
Gra dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. ⁊ caritas dei. et
cōicaō ſpūſſcī: ſit cū oīb vob. amē.

Poſtilla.

Gaudete fr̄es. eſtote pfecti. Ante
initiū illi⁹ eple ſcribit Paul⁹ in
eodē ca. dicēs In ore duoꝝ vel triū
ſtat oē verbū. Tūc ſeqt p̄ns epla.
Gaudete: pfecti eſtote. Quia hodie
feſtū ſcē trinitat. pagim⁹: neccē ē ali
q̄ de ſcā trinitate breuit loq. Vn̄ Aug.
pmo libro de trinitate. Hoc itaq3 veꝛ
⁊ pia fide tenēdum eſt ꝙ trinitas ſit
vn⁹ ſol⁹ ⁊ ver⁹ de⁹ ſcꝫ pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpiri
tuſſcūs. ⁊ hec trinitas vni⁹ eiuſdēq3
ſubſtantie vel eſſentie credit que eſt
ſūmū bonū. Itē ſcūs Auguſtin⁹ dic
Hec vera ſancta trinitas nihil mai⁹
eſt in tribus pſonis ſimul noiat. q̄
in vnaq̄libet ſemel ⁊ p ſe dicta quia
vnaqueq3 pſona plena eſt ſubſtan
tia in ſe. nō tamē tres ſubſtantie ſūt
ſed vn⁹ deus ⁊ vna ſubſtantia. ⁊ vna
potētia. ⁊ vna eternitas. ⁊ vna ma
gnitudo. ⁊ vna bonitas. ⁊ vna eſſen
tia. pater fili⁹ ⁊ ſpūſſanct⁹. Itē ſciē
dum ꝙ btā trinitas fideliter eſt cre
dēda ⁊ non curioſe iueſtiganda. vn̄
Bern. Scrutari hec temeritas eſt. cre
dere pietas. noſſe vita eterna (Frēs)
Ly. in veritate fidei pſiſtētes (gaude
te) Ly. ad virtuoſū eni ptinet de ope
rib⁹ virtutū gaudere (pfecti eſtote)
i. ad pfectionē ꝯſeqndā tendite. q̄a
ſicut nauis ī flumine poſita p aque
motū deſcendit niſi remiget in ꝯtra
rium: ſic aīa ex corruptōe carnis et p
nitate ad malū ꝯtinuo deſcēdit a p
fectiōe niſi conet in ꝯtrariū (exhorta
mini) vos maiores illos qui ſūt mi
nores (idipſum ſapite) ſcꝫ vos mino
res cū maiorib (Pacē habete) Ly.
quā xp̄s nobis hereditarie ꝯſuādā

relīqt. ut; Joh. xiiij. Pacē relinq̄ vob
pacē meā do vob (et deꝰ pacꝭ) .i. dator
ꝛ amator pacis (ꝛ dilectōis) qꝛ cari
tas ꝯcomitat᷑ verā pacē. eo qꝛ ꝑ cari
tatē deꝰ eſt in hoīe ꝛ ipſe in eo (erit vo
biſcū) ꝑ grā; in p̄ñtī ꝛ glā; ī futuro.
(Grā dn̄i nr̄i Jhū xp̄i ꝛ caritas dei ꝛ
ꝯmūicatō ſcī ſpūs) Wil. lugdu. In il
lis v̄bis īnuit t̄initatē ꝑſonaꝝ. Pꝛīo
ꝑſonā filij ibi. grā dn̄i nr̄i Jheſu xp̄i
Scdō perſonā pr̄is ibi. caritas dei ſcꝫ
pr̄is. Tercō ꝑſonā ſpūſſā. ibi. ꝛ cōi
catō ſpūſſā (ſit) ſēp (cū om. vob. A᷑).

Alia epl̄a in eodē feſto Ro. xi.

O Altitudō diuitiaꝝ ſapie ꝛ ſcie
dei. q̄ȝ incōꝑhēſibilia ſt̄ iudi
cia eiꝰ. ꝛ iueſtigabiles vie eꝰ
Quis ei cogn̄uit ſēſū dn̄i: aut q̄s ꝯſili
ariꝰ eꝰ fuͭ; Aut q̄s ꝑoꝛ dedͭ illi ꝛ retri
buet᷑ ei; Qm̄ ex ipō ꝛ ꝑ ip̄; ꝛ ī ipō ſūt
oīa. ipī hōꝛ ꝛ glā ī ſcl̄a ſcl̄oꝝ. Amen.

Poſtilla.

O Altitudo. An̄ initiū illiꝰ epl̄e ſē
bit apl̄s in eodē ca. d. Noli altū
ſape ſꝫ time. Tūc ſeq̄ᵗ p̄ñs epl̄a (O al
titudo ditiaꝝ) gōꝛ .i. abūdātia ꝛ copi
oſitatꝭ (ſapie) q̄ ē de dīinis ꝛ de ſpūali
bꝰ de q̄ yſaie. xl. d. Nō eſt inueſtiga
tio ſapie eiꝰ. Et in pſal. cxvj. Et ſapi
entie eiꝰ nō ē numerꝰ (et ſciētie dei) q̄
eſt de rebꝰ hūanis. ꝛ col̄. ij. In ipſo
ſūt om̄es theſauri ſapiētie ꝛ ſcientie
(q̄ȝ incōꝑhēſibilia ſūt iudicia eiꝰ)
Goꝛ. id ē diſpoſitiones eiꝰ de om̄ibꝰ
rebꝰ vnde pſ. xxxv. Judicia eiꝰ abyſ
ſus multa (et inueſtigabiles vie eꝰ)
id ē impletōes diſpoſitōis. in quibꝰ
om̄ibꝰ eſt miſericordia ꝛ veritas. vñ
pſ. xxiiij. Vniūſe vie dn̄i miſericoꝛ
dia ꝛ veritas. Quoꝝ ratōes a nobis
non poſſūt attingi. vnde Eccl̄s. viij.
Intellexi qꝛ oīm opeꝝ dn̄i nullā poſ
ſit hō inuenire ratōnē. (Q̄s em̄ cog̃
uit ſēſū dn̄i de diſpoſitōne reꝝ) q. d.
nullꝰ (ā q̄s cōſiliariꝰ eius fuit) Vin
dās ei cōſilia q̄lit᷑ ſic vl̄ ſic res diſpo
neret. q. d. nullꝰ (Aut q̄s prioꝛ dedit
illi ꝛ retribuetur ei;) q. d. nullus. qꝛ
hoc eſt impoſſibile quia omnē v̄tutē

nō ſolū operandi ſed etiā cogitādi ꝛ
eſſēdi ab ipſo habemꝰ. Qđ declarat
ſꝫ ꝯſeq̄nt᷑ dicēs (Qm̄ ex ipſo et ꝑ ip̄;
ꝛ in ipſo ſūt oīa) Goꝛ. ſupeꝛioꝛa et īfe
rioꝛa ꝛ media. ſpiritualia ꝛ coꝛpora
lia ꝛ ex v̄troq; ꝯpoita. Et in iſtis ver
bis inuit apl̄s t̄initatē ꝑſonaꝝ ī eſſē
tia diuina. ꝑ hꝰ qꝛ dicit ex ipō inuit ꝑ
ſonā patris. ꝑ hꝰ qꝛ dicit ꝑ ip̄m innuit
ꝑſonā filij. ꝑ hꝰ qꝛ dic ī ipō inuit ꝑſo
nā ſpūſſā. Ecce diſtinctō ſeu plura
litas ꝑſonaꝝ (Ipſi honoꝛ ꝛ gloꝛia)
ecce vnitas eēntie. Nō em̄ dicit ipſis
ſꝫ ipī honoꝛ ꝛ glā (ī ſcl̄a ſcl̄oꝝ amē)

Euangelium.

In illo tēpe Erat hō ex phariſeis ni
codemꝰ noīe. p̄ñceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ih̄ꝫ nocte et dixͭ ei. Rabbi. Sci
mꝰ qꝛ a deo veniſti mgr̄. Nemo ei pōt
hec ſig̃ facē q̄ tu facis n̄ deꝰ fuerit cum
eo. Rñt Jh̄s ꝛ dixͭ ei. Amē amē dico
tibi. n̄ q̄s renatꝰ fuerit denuo nō p̄t vi
dere regnͫ dei Dic ad eū nicodeꝰ Quo
p̄t hō renaſci cū ſit ſenex; Nūq̄d pōt
in v̄trē m̄ris ſue iterato introire ꝛ re
naſci; Rñt ih̄s. Amē amē dico tibi n̄
q̄s renatꝰ fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſcō: nō p̄t
introire in regnͫ dei. Qđ natū ē ex car
ne. caro ē. ꝛ qđ natū ē ex ſpū. ſpūs ē
Nō mireris. qꝛ dixi tibi. opoꝛtet vos
naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat. ꝛ
vocē eꝰ audis. ſꝫ neſcis vnde veniat ꝛ
q̄ vadat. Sic eſt oīs q̄ natꝰ eſt ex ſpū
Rñdͭ Nicodemus ꝛ dixͭ ei. Quo p̄nt
hec fieri; Rñt Jheſus et dixͭ ei. Tu es
magr̄ in iſrahel ꝛ hec ignoras; Amē
amē dico tibi qꝛ qđ ſcimꝰ loquimur
ꝛ qđ vidimꝰ teſtamur ꝛ teſtimoniū
nr̄m nō accipitis. Si terrena dixi vo
bis nō creditis. quō ſi dixero vob ce
leſtia credetis Et nemo aſcendit in ce
lū. niſi q̄ deſcēdit de celo filiꝰ hoīs q̄ ē
in celo Et ſicut moyſes exaltauit ſer
pētē in deſerto: ita exaltari opoꝛtet fi
liū hoīs. ut oīs q̄ credit in ipſo nō pe
reat. ſed habeat vitā eternā.

Poſtilla.

Erat homo ex phariſeis ni. ceᵗ.
Joh. iij. Hiſtoria hꝰ euangelij

facta ē āno xp̄i. xxxi. xvi. kal. maii. feria. iiii. indictōe. iiii. luna. v. Ante initiū illiꝰ eu. ſcbit Joh. i p̄cedēti ca. Cū ihs eēt ihr̄lmis in paſcha in die feſto multi crediderūt in noīe eꝰ. vidē-tes ſiḡ eiꝰ q̄ faciebat. Tūc poſtmodū ſeq̄r euāgeliū hodiernū (Erāt hō) ly. Iſte em̄ fuit vnꝰ illoꝝ de q̄bꝫ Joh. ii. dr̄ q multi crediderūt in Jhꝫ. videtes ſiḡ q̄ faciebat. ſꝫ ꝓpt̄ iudeos nō ꝯfite-bant̄ ut de ſinagoga nō eiicerēt̄ (ex phariſeis) Tho. hec ſecta erat ꝓbabi-liora honorabilior int̄ oēs ſectas iu-deoꝝ (nicodemꝰ noīe) Ipē ei poſtmo-dū ſepe iuit ad xp̄m. ut hr̄ Joh. xix. (princeps iudeoꝝ) Fuit em̄ magnus int̄ iudēos a doratꝰ (Hic venit ad ihe-ſū nocte) timuit em̄ venire ī die ne in-curreret indignationē iudeoꝝ q̄ iam cōſpiāuerāt Jo. ix. ut ſi q̄s eū ꝯfitēt̄ xp̄m: ex̄ ſinagogā fierꝫ (a dixit ei. Ra-bi ſcimꝰ q a dō veniſti mgr̄) Li. v. cer-tuꝫ eſt m̄ q tua doctrīa ē vera a a deo data a nō hūanitꝰ ꝯficta (Nemo em̄ p̄t hec ſiḡ facere q̄ tu facis ṅ fuerit deꝰ cū eo. Rn̄dit Jhs a dixit ei) ly. hic po-nitur xp̄i rn̄ſio. q videbat nicodemū humilit̄ a vere q̄rere doctrinam xp̄i q̄ntū ad ſecreta fidei. a iō incipit a p̄-mo ſacramēto ſcꝫ baptiſmo q̄ eſt re-generatō ſpūalis a p ꝯn̄s nc̄caria ad ſalutē (Amē amē dico tibi ṅ q̄s rena-tus fuerit denuo) .i. iterū p gn̄atōeꝫ ſpūalē (nō p̄ot vidē regnū dei) ly. vi-ſio ei dei nō p̄t hoibꝰ ꝯpetē niſi p gra-tiā a ad hāc grāꝫ ꝯſeq̄ndā req̄rit̄ ge-neratio ſpūalis p quā hoīes fiunt fi-lii dei. a p ꝯn̄s hēdes vite celeſtis (Di-cit ad eū nicodemꝰ Quō p̄t hō rena-ſci cū ſit ſenex. Nūq̄d p̄t in ventrem matr̄ ſue iterātꝰ introire a renaſci?) q. d. nō. q quātitas ṅ pmittit (Rn̄-dit ihs. Amē amē dico tibi) .q. d. tu de carnali generatione intelligis. q̄ ego de ſpūali geneātōe dico (niſi q̄s renatus fuerit) ſpirituali gn̄atione q̄ fit (ex aq̄ a ſpū. non p̄ot introire in regnū dei) Ex h̄ habemꝰ q baptiſmꝰ eſt q̄dā ſpūalis generatō. a eſt pri-

mū ſacramētū a ianua oīm ſacramen-toꝝ a ſine eo nullꝰ ſaluat̄ (Qd̄ natū eſt ex carne) ſm virtutē carnalis ge-neratōis (caro eſt) .i. ꝯſtituit̄ in vita carnali tm̄ (et qd̄ natū eſt ex ſpū ſpi-ritꝰ ē) .i. ꝯſtitutꝰ in vita ſpūali (Non mireris) .i. nō debes admirari (q di-xi tibi oportet vos naſci denuo) q ṅ loq̄r de gn̄atōne carnali de q̄ tu ar-guiſ. ſꝫ de ſpirituali (Spiritꝰ vbi vult ſpirat) .ſ. dādo grāꝫ cui vult ut ad ro-ix. Cui vult miſeret̄ a quē vult indu-rat (a vocē eiꝰ audis) ſcꝫ in p̄dicatōi-bꝰ ut pꝫ Math. x. nō eī vos eſtis qui loq̄mi. ſꝫ ſpiritꝰ pr̄is vr̄i q̄ loq̄t̄ in vo-bis (ſꝫ neſcit vn̄ veniat aut q̄ vadat) vn̄ Aug. dicit q illa v̄ba de ſpiritu ſā-cto intelligēda ſūt q̄ in ꝓphetis a ſcp̄-turis ſacris loq̄t̄. ſꝫ p̄ncipiū hꝰ ſcp̄tu-re ſcꝫ ſpiritus ſc̄us a eiꝰ finis ſcꝫ bt̄itu-do celeſtis nobis occultāt̄ a ſola fide tenēt̄ (Sic ē oīs q̄ natꝰ ē ex ſpiritu) .ſ. ſcō .i. ī vita ſpirituali ꝯſtitutꝰ (Rn̄-dit nicodemꝰ a dixit ei. Quō p̄nt hec fieri?) Hor. in h̄ notat̄ diligētia in ni-codemo. q̄a nō ceſſauit q̄rere donec intelligeret (Rn̄s Jhs a dixit ei. Tu es magr̄ in iſrl̄ a hec ignoras) Hor. q. d. te iudei magnuꝫ doctorem repu-tāt a tn̄ ignoras fidei initia a viā ſa-lutis (Amen amē dico tibi. q qd̄ ſci-mꝰ loq̄mur) .ſ. ego a mei apl̄i (a qd̄ vidimꝰ teſtamur a teſtimoniuꝫ no-ſtrū nō accipitis) ſic ꝓbatū a certum (Si terrena dixi vobis) Tho. de rege-neratōe baptiſmi. q̄ fit in aq̄ et ſpītu (a ṅ creditis. quō ſi dixero vobis ce-leſtia credetis) .ſ. gn̄ationē eternā fi-lii dei a p̄re a filio credet̄ (a nemo aſ-cēdit in celū) .i. nemo hꝫ virtutē illuc aſcēdēdi ꝓpria ptāte (niſi q̄ deſcēdꝫ de celo filiꝰ hoīs q̄ eſt in celo) p pn̄tiā a immēſitatē diuinitat̄ ḡ q̄libꝫ hō q̄ aſ-cēdit a ſaluat̄ ꝛ aſcēdit p xp̄m (Et ſicᷓ moyſes exaltauit ſerpētē) Hic xp̄s agit de ſua paſſiōe a q̄ v̄tutē hꝫ bap-tiſmꝰ a oīa alia ſacramēta di. (ſicut moyſes exaltauit ſerpētē) ut legitur Nu. xxi. q murmurātibꝫ iudeis ꝯtra

deū ⁊ moyſen·dicētibꝫ·Aīa nrā nau
ſeat ſup cibo iſto leuiſſīo: immiſit do
min9 ſerpētes ignitos q̇ eos inficie
bāt·Clamāte āt moyſe ad dn̄m·iuſ
ſit dn̄s fieri ſerpenteȝ eneū ⁊ affigi in
palo ut aſpiciētes ī eū pcuſſi a ſerpē
tibꝫ ſanarēt̄·Hic ſerpēs fuit figura
paſſiōis xp̄i·qꝛ ſerpēs ene9 affixus
in palo·fuit xp̄s innocēs affix9 ī pa
tibulo cruc̄·ad cui9 aſpectū·ſ·p fidē
⁊ amorē·ſanat̄ in nobis venenū pec
catī ⁊ ignite ɔcupiſcētie (ita exaltari
oportꝫ filiū hoīs) Tho. hic oſ̄dit mo
dū ſue paſſionis Voluit āt dn̄s ih̄s
xp̄s illo mō mori·ſ·exaltat9 in cruce
ut ſicut terrā purgauerat ſua ɔuſa-
tōe·ita purgaret aereȝ ⁊ oīa celeſtia
ſua paſſiōe ⁊ ut t̄rena cū celeſtibꝫ pa
cificaret·⁊ ideo ſtetit q̄ſi medi9 inter
celū ⁊ terrā·ut pꝫ p apſīm ɔ·Pacifi-
cās p ſanguinē crucis ei9 ſiue q̄ ſunt
in terr̄ ſiue q̄ in cel̄ ſūt (ut oīs q̇ cre-
dit in ipō) ſ·verā fidē (nō pereat) mor
ſu ſ pētū·i·demonū·infectiōe viciorū ⁊
morte ſuppliciorꝫ (ſꝫ habeat vitā et-
nā) hic in ſpe ⁊ poſtea in re Cir pn̄s
euāgeliū vbi d̄r·Niſi q̇s renat9 fue-
rit·Notādū qꝫ hugo de prato dic̄·qꝫ
de9 a prim° mūdi vſqꝫ mō ɔtra pc̄tm̄
originale tollenduȝ remedia ordina
uit·Nā hō fecit morbū ⁊ de9 fecit re-
mediū Prim remediū fuit ſacrificiū p
adultis·et inde eſt qꝫ antiq̇ p̄res deo
ſacrificiū offerebāt·ſi aūt puuli mori
ebant̄ ante vſuȝ liberi arbitrij ſuffici
ebat eis fides pn̄tū·ut ſic a pentib9
fuerat introductū pc̄tm̄: ita p eoſdē
deleret̄·ſi aūt pentes puulorꝫ q̇ mo
riebāt̄ non erāt fideles puuli nō ſa-
nabant̄·Scd̄m remediū fuit circūci-
ſio tpe abrahe·qꝛ de9 mādauit abr̄he
ut ipſe ⁊ poſteri ei9 debebāt circūcidi·
Tercium remediū fuit baptiſm9 quē
xp̄s īſtituit·qui nō ſolū purgat pec
catū originale ⁊ actuale·ſꝫ etiā apit
celū q̇d circūciſio nō fecit ⁊ h̄ facit ba
ptiſm9 in virtute paſſionis xp̄i·⁊ in
ſigm h9 exiuit de latē xp̄i ſāguis ⁊ aq̄

In feſto corpis xp̄i · i·Cor·xi·

Fratres·Conueniētibꝫ vob̄ ī vnū
iā nō ē dn̄icā cenā māducare
Vnuſq̇ſqꝫ ei ſuā cenā p̄ſumit
ad māducādū Et ali9 q̇dē eſurit ali9
āt ebri9 ē·Nūq̇d domos nō habetis
ad māducādū ⁊ bibēdū? Aut eccliam
dei ɔ̄tēnitis ⁊ ɔfundit̄ eos q̇ nō h̄nt
Quid dicā vob̄? Laudo vos: ī hoc nō
laudo·Ego em̄ accepi a dn̄o quod et
tradidi vobis·qm̄ dn̄s ih̄s in q̄ noc-
te tradebat̄: accepit panē ⁊ gratias
agēs: fregit ⁊ dixit·Accipite ⁊ mādu
cate·Hoc ē corp9 meū q̇d p vob̄ tra-
det̄·Hoc facite in meā cōmēoratōēȝ·
Silr̄ ⁊ calicēȝ poſtq̄ cenauit dicens·
Hic calix nouū teſtamētū eſt in meo
ſāguine·Hoc facite q̄tieſcūqꝫ bibet̄ ī
meā ɔmēoratōē·Quotieſcūqꝫ eī mā
ducabit̄ panē hūc: ⁊ calicē bibetis:
mortē dn̄i ānūciabitis donec veniat·
Itaqꝫ q̇cūqꝫ māducauerit panē vl̄ bi
berit calicē dn̄i indigne: re9 erit cor-
pis ⁊ ſāguis dn̄i·Probꝫ āt ſeipm̄ hō
⁊ ſic de pane illo edat et de calice bi-
bat·Qui em̄ manducat ⁊ bibit in
digne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibt
nō diiudicās corp9 domini·

Poſtilla·

Conueniētib9 v̄l·Añ initiū h9
eple ſcribt Paul9 in eodē ca·ipſ̄
corinthijs ɔ·Si q̇s autē videt̄ cōten
tioſus eſſe·nos talem cōſuetudinem
non habemus neqꝫ eccleſia dei·Hoc
āt p̄cipio nō laudās qꝫ nō in meli9 ſꝫ
in deteri9 cōuenitis·Tūc poſtmoduȝ
ſequit̄ p̄ſens epiſtola·Cōueniētib9
vobis in vnū·Hodie pagitur feſtuȝ
corporis chriſti ſic h̄ ſacramētū poſt
cenā a chriſto īſtitutū ē·Et epiſtola
et euangeliū cōcordant·Quia in eu
angelio habet̄ de fructu digne cōmu
nicātiū vbi d̄r·Qui māducat hunc
panē viuet in eternū·Sic p oppoſituȝ
in epiſtola hodierna hab[illegible] de picul̄
indigne cōmunicātiū·ſic pꝫ in textu
eple pn̄tis·(Fratres·Cōueniētibus
vobis in vnū) Ly·ad pticipandū eu
chariſtie ſacrm̄ (iā nō ē)·i·n̄ lꝫ vobis
(dn̄icā cenā māducare·Vnuſq̇ſqꝫ ei

ſuaꝫ cenā p̄ſumit ad mādncandū))
Ly. an̄ ſumptōem ſacramēti ꝑpara-
bāt ſibi cibaria ⁊ portabāt ad eccle-
ſiam cōedentes an̄q̄ ſumerent ſacra
mentū. ⁊ ſic diuites laute ɔmedebāt
⁊ bibebāt paupes autē eſuriebant.
Ergo dicit (Et ali9 quidē eſurit ali9
aūt ebri9 eſt. Nunq̄d domos nō ha
betis ad manducandū ⁊ bibendū?))
.ſ. domos nō cōſecratas (Aut eccīam
dei ɔtēnitis) Li. q. d. certitudinaliter
eſt in hoc contēptus eccīe q̄ ɔſecrata ē
(⁊ cōfunditis eos) .i. paupes (q̄ nō
habent) .ſ. laute cōedere coram tāta
multitudine (Quid dicā vobis) ly.
ſup hoc factum (laudo vos) ſupple in
aliꝭs (i h' nō laudo) ſꝫ vitupero (Ego
eni accepi a dn̄o) Ly. mihi reuelāte
(qd' ⁊ tradidi vobis) qm̄ dn̄s ih̄s :q̄
eſt inſtitutor ſacramētorū ⁊ nō alius
(in q̄ nocte tradebat̄) Gor. i. immi-
nēte paſſione cui9 nocte traditio fa-
cta eſt. in nocte .i. veſpe noctis (acce
pit panē ⁊ benedixit) ut habet̄ Mat.
xxvj. (⁊ grās agens) Ly. ut doceret
nos in omnib9 gratias agere deo (⁊
fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ māducate h'
eſt corp9 meū) Ly. ſ. contētū ſub ſpe
cie panis q̄ panis trāſſubſtātia² in
verū corp9 xpi dīna virtute p ɔūſio
nē ſolis accidētib9 remanentib9 (qd'
p vobis trade² hoc facite in meā com
memoratōem) Gor. i. in memoriam
mortis mee ⁊ paſſionis (Similit' ⁊ ca
licē) ſupple accepit (poſtq̄ cenauit)
⁊ vinū in calice cōtentū cōſecrauit in
ſanguinē ſuū (dicēs Hic calix) Gor.
id eſt ɔtentū in h' calice (nouū teſta
mentū eſt in meo ſanguine) Ly. q̄a
nouū teſtam̄tū ɔfirmatū eſt ſangui
ne xpi effuſo (hoc facite q̄tienſcunq̄
bibetis) Gor. ſ. ſanguinē meū in ſpē
vini (in meā ɔmemoratōꝫ) .i. in me-
moriā paſſionis mee (Quotieſcūq̄
eni māducabitis panē hūc ⁊ calicē
bibetis) Ly. i. hoc ſacram̄tū in q̄ ſub
ſpē panis ɔtinet̄ verū corp9 xpi Et ſb
ſpē vini ver9 ſanguis xpi (mortē dn̄i
annūciabitis) ipſam repn̄tando p h'
ſacramentū (donec veniat) .ſ. ad iudi
ciū p qd' intelligit̄ q̄ celebratō hui9
ſacramēti nō deficiat in eccīa vſq̄ i fi
nē mūdi Math. vlti. Ecce ego vobiſ-
cū ſum oib3 dieb9 vſq̄ ad ɔſūmatio
nē ſeculi (Itaq̄ quicūq̄ māducaue
rit vl' biberit calicē dn̄i indigne) Li.
.ſ. cū volūtate peccādi mortalit' de fu-
turo. vl' impenitēs de p̄terito (reus
erit corpis ⁊ ſanguinis dn̄i) Glo. i.
penas mortis xpi exoluet .i. punie
aci xpm occidetit (pbet eni ſeipſū ho
mo) Li. ſ. ꝓpriā ɔſciētiā diligēter exa
minādo ⁊ emūdando (⁊ ſic de pane il
lo edat) ſcilꝫ fructuoſe (⁊ de calice bi
bat) Ly. Fit aūt hic mētio de dupli-
ci ſpē .ſ. panis ⁊ vini. Nā in p̄mitiua
eccīa ſic daba² fidelib3. ſed ꝓpter pīcu
lū effuſionis ſāguinis. modo dat̄ tm̄
laicis ſub ſpē panis. Sacerdos tn̄ ce
lebrās accipit ſb vtraq̄ nō tm̄ p ſe ſꝫ
etiā p aliꝭs (Qui eni māducat ⁊ bi-
bit indigne) Gor. i. irreuerēter vl' ex
iſtēs i crimie (iudiciū ſibi māducat
⁊ bibit) id eſt ad ſuā dānatōem ſu-
mit (nō diiudicās corp9 dn̄i) Ly. id
eſt diſcernēs ab aliꝭs cibis ſumēs eo
dē mō ſicut alios cibos corpales

Euangelium.

In illo tempe. Dixit Ih̄s diſcipul' ſu
is ⁊ turbis iudeorū Caro mea vere eſt
cib9. ⁊ ſanguis me9 vere eſt pot9 Qui
māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſā-
guinē: in me manet ⁊ ego in illo. Sic
miſit me viuēs pater ⁊ ego viuo ꝓpt'
pꝛēꝫ Et q̄ manducat me. ⁊ ipſe viuet
ꝓpter me. Hic eſt panis q̄ de celo de
ſcēdit. Nō ſicut māducauerūt pr̄es
veſtri mānā ⁊ mortui ſūt. Qui man
ducat hūc panē viuet in eternū.

Poſtilla.

Caro mea vere eſt cib3. Iohis. vj
Hyſtoria h9 euāgelij facta eſt
xviij. kal'. maij. Anno xpi. xxxij. fe-
ria. iij. indictōe. v. luna. xxiiij. Ante
initiū illi9 euāgelij ſcribit Iohes in
eodē ca. q̄ xps dixit turbis iudeorū.
Amen amē dico vobis. niſi māduca
ueritis carnē filij hoīs ⁊ biberitis e9

ſanguinē nō habebitis vitā in vobꝭ. Tūc
poſtmodū ſeq̄t euāgeliū hodiernū.
Caro mea vere ē cib9. Hic oſ̄dit h9
ſacrī veritas. xp̄s eī freq̄nt parabolice
diſcipul' ſuis loq̄bat̄ et iō ne crederēt
ꝙ caro ei9 ꝯtineāt in hꝰ ſacrō euchari=
ſtie tm̄mō ſic in ſig̃: iō hꝰ remouet d.
(Caro mea vere ē cib9 et ſāguis me9
vere ē pot9) Ly. Caro ei xp̄i dr̄ vere ci
b9. et ſāguis ei9 vere pot9 q2 reficiūt
aīam q̄ immortalis eſt. Cib9 āt corpa
lis tm̄ reficit corp9 qd̓ eſt corruptibi
le. vñ Aug. Cū i cibo ⁊ potu hoies id
appetāt ut oīno ñ eſuriāt neq3 ſitiāt
hꝰ veraciť nō p̄ſtat niſi iſte cib9 ⁊ potus
q̄ eos a q̄b9 ſumiť imortales ⁊ incorru
ptibiles reddit ⁊ facit ſocios ſcōrum
vbi pax erit ⁊ vnitas. (Qui māducat
meā carnē) ſpūali māducatōe (⁊ bi
bit meū ſanguinē) p dilectōz (in me
manet ⁊ ego in illo) Tho. In iā dcīs
verbis dat xp̄s intelligē differentiā
iſti9 cibi ad alios carnales cibos. alij
autē cibi ꝯuertunť in manducantē.
Iſte cib9 māducantē in ſe ꝯuertit ut
dictū eſt ſcō Aug. Nō tu me mutab
in te ſicut cibū carnis tue. ſ3 tu muta
beris in me. (Sic miſit me viuēs prī)
Tho. i. hoiem fecit (et ego viuo ꝓpter
prēm) referēdo totā vitā meā ad ipz.
(et q̄ māducat me ⁊ ipſe viuet ꝓpter
me) q2 viuimus deo p fidē ⁊ dilectōem
in perceptōe ſacramti (Hic eſt panis
q̄ de celo deſcendit) i. de ſinu prīs An
ſel. Vt panē angelorꝫ māducar3 hō
rex angelorꝫ fact9 ē homo (Nō ſicut
māducauerūt prēs vr̄i māna ⁊ mor=
tui ſūt) Ly. ⁊ iō nō fuit vere cib9 cele
ſtis ſ3 tm̄ figura ei9. q2 vitā ſpūalez
nō ꝯferebat. ſed eā dari in hꝰ ſacram̄
to p̄figurabat q2 erga deuotos habe
bat oē delectamentū. Nat' autē ho
minib9 erat inſipid9 ſicut dr̄ Nume.
xxi. Anima noſtra nauſeat ſuper ci
bo iſto leuiſſimo. Sic eucariſtia digne
ſumētib9 eſt vite ſpūalis ſolatiū: et
indigne ſumētib3 iudiciū (Qui mā=
ducat hunc panē) Ly. digne (viuit
ī eternū) vñ Aug. Qui ex nobis vitā

eternā hīc ñ poſſum9 panē3 celi mādu
care debem9 ut viuam9. vñ Remigi9
Cū oīs ſal9 corpis ⁊ aīe eſt in corpis
⁊ ſanguinis ſuſceptōe. honoremus
xp̄m in hꝰ ſacramēto. ut mediāte hoc
ſacratiſſimō ſacramēto. ad eternā ſalu
tē peruenire mereamur. (Circa pn̄s eu
angeliū vbi dr̄ Qui māducat hunc
panē. Nōndū ꝙ panis ⁊ vinū inter
ꝯſueta nutrimēta maxie corp9 nutri
unt ⁊ ſuſtentāt. Inſtituit ḡ dñs iſte
xp̄s ſb hijs ſpēb9 ut intelligēm9 per
hoc ꝙ ſicut panis ⁊ vinū maxime nu=
triūt corp9 ⁊ ſuſtētant. ſic ꝯtentū ſb
hijs ſpeciebꝫ maxie ſuſtētat. nutrit
et reficit aīam. Hoc em̄ ſacramētum
digne ſumptuz inter oīa ſacrā plus
efficit ⁊ auget caritatez. ⁊ oñr omes
virtutes. et maxie valet ad dimiſſio
nē oīm pctōrꝫ. ⁊c̄. Vñ etiā magiſter
ſententiarꝫ li. iiij. di. xj. dicit. ꝙ ſb hu
iuſmodi ſpeciēb9 panis ⁊ vini poſt
ꝯſecratōem ſūt omnia q̄ ſūt in xp̄o in
ſua exiſtētia naturali. q2 ibi eſt pu=
riſſima caro xp̄i ſiue corp9 eius: qd̓
fabricāte ſpūſancto i tactū fuit de ſē
per benedicto vtero virginis glorioſe
⁊ quod nūc glorificatuz eſt in celo.
Secundo q2 caro xp̄i nō viuit ſine ſā
guine. ideo eſt etiā3 ibi ſanguis iſte
p̄cioſus q̄ emanauit abūdāter p mul
tiplicia vulnera dñi Iheſu xp̄i. Ter=
cio q2 nō eſt ver9 hō ſine anima ratō
nali. ꝓpter qd̓ eſt ibi etiā aīa xp̄i. cui
dat9 ē ſpūſſanct9 nō ad mēſurā. Quar
to q2 xp̄s eſt verus de9. idō ꝯſeq̄nter
ſicut hec quatuor ſūt ita ꝙ qd̓libꝫ eo
rum eſt veraciť ſub ſpecie panis: ita
etiā omnia ſimul et qd̓libet in calice
ſub ſpecie vini cōtinet. nec plus ſub
ſpecie panis q̄ in calice ſub ſpecie vi
ni cōtinet aut ecōuerſo. ſed idē p oīa
et eodē modo ⁊c̄. Itē notandū ꝙ cri=
ſtiani nō adorāt in hꝰ ſacramēto pa=
nē. cū ex fide ſciunt illū ibi nō eſſe. ſ3
ſubſtāntialiť verſū in xp̄i verū corp9.
nec adorant ſpecies ſacramētales ut
deum ⁊ accidentia q̄ remanſerūt ſed
adorāt xp̄m dñm verꝫ deū ⁊ hoiem ſb

iſtis ſpeciebꝰ inuiſibilr̄ exiſtētē ⁊ rea
lir̄ p̄ntē. Sic ſilr̄ in calice pꝰ cōſecrati
onē nō adorāt vinū cū nō ſit ibi. ſꝫ ē
ſbſtātialiter verſū in ſanguinē xp̄i.
Nec adorāt ſpecies vini ut deū ſꝫ ado
rāt xp̄m dn̄m verū deū ⁊ hoīeꝫ ſub iſtis
ſpeciebꝰ ſic inuiſibilr̄ exiſtētē ⁊ realr̄
p̄ntē Itē notādū ꝙ nō debꝫ q̄ſq̄ cre
dere. ꝙ in diuiſione hoſtie diuidatur
et lacerēt corpꝰ xp̄i. aut ꝙ ī hoſtie ſūp
tōe corpꝰ xp̄i ɔterat̄ dētibꝫ. aut ꝙ cor
pꝰ xp̄i digerat̄ ⁊ in corpꝰ ſumētis cō
uertat̄ ſic aliī cibi. ſꝫ ſole ſpecies frā
gūt̄ ⁊ atterūt̄. q̄bꝰ ɔſūptis deſinit ibi
eē corpꝰ xp̄i. ⁊ remanet in aīa ſolꝰ ſa
cramēti effectꝰ q̄ eſt aīe refectō p aug
mētū grōē ⁊ v̄tutū Vn̄ etiā Damaſce
nꝰ dic̄. Dū ſpecies ſentiꝰ ſacr̄m ē. dū
āt deſinit ſentiri: ſacr̄m nō eſt. Item
ſciēduꝫ ꝙ tota eccleſia catholica iſto
ſacramēto reficit̄. vn̄ Grego. Offert̄
em̄ p gl̄a btō꞉ū p ſalute viuo꞉ū ⁊ p
ſbita liberatōe in purgatorio detētō
rū. ad qd̄ deſignandū: hoſtia frāgit̄
in tres p̄tes et xp̄s integralr̄ eſt in q̄
libet. Vn̄ de h̄ dicit̄ in decretis. In q̄
libet p̄te hoſtie totꝰ ⁊ īteger eſt xp̄s
deus. xvi. q. ii. Singuli. Vn̄ etiā Gre
go. papa. Pticula in calice miſſa ſi
gnificat btōs in p̄ria q̄ vino eterne
dulcedis inebriant̄. alie vero due p
ticule q̄ dētibꝰ atterūtur ſignificāt il
los q̄ vl̄ in p̄nti vita vl̄ eē in purga
torio in penis trāſitoriīs affligūtur.
Dn̄ica. i. pꝰ feſtū trinitatꝭ. i. Jo. iiii
Kariſſimi. Deꝰ karitas ē In h̄
pfecta ē karitas nobiſcuꝫ. ut
fiduciā hēamꝰ in die iudicii.
Quia ſic ille ē ⁊ nos ſumꝰ ī h̄ mūdo.
Timor nō ē in caritate. ſꝫ pfecta cari
tas foras mittit timorē. qm̄ timor pe
nā hꝫ. Qui aūt timet: nō ē pfectꝰ ī cari
tate. Nos ḡ diligamꝰ deū. qm̄ deꝰ p̄
or dilexit nos. Si q̄s dixerit: qm̄ dili
go deū: ⁊ frēm ſuū oderit: mēdax eſt.
Qui eī nō diligit frēm ſuū quē videt
deū quē non videt quō p̄ōt diligē. Et
hoc mandatū hēmꝰ a deo: ut q̄ diligit
deū: diligat ⁊ frēm ſuū.

Apd̄ q̄ſdā lecꝰ lōgior textꝰ p; ī poſtil.
Deus karitas ē. Añ initiū huiꝰ
eplē ſcribꝰ Joh̄. d. Ipſi de mūdo
ſūt et iō de mūdo loquūt̄ ⁊ mūdꝰ eos
audit. Nos ex deo ſumus. Cariſſimi
diligamꝰ inuicē q̄ caritas ex deo eſt
Tūc ſeq̄t̄ epl̄a hodierna Deꝰ caritas
eſt. Vbi ſcūs Johēs apl̄s ⁊ euāgeli
ſta queꝫ xp̄s pre ceteris dilexit maxi
me cōmēdat nobis caritatē dei ⁊ pxi
mi. Sic ſilr̄ in euāgelio hodierno: ſā
ctꝰ lucas dicit nobis de q̄dā diuite q̄
nec circa deū nec ērca pximū ſcꝫ pau
perē laꝫarū aliq̄ dilectōe mouebaꝰ ſꝫ
induebat̄ purpura ⁊ byſſo ⁊ epula
bat̄ q̄tidie ſplēdide ideo ſepultꝰ ē ī in
ferno Et ſi volumꝰ h̄ malū euadē tūc
dēmꝰ deū ⁊ pximū diligē. Quia (deꝰ ca
ritas eſt) Ly. increata ſic̄ ē bonitas ⁊
ſapiētia (In h̄) velut in certiſſīō ſiḡ
(apparuit caritas dei in nobis) i. oñ
ſa ē erga nos (qm̄ filiū ſuū vnigeni
tuꝫ) n̄ ſuū (miſit deꝰ) ſ. pꝫ (ī mūdū)
ſ. ī hūaītate aſſūpta (ut viuāꝰ p eū)
vīn. ut n̄ iudicem̄ p eū (in h̄) i. ī hac
miſſiōe (ē caritas) manifeſta (nō q̄i
nos dileximꝰ deū ſꝫ qm̄ ipē prior di
lexit nos) ſ. p̄deſtinādo vocādo iuſti
ficādo (et miſit filiū ſuū ꝓpiciatōem)
Vīn. ut deꝰ nobis ꝓpiciet̄ p ip̄m (pro
peccatis nr̄is) ſ. tollēdis Quaſi. d. ſi
deꝰ dilexit nos. ⁊ nos dēmꝰ ſ. exēplo
xp̄i inuicē diligē. Vīn. ſi deus diligit
nos. tūc dēmꝰ diligē id qd̄ deꝰ diligit
ſꝫ deꝰ diligit oēꝫ hoīeꝫ. ḡ ⁊ nos quēli
bꝫ hoīem dēmꝰ diligē (Deū nēo vidit
vnq̄) Vīn. In p̄nti deꝰ n̄ p̄t videri ſic̄
eſt ſꝫ ſolū ī futurā vita. vn̄ Aug. dicit
ꝙ cōceſſū fuit Paulo ⁊ moyſi videre
dīnā eſſētiā. ſꝫ h̄ fuit in raptu ⁊ trāſi
torie ⁊ nō māſiue q̄ tūc fuerūt rapti ex
ſēſus corpis (Si diligamꝰ inuicē) ſcꝫ
ex ſincera caritate (deꝰ in nob̄ manꝫ)
p grāꝫ inhitātē (et caritas eꝰ in nob̄
pfecta ē) Tūc em̄ caritas dei pfecta ē
in nobis. q̄ndo eū diligimꝰ. n̄ ſolū ī
ſe ſꝫ eē in ſua imagine. i. in hoīe. (In
h̄ ɔgn̄ſcimꝰ qm̄ in eo manemꝰ) p cari
tatē q̄ deū diligimꝰ (et ipē in nobis).

ꝑ caritate; q̄ nos diligit (qm̄ de ſpū
ſcō) ſcȝ ab ipō ꝓcedēte (dedit nob. Et
nos) Li. i. ego iohēs ⁊ alij apl̄i mecū
(vidim⁹) ſcȝ e⁹ hūanitatē oculꝭ cor=
palibꝫ. ⁊ ei⁹ diuinitatē oculꝭ mētalib⁹
nō ī ſe ſꝫ in effectibꝫ ſuis Quia viderūt
eū faciētē miracła virtutē toti⁹ natu
re create trāſcēdētia (⁊ teſtificamur)
deuiꝭ q̄ vidim⁹ (qm̄ pr̄ miſit filiū ſu
um) eiuſdē nature ⁊ ptātꝭ cū eo (ſal=
uatorē mūdi) ꝑ ſuā paſſionē in hūa
nitate aſſumpta (Quiſq̄s ꝯfeſſus fu
erit) Glo. ſcȝ ꝯfeſſione pfecta. cordis
oris ⁊ operis. nō diminuta ſcȝ ſolū
vocis. Vnde apoſtolus. Confitentur
ſe noſſe deū. factis aūt negant (qm̄
ihūs ē fili⁹ dei) ita ꝙ idē ē fili⁹ dei ⁊ fili⁹
hoīs (de⁹ in eo manet) ſupple ꝑ grām
(⁊ ipſe in deo) ut in refugio. vnde pſ.
lxxxix. Dn̄e refugiū tu fact⁹ es nob
(Et nos) .ſ. apoſtoli (cognouimus)
.ſ. ꝙ ihūs ē fili⁹ dei (et credim⁹ caritati
quā habꝫ de⁹ in nobis) Ly. id eſt cre
dim⁹ ipſū ſpecialꝭ habitaē nobiſcū
ꝑ caritatē (De⁹ caritas ē) Vn̄ Aug.
ſup illo vbo. Si in ſingulꝭ locis ſacre
ſcp̄ture nihil aliḋ dicerꝫ de caritate ni
ſi ꝙ de⁹ caritas ē. nō aliḋ q̄ caritatē
q̄rere deberem⁹. Nō ei caritas pote=
rat altior cōmēdari q̄ ꝙ de⁹ dicꝭ (et
q̄ manet ī caitate in deo manet) vin=
tā q̄ palmes in vite: tā q̄ membꝝ in
corpe (⁊ de⁹ ī eo) manet tā q̄ habita
tor in domo: tā q̄ ſpōſus in thalamo
tan q̄ ſacerdos in tēplo. Vn̄ bern̄. q̄a
de⁹ caritas ē: ⁊ ideo caritati nihil me
li⁹ ē (⁊ q̄ manet in caritate ī deo ma=
net) ideo caritati nihil ſecuri⁹ (⁊ de⁹
in eo) ideo caritati nihil iocūdi⁹ (In
hꝭ pfecta ē caritas dei nobiſcū) .i. pfe
cta eē oſn̄dit (ut fiduciā habeam⁹ in
die iudicij) Vin. Si talē fiduciā habe
m⁹ ad deū ꝙ audemus ſecure appare
re in ꝯſpectu ei⁹. ⁊ reddere ei votū tūc
habem⁹ indubitāt pfectā caitatē (qꝛ
ſicͭ ille ē) Li. benefaciēs de celo iuſtis
⁊ iniuſtis (⁊ nos ſum⁹ in hoc mūdo)
.ſ. ꝑ amoē e⁹ amicos ⁊ inimicoſ dili
gēdo (Timor nō ē in caitate) qḋ itel
ligiꝭ de timore ſuili inq̄tū ſuilꝭ ē: nō
aūt intelligiꝭ de filiali. qꝛ ille timor
ſtat cū caitate pfcā (Sꝫ pfecta caitaſ
foras mittit tīorē) Qꝛ ⁊ caitas etiā q̄
cūq; excludit tīorē ſuilē (qm̄ timor
penam habet) .i. timori ſeruili pena
debeꝭ. qꝛ facit cauē pctm̄ ſolūmō: ne
puniaꝭ nō ꝓpꝭ deteſtatōnē vicij nec
ꝓpꝭ vitādā offenſā dei. ſicͭ fur q̄n̄q; di
mittit furari ꝓpꝭ ſuſpēdiū (Qui āt ti=
met) Ly. hꝭ mō (nō ē pfect⁹ ī carita=
te) .i. n̄ hꝫ caritatē ipꝫ pficiētē (Nos
ḡ diligam⁹ deū) Glo. dilcōne pfecta
(qm̄ ipē p⁹ dilexit nos) q̄ nos ipm̄.
imo cū adhꝭ inimici eēm⁹: dilexꝭ ini=
micos ut facēt amicos. dilexit iniu=
ſtos ut facēt iuſtos. dilexꝭ eḡs ut fa=
ceret ſanos. (Si q̄s dixerit qꝛ diligo
deū ⁊ frēꝫ ſuū oderit) q̄ eſt ymago dei
(mēdax ē) Li. qꝛ dilcō pximi inclu=
diꝭ in dilcōe dei (Qui ei nō diligꝭ frēm
ſuū quē videt) Glo. vn̄ eū plen⁹ coḡ
ſcit (deū quē nō vidꝫ) .i. quē min⁹ co
gnoſcꝭ (quō p̄t diligēꝭ) vn̄ aug. In
uiſa q̄ppe diligē poſſum⁹: incogita ne
q̄ q̄ (Et hꝭ mādatū hēam⁹ a dō) .ſ. de di
lectōe dei ⁊ pximi (ut qui diligit deū)
Glo. ꝓpꝭ ſe (diligat ⁊ frēm ſuū) ꝓpꝭ
deū. Duo ei ſūt mādata caritatꝭ. .ſ. dei
⁊ pximi. nec p̄t vn⁹ diligi ſine alio.

Euangelium.

In illo tpe. Dixit Ihūs turbꝭ iudeoꝝ ⁊
phariſeoꝝ. Hō q̄dā erat diues q̄ in=
duebaꝭ purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabaꝭ
q̄tidie ſplendide. ⁊ erat q̄dā mēdic⁹
noīe Lazar⁹ q̄ iacebat ad ianuā ei⁹
vlceribꝫ plen⁹. cupiēs ſaturari de mi
cis q̄ cadebāt de mēſa diuitꝭ. ⁊ nemo
illi dabat. Sꝫ ⁊ canes veniebāt ⁊ lin=
gebāt vlcera ei⁹. Factū eſt āt ut mo
rereꝭ mēdic⁹. ⁊ portareꝭ ab angelꝭ in
ſinū abrahe. Mortu⁹ āt ē ⁊ diues ⁊ ſe
pult⁹ eſt in inferno Eleuās āt oclos
ſuos cū eēt in tormētis. vidit abraā
alonge ⁊ lazaꝝ in ſinu e⁹ ⁊ ipſe da=
māns dixit. Pat abraā miſerere mei
⁊ mitte lazarū ut intingat extremū
digiti ſui in aquā ut refrigeret lin=
guā meā q̄a crucior in hac flamma.

Et dixit illi abrahā. Fili recordare q recepiſti bōa in vita tua. et Lazarus ſimiliter mala. Nūc aūt hic ↄſolatur. tu vero cruciaris. Et in hijs omnibus inter nos et vos chaos magnū firmatū ē. ut hij qui volūt hinc trāſire ad vos nō poſſint. neq inde huc tranſmeare. Et ait. Rogo te ergo pr̄ ut mittas eū in domū pr̄is mei. Habeo eī qnq fr̄es ut teſtetur illis. ne et ipſi veniāt in hūc locū tormētorum. Et ait illi abrahā. Hn̄t moyſen et prophetas. audiāt illos. At ille dixit. Nō pr̄ abrahā. ſed ſi qs ex mortuis ierit ad eos pn̄iam agēt. Ait aūt illi. Si moiſen et prophetas nō audiunt: neq ſi qs ex mortuis reſurrexerit credēt.

Poſtilla.

Homo qdā. Luce. xvj. Hiſtoria huius euāgelij fcā ē āno xp̄i. xxxij. v. kl. octobris. dn̄ica. indictōe. luna xiij. Añ initiū p̄ntis euāgelij ſcribit Lucas i eo. c. q xp̄s dixit. q fidelis eſt in minimo. et in maiori fidelis eſt. Et q in modico ē iniquus. et in maiori iniquus ē. Nō poteſtis deo ſeruire et māmone. Audiebāt aūt oia hec pharisei. qui erāt auari. et deridebāt eū. Et ait illis Vos eſtis q iuſtificatis vos corā hoībus. Deus aūt nouit corda vr̄a. q qd hoībus altū eſt. abominatio eſt añ deū. Tūc poſt hoc ſeqtur euāgeliū hodiernū. Homo qdā erat diues. &c. Hoc euangeliū dictū eſt ↄtra phariſeos auaros irridētes dn̄m exhortātē ad largitionē elemoſinarum. Et deſcribit hic xp̄s duos hoīes. vnū diuitē et alterum pauperē (homo qdā) Glo. diues ignotus fuit añ deū. ideo noīe non deſignat (erat diues). Ly. Ecce ſuꝑfluitas in cenſu (q induebatur purpura et biſſo) ecce exceſſus in veſtitu. Beda dicit q byſſus eſt genus cādidiſſimi et nobiliſſimi lini. qd tm̄ naſcitur i egypto. Lino igitur vtebatur interius ad carnē propter molliciē. purpurā exterius propter inanē gl̄iam (et epulabatur q̄tidie ſplēdide) excedēs in victu (Et erat qdā mēdicus noīe lazarus) Ly. exprimitur aūt eius nomē q erat deo cognitus p approbationē. Non fuit iſte lazarus frater magdalene et marthe. ſed fuit alius lazarus q diu vixit añ xp̄m (q iacebat ad ianuā diuitis vlceribus plenus) Li. ut ex vicinitate magis appareret duritia diuitis et probaretur patientia pauperis (cupiēs ſaturari de micis) Ly. nō dicit de p̄ciosis (q cadebāt de mēſa diuitis) in q apparet maxima duricia eo q pe tire pmittebatur vñ paup poterat ſubleuari (et nemo illi dabat) Glo. q q̄lis dn̄s talis et familia (ſed et canes veniebāt et lingebāt vlcera eius) Ly. Ecce brutalis pietas. in lingēdo vlcera pauperis arguit duriciā diuitis q crudeliores erāt canes paupi q̄ eorum dn̄s (Factum ē aūt ut moreretur mēdicus) in patiētia q operis perfectum hz probatus (et portatur ab angelis in ſinū abrae). Ly. i. ad limbū ſcōrū prm̄. vbi deſcēdebāt iuſti morientes anteq̄ impedimētū generale gl̄e p paſſionē xp̄i eēt amotū (Mortuus ē aūt et diues) q diuitie nō poſſūt a morte ſaluare (et ſepultus ē in inferno) Ly. i. dānatorum. q erat dyaboli parochianus. g ſepultus eſt in eius cimiterio. &c. id ē profunditate penarum eſt poſitus vñ Apo. xviij. Q̄ntū in delicijs fuit. tātū ei date tormētum et luctū (Eleuās aūt oculos cū eēt i tormētis) Ly. q eius oculi apti erāt p penā q añ fuerāt clauſi p culpā (vidit abraā alonge &c.) Ly. q multū etiā añ apertionē ianue celeſtis diſtabat ſtatus electorum a ſtatu reprobōrum itatum q īpoſſibilis erat trāſitus ab vno in aliud. Nota ſm̄ btūm Gregoriū. et etiam ponitur in q̄rto libro dialogorum in fine q dānati in inferno poſiti añ diem iudicij: btōs ſup ſe in reqe attēdūt. et etiā bti in celo vidēt penas malorū ī inferno eternaliter ad augmētum ſue gl̄e q illa mala euaſerunt (et ipſe clamās dixit Pater abraā) Gor. Filius abrae fuit iſte diues gr̄ie ſꝫ nō imitatione (miſerere mei) Ecce ſtulta petitio. Petit ei ſibi miſereri q nec ſui miſertus ē nec lazari. cū tamē ſcp̄tū ſit. Jacobi. ij. Judicium ſit ei ſine miā

q̄ hic nō facit miſericordiā (et mitte
lazarū ut intingat extremū digiti ſui
in aquā) vn̄ Greg. Guttā aq̄ petiuit
q̄ micā panis negauit ſubl. Pluſq̄
mille ānis petiuit nec vnq̄ obtinuit
(ut refrigerēt linguā meā q2 crucior in
hac flāma) Ly. in lingua pl9 crucia
bat: q2 p eā pl9 peccauerat. et hoc in
duob9. Primo p guſtū cōcedēdo delica
ta fercula et bibēdo p̄cioſa pocula. Se-
cūdo v̄ba vana et nociua pferendo q2
int̄ epulas ſplēdidas magis relaxat
lingua ad loq̄ndū inepta. vn̄ Sapi.
xi. P que peccat q̄s: p hec et torquet̄
(Et dixit illi Abraam. Fili recordare
q2 recepiſti bona) .i. trāſitoria (in vi-
ta tua) ly. h̄ ſibi d̄r ad augmētū ſue
pene q2 maxi[m]i infortunij gen9 ē fuiſſe
felicē ut d̄r. ij. ti. p̄ſa. iiij. de ꝯſolatōe
phie (Nūc āt hic ꝯſolatur) ꝓpt̄ meritū
patiētie (tu vero cruciaris) ꝓpt̄ defectū
miſericordie (Et in hijs oīb9 int̄ nos
et vos chaos magnū firmatū ē) .i. di
ſtātia meritoꝝ et ſtatuū firmata ē ri
gore diuine iuſtic̄ (ut hij q̄ volūt hinc
tranſire ad vos nō poſſint) .i. de loco
bonoꝝ ad loca tormētoꝝ (neq3 inde huc
trāſmeare) Ly. q2 aīe ſepate ſūt ex
ſtatū meriti et demeriti (Et ait. Rogo
ergo te pr̄ ut mittas eū in domū pa-
tris mei: habeo eñ q̄nq3 fr̄es ut teſtet̄
illis ne et ipſi veniāt in hūc locū tormē
toꝝ) Ly. Nō dixit h̄ caritate duct9
cū illā nō h̄ret. ſ3 timore ſuili. ne ipſo
rū cōſortio ei9 pena augēt̄. q2 fuerat
eis occaſio peccādi. Tū rōne diuitiaꝝ
q̄s eis dimiſerāt ad abuſū. Tū exēplo
male vite qd̄ eis dederat ad ſeq̄ndu3
(Et ait illi abrahā. Hn̄t moyſen) q̄
docuit moralia agēda. q2 lex inſtruit
de agēdis (et ꝓphas) qui docuerunt
miſtica et credēda et iſta ſufficiunt ad
ſalutē. Nō ſeq̄t̄ (audiāt illos) Li. ex
hoc p3 q2 iſte diues et amici ei9 erāt de
gēte iudeoꝝ. q2 gētiles nō h̄ebāt doc-
trinā moiſi et ꝓphaꝝ (At ille dixit Nō
pr̄ abraā ſ3 ſi q̄s ex mortuis iret ad
eos p̄niam agēt) q. d. pl9 credēt mor
tuis q̄ ſcripture (Ait aūt illi. Si moy-
ſen et ꝓphas nō audiūt. neq3 ſi q̄s ex
mortuis reſurrexerit credēt) Ly. hoc
patuit p effectū. q2 lazaro reſurgēti et
xp̄o teſtimoniū phibēti nō crediderūt. ſ3
magis int̄ficere eū voluerūt ut h̄r̄ Joh.
xij. Silr̄ nec xp̄o reſurgenti. ſ3 magis
ſuaſerūt falſo ipſū nō reſurrexiſſe et
corp9 ei9 a diſcipulis ſuis de ſepulcro
furatū fuiſſe. ut h̄tur Math. vlt. ca.
¶ Circa p̄ns euāgeliū vbi d̄r Homo
q̄dā erat diues. Sciēdū eſt q2 diuitie
ſecūdū ſe nō ſūt male. nec oēs diui
tes. ſed abutētes diuitijs. Si eñ male
eēnt tūc de9 quod abſit eēt mal9 q̄ ē
ditiſſim9 et potētiſſim9. Inſup. mul
ti ſancti fuerūt diuites q̄ placuerūt
deo. ſicut abraā yſaac et iacob. ac pr̄i
arche et plures ſancti noui et veteris te
ſtamēti. Seq̄t̄ in euāgelio. Mortu
us eſt diues et ſepult9 eſt in inferno
vn̄ querit̄ hic q̄re de9 infernum fecit
Rn̄det̄ q2 h3 regnū celoꝝ p bonis q̄ ei
hic fideliter ſeruiūt ſed q2 in mūdo ſūt
multi pc̄tores deū ꝓuocantes cū pec
catis: id ꝯgruiſſimū fuit. ut iuſtiſſi
m9 dn̄s carcerē haberet p talib9 ſcil3
infernū. Sed q̄rit̄. vbi ſit infern9 Rn̄
det̄ q2 ſub terra. Primo q2 iuſtū ē q2
peſſimi maxie diſtent a bōis in p̄mia
ſc3 a bn̄s. ſed h̄ ſit p mediū intra t̄rā
Secūdo ꝯgruū eſt ꝓpter ignobilitatē
loci .i. ut ig̃bilissim9 loc9 a nobiliſ-
ſimo loco ſc3 celo maxime diſtet Ter
cio rōne effect9 ut q̄ hic terrena p deo
coluerūt: ꝑpetue in terra claudant̄.
Seq̄t̄ inter nos et vos chaos magnū
firmatū eſt .i. diſtātia Primo locoꝝ q2
boni in celo et mali in inferno. Secūdo
meritoꝝ q2 boni h̄nt magna merita
mali habent demerita. Tercio volun
tatū quia boni cōformāt ſe in oībus
voluntati diuine. mali vero ſūt ī ma
la volūtate obſtinati.

¶ Dn̄ica. ij. p9 feſt. trinitat̄. i. Joh. iij

Kariſſimi Nolite mirari ſi odit
vos mūd9 Nos ſcim9 qm̄ tranſ
lati ſum9 de morte ad vitam.
qm̄ diligim9 fr̄es. Qui nō diligit: ma
net in morte. Oīs q̄ odit fr̄em ſuum

homicida est Et scit. qm̄ oīs homici
da nō hꝫ vitā et̄nā in se manētē. In
hoc cog͂uimꝰ caritatē dei: qm̄ ille aīaꝫ
suā ꝓ nobis posuit. ⁊ nos debemus ꝓ
frībꝰ aīas ponē. Qui habuerit sbam
hꝰ mūdi ⁊ viderit frēꝫ suū ncītatē hr̄e
⁊ clauserit viscera sua ab eo. quō ca
ritas dei manet ī eo? Filioli mei n̄ di-
ligaꝰ v̄bo neqꝫ ligua. ſ; opeꝛ ⁊ v̄itate.

Postilla.

Nolite mirari si odit vos mūdꝰ.
Ante initiū huiꝰ ep̄le scribᵗ san-
ctus Joh̄. in eodē ca. v. Carissimi hec
est annūciatio quā audistis ab initiō
ut diligamꝰ alterutrū. Nō sic Cayn q̄
ex maligno erat ⁊ occidit fratrē suūꝫ
Et ꝓpt̄ q̄d occidᵗ eū? Qm̄ opa eiꝰ ma
ligna erāt: frīs āt eiꝰ iusta. Tūc stati
seq̄t̄ p̄ns ep̄la q̄ cōcordat cū euāgeᵒ
hodierno in q̄ euāgelio agit̄ de cena
vite et̄ne ad quā cenā puenīᵗ ꝑ carita
tē dei ⁊ ꝓximi de q̄ habeᵗ plenīꝰ ī p̄nti
ep̄la. vñ dicit Joh̄. (Carissimi. noli-
te mirari) q̄si insolitū (si odit vos mū
dꝰ) .i. mūdi amatores qꝛ nō ē nouūꝫ
illd̄ iurgiū ſ; fuᵗ a principio mūdi int̄
bonos ⁊ malos. Sic patet in Cayn ⁊
abel. int̄ ysaac ⁊ ysmael. int̄ Jacob ⁊
esau (Nos scimꝰ) .i. certitudie fidei
(qm̄ trāslati sūꝰ de morte) culpe. (ad
vitā) grātie (qm̄ diligimꝰ fratres) q̄a
opa hō in caritate facta sūt meritoꝛia
(Qui nō diligit manet in morte) q̄a
caret caritate q̄ est vita aīe. (Oīs q̄
odit frēꝫ suū homicida ē) qꝛ prio occi
dit aīaꝫ ꝓpaꝫ. Scdō aīaꝫ ꝓxi q̄tū in se
est qꝛ ꝓuocat ipsū ad odiū mutuūꝫ
(Et scit q̄m̄ā omīs homicida nō ha
bet vitā et̄nā) Glo. id ē nō habꝫ xp̄ꝫ
q̄ est vita et̄na (in se manētē) h̄ dicit
ad d̄raꝫ vite nature q̄ est vita trāsiēs
(In h̄ cog͂ī signo certissimo (cogno
uimꝰ caritatē dei) .i. xp̄i erga nos. (q̄
niā ille ꝓ nobis) indignis (animā su
am) .i. vitā corpalē (posuit) .i. morti
crucis exposuit (⁊ nos) exēplo eiꝰ (de
bemꝰ aīas) .i. vitā corpalē (ꝓ fris-
bꝰ ponē) .i. ꝓ salute coꝝ spūali ponē
Et h̄ debitū pꝫ ex ordine caritatis sm̄
quē deꝰ ē sup oīa diligēdꝰ et pꝰ ipsuꝫ
aīa ꝓpria ⁊ t̄cio loco aīa ꝓximi. q̄rto
et vltiᵒ ꝓximi corpꝰ (Qui habuerit sb
stātiā mundi) .i. bona tpalia (⁊
viderit fratreꝫ suū) .i. ꝓximū suū (ne
cesse hr̄e) .i. scꝫ ncītatē extremam
(⁊ clauserit viscera sua ab eo) .i. affe
ctū interiorē nō ɔpatiēdo. ⁊ sbuētōēꝫ
denegādo (quō caritas dei) Glo. q̄ a
deo infūdit̄ et q̄ deꝰ diligit̄ (manet in
eo?) q. d. nullo mō Quia nō p̄t dili
gi deꝰ sine ꝓximo. nec ecōuerso. Etiā
qꝛ caritas benigna ē ⁊ larga egenis
Et in casu extreme ncītatis tenet̄ etiā
q̄libꝫ de necārio dare. vñ Ambro. Pa
sce fame morientē: si nō pauisti occi
disti (Filioli mei) .s. q̄s ꝑ euangeliū
genui (n̄ diligamꝰ v̄bo neqꝫ lingua)
Verbo tm̄ diligit q̄ h̄ qd̄ ꝓmittᵗ non
soluit (ſ; ope) .i. exhibitōe bñficiī (⁊
veritate) scꝫ pure intentōīs Glo. ut
simplici intētōe bñficia p̄stemꝰ n̄ ꝓpt̄
iactantiā nec ꝓpter tēpale lucrū.

Euangelium.

In illo tpe. D. J. d. s. Similitudinē hāc
Homo q̄dā fecit cenā mḡnā. ⁊ voca
uit multos Et misit suū suū hora ce
ne dicē īuitatis ut venirēt. qꝛ iā pa-
ta sūt oīa Et ceperūt simul oēs excusare
Primꝰ dixᵗ ei villaꝫ emi ⁊ nēce hēo ex
ire ⁊ videre illaꝫ. Rogo te habe me ex
cusatum Et alter dixᵗ Juga boū emi
q̄nqꝫ. ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te habe
me excusatū. ⁊ aliꝰ dixᵗ Vxorē duxi ⁊
ideo nō possū venire Et reuersus suus
nūciauit hec dñō suo. Tūc iratꝰ p̄fa
milias dixit seruo suo Exi cito in pla
teas ⁊ vicos ciuitatis. ⁊ paupes ⁊ debi
les ⁊ cecos et claudos introduc huc.
Et ait seruus. Domine factuꝫ est ut
imperasti. et adhuc locus est Et ait
dñs seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ cōpel
le intrare ut impleat̄ domꝰ mea Dico
autē vob̄ qꝛ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ voca
ti sunt gustabᵗ cenā meā

Postilla.

Homo quidā fecit cenā. etc̄. Lu.
xiiii. Mat. xxii. Historia hꝰ euā
gelii facta est āno xp̄i. xxxii. v. kal.

octobris. dn̄ica. Indictōe. v. Luna.
xiij. Ante initiū illi⁹ euāgelij scribit
scūs Lucas in eodē ca. q̄ xp̄s dixt ad
q̄ndā q̄ eū et etiā alios inuitauerat.
Cū facis prādiū aut cenā noli vocare
amicos tuos neq̄ frēs tuos neq̄ co-
gnatos. neq̄ vicinos. neq̄ diuites ne
forte ⁊ ipsi te reinuitēt ⁊ fiat tibi re-
tributō. Sȝ cū facis ꝯuiuiū voca pau
peres. debiles claudos ⁊ cecos ⁊ btūs
eris q̄ n̄ hn̄t retribuē tibi. retribuet
eñ tibi ī resurrectōe iustoꝝ. Hec cū
audisset q̄dā de simul discūbētibȝ dixit
illi. Btūs q̄ mādūcabit panē in reg
no dei. At ipse dixit ei. (Homo q̄dā)
i. xp̄us ver⁹ hō ⁊ ver⁹ deus (fecit cenā
magnā) Ly. i. statuit celestē btītudi
nē q̄ vocat̄ cena. eo q̄ est refectō vlti
ma. Greg. Hec cena magna sē sacie
tas īterne dulcedis quā nob̄ de⁹ p̄pa
rauit (⁊ vocauit multos) q̄ vult oēs
homies saluos fieri. i. ad Thi. ij. (Et
misit suū suū) s̄m Greg. P suū in-
telligē debem⁹ quēlibȝ p̄dicatorē. q̄
tūc hoīes ad cenā diñ vocat q̄n aliq̄d
ad eoꝝ edificatōeȝ loq̄t̄ (hora cene)
finis ē seculi scilȝ vltima etas in qua
nos sum⁹. vn̄ Apls̄ Nos sum⁹ in q̄s
fines seculoꝝ deuenerūt (dicē inuitat̄
ut venirēt) Nā de⁹ nos oī tēpe vocat
ad cenā suā. aut p inspiratōȝ. aut p
p̄dicatōem. aut p psperitatē. aut p
flagellatōem ⁊ sic de aliis (q̄ iā pa-
ta sūt oīa) Xp̄o eñ in cruce imolato
apt⁹ est introit⁹ in regnū celoꝝ. in si
gnū h⁹ xp̄s pendēs in cruce dixit. cō
sūmatū est (Et ceperūt simul oēs excu
sare) Ly. i. p mala opa se retrahē Et
accipit̄ hic oēs p maiori pte. q̄ pau
ci saluāt̄ respcū dānatoꝝ ut ȝ Math.
xx. Multi sūt vocati pauci vero electi.
(Primus dixit ei Villā emi ⁊ necesse
habeo exire vidē illā) Ly. Hic nōāt̄
supbi p dn̄iū ville q̄ supbi cupiunt
aliis dn̄ari (Rogo te habe me excusa
tū) vn̄ Grego. hūilitas sonat in voce
s̄ supbia ē in actōe dū venire ꝯtēnit
(⁊ ali⁹ dixit. Iuga boū emi q̄nq̄ et
eo pbare illa) Ly. p h̄ intelligūt cupi
di. terrenis nimis intenti. finē suū
ibi ꝯstituētes. ⁊ q̄nq̄ sensus nimiū
circa tp̄alia occupātes (Rogo te habe
me excusatū. Et ali⁹ dixt. vxorē duxi
⁊ ideo nō possū venire) Per h̄ intelligūt
luxuriosi. q̄uis ei oīa vicia mortalia
impediāt venire ad cenā refectōnis
eterne. tn̄ illa tria pc̄tā. s. supbia. aua
ricia. luxuria. p̄cipue īpediūt venire
ad cenā celestē. Querit̄ q̄re luxurio
sus nō rogauit suū de excusatōe sua
sicut alij duo. Rn̄det Gor. q̄ licȝ mul
ta alia pc̄tā sūt grauiora q̄ luxuria
tn̄ luxuria forti⁹ ligat ⁊ magis īpe-
dit a bonis opibȝ (Et reūsus seruus
nūciauit hec dn̄o suo) Wil. p̄dicato-
res verbi dei cū pficiūt ad deū redeunt
grās agēdo. s̄ cū obstaculū inueni-
unt q̄si ei nūciant ꝯsiliū ⁊ auxiliū ei⁹
īplorando (Tūc irat⁹ pat̄familias)
Wil. euāgelista hic loq̄t̄ de deo more
hoīs irati. in quē tn̄ mot⁹ ire nō ca-
dit: sed dicit̄ irasci q̄n ad facit opera
q̄ cōgruunt irato (dixt seruo suo Exi
cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pau
pes ac debiles cecos ⁊ claudos intro
duc huc) Omnipotens ⁊ misericors
deus q̄s mund⁹ abijcit: ipē misericor
diter recipit. vnde Greg. Pauperes
ac debiles ceci. ac claudi vocant̄ ⁊ ve
niūt. q̄ infirmi q̄q̄ atq̄ in hoc mun
do despecti plerumq̄ tanto celeri⁹ vo
cē dei audiunt: quanto in hoc mūdo
nō habent vnde delectant̄ (Et ait ser
uus. Domine factū est ut īperasti ⁊
adhuc loc⁹ est. Et ait dn̄s seruo. Exi
in vias ⁊ sepes) Per vo̅tos de plateis
intelligunt̄ publici pc̄tōres. P voca
tos de vias intelligūt̄ occulti pc̄tōes
q̄ saltē erubescunt pc̄tōres videri. P
vocatos de vijs. intelligunt̄ pc̄tōres
q̄ parati sūt ꝯūti de facili P vocatos
de sepib⁹ intelligūt̄ pc̄tōres q̄ de pec
catis suis iā dolere incipiūt ⁊ ꝯpun-
gunt̄ (⁊ ꝯpelle intrare) Wilh. Hanc
cōpulsionē facit aduersitas. vn̄ Greg.
Mala q̄ hic nos p̄munt: ad deū nos
ire ꝯpellūt. Wilh. Nōne xp̄s ꝯpulit
paulū q̄ pstrat⁹ ⁊ visu amisso ꝯūsus

eſt ut pꝫ Act·ix· Jtē filiū pdigū qui
fame ꝯpulſus redijt ad patrē ſuū ut
pꝫ Luce·xv· Aug⁹·Felix nc̄citas q̄
cōpellit ad meliora (ut impleat͛ do-
m⁹ mea) Glo·int᷑·i· numer⁹ predeſti-
natorum fidelium q̄ numer⁹ incōple
t⁹ nō remaneb᷑ (Dico āt vobis ꝙ ne
mo virorꝫ illorꝫ q̄ vocati ſūt) Glo·ſe
excuſantiū ⁊ nolentes venire (guſta
bit cenā meam) O ꝙ grauis ⁊ dura
priuatio·excludi a viſiōe dei·⁊ ſocie-
tate maiea oīꝫ ſcōꝝ·⁊ qd̄ grui⁹ eſt ꝙ
ſic excluſus: erit ī iferno incluſus·vbi
diaboli velit vel nolit guſtab᷑ cenaꝫ

¶ Dnīca·iij·p⁹ feſtū t᷑nitat᷑·j·Pe·v

R Mi·Humiliami ſb potēti manū
dei·ut vos exaltat ī tpe viſita
tōis: oēꝫ ſolicitudinē vrã; p-
iectes ī eū·qm̄ ipſi cura ē de vob·So
brij eſtote ⁊ vigilate·qꝛ adūſarius
vr̄ diabol⁹ tāꝙ leo rugiēs circuit: q̄rens
quē deuoret·Cui reſiſtite fortes ī fide
ſciētes eadē paſſiōꝫ ei q̄ ī mūdo ē vr̄e frā
nitati fieri·De⁹ āt oīs grē q̄ vocauit nos
in et͛nā ſuā glām in xp̄o ihū modicū
paſſos·ipē pficiet·ꝯfirmab᷑ ſolidabitq̄·
Ipſi glĩa ⁊ impiū·in ſc̄la ſc̄loꝝ·Amē·

¶ Poſtilla·

H Vmiliami·⁊c̄·Añ initiū illi⁹
epl'e ſcrib᷑ petr⁹ ī eo·c·v· De⁹ ſu
pbis reſiſtit·hūilib; āt dat grāꝫ·Tē
ſtatū ſeq̄t͛ epl'a p̄ns In q̄ btūs petr⁹
docet nos quō hēre debeam⁹ nos ad deū
dicēs·(Humiliamini) Glo·hūilitate
volūtaria nō coacta (ſb potēti manu
dei) vel nos hūiliabim⁹ nos ei vel ip
ſe opprimet nos·qꝛ manū e⁹ effuge-
re ipoſſibile ē (ut vos exaltet) qꝛ oīs
q̄ ſe humiliat exaltabit͛·ut pꝫ Luc·
xviij (in tpe viſitatōis)·i·in die iudi
cij qñ de⁹ iudicabit mūdū ⁊ reddet tē
vnicuiq; iuxͣ opa ſua (oēꝫ ſolicitudi-
nē vr̄am)·ſ·corpis ⁊ aīe (pijciētes in
eū) vñ Aug⁹·pijce te in deū·nō ē taꝫ
crudelis ut ſe ſbtrahat·⁊ te cadē per
mittat (qm̄ ipſi cura ē de vob)·ſ·ſpe
cialis (Sobrij eſtote) in victu ⁊ veſti-
tu (⁊ vigilate)·i·diligēt͛ ⁊ peccat͛ ca
uete (qꝛ adūſari⁹ vr̄ diabol⁹) q̄ ſꝑ de

mīs ⁊ fidelib; adūſaꝫ (tāꝙ leo rugiēs)
p ſeuitiā (circuit) p maliciā (q̄rēs quē
deuoret) incorporādo ſibi p mortale cul
pā (cui reſiſtite) gor·e⁹ ſuggeſtiōib;
nō acq̄eſcēdo·vñ Jacobi·iiij·Reſiſti
te diabolo ⁊ fugiet a vobis (fortes in
fide) tāꝙ in ſcuto (ſciētes eadē paſſio
nē)·i·ꝯſimilē tribulatōē; ⁊ tētatōnē
quã vos ſuſtinetis (⁊ fieri) ſcꝫ a dya
bolo (q̄ ī mūdo ē veſtre fratrnitati)·i·
veſtris fratrib⁹ p mūdū diſpſis·q·d
nō putet͛ vos tētatione carere eo ꝙ
fideles eſtis p̄mo magis tētabimini
ǵ cauete vob diligent͛ ne ſupabimini
vñ·Eccl'·xx·Fili accedēs ad ſeruitu-
tē dei ſta in iuſticia et tiore p̄pa aīa-
mā tuā ad tētatōnē·(Deus āt) ſupple
q̄ eſt dator (oīs grē) Gor·qꝛ bono
rū tpaliū·naturaliū·ſpūaliū ⁊ et͛no
rū (q̄ vocauit nos) vocatōe interiori
p ſuſpiratōēꝫ·⁊ exteriori p p̄dicatōꝫ
(in et͛nā ſuā glaꝫ) ſupple finaliter ꝯſe
q̄ndã (in xp̄o ihū)·i·p xp̄m ihm (ipſi
glĩa et impiū)·ſ·ad alios (in ſecula
ſeculoꝝ) id eſt in eternū·

¶ Euangelium·

I N illo tpe·Erãt appropinq̄ntes ad
ihꝫ publicani ⁊ pctōres ut audirēt il
lū·Et murmurabãt phariſei ⁊ ſcribe di
cētes·qꝛ hic pctōres recip᷑ ⁊ mãducat
cū ill'·Et ait ad illos parabolã iſtã di-
cēs·Quis ex vob hō q̄ hꝫ cētū oues·
⁊ ſi pdiderit vnã ex ill'·nōne dimit-
tit nonaginta nouē in deſerto ⁊ vad᷑ ad
illã q̄ pierat donec īueniat eã·Et cū
inuenerit illã īponit ī humeros ſuos
gaudēs·Et veniēs domū ꝯuocat ami
cos ⁊ vicinos ſuos dicēs ill'·Cōgratu
lamini m̄·qꝛ inueni ouēꝫ meã q̄ pierat
Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit in celo
ſup vno pctōre penitētiã agente q̄ꝫ
ſupra nonaginta nouē iuſtis qui nō
indigēt penitētia·Aut q̄ mulier ha-
bēs dragmas decē·ſi pdiderit vnam·
nōne accēdit lucernã ⁊ euertit domū
⁊ q̄rit diligēter donec inueniat eã·Et
cū inuenerit ꝯuocat amicas ⁊ vicinas
dicēs·Cōgratulamini mihi qꝛ inueni
dragmã quã pdiderã·Jta dico vob

gaudiū erit corā angelis dei sup vno
peccatore penitētiā agente.

¶Postilla.

Erant appro. tē. Lu. xv. Mat.
xviij. Mar. ij. historia huius euāge
lij facta ē āno xpi. xxxij. kl. septēbris
feria. v. indcōe. v. luna. xij. Ante initiū
huius euāgelij scribit sctūs Lucas i pcedē
ti ca. q xps dixit discipulis suis. Qui nō
baiulat crucē suā et venit post me nō pōt
meus eē discipulus. Tūc postmodū seqtr
euāgeliū hodiernum (erāt appropinqn
tes ad ihm publicani et pctōres) Ly.
ex pposito emēdatōis vite. Publicani
dicunt pctōes notorij. pctōes vo occul
ti (ut audirēt illū) Li. pati et obedire
(Et murmurabāt pharisei et scribe)
Gor. scribe dicunt pemineētes in scia
pharisei pemineētes in vita (dicētes.
qr hic pctōres recipit et māducat cum
illis) Ly. Nōtes xpm de mala vita. eo
q talibus amicabilē se pbebat (Et ait
ad illos parabolā istā dicēs. Quis ex vo
bis hō q hz cētū oues) Gor. Iste hō
est ihs xps q hz cētū oues. i. āgelos
et hoies (et si pdiderit vnā ex illis) gor.
qd factū fuit qn hō pascua vite reli
quit. ouis vna. i. hūana natura totalit
pdita fuit. qr oēs in adā peccauerūt ut
ad Roma. v. (Nōne dimittit. xcix.
in deserto et vadit ad illā q perierat do
nec inueniat eā?) Gor. Hoc ei fecit
xps ihs qn deserēs nouē ordines an
gelorū. venit ad qrendū hoiem pditū
.s. qn carnē assūpsit et cū qsiuit p pe
nitētiā pdicādo et miracla faciēdo. et
inuēit. s. qn aliqn pctōres cōūsi ad eū
pniām agūt (Et cū inuenerit eā impo
nit in hūeros suos). vn Amb. Hoc
ihs fecit qn penā pctōrū i corpe suo
sup lignū crucis portauit. ut ysa. liij.
Vere languores nrōs ipse portauit
(gaudēs) de humani generis libatōe
(et veniēs domū) .i. celū empirium.
scilicet in die ascensionis (conuocat
amicos et vicinos) Glo. i. nouē cho
ros angelorū q amici eius fuit. qr volū
tatē eius cōtinue faciūt Vicini eius qz
fuit. qr claritate visionis eius assidue

pfruunt Math. xviij. Angeli eorū sē
per vidēt faciē patris mei q in celis
est (Dico vobis q ita gaudiū erit in
celo sup vno pctōre penitētiā agēte
q sup nonagintanouē iustis q nō
indigēt penitētia) Glo. Hoc intelli
gitur de penitēte feruēti. et de iustis neg
ligētibus et nō feruētibus. Qz āt angeli
dei magis gaudēt de pctōribus cōūsis q
de iustis stātibus nō est ppter pctm cō
missū sed ex hoc qr ex pctīs cōmissis
sepe meliores efficiūt et sanctiores et
in bono feruētiores. sic sanctus Greg.
exponit in omelia hodierna Magis
inqt de pctōre cōūso q de stante iusto
gaudiū fit in celis. qr et dux i prelio
magis illū militē diligit. q post fugā re
uersus hostē fortit pmit q illū q nūq
terga pbuit nūq aliqd fortit fecit
Sic etiam agricola amplius illā terrā
amat q post spinas vberes fruges pdu
xit Ite Glo. Et sicut mr hñs pueros
decē. si decimus fortit egrotz magis est
solicita de eo q de alijs nouē. et si sani
tatē recuperet: magis gaudeat de sanita
te eius recuperata q de sanitate i alijs
nouē cōsuata Ita magis ē gaudiū in
celo sup vno pctōre cōūso q de multis
iustis (Aut q mulier hñs dragmas
decē si pdiderit dragmā vnā) Li. mu
lier ista est sapiētia diuina. hñs nouē
ordīes angelorū qsi dragmas nouē
et decīa dragma ē hūana nā ad ima
ginē dei facta et iō capax ipsius p cog
nitionē et amorē Ista dragma decīa
fuit pdita p pctā pmorū pntū (nōne
accēdit lucernā) Lucerna est lux ve
ra. i. xps. q illumiat oēm hoiem ve
niētē i hūc mūdū Joh. j. Et lucerna
tunc fuit accēsa qndo deitas hūanita
ti fuit vnita et lucerna tūc luxit qndo
xps inter hoies pfecta cōūsatione clarus
ita exemplarit vixit. vnde Aug. de
verā religiōe Quicqd xps gessit i ter
ris. doctrina morū fuit (et euertit domum)
Gor. qndo cōsciētias hoim pdicādo de
reatu suo pturbauit et purgauit. (et
qrit diligent) .s. nihil de illis q ptinēt
ad redēptōem nostrā omittendo. sm

Aliud pſa·v·q̄d eſt qđ vltra debui fa
cere vinee mee et nō feci (Et cū iuene
rit) vn̄ dragma inuenit̄ cū in hōie ſi-
militudo cōditoris reparatur· hoc āt
fit p̱ graciā q̄ eſt imago recreatōis
vnde pſ̄· iiij Signatū eſt ſuꝑ nos lu
mē vult⁹ tui domīe (conuocat amicas
et vicinas) i· āgelicas ꝑtātes q̄ de ꝑꝑi
mis deū cōtēplant̄ et ei amicabilr̄ fa-
mulant̄ (dicēs· Cōgratulamī mihi qr̄
inueni dragmā quā ꝑdiderā) Et no-
tant̄ dicit cōgr̄tulamī mī et nō dragme
Ad oñdēdū ſuā liberalitatē· qr̄ gau
diū ſuū vult oībȝ cōicare (Ita dico
vobis gaudiū erit corā āgel̄ dei ſuꝑ
vno pc̄tōre pn̄iā agēte) Et notant̄
dicit pn̄iā agēte et nō dicit cogitāte
ſolū aut dicēte ꝗ oñdēte ut ypocrite·
ſꝫ agēte·i·realr̄ et veracit̄· Pro q̄ ſciē
dū ꝙ mai⁹ eſt gaudiū āgel̄ de ꝯuſio
ne vni⁹ pc̄tōris· ꝙ̄ ſi fili⁹ alic⁹ a mor
tuis reſuſcitaret̄ vl̄ etiā ſi fili⁹ alic⁹ ī
imꝑatorē vl̄ papā eligēt̄ (Cir̄ pn̄s
euāgeliū vbi dr̄· Quis hȝ cētū oues·
eſt ſciēdū ꝙ ouis ē aīal de ſua natuā
innocēs· cetera āt aīalia ꝗ mordēt dē
tibȝ ut canis et lup⁹· ꝗ pūgūt vl̄ im
pingūt cornibȝ ut aries et taur⁹· ꝗ ꝑ
cutiūt pedibȝ ut equ⁹ et mul⁹· ꝗ dila
niāt vnguib⁹ ut leo et vrſus· Ouis āt
nihil hoꝝ facit· Quē g̃ xp̄i ſciat ſe ñ
eē· q̄ vl̄ mordet dētibȝ detrahēdo· vl̄ ī-
pingit cornibȝ alios violent̄ oppmē
do· ꝗ pede ꝑcutit ꝑximo iraſcēdo aut
dilaniat vnguibus aliena rapiendo

Dn̄ica·iiij·p⁹ trinitat̄· Ro·viij

Fratres· Exiſtimo ꝙ nō ſūt ꝯdig
ne paſſiōes h⁹ tp̄is ad futurā
glaꝫ· q̄ reuelabit̄ in nob̄· Nā
expecta° creature reuelatōꝫ filioꝝ dei
expectat· Vanitati ei creatura ſbiec-
ta ē nō volēs· ſꝫ ꝑpt̄ eū q̄ ſbiecit eā in
ſpe· qr̄ ipſa creatura liberabit̄ a ſuitu
te corruptōis· i libtatē filioꝝ dei· Sci
m⁹ eī ꝙ oīs creatuā ingemiſcit· et ꝑ-
turit vſqȝ adhuc Nō ſolū āt illa· ſꝫ et
nosipſi ꝑmitias ſpūs hn̄tes· et ipſi
intr̄ nos gemim⁹ adoptōēꝫ filioꝝ dei
expectātes redēptōem corpis noſtri
in xp̄o Jheſu dn̄o noſtro·

Poſtilla·

Exiſtimo ꝙ nō ſūt· An̄ initiū iſ-
ti⁹ ep̄le ſcrib̄ paul⁹ in eo· ca· di-
Si filij et hēdes hēdes q̄dē dei· coheredes
āt xp̄i ſi tn̄ ꝯpatim̄ ut et ſil̄ ꝯglificem̄
Tūc ſtatī ſeq̄t̄ pn̄s ep̄la ī q̄ ap̄ls hor
tat̄ nos ut patiēt̄ toleremꝰ paſſiōes
et pſecutōes hui⁹ mūdi qr̄ ad futurā
glaꝫ ñ puenit̄ ñ p tolerātiā patient̄
paſſionū et q̄leſcūqȝ ſūt tales paſſio
nes tp̄ales ñ tn̄ ſūt ꝯdigne ad futu
rā glaꝫ· ſꝫ oñt ap̄ls paul⁹· q̄ fuit rap
tus ad tciū celū et vid̄ magnitudinē
glīe celeſtis· et vix ul̄ gaudijs p⁹ hoc
dicit (Frēs· Exiſtio) Vm· i· vere ſcio·
ꝙ (nō ſūt ꝯdigne) i· eq̄les (paſſiōes
hui⁹ tp̄is) ſcꝫ· tp̄ales et momētanee
(ad futurā glaꝫ) ſuꝑple ꝑmerēdā (q̄
reuelabit̄ ī nob̄) Vm· tā bonis ꝙ̄ ma
lis ſꝫ diuiſimode· qr̄ ꝙuis glīa futura
ab oībȝ cogſcet̄ et videbit̄· tn̄ ſꝫ erit bo
nis ad gaudiū et ad ſalutē· Mal̄ ad
oēꝫ triſticiā et penā (Nā expecta° crea-
ture) i· hoīs q̄ eſt oīs creatura utꝫ
Mar· vlt· ꝑdicate euan̄ oī creature
i· hoī (reuelatōnē filioꝝ dei) i· in
btitudine celeſti vbi de⁹ claro videbi
tur (expectat) ſuꝑ· ꝑ patiētiā (Vani-
tati eni) i· paſſibilitati morti et inis-
neratōi (creatura) i· humana natu-
ra (ſubiecta ē nō volens) ꝑpa volūta
te· et ſꝫ ꝑpt̄ pc̄tm̄ Ade· qđ nō eſt volū
tariū in nob̄ (ſꝫ ꝑpt̄ eū) i· ꝑpt̄ deū pa
ciēter ſuſtinet̄ (q̄ ſubiecit eā in ſpe)
i· reſurrectōis future (qr̄ ipſa crea-
tura) i· humana natura (liberabit̄ a
ſeruitute corruptionis in libertatē
glorie filioꝝ dei) i· q̄n̄do in reſurrecti
one ex gloria aīe erit corp⁹ imortale
(Scim⁹ eni ꝙ omnis creatura) i· irra
tionalis (ingemiſcit et ꝑturit vſqȝ ad
huc) Hic ap̄ls inducit nos ad tole-
rātiā paſſionū duplici exēplo· ꝑm̄ ē
creaturaꝝ irronaliū q̄ ſuſtinent mul
ta tn̄ nō habēt ſpem remuneratō-
nis· ſicut nos habem⁹· Scđꝫ exēplū
eſt ipōꝝ aploꝝ q̄ ꝑmit⁹ et pleni⁹ ce-
teris credētibȝ ſpm̄ ſcūm receperūt· et tn̄

patient' tolerabāt multa adūſa· ⁊ dilatō; glīe in ſpe reſurrectionis future· ergo dicit (Nō ſolū illa)·ſ·irrationalis creatura (ſed ⁊ noſipſi)·ſ·apoſtoli (pͥmitias ſpūs hn̄tes) Ly·1·in maiori plenitudine ſpūſſctū habētes (⁊ ipſi intra nos gemim⁹) exiſtētes in tribulationib⁹ (adoptōem filioꝝ dei expectātes) i·pͥmū qđ debuaꝛ filijs adoptis (redēptōe; corpis nr̄i) qꝛ tūc fiet corp⁹ imoꝛtale et ſic redimet' a corruptōe (in xp̄o Jheſu dn̄o nr̄o))

Euangelium·

In illo tempore· Dix' Jh̄s diſcipulis ſuis Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ veſter celeſtis miſericors ē· Nolite iudicaē ⁊ nō iudicabimini· Nolite cōdēnare ⁊ nō ɔdēnabimi· Dimittite ⁊ dimittemi· Date ⁊ dabit' vobis Mēſurā bonā ɔfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluētē dabūt in ſinū veſtrū· Eadē; q̄ppe mēſura q̄ menſi fueritꝭ remetie' vob· Dicebat aūt illis ſ ſimilitudinem Nūqđ pōt cec⁹ cecū ducere· Nōne ābo in foueā cadūt? Nō eſt diſcipul⁹ ſup mgr̄m· pfect⁹ aūt oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ ei⁹· Quid aūt vides feſtucā in oclo fratrꝭ tui· trabē aūt q̄ in oculo tuo eſt nō conſideras? Aut quō potes dicē fratri tuo· frat'· ſine eijciā; feſtucā de oclo tuo Ipſe in oclo tuo trabē nō vides· Ypocrita· eijce pͥmum trabē de oclo tuo· et tunc pſpicies ut educas feſtucā de oclo fratris tui

Poſtilla·

Eſtote· Lu·vj· Mat·vij· Marc·iiij· Hiſtoia h⁹ euā· dix' dn̄s iheſus āno ei⁹· xxx· ij· id⁹ Julij· feria·v· Indictōe· iij· Luna·xvj An̄ initiū illi⁹ euāgelij ſcrib' ſcūs Lucas· qꝛ xp̄s dix'· mutuū date nihil inde ſperātes ⁊ erit merces veſtra multa ⁊ eritis filij altiſſimi· qꝛ ipē benign⁹ eſt ſuper ingratos ⁊ malos· Tē ſtatī ſeq̄t' euāgeliū hodiernū Eſtote miſericordes In h̄ euāgelio docet nos xp̄s miſericordes eē ad paupes· ponēs pr̄e; celeſtē in exēplū cū dicit (Eſtote miſericordes) Goꝛ· Nō dicit eſtote potētes ſicut pr̄ veſter ē· vel ſapiētes ſicut filius dei eſt· ſ; eſtote miſericordes (ſicut pr̄ veſter celeſtis miſericors eſt) Li· De⁹ enī releuat miſeriaſ nr̄as nō expectādo aliqđ a nobis ſ; ꝓpt' ſuā bonitatē· ſic enī homo debet moueri ad releuādū miſeriā pximi ꝓpt' amoꝛē bonitatꝭ diuie (Nolite iudicare)·ſ·temerarie de pximo (⁊ n̄ iudicabimini) ſupple a dō (Nolite ɔdēnare ⁊ nō ɔdēnabimini) q·d· etſi forte ex fragilitate humana ɔtingat vos ſuſpicioſe iudicaē· nolite tn̄ ɔdēnare· id ē aliquē dignū ɔdēnatione diffinire· qꝛ aliqs ē hodie mal⁹ q̄ fortaſſis cras erit bon⁹ exemplū in paulo vt p; Act·ix· et in pblicano vt p; Luc·xviij· (Dimittite)·ſ·iniurias vobis illatas a pximo (⁊ dimittemi) ſupple a dō cui freq̄nt' iniuriati fuiſtis p pcm̄ vīm (Date)·ſ·tpalia (⁊ dabit' vobis) Glo· intell'· vita et'na· Wilh· dāti paupib⁹ nō ſolu; dāt' bō ſpūalia in pn̄ti· ⁊ celeſtia in futuro· pͥmo ec' tpalia ⁊ naturalia bona ei multiplicāt' ꝗ dicit (Mēſurā bonā) q̄ntū ad bona fortune q̄ aliqn̄ ɔferūt' ꝓpt' opa pietatꝭ (⁊ ɔfertā) q̄ntū ad bona nature ſicut ſanitas ⁊ h⁹ mōi· q̄ ec' aliqn̄ conferūt' ꝓpt' opa pietatꝭ (⁊ coagitatā) q̄ntū ad bona grē (⁊ ſupeffluētē) q̄ntū ad bona glīe· et ideo dic' aplꝭ· j· ad Timo· iiij· Pietas ad oīa valet· pmiſſionē vite q̄ nūc ē habēs ⁊ future (Eadē q̄ppe mēſura q̄ mēſi fueritis remetiet' vobis) Ly· qꝛ ſm qꝫ opa pietatꝭ ſūt maioꝛa ⁊ retributio maioꝛ· Iſta tn̄ maioꝛitas nō eſt attēdēda ſp̄ ſm magtudinē opeꝛ' exterioris· ſ; magis ſm magnitudinē interioris affectus vn̄ ⁊ Mar·xij· Vidua q̄ miſit duo minuta in gazophilaciū ſm teſtimoniū ſaluatoꝛis dꝛ pl⁹ miſiſſe q̄m multi diuites q̄ magna dona miſerāt· vn̄ Jhero· q̄ offerūt' nō ſuo pōdere ſ; offerētis volūtate pēſāt' (Dicebat aūt illis)·ſ·diſcipulis ſuis ⁊ turbis (⁊ ſimilitudinē· Nūqđ poteſt cec⁹)·i·carēs ſciētia ⁊ ſapiētia (cecu; ducē?)·i·ignoꝛantē dirigē· q·d· nō

(Nōne ambo in foueā cadūt) pditō
nū. Pri⁹ em̄ cadūt in foueā culpe. ſe
cūdo in foueā gehēne. vn̄ Greg. ī pa
ſtorali. Cū pastor p abrupta gdit
ſn̄s eſt ut grex ad p̄cipitiū ſeqt̄ vn̄
ec̄ Ecci. x. Qualꝭ eſt rector ciuitatꝭ. ta
les ⁊ q̄ habitāt ī ea (Nō ē diſcipul⁹
ſup magiſtꝝ) Ly. ⁊ iō nō eſt mirꝝ ſi
ipꝫ ſeqt̄. vn̄ ſb̄dit (pfect⁹ āt oīs erit
ſi ſit ſic̄ magiſter e⁹) qꝛ ſi aſſiſtꝭ bo
no magr̄o erit pfect⁹ ſm̄ vitatē (Nō
eſt diſcipul⁹ ſup magr̄m) Gor. de q̄
magr̄o dꝛ Math. xxiij. magr̄ vr̄ vn⁹
eſt xp̄s. Itē iohis. xiij. Vos vocatis
me magiſter ⁊ dn̄e ⁊ bn̄ dicitis. ſum
etem̄. tc̄. (perfectus autē omis erit
ſi ſit ſicut magiſter ei⁹.) nam huius
magiſtri ſcꝫ xp̄i imitatio eſt hūana
pfectio. vnde Aug⁹. Summa pfectio
xp̄iane religionis eſt imitari quē co
lis (Quid aūt vides feſtucā) .i. pc̄m
min⁹ (in oclo fratrꝭ tui) .i. mai⁹ pec
catū (q̄ in oculo tuo ē) .i. in teipſo (ñ
ſideras) utꝫ Ro. v. Quid aliū doces
⁊ teipſū nō doces (Aut quō p̄t dice
re frī tuo. frat. ſine) .i. pmitte (eijciā
feſtucā) .i. culpā modicam (de oculo
tuo. ipſe in oculo tuo trabē nō vides)
Gorra. qꝛ ſcꝫ hec facis ex ſimulatōne
nō ex dilectōe iuſticie ſcꝫ ꝙ arguis ⁊
ꝓ̄dicas pc̄tā aliena ut lateant tua.
(Ipocrita eijce primū trabē de oculo
tuo) Ly. q̄ hic eſt ordo caritatis ꝙ
a ſeipſo incipiat. utꝫ puer. xviij. Iu
ſt⁹ pꝛi⁹ eſt accuſator ſui. Sed in oppo
ſitū multi ſūt. q̄ alios corrigūt ⁊ ſeip
ſos negligūt (⁊ tūc pſpicies ⁊ educas
feſtucā) .i. puū defectū (de oculo frīs
tui) .i. poſtq̄ emēdaſti tuoſ magnos
defect⁹ ¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dꝛ
Eſtote miſericordes Notandū eſt ꝙ
duo tenemur pꝛio ſcꝫ ꝯpaſſionē cor
dis ⁊ bn̄ficiū opis ſi aſſit facultas A
pꝛio nullus excuſatꝭ. qꝛ oīs hō debet
ꝯpati pximo afflicto ꝛ eo ī neceſſitate
ꝯſtituto. A ſcdo ſcꝫ bn̄ficio opis ex
cuſantꝭ multi. .i. qn̄ facultas deeſt ſꝫ ſi
facultas adeſt tūc in nccītate pximo
tenetꝭ q̄libꝫ ſubuenire. vn̄. j. Iohis.

iij. Si q̄s habuerit ſbſtātiā hui⁹ mū
di ⁊ viderit fratrē ſuū neceſſe hr̄e. ⁊
clauſit viſcera ſua ab eo quō caritas
dei manet ī eo. q. d. nullo mō. ergo ſi
gnum eſt ꝙ caritas dei nō eſt in illo
hoīe. Vn̄ ex iā dictis patꝫ ꝙ nō dare
elemoſinā cuꝫ nō hꝫ ꝛ nō eſt ſignū ꝙ
caritas dei nō ſit in tali hoīe. ſꝫ nō cō
pati paupibꝫ ⁊ tribulatis eſt ſignū
ꝙ caritas dei nō eſt in eo. vn̄ elemo
ſina interior. .i. ꝯpaſſio cordis eſt ma
ior elemoſina q̄ꝫ datio nutrimēti. Se
qt̄ hic in euangelio. Nolite iudicaꝛ
vn̄ hic queritꝭ Vtꝝ omia dubia ſint
in meliorē ptē interp̄tāda. Rn̄dō ſm̄
ſcm̄ Tho. de aq̄no. ꝙ q̄ hꝫ malā opi
nionē de aliq̄ ſine cā legitima iniuri
atꝭ eidē. ideo quilibꝫ in omi cā dubia
debet factū vel dictuꝫ pximi ī meli⁹ in
terp̄tari. ⁊ meli⁹ ē ꝙ aliq̄s freq̄ntꝭ fal
latꝭ hn̄s bonā opinionē de aliq̄ malo
q̄ꝫ ꝙ rari⁹ fallatꝭ hn̄s malā opinionē
de aliq̄ bono. qꝛ ex hꝫ ſit iniuria alicui
nō āt ex primo. hec ille. ¶ Seqt̄ nūc.
Date ⁊ dabi¹ vobis Vn̄ hic q̄ri¹. vtꝝ
dare elemoſinā ſit in precepto Rn̄deo
ſm̄ Tho. vbi ſ. qꝛ cuꝫ dilectio pximi
ſit in p̄cepto. neceſſe eſt omia illa ca
dere ſb p̄cepto ſine quibꝫ pximi dile
ctio nō ſeruatꝭ. ad dilectōem aūt pxi
mi ptinet ut ei nō ſolū velim⁹ bonū.
ſed etiā operem̄ bonuꝫ ſm̄ illud. j. Io.
iij. Nō diligam⁹ vbo neqꝫ lingua. ſꝫ
ope ⁊ vitate. ⁊ ideo elemoſinaꝝ lar
gitio cadit ſub p̄cepto debitis circū
ſtātijs obſuatis. ꝙ in dante ſit ſup
fluum ⁊ in recipiente neceſſitas. aliꝫ
eſt in ꝯſilio ⁊ nō in p̄cepto.
¶ Dn̄ica q̄nta p⁹ trinitatꝭ. j. Pe. iij.
Kariſſimi. Omis vnanimes in
oroē eſtote ꝯpatiētes fraterni
tatꝭ amatores. miſericordes.
modeſti. hūiles. nō reddētes malū p
malo nec maledcūꝫ p maledcō. ſꝫ cō
trario bn̄dicētes. qꝛ in hꝫ vocati eſtis
ut bn̄dictōeꝫ hēditate poſſideatꝭ Qui
em̄ vult vitam diligere ⁊ dies videre
bonos: coerceat linguam ſuaꝫ a ma
lo. ⁊ lab a eius ne loquātur dolum.

Declinet ãt a malo ⁊ faciat bonũ. inq̃rat pacẽ ⁊ ſeq̃t eã. qꝛ ocłi dñi ſup iuſtos ⁊ aures eius i p̃ces eoꝝ. vultus ãt dñi ſup facientes mala. Et q̇s ẽ q̇ vos noceat: ſi boni emulatoꝛes fueritis Sꝫ etſi q̇d patimi ꝓpt̃ iuſticiã bt̃i. Timorẽ ãt eoꝝ ne timueritꝭ ut nõ ↄturbemi. Dñz ãt xp̃m ſcificate i cordibꝫ vr̃is

Poſtilla.

Omnes vnanimi ⁊c̃. Añ initiũ illiꝰ ep̃le ſcꝛib꞉ Petrus i eo. ca. v. Mulieꝛs ſbdite ſint viris ſuis. ſic ſara obediebat abrahe. dñm eũ vocãs cuius eſtis filie bñfacientes. Tũc ſeq̇ꝛ ep̃la hodiern̄ in q̃ ap̃ls Petrus inſtruit nos quõ vnuſq̇ſqꝫ ſe ad alteꝝ habere debeat. dicẽs (Oẽs vnanimes in orõne eſtote) Coꝛ. i. coꝛ vnũ ⁊ animã vnaꝫ hñtes ñ diſſẽtiẽtes (ↄpatiẽtes) adinuicẽ ſic͂ membꝛ̃ vnius coꝛpis miſtici ipius x̃p̃i. p hoc .n. alleuiat͛ ille q̇ patiꝛ cũ pap꞉ alios ſ ↄpatiẽtes ut d. pħs. ij. rhetoꝛice (fraternitatis amatoꝛes). i. vnitatis ⁊ cõcoꝛdie ↄſuatoꝛes (miſericoꝛdes). ſ. elmas indigẽtibꝫ t̃buẽdo (modeſti). ſ. in oibꝫ debitũ moduꝫ ſeruãdo (hũiles). ſ. oia bõ dõ attribuẽdo et nihil vobꝭ (nõ reddẽtes malũ ꝓ malo) in factis iniurioſ (nec maledcm̃ ꝓ maledcõ) in vꝭ ↄtẽtõis (ſꝫ econtrio bñdicẽtes) vꝭ benigs ⁊ pacific (qꝛ in hꝭ võti eſtis). ſ. ad fidẽ x̃ (ut bñdcõꝫ dei) de q̃ dꝛ Math. xxv. Veite bñdcĩ p̃ris mei (hẽditate poſſideatꝭ). ſ. celeſte regnũ qđ ñ dat͛ maledict. vñ Ap̃ls. j. ad Coꝛ. v. Neqꝫ maledici neqꝫ rapaces regnũ dei poſſidebũt (Qui .n. vult vitã diligẽ) Li. ſ. btãꝫ. in q̃ nullꝰ moritur (⁊ videẽ dies bonos) i btĩtudie celeſti. vbi dies nocħbꝫ ñ interrũpũt͛ faciat ſupple qđ ſeq̇ꝛ (coerceat liguam ſuã a malo) ſ. colloq̇o i apto vñ Apoſtolꝰ .j. coꝛ. xv Coꝛrũpũt bonos mores colloq̃a ꝓua. (⁊ labia eius ne loq̃nt͛ dolũ) i. mali i occulto ꝓxi͛ deci͛piẽdo (Declinet ãt a malo) i ope (⁊ faciat bonũ) hec ſunt .n. due partes iuſticie (inq̇rat pacẽ) cũ ꝓxio eẽ iniurioſo (⁊ ſeq̃t͛ eã) ſupple ꝓſeq̃. qꝛ ocłi domini ſup iuſtos) ad remũerandũ (⁊ aures eius) .i. volũtates (i p̃ces eoꝝ) exaudiẽdi (Vultus ãt dñi). ſ. irea in dig̃tõis (ſup facientes mala) ad puniẽdũ eos (Et q̇s eſt) hõ vł eẽ diabolus (q̇ vos noceat) i. nocẽ poſſit .i. a bono violent͛ retrahẽdo. q. d. nullus (ſi boni) nota boni eſt hic genitiui caſus. (emłatoꝛes) .i. amatoꝛes (fueritꝭ ſꝫ ⁊ ſi q̇d) i. modicũ (patimi) in p̃nti tp̃e (ꝓpt̃ iuſticiã bt̃i) ſupple eſtis iã i ſpe tãdẽ in re. ut dꝛ Mat. v. Btĩ q̇ pſecutione patiũt͛ ꝓpt̃ iuſticiã qm̃ ipoꝝ ẽ regnũ celoꝝ (Timorẽ ãt eoꝝ ne timueritis) .i. timorẽ deijciẽtẽ a bono v̇tutis (ut nõ ↄturbemi) impatient͛ adũſa ſuſtinendo. (Dñm autẽ x̃p̃m ſcificate) .i. firmate in coꝛdibus veſtrꝭ). ſcꝫ ſibi firmiter adherendo.

Euangelium.

In illo tp̃e. Cũ turbe irruerẽt in Jhm̃ ut audirẽt v̇bũ dei. ⁊ ip̃e ſtabat ſecꝰ ſtagnũ geneſareth. Et vidit duas naues ſtãtes ſecꝰ ſtagnũ. Piſcatoꝛes aũt deſcẽderãt ⁊ lauabãt retia. Aſcẽdẽs ãt in vnã naui q̃ erat ſimonis. rogauit eũ a t͛ra reducẽ puſillũ. Et ſedẽs docebat de nauicła turbas. Vt ceſſauit ãt loq̇ dixit ad ſimonẽ. Duc i altũ. ⁊ laxate retia v̄ra i capturã. Et r̃ndẽs ſimon dixit illi. Preceptoꝛ ꝑ totã nocẽ laborãtes nihil cepimꝰ in v̇bo ãt tuo laxabo rete. Et cũ hꝭ feciſſẽt: ↄcluſerũt piſciũ multitudinẽ copioſã. Rũpebat͛ ãt rete eoꝝ. Et annuerũt ſociis q̇ erant in alia naui ut venirẽt ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerũt ⁊ impleuerũt ambas nauiculas. ita ut pene mergerent͛. Qđ cum videret ſimon Petrꝰ. pꝛocidit ad genua Jheſu dicens. Exi a me dñe qꝛ homo peccatoꝛ ſum. Stupoꝛ enim circũdederat eum ⁊ omnes qui cũ illo erãt in captura piſciũ quam ceperãt. Siłr ãt ⁊ Jacobũ ⁊ Johãnẽ filios zebedei q̇ erãt ſocii ſimonis. Et ait ad ſimonẽ Jħs. Noli timere. ex hꝭ iã homines eris capiẽs. Et ſbductꝭ ad terrã nauibꝫ: relictꝭ oibꝰ ſecuti ſũt eum.

Poſtilla.

CVm turbe irruerēt in Jheſum·
Luce·v· Hiſtoria h⁹ euangelij
facta ē anno xp̄i·xxxj·viij·kl·marij·
feria·iiij Indictōe·iiij·Luna·xv An
initiū illi⁹ euāgelij ſcribit Lucas q̄
oēs q̄ habebāt infirmos varijs lan-
guoribȝ ducebāt illos ad Jh̄ȝ·at ille
ſingul' man⁹ īponēs curabat oēs·ſeq
tur euāgeliū hodiernū (Cū turbe irru
erēt in ih̄ȝ) goz·Ecce turbaꝝ deuotio
Nūq̄d legit tāt⁹ ſcribaꝝ ⁊ phariſeo
rū ad xp̄ȝ concurſus ꝓpt' v̄bū dei·dulce
dinē ei⁹ quā abſcōdit a ſapiētibȝ et pru
dētibȝ ⁊ reuelat eā puul' ut; Mat·xj·
(ut audirēt) eū·q2 eſuriebāt audire
(v̄bū dei) iō irruerāt in eū p̄ nimia de
uotōe audiēdi ip̄ȝ (⁊ ip̄e ſtabat ſec⁹
ſtagnū geneȝareth) ly·ē lac⁹ mḡn⁹ p
quē tranſit iordanis·⁊ aliq̄n vocat'
mare galilee·q2 trāſit p mediū gali
lee (Et vidēs duas naues ſtātes ſec⁹
ſtagnū)·i·lit⁹ ſtagni (Piſcatoēs āt
deſcēderāt)·ſ·de nauib⁹ in lit⁹ (⁊ la-
uabāt retia) āmouētes imūdicias ut
retia plicarēt (Aſcēdēs āt in vnā na
uim q̄ ērat ſimonis)·i·petri (rogauit
eū a t'ra reducē puſillū) ly·ut de naui
ꝓpliū ſedētē in litoē ꝯueniēti⁹ doceret
(Et ſedēs) tāq̄ꝫ maior' auctē v'tēs (do
cebat de nauicla turbas Vt ceſſauit
aūt loq̄)·i·poſtq̄ꝫ finiuit ſmonē ſuū
(dixit ad ſimonē)·i·petꝝ (Duc in al
tū) ly·h̄ ē ad locū aq̄ mag' pfundū·
q̄ eſt ꝯueniētioꝛ ad piſcādū (⁊ laxa
te retia v̄ra in capturā)·ſ·piſciū (Et
r̄ndēs ſimō dixit illi·Preceptoꝛ·p to
tā noctē laboꝛātes nihil cepim⁹) ly·
q̄ꝫuis diligētiā mḡnā adhibuimus
(In v̄bo āt tuo) Goꝛ·i·ī obediēdo ver
bo tuo (laxabo rete Et cū h̄ feciſſēt)·i·
cū laxaſſēt retia ī v̄bo dn̄i (concluſerūt
piſciū multitudinē copioſā) goꝛ·obe
diebāt piſces xp̄o cui ſbiecta ſūt oīa
volucres celi ⁊ piſces mar'·pſ̄·viij·
(Rūpebat' āt rete eoꝝ) ly·Ex q̄ pȝ
duplex miraclm̄·q2 nō ſolū ceperāt
mḡnā multitudinē piſciū ſup̄ modū
ſolituȝ ⁊ poſſibilē p viā hūanā·ſȝ ecī
illa multitudo teneba͡t in reti rupto·
(Et ānuerūt ſocijs q̄ erāt in alia na
ui ut venirēt ⁊ adiuuarēt eos·Et ve-
nerūt ⁊ ipleuerūt ambas nauiclas
ita ut pene mergerētur Q̄d cū vidēt ſy
mō petr⁹) goꝛ·ſ·q̄ ad p̄mū v̄bū dn̄i
cepiſſēt tā ineffabilē multitudinē pi
ſciū (pcidit ad genua ih̄u) tāq̄ꝫ dn̄ȝ
ſuū cognoſcēs (dicēs Exi a me dn̄e)
·i·recede (q2 hō peccatoꝛ ſū) ly·Repu
tabat eīn ſe indignū p̄ntia taȝ ſcē p
ſone Sicū mō dixit cēturio Math·viij
Dn̄e nō ſū dign⁹ ut intres ſb̄ tectum
(Stupoꝛ eīn circūdederat eū)·i·admi
ratio magna ꝓpt' facta xp̄i inſolita·
(⁊ oēs q̄ cū illo erāt in captuā piſciū
quā ceperant· Sicl' āt) et ſtupoꝛ ceꝑ
dedeāt (Jacobū ⁊ Johannē filios ȝe
bedei q̄ erāt ſocij ſimonis) iſti filij ȝe-
bedei erāt in alia naui ⁊ erāt ꝯſāguī-
nei xp̄i·ſ·filij ſoroꝛ' btē virginis (Et
ait ad ſimonē ih̄s) ip̄ȝ ꝯſolādo (No
li timē·ex hoc)·i·deceteto (eris hoīes
capiēs) p ſanā doctrinā t'hēdo ad vi
taȝ btām· Hoc poſtmodū oñſū ē ut
hēt Actu·ij·vbi Petr⁹ in vno ſmōe
ꝯuertit tria milia iudeoꝝ (⁊ ſubduc
tis ad t'rā nauib⁹ relictis oībus) ſcȝ
nauibȝ ⁊ nauiū inſtrumētl' (ſecuti ſū
eū)·ſ·ſimō petr⁹ et alij q̄ erāt cū eo
Circa p̄ns euangeliū vbi dicit' Irru
erēt in ih̄m ut euȝ audirēt Hugo de
p̄to dicit q̄ trifarie homines diuidū
tur circa verbū dei· Quidā audiūt
⁊ nō faciūt ⁊ iſti ſūt mali ⁊ dcit' v̄bo
rant·vnde luce xij·Seruus ſciens vo
luntateȝ dn̄i·⁊ non facit ꝫmultis va
pulabit· Quidā nec audiunt nec fa
ciūt·⁊ iſti ſūt peſſimi q2 contēnūt et
audire ⁊ facere· quodlibȝ iſtoꝝ p̄t
eſſe pctm̄ mortale· q̄a q̄ꝫuis aliquā
ignoꝛātia excuſet ſm illud·j·Timo·
j·Jō miſicoꝛdiā ꝯſecut⁹ ſū q2 ignorās
feci in icredulitate·tn̄ ignoꝛātia craſ
ſa ſupina ⁊ affectata n̄ excuſat imo
de ſe p̄t eē moꝛtale cū ſeparat a reg-
no xp̄i·j·Coꝛ·xiiij·q̄ ignoꝛat igno
rabit'· Quidā audiūt v̄bum dei ⁊ fa-
ciūt·⁊ iſti ſūt bti ut; Lu·xj Bti q̄ au
diunt v̄bum dei ⁊ cuſtodiūt illud·

Dn̄ica .vj. p⁹ trinitat̄. Ro. vj.

Fr̄es Quicūq₃ baptizati ſum⁹
in xp̄o ihū: in morte ipſi⁹ bapti
ſati ſum⁹. Cōſepulti ei ſum⁹
cū illo p baptiſmū in mortē. ut quō
xp̄s ſurrex̄t a mortuis p glām p̄ris:
ita ⁊ nos ī nouitate vite ambulem⁹.
Si ei ꝯplātati facti ſum⁹ ſilitudī mor-
tis e⁹: ſil' ⁊ reſurrcōis erim⁹. Hoc ſciē-
tes. q̄ꝛ vet⁹ hō nr̄ ſil' crucifix⁹ ē. ut de-
ſtruat' corp⁹ pc̄ti: ut vlt̄ nō ſuiam⁹
pc̄tō. Q̄ꝛ ei mortu⁹ ē. iuſtificat⁹ eſt a
pc̄tō. Si āt mortui ſum⁹ cū xp̄o credi⁹
q̄ꝛ ſil' ēē viuem⁹ cū xp̄o. ſciētes. q̄ xp̄s
reſurgēs a mortuis iā n̄ morit' mors
illi vltra nō dn̄abit'. Q̄ꝛ em̄ mortu⁹ ē
pc̄tō: mortu⁹ ē ſemꝫ. q̄ aūt viuit: vi
uit dō. Ita ⁊ vos exiſtimate vos mor-
tuos q̄dē eſſe pc̄tō. viuētes autē deo
in xp̄o ihū dn̄o nr̄o. Poſtilla.

Quicūq₃ An̄ initiū h⁹ ep̄le ſcrib̄t
paul⁹ .v. Vbi abūdauit delictū
ſupabūdauit ⁊ grā. ut ſic regnauit pec
catū in morte ſic ⁊ grā regnet p vitā
eꝛnā p Ih̄ʒ xp̄ʒ dn̄m nr̄m. Tūc ſeq̄t
ep̄la hodiern̄ in q̄ ap̄lus hoꝛ̄t nos ad
vite pfectōꝫ q̄ ꝯſiſt̄ in hō q̄ pc̄tis mor-
tui: ſoli dō viuam⁹ vn̄ dt (Frēs Qui
cūq₃ baptiſati ſum⁹) i. nos cuiuſcūq₃
ꝯditōis ⁊ ſexus fuerimus (in xp̄o ihū)
⁊ ī fōꝛ̄ tradita a xp̄o in euāgelio ut pꝫ
Mat. vl. Eūtes ī mūduꝫ vniūſū p̄di
cate euāgeliū oī creaturē. baptiſātes
eos ī noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcī. Illa
fōꝛ̄ v̄boꝝ nō dꝫ mutai ⁊ nihil dꝫ ad
di nec minui (ī morte ipſius baptiza
ti ſumus) ⁊ ī v̄tute mortꝭ ipſius. Bap
tiſmus ei hꝫ v̄tuteꝫ ex paſſiōe xp̄i in
cuius ſig^m de latē xp̄i exiuit ſanguis
⁊ aq̄. ut pꝫ Iohis .xix. ut ſignaret q̄
aq̄ baptiſmi habꝫ virtutē a ſāguine
paſſiōis xp̄i (Cōſepulti ei ſumus cū
illo p baptiſmū ī mortē) q. d. in ba
ptiſmo ſimiles ſum⁹ morti xp̄i. Vbi
notādū q̄ baptiſmus tenet ſimilitu
dinē mortꝭ xp̄i in tribꝫ. Primo q̄ꝛ ba
ptiſm⁹ totū baptiſatū in ſe includit ⁊
tegit. ſicut ſepultura totum xp̄m in-
cluſit. Scd̄o q̄ꝛ ſicut triduo fuit ibi in
cluſus: ſic fit trina immerſio in bap-
tiſmo niſi vſus aliter habeat. Tercio
q̄ꝛ ſic ſepult⁹ plene q̄eſcit ab oī mo-
leſtia ſic baptiſm⁹ ab oī culpa ⁊ pe-
na. q̄ꝛ totū relaxat' in baptiſmo (ut
quō ſurrexit xp̄s a mortuis) ⁊ a lo-
co mortuoꝝ .ſ. de ſepulcro (p glāꝫ pa
tris) ⁊ ad laudē ⁊ glāꝫ dei p̄ris (ita ⁊
nos in nouitate vite ābulem⁹) de bo
no in meli⁹ pficiēdo (Si ei cōplātati)
Vni ⁊ firmit' adherētes xp̄o ſic radix
plāte adheret (fcī ſum⁹ ſilitudī mor-
tis e⁹) ⁊ ſicut xp̄s p⁹ mortē ſurrexit
⁊ corpalr̄. ſic ⁊ nos poſtq̄ ſemꝫ mor
tui fuerim⁹ pc̄tō: debemus fieri noui ho
mies ſpūalr̄ (ſil' ⁊ reſurrectōis erim⁹)
⁊ ſicut ipē ſurrex̄t a morte pene ad vi
tā glīe Sic ⁊ nos a morte culpe ad vi
tā grē. (Hoc ſciētes q̄ꝛ vetus hō nr̄)
⁊ fomes pc̄ti quē ab Adā q̄ eſt vetus
hō traximus. (ſil' crucifixus ē) ⁊ debi
litatus ē in bapīmo. ut iā nos cogē n̄
poſſit ad peccādū (ut deſtruat' corp⁹
pc̄ti) ⁊ cōgeries prauoꝝ opeꝝ (ut vl
tra n̄ ſeruiamus pc̄tō) ſꝫ dō q̄ꝛ nemo
p̄t duobꝫ dn̄is ſuire Mat. vj. (Q̄ꝛ ei
mortuus ē) Ly ⁊ ꝯfiguratus morti xp̄i
p baptiſmū (iuſtificatus ē pc̄tō) q̄a
baptiſmus delet culpā ⁊ penā (Si āt
mortui ſumus cū xp̄o credimus q̄ꝛ ſil'
ēē viuemus cū xp̄o) Glo. ſuple ī glīa
celeſti (ſcientes q̄ xp̄us reſurgēs ex
mortuis iā n̄ morit' mors illi vlt̄ nō
dn̄abit') Ly. q̄ꝛ ſurrex̄t ad vitā īmoꝛ-
talē (Q̄ꝛ. n. mortuus eſt pc̄tō) .ſ. xp̄s p
pc̄tō tollēdo (mortuus ē ſemꝫ) q̄ꝛ vnī
cā mors xp̄i ſufficit ad tollendū oīa
pc̄tā p̄terita. p̄ſntia ⁊ futura (q̄ āt vi
uit) .ſ. ipē xp̄s (viuit deo) ⁊ ad ſilitu
dinē dei p̄ris ut ſic p̄r nō p̄t mori. ſic
nec xp̄s filius dei ⁊ hōinis (Ita ⁊ vos
eſtiate vos mortuos q̄dē ēē pc̄tō) per
totalē dimiſſiōꝫ culpe. Et notāt' dicit
eſtimate nō p cto reputate q̄ꝛ neſcit
hō ſi finalr̄ mortuus ē pc̄tō Iuxͣ illd
Eccle. ix. Neſcit hō an odio vl' amoꝛē
dignus ſit (viuētes āt dō) ⁊ ad honoꝛē
dei (in xp̄o ihū dn̄o nr̄o) ⁊ in fide Ihe
ſu xp̄i.

Euangeliū

In illo tēpe. Dixit Jh̄s diſcipul' ſuis Amē dico vobis. niſi abūdauerit iu ſticia vr̄a plus q̄ ſcribaꝝ et phariſeoꝝ nō intrabit' in regnū celoꝝ. Audiſt' q2 dictū ē āntiq̄s. Nō occides: q̄ āt oc ciderit re9 erit iudicio. Ego āt dico vob̄ q2 oīs q̄ iraſcit' frī ſuo re9 erit iudicio. Q2 āt dixerit frī ſuo racha. re9 erit cō ſilio. Q2 āt dixerit fatue re9 erit gehē ne ignis Si āt offers mun9 tuū ad al tarē. et ibi recordat9 fueris q2 frat' tu9 hȝ aliq̄d adūſū te: relinq̄ ibi mun9 tuū an̄ altarē. et vade p̄9 recōciliari frī tuo et tūc veniēs offeres mun9 tuū.

Poſtilla.

Niſi abūdauerit iuſticia vr̄a et c̄. Math. v. Hiſtoria h9 euāgelij facta ē. j. id9 Julij. āno xp̄i. xxxj. fe ria. v. luna. xvj. Indictōe. iiij Ante initiuȝ illi9 euāgelij ſcribit Math. q2 xp̄s dixit diſcipul' ſuis Sic luceat lux veſtra corā hominib9 ut videāt opa vr̄a bō. et glīficēt prēȝ vr̄m q̄ in celis eſt. Nolite putare qm̄ veni ſoluē le gē aut ꝓphetas. Non veni ſoluē ſȝ ad implere Amē dico vobis. donec trāſe āt celum et t'ra iota vnū aut vn9 apex nō preteribit a lege donec omīa fiāt Itē apex maſculini gener' dr̄ ſūmi tas a pedibȝ remota. et qn̄q3 dr̄ apex littera. et ꝓpe dicūt' apices littere ille alte q̄ in frōtiſpitijs muroꝝ ſcribūt' Frōtiſpitiū āt dr̄ frōtis ſpatiū. et q̄li bet littera dr̄ qn̄q3 apex. Itē ſm̄ Au guſ. ſup illud. Math. v. Iota vnū ā apex vn9 Iota ē minor de ceter' litte ris. apex eſt in ſūmitate ipſi9 ꝑticla Tūc poſtmodū ſeq̄t' euāgeliū hodi ernū (Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pl9 q̄ ſcribaꝝ et phariſeoꝝ n̄ intrabi tis i regnū celoꝝ) Sacdū q2 iuſticia ſcḃaꝝ et phariſeoꝝ erāt falſa q2 ſoluȝ cauebāt ſibi a mal' opibȝ exteriorībȝ et nō a mal' volūtatibȝ putātes ꝓ p̄ſ cep̄ dei ꝓhibita eē ſolū mala opa ex teriora. q̄bȝ vn9 alteri nocet. et nō ꝓ hibitos eē act9 interiores. ſ. rancores odia. malas volūtates. et deſideria no cēdi. Ly. Et eodē mō dicebāt de h̄ p̄

cep̄to. Nō occides. q2 p h̄ ꝓhibetur occidēdi factū et nō occidēdi ꝓpoſitū. et h̄ eſt q8 xp̄s dic̄ (Audiſtis q2 dictū eſt āntiq̄s. Nō occides) ſ. hoieȝ (q̄ āt occiderit) actualr̄ et iniuſte (re9 erit iu dicio) Ly. i. teſtiū accuſatōe ut leg' iudi° puniat' i. morte corꝑali. q2 lex punit ſm̄ talionē. vn̄ Geñ. ix. Qui cūq3 effuderit hūanū ſanguinē fūdet' ſanguis ei9 Itē Exo. xxj. Oclo p ocu lo dētē p dēte (Ego āt dico vob̄) gor. i. pl9 impono vobis (q2 oīs q̄ iraſci tur) motu interiori cordi (frī ſuo) ſ. ꝑ ſone et nō vicio. ut ſit iā ꝑ viciū nō ꝑ zelū (re9 erit iudicio) i. dign9 accuſa tōe apud deuȝ (Qui āt dixerit frī ſuo racha) ſm̄ Augm̄ et Jheromm̄. et Criſo. Racha eſt q̄dā vox ꝓrūpens ex ira. ſignificās ꝑuipēſionē. vel vilipēſioȝ vel eſt vox interiectia q̄ orit' ex indig natōne ꝯ aliquē. quēadmodū ach. heu et ꝯſiles q̄ oñdūt motuȝ indignāt' aī (re9 erit ꝯſilio) i. ꝯſēſu iudiciuȝ eſt dāda ſnīa ꝯtra eū et dictāda ſibi pena q2 pctm̄ eius venit in noticiā hoim ꝑ exteri9 ſignū indignātis aī (Qui āt dixerit fatue) i. q̄ vſq3 ad verba cōtu melioſa ꝓceſſerit (re9 erit gehēne ig nis) q̄ eſt certa dānatio et eterna (Si offers mun9 tuū ad altare) i. ſi offer re ꝓponis mun9 boni opis xp̄o (et ibi recordat9 fueris q2 frater tu9) ſupple quē leſiſti (hȝ aliq̄d adūſū te) ꝓ illa ta iniuria (Relinq̄ ibi mun9 tuū ante altare) ſiue corā deo Nō dicit reporta q2 de9 nō mun9 repellit. ſȝ caritatē ꝓxi mi q̄rit (et vade p̄9) Ly. Hoc ꝑt itel ligi dupliciť. Vno mō pedibȝ corpis et hoc debȝ fieri ſi commode poſſit hēri ipſi9 fratris offenſi p̄ñtia. Si aūt nō poſſit. ſufficit ad euȝ ire pedibȝ mētis q8 ſit qn̄ hȝ ꝓpoſitū ſatiſfaciēdi loco et tpe ꝯpetenti. Et h̄ mō vtit' eccīa ro mana q̄ reū ꝯfitētē abſoluit et ſibi ſa tiſfactionē leſo fiēdā imponit (recō ci liari frī tuo) Gor. ſi leſeris ſatiſfaciē do. vel veniā petēdo. ſi oderis rancorē deponēdo. ſi te odit ad amiciciā reuo cādo vn̄ eē cāt. Si cogitatu offendiſti

cogitatu recõciliat᷑. ſi verbis verb᷑. ſi
factis factis (⁊ tūc) p⁹ recõciliatõꝫ vei
ens offeres mu᷒ tuū) gre. mun⁹ ñ ac
cipit᷑ ñ añ diſcordia ab aĩo repellat᷑

¶ Dñica. vij. ¶ Romanoꝝ. vj.

Fratres. Humanū dico ꝓpter in
firmitatē carnis vr̄e. Si ei ex
hibuiſtis mēbra vr̄a ſuire i
mūdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita
nūc exhibete mēbra vr̄a ſuire iuſtic
in ſcificatõe. Cū eĩ ſui eẽtis pc̄ĩ: li
beri fuiſt᷑ iuſticie. Quē ḡ fructū ha
buiſt᷑ tūc in illꝭ: in q̄bꝫ nūc erubeſcit᷑.
Nã finis illoꝝ mors ē. Nūc vo libe
rati a pc̄tõ: ſui āt fcĩ dõ. hētis fructū
vr̄m in ſcificatõe. finē vo vitā et̃nā.
Stipēdia eĩ pc̄cĩ mors. grã āt dei vita
et̃na. in xp̄õ Jhū dño noſtro.

¶ Poſtilla.

Humanū dico. Añ initiū illi⁹ epi
ſtole ſcribit paul⁹ ĩ eo. ca. v. Fra
tres ſui fuiſtis pc̄tĩ. liberati āt nūc a
pc̄tõ: ſui fcĩ eſt᷑ iuſtic. Tūc ſtatĩ ſeq̄t᷑
p̄ñs ep̄la. In q̄ ap̄ls hortat᷑ nos ad
faciẽdū bõ opa ⁊ viuẽdū ſm iuſticiã
d. (hūanū dico) goꝛ. i. q̄dẽ dã leue vo
bis p̄cipio. On⁹ eĩ iuſtic q̄d vult eis ĩ
ponē leue ē ut dr̄ mat. xi. Jugū eĩ meū
(ꝓpt᷑ ĩfirmitatē carnis vr̄e) Caro eĩ ĩ
p̄m̄o creatõis ſuit fortis ⁊ ſana ⁊ obediēs
aĩe ſꝫ p pc̄tm̄ facta ē debilis ⁊ infirma
aggrauās ⁊ dep̄mēs aĩam. vñ Sap. ix.
Corp⁹ aggrauat aĩaꝫ (Sic eĩ exhibuiſ
ſtis mēbra vr̄a ſuire ĩmūdicie) goꝛ.
i. ad ſuiẽdū pc̄tis carnalibꝫ (⁊ iniq̄
tati) i. pc̄tis ſp̄ualibꝫ (ad iniq̄tatē)
i. ad mali ↄſūmatõz (Ita nūc exhibe
te mēbra vr̄a) lr. p bonã ↄſuetudinē
abilitãtes ea (ſuire iuſtic). q. d. ĩ ds̄
leue. ſ. qꝛ ñ pl⁹ labor᷑ req̄rit᷑ ĩ ſuitute
dei q̄ ducit ad glaꝫ. q̄ȝ ĩ ſuitute dia
boli q̄ ducit ad gehēnã (In ſcificatõ
nē) i. ad ſcitat᷑ ↄſūmatõꝫ (Cū eĩ ſui
eſſetis pc̄tĩ: liberi fuiſtis iuſtic) lr. i.
ſpoliati a bono iuſtic (Quē ḡ frcm̄)
i. vtilitatē (habuiſt᷑ tūc ĩ illꝭ) ſupple
pc̄tis (in q̄bꝫ nūc) i. p⁹ penitētiã (eru
beſcit᷑s). q. d. nullã vtilitatē habuiſ
ſtis ſꝫ maxim̄ dãnū. Jõ ſb̄dit (Nã fi
nis illoꝝ) ſ. pc̄tõ ſuiẽtiū (mors ē) ſ.
et̃na (Nūc vo libati a pc̄tõ) lr. p eĩ⁹
dimiſſionē (ſui āt facti dõ) p iuſticie
opatõꝫ (hētis fructū vr̄m) vr̄m. i. vtili
tatē vr̄aꝫ (in ſcificatõꝫ) lr. i. grãꝫ in
p̄ñti (finē vo) ſ. vltim̄ (vitã et̃nã) i.
in futuro glãꝫ et̃nã (Stipēdia eĩ pc̄tĩ)
Vm. i. p̄mīatões q̄ debēt militibꝫ di
aboli (mors ē) ſ. culpe ⁊ dñr et̃ne pe
ne (grã āt dei) i. p̄miū p bono opeĩ
grãꝫ dei factū (vita et̃na ĩ xp̄õ ihū dño
nr̃õ) i. p x̄m̄ ihꝫ dñꝫ nrꝫ tq̄ mediatorē

¶ Euangelium.

In illo tp̄e. Cū turba plĩma eſſet cū
ihū nec hñent q̄d mãducarēt. ↄuoca
tis diſcipulꝭ ait illꝭ. Miſereoꝛ ſup tur
bã qꝛ ecce iã triduo ſuſtinēt me. nec
hñt qd mãducēt ⁊ ſi dimiſero eos ie
iunos in dom̄ ſuã deficiēt in via. Qdã
eñ ex eis delõge venerūt. Et r̄ndeꝛũt eĩ
diſcipuli ſui Vñ iſtos q̄s poterit hic
ſaturare paĩbꝫ in ſolitudie. Et int᷑ro
gauit eos Quot panes hētis. Qui dixe
rūt ſeptē. Et p̄cepit turbe diſcūbē ſu
p t᷑rã. Et accipiēs ſeptē panes grãs
agēs fregit. ⁊ dabat diſcipulꝭ ſuis ut
apponerēt ⁊ appoſuerūt turbe. Et hē
bãt piſciculos paucos ⁊ ipõs bñdixit
⁊ iuſſit apponi. Et mãducauerūt ⁊ ſa
turati ſūt. Et ſuſtulerūt q̄d ſupaucãt
de fragmētꝭ ſeptē ſportas. erãt āt q̄ mã
ducauerãt q̄ſi q̄tuoꝛmilia ⁊ dimiſit
eos.

¶ Poſtilla.

Cvm turba plĩma eſſet cū Jhū.
Marci. viij. Math. xv. Luce. ix
Joh. vj. Hiſtoria h⁹ euãgelij facta
eſt anno xp̄i. xxxij. kal Julij ſabba
to. Luna. xiij. Indictõe. v. Añ initiū
illi⁹ euãgelij ſcribit Math. xv. qꝛ ac
ceſſerūt ad ihꝫ turbe multe habētes
ſecū mutos. cecos. claudos. debiles ⁊
alios multos ⁊ p̄iecerūt eos ad pe
des eius ⁊ curãuit eos ita ut turbe mi
rarēt. Vidētes mutos loq̄ntes ⁊ clau
dos ambulãtes. cecos vidētes magni
ficabãt deū iſrahel. ḡ dic euãm̄ hodi
ernū (cū turba plĩma eēt cū ihū nec
hērēt q̄d mãducarēt) Hec turba ſeq̄
ba᷑ dñm ihm ꝓpter verboꝝ dulcedinē

a ꝑpt' infirmoꝝ ſanationē (cōuocatis
diſcipul' ait ill' Miſereoꝛ ſup turbā)
Ly. h' ꝓdixit apl'is ut ipōs induceret
ad pietatē. (qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt
me) Ly. qꝛ tāti afficiebāt' ad doctri-
nā xp̄i audiēdā ⁊ vidēdū ei⁹ miracl'a
qꝫ ꝑ treſ dies nō redierāt ad loca ꝓꝑia
manētes cū xp̄o in loco deſ'to ⁊ ſb̄ di
uo. ex q̄ ꝑꝫ coꝝ deuotō (nec habēt qđ
māducēt) Ly. qꝛ cibaria q̄ de domibꝫ
ſuis appoꝛtābāt iā erāt cōſūpta. et ideo
pr̄ia die vl' ſc̄dā h' miracl'm nō fec̄. tñ
qꝛ alimēta adhuc hēbāt. tū qꝛ magl'
appuit qñ ei⁹ vict⁹ omnino defuit (⁊ ſi
dimiſero eos ieiunos in domū ſuā de
ficiēt ī via. Quidā ei ex eis delōge ve
nerūt). Jaco. Illi delōge venīūt q̄ de
pcc̄is ad deū ſe ↄūtunt. vñ pſ̄. cxviij
Lōge a pc̄tōrib⁹ ſalus ē' (Et rñderūt
ei diſcipuli ſui. Vñ illos q̄s poterit h'
ſaturare panib⁹ in ſolitudine?) q. d.
loc⁹ iſte deſert⁹ ⁊ ville multū diſtant
⁊ iō nō poſſum⁹ ꝑ humanā ꝓuidētiā
talia hēre (Et interrogauit eos Quot
panes hētis? Qui dixerūt Septē) qđ
cāt q̄i nihil r̄ſpectu tāte multitudis
Remigi⁹. Nō interrogat dñs q̄ſi ne
ſciēs quot panes haberent. ſ; ad hoc
cū rñderunt ſeptē: quo pauciores di
cerēt panes. eo magis miraculū diſ
famaret' et notius fieret (Et precepit
turbe diſcūbere ſuper terrā Et accipi
ens ſeptē panes grās agēs fregit)
Multiplicauit aūt xp̄s panes Pr̄io
bñdicēdo. per qđ inſtruimur qꝫ cibū
bñdicere debem⁹. Sc̄do frangendo. ad
innuendū qꝫ in noſtris ↄuiuiis pau
peribus panē frangere debem⁹. Ter
cio gratias agendo. ad innuēdū qꝫ i
noſtris refectōibus gratias agere
debemus. vnde Remigi⁹ ſup Math.
In eo qꝫ grās egit. nobis reliquit
exemplum ut de omnibus donis do-
nis celitus collatis grās referam⁹
(⁊ dabat diſcipul' ſuis ut apponerēt
et appoſuerūt turbe) vñ Beda. qꝫ dñs
diſcipulis dedit panes ut apponerēt
turbe. deſignat qꝫ ſpūalis ſciētie do-
na tribuit apl'is ⁊ ꝑ eoꝝ miniſteriū
voluit ecc'ie vite cibaria diſtribui (⁊
hēbāt paucos piſciculos ⁊ ipōs bene-
dixit ⁊ iuſſit apponi) Vñ notādū qꝫ
dñs dedit eis panes. ⁊ panis eſt cibꝫ
q̄ ſuſtētat' vita ⁊ ſignificat verbū dei
et dedit eis piſces ad cōdimētū cibi.
ꝑ q̄s ſignāt' exēpla. ⁊ ita dñs deſig-
nauit qꝫ pani id eſt vbo dei addēdū ē
ↄdimentū boni exempli Magis eni;
ſuadēt exēpla q̄ vba (⁊ ſuſtulerūt qđ
ſupauerat de fragmentis ſeptē ſpoꝛ
tas) Jaco. Voluit aūt xp̄s ut collige
rēt fragmēta Pr̄io ꝓpter exēplū. in h'
dat' nobis exēplum. ut ea q̄ nobis ſu
pſūt: vl' etiā ea q̄ nobis ieiunādo ſb̄
trahim⁹: paupib⁹ erogem⁹. Vñ Au
gu. De tuo ieiunio fames paupis ſa
ciet. Sc̄do ꝓpter documentū ut ex hoc
inſtruamur. qꝫ ill' q̄ ſūt miſericoꝛdes
paupib⁹ tpalia multiplicāt'. hoc pꝫ
tercio Regū. xvij. In vidua q̄ heliā
pauit. cui dñs farinā multiplicauit
⁊ oleū (Erāt aūt q̄ manducauerāt q̄ſi
q̄tuoꝛ milia) ſ. viri exceptis mulieri
b⁹ ⁊ puulis. q̄ in lege nō numerant'
(⁊ dimiſit eos) ſ. redire ad ꝓpria.
Circa pñs euāgeliū vbi dr̄. Accepit
ih̄s ſeptē panes: eſt diligēt' notādū
qꝫ hec refectio differt ab illa de quinqꝫ
panibꝫ oꝛdeaceis ⁊ duob⁹ piſcibus.
quā ponit Johēs in euāgelio ſuo q̄u
tū ad ſex. Primo qꝛ ibi fuerūt q̄nqꝫ
panes. hic vero ſeptē. Sc̄do qꝛ illi fue-
runt oꝛdeacei. iſti vero triticei. Tercio
qꝛ fuerūt ibi duo piſces ſolū. hic vero
plures l; pauci ⁊ pui. Q̄rto qꝛ illi ſe
derūt ſup fenū. iſti vero ſup terrā Q̄ui
to qꝛ ibi fuerūt q̄nqꝫ milia hōim ad
māducādū. h' vero q̄tuoꝛ milia. Sex
to qꝛ de ill'. xij. cophini fragmentoꝝ
fuerunt eleuati. h' aūt. vij. ſpoꝛte fue-
runt eleuate plene.

Dñica. viij. Rō. viij.

Fr̄es. Debitores ſum⁹ nō carni
ut ſm carnē viuam⁹ Si eī ſm
carnē vixerit': moꝛiemi. Si aūt
ſpū facta carnis moꝛtificauerit': vi
uet'. Quicūqꝫ eī ſpū dei agūt'. hij fi-
lij dei ſūt. Nō eī accepiſt' ſpm̄ ſuitut'

iterꝝ in timorē: ſꝫ accepiſtis ſpm̄ ad⸗
optōis filioꝝ in q̄ clamam⁹ abba pr̄
Ipſe eni ſpūs teſtioͫ reddit ſpūi nr̄o
q̄ſ ſumus filij dei. Si āt filij: ⁊ hedes.
Hedes q̄dē dei. coheredes āt xp̄i.

Poſtilla.

Debitores ſum⁹. Añ initiū illius
ep̄le ſcrib̄t paul⁹ d. Qui eni ſɓm car
nē ſūt: q̄ carnis ſūt ſapiūt Qui vo ſɓm
ſpm̄ ſūt: q̄ ſūt ſpūs ſentiūt. nā pru⸗
dētia carnis mors ē. Prudētia āt ſpi
rit⁹ vita ⁊ pax Qm̄ ſapia carnis ini
mica ē deo. Tūc ſeq̄t pn̄s ep̄la i q̄ ap̄ls
hortat̄ nos ad mortificatōꝫ carnis ⁊
ad imitatōꝫ ſpūs p rōes ut ſɓm ſpm̄
viuam⁹ ⁊ ad hᷓ adducit rōnes .ſ. ꝓpt̄
debitū ⁊ ꝓpt̄ futuꝛe mercedis magtudi
nē vn̄ dᷓt (Frēs. debitores ſum⁹) .ſ. ſpi
rituiſcō vl̄ dōi ꝓpe (nō carni ut ſcd̄m
carnē viuam⁹) .i. in voluptatibꝫ car⸗
nis (ſi eni ſcd̄ꝫ carnē) gor .i. ſcd̄ꝫ carnis
voluptates (vixeritis) vita corpali
(moriemī) morte ſpūalia eē etnā (Si
āt ſpū) .i. rōne (facta) .i. opa (carnis
mortificaueritꝭ) penit⁹ ea abijciēdo ⁊
fugiēdo (viuetꝭ) vita ſpūali. hᷓ in iu⸗
ſticia ⁊ i futuro i gl̄a (Qcūq̧ eni ſpū
dei agūt) gor .i. regūt (hij filij dei ſt̄)
ſuiētes eni ī tiore ſuili ſꝫ ex tiore filia
li (nō eni accepiſtis ſpm̄ ſuitutꝭ iterꝝ
in tiore) ſic in veteri lege q̄ fuit lex tio
ris (ſꝫ accepiſtis ſpm̄ adoptōis filio
rū dei) .i. ſpm̄ſcm̄ datorē bonorum p
quē fit adoptio filioꝝ dei q̄d ex boni⸗
tate ē et mia dei (in q̄ clamam⁹ abba
pr̄) L. p. duo ſūt noīa ſignificātia idē
vnū hebraicū. alterꝝ latinū. ad ſigni
ficādū duplicē dei p̄rnitatē. Vna eſt
cōis bonis ⁊ mal̄. qr̄ pr̄ eſt p creatō⸗
nē oīm hoīꝫ Alia ſpūal̄ q̄ pr̄ ē p grā
adoptōꝫ de q̄ hᷓ ſbdr̄ (Ipſe eni ſpūs te
ſtimoniū redd̄t ſpūi nr̄o) Cū eni ſpūs
nr̄ p ſpm̄ſcm̄ bonū agit: q̄d ē ſigͫ di
uine filiatōis. hᷓ āt ſig̃ q̄ſi q̄dā teſti⸗
mo⁰ eū ctificat (q̄ſ ſum⁹ filij dei) vm.
nō p naturā ſic xp̄s ſꝫ p adoptōꝫ per
ſpm̄ſcm̄. (Si āt filij dei) gor. ſum⁹ (et
hedes) erim⁹ (hedes q̄dē dei) c⁹ btitu
dine fruim̄ (coheredes aūt xp̄i) in q̄ ⁊
cū quo btī erim⁹

Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. ſ. Attēdite a falſ
ꝓphis. q̄ veniūt ad vos in veſtimētꝭ
ouiū. intriſec⁹ āt ſūt lupi rapaces. a
fructibꝫ eoꝝ cog̃ſcetꝭ eos Nūq̄d colli
gūt de ſpinis vuas ā de tribul̄ ficūs
Sic oīs arbor bō. fruct⁹ bonoſ fac̄. Ma
la āt arbor fruct⁹ malos fac̄. Nō pōt
āt arbor mala fruct⁹ bonoſ facē. neq̧
arbor bō fruct⁹ malos facē Oīs arbor
q̄ nō fac̄ fructū bonū excidet̄ et ī ignē
mittet̄ Igit̄ ex fructibꝫ eoꝝ cog̃ſcetis
eos. Nō oīs q̄ dicit m̄ dn̄e dn̄e. intr̄⸗
bit in regͫ celoꝝ ſed q̄ facit volūtatē
p̄ris mei q̄ in celis eſt: ipē intrab̄t in
regnū celoꝝ.

Poſtilla.

Attendite a falſ ꝓphis Mat. vij
Lu. vj. Hiſtoria h⁹ euāgelij fa
cta ē Anno xp̄i. xxxj. ij. id⁹ Julij feria
v. Luna. xvj. Indcōe. iiij. Añ initiū
illi⁹ euāgelij ſcrib̄t Mathe⁹ in eo. ca.
q̄ſ xp̄s dixit diſcipul̄ ſuis. Oīa q̄cūq̧
vultꝭ ut faciāt vobᷓ hoīes ⁊ vos facite
eis. Hec ē eni lex ⁊ ꝓphe. Intrāte p an
guſtā portā qr̄ lata ē porta ⁊ ſpacōſa
via q̄ ducit ad ꝑditōeꝫ ⁊ multi ſūt q̄
intrāt p eam. q̄ꝫ āguſta porta ⁊ arta
via ē q̄ ducit ad vitā ⁊ pauci ſūt q̄ in
ueniūt eā Et poſtmodū ſtatī ſeq̄t eu
āgeliū hodiernͫ Attēdite a falſ ꝓphe
tis. In hᷓ euāgelio docet dn̄s fideles
ſuos ſibi diligēt̄ caue a falſ ꝓphis ⁊
pūſis xp̄ianis q̄ vbis ꝯfitēt̄ deū ⁊ fa
ctis negāt ſꝫ dicit (Attēdite) diligēt̄
(a falſis ꝓphis) Gor .i. a deceptoribꝰ
hētics ypocritis ⁊ a falſ xp̄ianis et
hmōi. Et hᷓ iō ne tales corrupta vita
ſua ⁊ mal̄ moribꝰ fideles alliciāt ad
mala. et ſingulariter āmonet eos ca
ue ſibi ab ypocritꝭ d. (qui veniūt ad
vos in veſtimētis ouiū) .i. ſb ſiltōne
exteriori ſcitatꝭ (intriſec⁹ āt ſūt lupi ra
paces) qr̄ iteri⁹ ſt̄ pleni malo. ſilan
tes exteriorē ſcitatē ꝓpt̄ inanē gl̄am
⁊ mundanā laudē. aut ꝓpter tempa
lia aliq̄ cū alioꝝ dāno (A fructibꝰ eo
rū) .i. opibꝫ (cog̃ſcetis eos) .ſ. finalit̄

q2 ypocrite ⁊ heretici diu latere non
pñt qn erūpāt in aliq̄ ſigno p qd ſe
ꝓdāt. q2 ſic nūq̄ vl vix pt ignis ac-
cēdi q fumū nō emittat. ſic violator
vix pt diu latē qn ſigno. vbo. vl ope
re. ſeip̄z oñdat (Nūqd colligūt de ſpi
nis vuas) ⁊ opa iuſticie (ā de tribul
ſicꝰ) .ſ. hūiꝰ ꝯſuſatōnis ad deū (Sic
oīs arbor bō) .i. bō hñs bonā volūtatē
(fructꝰ bonos facit) Lu. q2 tal' ut ſic
ſp facit opꝰ bonū. vñ Orige. arbor bō
eſt bonꝰ bō hñs bonā volūtatē. radi-
ces ſūt cogitatōes. folia vba. fructꝰ
opa. Notādū q bō bonꝰ pt bonā vo-
lūtatē deſerere ⁊ ſic mala arbor fieri.
vbi grā Judas q̄diu ī vocatōe apli
ca pmāſit. bō arbor fuit ⁊ poſtmodū
malū fructū ptulit qñ xp̄m tradidit.
Magdalena in primis mala arbor
fuit qñ peccauit. et poſtmoduz bona
arbor. qñ penituit ⁊ ſic tūc bonū fru-
ctū ptulit. (Omis arbor q̄ ñ facit fru
ctū bonū excidet) Gor. ⁊ cōſortio om
niū btōꝝ qd eſt grauiſſimū in dāna
tis ſupplicīū (⁊ in ignē mittet) .ſ. ge
henne Criſ. Que ſūt pene. excidi. ⁊ ī
ignē mitti. Igit (ex fructibꝰ eoꝝ cog
noſcetis eos) .ſ. ī futuro. quāuis he-
retici ⁊ ypocrite ⁊ falſi xp̄iani in hoc
ſeculo quādoq3 nō plene cognoſcāt
tñ pacto pñti ſeclo ex fructibꝰ ⁊ ex fi
nalibꝰ eoꝝ p̄miis ⁊ retributōibꝫ mani-
feſte cognoſcūt q̄les fuerūt (Nō oīs
q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in reg
nū celoꝝ) Semel dicit q̄ credit corde.
Bis q̄ etiā fidē cōfitet ore. ſꝫ nō ope-
⁊ talis nō intrabit regnū celoꝝ (ſꝫ q̄
facit volūtatē pr̄is mei q̄ in cel' ē) ⁊ q̄
hꝫ verā fidē xp̄i in corde ⁊ eādē ꝯfitet
ore. ⁊ cū hꝫ opa' opa ad fidē ptinētia
⁊ maxime q̄ ſuat mādata dei. tal' di
cit ter dñe. ⁊ talis facit volūtatē dei.
⁊ ſic ꝯñr (ipſe intrabit in regnū celo
rū) ut3 Mat. xix. Si vis ad vitā ingre
di ſerua mādata (Circa pñs euāge
liū. vbi dr. Omis arbor bona bonos
fructꝰ facit Notādu3. q hugo de p̄to
dicit. q opꝰ virtutis dic' bonū ꝓpter
quinq3. Primo q2 eſt a bono ſcʒ deo

hoc pʒ. q2 ipſe eſt optimū ⁊ ſūmū bo
nū ut pʒ yſaye. xxvj. Omia opa no
ſtra opatus es in nob dñe. Opa ma
la ſunt a dyabolo inſtigāte ⁊ a mala
volūtate opantis. ut pʒ Jo. viij Me
dax eſt ⁊ pat' eꝰ. Scdō q2 pcedit de lo
co bono ſcʒ de celo. ut3 Jacobi. j. Om
ne datū optimū ⁊ oē donū pfectuʒ
deſurſū eſt ⁊c̄. Itē pcedit de corde bo
no. ut3 Mat. xij. Bonꝰ homo de bono
theſauro cordis ſui profert bonū Ma
lū autē opꝰ de malo pcedit .ſ. de regi
one demonuʒ. de ꝯcupiſcētia carnis.
⁊ de malicia mūdi. ut3 p̄ma Joh. v.
Totus mundꝰ in maligno poſitꝰ eſt
Tercio q2 facit hoieʒ bonū. Nihil enī
eſt qd facit hoieʒ bonū niſi opꝰ vtutꝪ
neq3 dignitas. neq3 diuitie. neq3 ſciē
tia. neq3 aliq̄d aliud. vnde Ariſto. ij
Ethic. Virtꝰ ē q̄ hñteʒ bonū facit. ⁊
opꝰ eꝰ laudabile reddit Malū āt opꝰ
hoieʒ malū facit q̄ tñ nāliť bonꝰ ē. ut
pʒ Oſee. ix. Facti ſūt abominabiles
ſicut ea q̄ dilexerūt. Quarto bonum
opꝰ oibꝰ placet. ⁊ ſapit habētibꝰ rec
tū ⁊ non infectū guſtū. nā bonū ē qd
oēs hoies appetūt. vñ Boe. de ꝯſo-
phie me. xj. li. iij. Mētibꝰ hoim natu
ralit' inſita ē cupiditas veri boni ⁊c̄.
Etiā ipſis mal' bonū opꝰ videt' bonū
q̄uis interdū ꝓpter corruptionē guſ
tus nō ſapiat ipſ mal'. vñ pʒ q bonū
opꝰ dōn hominibꝰ placet. ut pʒ Eccl'i.
xlv. Dilectꝰ deo et hominibꝰ moyſes q2
ſcʒ bonꝰ erat ⁊c̄. Malū āt q̄ oibꝰ diſ-
plicet ⁊ etiā ipſ malis qñ rōne vtū
tur ⁊ redeūt ad ſeipſos. Quito q2 ad
locū bonū ducit ſcʒ ad celum q̄ eſt lo
cus beatoꝝ. ut pʒ Math. xxv. Veni-
te bñdicti patr' mei poſſidete ⁊c̄ Mala
autē opa ad malū locū ducunt. ſ. ad
infernū. ut pʒ Lu. xvj. Mortuꝰ eſt di
ues ⁊ ſepultꝰ in infern. vñ et Math.
xxv. Ite maledicti in ignē eternuʒ.

Dñica. ix. ⁊ .j. Coꝛ. x.

Fr̄es. Nō ſimꝰ ꝯcupiſcētes ma
lorum. ſic ⁊ illi concupierūt.
Neq3 ydolatre efficiamini: ſi
cut quidam ex ipſis. quēadmodum

ſcptū eſt. Sedit ppl's mādu cāre ⁊ bi
bere. ⁊ ſurrexerūt ludē. Neq; fornice-
mur ſicut qdā ex ipſ fornicati ſūt. et ce
ciderūt vna die viginti tria milia. Neq;
tēptem9 xp̄z. ſicut qdā eo⁊ tēptauerūt
⁊ a ſerpētibz eo⁊ perierūt. Neq; mmura
ueritis: ſicut qdā eo⁊ murmurauerūt. et
perierūt ab exterminatore. Hec āt oia in
figura ↄtīgebāt ill'. Scripta ſūt āt ad
correptōe; nrā;: in qs fines ſclo⁊ de
uenerūt. Jtaq; q ſe exiſtimat ſtare. vi
deat ne cadat. Tēptatō vos n̄ appre-
hēdat n̄ hūana. Fidel' āt de9 eſt q nō
patiet' vos tēptari: ſup id qd̄ poteſt'
ſ; faciet cū tēptatōe ⁊ puentū: ut poſſi
tis ſuſtinere. ¶ Poſtilla.

Non ſim9. Pro intellcū illi9 epl'e
attēdē o; bn̄ficia ppl'o iudaico i
deſto exhibita a dō. ſ. trāſitū p mare
rubr. defenſiōz colūne. cibatō; māne
⁊ ſic de alijs q oia de9 eis miraclo ſe ex
hibuit. Jpſi āt de tāt' bn̄ficijs ingrati
exn̄tes ↄcupierūt carnes cōedere puſ-
pēdētes māna. Jtē idolatriā ↄmiſerūt
adorādo vitulū. Jtē fornicati ſūt cum
madianit' ↄ pceptū dn̄i. Jtē ↄ moiſe
⁊ aaron mmurauerūt ⁊ ſic de alijs. Et
ideo plagas i hodierna epl'a expſſas
incurrerūt. Monet g̃ nos ſcūs paul9 i
hodierna epl'a ne t'lia faciam9. q; ſi
ſiles fuerim9 in culpa. erim9 eis ſiles i
pena. g̃ dic. (Frēs. n̄ ſim9 ↄcupiſcētes
malo⁊) q ad effectū (ſicut illi ↄcupierūt)
de qbz dr̄ pſ. lxxvij. ⁊ ↄcupierūt ↄcupi
ſcētiā i deſto et Nu. xj. dr̄ q; vulg9 p
miſcuū flagrauit deſiderio carniū. q. d.
Nō peccem9 ſicut ⁊ illi. ne ſile puniam̄
ſicut ⁊ illi (Neq; ydolatre efficiamini)
Vin. honorē ſoli dō debitū: ydol'a cre
atur' nullo9 exhibeat' (ſicut qdā ex ip-
ſis) .ſ. ex filijs iſrl' fuerūt q ſibi vitulū
ↄflatilē fecerūt ⁊ ip̄; p deo adorauerūt
ut h̄r Nu. xxv. (quēadmodū ſcp
tū eſt) Exo. xxx. (Sedit ppl's māducarē
⁊ bibere) corā idolo .ſ. vitulo (⁊ ſur-
rexerunt ludere) .i. ludos facere ſicut
choreas in venerationē ydoli. Nōn
q; ſicut olim fuerūt diuiſa idola int' inſi
deles ita ⁊ nūc int' xp̄ianōs. q; aliq co

lūt diuitias aliq hōres aliq corpiſ de
licias aliq pueros ⁊ vxores. vn̄ Au-
guſ. ab hoie colit' qd̄ p̄ ceter' diligit'
(Neq; fornicem̄) Vin. i. actū luxurie
ſū extra ppriā ↄiugē nullomō ↄpetre
m9 (ſicut qdā ex ipſis fornicati ſūt)
Ly. cū mlierib9 madianitis ut h̄r
Nume. xxv. (⁊ ceciderūt vna die vi-
ginti tria milia) Ly. nec ē hoc ↄ id qd̄
dr̄ Nume. xxv. q; ceciderunt viginti
qtuor milia q; minor nūs icludit' in
maiori. ⁊ ideo cōcludi9 qd̄ verū eſt de
maiori ē etiā de minori (Neq; tēpte
m9 xp̄m) Hoi. diffidēdo de ei9 potētia
(ſicut qdā eo⁊ tēptauerūt) .ſ. deū vel
xp̄m in moiſe dicētes ill' pſ. lxxv.
nūquid poterit parare mēſā in deſto
(⁊ a ſerpētibz perierūt) q; dn̄s irat9 mi
ſit ↄ eos ſerpētes ignitos ⁊ quēcūq;
morderūt ſtatim moriebatur donec
moyſes ex iuſſu dn̄i ſerpētē eneū erex
it ad cui9 aſpectū ſanabāt: ut habet'
Nume. xxi. Neq; mmurauerit') ſcz
ↄ deū vl' platos ei9 (ſicut qdā eo⁊ m̄
murauerūt) ↄ moyſen. Nume. xvj.
⁊ Exo. xvj. murmurauit omnis con
gregatio filiorū iſrahel ↄtra moyſen
(⁊ perierūt ab exterminatore) .i. ab
angelo eos percutiente extra termīos
terre pmiſſionis (Hec autē in figu-
ra ↄtingebāt illis) .i. ad deſignandū
q; ſic vl' grauius ſiet nobis ſi fuerim9
ſiles eis. Jdeo ſubdit' (Scripta ſunt
autē ad correptōem nrām) Vin. pu-
nitōes ⁊ pene inflicte iudeis in vete
ri teſtamento ſūt ſcripte ad noſtra;
correctōem. ut viſis vl' auditis illis
penis: caueamus pctā cōſilia. ne in
illas vl' maiores penas incidamus.
(in qs fines ſeculo⁊ deuenerūt) Ly.
.i. in nos q ſumus iam in ſexta etate
ſeculi ⁊ durāt vſq; i finē mūdi (Jtaq;
q ſe exiſtimat ſtare) Vin. i. opinat' ſe
eſſe in grā ſiue i caritate dei (videat)
.i. caueat (ne cadat) .ſ. ab illa grā p
pctm̄ mortale (Temptatio vos non
apprehēdat niſi hūana) Vin. q. d. Si
tēptatio inſurgit in vobis. videat' q;
vos n̄ apprehēdat p ↄſenſū q; ſi ↄſēſū

adhibuerit nō ē tēptaͦ hūana ſꝫ dia
bolica. vñ gre. i paſtoꝝ. Hūanū ē in
corde tēptatōꝫ ꝑpeti. demoiacū vo in
tēptatōis ētamie ſupari (fidel' āt de⁹
eſt) in ꝓmiſſis iplendis (q̄ nō patie
tur vos tētari ſup id qđ poteſtis) q̄r
ꝓmiſit adiutoriū in tēptatōib⁹ poſſi
tis ſi fideli' recurrāt ad ipm (ſꝫ faciet
cū tēptatōe et ꝓuentū) vos adiuuā
do vt ipa tēptatō vobꝫ ꝓueniat ad au
gmētū meriti p ei⁹ ſupatōꝫ (ut poſſi
tis ſuſtinē) Vm. Ne cadat' in pctm
a in ꝯſenſū. vñ aug. diabol⁹ pleruq̄
vult nocē a nō pōt q̄r ptās ei⁹ eſt ſb
ptāte dei. Nā ſi tātū poſſꝫ nocē diabo
l⁹ q̄ntū vellet aliq̄s iuſtoꝝ ñ remanēt

Euangelium.

In illo tēpe. D. J. d. ſ. Parabolā hanc
Homo q̄dā erat diues q̄ hēbat villi
cū. a hic diffamat⁹ ē apđ illū q̄ſi diſſi
paſſꝫ bō illi⁹ Et vocauit eū. a ait illi.
Quid hͦ audio de te? redde rōēꝫ villi
catōis tue. Jā eī nō poterꝭ villicare.
Ait āt villic⁹ intꝰ ſe Qđ faciā q̄r dñs
me⁹ aufert a me villicatōꝫ? Fodē nō
valeo. mēdicaē erubeſco. Scio q̄d fa
ciā ut cū amot⁹ fuero a villicatōe. reci
piāt me ī domos ſuas Cōuocatis itaq̄
ſingul' debitorib⁹ dñi ſui: dicebat pͦ
Quātū debes dño meo? At ille ait Cē
tū cados olei. Dixitq̄ illi Accipe cau
tionē tuā a ſede cito. ſcribe q̄nq̄ginta
Deinde alio dixit Tu vo q̄ntū debes?
chorob Qui ait. Cētuꝫ ~~cados~~ tritici. Ait illi.
Accipe lrās tuas a ſcribe octogita Et
laudauit dñs villicū iniq̄tat' q̄r pru
dēt' feciſſꝫ. q̄r filij hͧ ſcli prudētioēs fi
lijs lucis in gñatōne ſua ſūt. Et ego
dico vobꝫ Facite vobis amicos de mā
mona iniq̄tat'. ut cū defecerit' recipi
ant vos in eterna tabernacula.

Poſtilla.

Homo q̄dā erat diues. Luc. xvj
Hiſtoria h⁹ euāgelij facta ē An
no xpi. xxxij. v. kal. octobris. dñica
luna. xiij. indictōe. v Añ initiū pñt'
euāgelij ſcribit ſcūs Lucas de filio ꝓ
digo q̄ diſſipauit oēꝫ ſbām ſuā viuē
do luxurioſe a poſtmodū cepit egere
et cupiebat iplere ventrē ſuū de ſili
q̄s q̄s porci mādu cabāt. a nemo il
li dabat. q̄ ſurgēs venit ad prēꝫ ſuū
dicens. Pat' peccaui in celū a corā te
iā nō ſū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Quo
pr̄ cū gaudio ſuſcepit eū a fecit ꝯuiui
um ſolēne dicēs. Hic fili⁹ me⁹ mor
tu⁹ erat a reuixit. pierat a inuēt⁹ eſt.
Hoc euāgeliū legit' ī q̄drageſiā ſab
bato añ dñicā. Oculi mei Tunc poſt
modū ſeq̄t' euā. hodiernum (Homo
q̄dā) Ly. id ē ipē de⁹ ꝑ nobis hūana
tus (erāt diues) q̄r ipſi⁹ ſūt celū a ter
ra a oia in eis ꝯtēta. vñ pſ. xxiij. Dñi
eſt t'ra a pleitudo e⁹ orbis t'rarū vni
uſi q̄ habitāt in eo (q̄ hēbat villicū)
Ly. i. diſpenſatorē cui tradidit bona
tēpalia ad diſpēſādū a ſic q̄libꝫ hō ē
villic⁹ dei. eo q̄r de⁹ cuilibꝫ homi ꝯmit
tit gubernādas a ad voluntatē dñi ſui
diſpēſādas t'plices res. ſ. res tpales
corp⁹ a aīam. et hͦ eſt ꝯtra illos q̄ di
cūt Ego ſū dñs oim facultatū mearū
vñ Ambro. Bona hōis nō ſūt q̄ ſecū
ferre non pt (a hic diffamat⁹ ē apđ
illū. q̄ſi diſſipaſſꝫ bona illius) qđ fre
q̄nter ꝯtīgit q̄ndo q̄s maleutit' bñs
q̄ ei a deo cōmiſſa ſūt. ſ. exponendo in
ſupbia. in crapula. ī luxuria. a ſic de
alijs. vel vires ſui corpis in pctis cō
ſumit (Et vocauit illum) Goꝛ. vocat
dñs q̄libꝫ hoieꝫ inſpiratōib⁹ inte
ri⁹ p̄dicatōib⁹ exteri⁹ bñficijs flagel
lis a incutiēdo terrorē extremi iudi
cij a terrorē eterne dānatōis (Et ait
illi. Quid hͦ audio de te?) q̄ſi diceret
eſt ne hoc verū. diſſipaſti tēpalia. in
q̄naſti corp⁹. a aīam in peccatis occi
diſti? (Redde ratōēꝫ villicatōis tue)
qđ erit in morte hōis. tunc eñi opor
tet hominē reddere rationē de oibus
ſibi cōmiſſis vſq̄ ad vltimū quadrā
tē (Ait āt villic⁹ intꝰ ſe. Quid faciā)
Sic peccator intra ſe cogitare debet.
quid faciā ut eternam damnationē
euadam (q̄r domin⁹ me⁹ aufert a me
villicationem) id eſt diſpenſatōem
omniū rerum mihi cōmiſſarū. quia
tunc ampli⁹ non erit temp⁹ merendi

necq̄ penitendi (Fodere nō valeo · mē
dicare erubeſco) Cōſiderandū eſt ꝙ
in alia vita homo nō pōt bona opari
q̄b⁹ mereaꝛ ⁊ iuueꝛ ad glaꝫ · nec pōt
mēdicare · i · orando obtinere tūc veni
am pctōꝝ aut augmētuꝫ glē · qꝛ tpˢ
pn̄tis vite ꝯpaꝛ eſtati · alia vero vita
· ſ · futura eſt ſilis hyemi · qꝛ que ho
mo hic ſeminat ibi ⁊ metet (Scio q̄d
faciā ut cū amot⁹ fuero a villicatōe)
id eſt cum p mortem ſubtractus fu
ero a preſenti vita in qua pōt homo
mereri vel demereri (recipiant me in
domos ſuas) · i · p coꝝ ſuffragia ⁊ me
rita recipiāt in vitā btāꝫ in regnū ce
loꝝ q̄ dom⁹ pauperū eſt · ut pꝫ Mat ·
v · Btī pauperes ſpū q̄m ipōꝝ eſt re
gnū celoꝝ (Cōuocatis ſinguliˢ) gō ·
⁊ ſingulati debitoribꝫ dn̄i ſui (Singu
lati eos alloq̄baꝛ ut q̄libꝫ reputaret
ſibi factū bn̄ficiuꝫ ſpeciale neſciēs ꝙ
alij eē facta eſt relaxatio · Scdō ne in
dignareꝛ aliq̄s ipſoꝝ · ꝙ plus remit
teret alij q̄ ſibi · nec relaxat totuꝫ ut
magis lateret dn̄ꝫ ſuū (dicebat pmo
Quātū debes dn̄o meo? At ille dixit
Centū cados olei) Beda · cados grece
eſt anfora latine cōtinēs tres vrnas
(Dixitq̄ʒ illi Accipe cautōꝫ tuā) gō ·
cautio eſt inſtrumētū qd̄ ad cautē
lā de ꝯtractu debiti ꝓpria manu ſcptū
eſt · qd̄ alio nomie dr̄ cirographū (⁊
ſede cito ſcribe q̄nq̄ginta) ⁊ ſic dimi
diā ptē ānualiū redditiuū ei dimiſit
(Deīn alio dixit · Tu vo q̄ntū debes?
Qui ait · Centuꝫ choros tritici) Gō ·
chorus triginta modios implet · ⁊
chor⁹ eſt mēſura aridoꝝ · cados liq̄do
ruꝫ (Ait illi Accipe lrās tuas ⁊ ſcribe
octoginta) Gō · ⁊ ſic q̄ntā ptē debi
toꝝ dimiſit ei · Preco ſi⁹ āt eſt ſuſten
tamētū oleū q̄ triticū · io̅ ꝓponit debi
torē olei debitori tritici (Et laudauit
dn̄s villicū iniq̄tatis) · i · villicū ini
quū Villic⁹ fuit iniqu⁹ duplici iniq̄
tate · pmo · qꝛ bona dn̄i ſui diſſipauit
ſcdō qꝛ de reſiduo furat⁹ eſt · Lauda
uit eū · nō ſimpliciꝛ ſꝫ ſcd̄m q̄d qꝛ ut dꝛ
Glo · Nō laudauit eū de fraude · ſed de

prudētia · qꝛ ſibi puidit in poſteꝝ (qꝛ
filij hu⁹ ſeculi) Lyra · i · hoīes tpalibꝫ intē
ti (prudētioēs) · i · magis aſtuti ſūt ⁊
feruidi in tēpalib⁹ negocijs agēdis
(q̄ filij lucis) · i · q̄ hoīes ſpūalib⁹ de
putati ſint in negotijs ſpūalib⁹ · ⁊ h̄
videm⁹ ad ſenſū freq̄nꝛ accidē Cuius
vna ratio eſt corruptō naturē · ꝓpter
quā hō pnior ē ad malū q̄ ad bonū ·
Alia rō eſt qꝛ bona tpalia ſūt ſenſi
bilia ⁊ io̅ forti⁹ mouēt aīm · qꝛ ſꝫ Are
ſto · pn̄s obiectū mouet ſenſuꝫ (Ego
dico vobis) Hic dn̄s pabolā iſtā ad
aptat ad nrāꝫ eruditōꝫ ⁊ ſalutē ⁊ ad
eleōſinaꝝ largitōeꝫ (Facite vob̄ ami
cos) · i · paupes ⁊ bonos hoīes ⁊ eē ſā
ctos āgelos (de mām̄ona iniq̄tatis)
Mām̄ō eſt demō tēptans de diuitijs
male acq̄rēdis · Dicuꝛ āt diuitie mā
mona iniq̄tatꝭ qꝛ freq̄nꝛ ad iniq̄tatē
inducūt · qꝛ faciūt hoīeꝫ ſupbire ineb
ri · luxuriari ludē · tꝭ · Aug⁹ · Omis
diues ā eſt iniqu⁹ ā heres iniq̄tatis
Itē qꝛ raro ſiī pctō acq̄ruꝛ · vn̄ apl̄s
Qui volunt diuites fieri incidūt ī la
q̄os diaboli · Itē qꝛ ineq̄liꝛ poſſidenꝛ
ab hoīb⁹ · nā vn⁹ in ipſis abūdat · ce
ali⁹ penuriā ā nihil de ipſ̄ hꝫ (ut cū defe
ceritis) Ly · a pn̄ti vita (recipiāt vos in
eterna tabnacla) · i · p ſua merita ⁊ ſuf
fragia impetrēt apd̄ deū vos finaliꝛ
recipi ī btāꝫ vitaꝫ Ciꝛ pn̄s euāgeliū
vbi dr̄: facite vobis amicos de mām̄o
na iniq̄tatꝭ Nōndū ꝙ q̄tuor modis
poſſum⁹ nobis facē amicos cuꝫ reb⁹
tpalibꝫ · Prio cū integre reſtituūꝛ he
redibꝫ ea q̄ p rapinā vꝭ p furtū male
hita ſūt · ⁊ humiliꝛ petiꝛ remiſſio de
iniuria eis illata de faciēdo reſtitutōꝫ
Scdō cū ignoraꝛ cui reſtituaꝛ ⁊ tūc de
ꝯſilio ꝯfeſſoris paupibꝫ erogeꝛ Ter
cio cū q̄s ꝯtra inſtitutōnē ecce lucraꝛ
ut laborādo diebꝫ feſtiuis vel aliꝛ · ita
ꝙ nō teneꝛ ad reſtitutōnē · tūc eīn fa
cienda eſt medicina vnde facta ſūt vul
nera · ⁊ dāda eſt de h̄ elemoſina pau
peribꝫ · Quarto faciendi ſūt amici de
diuitijs que inique ſeruantur cū ni
mia tenacitate · Pōt enīꝫ q̄s dānari

eo ꝙ nō dat ſua. ut patȝ Math. xxv.
Diſcedite a me maledicti in ignē eter-
nū. Eſuriui ꝛ non dediſtis mihi mā-
ducare. Vñ diues epulo dānatꝰ eſt
ꝗꝛ nō dedit ſua. ut patet Luce. xvi.

Dñica. x. Ep̄la. Corin. x.

Fratres. Scitis qm̄ cū gētes eētis
ad ſimulachra muta ꝓut du-
cebamī eūtes. Jdō notū vobis
facio. ꝙ nemo in ſpū dei loq̄ns dicit
anathema ih̄u. Et nemo p̄t dicē dñs
Jh̄s. niſi in ſpūſancto. Diuiſiōes do-
grārū ſūt. idē autē ſpūs. Diuiſiones
miniſtrationū ſūt: idē āt dñs. Et di-
uiſiones opationū ſūt: idē vo deꝰ. q̄
opaꝛ oia in oibꝰ. Vnicuiq; āt daꝛ ma-
nifeſtatō ſpūs ad vtilitatē. Alij q̄dē
ꝑ ſpm̄ daꝛ ſermo ſapiētie. Alij autē
ſermo ſciētie ſm eūdē ſpm̄. Alteri fi-
des in eodē ſpū. Alij grā ſanitatum in
vno ſpū. Alij opatio virtutū. Alij ꝓ-
phetia. Alij diſcretio ſpūum. Alij ge-
nera linguaꝝ. Alij interp̄tatio ſmo-
nū. Hec aūt oia opaꝛ vnꝰ atq; idem
ſpūs: diuidēs ſingulis ꝓut vult.

Poſtilla.

SCitis qm̄ ꝛc. Añ initiū hꝰ ep̄le
ſcribit ap̄ls ꝙ ſi noſmetip̄ōs di-
iudicemꝰ nō vtiq; iudicaremꝰ. Dū āt
iudicamꝰ: a dño corripimꝰ ut nō cū h̄
mūdo dānemꝰ. Tūc ſeqꝛ ep̄la hec. Jn q̄
ap̄ls loqꝛ de donis ſpūſſcī. oñs ꝙ oim
donorū auctor eſt ſpūſſcūs. Et nullꝰ
p̄t facē aliqđ bonū meritoriū ſaltē vi-
te eterne niſi i ſpū. ſ. Et h̄ ap̄ls oñt expi-
mēto vite p̄tite d. Scitꝭ qm̄ cū gētes
eſſetis) i. gētiles viuētes abſq; dei
grā añ ꝯuſionē ad fidē (ad ſimlacra
muta eūtes) adorāda. Colebāt eīt ido-
la martis. mercurij. ſolis. et ſic de ali-
is. Et dicebāꝛ muta. qꝛ ꝑ ſe vel ex ſe
nō hēbant aptitudinē loq̄ndi q̄uis
diabolꝰ ꝑ ea quādoq; dedit rñſa (pro
ut ducebamī) Cor. ſcilȝ a malig̃ ſpū
ſicut equꝰ et mulꝰ q̄bꝰ ñ eſt intellcūs
(ideo notū vobis facō ꝙ nemo in ſpū
dei loq̄ns) Li. grā ſpūſſancti vtēs (di-
cit anathema ih̄u) i. blaſphemiā ali-
quā dicēs Jh̄u dño nrō (ꝛ nemo p̄ōt
dicē dñs Jheſus) ꝯfitēdo ipſū ſuū do-
minū ꝛ ſaluatorē. ſ. ꝙ ih̄s ſit veraciꝛ
dñs ꝛ ipſe ſeruꝰ eiꝰ (niſi in ſpūſcō) i.
ꝑ ſpm̄ſcm̄ ꝛ q̄ eſt oē veꝝ. vñ Ambr.
Omne veꝝ a quocūq; dicaꝛ a ſpūſcō
eſt (Diuiſiōes do grāꝝ ſūt) Nota ꝙ
grās hic appellat diuiſos gradꝰ ꝛ or-
dines. q̄ ſunt in eccīa (idē āt ſpūs) ſ.
ſāctꝰ eſt diſtributor graduū ꝛ ordi-
nū ꝛ officioꝝ (Et diuiſiones miniſtra-
tionū ſūt) i. diuerſi effectꝰ grē quibȝ
alij ſeruiūt alijs ꝛ ſic ordināt in ꝓxi-
mū. hoc exēplū dedit nobis xp̄s. vñ
Math. xx. Filiꝰ hoīs nō venit miniſtra-
ri ſed miniſtrare. Jtē. j. Petri. iiij. Vnuſ-
q̄ſq; ſic accepit gratiā in alterutꝝ il-
lā admiſtrātes (idē āt dñs) i. xp̄s fi-
liꝰ dei dans ſingulꝭ ꝓ volūtate ſua (et
diuiſiones opatōnū ſūt) id eſt diuiſi
actꝰ grē q̄tū ad ſe. ꝑ quā gratiā fa-
cit opa meritoria quedā maiora q̄dā
minora opera (idē vero deꝰ) ſ. pater.
Et notādū ꝙ ap̄ls ponit hic tria no-
mina ut intelligaꝛ ꝙ totiꝰ trinitatis
ſūt dona grāꝝ. Quo ad ꝑſonā ſpūſ-
ſācti dicit. idē āt ſpūs. q̄ ad ꝑſonā fi-
lij. idē āt dñs. q̄ ad ꝑſonā patris dicē
idē āt deꝰ. Sȝ ne videreꝛ diſtinctio ſub-
ſtātie ꝛ opatōis: ſubiūgit idēptitatē
ſbſtātie ꝛ opatōis triū ꝑſonaꝝ (q̄)
ſcȝ deꝰ pr̄. deꝰ filiꝰ ꝛ deꝰ ſpūſſcūs. vnꝰ
exiſtēs deus (opaꝛ oia) ſ. neccīa ſalu-
ti (in oibȝ) nō oia in ſingulꝭ. qꝛ vni ñ
tribuit oia. ſed in oibꝰ oia. ut qđ q̄s
in ſe nō habȝ: habeat in alio. ſicut in
hūano corpore: oculus ſolus videt h̄
nō ſibi ſoli ſed toti corpori: ut ſic ma-
neat caritas ꝛ hūilitas vñ yſa. xxvi.
Omnia opa nrā opatuſ es in nobis
(Vnicuiq; āt) ſ. fideliū (daꝛ manife-
ſtatio ſpūs) i. grā q̄ maifeſtat ſpiri-
tū ineſſe (ad vtilitatē) ſupple eccleſie.
(Alij q̄dē ꝑ ſpūm) ſ. ſcūm (daꝛ ſmo
ſapiētie) ſ. loq̄ndi de ꝯtēplatōe celeſ-
tiū (Alij āt ſmo ſciētie) ſ. loquēdi de
actione tpaliū (ſecūdū eūdem ſpūm
Alteri fides) i. ꝯſtantia vel ſmo fidei
(i eodē ſpū. Alij gratia ſanitatū) ſcilȝ
curādi infirmos (ī vno ſpū. Alij opatō

virtutū) ⁊ miraculorū que fiunt ſupͣ
naturā (alij ꝓphetia) .ſ. predicere futu
ra (Alij diſcretio ſpūum) Glo. id eſt
gratia diſcernēdi q̄ ſpū dicunt ⁊ bn̄
vel male qꝛ etiā diabolꝰ bona ſeduc⸗
torie dicit (Alij genera linguarū) ⁊
loq̄ diuiſis linguis (Alij interꝑtatio
ſmonū) ⁊ obſcuritatū ſcꝑture q̄ ſūt
in ꝓphetijs ⁊ euāgelijs ⁊ i epl̄is (Hec
āt oia) licꝫ diuiſa ſint (opatͬ vnꝰ atqꝫ
ideꝫ ſpūs diuidēs ſingulis ꝓut vult)
⁊ gratis ⁊ ſicut cuiqꝫ ſcit expedire.

Euangelium.

In illo tempore. Cum appropinq̄ret
Ihs ihrlm videns ciuitatē fleuit ſupͣ
illā dicens Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu
Et quidem in hac die tua que ad pa
cem tibi. nunc aūt abſcōdita ſūt ab
oculis tuis. qꝛ veniēt dies in te ⁊ cir
cūdabūt te inimici tui vallo. et circū
dabūt ⁊ coāguſtabūt te vndiqꝫ ⁊ ad
terrā ꝓſternent te ⁊ filios tuos q̄ in
te ſūt ⁊ nō relinquēt in te lapidē ſupͣ
lapidē. eo qꝫ nō cognoueris tp̄s viſi
tatōis tue. Et ingreſſus in tēplū. ce
pit eijcere vendētes ⁊ emētes. dicens
illis. Scriptū ē qꝛ domꝰ mea domꝰ orō
nis eſt. vos āt feciſtis illā ſpeluncā
latronū Et erāt q̄tidie docēs in tēplo

Poſtilla.

Cum appropīq̄ret. Lu. xix. Hiſto
ria hꝰ euāgelij facta ē āno xp̄i.
xxxiij. xiij. kl̄. apl̄. dn̄ica palmaꝝ. lu
na. x. indictōe. vi Ad initiū hꝰ euāge
lij ſcribᵗ Lucas in eo. ca. qꝫ dn̄s Ihs
cū in die palmaꝝ appropinq̄ret ad de
ſcēſū mōtis oliueti ceperūt oēs turbe
deſcēdētiū gaudētes laudare deū voce
magna ſupͣ oibꝰ q̄s viderāt v̄tutibꝰ
dicētes. Bn̄dictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i
Pax in celo ⁊ gl̄a in excelſis Et q̄dā
phariſeoꝝ de turbis dixerūt ad illū.
Magiſter. increpa diſcipulos tuos.
Quibꝰ ipē ait. Dico qꝛ ſi hij tacuerīt
lapides clamabūt Tūc ſeq̄ͬ euāgeliū
hodiernū (Cū appropinq̄ret ihs ihe
ruſalē) Ly. n̄ ſolū corpis greſſu. ſ; et
cōpaſſionis affectu. (videns ciuitatē ſcilꝫ
ihrlm in q̄ diu viguerat cultꝰ diuinꝰ

(fleuit ſupͣ illā) Ly. ſ. fletu cōpaſſiōis
Tū ꝓpt̄ mala culpe q̄ ibi multiplica⸗
ta fuerāt. tū ꝓpt̄ mala pene q̄ futura
iminebāt. Notādū qꝫ xp̄s q̄ter fle⸗
uit. Primo in natiuitate ut pꝫ ſap. vij
Primā vocē ſilem oibꝫ emiſi plorās
Vn̄ etiā canit. Vagit infans int̄ ar
ta poſitꝰ p̄ſepia. Scd̄o in lazari ſuſci
tatōne Tercio ſupͣ ciuitatē ihrlm in die
palmaꝝ. ſicut euāgeliū hodiernū d̄t
Quarto in ſua paſſione. ut pꝫ hebre. v
Cū clamore valido ⁊ lachrymis ex⸗
auditꝰ eſt (qꝛ ſi cognouiſſes) Glo. ſ.
ruinā ⁊ ſubuerſionē q̄ tibi imminet
(⁊ tu) ſicut ego fleres (⁊ q̄dē in hac die
tua) ſcꝫ ꝓ ſpa in q̄ facis voluntatē tuā
(q̄ ad pacē tibi) .ſ. modico tp̄e dura
turā Et idō nūc gaudes. qꝛ impēitia
ſi vides (nūc āt abſcōdita ſūt ab ocu
lis tuis) .ſ. mala que futura ſūt tibi
(Quia veniēt dies in te ⁊ circūdabūt
te inimici tui) Glo. ſ. p̄ncipes romāi
cū exercitu valde forti (vallo) ad lrāꝫ
qꝛ tres aggeres dicūt romani feciſſe
circa ihrlm capiēdā (⁊ coāguſtabūt
te vndiqꝫ) .ſ. cōcludēdo ⁊ ꝓhibēdo in⸗
troitū ⁊ exitū ad itroductōꝫ victualiū
⁊ armoꝝ. vn̄ Joſephꝰ dicᵗ qꝫ pre an
guſtia famis mulieres pueros ꝓprij⸗
os cōmederīt (⁊ ad terrā ꝓſternēt te)
capta eni ciuitate turres ⁊ muros diru
erūt ⁊ cūcta edificia eiecerīt ad terrā
(⁊ filios tuos q̄ in te ſūt) Glo. id eſt
habitatores tuos. aliq̄s occidēdo ali
q̄s captiuando (Et n̄ relinquēt in te
lapidē ſupͣ lapidē) ſ; fundituſ euertēdo. ſ;
pꝫ iā ad oculū. qꝛ ſepulcꝝ xp̄i qd̄ olī
erat ex̄ ciuitatē iā eſt in medio ciuitatis
(eo qꝫ n̄ cognoueris tp̄s viſitatōis tue)
.ſ. q̄ creator oiū p incarnatōis miſteriū
⁊ p p̄dicatōis officiū te viſitauit dign̄
tꝰ ē quē n̄ recepiſti ſ; vſqꝫ ad mortē ꝑ
ſecutꝰ fuiſti. Sciēdū qꝫ miſericors deꝰ
n̄ ſtatī punit hoīes cū peccāt ſ; ꝓlōgat
ipſis vitā ꝓpt̄ emēdā. ſicut hō cū videt
foramē i ſotularibꝰ vl̄ in veſtimētis
ſuis non ſtatiꝫ eos ꝓijcit ſ; facit refici
q̄uſqꝫ n̄ ſit amplius ſpes de repaᵒᶜips
ſoꝝ. Sic dn̄s Jheſus xp̄s non ſtatim

puniuit Jhrlm̄ ſꝫ p̄ q̄draginta duos
ānos ꝓtraxit. ſꝫ qr inuenit eā incorri
gibilē tūc ꝑmiſit eā deſtrui a roma-
nis pricipibꝫ .ſ. Tito ⁊ veſpaſiāo (Et
ingreſſus in tēplū. ⁊ hoc ꝓpter nrām
inſtructionē vn̄ Criſ. Tūc xp̄i imita
tor fact9. cū ingreſſus fueris aliquā
ciuitatē an̄ oēm actū ad ecclām curras.
qr ꝓpriū domi filij eſt ut veniēs p̄° cur
rat ad domū pr̄is (cepit eijcere vendē
tes ⁊ ementes) Ly. Nā ſacerdotes ꝓpt̄
cupiditatē ⁊ auariciam ſuā in p̄mo
atrio tēpli fecerāt tria loca venalia ut
aduenientes ſi n̄ hr̄ent qd̄ offerrēt in
uenirēt ibi ad emēdū ⁊ ſi aliq̄ nō ha
berēt vn̄ emerēt poſuerāt ibi nūmula
rios a q̄b9 acciperent mutuo pecuniā
Sꝫ q̄rit̄ hic. q̄re nō reſtiterit xp̄o. R̄n̄
det Ly. qr ex ocul' eius ⁊ facie exibat
q̄dā fulgor terrēs eos ita qr nō aude
bant reſiſtere ſic̄ in voce terruit eos
q̄ veniebant ad capiendū eū q̄ cū au
diuerūt ipm̄ dicentē. ego ſū. abierūt
retrorſū ⁊ ceciderūt ī terrā. ut hr̄ Joh.
xviij. Jn voluntate xp̄i erat oſtende
re infirmitatē aſſūptā ⁊ cet̄ ſue diui
nitatis virtutē (dicens illis. Scriptū
eſt) Jſaie quinq̄geſimoſexto (qr do
mus mea) Hoc. id eſt meo cultui de-
dicata Jn quibꝫ verbis oſn̄dit ſe eſſe
deū. qr templū ſoli9 dei eſt (dom9 orō
nis eſt) non dom9 negociationis nō
vane locutionis nō ſpectaculorū ⁊ iō
dicit Auguſtin9 in regula. in oratorio
nemo aliquid agat niſi ad qd̄ factū
eſt vnde ⁊ nomē accepit (Vos autē
feciſtis illam ſpeluncā latronum) qr
ipſi non curabant de cultu dei ſꝫ de ex
coriatione ꝓpli p̄ aſtutias ſuas ex q̄ſi
tas. Spelunca aūt latronū dicit̄ eſſe
loc9 vbi ſpolia que rapiūt̄ ꝯgregāt̄
⁊ hoc fecerunt ſacerdotes de tēplo ſic̄
iam dictū eſt (Et erāt docēs q̄tidie in
templo) vn̄ Greg. redēptor nr̄ nec in
dignis nec ingratis predicatōis ver
ba ſubtrāxit. in hoc dat nobis exēplū
p̄dicandi Notandū qr illi ad q̄s ꝑti
net ut predicēt frequent̄ dn̄t p̄dicar̄
⁊ q̄ hoc negligunt multas ꝯdemnati

ones q̄ habēt in ſacris ſcripturis ſm̄
doctores incurrunt. vn̄ Ezech. xxxiij. Si
me dicēte ad impiū. impie morte mo
rieris. nō fueris locut9 ut ſe cuſtodi
at impius a via ſua. ipſe impi9 ī ini
q̄tate ſua morietur. ſanguinē aūt e9 de
manu tua requirā. vn̄ Jſa. vj. Ve m̄
qr tacui qr vir pollut9 labijs ego ſū.
Jtē. j. ad Cor. ix. Ve m̄ ē ſi nō euan-
gelizauero vobis. Circa pn̄s euan
geliū vbi dr̄. Vidēs ihs̄ ciuitatē fleuit
ſup eam. Notandū qr ut ex ſcp̄tura
hr̄i pōt q̄druplex ē flet9 xp̄i q̄ ſignat
q̄druplicē fletū quē in hac vita hr̄e
debem9. Prim9 eſt flet9 infantie ſicꝫ
de xp̄o canit̄ Vagit infans int̄ arta vn̄
Sap. vij. Silem vocē oib9 emiſi plo
rās. q̄ ſignat fletū quē debem9 hr̄e p̄
incolatu pn̄tis miſerie. vnde Aug9.
Puer q̄ naſcit̄ a ploratu incipit nec ri
dē p̄t ſtatī nat9 plorāt ꝓphana ſue ca
lamitat̄ Scd̄s ē flet9 q̄ fleuit ſup La
zarū ad vitā eū reuocādo. q̄ ſignificat fle
tū quē hr̄e dēm9 p̄ pr̄ie dilatōne. vn̄
pſ. cxix. Heu m̄ qr incolat9 me9 plō
gat9 ē Terci9 ē flet9 q̄ fleuit ſup ciuitatē
ihrlm̄ in die palmarū q̄ ſignificat fle
tū quē hr̄e dēm9 p̄ ꝯpaſſiōe miſerorū
utꝫ Jhere. ix. Quis dabit capiti meo
aquā ⁊ ocul' meis fontē lachrymarū
⁊ plorabo die ac nocte interfectos filie
ꝓpli mei. vn̄ cor. ij. ad Corin. ix. Quis
infirmat̄ et ego nō infirmor. q̄s ſcādali
ſatur ⁊ ego nō vror. Quart9 eſt flet9 q̄ fle
uit in cruce. utꝫ ad Hebre. v. cū cla-
more valido ⁊ lachrymis offerēs ex-
audit9 eſt p̄ ſua reuerētia. qui ſigni
ficat fletū quē habere debem9 in cru
ce p̄nie ex ꝯpunctione pc̄tōꝝ. vn̄ pſ.
vj. Lauabo p̄ ſingulas noctes lectū
meū. ⁊ cor meū ⁊ facië aīe mee Sic fle
uit magdalena ⁊ mūdata eſt Luce.
vij. Sic fleuit ⁊ lauit petr9 pc̄tm̄ ſuū
utꝫ Lu. xxij. egreſſus foras fleuit amare.

Dn̄ica. xj. .j. Cor. xv.

FRēs. Notū autē vobis facio euan
geliū qd̄ p̄dicaui vobis. qd̄ ⁊
accepiſtis. in q̄ ⁊ ſtatis. p̄ qd̄ ⁊
ſaluamini: q̄ rōe p̄dicauerim vobis

ſi tenetis. niſi fruſtra credidiſtis. Tra
didi eñ vobis in p̄mis q̄d ⁊ accepi.
q̄m xp̄s mortuꝰ eſt p̄ pc̄cis nr̄is ſc̄m
ſcripturas. ⁊ q̄ ſepultꝰ ē. ⁊ q̄ reſurre-
xit tercia die ſc̄m ſcripturas. ⁊ q̄ viſus ē
cephe. ⁊ poſt hoc vndecim. Deinde viſus eſt
pluſq̄ quingētis fratribꝰ ſimul. ex q̄bꝰ multi
manēt vſq̄ adhuc. q̄dā aūt dormie
runt. Deinde viſus eſt Jacobo. deinde
ap̄lis oībus. Nouiſſime aūt oīm tāq̄
abortiuo viſus ē ⁊ mihi. Ego eñ ſum
minimꝰ ap̄loꝝ. q̄ nō ſū dignꝰ vocari
ap̄ls. q̄m pſecutꝰ ſum eccl̄iam dei. Gr̄a
eñ dei ſū id q̄d ſū. et grā eiꝰ in me va
cua nō fuit. ſed habūdantiꝰ illis oī
bus laboraui.

Poſtilla.

Notum vobis facio fratres euāg̃l.
Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſcūs
Paulꝰ. d. Si q̄s ignorat ignorabitur.
oīa aūt honeſte ⁊ ſc̄dm ordinē fiant in
vobis. Tūc ſtatī ſequit̃ preſens epi-
ſtola in qua ap̄ls ꝯmendat nobis do
ctrinā euāgelicā p̄ quā puenitur ad
gloriā reſurrectionis di. (Fratres)
id ē. O corinthij q̄ eſtis fratres in xp̄o
ſicut omnes in xp̄iſto p̄ fidē geniti
(Notum vobis facio) Ly. i. ad me-
moriā reduco (euangelium) i. doctri
nā euangelicam (q̄d p̄dicaui) id eſt
denūciaui (vobis quod ⁊ accepiſtis)
Vim. corde credendo ⁊ ore ꝯfitendo. (in
quo ⁊ ſtatis) id ē pmanere ⁊ ſtare de
betis. (p̄ q̄d ⁊ ſaluamini) iam in ſpe
et tandē in re (qua ratōne predicaue
rim vobis) Cor. ſcilicet p̄ xp̄i reſurre
ctionē aſtruendo veſtram reſurrectio
nem (niſi fruſtra credidiſtis) id eſt ſi
ne aliq̄ vtilitate. q̄a fides ſine opibꝰ
mortua ē (Tradidi eñ vobis in pri-
mis) Ly. i. inter principalia credēda.
q̄ articli fidei ſūt p̄ncipia ex q̄bꝰ alia
credēda deducūt̃ (quod ⁊ accepi) p̄ re
uelatōē a ſpiritu ſācto (q̄m xp̄s mor
tuꝰ eſt p̄ peccatis nr̄is). Ly. nō ſuis ut
p; yſaie. liij. ꝓpt̃ ſcelꝰ popl̄i mei pcuſ
ſi eū. Itē in eodē ca. Ipſe aūt vulne-
ratꝰ ē ꝓpt̃ iniq̄tates nr̄as (ſecūdū ſcri-
pturas) ſ. ipſoꝝ ꝓphetaꝝ qui paſſio-
nē xp̄i p̄dixerūt. vñ Jere. xj. Ego q̄ſi
agnꝰ māſuetꝰ q̄ portat̃ ad victimā. Jtē
Jſa. liij. Sicut ouis ad occiſiōē ducet̃ ⁊
q̄ſi agnꝰ corā tondēte ſe ōmuteſcet ⁊
nō apiet os ſuū (et q̄ ſepultus ē) ſi-
ut veritas mortis eius pbaret̃ (⁊ reſur
rexit tercia die ſecūdū ſcripturas) vñ
Oſee. vj. Viuificabit nos poſt duos di
es ⁊ tercia die ſuſcitabit nos (⁊ quia vi
ſus ē) Ly. poſt reſurrectionē ſuā (ce-
phe) i. Petro (⁊ poſt hoc vndecim) ſ.
ap̄lis q̄ apparitio facta fuit poſt dies
octo ſue reſurrectōis p̄ñte thoma Jo.
xx. (Deinde viſus ē pluſq̄ quingētis
fribꝫ ſimul) ⁊ hec apparitio facta fuit in ga
lilea in q̄ apparuit ap̄lis ⁊ multis alijs
xp̄ifidelibꝫ (ex q̄bꝫ multi manēt vſq̄
adhuc) viuētes in illo tpe Cor. q̄ te
ſtes ſūt huius ſi ab eis req̄rat̃ (q̄dā aūt
dormierūt) ſ. morte corpali q̄ d̄r dor
mitio. q̄ erat in ſpe reſurrectōis fu-
ture (Deīn viſus ē Jacobo) ſ. alphei. q̄
dictus eſt frē dn̄i ⁊ q̄ fuit ep̄s ihꝛlimi
tanus. Qui eñ ſicut dicit haymo vo
uerat ſe nō māducatuꝝ q̄uſq̄ dn̄m
poſt reſurrectionē vidiſſet. ideo xp̄s
ei apparuit. h̄ tñ nō legit̃ in euāgelio
(Deīn ap̄lis oībꝰ) ſ. viſus ē ⁊ h̄ fcē
eſt in die aſcēſiōis. ut p; Marci. vlt.
(Nouiſſime aūt oīū) i. poſt aſcēſio-
nē xp̄i in celū (tāq̄ abortiuo viſus ē ⁊
m̄) ſ. in via q̄ñ iui damaſcū ut; Act.
ix. Li. vocat aūt ſe abortiuū q̄ aborti
uꝰ dicit̃ fetꝰ q̄ naſcit̃ extra tēpꝰ debitū
Vel q̄ cū violētia educit̃ de vtero. Sic
ap̄ls q̄ alij renati fuerūt añ aduētū
ſpiritusſancti ipſe autē poſt. Itē alij
ꝯuſi fuerūt ſpōte ipſe vero q̄ſi violē
ter in actu pſecutōnis fidei (Ego eñ
ſū minimꝰ ap̄loꝝ) q̄ vltimus tēpe (q̄
nō ſū dignus vocari ap̄ls) ſi mea p̄ce
dētia merita attēdant̃ (q̄m pſecutus ſū
eccl̄am dei) Ly. q̄d alij ñ fecerūt ⁊ in h̄
minor fuit alijs ap̄lis licet ex gratia
dei factus fuerit valde magnus (Gr̄a
autē dei ſū id q̄d ſū) ſ. ap̄ls xp̄i q̄ ſui
grā dei h̄ō mihi ē (⁊ grā eiꝰ i me vacua
nō fuit) i. carēs bonis operibꝫ. Seq̄-
tur in textu poſt ep̄lam (Sꝫ abūdātius

illis oibꝰ laboraui) Nulluſ em̄ apl'oꝝ
legit' in tot t'ris ⁊ ꝓuincijs p̄dicaſſe
nec tot tribulatōnes in terra ⁊ in ma
ri ſuſtinuiſſe.

Euangelium.

In illo tēpe. Dixit Jh̄s ad q̄ſdā q̄ in
ſe ꝯfidebāt tāq̄ iuſti ⁊ aſpnabāt ce-
teros pabolā iſtā. Duo hoīes aſcēde
bāt in tēplū ut orarēt. vnꝰ phariſeꝰ
⁊ alter publicanꝰ. Phariſeꝰ ſtās ſic
apd ſe orabat Deꝰ grās ago tibi. q2
nō ſū ſicut ceteri hoim raptoēs iniu-
ſti ⁊ adulteri velut hic et publicanꝰ
Ieiuno bis ī ſabbato. decīas do oīm
q̄ poſſideo. Et publicanꝰ alōge ſtās
nolebat nec oclos ad celū leuare. ſꝫ
pcutiebat pectꝰ ſuū dicēs Deꝰ ꝓpiciꝰ
eſto m̄ pctōri. Amē dico vob' deſcēdit
h' iuſtificatꝰ in domū ſuā ab illo q2 oīs
q̄ ſe exaltat hūiliabit' ⁊ qui ſe hūili-
at exaltabit'

Poſtilla

Dixit ih̄s ad q̄ſdam. Luce. xviij
Dist. hꝰ euangelij dix' dn̄s ānō
eiꝰ. xxx. viij. Kal'. april'. dn̄ica luna
x. indcōe. iij. Añ initiū illiꝰ euāgelij
ſcribit Lucas. in eodē ca. q2 xp̄s dix'
pabolā iſtā. Iudex q̄dā erat in q̄daꝫ
ciuitate q̄ deū nō timebat ⁊ hoiem nō re-
uerebat'. vidua aūt q̄dā erat in ciuitate
illa. et veniebat ad eū dicēs. vindica
me de adūſario meo ⁊ nolebat p mlt'
tū tp̄s pꝰ hec dixit intra ſe. ⁊ ſi deū nō
timeo nec hoieꝫ reuereor. tñ q2 moleſ-
ta eſt mihi hec vidua vindicabo illā
ſcꝫ faciēdo ei iuſticiā ne in nouiſſimo
veniēs ſugillet me. id eſt ſuffocꝫ me
tedioſis clamoribꝫ. Itē ſugilare id
eſt ſuffocare ſtrāgulare condēnare.
Tūc poſtmodū ſeq̄t' euāgeliū hodi-
ernū (Dixit ihesus ad q̄ſdā q̄ in ſe cō
fidebāt) id eſt in ſuis meritis (tanq̄
iuſti) cū tamē eēnt iniuſti q2 hūilita
tē nō habebāt ſine q̄ nullꝰ ē iuſtꝰ (⁊
aſpernabāt' ceteros) q2 ñ attēdebāt
illd' Iſaie. xxxiij. Ve qui ſpnis. nōne
ſpnere' (Duo hoīes aſcēdebāt in tem-
plū) Ly. q2 ad lrām erat in alto ſituꝫ
ſcꝫ ī mōte moria ut hꝫ. ij. Paral'. iij
(ut orarēt) nō ad ꝯfabulādū. nō ad
mulieres videnduꝫ (vnꝰ phariſeus)
Glo. i. apparēs iuſtꝰ Phariſei em̄ di
ſtinguebāt' ab alijs in habitu. in ob
ſeruātijs ⁊ cultu religionis ꝓpt' qđ di
cti ſūt phariſei. id eſt diuiſi ab alijs
hoibꝫ (⁊ alter publicanꝰ) id eſt pub
licis negocijs intētꝰ q̄ de ꝯmuni cura
ſu īplicāt ad pctm̄ (Phariſeꝰ ſtās)
Glo. Ecce ſupbia cū deberet flectē ge
nua vel aliq̄ alio mō ſe inclinare (hec
apud ſe orabat) Ly. Iſte phariſeꝰ
nō ꝓprie orauit. ſed magis ſe iacta-
uit dicens (Deꝰ grās ago tibi) Glo.
male incepit iſte phariſeꝰ oratōem
ſuā. debuit eī incipe in ſui accuſatōe
ſm̄ illud puer. xviij. Iuſtꝰ in prīci
pio accuſator ē ſui In medio ſuppli-
care ⁊ orare. ⁊ in fine grās agere. ſi
cut facit ſacerdos in miſſa ſua. Prīo
em̄ accuſat ſe in generali cōfeſſione
dicendo Confiteor. Scđo deū ſupplicat'
depcat' multiplici orōne. Et vltimo
deo regratiat' in gratiarūactōe cū di
cit. Ite miſſa eſt. vl' bn̄dicamꝰ dn̄o
deo gratias (q2 nō ſum ſicut ceteri ho
minū) q. d. ſolus iuſtꝰ ſum oēs ce
teri pctōres (raptores iniuſti adul-
teri) Glo. raptores ei ſūt q̄ primoꝝ
ſuoꝝ ſubſtātiā rapiūt Iniuſti q̄ pſo
nas eoꝝ leſiuta opprimūt Adulteri q̄
vxores primoꝝ polluūt (velut etiaꝫ
hic publicanꝰ) quē iudicat ⁊ ꝯdēnat.
Poſt h' enumerat bona ſua di. (Ieiu-
no bis in ſabbato) i. hebdomada q̄
apd iudeos tota denoiabat' a ſabbato
tanq̄ a die digniori (decīas do oīꝫ q̄
poſſideo) Ly. phariſei de minimis eē
decimas dabāt ut de mēta ⁊ de āheto
⁊ de cimino. ut ptꝫ Mat. xxiij. ad qđ
nō tenebant' ut ceteris iuſtiores appe
rēt (⁊ publicanꝰ alōge ſtās) Ly. ec
ce dei timor q̄ſi nō eēt dignꝰ ad alta-
re appropinq̄re. (nolebat nec oculos
ad celū leuare) ecce pudor. q̄ ip pctīs
p̄teritꝭ nō audēs celū reſpicere (ſꝫ p-
cutiebat pectꝰ ſuū) ecce dolor de pctīs
ꝯmiſſis dicēs Deꝰ ꝓpiciꝰ eſto m̄ pctō
ri) ecce vera ⁊ pura ꝯfeſſio Et iſta faciūt
ad remiſſioꝫ pctōꝝ iō ſeq̄t' (Amē).

fideliter (dico vobis. deſcendit hic) ſ.
de domo dei que erat in monte (iuſti-
ficatus) de impio fact9 iuſtus p gra
tiam et miſericordiā dei. qr de9 humi
libus dat gratiā (in domum ſuā ab
illo) .ſ. phariſeo ſupbo cui9 ſuperbia
corrūpebat omnia bona opera eius.
vnde Aug9. Supbia ec̄ bonis opib9
inſidiat ut pereāt. (quia omnis q̄ ſe
exaltat) Li. p ſupbiā (humiliabi2) per
penā (et q̄ ſe hūiliat) p verā pc̄tōꝝ cō
feſſiōē (exaltabi2) i glā p remūeātōē
Sic em̄ in ſtatera māli vna pte depſſ-
ſa altera eleuat: et ecōuerſo. ſic i ſta
tera diuine iuſticie decretū eſt ut qui
eleuāt p ſupbiā in pn̄ti vita. depmāt
tur per penā ɔfuſibilē in futura et cō
uerſo. qui ſe humiliāt in pn̄ti ꝑpter
deū. in futuro ad gloriā eleuabunt
Circa pn̄s euangeliū vbi dr. deus
ꝑpicius eſto mihi pc̄tōri Notandū
ꝙ quilibꝫ pc̄tōr dꝫ p poſſe laborare ut
pniam verā agat in pn̄ti vita. Primo
ꝑpter acerbitatē ignis purgatorij.
qr ignis ille eſt idē cū igne infernali
ſm Tho. de aq. Vn̄ et ſcūs Gre. i. iiij
dial. ca. xlv In eodē igne purgatur
elect9 et detinet dānatus. Vnde mgr
ſen. li. iiij. diſt. xliiij. ca. vi Illa pena
eſt grauior oībus alijs. excedit enī
oēm penā vite pn̄tis: etiā quā paſſi
ſūt mrēs. Scdō rōe diuiſitatis penarū
qr ibi ſūt pene diuiſe ſm diuerſitatē
pc̄tōꝝ. Eſt ibi et penarū mod9. nā p
mēſura pc̄ci erit et plagarū modus.
Deut. xxv. Tercō rōe diuturnitatis.
qr ibi ān9 p die ɔputat. vn̄ Eze. iiij.
Diē p āno dedi tibi. ſ. diē in pn̄ti tpe
p āno. ſ. in futuro Quarto rōe inuo-
luntarietatis. qr illa pena nō valet ad
meritū ſed ſolū ad ſatiſfactionē. et ē
īuolūtaria. pena āt in vita pn̄ti ē vo
lūtaria et meritoria. Qn̄to rōe dāno
ſitatis. qr q̄diu aīa eſt in pena caret
glā Nō retardari a glā excedit oēm
penā vite pn̄tis et p̄ſertim in talib9.
qr niſi eſſet adhuc pena illa pſoluen
da ſtatim deū viderēt qr tales in grā
moriūtur. et nihil impedit qn̄ q̄s in
grā ab hac vita decedit niſi ſolutio
pene p pcc̄ās. p q̄b9 hic nō plene ſa-
tiſfacit. Nūq̄ em̄ a quoq̄ dei facies
videbit donec p penā vemaliū pc̄tōꝝ
quadrās minim9 pſoluat.

Dn̄ica. xij. ij. Cor. iij.

Fr̄es. Fiduciā talē hēm9 p xp̄m
ad deū. nō ꝙ ſufficiētes ſim9
cogitare aliqd a nobis q̄ſi ex
nobis. ſꝫ ſufficiētia nr̄a ex dō eſt q̄ et
ydoneos nos fec̄ miſtros noui teſta
mēti n̄ lrā ſꝫ ſpū. Lrā em̄ occidit. ſpi-
rit9 āt viuificat. Qꝫ ſi miſtratō mor-
tis lrīs deformata in lapidib9 fuit in
glā: ita ut n̄ poſſēt intēdē filij iſrl̄ in
faciē moyſi: ꝑpt glām vultis ei9 que
euacuat. quō nō magis miſtra° ſpi
rit9 erit in glā: Nā ſi miniſtratō dā
nationis in glā ē: multo magis abūn-
dat miſteriū iuſticie in glā. Poſtil.
Fiduciā tal. An initiū h9 eple ſc̄
bit paul9 d. xp̄i bon9 odor ſum9
deo i hijs q̄ ſalui ſiūt et i hijs q̄ pereūt
et alijs q̄dē odor mortis in mortē. alijs
aūt odor vite i vitā. Et ſeq̄2 pn̄s epla
in q̄ apls oñt ɔſidēdū eē in deo. et ꝑpt
noſtrū defectū et diuinū ei9 adiutori-
um qd ſpecialit modo tpe gratie de9
parat9 eſt nobis impēdere. vnde dic̄
(Fiduciam talē habem9 ad deū) ſ. q̄
eſt vn9 in ſubſtantia et trin9 in perſōis
(per xp̄m) .i. ex merito paſſiōis xp̄i.
et p gratiam xp̄i poſſum9 ſaluari (n̄
ꝙ ſufficientes ſim9 cogitare aliqd).
ſupple boni (a nobis quaſi ex nob).
quāuis enī oīe bonū qd agimus
ſit a nobis ut a cauſa ſecundaria: nō
tamē ex nobis ut cauſa pmaria. De
us enim eſt qui opatur in nobis vel
le et pficere (ſed ſufficientia noſtra)
Glo. cogitandi. volendi faciendi bo
num (ex deo eſt) ut patet Johānis.
xiiij. Sine me nihil poteſtis facere (q̄
et idoneos nos fecit miniſtros) .ſ. vi-
ta et ſcientia (noui teſtamenti) .i. euā-
gelij (non littera) .i. non exiſtētis
in littera tm̄ ſicut lex moyſi. qr euā-
gelij parabolas nō ſemp ad literam
intelligim9 (ſed ſpiritu) .i. ad ſenſū

ſpūalem (Littera enī occidit) quia
teſtamentū vetus cognitionē pecca-
ti dabat nō tn̄ grāz (Spiritus autē)
.i. ſpūſſanct⁹ qui datur in ſacramētis
noui teſtamēti (viuificat) .i. viuere
facit (Qz ſi miniſtratio mortis) .i. le-
gis moſaice mortē tpalē inferētē trāſ-
greſſoribꝫ (litteris deforma in lapidi-
bꝫ) id ē ſcpta in tabul' lapideis (fuit
in gl'a) .i. reuerētia (ita ut nō poſſēt
intēdere filij iſrahel i faciē moiſi) Nō
qꝛ exodi .xxxij. dī qꝛ ex colloquio dei cū
moyſe in mōte ſinai: facies moyſi fu-
it fcā quaſi cornuta nō qꝛ fuiſſēt realia
cornua ſed qi qdā radij pcedētes fur-
ſū in figurā cornuū. Et dī ibidē qꝛ fi-
lij iſrahel nō potuerūt intēdere in faciē
e⁹ Et cū dēret eis loq̄ oportebat qꝛ vela-
mē apponebat an̄ faciē e⁹ Et hoc (ꝓp-
ter gl'am) .i. claritatē (vult⁹ e⁹ q̄ eua-
cuat') qꝛ illa gl'a in moyſe nō diu p-
māſit ſꝫ trāſiuit (Quō nō magis mi-
ſtratio ſpūs) .i. noui teſtamēti (erit
in gl'a) ſupple eterna (Nā ſi miſtē-
rio dānatōis) .i. veteris legis q̄ ideo
dr̄ miſtratio dānatōis eo qꝛ nō pote-
rat ab ea ſaluari (in gl'a ē multo ma-
gis miſteriū iuſticie) .i. legis euāge-
lice (abūdat i gl'a) .i. pducē ad gl'az.

Euangelium.

In illo tēpe. Exiēs iħs de finibꝫ tyri
venit p ſidonē ad mare galilee inter
medios fines decapoleos. Et adducūt
ei ſurdū a mutū a dep̄cabāt eū ut ipo-
nat illi manū Et appħēdēs eū de tur-
ba ſeorſū miſit digitos ſuos in auri-
culas eius. a expuēs tetigit linguā
eius. a ſuſpiciens in celū ingemuit a
ait illi. Effeta quod eſt adaperire Et
ſtatim apte ſunt aures ei⁹. a ſolutū
eſt vinculū ligue ei⁹ a loq̄ba' rcē. Et
p̄cepit illis ne cui dicerēt. Quāto āt
eis p̄cipiebat. tātomagis plus p̄di-
cabant. a eo ampli⁹ admirabant' di-
cētes. Bn̄ oia fecit. a ſurdos fecit au-
dire. a mutos loqui

Poſtilla.

Exiēs iħs de finibꝫ tyri Mar. vij
Mat. xv. Hoc ſignū fecit dn̄s
iħs xp̄s āno ei⁹ xxxi. xij. Kal' decem-
bris. feria .v. luna .xvij. indictōe .iiij
An̄ initiū pn̄tē euāgelij ſcribit ſcūs
Marc⁹ qꝛ vbicunqꝫ dn̄s iħs itroiuit
in vicos vel in villas aut in ciuitates: i
plateis ponebāt īfirmos: a dep̄cabā-
tur eū ut vl' fimbriā veſtimēti e⁹ tā-
gerēt. a qtquot tangebant eū ſalui
fiebant Poſtmodū ſeq̄tur euāgeliū
hodiernū (Exiēs ihesus de finibꝫ tiri
venit p ſidonē) Ly. tyrus a ſidon ſūt
q̄dam ciuitates ſite in terra pmiſſiōis
ꝓpe mōtē libani (ad mare galilee)
Ly. eſt q̄dam lacus p quē trāſit ior-
danis (int' medios fines decapoleos)
Vn̄ Jac. Decapoleos ē regia decē vr-
biū trās iordanē ad oriētē (Et) cū ve-
niſſꝫ iħs ad locū illū (adducūt ei ſur-
dū a mutū) Ly. nō erāt tal' a natiuitate
nec ab īfirmitate ſupueniēte. ſꝫ a de-
mone ipm obſidēte: ei⁹ auditū īpediē-
te a loq̄laz (a dep̄cabāt' eū ut iponat
illi manū) .ſ. ut illū ſic curaret. p q̄d
dat' intelligi qꝛ aliq̄n̄ p̄cibꝫ ſcōꝝ a cē
bonorū hōim ſal⁹ alicui ipetrat'. (Et
appħendēs eū de turba ſeorſū) Vn̄ ia-
co. p q̄d dat' intelligi ut ille q̄ ſaluari
deſiderat malas ſocietates dimittat.
(miſit digitos ſuos in auricl'as e⁹)
Ly. p digitos intelligit' grā ſpūſſcī:
quā infudit xp̄s cordi pctōris (et ex-
puēs tetig' liguaz e⁹) p ſaliuā ſapia
diuina intelligit' Theo. Quia q̄ i xp̄i cor-
pore fuerāt ſcā a diuina fuerūt ſiue veſti-
mēta e⁹ ſiue digiti e⁹ ſiue ſputū e⁹. a
ideo aliq̄n̄ curabat p tactū veſtimētoꝝ
aliq̄n̄ p digitū. aliq̄n̄ p ſputū. ſicꝫ pꝫ
hic i euan° (a ſuſpiciēs in celū) p q̄d
docet nos ut ſepe ad celū reſpiciam⁹
qꝛ ibi ē amic⁹ nr̄. auxiliū nr̄m a hēdi-
tas nrā (ingemuit) q̄d fecit volūt ut
oñdēt hūane natuē vitatē Jtē ut oñ-
dēt pctōribꝫ gemēdi nc̄itatē. qꝛ q̄ ſa-
nari vult a peccatis ꝓ⁹ dēt ingemere
utꝫ Ezech. xviij. Cū auerterit ſe im-
pius ab impietate ſua rc̄. (a ait illi
effeta q̄d eſt adaperire) Ly. oñdēs ſe
verū deū curādo p ipiū (Et ſtatī apte
ſūt aures e⁹ a ſolutū eſt vinculū lin-
gue ei⁹ et loq̄bat' rcē) Jaco. vinculū

lingue tūc ſolutū eſt qn̄ lingua vtiẜ
ad orōeꝫ: ad p̲xim̄ edificatōem ⁊ in
formatōꝫ: ad pc̄a cōfeſſionēꝫ: ⁊ ad dei
laudē (Et p̄cepit illis ne cui dicerēt)
ut vanā glāꝫ fugiēdā eē docēt (q̄nto
āt eis p̄cipiebat tāto magẜ pl9 p̲dicabāt) vn̄ Aug9. p ħ xp̄s volebat pi
gris oſtēdere cū q̄nto feruore p̄dicare
debēt q̄b9 iubet ut predicēt quādo il
li q̄ p̲hibenẜ: tacere nō poterāt. Ly.
bn̄ficiat9 de bn̄ficijs acceptis debet ſe
gratū oſtēdere ⁊ bn̄factorē laudare q̄ꝫ
uis hoc bn̄factor nō q̄rit (et eo āpli9
ādmirabanẜ) Ly. de tāta ei9 hūilita
te (dicētes. Bene oīa fecit ⁊ ſurdos
fecit audire ⁊ mutos loq̄) ¶ Cīẜ p̄ns
euangeliū vbi dr̄ Suſpiciēs i celū. No
tādū q̄ Hugo de prato dicit. q̄ q̄ter
legim9 ipm̄ oc̄los ſublevaſſe. Primo
turbā paſtur9. utꝫ Joh. vj. Cū ſuble
uaſſet oc̄los ihs ⁊c̄. Scd̄o reſponſuꝫ
legiſp̲ito datur9 utꝫ Lu. x. Tercio ſur
dū ⁊ mutū ſanatur9 hīc pꝫ i verbis p̄
miſſis. ſuſpiciēs in celū. Q̄rto lazaꝝ
ſuſcitatur9 utꝫ Joh. xj. Ubi ſciēdū q̄
oculis mētis noſtre celū reſpicē debe
mus ⁊ ad ipm̄ anhelare. ⁊ hꝯ p̲pẜ tria
Primo q̄ ciuitaſ nrā eſt vbi ꝑpetue
manere debem9 utꝫ hebre. xiij. Nō ha
bem9 hic manētē ciuitatē ſed futurā in
q̄rim9 Exēplū de illis q̄ in aliena pa
tria demorant̄ quō cor ad terrā ſuaꝫ
ponunt ſi illuc redire intendant. aſs
nō hn̄t ibi cor ſuū ſi in terra in q̄ ha
bitāt edificāt. ⁊ de p̄ria ſua ampli9 n̄
cogitāt. Scd̄o q̄ ibi eſt paẜ noſter ⁊
mr̄ noſtra ⁊ frēs ⁊ ſororēs ⁊ amici nr̄i
.ſ. xp̄s ⁊ btā virgo ⁊ alij ſancti q̄ am
pli9 nos diligūt q̄ꝫ parētes carnales
pueros ſuos. Sperare etiā debem9 q̄
ibi ſint aīe p̄deceſſoꝝ nr̄oꝝ q̄ in fide ꝫ
mortui ſūt Oīa iſta trahūt deſideriū
hoīs ad celū Tercio q̄ ibi ē theſaur9
nr̄.ſ. mꝰes opuꝫ nr̄oꝝ ⁊ eē meritū xp̄i
et btē v̄gis Marie. oīm electoꝝ in ce
lo exiſtētiū q̄ ē theſaur9 indeficiēſ oēꝫ
ſufficiētiā hn̄s. q̄ nec auferri nec cor
rūpi p̄ōt Magn9 āt ⁊ p̄cioſus theſau
r9 multū trhit cor hoīs ut pꝫ Math.

vj. Ubi ē theſaur9 tu9 ibi ē ⁊ cor tuū.

¶ Dn̄ica. xiij. ¶ ad Gala. iij.

Fr̄es. Abrae dicte ſūt p̲miſſio
nes ⁊ ſemī ei9 Nō dic̄. ⁊ ſemī
b9 q̄ſi i mult̄ꝭ. ſꝫ q̄ſi i vno. ⁊ ſe
mini tuo q̄ ē xp̄s. Hoc āt dico teſta
mētū cōfirmatū a deo. q̄ p9 quadrigē
tos ⁊ triginta ānos facta ē lex. n̄ ir
ritū facit ad euacuādā p̲miſſiōꝫ. Nā
ſi ex lege hēditas: iā n̄ ex p̲miſſiōe.
Abrae āt p repromiſſiōꝫ donauẜ de9
Quid ꝫ lex. Propẜ trāſgreſſiōeꝫ po
ſita ē: donec veniēt ſemē cui p̲miſeāt
ordiata p āgelos i manu mediato
ris. Mediator āt vni9 non ē. De9 aūt
vn9 ē Lex ꝫ adūſus p̲miſſa dei. Ab
ſit. Si ei data eēt lex q̄ poſſꝫ viuificaē
vere ex lege eēt iuſticia. Sꝫ concluſit
ſcp̄tuā oīa ſub pc̄ō. ut p̲miſſio ex fi
de Jhu xp̄i dareẜ credētibus.

¶ Poſtilla.

Abrahe dicte ſūt p̲miſſio ⁊c̄. Ar
gumētū hui9 ep̄le ſcribẜ paul9 di.
Scriptū eſt. ſ. Geñ. xv. Credidẜ Abra
hā deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiam
Tūc ſeq̄ẜ p̄ns ep̄le Abrae dicte ſūt p̲
miſſiōes ⁊c̄. Ubi notādū q̄ galate
gētiles fuerīt grecie p apl̄m pauluꝫ
ad fidē xp̄i conūſi ſūt. Et recedēte ab
eis ap̄lo p pſeudo ap̄los fuerīt ſedu
cti ⁊ decepti ita q̄ ad obſuatōꝫ lega
liū veteẜ teſtamēti verterēẜ. q̄ſi p fidē
xp̄i abſqꝫ legaliū obſuatōe ſaluari
nō poſſet q̄d falſū eſt. Quos ap̄lus
ad verā fideꝫ reuocat i ep̄la hodierna
dicēs (Frēs abrae dicte ſūt) ſupple a
deo (p̲miſſiōes) eterne. (et ſemī ei9)
.ſ. xp̄o q̄ p eū p̲mittebaẜ danda bene
dictō vt pꝫ Geñ. xxij. In ſemine tuo
bn̄dicēẜ oēs gētes (Nō dic̄ ſemibus
quaſi i mult̄ꝭ: ſꝫ quaſi i vno ⁊ ſeī tuo
q̄ ē xp̄s) viij. Illa p̲miſſio abrae im
pleta fuẜ qn̄ xp̄s ex maria v̄gine na
t9 fuit ⁊ p9 xp̄i aduentū ceſſauẜ lex in
ceremonijs ⁊ figurꝭ (Hoc āt dico te
ſtamētū ꝯfirmatū a deo) ·i· p̲miſſio
nes ille p modū teſtamēti ſūt ꝯfirte
a deo cū iuramēto diuino ut pꝫ. Geñ. x
xij. p memetipſū iuraui dic̄ dn̄s ⁊c̄.

Vin. teſtamētū 8z ſcripturā autēticā
volūtate teſtatoris et teſtiū roborata.
a qz illa pmiſſio iuramēto dei fuit
firmata. idō bn̄ 8z teſtamētū (q̄ p9 q̄
dringētos et triginta ānos facta eſt
lex) Nota littera ſic ↄſtruenda eſt.
Lex que p9 q̄dringētos a. xxx. ānos
facta eſt .i. data eſt in mōte ſinay a
pmiſſione abrahe ipſi moyſi a p tā
tū tp̄s fuerūt filij Iſrahel in egipto ut
habet Exo. xij. Illis annis expletis
eadē die egreſſus eſt oīs exercit9. Cō
putant āt hij anni a pmiſſione p̄io
facta abrahe vſq3 ad dationē legis (nō
irritū facit ad euacuādā pmiſſionē)
Lr. i. nō euacuat pmiſſionē abrae factā q̄ſi irritā. q8 tn̄ faceret ſi daret he
reditas a bn̄dictio ex lege (Nā3 ſi ex
lege hēditas) .i. btūtudo etna (iā nō
ex pmiſſiōe) et ita euacuaret a fruſtraret pmiſſio facta abrae. Q8 aūt
hoc nō eſt. hoc pbat d. (Abrahe aūt
p repromiſſionē donauit de9) ſupple
btūtudinē a glām ac bn̄dictōem non
ppter legē ſed ppter pmiſſionē. H eſt
ppter fidē xp̄i ſepe pmiſſi. qz abrahā
hoc credidit. q8 de9 ſibi pmiſit Et ſic
p3 qz oēs antiq̄ qui iuſtificati ſunt
ex ipſa fide xp̄i iuſtificati ſūt. a nō ppter opera legis. Nā ipſi hoc credide
rūt futurū. q8 nūc credim9 p̄teritū.
et ideo iuſtificati ſūt a nō ppter lege3
qz abraam iuſtificat9 eſt. a tamē legē nō habuit qz multo tēpe ante le
gē vixit. Vnde Bernard9 dicit. Mul
ti ante ſaluatoris aduentū deū omni
potentē tenētes. a diligētes. ſue ſalutis gratiſſimā pmiſſiō3 credentes
in pmiſſione fidelium ſperantes cer
tiſſimū redemptore3. in hac fide exſpectatōe ſaluati ſūt. vn̄ Aug. Nemo
liberat a dānatōe q̄ facta ē p adā niſi
p fidē dn̄i noſtri ih̄u xp̄i. (Quid igi
tur lex?) Lr. i. ad q̄d fuit vtilis. q. d.
qz ergo lex nō iuſtificauit ſed ſola fides: q̄re ergo poſita eſt a data? Ad H
reſpōdet qz tamē nō inutilit data eſt
(Propter trāſgreſſione3 poſita eſt)
id eſt ppter punitōem pctō3 qz in lege determinā graues pene p determinatis vicijs: q̄rū terrore cohibebāt
hoīes a pctīs (donec veniret ſemē) id
eſt xp̄s (cui) .i. de q̄ (pmiſerat) ut pa
tet Gen. xxij. In ſemine tuo bn̄dicēt
oēs gētes (ordiata p āgelos) .i. miſterio āgelo3. Lr. lex em̄ nō fuit da
ta imediate a deo ſ3 p āgelū q̄ loq̄ba
tur moyſi i mōte ſinay (i manu mediatoris) .i. in poteſtate xp̄i ut. ſ. ordinaret quātū vellet qz venit in mūdū
qn̄ ſibi placuit non ſtatī p9 hoīs caſū (Mediator aūt vni9 nō ē) ſ3 duo3
extremo3 q̄ ↄiūgit (De9 āt vn9 eſt)
ſ. xp̄s q̄ eſt vn9 cū patre a ſpūſancto
Et H eſt ſcd3 dīnā naturā Et eſt etiā
mediator dei et hominū recōciliās homines deo patri. a H ſecundū huma
nā naturā (Lex ḡ aduſus pmiſſa dei
Abſit) Vin. q. d. nullo modo lex fuit ↄ pmiſſa dei q̄uis pmiſſio fuit p̄fectior q̄ lex (Si em̄ data eſſet lex q̄
poſſet viuificare) .i. vitā etnā ↄferre
(vere ex lege eſſet iuſticia) a non ex
pmiſſione abrahe facta (S3 cōcluſit
ſcriptura) id eſt lex moyſi q̄ ē lex ſcripta (oīa ſub peccato) Lr. inq̄tū oſtē
debat peccatu3: nec tn̄ mūdabat (ut
pmiſſio) etne beatitudinis. (ex fide
Iheſu xp̄i daret credētib3) Lr. fide for
mata q̄ facit tendere in deum

Euangelium.

In illo tēpe. Dixit ih̄s diſcipulis ſuis
Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Dico
em̄ vob qz multi pphe a reges voluerūt videre q̄ vos videtis a nō viderūt.
a audire q̄ auditis a nō audierūt. Et
ecce q̄dā legiſperit9 ſurrexit tēptans
illū a dicēs. Magiſter q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad
eū. In lege q̄d ſcptū eſt? quō legis.
Ille rn̄dēs dixit. Diliges dn̄m deum
tuū ex toto corde tuo. ex tota aīa tua
ex oīb3 viribz tuis. ex oī mēte tua Et
pximū tuū ſicut teipſū Dixitq3 illi. Recte rn̄diſti. Hoc fac a viues. Ille āt
volēs iuſtificare ſeipſū dixit ad ih̄m
Et q̄s eſt me9 pxim9? Suſpiciēs āt
ih̄s dixit. Homo q̄dā deſcēdebat ab

ihrlm in iherico. ⁊ incidit ĩ latrones
q̄ etiā deſpoliauerūt eū ⁊ plagis īpo-
ſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Acci-
dit āt ut ſacerdos q̄dā deſcēderet ea-
dē via ⁊ viſo illo p̄teriuit Silr ⁊ leui
ta. cū eſſet ſec⁹ locū ⁊ videret eū ptrā
ſijt. Samaritan⁹ āt q̄dā iter faciēs ve
nit ſec⁹ eum. ⁊ vidēs eū miſericordia
mot⁹ ē. Et appropiās alligauit vul-
nera e⁹. infundēs oleū ⁊ vinū ⁊ impo
nēs illū in iumentū ſuū duxit in ſta-
bulū ⁊ curā ei⁹ egit. Et altera die p̄tu
lit duos denarios ⁊ dedit ſtabulario
⁊ ait. Curā illi⁹ habe. ⁊ q̄dcūq̄ ſu
pererogaueris: ego cū rediero reddam
tibi. Quis hor̄ triū videt̄ tibi p̄xim⁹
fuiſſe illi q̄ incidit in latrones? At il
le dixit. Qui fecit miam in illum. Et
ait ihs illi. vade ⁊ fac ſimilr̄.

Poſtilla.

Beati oculi q̄ vi. Luc. x. Math.
xiij. An̄ initiū illi⁹ euāgelij ſcrib
ſanct⁹ Lucas q̄ xp̄s dixit diſcipulis
ſuis. q̄ vos audit me audit ⁊ q̄ vos ſp̄
nit me ſpernit. ⁊ cōuſus ad diſcipu-
los ſuos dixit (Beati oculi q̄ vident)
Ly. nō ſolū hūanitatē xp̄i ⁊ facta ex
teriora cōſpiciēdo: ſʒ v̄tutē diuinitat̄ la
tentē intelligēdo (q̄ vos videt̄) Glo.
Viderūt eī apl̄i g̃ciosā p̄ntiā dn̄i nr̄i
ihu xp̄i in aſſūpta hūanitate ⁊ credi
derūt eū verū deū ⁊ hoiem g̃ v̄ā ſūt b̄ti
Sʒ iudei pharisei cayphas ⁊ herodes
et pilatus ſolū viderūt foris xp̄i hūa
nitatē ſʒ nō cognouerūt e⁹ deitatē. g̃ nō
ſūt dicti b̄ti. Vn̄ Ihero. in omel. Il-
lor̄ oculos b̄tōs dix̄ q̄ hoīe; videntes
deū crediderūt. Ubi nōndū q̄ ſi b̄ti ſūt
oculi q̄ viderūt xp̄m ⁊ crediderūt eū deū
multo beatioēs ſūt q̄ nō viderūt xp̄m
in hūanitate ⁊ tn̄ credūt ip̄m verū deū
in sacro eucharistie Vn̄ Jo. xx. q̄ vi-
diſti me thoma credidiſti b̄ti q̄ nō vi
derūt ⁊ crediderūt (Dico eīm vobis q̄
multi p̄phe ⁊ reges voluerūt videre q̄
vos videt̄. ſic Iſa. lxiiij. q̄ dixit. Uti-
nā dirūpes celos ⁊ deſcēdes. Itē ſic
Agge⁹ Aggei. ij Veniet deſiderat⁹ cūc
tis gētibꝫ. Itē ſic moyſes qui dixit.
Mitte dn̄e quē miſſur⁹ es Itē ⁊ p̄pha
ta dd. ps. cxliij. q̄ dixit. Inclina dn̄e
celos tuos ⁊ deſcēde. ⁊ p̄les alij (⁊ n̄
viderūt) Glo. ſ. eo mō q̄ vos videtis Vi
derūt eīm ip̄m ſpūalr̄ ſʒ iſti corp̄alr̄ ⁊
p̄ntialr̄ hn̄tes eū: ⁊ ab eo q̄ volebāt
interrogantes (Et ecce q̄dā legiſp̄it⁹)
.ſ. p̄itia lrāli nō intelligētia ſpūali.
Vn̄ ābro. ſup lucā. Quidā legiſp̄it⁹
v̄ba legis tenēs: op̄a leg̃ ignorās.
(Surrexit) .ſ. ut meli⁹ audiret (tēp-
tās illū ⁊ dicēs Magr̄) Glo. mgr̄m vo
cabat cui⁹ diſcipul⁹ eē nolebat. (q̄d
faciēdo vitā et̄nā poſſidebo?) Glo. vi
det̄ ei q̄rere hūilr̄ cū dixit magr̄. ſapi
ent̄ cū dixit. q̄d faciēdo. vtilr̄ cū add̄
vitā et̄nā poſſidebo (At ille dixit ad
eū In lege q̄d ſcr̄ptū eſt?) .ſ. ī lege di
uina q̄ lex legū ē (Quō leg̃) .i. quō
doces diſcipulos tuos q̄ adhc̄ neſcis
p̄ q̄d p̄ueniat̄ ad vitā et̄nā (Ille rn̄
dēs dixit. Diliges dn̄ꝫ deū tuū ex toto
corde tuo ſm̄ Ber. i. ſapiēt. (ex tota
aīa) .i. dulcit̄ (⁊ ex tō mēte) .i. fortit̄
(⁊ p̄xi͠m tuū ſic teip̄ꝫ) .i. ad q̄d teip
ſū .ſ. ad grāꝫ in p̄ntī ⁊ glāꝫ ī futuro.
vel eo ordīe q̄ teip̄ꝫ .ſ. infra deū ⁊ ſup
oīa tēpalia (Dixitq̄ illi) .ſ. ihs pharī
ſeo ⁊ legiſpito (Recte rn̄diſti) nō āt
recte fecisti. q̄ ut dic̄ glo. xp̄s lauda
uit e⁹ ſenſū n̄ factū (Hoc fac ⁊ viues)
q̄ſi diceret dic̄ ſʒ n̄ fac. iō ad vitā et̄nā
nō vadis (Ille āt) .ſ. phariſeus ⁊ le-
giſp̄it⁹ (volēs iuſtificare ſeip̄ꝫ) .i. de-
mōſtrare iuſtū (dixit ad ihm. Et q̄s
eſt p̄xim⁹ me⁹) Glo. Forſitā putau̇
q̄ xp̄s diceret iude⁹ ē p̄xim⁹ tu⁹. ⁊ tūc
rn̄diſſʒ oēꝫ iudeū diligo. ⁊ ſic appēret
iuſt⁹ (Suſpiciēs āt ihs dix̄ Hō q̄dā
deſcēdebat ab Ihrlm in iherico) que
diſtat ⁊ ihrlm ad vnā dietā (⁊ īcidit
in latrōes q̄ eē deſpoliauerūt eū. ⁊ pla
gis īpoſitis abierūt ſemiuiuo relicto)
Erat eī ad lrāꝫ int̄ ihrlm ⁊ iherico ſo
litudo vl̄ deſertū in q̄ ſpoliabāt̄ ali-
q̄n hoīes trāſeūtes ⁊ latronib⁹: et oc
cidebāt̄. In qua ſolitudine captus
fuit Sedechias rex fugiens a iheruſa
lem ⁊ ſatellitibus regis babilonis.

ut hẽtur Ihere· vlti· ca· Ly· Moralr
tn̄ exponiꝛ de pctōre deſcendēte a ſta
tu iuſticie in pctm̄ mōꝛtale· q̄ ſpoliat a
demoib9 a relinqꝛ ſemiuiu9· qꝛ tolli
tur ab eo vita gratie: remanēte vita
nature· Miſtice eſt p hoiem iſtuꝫ ſm
Gre· intelligit Adā vl' omē gen9 hu
manū· q̄ dicit (Homo qdā)· ſ· Adā
vl' gen9 hūanū (deſcēdebat ab iheru
ſalē)· i· de padiſo a ſtatu imoꝛtalitatꝭ·
(in Ihericho)· i· in miſerias a defectus
vite preſentis (a incidit ī latrones)
id eſt demonū poteſtates (qui ſpoli
auerunt eum) ſcilicet indumēta gra
tie īmoꝛtalitatis a innocentie auſe=
rendo· ut patet Geneſis· iij· Primi
parētes poſt peccatū cognouerūt ſe
eſſe nudos (Et plagis impoſitꝭ) id ē
naturalibꝫ vulneratis et debilitatꝭ p
pctm̄ (abierūt ſemiuiuo relicto) Ho
mo ſemiuiu9 relinqt: qn̄ remanente
vita nature priuatur vita grē (Acci
dit aūt ut ſacerdos quidā deſcēderet
eadē via a viſo illo ꝑteriuit· Similr le=
uita) Sacerdos legē ſignificat q̄ data
eſt per moyſen· leuita ꝓphas ſignifi
cat q̄ deſcēderūt p9 moyſen· hij vide=
rūt gen9 humanū ſauciatū· qꝛ p le=
gē ꝯgnicō pcti· ſꝫ nō potuerūt ſanaꝛ
gen9 humanū (Samaritan9 aūt) ſcꝫ
q̄ cuſtos interpretaꝛ· id eſt xp̄s q̄ ē cu
ſtos ver9 (iter faciēs)· i· de celo deſcen
dēs in hūc mūdum ꝓpꝛ nr̄am ſalutē
(vidēs eū)· ſ· oclo miſericordie (miſeri
cordia mot9 ē)· ſ· ex ꝯpaſſiōe (Et ap
ꝓpians alligauit vulnera ei9) ſcꝫ in
baptiſmo pcta ei9 remittendo (infun
dēs oleuꝫ a vinū) oleū infundit in vul
nera cū ſpem penitētib9 ꝓbuit· Vinū
infundit cū terrorē mortꝭ eterne a pe
narū inferni a diei iudicij domini in
cutit (Et imponēs illū in iumentū ſu
um)· vn̄ Gre· Iumētū eſt caro ipſi9
in q̄ vulneratū poſuit qn̄ pctā noſtrꝭ
ipſe portauit ſup lignū in corpe ſuo
utꝫ yſa· liij· Vere languores nr̄os ip
ſe portauit (duxit in ſtabulū) id ē in
p̄ntē eccleſiā (a curā ei9 egit) qꝛ tāq
egrotū ſolicitus fuit ſicut bon9 a ſide
lis medic9 (Altera die) Prima ei di
es fuit dies paſſionis· altera dies eſt
reſurrectionis a hec eſt immoꝛtalita
tis (ꝓtulit duos denarios·) id ē duo
teſtamēta (a dedit ſtabulario) id eſt
ſūmo pōtifici· ſcꝫ Petro a alijs apl'is
q̄b9 aperuit ſenſū ut intelligerēt ſcp
turas veteris a noui teſtamēti dicēs
(curā illi9 habe) ſcꝫ corpis a aīme· er
go dixit primo ſtabulario ſcꝫ petro·
paſce oues meas (a quodcūqꝫ ſupe
rogaueris) ſupple p̄ceptis meis· ſ· cō
ſilia ſupaddēdo· a cuꝫ ſubditis a fide
libꝫ laborādo (ego cū rediero)· ſ· in iu
dicio extremo· ut ptꝫ Actuū· j· Sic ve
niet queadmodū vidiſtis eū eūtēꝫ in
celū (reddā tibi) qꝛ dn̄s illis reddꝫ vni
cuiqꝫ iuxta opera ſua (Quis hoꝝ tri
um videꝛ tibi ꝓxim9 fuiſſe illi q̄ inci=
dit in latrones At ille dixit· q̄ fecit mi
ſericordiā in illū) Ubi nōndū qꝫ opi
nio iudeoꝝ erat qꝫ nō q̄libꝫ homo ꝓxi
m9 eſt: ſꝫ tm̄ iude9· ergo dicūt iudeꝫ
ꝓximū ſuū a omnē aliū hominē eſſe
ꝓximum omni homi q̄ ei facit miſeri
cordiā· vn̄ Ambro· Cognatio nō facit
ꝓximū ſed miſericordia· vn̄ etiā au
gu· de doctrina xp̄iana· Propinqtas
generis nō facit ꝓximū ſed op9 miſe
ricordie impēſū· Et q̄ ptꝫ qꝫ q̄libꝫ ē ꝓ
xim9 nr̄ q̄ hic viuit qꝛ cuilibꝫ ꝑt a no
bis īpendi miā vl' nob' impēde (ait il
li illis· Uade a tu fac ſilr) ſcꝫ ut oēꝫ ho
miem eē amicū a ꝓximū reputes· a
ei miam impēdas affectu a effectu ſic
ſamaritan9 illi iudeo fecit· ¶Cur pn̄s
euā· vbi dr· Btī ocli q̄ vidēt· q̄ritur in q̄
ꝯſiſtit btitudo· Rn̄detꝛ qꝫ q̄dā poſuerūt
btitudinē in bonis corpis ut epicuri·
q̄dā in bonis mūdi· ſ· diuitijs honore po
tētia a ſic de alijs· q̄dā in v̄tutibꝫ moꝛa
libꝫ a cognitōe creaturaꝝ a maxie ſb
ſtātiaꝝ ſepataꝝ ut peripatetici Xp̄s
āt veniēs in mūdū q̄ ad h' nat9 eſt vt
teſtimoniuꝫ phibēt veritati· Oſndit qꝫ
in oib9 ſupradictis vera btitudo nō cō
ſiſtit: ſed in viſiōe a cognitōe dei· di
cēs oculi· etc· Itē q̄rit hic· btitudo ei9
ſit ſcꝫ an aīe vel corpis· Ad q8 rn̄detꝛ

Hugo de prato ꝙ btitudo ↄſiſtit pri
cipalr̃ in cognoſcēdo ⁊ amādo ⁊ poſſi
dendo deuȝ. ⁊ btitudo pricipalr̃ erit in
aīa q̄ deū p eēntiā ↄgnoſcet ⁊ ñ p ali
quā ſiſitudinē ⁊ ipȝ pfecte poſſidebͭ
in ſe tāq̄ȝ ꝓpriū ⁊ intriſecū bonū. Corꝭ
p⁹ āt hēbit q̄tuoꝛ dotes ſuas. q̄ ſunt
agilitas. ut ſbito ferat q̄cūq; aīa vo
let. Impaſſibilitas: ut a nulla re poſ
ſit ledi vl̃ pati. Subtilitas ita ꝙ ī ip
ſa claritate corpis: claritas ⁊ gl̃a aīe
ↄgnoſcet̄ ꝗ aīa magis btā clari⁹ cor
p⁹ hēbit ⁊ oīa p̄dicta habebit corp⁹
ex redundantia glorie anime in corꝭ
pus. ecōtrario de corporibꝫ impiorū
erūt. quia erunt groſſa grauia paſſi
bilia ⁊ obſcura. hec ille.

Dominica. xiiij. — Gala. v.

Fr̄es. Spiritu ābulate. ⁊ deſide
ria carnis nō pficiet. Caro eī
ↄcupiſcit adūſus ſpm̄. ſpūs
aūt adūſus carnē. Hec eī ſibīnuicē
adūſāt: ut nō q̄cūq; vult illa faciat.
Q̄ ſi ſpū ducimi: ñ eſtis ſb lege. Ma
nifeſta ſūt āt opa carnis. q̄ ſūt forni
catio īmundicia. īpudicicia. luxuria.
ydoloꝝ ſeruit⁹. veneficia. inimicicie
ↄtētōes. emulatōes. ire. rixe. diſſenti
ones. ſecte. inuidie. homicidia. ebrie
tates. ↄeſſatōes. ⁊ hijs ſilia: q̄ p̄di
co vobis ſic̄ p̄dixi. qm̄ q̄ talia agūt:
regnū dei nō ↄſeq̄nͭ. Fruct⁹ āt ſpūs ē
karitas. gaudiū. pax. patiētia. lōga
nimitas. bonitas. benignitas. māſue
tudo. fides. modeſtia. cōtinētia. caſtiꝭ
tas. Adūſus hmōi non eſt lex. Qui
aūt ſūt xp̄i: carnē ſuā crucifixerūt cū
vicijs ⁊ ↄcupiſcentijs.

Poſtilla.

Spiritu ābulate. Añ initiū illi⁹
eplē ſcribͭ Paul⁹. d. Oīs lex in
vno ſmone iplet. Diliges pxīm̄ tuū
ſic̄ teipſū. Tunc ſeq̄t pn̄s epl̃a. Vbi
notādū ꝙ epl̃a hodierna ⁊ euāgeliꝭ
um hodiernū in hͦ ↄcordāt. Quia ſiꝭ
cut euāgeliuȝ dicit de. x. leproſ q̄ ſūt
a cristo mundati. Sic epl̃a enumerat
opera carnis que leprā ſpiritualem
q̄ horribilior ē corpali lepra inducūt

Monēs ut caute ābule⁹. ⁊ dic̄ (Spi
ritu ābulate) Vm. id ē ſcdm̄ ſpūm
diuinū opera veſt̄ facite (⁊ deſideria
carnis) id ē delectatōnes ⁊ ↄcupiſcēꝭ
tias quas caro ſuggerit (non perfiꝭ
cietis) id eſt opere non implebitis.
(Caro eni ↄcupiſcit aduerſus ſpm̄)
Ly. i. ſenſualitas ↄ͂ rōeȝ (ſpūs autē)
ſupple ecōūſo (adūſus carnē. hͦ eī ſiꝭ
bīnuicē adūſāt) .ſ. caro et ſpūs. Ca
ro eni natōe trreſtris. ſpūs āt celeſt̄
⁊ dū vnūq̄dq; ad p̄riam ſuā tēdit ſit
pugñ vehemēs ītātū (ut nō q̄cūq; vul
tis) ſcdm̄ rōem (illa faciatis) īpediti
motu ſenſualitat̄ (Q̄ ſi ſpū ducimi
ni) Ly. ſeq̄ntes inſtinctū ſpūſſcī (nō
eſtis ſub lege) Goz. q̄ male agētib⁹
poſita ē ut puniant̄ p exceſſib⁹ ſuis.
(Manifeſta aūt ſūt opa carnis) ꝗ
ſūt ſenſibilia (q̄ ſūt fornicatō) Li. ꝙ
tū ad ↄcubitū ſoluti cū ſoluta (īmun
dicia) Goz. i. pctm̄ ↄ͂ naturā qͦd eſt iꝭ
noīabile (impudicicia) hoc eſt in ge
ſtib⁹ vl̃ tactibꝫ vl̃ oſculꝭ ⁊ alijs circū
ſtātijs illicit̄ (Luxuria) eſt nomē ge
neāle ad illud viciū (idoloꝝ ſeruit⁹)
Ly. ut ptȝ de ſalomone. iij. Reg. xi. q̄
ex ardore libidinis cū mlīerib⁹ alienī
genis mot⁹ fuit ad ſeq̄ndū deos eaꝭ
rū (veneficia) Ly. i. ſortilegia que ra
tiōe libidinis ſolēt fieri (inimicicie)
Li. latētes animo (ↄtētōs) ī verbͦ cla
moroſ (emulatōes) in factis (ire) in
affectu nocēdi (rixe) in effectu nocēdi
ut qn̄ ſeinuicē pcutiūt vl̃ ledunt (diſ
ſētiōes) i. qn̄ icipiūt fieri ptes ⁊ ſciſ
mata (ſecte) i. hēſes (inuidie) in aīo
(homicidia) in facto (ebetates) goz.
i. aſſidue potatōes q̄ ad ſupfluitatē
in potu (comeſatōes) ſupflue. q̄ad ci
bū (et hijs ſilia) ad q̄ caro ē pna. ſic̄
veſtimētoꝝ ⁊ lectoꝝ nimia mollicies
balneoꝝ ⁊ ſic de alijs. (q̄ p̄dico vobͦ)
.ſ. añꝙ veniat dei iudiciū. ꝗ tūc penitē
nō poterit̄ (ſicut p̄dixi) vobͦ. añ hāc
epl̃aȝ (qm̄ q̄ talia agūt) i. aliq̄d eoꝝ
(regͫ dei ñ ↄſeq̄nt̄) vm. ex hͦ ſeq̄t̄ ꝙ
illa pctā iā enumerata in littera ſūt
mortalia peccata quia nihil ſeparat

a deo niſi mōꝛtale pc̄ti. Poſt hec de ſcribit vitā ſpūalē d. (Fructꝰ āt ſpiritꝰ) i. opꝰ ſpūſſcī (eſt caritas) ſine q̄ ea q̄ ſequūt̄ nō valent ideo ꝑponit̄ (gaudiū) i. puritas ꝯſcie a exultatō mētis. a hec eſt dic̄ letitia (pax) i. cōcordia ad pxīm qñ ſe nō inq̄etāt a turbāt (patiētia) ſupple i tolerātia adūſitatū (lōganimitas) ſupple i expectatōe p̄mioꝝ (bonitas) i. dulcedo aīi interiꝰ (benignitas) i. largitas rerum oñdēs bonitatē aīi ex̄ p ōpa (manſuetudo) q̄ eſt tractabilit̄a ꝯuſatiuꝰ cum alijs (fides) i. ↄ̄titudo de inuiſibilibꝰ ut credat oīa credēda a nō alia (modeſtia) ut hō ſeruet modū in dictis i factis a in oibꝰ agēdis (ꝯtinētia) ut hō cē aliqñ a licito ſe abſtineat ꝑpt̄ deū (caſtitas) ut recte vtaꝛ licitis. ut vxore a hmōi (Adūſus hmōi) ſ. opa (ñ eſt lex) qꝛ iuſto nō ē lex poſita ſ; malis īpoſita ē lex. ut iniq̄tas coꝝ p penas legꝭ puniat̄. Sed bonis īpoſita ē crux xp̄i. ꝗ dic̄ (Qui āt ſūt xp̄i) i. boni xp̄i imitatores (carnē ſuā crucifixerūt) i. xp̄o crucifixo ſe ꝯformauer̄t affligēdo carnē ſuā (cū vitijs a ꝯcupiſcētijs) Ly. ita qꝛ ꝯcupiſcētie a vicia moꝛtua ſunt in eis.

Euangelium.

In illo tp̄e. Dū iret Jh̄s i ihꝛlm trāſibat p mediā ſamariā a galileā Et cū ingredet̄ q̄dā caſtellu; occurrer̄t ei decē viri leproſi. Qui ſteter̄t alōge a leuauerūt vocē dicētes Jh̄u p̄ceptoꝛ miſerere nr̄i. Quos ut vidᵗ dixit. Ite oñdite vos ſacerdotibꝰ. Et factū ē dum irēt mūdati ſūt. Vnꝰ āt ex illꝭ ut vidᵗ qꝛ mūdatꝰ ē: regreſſus ē cū magͣ voce magnificās deū a cecidᵗ in faciē añ pedes eꝰ grās agēs. Et hic erāt ſamaritanꝰ. Rñdēs āt Jh̄s dixit. Nōne decē mūdati ſūt a nouē vbi ſūt? Nō eſt inuētꝰ q̄ rediret a daret gl'a; deo niſi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade. qꝛ fides tua te ſaluum fecit.

Poſtilla.

Dum iret Jheſus in iheruſalem. Luce. xvij. Hiſtoria huius euāgelij facta eſt āno xp̄i. xxxiij. ij. ydꝰ marcij. feria. ij. luna. iiij. indictione. vj. Ante initiū illius euangelij ſcribit ſāctꝰ lucas qꝛ xp̄s dixit diſcipul̄ ſuis. Cū oīa feceritꝭ q̄ p̄cepta ſūt vobis dicite: ſerui inutiles ſumus Q̄d debuimus facere fecimꝰ. (Et factu; ē dū iret Jh̄s in ihꝛlm) ſ. ad locum ſue paſſionis in quo oñdit ſe ſpōte paſſuꝝ (trāſibat p mediā ſamariā a galileam) Samaria erāt terra gētiū Galilea iudeoꝝ. ꝗ vtrūq; ptrāſibat q̄ ad ſaluādos gētiles a iudēos venerāt (Et cū ingrederetur quoddā caſtellū: occurrer̄t ei x. viri leproſi) Ly. qꝛ audierāt famā de mirābilibꝫ xp̄i (q̄ ſteter̄t alonge) Ly. tū ꝑpt̄ xp̄i reuerentiam tū qꝛ ñ debāt approximare ſaīs hoībꝫ ne eos inficerent (Et leuauerūt vocē ſuā) Ly. ex magno deſiderio ſanitatꝭ (dicētes. dñe Jh̄u p̄ceptoꝛ miſerere nr̄i) i. ſolo vbo potes curare nos (Q̄s ut vidit dixit Jte oſtendite vos ſacerdotibꝰ) Hoc iuſſit xp̄s ꝑpter legis inpletionē. Lex eñ p̄cepit Leui. xiiij. ut emūdati a lep̄ ſacerdotibꝰ ſe offerrent Et hoc duplici de cā. vna ē. qꝛ ſacerdotes debāt iudicare vtꝝ tal̄ eēnt vere curatꝰ. ſecūda cā erāt qꝛ ꝓ ſua emēdatōne tenebat̄ offerre ſacrificiū det̄minatū i lege Jta ut daret nobis exm honorandi ſacerdotes Jtē ut p h̄ ſac̄mētū ꝯfeſſionis exprimēt. Dicit eñ xp̄s oibꝰ pctōribus (Jte) q. d. Non expectetis qꝛ cogamini vrgēte infirmitate qñ opꝫ ſacdotes ad ſe vocari ſed ite dū ſani eſtis (Oſtēdite) nō occultate (Vos) non alios quia alie pſone nō ſunt nomināde in ꝯfeſſione (ſacerdotibꝰ) quibꝰ data ē poteſtas a xp̄o ligandi a ſoluendi ut pꝫ Joh. xx. Accipite ſpiritū ſanctū. quoꝝ; remiſeritis pctā remittūᵗ eis (Et factū eſt dū irēt mundati ſūt) in hoc oñditur qꝛ in vera ꝯtritōne pctā dimittātur pctōri a deo etiā; anteq̄ ꝑueniat ad ꝯfeſſionē. Vnde in pſalmo. xxxi Dixi. confitebor. ſupple in futuro. et tu remiſiſti impietatem peccati mei

quāuis poſtea teneaꝷ cōfiteri ſacer-
doti loco dei (Vnꝰ autē ex illis ut vi-
dit qꝛ mundatꝰ eſt: regreſſus eſt cū
magna voce magnificās deū) Cor-
magnitudo vocis dat intelligere ma
gnitudinē fidei ⁊ deuotōis (Et cecidit
in faciē añ pedes eius) In quo nota
tur eius magna humilitaꝷ (gratias
agēs) eſt enī deo valde acceptabilis
grārum actio. Vnde Auguſ. ad Aure
lianū. Quid meliꝰ animo gerimꝰ aut
ore pbamꝰ aut calamo exprimimꝰ
ꝙ̄ ut deo grās agamꝰ. nec dici breui
us nec agi fructuoſiꝰ poteſt. (Et hic
erat ſamaritanꝰ) Ly. in h̄ innuitur ꝙ
aliȷ̄ nouē erāt iudei: nec reuerſi ſūt ad
grās agendū. quia iudei ſemꝑ fuerūt
ingrati tam ī veteri ꝙ̄ in nouo teſta
mēto de beneficiȷ̄s dei (Rñdens autē
ihēſus dixit. Nōne decē mūdati ſunt
⁊ nouē vbi ſunt?) q. d. multi mūdā
tur ⁊ baptiſanꝷ. tamē pauci ſaluāꝷ.
ut; Math. xx. Multi ſūt vocati pauci
vero electi (Non eſt inuentꝰ qui re-
diret ⁊ daret glām dō niſi hic alieni
gena) Ly. in h̄ figuratū fuit ꝙ genti
les venturi erant deuote ad fidē xp̄i
iudeis remanentibꝰ in ſuo errore. (et
ait illi. Surge. vade) Noluit enī ſur
gere ni iuſſus (qꝛ fides tua te ſaluū fe
cit) In hoc innuiꝷ ꝙ magnū eſt me
ritū fidei qꝛ ꝑ fidē pctōr mundaꝷ Itē
ꝑ fidē homo iuſtificaꝷ. ad Rō. v. Iu
ſtificati igiᷣ ex fide pacē habeamꝰ ad
deū ꝑ dn̄m nr̄m Ih̄m xp̄m. Itē per fi
dē homo filius dei efficiꝷ. ut; Ioh. i.
Dedit eis ptātem filios dei fieri. Itē
ꝑ fidē hō ſaluaꝷ. Ergo hic dixit xp̄s
ſamaritano. Fides tua te ſaluū fecit.
¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄ Ite oſt
dite vos ſacerdotibꝰ ⁊ dū irent mūdati
ſūt. quꝛᷓ Si pctōr in cordis ꝯtritōe ab
ſoluiꝷ añꝙ̄ pueniat ad ſacerdotē ut
hic innuiꝷ: qꝛ dū irēt mūdati ſūt. qd
facit poſtmodū ſacerdos. ⁊ a q̄ ab-
ſoluit eū? Rñdeo ꝙ ſolꝰ deꝰ abſoluit
pctōrē a culpa in ipā cordis ꝯtritōe
ut; Iſa. xliȷ̄. Ego ſum q̄ deleo iniq̄ta
tes tuas ꝓpt̄ me. ſacerdos āt miſterialr̄

⁊ inſtrumētalr̄ pctōrē a pctō abſoluit
⁊ ſolū oſ̄dit abſolutū. Eſt eī ſacerdos
miſter dei ⁊ eiꝰ inſtrm̄ aīatū. ⁊ h̄ op-
time oſ̄t xp̄s in Lazari reſuſcitatōe
ꝑ quē pctōr rediēs ad dei grām̄ deſig-
naꝷ quē xp̄s ſolꝰ a mortuis reuoca-
uit ſed apl̄is mādauit ut eū ſoluerēt
Sic pꝫ ꝙ fuit a xp̄o reſuſcitatus ⁊ ab
apl̄is reſolutꝰ. Sile eſt in iuſtificatō
ne pctōris quem ſolꝰ deꝰ reſuſcitat a
morte culpe reddēs ei grām ſuā. h̄ ſa
cerdos abſoluit eū a catenis pctōrū
qbꝫ ꝑ talibꝰ culpis ligatꝰ tenebatur
Exēplū. rex vel ptās ī ꝯſilio abſoluit
malefactorē q̄ teneꝷ in carcē catenis
ligatus. et miniſtri regis vadūt ad
carcerē ⁊ ex pte regis abſoluūt eum
a carcere ⁊ catenis et miniſtri regis
vadūt ad domū eius ⁊ reddūt ei oīa
bona ſua ꝑus pdita. Sic facit ſacerdos
q̄ tāꝙ̄ miniſter dei abſoluit pctōrē a
catenis pctōꝝ ⁊ reducit eū in eccīā dei
⁊ reddᵗ ei oīa bona ſua q̄ añ peccatū
fecerāt. ⁊ facit eū participē oīm bono
rū opum que fiūt in eccīa dei ⁊ dat ei
cibum vite manducare. ſ. corpꝰ xp̄i. ⁊
docꝫ quō debeat viuē ⁊ ī via dei ābulare
⁊ nō ſtare. qꝛ ſtare regredi ē. Sic pꝫ
ꝙ ſacerdos habꝫ magꝫ facē ī iuſtifica
tione pctōris ⁊ nō ſolū eū oſ̄dere ab
ſolutū ¶ Vñ itē hic q̄riꝷ. que ſit for
ma abſolutionis a pctīs. Rñdeo ſm
ſanctū Thoma de aquino ꝙ de ſb̄ſtā-
tia forme eſt Ego abſoluo te a pctīs
ſed p̄mittiꝷ oratio. ſ. Miſereaꝷ tui oī
potens deꝰ. ⁊c̄. ne effectꝰ ſacramenti
impediaꝷ ex parte penitētꝭ. Et ꝯmu
niter apponiꝷ. In noīe pr̄is ⁊ filiȷ̄ ⁊
ſpūſſancti. ¶ Itē queriꝷ. an īpoſitō
manꝰ ſup caput ꝯfitentis reꝗratur.
Rñdeꝷ ſm ſanctū Tho. de aquino. ꝙ
nō. qꝛ hoc ſacramentū non ordinaꝷ
ad ꝯſequendā aliquā excellētiā grē
tie. ſed ad remiſſionē peccatoꝝ. Ma
gis aūt in hoc ſacramēto ꝯpetit cruc
ſignatō ꝙ̄ manꝰ impoſitio In ſignū
ꝙ ꝑ ſāguinē cruc xp̄i remittiꝷ pctā
⁊ nō eſt de neccītate ſacramēti ⁊c̄. Itē
Thomas diꝷ ꝙ q̄ īpetrat abſolutōeꝫ

a pp̄ vel legato caute facit ſi faciat ſe
abſolui ab oib9 excōmunicatōib9 et
pc̄tis de qbꝫ nō recolit. qꝛ ſi poſtea re
colat de aliqb9 nō tenet̃ iteꝝ abſolu
tionē petere ab excōmunicatōe. licet
de pc̄tō ſi ſit mortale teneat̃ cōfiteri.
Dn̄ica. xv. ad Gala. vl̄io
Frēs ſi viuim9 ſpū: ſpū ⁊ am
bulem9 Nō efficiam² inanis
glē cupidi: inuicē puocātes.
inuicē inuidentes. Fratres ⁊ ſi pocu
patus fuerit hō in aliq̄ delicto. vos q̄
ſpūales eſt̃ hmōi iſtruite ī ſpū leni
tat̃. ↄſiderās teip̄ꝫ: ne ⁊ tu tēpteris Al
ter alteri9 onera poꝛtate. ⁊ ſic adiple
bit̃ legē xp̄i. Nā ſi qs exiſtiat ſe ali
qd eē cū nihil ſit: ipē ſe ſeducit. Op9
āt ſuū pbet vnuſqſqꝫ. ⁊ ſic ī ſemetipō
tm̄ gl̄aꝫ hēb͡t et ñ in altero Vnuſqſqꝫ
em̄ on9 ſuū poꝛtab͡t. Cōicet āt hīs q̄
cathezizat̃ v̄bo ei q̄ ſe cathezizat in oī
b9 bonis. Nolite errar̄. De9 ñ irridet̃
Que ei ſemiauerit hō: hec ⁊ metꝫ. Q̄m
q̄ ſemiat in carne ſua: de carne ⁊ me
tet corruptōeꝫ. Q̄ āt ſemiat ī ſpū: de
ſpū metet vitā etnā. Bonū āt facien
tes ñ deficiam9. tpe ei ſuo metemus
nō deficiētes Ergo dū tēp9 hēm9: ope
remͣ bonū ad oīes. maxime autem
ad domeſticos fidei.

Poſtilla.

Si viuim9 ſpiritu An̄ initiū illi9
eplē ſcribit Paul9 d. Q̄ ſūt xp̄i
carnē ſuā crucifixerūt cū vitijs ⁊ ↄcupi
ſcētijs. Cūc ſtatī ſeqt̃ p̄ns epl̄a. q̄ cū
euāº hodierno ↄcordari p̄t h̃ mō In
euangelio dicit̃. Nemo p̄t duobus
dn̄is ſeruir̄. Duo dn̄i ſūt caro ⁊ ſpūs
In epl̄a vero dicit̃ q̄liter ſpū ſit ābu
lādū ⁊ nō ſcd̄m carnē. Itē in euan
gelio pbibet̃ ſolicitudo vite p̄nt̃. In
epl̄a hortamur ad opa ſpūs viuificā
tis. vn̄ apl̄s dicit (Frēs. ſi viuim9 ſpū)
.i. p ſpm̄ ſcm̄ (ſpū ⁊ ābulem9) ſequē
do iſtinctū ſpūſſā ī opib9 nr̄is vel dic
tamē rōē ratōis Et qꝛ bonū op9 fre
quēter eſt occaſio vane glē. Idō ſub
di² (Nō efficiamͣ inanis glē cupidi ī
uicē puocātes) .i. p. verbis iniurioſ

(inuicē inuidētes) de bonis pximoꝝ
dolētes. Poſt h̃ apl̄s inducit nos ad
mutuā ſupportationē di. (Frēs ſi p̄
ocupat9 fuerit hō) .i. p. p aliquā paſ
ſionē inſurgētē vel p aliquā igrātiā
(in aliq̄ delicto) Vbi ſciēdū qꝫ pecca
tū ē ꝑpetratō mali. delictū deſertō bo
ni (vos q̄ ſpūales eſtis) .i. pfectiores
in vita ⁊ ſcia (hmōi inſtruite) id ē ad
bonū reducite (in ſpū lenitatis) .i. rō
nabilit̃ ⁊ lenit̃ nō in impetu furoris
(ↄſiderās teip̄ꝫ) .i. fragilitatē ꝓpriam
(ne ⁊ tu tēteris) .i. in ſile pc̄ꝫ cadē p
mittar̄. ſic̄ petr9 cadē pmiſſus ē ut
ſciret cōpati caſib9 ſubditoꝝ (Alt̃ al
teri9 onera poꝛtate) id ē infirmitates
mutuas ⁊ laboꝛeſ ſubueniēdo mutuo
(⁊ ſic adimplebitis legē xp̄i) q̄ ē lex
caritat̃ Gor. lex em̄ moyſi fuit lex ter
roris. lex xp̄i lex amoris. vn̄ Aug9.
breuis dīa legis ⁊ euangelij timor ⁊
amor (Nā ſi qs exiſtiat ſe aliqd eē)
.i. magnuꝫ qd de ſe ſentiēs in ſupbia
(cū nihil ſit) de ſe niſi vanitas ⁊ pc̄tm̄
ut .j. Cor̃. iiij. qd hēs qd ñ accepiſti.
(ipſe ſe ſeducit) .i. ſeorſū a veritate ſe
ducit. qꝛ p h̃ ī ↄtēptū ſr̄is ⁊ alia pc̄ca
cadit. ideo ſubdit̃ (Op9 āt ſuuꝫ pbet
vnuſqſqꝫ) .i. diligēt̃ examinet (et ſic
in ſemetipſo tm̄ gl̄aꝫ hēbit) .ſ. ī teſti
monio ꝓpe ↄſcie (⁊ nō ī altero) .i. fal
ſa laude alti9 cui ñ ē credēdū (vnuſqſ
em̄ on9 ſuū poꝛtab͡t) .i. mercedē boni vel
mali opis. (Cōmunicet āt is) id eſt
ille (q̄ cathezizat̃) .i. inſtrui² (v̄bo) .ſ.
doctrine (ei) Gor. p̄lato vl̄ doctori (qui
ſe) .i. q̄ euꝫ (cathezizat) .i. inſtruit (in
oīb9 bonis) q̄ dic̄a docet. ñ in mal̃ q̄ fa
cit. utꝫ Mat. xxiij. Que dicunt facite
ſꝫ ſc̄dm opa eoꝝ nolite facē (Nolite er
rare) .ſ. credēdo qꝫ poſſit̃ eū ↄformar̄
ī mal̃ ſciāte. ſic̄ dicēt qdā. Q̄re ñ faciā
h̃ exq̄ ſacdos me9 fac̄ (De9 ñ irridet̃)
Gor. .i. ñ p̄ōt falli (Que em̄ ſemiaue
rit hō) in p̄nt̃ vite laboꝛe (hec ⁊ metet)
ī futuā retributōe (q̄m q̄ ſeiat ī carne
ſua) .ſ. fouendo vicia carl̄ia (de carne
et metꝫ corruptōꝫ) .ſ. pene etne (q̄ āt
ſeiat ī ſpū) .i. ſpūalibꝫ opibꝫ (de ſpū)

.i. virtute ſpūſſcī (metet vitā eťnā) ꝓ p̄mio (bonū āt faciētes ñ deficiā9) .ſ. a bono inchoato (tpe eī ſuo metem9 ñ deficiētes) qꝛ merces illa ē eťna (ḡ dū tp̄s hēm9) .ſ. metēdi qđ breue eſt (opemur bonū ad oēs) .ſ. gñalit (maxīe āt ad domeſticoſ fidei) go. i. ad xp̄ianos fideles q̄ domeſtici dicūᵗ qꝛ nobiſcū ſūt de familia eiuſdem dom9 .ſ. ecc̄ie q̄ dom9 dei eſt.

Euangelium.

In illo tpe. D. J. d. ſ. Nemo p̄t duob9 dn̄is ſeruire. Aut eī vnū odio hēbit ⁊ alteꝝ diliget ā vnū ſuſtiebit ⁊ alterū ɔtēnet. Nō poteſť dō ſeruire ⁊ mām mone. Jdō dico vob̄ ne ſoliciti ſitť aīe vře qđ mādu cetť. neqꝫ corpi vřo qđ induamī Nōne aīa pl9 ē q̄ eſca ⁊ corpus pl9 q̄ veſtimētū. Reſpiciate volatilia celi q̄ ñ ſerūt neqꝫ metūt neqꝫ ɔgḡgāt ī orrea ⁊ p̄r vř celeſtis paſcit illa Nōne vos magis pluris eſtis ilľ. Q̄s āt vřm cogitās p̄t adiicē ad ſtaturā ſuā cubitū vnᷣ. Et de veſtimētť qđ ſoliciti eſtť. ɔſiderāte lilia agͥ quō creſcūt Nō laborāt neqꝫ nēt. Dico āt vob̄ qm̄ neqꝫ ſalomō ī oī gl̄a ſua coopt9 ē ſic vnū ex iſtť. Si eī fenū agͥ qđ hodie ē ⁊ cras in clibanū mittiť de9 ſic veſtit. q̄to magis vos mīme fidei. Nolite ḡ ſoliciti eē dī. q̄d mādu cabim9 ā qđ bibem9. ā q̄ opiemur. Hec eī oīa gentes inq̄rūt Scit eī p̄r vř qꝛ hijs oīb9 indigetť. Q̄rite ḡ p̄mū regnū dei ⁊ iuſticiā ei9. ⁊ h̄ oīa adiiciētur vobis.

Poſtilla.

Nemo p̄t ⁊cᷓ. Math. vj. Lu. xvj Hec v̄ba locut9 ē Jħs āno eius xxxj. ñ. id9 iulij. feria. v. luna. xvj. indictōe. iiij. An̄ initiū p̄ñť euāgelij ſcᷓbit Math. in eo. ca. q xp̄s dixᵗ diſcipuľ ſuis. nolite theſauriſaē vob̄ theſauros in tra vbi erugo vel tinea demoliť ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furātur theſauriſate āt vob̄ theſauros ī celo: vbi nec erugo nec tinea demoliť vbi fures ñ effodiūt nec furāť Vbi ē theſaur9 tu9 ibi ē ⁊ cor tuū. Tūc poſtmodū ſeq̄ᷓ euāgeliū hodier̄ᷓ (Nemo p̄t duob9 dn̄is ſeruire) Hoc. ɔtrijs inť ſe ɔtria p̄d̄icētib9. ⁊ q̄liby hōim hꝫ vnū illoꝝ duorū. ſ̄ ſic ꝓbaᷓ qꝛ oīs hō aut eſt ī grā. ā in pc̄ō moꝛť. Si āt eſt in grā: tūc hꝫ ꝓ dn̄o deū. ſi āt eſt in pc̄ō moꝛť tūc hꝫ diabolū ꝓ dn̄o (ā vnum odio hēbᵗ) Hoc. ſ. diabolū (ā alteꝝ diliget) .ſ. deū (ā vnū ſuſtiebᵗ) .ſ. diabolū quē hō peccando patiť: ſed nō diligit (⁊ alteꝝ ɔtēnet) .ſ. deū quē homo peccādo mortaliter ɔtēnit. ſed deū nemo p̄t odire. qꝛ ſūmū ⁊ infinitū bonᷓ eſt. nec diabolū quiſq̄ diligit: ſ̄ peccando ſe ei ſubiiat. (Nō poteſtis deo ſeruire. ⁊ mā mone) .i. diti js. Ly. Jlle āt qui in pijs opibus diuitias expendit nō ſeruit ditijs: ſ̄ magť ditie ſeruiūt ſibi. qꝛ eis vtitur ſicᷓ inſtrumētis ad opa v̄tutū. Vnde Ambro. ſup Lucam Sicut diuitie ſunt impedimēta reprobis: ita ꝓbis ſūt adiuuamēta virtutis. ⁊ ideo talis poteſt ſimul ſeruire deo ⁊ vti ipſis. (Jdeo dico vobis ne ſoliciti ſitis) .ſ. ſolicitudine nimia. Notandū q xp̄s hic non ꝓhibet laborē. quia homo ad laborē naſcitur ſicut auis ad volandū. ſed ꝓhibet ſolicitudinē ſupfluā ⁊ inordiatā per quā poſtponūtur bona ſpiritualia ⁊ etiā eterna (anime veſtre) id eſt animali vite que cibo ſuſtentať (q̄d manducetis. neqꝫ corpi veſtro quid induamini Nōne aīa plus eſt q̄ eſcaᷓ) quaſi di. longe plus eſt (⁊ corpus plus q̄ veſtimentū) .q. d. ſi de9 dedit vobis maiora .ſ. corpus ⁊ aīam ɔſequēter dabit etiā miora .ſ. eſcam et veſtimentū (Reſpiciate volatilia celi quoniā nō ſerūt neqꝫ metūt: neqꝫ cōgregāt in horrea. ⁊ pater veſter celeſtis paſcit illa) Vnde pſ̄. cxlvj. Qui dat iumentis eſcā ipōꝝ. ⁊ pullis coruoꝝ ⁊cᷓ. Multo forti9 hoīem ſufficiēter paſcet. Vnde Raban9. Quis rex militibus deuotis debitā nō ꝑaurat alimoniā. Quis dn̄s miniſtris ſuis non miſtrat cibariaᷓ. Quis pater nō dat filijs alimētaᷓ ⁊cᷓ (Nōne vos magis pluris eſtis illᷓ) .q. di. multo

maioris precij eſtis. Ly. natura hu-
mana maioris ponderis eſt corā deo
q̄ȝ alia aīalia facta ſc̄ȝ ꝓpt̄ hoīeȝ. finis
āt nobilior eſt hijs q̄ ſūt ad finē. Si
ḡ de ilł curāt. multo fortꝰ de vob̄ curā
biȝ (Quis āt veſtrū cogitās p̄t adijcē
ad ſtaturā ſuā cubitū vnū?) q. d. nul
lus. ḡ deꝰ q̄ dat hoī incremētū q̄ntita
tē ſtature ꝑ ꝯñs etiā dabit nutrimētū
ꝯueniēs ſtature ꝓut viderit expedire
(Et de veſtimētis q̄d ſolliciti eſtis Cōſi
derate lilia agri quō creſcūt) .i. tā p̄cla
ris coloribꝰ induta. (nō laborāt) .i.
ad ornādū ſe (neqꝫ nent) .i. filātȝ ad
faciendū ſibi veſtimentū. et tñ optīe
veſtiūtur. ſic q̄ regalia veſtimēta ex
cedūt (Dico autē vobis q̄m neqꝫ Sa-
lomō) qui fuit ditiſſimꝰ ſapiētiſſimꝰ
potētiſſimꝰ inter reges (in oī glīa ſua
coopꝰtꝰ eſt) .i. veſtitus et ornatus tā
pulcre (ſicut vnū ex iſtis) Gor. quia
in Salomone fuerūt veſtes aliene: in
illo autē ꝓprie. Item ille ab arte. iſte
a natura. et idō oēs tinctores pānoꝝ
non pn̄t facere colorē viridē: ſic natu
ra in t̄ra naſcētibꝫ. vnde Ihero. Quid
rubet ut roſa. q̄d candet ut liliū? (Si
enī fenū agri q̄d hodie ē) .i. in p̄ſenti
(et cras in clibanū mittit̄) id eſt ī fu
turo ponet̄ ī furno (deꝰ ſic veſtit) ſup
ple ſine ſollicitudine (q̄ꝰto magis vos
modice fidei) Ly. vocat āt eos qui ni
mis ſolicitant̄ de talibꝰ modice fidei:
q̄ȝ ex defectu fidei ꝓcedit talis ſolicitu
do ſuꝑflua (Nolite ergo ſoliciti eē di
centes q̄d mādcabimꝰ aut q̄d bibe
mꝰ) hoc ꝑtinet ad alimētū (aūt q̄ operi
emur) hoc ꝑtinet ad veſtimētū (Hec
enī oīa gētes inq̄rūt) Gor. q̄a infi
deles ſūt. et de eternoꝝ ꝓmiſſione nō
ꝯfidūt Li. gentiles diuinā ꝓuidētiā cir
ca actꝰ humanos negāt (Scit enī p̄r
v̄r) celeſtis (q̄ȝ hijs oībꝫ indigetis)
Gor. nō ē p̄r piꝰ q̄ nō tribuit nēcāria
filijs q̄ȝ nouit indigētiā. ſed deꝰ eſt
p̄r v̄r ergo ſeruiētibꝰ ſibi tpalia ſuffi
cient̄ miniſtrabit (Querite ḡ ꝑmū)
.i. p̄ncipue (regnū dei) de q̄ dr̄ Mat. xiij.
Fulgebūt iuſti ſicut ſol ī regno p̄ris
mei. Quis h̄ regnuȝ nō deſiderat vbi
oēs erūt reges et regie? ḡ ſeruiēte di-
ligēt̄ h̄ regnū eſt q̄rēdū (et iuſticiam
eiꝰ) q̄ȝ iuſti imꝑpetuuȝ viuēt et apud
dn̄m ē merces eoꝝ Sap. v. (et hec om
nia) .i. tpalia (adijcien̄ vobis) vnde
pſ̄. liiij. Iacta ſuꝑ dn̄m curā tuā et ip
ſe te enutriet. Itē in pſ̄. xxxvi. Nū-
q̄ꝫ vidi iuſtū derelictū ¶ Circa p̄ns eu
āgeliū vbi dr̄. Primuȝ q̄rite regnū dei
et iuſticiā eiꝰ Notādū q̄ peccator q̄-
rit regnuȝ dei nō priꝰ ſed vltīo .i. ī mor
te. q̄ndo enī peccator nō p̄t pluſ viue
re vel q̄ndo credit mortē ſibi īminētē tūc
q̄rit regnū dei et accipit exm̄ a latrone
in cruce ſed non a Iohāne baptiſta.
q̄ a cunabulꝭ q̄ſiuit regnū dei. Sicut
ſctūs Nicolaꝰ epūs q̄ q̄rta et ſexta feria
ſemel ſugebat vbera. Sic dn̄icus nī
pat̄ q̄ a puericia ſua dn̄o nr̄o ſeruire
ſtuduit. et ſic de alijs p̄tibꝫ ſctīs Cōtra
q̄s nota exēplū de q̄nqꝫ virginibꝫ fa-
tuis q̄ petierūt oleū in media nocte ī
vaſis .i. in vicinitate mortis et nō ob
tinuerūt. ſic lāpades earū ſūt extīcte
et ipē excluſe ſūt a regno celoꝝ. vnde
Augꝰ. Legi et ꝑlegi ſcripturā ſacram
et nō inueni in q̄nqꝫ milibꝰ ānoꝝ ſal
uatū in fine niſi ſolū latronē. vñ etiā
Albertꝰ magnꝰ. Rarū eſt q̄ aliq̄s ex
amore in fine vite fuerere peniteat.
Ipē peccator q̄rit regnū dei ſ; nō iuſ-
ticiā eiꝰ Omis enī homo vult eē btūs
q̄ȝ ut dicit Boetꝰ de ꝯſolatōe p̄hie. li.
iij. ꝓſa. ij. Mētibꝰ hominū naturali
ter ſummi boni cupido inſerta eſt. ſ;
opa btītudinis nō curāt facere. Tota
die peccator fabricat ſibi domū in in
ferno et intendit poſt hāc vitā q̄eſce
re et habitare in celo ⁊c̄.

¶ Dn̄ica. xvj. ¶ Epheſio. iij.

Fr̄es. Obſecro ne deficiatis in
tribulatōibꝫ meiſ ꝓ vob̄. q̄ eſt
glīa v̄r̄a. Hꝰ rei grā flecto ge
nua mea ad p̄rem dn̄i nr̄i Iheſu xp̄i.
ex q̄ oīs p̄ternitas in celis et in t̄ra noīat̄
ut det vob̄ ſcd̄m diuitias glīe ſue. v̄tutē
corroborari ꝑ ſpm̄ eiꝰ: in interiori hoīe
xp̄m habitare ꝑ fidē in cordibꝫ v̄ris. in

caritate radicati et fundati ut poſſitis
cõphẽdẽ cũ oĩbꝫ ſcĩs · q̃ ſit latitudo ⁊ lõ
gitudo ⁊ ſublimitas ⁊ pfũdũ Scĩe ẽẽ ſu
peminẽtẽ ſcie caritatẽ xp̃i · ut ipleaͣ
mini in oẽꝫ plenitudinẽ dei · Ei ãt qui
potẽs ẽ oĩa facẽ ſupabũdãter q̃ꝫ peti
muſ ã intelligimꝰ ſcḋm vtutẽ q̃ opaꝛ in
nobis · ipſi gl̃a ĩ eccl̃a ⁊ in xp̃o iħu in
oẽs gnatõ es ſcl̃i ſeculoꝝ · Amẽ ·

Poſtilla ·

Obſecro vos ne · Añ initiuꝫ hꝰ epi
ſtole ſcribꝛ pau · d · ipſe ephezijs ·
vos q̃ aliqñ eratꝭ lõge ꝫ facti eſtꝭ ꝓpe ĩ
ſãguie xp̃i · Tũc ſequiꝛ pñs ep̃la in q̃
ap̃ls docet nos q̃ꝫ nõ ſolũ in pſperi
tatibꝰ ſꝫ etiam in tribulatõibꝰ a bono
deficere ⁊ retrocedere ñ debemꝰ dicẽs ·
(Fr̃es · obſecro vos ne deficiatꝭ) Vim ·
· ſ · in fide ⁊ bonis opibꝫ · Me exiſtente
(in tribulatõibꝰ meis ·) · i · in vinculꝭ ⁊
carceribꝰ (ꝓ vobis) · i · ꝑ doctrina ⁊ fi
de q̃ vobis predicaui · (q̃) · ſ · fides (eſt
gloia veſtra) · i · meritũ glorie eterne
(Huiꝰ rei grã) · i · ꝓpꝛ hãc cauſã · ſ · ut
nõ deficiatꝭ in fide ⁊ ſãctitate vite (fle
cto genua mea) · ſ · cordis et corporis
(ad patrẽ dñi iħu xp̃i) Lr · ip̃ꝫ deuo
te dep̃cãdo (ex q̃ ois paternitas) · ſ · tã
q̃ꝫ ab autore (in celis) · i · in celeſtibꝫ
ãgelꝭ (⁊ in t̃ra) · i · in t̃reſtribꝫ hoibus
(nomiaꝛ · ut det nobis ſecũdũ diuiti
as glorie ſue) · i · ſecũdũ abũdãtiã bo
nitatꝭ ſue (virtutẽ) Li · patiẽtie in ad
uerſis (corroborari ꝑ ſpũm eiꝰ) · i · ꝑ
ſpiritũſcm̃ (in interiori hoie) · ſ · in vo
lũtate ⁊ in intellcũ (xp̃ꝫ hitare in cor
dibꝫ v̄ris ꝑ fidẽ) q̃ purificat hitaculm
cordis v̄ri (ĩ caritate radicati) · ſ · quẽ
admodũ arbor q̃ quãto pfũdiꝰ ſugꝛ
radices in t̃ra tãto miñꝰ euelli p̃t (et
fũdati) ad ſiſtitudinẽ ſtabilꝭ edificij q̃ꝛ
quãto plꝰ et meliꝰ domꝰ fũdaꝛ tãto di
utius ſtat (ut poſſitꝭ cõphẽdẽ) · i · pfc̃e
intelligẽ (cũ oibꝫ ſcis) · ſ · ap̃lis marti
ribus · cõfeſſoribus ⁊ virginibus · et
cũ pfectis fidelibꝫ (que ſit) Gor · i · q̃n
ta debꝫ eſſe (latitudo) charitas · quia
in extẽſiõe beneficioꝝ vſꝫ q̃ꝛ ad inimi
cos ut mat · v · Diligite inimicos v̄ros

(⁊ lõgitudo) · ſ · charitatꝭ · q̃ꝛ in pſeue
rãtia meritoꝝ · ut pꝫ Math · x · Qui ãt
pſeuerãuerit vſq̃ꝫ ĩ finẽ hĩc ſaluus erit (⁊
ſublimitas) · ſ · caritatꝭ · q̃ꝛ ĩ intẽtõe ce
leſtiũ p̄mioꝝ vñ Col · iij · Que ſurſuꝫ
ſũt q̃rite (⁊ pfũduꝫ) · ſ · caritatꝭ · q̃ꝛ in
hũilitate ex ꝯſideratõe iudicioꝝ dei · vñ
p̃s · xxxv Iudicia tua abiſſus multa
Itẽ oro ut poſſitꝭ (ſcĩe) · i · intellige
(etiã ſupeminẽtẽ ſcie caritatẽ x ·) q̃ a
aĩaꝫ ſuã ꝓ nob poſuꝛ · ut pꝫ Johãnis
xiiij · Maiorem caritateꝫ nemo hꝫ ut
aĩaꝫ ſuã põt q̃s ꝓ amicꝭ ſuis (ut im
pleamini ĩ oẽm pleitudinẽ dei) Vim ·
· i · in oi fructu iuſticie ĩ p̃ñtia tãdẽ oi
fructu glorie in futũo (Ei aũt) · i · deo
p̃ri (q̃ potẽs ẽ oia facẽ) · i · omp̃s ẽ (ſu
pabũdãtꝭ) gor · i · ſup̃ meritũ ut pꝫ Ro ·
viij · Nõ ſũt cõdigne paſſiões huius
t̃pis ad futurã gl̃aꝫ (q̃ꝫ petimus) · i ·
plus q̃ꝫ petẽ ſciamus vꝭ p̃ſumamus ·
(ã itelligiꝰ) · i · plus q̃ꝫ itelligẽ poſſi
mus · Rõ · q̃ꝛ n̄rã intellectõ ſp̃ ẽ finita
ſꝫ ſuũ poſſe ẽ infinitũ · igiꝛ deꝰ (ſcḋm v
tutẽ) · ſ · d̃mã (q̃ opaꝛ in nob) Gorꝛ ·
vltꝭ quã petẽ p̄ſũeremus · ſ · ut deus
hõ fieta q̃ꝛ ꝑ nob moreꝛ (Ipſi) · ſ · dõ
p̃ri ſit (gl̃a in eccl̃a) Vim · quã in ſan
guine filij ſui lauit (⁊ in xp̃o Iheſu) ·
· i · in eius filio (in oẽs gnatões ſecula
ſcl̃oꝝ) · i · in tota ꝯgregatõe mũdi vbi
vna gnãtio p̄terita alt̃a aduẽit · et ſic
q̃damõ ſuccedũt ſcl̃a ſeculis ·

Euangeliũ

In illo t̃pe · Ibat Iħus ĩ ciuitatẽ q̃ vocaꝛ
Naim ibãt cũ eo diſcipuli eiꝰ ⁊ turba
copioſa · Cũ ãt appropinq̃ret porte ciuita
tis ecce defũctꝰ efferebaꝛ filiꝰ vnicus
m̃ris ſue · Et hec vidua erãt · et turba ci
uitatꝭ multa cũ illa · Quã cũ vidiſſꝫ iħus
mia motus ſup eã ꝯdixꝛ illi · Noli flẽ
Et acceſſit ⁊ tetigꝛ loculũ · Hij aũt q̃
portabãt ſteterũt · Et ait Adoleſcẽs tibi
dico ſurge · Et reſedꝛ q̃ erãt mortuus ·
⁊ cepit loq̃ ⁊ dedit illi matri ſue · Acce
pit ãt oẽs timor ⁊ magnificabãt deũ
dicẽtes · q̃ꝛ ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in
nobis · ⁊ q̃ꝛ deꝰ viſitauit plebẽ ſuam

Poſtilla ·

Ibat Jh̄s in ciuitatē ꝯc̄. Luce. vij.
Hoc miraculū fecit dn̄s Jh̄s. ā
no ei⁹. xxxj. xiij. kal. auguſti. dn̄ica
luna. xxij. indictōe. iiij. Añ h̄ euāge=
liū ſanauit xp̄s ſuū centurionis. q̄ ac
ceſſit ad ihm rogās eū a di. Dn̄e pu=
er me⁹ iacet in domo paliticꝰ a male
torq̄t. Et ait illi Jh̄s. ego veniā a cu=
rabo eū. Et r̄n̄s centurio ait. Dn̄e non
ſū dign⁹ ut intres ſb tectū meū. ſ; tm̄
dic v̄bo ſanabiᵗ puer me⁹ a dixᵗ Jh̄s
centurioni Vade a ſic̄ credidiſti fiat ti
bi. a ſanat⁹ ē puer ī illa hora. Et fac
tū eſt deinceps (Ibat Jh̄s in ciuitatē q̄
vocaᵗ Nap̄) Nap̄ eſt ciuitas pua ī ga
lilea ꝓpe mōtē thabor q̄ diſtat a ihe=
ruſalē ad duas dietas (a ibāt cu; eo
diſcipli e⁹ a turba copioſa) li. turba
multa cū dn̄o. turba multa cū vidua
Hoc factū ē ut euidēti⁹ eēt miraculū
corā multis factū. ut viſo miraclo mlᵗ
ti fierēt dei laudatoēs a teſtes (Cū āt
appropinq̄ret porte ciuitatis) ſ. ſepeliē=
di (ecce defunct⁹ efferebatᵗ fili⁹ vnicus
mr̄is ſue. Et hec vidua erat) Li. ātiq̄
t⁹ loca ſepulture erant ext̄ ciuitates. ne
ex cadauerib⁹ inficerēt̄ hitatores ci
tatū (Quā cū vidiſſ; Jh̄s mia mot⁹
ſup eā) Tū qꝛ erat vidua Tū qꝛ nō hē
bat aliū filium a q̄ poſſ; in ſenectute
ſuſtētari (Dixᵗ illi. noli flere) q. d. ci
to ꝯſolata eris (Et acceſſit a tetigᵗ lo=
culū) Lȳ. i. feretrū. ad h̄ ei tetigit ut
oñdēt ꝙ corp⁹ ſuū deitati vnitu; erat
inſtrumētū deitatis ꝯc̄ in miraculꝭ faci
endis (Hij āt q̄ portabāt ſteterūt. Et
ait Adoleſcēs tibi dico) Hor. i. ꝓpa v̄=
tute ipero (ſurge) ſ. a lecto mortis.
(Et reſedit q̄ erat mortu⁹) ſ. p̄us. qꝛ
ſtatī redijt vita p xp̄; (a cepᵗ loq̄) ſi=
ut maifeſte appareret ꝙ erat vere re
ſuſcitat⁹ (a dedᵗ illū mr̄i ſue) p⁹ ei de=
derat in ꝯceptione (Accepit āt oēs ti
mor) Hor. ſ. admirationis de tā mi=
rabili ſuſcitatione. Legitᵗ ī euāgelijs
dn̄m tres mortuos reſuſcitaſſe. ſ. pu=
ellā; in domo ut; Math. ix. Adoleſcē
tē in porta ut habetᵗ ī euāgelio hodi
erno. Lazaꝝ in ſepulcro. ut habetur
Joh. xj. (a magnificabant deū) id ē
magnū p̄dicabāt. Hoc eni eſt mag
nificare deū: de ipſo magna credere a
dicere (dicētes Quia ꝓpheta magn⁹
ſurrexit in nobis) in lege a ꝓphetis p
miſſus (a qꝛ de⁹ viſitauit plebē ſuā)
Lȳ. mittēdo eis ſaluatorē. ¶ Circa h̄
euāgeliū vbi dicitᵗ Noli flere. Queꝛ=
ritᵗ vtru; de amici morte aliq̄s licite
poſſit lugere. Rn̄detur ꝙ ſic ſed mode
rate. Sic martha a maria magdale=
na fleuerūt ſup lazarū fratre; ſuū de
functū quē poſtmodu; xp̄s a morte
ſuſcitauit ¶ Scd̄o queritᵗ vtrū magis
flendū ſit p morte aīe q̄ꝫ corporis. Rn̄
detᵗ ꝙ ſic. qꝛ quanto aīa eſt nobilior
corpe tāto magis eſt dolendū de mor
te aīme q̄ꝫ de morte corporis. vñ Aug.
Maiꝰ ē dānū de amiſſiōe vni⁹ aīe q̄ꝫ
mille corpū vñ Ber. Tot⁹ mūd⁹ p̄cio
vni⁹ aīe eſtimari ñ p̄t. Sꝫ ut dꝫ Aug⁹.
Mirabilis miſeria in hoīb⁹ appet ꝙ cū
moritᵗ hō ſm corp⁹: omēs amici ꝯue
niūt a plorāt. ſed cū moritᵗ ſm aīam
null⁹ dolet: null⁹ ploāt. a corpe mor
tuo nō recedūt donec ſepulture trada
tur. aīe vero mortue null⁹ aſſiſtit nul
l⁹ curat eā ad vitā reducere. Vtinam
tot facerēt amici p aīa r̄ſuſcitāda ꝗt
facerēt ſi poſſēt amicū mortuū ad vi
tā reuocare. ¶ Tercio q̄ritᵗ q̄ dn̄t nos
ꝯſolari ſup morte puerorꝫ a ꝯſangui
neorꝫ Rn̄detᵗ ꝙ ad h̄ valent q̄nqꝫ con
ſideratōes q̄s fere oēs tāgit btūs ihe
ro. in q̄dā epl'a. Pria ē ꝯſideratō di=
uine volūtatis cui debem⁹ nos in oīb⁹
ꝯformare. vñ Seneca in epl'a ad lucil
lu;. Placeat hoī q̄cq̄d deo placet. In
ſignū h⁹ q̄tidie oram⁹. Fiat volūtas
tua ſic in celo ꝯc̄. Nā credere debem⁹
ꝙ deus in meliori ſtatu hominem re
uocat. ſi bonus eſt. ne malus fiat. ſi
malus ne peior efficiatᵗ. Scd̄a conſi=
deratio eſt diuine equitatis. qꝛ licitū
eſt vnicuiqꝫ quod ſuu; eſt repetere.
De⁹ eni habet ius a ptātem repetēdi
pueros a ꝯſanguineos tuos. quia
ipſius ſūt. vñ pſ. Ipſe fecit nos a ñ
ipſi nos. Inſup tenemur deo ſoluere

debitũ mortꝭ. qꝛ oẽs sumꝰ ad mortẽ
ↄstricti. ut; Gen̄. ij. Quacũq; die cõe
deritis ex eo: morte morieminĩ. vñ heb.
ix. Statutũ est hoībꝰ oībꝰ semꝫ mori.
Tercia ↄsideratio ẽ diuine dispositōis q̃
nouit q̃diu expediat hoī hic viuere. et
qñ mori. vñ Aug. i li. soliloq̃oꝝ. De sa
lute corpis mei q̃diu mĩ sit utile nes=
cio: tibi dñe h̃ ↄmitto. Sic ec̃ btũs mẽti
nꝰ fec̃ di. Dñe si adhũ ꝑplo tuo sũ; nes=
cessariꝰ nõ recuso laborem fiat volun
tas tua. O homo attẽde diligẽt quõ
totꝰ mundꝰ plenꝰ est tribulatōibꝰ et
miserijs. Hoc ptꝫ qꝛ nũc frigꝰ nũc es=
tas. fames et sitꝭ. sanꝰ et īfirmꝰ letus
et tristis. risus et fletus: diues et pau=
per. viuus et mortuus. ut; Job. xiiij.
Nũq̃ī eodẽ statu pmã. Itẽ Job. xiiij.
Hõ natus de muliere breui viuẽs tẽ
pore repletꝭ multꝭ miserijs. Vñ refert
solinꝰ de barbarꝭ. q̃ qñ pueri nascũt
tũc magnũ planctũ faciũt. et qñ mori=
unt magnũ festũ. Et beatus Ihero.
refert de q̃dã terra ubi uxores cũ maritꝭ
sepeliũt eligẽtes potiꝰ mori q̃ī mise
ria viuꝭ. Quarta ↄsideratõ inutilitatis et
dãnificatõis qꝛ luctꝰ et tristicia dãnifi
cãt hoiẽ; ī corpe et aīa. Eccĩ. xxx. Mul
tos occidꝫ tristicia. et nõ ẽ utilitas ī ea
vñ puer. xxv. Sicut tinea vestimen=
to: et vermis ligno. ita tristicia nocꝫ cor
pori. Etiã nocꝫ aīe defuncte. qꝛ tales
ꝓpt nimiã tristiciã erũt indeuoti: et in
dispositi ad orãdũ et suffragãdũ aīa
bus. et sic aīme ↄsãguineoꝝ et pximoꝝ
retardãtꝭ. Exẽm de h̃ q̃re in ꝓmptuario
exẽploꝝ discipli. P. xcvij. Quīta ↄside
ratõ ẽ future resurrectõis in q̃ lete ad
vitã reducetꝭ q̃ hic deplãgitꝰ. vñ. j. ad
thes. iiij. Nolumꝰ vos ignorare de dor
mientibꝰ ut nõ ↄtristemini sic ceteri
q̃ spẽ n̄ hñt. Nã q̃libꝫ xpianꝰ credere
debꝫ resurrectõẽ; et si hic carꝰ et fidelis
tibi fuit millesies tibi carior erit ī celo. et
si h̃ tibi utilꝭ fuit millesies utilior tibi
erit in celo. qꝛ õĩa merita redũ ↄdiuis
det. Vñ Ans. Vnusquisq; tantũ gau
det de alterꝰ merito q̃tũ de suo ꝓprio
Dñica. xvij. Ephe. iiij.

Frẽs. Obsecro vos ego vinctꝰ
in dño. ut digñ ãbuletꝭ vocatõe q̃
vocati estis. cũ oī hũilitate et mã
suetudīe. cũ paciã supportãtes iuicẽ;
in charitate. sollicĩti seruare unitatẽ
spũs ī vinclo pacꝭ. Vnũ corpꝰ. vnus
spũs. sicꝫ vocati estis in vna spe vocatõis
vr̃e. vnꝰ dñs. vna fides. vnũ bapti=
sma. Vnꝰ deꝰ et pr̃ oim. q̃ sup oẽs. et
p oia. et in omnibꝰ nobis. q̃ est bñdi
ctꝰ in secula seculoꝝ. Postilla
Obsecro vos. Añ initiũ hꝰ eple
ↄscribꝫ paulꝰ d. Deꝰ q̃ potẽs ẽ oia
facẽ supabũdãtꝭ q̃ petimꝰ aut intelligi
mꝰ s̃m vĩtutẽ q̃ opatꝭ in nob̃. Tũc seq̃
pñs epla. Nondũ. epla et euãgeliũ
ↄcordãt in hoc. qꝛ euangeliũ dicit de
ydropico quẽ dñs Jhs curauit. et pꝰ
increpatõẽ; de supbia phariseoꝝ ↄclu
dit. d. Qꝛ se humiliat exaltabitꝭ. Sic
aplꝰ in epla hodiernꝫ docꝫ nos hũilita
tẽ paciam et mãsuetudinẽ sicꝫ in epla
patebꝫ q̃ d. (Frẽs ob. vos ec̃ꝭ) i. peto
bñs p hoc supbis nõ q̃ imperandi po
testatẽ et exercendi. sed pie admonẽdi
qꝛ sicut Seneca dicit. Generosus est
animꝰ hoīs potiꝰ vult vĩ boꝝ dulcedie
duci q̃ importunitate trahi. i. facilꝰ
ducitꝭ pia admonitõe q̃ violẽter tra
hatꝭ imperio et ptãte (ego) s. paulus
(vinctꝰ) i. ligatꝰ ī carcẽ. Scripsit. n.
hãc eplam de roma detẽtꝰ in carcẽ p
Thitũ discipulũ suũ; (in dño) i. ꝓpt
dñm (ut digne ãbuletis) ꝓcedẽdo de
vĩtute in virtutẽ (vocatõe qua voca=
ti estis) s. ad fidẽ catholicã p predi=
catõnes meas (cũ oi hũilitate) Lyra.
s. interiori quãtũ ad mentẽ. et exte
riori quãtũ ad ↄũsatõẽ; (et mãsuetu
dine) ut tr̃ctabiles sitꝭ (cũ paciẽtia).
aduersoꝝ. (supportãtes inuicẽ) in de
fectibꝫ et infirmitatibꝫ (in caritate) s.
dei et pximi (sollicĩti) supple sitis (sua
re vnitatem spũs) i. unitatẽ ecclesie
quã facit spũssanctꝰ et p oppositũ eiꝰ
scisma facit diabolꝰ (in vinclo pacꝭ)
sicut. n. vinculũ corpale vnit ligata
intra ipm sic pax et trãq̃llitas suans
vnitatẽ credẽtiũ (Vnũ corpꝰ) supple

ſitis q̄d eſt corp9 xp̄i miſticū· ḡ debe
m9 eſſe in caritate ſicut mēbra corpo
ris (vn9 ſpūs) Vin· i· idē velle a nolle
(ſicut vocati eſtis in vna ſpe) ſ· bti-
tudinis eterne (vocatōis veſtre) ad
fidē catholicā p quā habet̄ vitā et-
nā (Vn9 dn̄s) ſ· cui ſeruitis (vna fi-
des) q̄r licet articuli ſūt multi in fide
catholica tn̄ vna ē fides (vnū baptiſ-
ma) Vin· q̄ regeneramur (vn9 de9 et
pat̄ oim) ſ· p creationē· a ideo nemo
pōt alteri ſe pferre (q̄ ē ſup oēs) ſup
plē creaturas p excellētiā· (a p oia)
p generalē rerū gubernatōz (a in oī
b9 nobis) ſ· fidelib9 ē ſpecialr̄ p grāz
(q̄ ē bn̄dict9 in ſecula ſclorū Amen)·

Euangelium·

In illo tpe· Cū intrēet ihs ī domū cu
iuſdā pricipis phariſeorum ſabbato
mādu caē panē· a ipi obſuabant eū
Et ecce hō q̄dā ydropic9 erat añ illuz
Et rn̄s ihs dix̄t ad legiſpitos a pha
riſeos: di· Si lz ſabbato curaē· At illi
tacuerūt· Ipſe vo apphenſū ſanauit
eū; ac dimiſit· Et rn̄s ad illos dixit·
Cui9 vr̄m aſin9 aut bos in puteū ca-
det: a nō ɔtinuo extrahet illū die ſab
bati? Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi
Dicebat autē a ad īuitatos pabolaz
intendēs quō primos accubitus eli
gerēt dicens ad illos Cū īuitatus fu
eris ad nuptias nō diſcūbas ī pᵒ lo
co ne forte honoratioz te ſit īuitatus
ab illo· Et veniens is q̄ te a illū voca
uit: dicat tibi· da huic locū· et tūc ici
pias cū rubore nouiſſim̄ locū tenē· Sz
cum vocat9 fueris vade a recūbe in no
uiſſimo loco· ut cuz venerit q̄ te īuita
uit: dicat tibi· Amice aſcēde ſupi9·
Tūc erit tibi gloia corā ſimul diſcū
bētibz· q̄r oīs q̄ ſe exaltat hūiliabiᵗ·
et q̄ ſe hūiliat exaltabit̄·

Poſtilla·

Cum intraret Ihs in domū· Lu·
xiiij· Math· xij· Hoc ſignum a
hāc phariſeoꝝ increpatōez fecit dn̄s
Ihs āno eius xxxij· ſabbato· v· nōs·
octobris· luna· xiij· indictōne· v· An
īitiū illi9 euāgelij ſcribit ſanct9 lu-

in p̄cedētī· ca· q̄ q̄dā dixit ad ihm dn̄e
mine ſi pauci ſūt q̄ ſaluāt̄ Ipē autē
dixit ad illos Cōtēdite intrare p an-
guſtaz portaz· q̄r multi dico vob̄ q̄rēt
intraē a nō poterūt Cū āt intrauerit
pr̄ familiaſ a clauſerit hoſtiū īcipiet̄
foris ſtare a pulſare ad hoſtium: di·
Dn̄e aperi nobis· a rn̄dēs dic; vobis
Neſcio vos· vn̄ ſitiſ· Tūc īcipiet̄ dicē
Māducaui9 corā te a bibimus· a in
plateis nr̄is docuiſti Et dicet vob̄ neſ
cio vos vnde ſit̄ Diſcedite a me oēs
oparij iniq̄tat̄· Ibi erit fletus a ſtri
dor dētiuz· Et tūc poſtmodū ſeq̄t̄ euā
geliū hodiernum (Cum intraēt Ihs
in domū cuiuſdam pricipis phariſeo
rum) Gor· v· ī domo principis phari-
ſeoꝝ a alioꝝ advſarioꝝ ſuoꝝ comedᵗ
xp̄s a h̄ ꝑpt̄ eoꝝ edificatōz a ꝑpt̄ pfcā
caritat̄ oñſiōz q̄ eſt diligere īimicos
utz lu· vj· Diligite īimicos vr̄os t̄c·
(ſabbato māducaē panē) Gor· noīe
panis vitē neceſſaria deſignātur In
trauit autē ad comedendū non feren
da voluptatis ſed panez neceſſitatis·
Lyra· iſte princeps phariſeorum in
uitauit chriſtū malicioſe a non ex de
uotione· vn̄ ſubditur (a ipſi obſua
bāt euz) Ly· attendētes ſi int̄ epulas
aliq̄d diceret aut facēt vn̄ poſſent eū
accuſare (Et ecce homo q̄dam idropi
cus) Ly· ydropic9 dr̄ ab ydor q̄d eſt
aqua q̄r ydropic9 habz aquaz inter
carnē a cutē· a hoc eſt ꝑpriū ydropici
q̄ q̄nto plus bibit tāto pl9 ſitit (erāt
ante illuz) Cirill9 dicit· q̄ ille nō pete
bat a xp̄o ſanari timore phariſeoꝝ· ſed
ſolū ſe oñdebat ut xp̄s eū vidēs eius
miſereret̄ (Et rn̄dēs Ihs dixit ad le
giſpitos a phariſeos) Li· non rn̄dit
ipſis ad verba· q̄r queſtio nō ꝑpone
bat̄ ſed ad cogitatōes phariſeoruz a
legiſpitoꝝ rn̄dit· vn̄ Beda· p hoc oñ
dit ſe eſſe veꝝ deū q̄ ſol9 nouit corda
hoim (dicēs Si licet ſabbato curaē?)
Gor· i· ſi licet opa pietat̄ a miſericor
die facē ſine ſabbati violatōe cuiuſ-
modi op9 eſt infirmū curare (At illi
tacuerūt) Beda· merito tacēt q̄ ɔtra

ſe dictū quicq̄d dixerint vidēt. Si eñ
licet ſabbato curare: cur ipſū obſer=
uāt. ſi nō licet cur pecorá curāt (Ipſe
vero apphēſum ſanauit eū) Ly. q᷑ p
impoſitionē man⁹ ipſū curauit a po=
ſtea manū retraxit (ac dimiſit) ſcilꝫ
abire corpalit̄ ſanatū (Et rn̄dēs ad
illos dixit. Cui⁹ veſtꝝ aſin⁹ aut bos
in puteū cadet a nō cōtinuo extrahet
illū in die ſabbati?) Gor. q. d Si ſab
batū nō frāgitis ſbueniēdo pecorib⁹
q̄nto min⁹ frāgo ipſū ſubueniēdo hoi
b⁹ (Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi)
Li. tāq̄ ꝯfuſi euidēti ratione. Sed no
tādū q̄ magna fu^t phariſeorū mali
tia. q᷑ plus curabāt de aīalib⁹ q̄ de
hoibus. ſic a multi plebani a p̄lati
maiorē curā habēt de reb⁹ tpalib⁹ q̄
de aīab⁹. vn̄ Criſo. Cadit aſina a eſt
qui ſubleuet. perit anima a nō eſt q̄
recogitet (Dicebat autē ad īuitatos
parabolā) Ly. ꝯfutando eos de ſuper
bia a ambitōne indebita honoꝝ (in
tendēs quō p̄mos accubit⁹ eligerēt)
Gor. id eſt quō de primis accubitis
obtinēdis laborarēt: dicens ad illos
(Cū inuitat⁹ fuerꝭ ad nuptias) Ciuil
lus. celeſtes. de q̄bus dicit Apoc. xix
Bti q̄ ad cenā nuptiarū agni vocati
ſūt (non diſcūbas in p̄mo loco) Ille
in primo loco diſcūbit qui ſe in corde
p̄fert alijs. ſicut phariſeus qui dixit
nō ſū ſicut ceteri hominū Scdō digni
tatē ſeu p̄laturā indebite ambiendo
ſicut lucifer vnde Iſa. xiiij. Ero ſimil̄
altiſſimo (ne forte honoratior te ſit ī
uitat⁹ ab illo a veniēs is qui te a illū
vocauit dicat tibi. da huic locū. a tē
incipias cū rubore) id eſt cū ꝯfuſione
(nouiſſimū locū tenere. Sed cū voca
tus fueris ad nuptias vade a recūbe
in nouiſſimo) .i. minorē te alijs re=
putando. ſicut aplˢ fecit q̄ dixit Ego
ſū minim⁹ apoſtoloꝝ (ut cū venerit
qui te inuitauit. dicat tibi Amice aſ
cende ſuperius) .i. in p̄nti per gratiā
a in futuro p gloriam (Tunc erit ti=
bi gloria corā ſimul diſcūbentibꝫ) .i.
in eadē beatitudine quieſcētib⁹ (q̄a
omis q̄ ſe exaltat) .i. ſupbiēdo (humi
liabit̄) neccario hic vel in futuro. Vn̄
puer. xxix. Supbum ſequit̄ hūilitas
(a q̄ ſe humiliat) voluntarie ex corde
(exaltabitur) hic vel in futuro. ſicut
oñdit btūs Grego. q̄druplici exēplo
dicēs Pupilla oculi q̄nto eſt nigrior
tāto lucidior. Cādela q̄nto magis in
clinat̄ tāto maiori luce pfundit̄. Ar
bor quāto pfūdi⁹ radicat̄ tāto alti⁹
creſcit. A q̄ q̄nto magis deſcēdit deor=
ſū tāto magis aſcendit ſurſū. Sic ho
mo quanto magis vileſcit ſibi et in=
clinat̄ p humilitatē: tāto magis lu
ne gratie a glorie replet̄. a quanto
magis deſcēdit hūiliādo ſeipſū. tāto=
magis aſcēdit ad deū ¶ Circa p̄ns eu
angelium. vbi dr̄. Et ipſi obſuabāt
eū Querit̄ hic an xp̄s debuit tenere
vitā ſolitariā. aut ſocialē. Rn̄deo q̄
ꝯſiderato fine ad quē venerāt tūc ma
gis decuit eū tenē vitā ſocialē q̄ ſoli=
tariā. venerāt ei p⁹ ad oñdēdū ſe verū
deū a hoiem. q̄d oportebat opib⁹ ap=
pbare a ſic vitā ſocialē tenē. Scdō ve=
nerāt ad nos īformādū ī morib⁹ et exē
plis q̄ nō potuiſſet ſolitarie ſp ſtādo
quare decuit eū vitā ſocialē tenē Ter
cio venerat ad liberandū nos tā ab ī
firmitatib⁹ corpalib⁹ q̄ ſpiritualib⁹.
q̄re decuit eū talē vitā tenē: ut ſe dome
ſticū hoib⁹ oñdēdo eos attraheret ad
bonū verbo exēplo a ꝯſideratōe. a ſic
eū feciſſe oñdūt euāgeliſte d. q̄ ibat
de ciuitate in ciuitatē: a ī caſtella a in vil
las. a de iudea in galileā a ecōuerſo.
a multū laborabat p̄dicādo. īfirmos
ſanādo a miracula faciendo: ut daret
poſteris intelligē ſe talē vitā elegiſſe
q̄ eēt nobˢ magˢ vtil̄ et melior a vtili=
or a tutior. q᷑ fr̄ q̄ iuuat̄ a frē: ē ut ci
tas munita a firma. a ve hoi ſoli. q̄a
ſi ceciderit nō hꝫ ſubleuantē ſe.

¶ Dn̄ica. xviij. ¶ i. Coꝝ. i.

Fr̄es Grās ago deo meo ſemp
p vobis. in grā dei q̄ data eſt
vobis in xp̄o Ihu. q᷑ in oib⁹
diuites facti eſtis in illo: in omni ver
bo a in omni ſciētia. ſicut teſtimoniū

xp̄i cōfirmatū eſt in vob· ita ut nihil
vobis deſit in vlla grā· expectātib3 re
uelatōe3 dn̄i nr̄i iħu xp̄i· q̄ a ɔfirma
bit vos vſq3 in finem ſine crimine· in
die aduentus dn̄i noſtri Iħu xp̄i·

¶ Poſtilla·

Gratias ago deo meo ſemp· ꝛc·
Ante initiū illi9 ep̄le ſcrib͛ apo
ſtol9 ſalutās amicabilr̄ cor· v· Gra
tia vobis a pax a deo patre nr̄o a dn̄o
iheſu xp̄o· Tūc ſtatī ſeq̄r preſēs ep̄la
q̄ ɔcordat cū euāgelio hodierno in h̄
qz in euāgelio legit͛ de magno māda
to dilectionis qđ abſq3 dono grē p̄ſi
ci nō pōt· ut ergo h̄ mādatū magnū
implere poſſum9 tūc ap̄ls paulus in
ep̄la hodierna nos induat ad grā3
obtinēda3· a principalr̄ p grā3 actō
nes· qz grā3 actō ē ad pl9 dandū in
uitatō· ergo ap̄ls dic̄ in ep̄la (Grās
ago) Glo· corde ore a ope. Hic ē mos
ap̄li· qz fere oīs ep̄las ſuas incipit
a grā3 actōe (deo meo ſemp) Li· i· in
oīb3 horis mihi ad orādū cōgruis a
deputatis (p vob) ſicut p filijs meis
cariſſimis (in grā dei) i· gpt͛ gratia3
dei (q̄ data ē vobis in xp̄o iħu) Vin· i·
ex merit͛ a v͛tute iħu xp̄i (qz in oīb3)
i· ptinētib9 ad ſalutē· (diuites facti
eſtis in illo) i· xp̄o (in oī v͛bo) doct͛ne
(a in oī ſciētia) i· intelligentia ſcrip
tura3 (ſicut teſtimoniū xp̄i) Gor· i·
teſtimoniū nr̄m de xp̄o (ɔfirtū eſt in
vobis) i· a vobis firmit͛ retentū (ita
ut nihil vobis deſit in illa grā) ad ſa
lutē nc̄caria (expectātib3 reuelatōe3)
Gor· i· darā viſionē a ɔgnitōem (dn̄i
nr̄i iheſu xp̄i) q̄ erit in p̄ria celeſti (q̄
a ɔfirbit vos) in donis collatis (vſq3
in finē) i· vſq3 ad mortē· ut ſitr̄ (ſine
crimie) Ly· i· ſine pc̄tō mortli qz pecca
tu3 veniale n̄ pōt ec̄ a pfectis oīo vita
ri· p̄u̇· xxiiij· Septies in die cadit
iuſt9 a reſurget (ī die aduēt9 dn̄i nr̄i
iheſu xp̄i) i· in die iudicij· qz q̄ ſn̄ cri
mie mortli in die mort͛ inueniēt͛: ī die
iudicij ſine crimine p̄ntabit͛·

¶ Euangelium·

In illo tp̄e· Phariſei audiētes q̄ iħs
ſilētiū ipoſuiſſ3 ſaduceis: ɔuenerūt in
vnū· a int͛rogauit eū vnus ex eis le
giſdoctor tēptās eū· Magr̄· qđ ē mā
datū mag͛m in lege͛· Ait illi iħs· Dili
ges dn̄3 deū tuū ex toto corde tuo a tō
aīa tua a ī tō mēte tua· Hoc ē max͛m
a p͛m mādatū· Scđ3 āt ſile ē huic· Di
liges p̄xi͛m tuū ſic teip̄3 In iſtis duo
b9 mādatī vniuſa lex pēdet a p̄phe· Cō
gregatī aūt phariſeis int͛rogau͛ eos
iħs d· Qđ vob vid͛ de xp̄o c9 fili9 ſit͛·
Dicūt ei dd· Ait ill͛· Quō g̃ dd in ſpi
ritu vocat eū dn̄m: di· Dixit dn̄s dn̄o
meo ſede a dextris meis· Donec ponā
inimicos tuos ſcabellū pedū tuorū·
Si g̃ dd vocat eū dn̄m quō fili9 ei9 ē͛
Et nemo poterat ei r̄ndere v͛bū: neq3
auſus fuit quiſq̄ ex illa die eū ap̄li9
interrogare·

¶ Poſtilla

Phariſei audiētes q̄ Iħs Mat·
xxij· mar· xij Lu· x· Hanc diſpu
tatōne dn̄i cū phariſeis fecit dn̄s ihe
ſus āno eius· xxxiij· xj· kal· apl͛ feria
iij· luna· xij· indcōe· vj· Li· Pro itel
lcū illi9 euāgelij nōndū q̄ int͛ iudeos
q̄da3 erāt q̄ vocabant͛ ſaducei q̄ recipi
ebāt tm̄ q̄nq3 libros moiſi a dicebāt
aīa3 hōis mortlē· a p cōſequēs nega
bāt reſurrectō3 Et iſti ſaducei acceſſe
rūt ad iheſū a interrogauerūt eū· d·
Deut· xxv· moiſes dixit Si quis mor
tuus fuerit nō hn̄s filiū: ducat frat͛
vxorē e9 a ſuſcitet ſemē frīs ſui Erāt
āt apđ nos ſepte3 frēs: a p̄m9 vxore
ducta defunct9 ē· a nō hn̄s ſemē reli
q̄t vxorē frī ſuo· ſilr̄ ſecūdus: tercius
vſq3 ad ſeptimū· Nouiſſīē āt oim a
mulier defūcta ē· In reſurrectōne er
go cui9 erit de ſeptē vxor͛: oēs em̄ ha
buerūt eā· Scriptū eſt deut· xxv Qñ
hitauerint frēs ſil͛· a vn9 eorū abſq3
liberis mortu9 fuerit: vxor defuncti n̄
nubet alteri: ſed accipiet ea3 fr̄ ei9· et
ſuſcitabit ſemē frīs ſui· a p̄mogeni
tū ex ea filiū: noīe illi9 appellabit: ut
nō deleat͛ nomē eius ex iſr͛l· Cū autē
noluerit accipe vxorē frīs ſui que ei
lege debetur: p̄get mulier ad porta3

etatis: et interpellabit maiores na-
tu: dicetq;. Nō vult frater viri mei ſuſ-
citare ſemē fratris ſui i iſrl. nec me in cō
iugiū ſumē. Statimq; accerſiri eū faci
ent: et interrogabūt. Si rn̄derit. nolo eā
vxorē accipe: accedet mulier ad eū co-
rā ſenioribꝫ et tollet calciamētū de pe-
de ei⁹. ſpuetq; i faciē illi⁹ et dicet. Sic
fiet hoi q̄ nō edificat domū fratris ſui: et
vocabit nomē illi⁹ in iſrl' dom⁹ diſcalci
ati. Rn̄dēs āt ih̄s ait ill' Erratis ne-
ſciētes ſcripturas neq; virtutē dei. In
reſurrectōe eī neq; nubēt Ly. i. viri ñ
accipient vxores: neq; nubētur. i. mu
lieres nō accipiētur a viris ſed erunt
ſicut angeli dei. ſ. incorruptibiles et im
mortales. Gor. in hoc ſclo morimur
ꝰ naſcimur: ſed in futura vita null⁹
moriꝰ ꝰ null⁹ naſciꝰ. Jō p⁹ reſurre-
ctionē gnalem hoies nō nubēt neq;
nubētur. Et audiētes turbe mirabā
tur i doctrina ei⁹. ſ. ꝙ ita prudēter rn̄
deret Tūc ſtatim ſeqtur euāgeliū ho
diernū. (Phariſei autē audiētes ꝙ
ih̄s ſilentiū īpoſuiſſet ſaduceis) Ly.
licet eīm phariſei ɔtrarij eēnt ſaduce
is i opione de aie imortalitate et de mor
tuoꝝ reſurrectōe: tñ cōueniebāt cum
eis in xp̄i pſecutōe. et iō audiētes ꝙ
ſilētiū īpoſuiſſet eis (ɔuenerīt i vnū)
Ly. ad inuadēdū xp̄; alio⁹ et ad ipſū
venerūt in magna multitudie ad ma-
gis eū terrēdū (et interrogauit eū vn⁹
ex eis legis doctor) Ly. ut ſi ɔfuſus eſſꝫ
ſol⁹ videꝛ ɔfundi. ſi āt vincēt oēs vi-
derēt eū viciſſe ſm ꝙ dicit Criſ. (Tēp
tās eū;) ſupple cape in ſermōe (Ma
giſter. qd̄ eſt mandatum magnū in
lege?) vn̄ Criſ. Magiſtꝝ vocat cui⁹
nō vult eē diſcipulus (Ait illi ihēſus
Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde
tuo) Jh̄s. ex toto corde ut oēs cogita
tiones in deū reflectas (et in tota aia
tua) ut omnes affectiones in deū con
uertas (et in tota mēte tua) ut omes
qnq; ſenſus xp̄o vacēt. vn̄ Ber. toto
corde. id eſt ſapiēter. tota anima id
eſt dulciter. tota mēte: id ē fortiter.
(Hoc eſt maximū et primū manda

tū). ſ. in dignitate. qr caritas maior
eſt et dignior omnibꝫ virtutibꝫ (Secū
dū āt eſt ſimile huic Diliges primū
tuū; ſicut teipſū) Li. id eſt ad eādem
ſimilitudinē ad quā dilig' te. (In his
duobꝫ mādatis vniuerſa lex pendet
et ꝓphete) Ly. qr oīa precepta ordi
nātur ad dilectionē dei et primi quia
tria precepta ꝑme tabule pertinent
ad dilectōnem dei et precepta ſecunde
tabule ꝑtinent ad dilectōem primi
Vn̄ Criſ. Nō poteſt hominē odire q̄
deū amat. nec poteſt deū amare q̄ ho
minē odit. Magiſter i. ij. diſ. xxviij
Qui deū diligit nō poteſt eū contēne
re quez de⁹ precepꝫ diligi. et q̄ diligit
primū: quid i eo diligꝫ niſi deū Igitur
vera cā (Cōgregatis āt phariſeis) gor.
ſ. qui ad tēptādū venerāt (interroga
uit eos ih̄s dicēs. Quid vobis videꝛ de
xp̄o) i. meſſia i lege pmiſſo (cui⁹ fili⁹ ē
Dicūt ei. Dauid) ſic dr̄ in pſ̄. cxxxi.
De fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuā;
(Ait illis. Quō ꝰ dd in ſpū) i. ſpū
ſcō inſpirat⁹ (vocat eū dn̄m dicēs) in
pſ̄. cix. (dixit dn̄s dn̄o meo) id ē filio
ſuo (ſede a dextris meis) i. in eq̄litate
mea ſm ꝙ de⁹ vl' in potioribꝫ bonis p̄
oib⁹ creaturis (Donec ponā inimicos
tuos ſcabellū pedum tuoꝝ) Ly. iſtꝰ
ɔplebiꝛ in iudicio qn̄ oia ꝑfecte ſbijci
ent homi xp̄o (Si ꝰ dd vocat eū dn̄m
quō fili⁹ ei⁹ eſt?) Gor. eſt eīm xp̄s fi
li⁹ dauid et etiā dn̄s dauid. fili⁹ dd fu
it ſm carnē. et dn̄s dauid ſm deitatē
et ſic reſtat ꝙ xpriſtus eſt deus et ho-
mo (Et nemo poterāt ei rn̄dere vbū;)
Nō imerito cū ſeruo xp̄i ſcilicꝫ ſancto
ſtephano diſputanti iudei et phariſei
nō poterāt reſiſtere nec ɔtradicere ſpi
ritui q̄ in eo loq̄baꝛ. multo min⁹ xp̄o
qui eſt fons ſapiētie et gr̄e (neq; au
ſus fuit quiſq; ex illa die eū amplius
interrogare) ꝓpter timorē ſimilis cō
futationis. vn̄ Jhero. Cōfutati ſmo
nib⁹ vltra nō interrogāt Ex his oñ
diꝛ ꝙ ñ ex deſiderio diſcēdi ſed ex ma
licia tēptādi eū interrogabāt ¶ Cit
pn̄s euangeliū vbi dr̄. Diliges primū

tuū ſicut teipſū. dicit Hugo de prato
q ordo caritatis eſt ut deꝰ ſuper oīa
diligaᷣ Scdō anima ꝓpria. Tercio aīa
ꝓximi. ⁊ magis q̄ vita ꝓpria. Vnde
hic queritᷣ vtꝝ mori ꝓ ſalute ꝓximi
ſit de neceſſitate ſalutis. Reſpōdet Hu
go de prato. q mori ꝓ ꝓximo eſt ꝑ
fecte caritatis que nō reqritur de ne
ceſſitate ſalutis ſed ſolū in viris pfec
tis. hoc multi doctores tenent. Vnde
Hugo. Non tenemur ita pfectā ha
bere caritatē ſicut xp̄s habuīt. nec cō
ſilia que xp̄us obſeruauit tenemur
obſeruare: ſed hoc eſt maius ⁊ perfe
ctius q vnus alteri poſſit facere ſcilꝫ
mori pro ipſo. vnde Joh. xv. Maio
rem caritatē nemo habet ut animā
ſuam ponat qs ꝓ amicis ſuis. vnde
Auguſ. Perfecta iſta caritas eſt ut
patus ſit qs mori ꝓ fratribꝫ ſuis.

Dominica. xix. Ephezioꝝ. iiij.

Fratres. Renouamini ſpū men
tis veſtre. ⁊ induite nouū ho
minē q ſcḋm deū creatus eſt. in
iuſticia ⁊ ſanctitate veritatis. Propt
qḋ deponētes mēdaciū: loqmini veri
tatē vnuſqſqꝫ cū ꝓximo ſuo. qm̄ ſu
mꝰ inuicē mēbra. Iraſcimini ⁊ nolite
peccare. Sol nō occidat ſup iracūdiā
veſtrā. Nolite locū dare dyabo. Qui
furabatᷣ: iā nō furetᷣ. magis aūt la
boret opando maibꝰ ſuis qḋ bonū ē:
ut habeat vn̄ tribuat neccitatē patiēti.

Poſtilla.

Renouamini ſpiritu mētis. ⁊c.
Añ initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſan
ctꝰ paulꝰ in codē ca. d. vnꝰ dominus
vna fides. vnū baptiſma. vnꝰ deꝰ ⁊
pater oīm. Tūc ſeqtur ep̄la pn̄s que
in hoc cōcordat cū euangelio hodier
no. qꝛ in euāgelio legitur de paliticō
quē dn̄s curauit. Sic in epiſtola apo
ſtolus monet paliticos in anima ut
erigantᷣ ſpūaliter ⁊ paliſi ad bona
opa di. (Renouamini) Ly. ꝑ grām
dei (ſpū mētis veſtre) gor. in ſpū que
eſt mēs vīa (⁊ induite nouū hoiem)
vetus hō eſt adā: ꝑ quē pctm̄ in oēs
hoīes introiuit. ſed nouꝰ hō eſt xp̄s

q eſt ꝑmū pn̄cipiū inouatōis ⁊ reno
uatōis. qm̄ ſicut in adā oēs moriūtᷣ
ita ⁊ in xp̄ō oēs viuificabūtᷣ (q). ſ. no
uus hō xp̄s (ſcḋm deū creatꝰ ē) .i. ⁊ ſpi
ritu ſcō ↄceptus ē in vtero v̄gis ac de
ea natus eſt (in iuſticia) opis (⁊ ſci
tate) cordis (veritatꝭ) oris Ly. qꝛ nō
fuit in xp̄ō duplicitas vel falſitas ali
qua vel ypocriſ. utꝫ. j. pe. ij. Qui pec
catū nō fecit nec eſt inuētus dolus in
ore eiꝰ (ꝓpter qḋ deponētes menda
ciū) Ly. ꝑ qḋ ꝓximus defraudatᷣ (lo
qmini veritatē vnuſqſqꝫ cum ꝓximo
ſuo) ꝑ quā cū eo recte viuitᷣ (qm̄ ſu
mꝰ inuicē mēbra.) Vin. nā vnū mē
brū nō decipit alterū in codē corpe: ſꝫ
plus cōdolet et adiuuat alterū ſic q
os ſeruit capiti oculo. pedibꝰ ⁊ ſic de
alijs mēbris (Iraſcimini) cōtra pec
cātes (et nolite peccare) nimis aſpe
re arguendo. Vn̄ Eccs. vij. Noli eſſe
iuſtꝰ multū. (Sol nō occidat ſup ira
cundiā vr̄am) .i. nō duret vſqꝫ ad oc
caſū ſolis (nolite locū daē diabolo)
Vin. ſ. in ira pſeuerando (Qui fura
batᷣ) Ly. añ ↄuerſionē de errore gen
tili (iā nō furetᷣ) .ſ. xp̄ianitatis tēpe
(magis aūt laboret manibus ſuis)
Gor. vnuſqſqꝫ opando maibꝰ ſuis)
diligēter et ſtrēnue. qꝛ q nō laborat
nō māducet (qḋ bonū eſt) .i. vtile ⁊
honeſtū (ut habeat) non tm̄ vnde vi
uat: ſed et (vnde tribuat neceſſitatē
patiēti) id eſt indigenti.

Euangelium.

In illo tpe. Aſcēdēs Jh̄s in nauiculā
trāſfretauit ⁊ venit in ciuitatē ſuā Et ec
ce offerebāt ei paliticū iacentē in lec
to. Vidēs āt ih̄s fidē illoꝝ dixit pali
tico. Confide fili Remittūtᷣ tibi pctā
tua. Et ecce qdā de ſcribis dixerūt itra
ſe. hic blaſphemat. Et cū vidiſſꝫ ih̄s
cogitatōes eoꝝ dixit eis Vt qd mala
cogitatꝭ in cordibꝫ vr̄is. Qd eſt faci
liꝰ dicē. dimittūtᷣ tibi pctā tua: an di
cē: Surge ⁊ ābula? Vt āt ſciatꝭ qꝛ fi
liꝰ hoīs hꝫ ptātē dimittēdi pctā Tūc
ait palitico. Surge. tolle lectū tuū ⁊
vade in domū tuā Et ſurrexit ⁊ abijt

in do^m suā Videtes āt turbe timuerūt et glorificauerūt deū q̄ dedit ptātē talē hoībꝫ

Postilla.

Ascendēs Jħs ī nauiculā. Math. ix. Hoc signū fecit dn̄s ihesus āno eiꝰ xxxi. xii. kl. octobris. feria. v. luna xxiiii. indictōe. iiii. Añ initiū illiꝰ euāgelii scribit ſanctus Marcus qꝫ xp̄o veniente in regionem geraſenoꝝ occurrit ei hō hn̄s multos ſp̄us immūdos. qꝛ ſepiꝰ cōpedibꝫ ⁊ cathenis vinctꝰ: dirupit catenas ⁊ cōpedes cōminuit. ⁊ nemo potuit euꝫ domare. ⁊ ſp̄ nocte ac die in monumētis ⁊ mōtibꝰ erat clamās ⁊ cōcidens ſe lapidibus Vidēs āt Jheſū a lōge cucurrit ⁊ adorauit eū Et interrogabat eū ihesus qđ tibi nomē ē. ⁊ dixit ei. legio m̄ nomē eſt qꝛ multi ſumꝰ. Erāt ibi circa mōtem grex porcoꝝ magnꝰ paſcēs in agris et dep̄cabāt eū ſp̄us dicentes. Mitte nos in porcos ⁊ introeamꝰ in eos Et cōceſſit eis ihesus ſtatī Et exeūtes ſpiritꝰ immūdi introierūt in porcos. et magno impetu grex p̄cipitatꝰ eſt in mari ad duo milia: ⁊ ſuffocati ſūt ī mari. Paſtores autē fugerūt ⁊ nūciauerūt in ciuitatē ⁊ in agros Et egreſſi ſūt videre qđ eēt factū. ⁊ vident eum q̄ a demōio vexaba' ſedentē veſtitum ⁊ ſane mētis. ⁊ rogabāt Jheſū ut diſcederēt de finibꝰ eoꝝ (Et aſcendēs Jheſus in nauiculā) Li. ut p nauigiū de t̄ra geraſenoꝝ rediret in galileā vñ illuc venerat (trāſfretauit ⁊ venit ī ciuitatē ſuā) .ſ. capharnaū que erāt metropolis galilee. ⁊ dr̄ ciuitas ſua q̄ꝛ frequēter ibi hītabat: ⁊ in p̄ncipio p̄dicatōis ſue multa miracula ibi fecit: ſicut et bethleē fuit ſua: q̄ꝛ in ea naſci elegit et etiā naſareth ſua. qꝛ ī ea ānūciatꝰ eſt ⁊ nutritus fuit (⁊ ecce offerebant ei paliticū iacentē in lecto) Modꝰ āt offerēdi ſcribit Mar. ii. qꝛ ñ potētes intrare ad xp̄i p̄n̄tiā ꝑpter turbā circūſtantē: de tecto domꝰ ſubmiſerūt eum in lecto añ iheſū. Et hꝫ fuit magnū ſignū fidei illoꝝ. ꝑpter qđ ſeq̄' (Videns āt iheſus fidē illoꝝ) Li. ſ. paliticū ⁊ offerētiū (dixit palitico. Confide fili.) Ly. ad modū boni medici: qui p̄mo remouet cām morbi ⁊ tūc poſtmodū intendit curatōni. Infirmitas autē hꝫ fuit inflicta palitico ꝑpter p̄ctm̄. ⁊ ideo xp̄s primo remouet cām: di. (remittūt tibi p̄ctā tua.) Ad maiorē p̄dictoꝝ intelligentiā ſciendū: qꝫ infirmitas corpal' infligi' alicui a deo mltis de cauſ. Vno mō ꝑpter ꝓbatōem patiētie: ſicut in Job ⁊ Tobia excecato. Vñ Thob. ii. Hāc tēptatōem permiſit deꝰ euenire illi: ut poſteris daretur exemplū patiē eꝰ. Scđo ꝑpter humiliationē alicꝰ ne in ſupbia eleue' ſicut in paulo apl̄o. utꝫ. ii. Coꝝ. xii. Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee angelus ſathane q̄ me colaphiſet. Tercio ad gl'am dei manifeſtandā. ſicut de ceco nato dr̄. Jo. ix. Neqꝫ hic peccat neqꝫ pentes eiꝰ. ſ. ut cecus naſceret: ſed ut manifeſtētur opera dei in illo. Quarto infligitur ꝑpter p̄cti cōmiſſi purgatōnem: ſicut pꝫ in maria ſorore moyſi murmurāte ꝯ moyſē q̄ fuit facta ꝑpter hꝫ ad tp̄s leproſa. ⁊ ī palitico iſto de q̄ fit mētio in euanᵒ hodierno Quinto ꝑpter puniꝰōꝫ p̄ctōꝝ. ſic qꝫ deꝰ incipit p̄ctōrem in hꝫ mūdo punire ut ineternū puniat. ſicut pꝫ ī ātiocho in veteri teſtamēto. et etiaꝫ in herode in nouo teſtamēto. q̄s āios vīna vltio tali morbo percuſſit ut putreſcerēt et viſcera de ipſis fluerēt. q̄ morte miſerabili mortui ſūt: et ī p̄n̄ti incep' eoꝝ infernꝰ: ⁊ durab' ꝑpetuū Jē. xvii. Duplici ꝯtritione cōtere eos dñe (Et ecce q̄dā de ſcribis) Gl. i. id ē legiſꝑiti (dixerūt intra ſe) id ē cogitabant qꝛ verbis hꝫ exprimere nō audebāt ꝑpter populū (hic blaſphemat) id ē qđ dei eſt ſibi vſurpat. Blaſphemare ē creature attribuere illud qđ eſt ꝓprium dei. dimittere āt p̄ctā ſoli deo ꝯuenit Per hoc ergo qꝫ xp̄o blaſphemiā imponebant in hoc qꝫ p̄ctā dimittebat pꝫ qꝫ ipſi negabāt deū eſſe dicētes eū eſſe purū hoīeꝫ (Et cū vidiſſet Jheſus

cogitatões eoꝝ) ſupple iniq̄s q̄s hēr
bāt ɔtᵃ eū īponēdo ſibi falſo blaſphe
miā (dixit Vt q̄d cogitatꝭ mala ī cor
dibꝫ vr̄is) ⁊ in h̄ oñt xp̄s ſe eē deū vñ
Criſo. Soliꝰ dei eſt cogſcē cogitatões
hoīm (Quid ē faciliꝰ dicē. dimittūt ti
bi pc̄tā tua) i. ſolo v̄bo efficē ut dimit
tāt tibi pc̄tā tua (an dicē ſurge ⁊ am
bula) i. an v̄bo efficē ut aliq̄s paliti
cus ſurgat ſanꝰ ⁊ ambulet (Vt autē
ſciatis) vos phariſei (q̄ꝛ filiꝰ hoīs) id
eſt virginis (habet ptātem in terrā
dimittendi pc̄tā) Ly. ut deus non ut
purus homo (tūc ait paliticō. Surge
tolle lectū tuū. ⁊ vade in domū tuam
Et ſurrexit) ad imperiū Jheſu xp̄i (⁊
abijt in domū ſuā) Ly. in ſignū pfe
cte curationis (Videntes āt turbe.) ſcꝫ
miraculū factū in paliticō (timuerūt)
Ly. imponē ſibi blaſphemiā (⁊ glīfi
cauerūt deūꝫ q̄ dedit poteſtatem talē)
id eſt Jheſū xp̄m qui eſt virtꝰ dei pa
tris (hominibꝰ) id ē ad ſalutē hoīm.
Circa pn̄s euangeliū vbi dicitᵘʳ. Di
mittunt tibi pc̄tā tua. Notādum q̄
Hugo de prato dicit. de hoc habemꝰ
exemplū in multis Nā petrus cū iu
ramento negauit xp̄m. ⁊ poſtea fle
uit. ⁊ xp̄us miſericorditer ſibi indul
ſit ⁊ in graduꝫ priſtinum eū reſtituit
ut patet Joh. xxi. Paſce oues meas
Itē maria magdalena cū multis for
nicata. ⁊ poſtea acceſſit verecūda. et
cū magna ɔtritione ⁊ fide ad xp̄m. ⁊
ſaluata ē. ut pꝫ Luc. vij. Fides tua te
ſaluā fecit Itē paulꝰ aplūs pſecutꝰ eſt
eccleſiā dei ⁊ ſtephanū iuuit lapidaē
⁊ poſtea dixit. Dñe q̄d me vis facere
Act. ix. ⁊ poſtmoduꝫ factꝰ eſt doctor
gentiū ⁊ lumen eccleſie. Itē latro in
cruce antea multa latrocīnia ⁊ ſcelerā
ɔmiſit. et dixᵗ. Memēto mei dñe dum
veneris in regnū tuum Luce. xxiij. et
xp̄s plus ei dedit q̄ȝ petiuit. Hodie ī
quit mecuꝫ eris in padiſo. Cariſſimi
imitemur iſtos ⁊ n̄ ſimꝰ ſicut iudas
q̄ de miſericordia dei deſperauit ⁊ la
queo ſe ſuſpendit Math. xxvij. In q̄
deū grauiꝰ offendit q̄ȝ q̄ꝛ xp̄m p trigi

ta denarijs vendidᵗ. vnde de hoc dicit
in decretis Judas magis peccauit de
ſperando q̄ȝ xp̄m tradēdo. xiij. q. iiij.
Sed nō licet. Nō etiā ſicut Cayn qui
ait Maior eſt iniq̄tas mea q̄ȝ ut veni
am merear. Geñ. xiiij. vñ Berñ. Mē
tiris cayn. maior eſt dei pietas q̄ȝ q̄
uis iniquitas Seq̄t in euāgelio. q̄
dā de ſcribis dixerūt intra ſe. hic blaſ
phemat. vbi Notādū q̄ tribꝰ modis
blaſphemat deus. Primo dum quid
attribuitur deo vel imprecatᵗ ei quod
ſibi nō ɔuenit. ut q̄ ſit malus iniuſ
tus maledictꝰ ⁊c̄. Secūdo cū quis re
mouet a deo qd̄ ei cōuenit dicendo q̄
non ſit omnipotens miſericors ⁊ iu
ſtꝰ ⁊ cetēa talia. Tercio auꝫ quis ſibi
ipſi attribuit quod eſt ꝓpriū dei ſcilꝫ
pc̄tā dimittere ⁊ curare. Et iſto ter
cio modo dicebāt iſti q̄ iħs blaſphe
mabat. q̄ꝛ quod erat ꝓpriū dei ſcilicꝫ
pc̄tā dimittere ſibi attribuebat. di
mittunt tibi pc̄tā tua. Hec ille.

Dominica. xx. Eple. v

Fr̄es Videte q̄uo caute ābule
tis. n̄ q̄ſi inſipiētes ſ͡ȝ ut ſapiē
tes. redimentes tp̄s. q̄m dies
mali ſūt. Propterea nolite fieri īprudē
tes. ſ͡ȝ ītelligētes q̄ ſit volūtas dei. Et
nolite īebriari vino in q̄ eſt luxuria.
ſed impleami ſpū ſcō loq̄ntes vobiſ
metipſ: ī pſalmiſ ĩmis ⁊ cātic̄ ſpūali
bꝰ cātātes ⁊ pſallātes in cordibꝫ vr̄is
dño. grām agētes ſp̄ p omnibꝰ in no
mine dn̄i nr̄i Jhu xp̄i deo ⁊ pr̄i. Sub
iecti inuicē: in timore xp̄i.

Poſtilla.

Videte quō caute ambuletiꝭ ⁊c̄.
Ante initiū hꝰ eple ſcribᵗ ſan
ctꝰ paulus: di. Surge q̄ dormis ⁊ ex
urge a mortuis: ⁊ illuminabit te cri
ſtus. Tūc ſequitᵗ ep̄la hodierna q̄ue
cōcordat cū euāgelio hodierno. Nā
in euāº legitᵗ de nuptijs ⁊ quō quidā
q̄ nō fuit indutꝰ veſte nuptiali tradi
tus fuit ad tn̄bras exteriores. ſic in
ep̄la pn̄ti aplūs paulꝰ monet nos ut
caute ⁊ ſapiēt ābuleꝰ ad illas nupti
as de q̄bꝰ dicᵗ euāᵐ ne veſtē nuptialē

ſine q̄ ad tenebras exteriores p̄ijci
mur p̄cauimus. ꝺ. (Fratres) Glo. filij
eiuſdē p̄ris. ſ. dei ⁊ eiuſdē m̄ris. ſ. ecclie
(videte) Glo. oculo interiori nō tm̄ ex
teriori (quō caute ambuletis) ꝓpt̄ vie
picula q̄ ſūt multa ⁊ varia (nō q̄ſi inſi
pientes ſed ut ſapiētes) in oībus p̄uiſ
dentes (redimentes tp̄s) Ly. ſ. bonis
opib⁹ inſiſtendo (qm̄ dies mali ſūt)
Vin. dies ſm̄ ſe boni ſūt ⁊ a deo ⁊ per
oīa bn̄ ordinati. ſed dicūtur mali oc
caſionaliter vel p accidēs ꝓpter miſe
riā vel penalitatē quas patiūt homi
nes diebus iſtis. vel propter peccata
vel malicias hoīm que ſupabūdant
dieb⁹ iſtis. q2 iā tot⁹ mund⁹ in mali
gno poſit⁹ ē (Propterea) q2 dies ma
li ſūt (nolite fieri imprudētes ſed in
telligētes que ſit volūtas dei) Vin. ut
ſm̄ illā operamini. ut ſic volūtas vr̄a
volūtati diuine cōformet (Et nolite ie
briari vino) Vin. i. vltra neceſſitatem ⁊
menſurā vti vino (in quo eſt luxuria)
nō formaliter ſed effectiue ⁊ cauſalr̄
ut patuit in Loth q̄ p⁹ vinū ꝯmiſit i
ceſtū. ut3 gen̄. xix (ſꝫ impleamī ſpū ſan
cto) Ly. qui dat ſobrijs ⁊ caſtis (lo
quētes vobiſmetipſis) Vin. i. inſtruē
tes nō ſolū alios ſed etiā voſmetipſos
(in pſalmis) i. in verbis ſacre ſcrip
ture ad bn̄ operandū incitantib3. (ym
nis) i. in verbis ſacre ſcripture que de
laude dei agunt (⁊ canticis ſpirita
libus) i. in verbis ſacre ſcripture de
gaudijs eternis tractantib⁹ (cantā
tes ⁊ pſallētes in cordibus veſtris).
Vi. i. ad honorē dn̄i (gratias agētes
ſemp p oībus) ſ. donis. quia grati
tudo beneficij accepti diſponit ad re
ceptionē alteri⁹ (in noīe dn̄i noſtri
ihū xp̄i) Glo. i. ad exaltationē domi
ni noſtri Jheſu xp̄i. qui dicitur domi
nus ꝓpter poteſtatē. noſter ꝓpter ca
ritatem Jheſus ꝓpter ſalutem. Chri
ſtus ꝓpter benignitatē (deo ⁊ patri)
ſ. deo p creatōnem. patri p guberna
tionē ⁊ ꝯſuatoꝝ (Subiecti inuicē) nō
ſolū ſubditi p̄latis humiliter ⁊ cū ti
more obediendo: ſꝫ etiā p̄lati hūiliter ⁊
cū timore curā3 eoꝝ ſolicite gerendo
(in timore xp̄i) q̄ ē cuſtodia oī3 p̄dcōꝝ.

Euangelium.

In illo tempe. Loq̄bat̄ Ihs cum di
ſcipul' ſuis in parabol'. ꝺ. Sile factū eſt
regnū celoꝝ hoi regi q̄ fec̄ nuptias fi
lio ſuo ⁊ miſit ſuos ſuos vocaē inui
tatos ad nuptias ⁊ nolebāt venire.
Iterꝫ miſit alios ſuos dicēs. Dicite
inuitatis: ecce prandium meū paraui
Tauri mei ⁊ altilia occiſa ſt̄ ⁊ oīa pa
rata venite ad nuptias. Illi āt neglexerūt
⁊ abierūt. ali⁹ in villā ſuā. ali⁹ vero
ad negociatōem ſuā. Reliqui vero te
nuerūt ſeruos eius ⁊ ꝯtumelijs affectos
occiderūt. Rex āt cū audiſſ3 irat⁹ eſt
⁊ miſſis exercitib⁹ ſuis pdidit homi
cidas illos ⁊ ciuitatē illoꝝ ſuccendit
Tūc ait ſuis ſuis. Nuptie quidē pa
rate ſūt: ſꝫ q̄ inuitati erāt nō fuerūt dig
ni. Ite ergo ad exitus viaꝝ: ⁊ q̄ſcūq3 in
ueneritis vocate ad nuptias Et egreſſi
ſuis ei⁹ in vias ꝯgregauerūt oēs q̄s
inuenerunt malos ⁊ bonos. ⁊ impletē
ſūt nuptie diſcūbentiū. Intrauit aūt
rex ut videret diſcūbentes. ⁊ vidit ibi
hoiem non veſtitū veſte nuptiali. Et
ait illi. Amice quō huc intraſti non
hn̄s veſtē nuptialē? At ille obmutu
it. Tūc dixit rex miſtris. Ligatis ma
nib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tn̄bras
exteriores. ibi erit fletus ⁊ ſtridor dē
tiū Multi ei ſūt vocati pauci vo electi.

Poſtilla.

Simile ē regnū. Math. xxij. lu. xiiij
Hāc hiſtoriā3 dixit dn̄s ano ei⁹.
xxxiij. xj. kal. apl'. feria. iij. luna. xij
indictōe. vj. An̄ initiū3 illi⁹ euāgelij
ſcribit ſanct⁹ Mathe⁹ i p̄cedēti ca. q̄
xp̄s dixit p̄ncipib⁹ ſacerdotū3 ⁊ ſenio
rib3 iudeoꝝ. Quid vobis videt̄? Hō q̄
dam habebat duos filios. ⁊ accedēs ad
primū dixit. Fili vade hodie opari in
vineā meā. Ille aūt rn̄s ait. Nolo.
Poſtea aūt p̄nia motus abijt. Acce
dens āt ad alterꝫ dixit ſilr̄. et ille rn̄s
ait. Eo dn̄e. Et nō iuit. Quis ex du
ob⁹ fecit volūtatē p̄ris? Dicūt ei. Pri
m⁹. Dicit illis ihūs. Amē dico vobis q̄a

publicani ⁊ meretrices ꝑcedent vos in
regnū dei. Venit eī ad vos Iohēs in via
iusticie ⁊ nō credidistis ei. Publicani
aūt ⁊ meretrices crediderūt ei. vos aūt vi⸗
dētes nec pniaꝫ habuistis postea ut
crederetis ei ⁊c. Tc postmodū seq̄r euām
hodiernm (Simile ē regnm celoꝝ) Ly. i. sta
tꝰ ecclīe militātis (hoī regi q̄ fecit nup⸗
tias filio suo) tūc ei deꝰ pr̄ fecit nupti
as filio suo qñ naturā hūanā copu⸗
lauit naturē diuine ī vno supposito. q̄ q̄
deꝫ nuptie celebrate sūt ī vtero v̄gina
li. de q̄ xp̄s exiit tanq̄ spōsus ꝓcedēs de
thalamo suo (Et misit suos suos) Gor.
i. ꝓphas ꝑcedētes (vocare īuitatos)
i. iudeos (ad nuptias) i. ad fidē icar
natōis xp̄i ꝓmissā ī patriarchis figu
ratiē in lege ꝑdicatā. ī ꝓphis ꝓnūcia
tā (⁊ nolebāt venire) Li. credēdo scriptu
ris q̄ nolebant v̄bis ꝓphaꝝ obedire
(Iteꝝ misit alios seruos) i. aplos
q̄s misit in oēm ciuitatē ⁊ locū q̄ ipē ve̅
turꝰ erat. ut hr̄ Lu. x. (dicēs. Dicite in
uitatis. Ecce prandiū meū paraui) Ly.
videlꝫ sacrā ecclēa doctrinam fidei ⁊ sa
cre scripture q̄bꝰ reficit aīa. ⁊ potissimē sa
cramēto eucharistie. ī q̄ dat nob̄ caro
xp̄i ī cibū. ⁊ sāguis eiꝰ ī potū (Tauri
mei) Gor. i. pres veteris testamēti (⁊ al
tilia mea) i. pres noui testamēti pin
guedine caritatis saginati (occisa sūt ⁊
oīa parata) i. q̄cq̄d req̄rit ad salutē ho
minū. locꝰ cibꝰ ⁊ vestes (venite ad nu
ptias) credēdo. diligēdo opando (Illi
aūt neglexerūt) q̄ nō timuerūt dn̄m. q̄ ei
timet dn̄m nihil negligit. ¶ Vn̄ hic
q̄rit vtꝝ negligētia sit pctm̄ mortale.
Rn̄deo sꝫ Tho. q̄ negligētia ꝓuenit
ex q̄dā remissiōe volūtatis. ut nō p⸗
ficiat ea q̄ debet. ut si omittā q̄ sūt de
necitate salutis siue sit actꝰ siue circū
stātia erit pctm̄ mortale. Vel si volūtas
sit tantū remissa ut totaliter a dei carita
te deficiat. talis etiā negligētia ē pec
catū mortale. ⁊ h̄ ꝑ̄cipue qñ sequit̄
ex ɔtēptu. Omissio ꝟo circa ea q̄ non
sūt de necitate salutis ob defectū fer⸗
uoris nō est mortale sꝫ veniale pctm̄
(⁊ abierūt. aliꝰ in villā suā) i. ad labo

rē ⁊ occupatōeꝫ corpalē. circa terrena⸗
rū reꝝ acq̄sitōeꝫ (aliꝰ ad negociatōꝫ
suaꝫ) p negociatōeꝫ intelligit nimia
occupatio mētalis circa tpalia īpediēs
diuina (Reliq̄ vero tenuerūt suos eius ⁊
ɔtumelijs affectos occiderūt.) q̄ post
ascēsionē xp̄i iudei flagellauerūt apo⸗
stolos oēs simul. ⁊ postmodum Ste
phanū ꝓthomrēꝫ lapidauerūt. Actu.
vij. et Iacobū frēꝫ Iohis occiderunt.
Act. xij. (Rex aūt cū audisset iratꝰ est.
⁊ missis exercitibꝫ suis) Ly. i. exerci⸗
tu romanoꝝ sb̄ principibꝫ Tyto ⁊ ves⸗
pasiano q̄ ex diuina ordiatōe venerūt
ɔtra ihrlm. xlij. āno pꝰ xp̄i passiōꝫ (p
didit homicidas illos) q̄ in vltionē sā
guinis xp̄i ⁊ suoꝝ discipuloꝝ ab exer⸗
citu romanoꝝ sunt trucidati ⁊ cap
tiuati de iudeis vsq̄ ad decies centum
milia ut dicit Iosephꝰ in li. de iudaico
bello (⁊ ciuitatē illoꝝ succēdit) q̄ tunc
ihrlm succēsa est ⁊ tēplū in ea (Tunc
ait seruis suis) ⁊ seq̄cibꝰ eoꝝ p diui⸗
nā reuelatōem (Nuptie q̄dē parate sūt)
i. sacramētum incarnatōis paratū est
ut natiuitatis ꝑdicatio. passio xp̄i ⁊ in
troitꝰ regni apertꝰ est p passiōeꝫ xp̄i
q̄ ante clausus fuit (Sed qui inuitati
erant) scilicꝫ iudei (nō fuerūt digni)
Li. propter suā incredulitatem (Ite
ergo ad exitus) id est ad gētes. que
non erāt in via mādatoꝝ dei ⁊ fine le
ge viuentes ⁊ legē ignorātes. At il⸗
las enī gentes iuerunt apostoli iude
is nolentibꝰ fidē xp̄ianam recipe. sic
habet Actuū. xiij. Dicentibꝰ Paulo
⁊ barnaba ad iudeos. vobis oporte
bat primū loqui verbū dei sꝫ qm̄ re⸗
pellitis illud ⁊ indignos vos iudica
tis eterne vite. ecce ɔuertimur ad gen
tes. sic enī ꝑcepit nobis deꝰ (⁊ quos⸗
cūq̄ inueneritis vocate ad nuptias)
q̄ nullꝰ volens fidē catholicā recipe
repellendꝰ est (Et egressi serui eius)
scilicꝫ de iudea (in vias) id est ī terras
gentiū (congregauerūt oēs q̄s inuene
runt malos ⁊ bonos.) Ly. q̄ in ecclīa
militāte admixti sūt boni cū malis
(⁊ implete sūt nuptie discūbentiū)

Ly· q fides catholica diffuſā eſt per
orbē vniuerſū (Intrauit āt rex ut vi
deret diſcūbentes) Ly· intrat āt xp̄s
duplr· Prio ſpecialr in morte cuiuſ
libet hoīs· Scd̄o gnialr intrabit in iu
dicio futuro diſcernēdo merita ⁊ deme
rita cuiuſlibz hoīs (⁊ vidͭ ibi hoīez ñ
veſtitū veſte nuptiali) .i. hñtē fidē ſiñ
caritate· Naz veſtis nuptial eſt cari
tas q̄ diuidet int filios regni ⁊ pditi
onis ut dicit Augu· (Et ait illi· Ami
ce) Ly· vocatur autē peccator amic9
ꝓpter naturaz quā de9 creauit que bo
na eſt· ⁊ que ad imaginē dei facta ē
(quō huc intraſti) ſacramēta ecc̄e ſu
ſcipiēdo ⁊ fidē eccleſie confitendo (non
hñs veſtem nuptialez) .ſ. in caritate
bona opera· vñ Ihero· Veſtis nupti
alis ſūt decē precepta que induūt i
caritate dei ⁊ pximi (At ille obmutu
it) Li· q in extremo iudicio ꝓpria ar
guēte ↄſciētia homo pctōr cōuincit et
mut9 efficiᷓ (Tūc dixit rex miniſtris)
Ly· id eſt āgelis executorib9 diuine
iuſticie· (ligatis manib9 et pedibus
eius) Ly· q poſt mortē nō p̄t pctōr
bonū operari· nec ad ſalutem reuerti
(mittite eū) pctōr i hac vita ē i tene
bris iterioib9 q adhuc ē in via veie
in inferno āt erit in tenebris exterio
rib9 q erit extra ambituz diuine mi
ſericordie ⁊ ſine omī ſpe eterne gle·
vñ Beda In inferno nulla eſt redēp
tio nec dolor mitigatō (ibi erit flet9)
Gorr· ex vehementia ardoris (et ſtri
dor dentiū) ex vehementia frigoris ut
pz Iob· xxiiij· Tranſibunt ab aquis
niuiū ad calorem nimiuz (Multi āt
ſūt vocati) Ly· ad fidem catholicam
(pauci vō electi) ad glaz· Cir pñs
euāgeliū vbi dicit Sile eſt regnū ce
lor Hugo de prato dicit· id ē ecc̄a p̄
ſens· q ſicut de9 habitat i celᷓ p glaz
ita hitat in pñti ecc̄ia in ſacramento
eucharīſtie· ut pz Math· xxviij· Ecce
ego vobiſcū ſuz oib9 dieb9 vſqz ad cō
ſūmationē ſeculi Itē ſic in celo ſūt q̄
dā corpa magis ⁊ min9 clara ⁊ vnus
illūinat aliū· ⁊ q̄dā ſūt illūinantes ⁊

q̄dā illūinati· ⁊ q̄dā magis lucēta q̄
dā min9 utz Dan· xij· Qui aūt docti
fuerīt fulgebūt q̄i ſplēdor firmamēti
ecce minus lucētes· Et q̄ ad iuſticiā
erudiūt multos q̄i ſtelle in ꝑpetuas
eternitates· ecce magis lucentes Seqᷓ
Homi regi· xp̄s em̄ eſt ver9 rex ⁊ po
tēs in omnib3 ⁊ oēs reges excedit· q
regnat in celo in mundo ⁊ in inferno
ad Phil· ij· donauit illi nomē qđ eſt
ſup oē nomē ut in nomie ihesu omne
genu flectat celeſtiū terreſtriuz ⁊ in
fernor In celo em̄ regnat p totalē ⁊
vniuerſalē btōr ſubiectōz q ei om̄s
ſancti ⁊ āgeli ad nutū obediūt ⁊ ei in
om̄ib9 ſubiciūt· qđ etiaz q̄tidie peti
mus in nobis fieri dicentes· Fiat vo
luntas tua ſicut in celo ⁊ in t̄ra· utz
Math· vj Regnat eniz in celo p ſue
glorie oſtenſionē ⁊ btām viſionē· q
ibi ei9 maieſtas ⁊ gloria demonſtra·
tur· vnde in ps̄· Oſtende nobis dñe
miſericordiā tuā ⁊ ſalui erim9· vnde
Fulgenti9· dei faciez ſi om̄s in carcere
inferni incluſi viderēt· nullam penaz
nullum dolorē nullamqz triſticiā ſen
tirēt Itē rex noſter Iheſus xp̄s reg·
nat in mundo per patiētiam ⁊ miſeri
cordiā· Nā in magna patiētia ⁊ mi
ſericordia regnat ſup pctōres· Pati
enter em̄ expectat eos ut ↄuertanᷓ· ⁊
miſericorditer recipit eos ſi conūtāᷓ
ut pz Iſaie· xxxviij· ꝓpterea expectat
dñs ut miſereat nrī· vñ et Ihere· iij·
Tu āt fornicata es cū amatorib9 mlᷓ
tis· tñ reuertere ad me ⁊ ego ſuſcipiā
te· Sz multi miſeri pctōres penitenti
am ⁊ miſericordiam ↄtemnūt ⁊ eo ip
ſo magis peccāt vñ Eccs· viij· q non
cito pfertur ↄtra malos ſententia ſi
lij hominū abſqz vllo timore ꝑpetrāt
mala Itē ſuper iuſtos regnat in ma
gnificis gratijs ſpūaliter habitans
in eis ⁊ ipſos dirigēs ⁊ ptegens ⁊ gu
bernās· Ipſi em̄ ſunt templū dei ſpi
rituale ⁊ ſpūſſanctus habitat in eis
ut dicᷓ· j· Cor· iij· Templū dei ſanctū
eſt quod eſtis vos· Ipſi etiā ſunt re
gnuz dei· q̄ ꝓ honore dei ⁊ ꝓpria ſalute

quotidie certāt ɔtrā diabolū mūdū
ꝛ ppriā carnē· ꝛ de illis hoſtib9 triū
phant· vñ Math· xi· Regnum celo
rum vim patit ꝛ violenti· i· cum vio
lentia preliantes: rapiūt illud· Itē
in inferno regnat ꝑ iuſticie executōē
q2 effectū iuſticie· ſ· puniſiōnem ꝛ vin
dictā in damnatos ibi exercet· ut pȝ
Deutro· xxxij· Reddā vltionē hoſtibȝ
vñ ex hoc ſequit ꝙ in inferno cogno
ſcāt impij xp̄m eſſe regē oīpotētē
qui hic noluerūt eū cognoſcere regē
miſericordē· Seqt hic· Ligatis mani
b9 ꝛ pedibus· vbi notandū ꝙ pecca
tor ſtricti9 ligat ꝙ̄ animalia ligātur
Nam ligat memoria ne recolat bñ
ficia dei· ligatur volūtas ne deſideret
vera bona· ligatur cor ne penas īfer
nia mortē cogitet ꝛ mala q̄ incurrit
ī ſtatu peccati manēs· ꝛ ſimile eſt de
oībȝ potētijs anime interi9 ꝛ exte
ri9 que oēs fortiter alligantur· et
ſicut peccator fuit ligat9 in culpa: ſic
digne erit ligatus in pena·

Dñica· xxi· Ephesioꝝ· vj

Fratres· Cōfortami in dño ꝛ ī po
tētia virtutis ei9 Induite vos
armaturā dei: ut poſſitis ſtaē
adūſus inſidias dyaboli· qm̄ nō eſt
nobis colluctatō adūſus carnē ꝛ ſā
guinē· ſꝫ aduerſus pricipes ꝛ ptātes
adūſus mūdi rcōres tenebraꝝ harū
cōtra ſpiritualia nequitie in celeſtib9
Propterea accipite armatura dei: ut
poſſitis reſiſtere in die malo· ꝛ in oī
bus pfecti ſtare· State ergo ſuccīcti
lūbos vr̄os in vītate· ꝛ induti loricā
iuſticie· ꝛ calciati pedes in ꝑparatōē
euāgelij pacꝭ· In omnib9 ſumentes
ſcutū fidei in quo poſſitꝭ oīa tela ne
q̄ſſimi ignea extīguē· Et galeā ſalutꝭ
aſſumite· ꝛ gladiū ſpūs qđ ē v̄bm̄ dei·

Poſtilla·

Confortamini in domino ꝛc·
Añ initiū illi9 epl̄e ſcribt Pau
lus ī eo· cā· v· Serui obedite dominis
veſtris carnalib9 cū oī timore in ſim
plicitate cordis veſtri ſic xp̄o· Nō ad
oculū ſuiētes q̄ſi hoīb9 placētes· ſꝫ ut
ſui xp̄i facētes volūtatē dei ex aīo cū
bona volūtate ſuiētes ſicut dño ꝛ nō
hoīb9 Tunc ſeqt p̄ns epl̄a in q̄ aplꝯ
nos inſtruit de bello ꝛ armis ɔtra di
abolū q̄ nos multiplicit impugnat
d· (Cōfortami in dño) Gor· ɔtra bel
lū diaboli (ꝛ ī potētia virtutꝭ ei9) Ipē
eī dat virtutē ꝛ fortitudinē plebi ſue
(Induite vos armatura dei) Li· i· v̄
tutib9 q̄ ſūt arma militū xp̄i (ut poſ
ſitꝭ ſtare) abſq3 caſu pc̄ti mortlis (ad
uſus inſidias diaboli) q2 ē mille arti
fex (qm̄ nō ē nob colluctatō adūſus
carnē ꝛ ſanguinē) i· adūſus hoīes q̄
ſt caro ꝛ ſāguis ꝛ ꝑ ɔſeq̄ns viſibiles
(ſꝫ adūſus pricipes ꝛ ptātes) Vim· p
pricipes ītelligūt mediocres demōes
q̄ pſūt minoribȝ· ꝛ ꝑ ptātes intelli
gūt maiores demones Nā de ſingulꝭ
ordinibȝ ceciderūt aliq̄ ī q̄bȝ nālia re
māſerūt integ̃ ut dt Dyo· in de ce· ihe·
Et īferiores demōes obediūt ſupioībȝ
ut magꝭ poſſint nocē hoīb9 (adūſus
mūdi rectores·) i· adūſus demōes q̄
regūt mūdū i· mūdialꝭ viuētes (tene
braꝝ haꝝ) q2 hoīes mūdiales hñt te
nebroſas aīas ꝛ ſūt in tēbrꝭ vicioꝝ ꝛ
ꝑducēt p9ſꝫ ad tēbras exteriores (ɔ̄
ſpūalia neqtie) i· ɔtra maligs ſpūs
(in celeſtibȝ) ſupple exiſtētes in hꝫ ae
re caliginoſo· de q̄b9 dr̄ Mat· xiij· A
ues celi comederūt i9 ſ· ſemē ſemiatū
i· v̄bū dei (Propterea accipite arma
turā dei) i· v̄tutes q̄bȝ de9 ſuos armat
Nō arturā mundi· q2 cū hoſtes ſint
ſpūales nil valet ɔ̄ eos armatuā cor
palꝭ (ut poſſitꝭ reſiſtē)· Lꝫ· inſultib9
demoꝝ (ī die malo) i· ī p̄nti vita vbi
īminet pugn̄ tēptatōꝝ (ꝛ ī oībȝ) tā pſ
perꝭ ꝙ̄ adūſ (pfcā ſtaē) ita ꝙ n̄ frāga
mi adūſ nec eleuemi pſperis (State
ḡ ſuccīcti lūbos vr̄os) i· carles ɔcupi
ſcētias cīgulo caſtitatꝭ frenātes (ī v̄i
tate) Gor· nō ſictatorie ut ypocrite q̄
ſūt q̄ſi v̄gines fatue· hñtes vaſa ſine
oleo (ꝛ īduti loricā iuſtic̄) Li· Sic lori
ca coopit totū corp9 ſic iuſticia reddt
vniciq3 debitū (ꝛ calciati pedes) id ē
affectōes vr̄e ſint munite v̄tutib9· ne

a vitijs pūgāť (in ꝑparatoē; euāgelij
pacis) ut ſitť pati ad ꝑdicādū (In oī
b9) gor. ꝑlijs ſiue illatť a carne. ſiue
a mūdo. ſiū a diabolo) ſumētes ſcutū
fidei) Vīn. i. fidē ꝑ ſcuto. de q̄ d̄r pſ. xc
Scuto circūdabit te veritas e9. Sic eī
ſcutū pri° recipit ict9. ſic prīe impugňa
tōes ſūt ex ꝑte fidei. Jťē ſcuto ꝑtegiť
ſiniſtrā ps corpis. ſic fides h3 ſolū ꝑ
tegere in hac vita. qꝛ nō erit fides p9
hac vitā (ī q̄ poſſitis oīa tela neq̄ſſi
mi) Cor. i. oēs acutas tēptatōes dia
boli (ignea) i. deuiāc in viciū inflā
mātia (extīguē) i. ſupare (a galeam
ſalutť aſſumite) i. caritatē. qꝛ ſic ga
lea ſuppoīť alijs armis. ſic caritas
alijs v̄tutib3 ꝑpoīť (a gladiū ſpūs)
i. gladiū ſpūalē (qđ eſt v̄bū dei) Di
ciť aūt v̄bū dei gladi9 qꝛ pcuſſus v̄bo
dei diuidiť a mūdo. de hoc gladio d̄r.
Mat. x. Nō veī mittē pacē ſ3 gladiū

Euangelium.

In illo tpe Erat q̄dā regul9 c9 fili9 iſ
firmaba᷑ Capharnaū Hic cū audiſſ3
qꝛ Jħs adueniēt a iudea in galileā.
abijt ad eū a rogabat eū ut deſcēdēt
a ſanaēt filiū ei9 Incipiebat eī mori
Dixit ḡ iħs ad eū. Niſi ſigňa ꝑdigia
videritis nō creditis Dix᷑ ad eū regu
lus. Dñe deſcēde p᷒uſq̄ moriať filius
me9 Dicit ei Jħs Vade. fili9 tu9 viuit
Credidit homo ſermoni quē dixit ei
Jheſus a ibat. Jā; autē eo deſcēdēte
ſui occurrerūt ei a nūciauerūt dicen
tes: q filī9 eius viueret. Interroga
bat ergo horam ab eis in q̄ meli9 ha
buerit. Et dixerunt ei. qꝛ heri hora ſe
ptima reliq̄t eum febris. Cognouit
ergo pater quia illa hora eāt in q̄ di
xit ei Jheſus. fili9 tuus viuit. Et credi
dit ipſe a dom9 ei9 tota.

Poſtilla.

Erat quidā regulus cuius filius.
Joħ. iiij. Mathei. viij. Luce. vij
Miraculū hoc fecit dominus Jheſus
xp̄s anno eius. xxxj. vj. kal. nouem
bris. feria. ij. luna. xix. indictione. v.
Añ initiū illi9 euāgelij ſc̄bit Joħ. in
eo. ca. quō xp̄s ſedēs loq̄ba᷑ mulieri

poſtmodū exiēīt ſamaritāī de ciuitate a
rogauēīt eū ut ibi manēt a māſit ibi
duos dies. et multi ex ſamaritanorū
ciuitate crediderīt in eū dicētes Quia hic
eſt vere ſaluator mūdi Et p9 duos di
es exijt inde a abijt in galileā. Ipſe
eñi iħs teſtioniū ꝑhibuit. q ꝓpheta
in ſua p̄ria honorē non hēt. Cū ḡ ve
niſſ3 in galileā exceperīt eū galilei. cū
oīa vidiſſēt q̄ fecerat ihr̄lmis in die
feſto. Venit ḡ iteꝝ Jħs in chana ga
lilee vbi fecit aquā vinū (Et eāt q̄dā
regul9) Ly. nō accipiť hic regulus ꝑ
puo rege ut vide᷑ nomē ſonare. qꝛ ro
mani volētes frāgere iudeoꝝ ſupbiā
abſtulerūt ab eis regiā dignitatē re
gnū iudee in q̄tuor tetrarchias diui
dētes ꝓcauere volentes eoꝝ rebellio
nē vnā ꝑ illo tēpe null9 rex erat in iu
dea. Diciť ergo iſte regul9. qꝛ erat of
ficialis impatorť deputat9 ad cuſto
diā; galilee ꝓpter quod manebat in
capharnaū. q̄ erat metropolis illi9
t̄re. a diſtat trib9 dietis a ihr̄lm No
tādū q ſic dicit Tho. iſte regulus in
terfuit miraculo facto in nuptijs qñ
xp̄s aquā; in vinū mutauit. qꝛ tunc
credidit. ſed tñ xp̄i d̄initatē non ꝑfec
te agnouit. Et ad h᷑ innuēdū euāge
liſta iſtud miraculū rememorat di.
Venit iteꝝ Jħs in chana galilee vbi
vinū ex aqua fecit (et erat q̄dā regu
lus cui9 fili9 iſirbať in capharnaū).
Ly. et licet eſſ3 gētilis auditis tamē
miraclis xp̄i ſꝑabat ab eo impetrē
ſanitatē filij ſui. iō ſeq̄ť. (Hic cū au
diſſet) ꝑ famā q̄ p̄currebat aduen
tū ei9 in oēm regionē galilee (qꝛ iħs
adueniret a iudea in galileam. abijt
ad eū a rogabat eū) inſtātera humi
liter flexis genib9. cōploſis manib3
profuſis lachrymis (ut deſcēdēt) q̄a
capharnaū eāt in valle ſita reſpectu
loci in q̄ erat xp̄s (a ſanaret filiū ei9
Incipiebat eñi mori) id ē ſigna vici
ne mortis in eo appebāt euidēť. (Di
xit ergo Jħs ad eū. Niſi ſigna a ꝑdi
gia videritis nō creditis) Nō eñi rep
hendit eū de petitōne ſalutis filij ſui

ſed de defectu fidei ſue qꝛ non credidit
plene ſed ſemiplene. Credidit enĩ in
xp̄o eē v̄tutē .i. ad ſanandū filiū. ſꝫ ñ
credidit in eo eē d̄initatē. p q̃ua eſt
vbiqꝫ. et vbiqꝫ p̄ōt ſanare. Unde fides
fuit qñ petijt ſalutem. ſed defect⁹ fidei
qñ reqrebat p̄ñtiã xp̄i corpalē. ex q̃
patet ꝙ nō credidit xp̄m eſſe verū deū
qꝛ ſi credidiſſet ꝙ de⁹ vbiqꝫ p̄ñs eſſet
p p̄ñtiã maieſtatꝭ ſue nō dixiſſet. deſ
ſcēde. ſed dixiſſet cū cēturione. dic ver
bo ꝛ ſanabiť puer meus (Dicit ad eū
regulus. Dñe deſcēde p̄uſq̃ moriať fi
li⁹ me⁹) Tho. manifeſtat igiť regul⁹
hic incredulitatē ſuã. Rogat enĩ ut
deſcēdat p̄uſq̃ fili⁹ e⁹ moriať q̃ſi xp̄s
poſſet ſanare infirmū ſed nō ſuſcitaꝛe
defunctū. Ly. veruntamē qꝛ ex deuoti
one repetit petitõꝫ ſuã dicēs. Dñe deſ
cēde. ideo exaudiť a xp̄o. vñ ſequitur
(Dicit ei ih̄s vade) Tho. let⁹ in domū
tuã qꝛ (fili⁹ tu⁹ viuit) Li. id pfecte ſa
nitati reſtitut⁹ eſt de ianuis mortꝭ qꝛ
īcipiebat mori. vñ Criſ. xp̄s ad do
reguli ire noluit ſed abſens ſanauit
filium eius ut per hoc magis declara
ret diuinitatē ſuam. ꝛ ſic reguli illu
minaret ad verã fidē (Credidit homo
ſmoni quē dixit ei Ih̄s ꝛ ibat) Ly.
qꝛ fides reqriť ad obtinendū dei bene
ficia (Iam autē eo deſcēdēte ſerui oc
currerunt ei ꝛ nunciauerūt dicentes.
qꝛ fili⁹ e⁹ viueret.) congaudendo ipſi
(Interrogabat ergo horam ab eis ī
qua meli⁹ habuerit) hoc fecit ad cer
tificatõnem miraculi reſpectu ſui. et
etiam ut ſerui ꝛ aſtantes agnoſcerēt
virtutē xpriſti (Et dixerunt ei. q̃a he
ri horã ſeptima reliqt eū febris) vnde
Criſ. Repente dimiſit eū febrꝭ totaſ
liter ut appereret nō eſſe naturalis cō
ualeſcētia. ꝛ hoc etiã famľos ipſi⁹ re
guli ſuſcitauit ad fidem. qꝛ ſubito vi
derūt eū cōualuiſſe qđ natura facē ñ
p̄t (Cognouit ergo pr̄ qꝛ illa horã erat
in qua dixit ei Iheſus: fili⁹ tu⁹ viuit)
referēs verbum ſeruoꝝ ad verbū xp̄i
et horaꝫ imp̄antis ad horam recepte
ſanitatis (ꝛ credidit ipſe ꝛ dom⁹ eius
tota) Ly. ꝛ. ad hoc enĩ factū eſt iſtud
miraculū ut iſte regul⁹ gētilis cū fa
milia ſua credēt in xp̄m. Tho. xp̄s non
ſolū ſanauit filiū reguli ab īfirmita
te. ſed ip̄m regulū ꝛ totã ei⁹ familiã
ab infidelitate quia credidit ipſe ꝛ do
m⁹ eius tota.

¶ Dominica. xxij. ¶ Philip. j.

Fratres. Cõfidim⁹ in dño Iheſu.
qꝛ q̃ cepit in vobis op⁹ bonū ꝑ
ficiet vſqꝫ in diem xp̄i Iheſu
ſicē eſt m̄ iuſtū hoc ſentire ꝓ oībꝫ vob
eo ꝙ habeã vos in corde ꝛ in vinculis
meis. ꝛ in defenſione ꝛ cōfirmatione
euangelij: ſocios gaudij mei omnes
vos eſſe. Teſtis enĩ mihi eſt de⁹ quō
cupiã omnes vos in viſceribꝫ Iheſu
xp̄i Et hoc oro. ut caritas veſtra ma
gis ac magis abundet in oī ſcientia
ꝛ in omni ſenſu. ut probetis potiora
ut ſitis ſinceres ꝛ ſine offenſa in diē
xpriſti: repleti fructu iuſticie. per ihe
ſum xp̄m. in glām ꝛ laudem dei.

¶ Poſtilla.

COnfidim⁹ in domino Iheſu ꝛc.
Ante initiū illi⁹ epľe ſcribˀ ſcūs
Paul⁹ ſalutando Philipp. d. Grã vo
bis ꝛ pax a deo p̄re nr̄o ꝛ dño ih̄u xp̄o.
Tūc ſequiť p̄ñs epľa Ubi notãdū ꝙ
epľa p̄ñs ꝛ euanᵐ hodierᵐ cōcordãt.
qꝛ in euãgelio monemᵐ ad bñdū cari
tatē nō ut tm̄ bñfaciam⁹ primo. ſꝫ
etiã ut dimittam⁹ iniurias nobis ab eo
illatas ut pꝫ in euangelio Et ad illã
pfectam caritatē inducit nos ap̄ľs in
p̄ñti epľa ut patebˀ in textu di. (Fra
tres ꝯfidim⁹) id eſt fiduciã hēm⁹ (in
dño) nō in aliq̃ alia creatura (qꝛ q̃ ce
pit in vobis op⁹ bonū pficiet) Ly. ſicē
enĩ inchoatio opis boni eſt a deo. ita
ꝯtinuatõ ꝛ ꝯſūmatõ (vſqꝫ in diē ih̄u
xp̄i) vi. i. vſꝫ ad mortē cuiuſlibꝫ hoīs
tē de⁹ maifeſtabˀ ſe cuilibꝫ hoī ꝛ reddꝫ
vnicuiqꝫ iuxͣ opa ſua (Sicē ē mihi iu
ſtū hꝫ ſentiē) i. bonã opionē hr̄e (ꝓ oī
bus vob) qꝛ dilectõ facit bonū opina
ri de dilecto. ꝙ ſubdiť (eo ꝙ habeam
vos in corde) Glo. i. in intimo affectu
caritatis (ꝛ in vincuľ meis) Glo. i. in

vīculꝭ p euāgelio patiēdo (a ī defenſ
ſione euāgelij) .i. dū euāgeliū ↄ̄ īfide
les defendo (et ↄ̄firmatōe) .i. dū infir
mos in doctrina euāgelij cōfirmo. tū
in oib9 hijs iā enūeratꝭ mēorv̄ri ſum
deſiderans (vos oēs eē ſocios gaudij
mei) .i. future remūeratōis. q̄ꝫ quan
to plēs ſocij tāto mai9 gaudiū (Te
ſtis em̄ mihi ē de9) Vīn .i. p̄bet teſti
moniū (quō cupiā vos oēs in viſceri
bus Jh̄u xp̄i) .i. ī intimo amore Jh̄u
xp̄i (et h̄ oro ut caritas v̄ra magis ac
magꝭ abūdet) Ly. q̄ꝫ caritas creſcere
p̄t (in oī ſcia) .ſ. diſcretōis ut ametis
ꝓpriosa vitia eoꝝ nō ametꝭ (et in ōnī
ſenſu) .ſ. diligēter. q̄ꝫ oibus bonis q̄
videt in eo quē amat ↄgaudet. a ma
lis e9 ↄpatiꝭ (ut ꝓbetis potiora) Vi
.i. ꝓbare poſſitis nō ſolū bō ſed etiā po
tiora .i. meliora ea ſequendo (ut ſitis
ſinceres) .i. puria mūdi ī vob (a ſine
offenſa) .ſ. ꝓxis v̄ris (in dieꝫ xp̄i) .i.
vſq3 ad finē vite (repleti fructu iuſti
cie) .i. bonis opib9 q̄ ſūt fruct9 iuſticie
(p Jh̄m xp̄m) a cui9 grā venit oē me
ritū (in laudē a glām dei) Vīn. ut dig
ne poſſitis deū laudare a glificare

Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. ſ. Sile eſt regnū
celoꝝ hoī regi. q̄ volu̇t rōꝫ ponē cū ſer
uis ſuis Et cū cepiſſꝫ rōꝫ ponē. obla
t9 ē ei vn9 q̄ debebat ei decēmilia talē
ta. Cū āt nō hr̄et vñ redd'ēt: iuſſit eū
dñs e9 venūdari a vxorē e9 a filios a
oia q̄ hēbat a reddi. Procidēs āt ſu9
ille. orabat eū dicēſ. patiam habe in
mea oia reddā tibi. Miſt9 āt dñs ſ
ui illi9 dimiſit eū a debitū dimiſit ei.
Egreſſus āt ſu9 ille. iuenit vnū de cō
ſeruis ſuis q̄ debat ei cētū denarios a
tenēs: ſuffocabat eū di. Redde q̄d de
bes Et pcidēs ↄſu9 e9 rogabat eū di.
Patiaꝫ habe ī mea oia reddā tibi Il
le āt noluit ſꝫ abijt a miſit eū ī carcerē
donec redd'ēt debitū Videntes aūt ↄſui
ei9 q̄ fiebāt: ↄtſtati ſūt valde. a vene
rūt et narrauerūt dño ſuo oia q̄ facta
fuerāt Tūc reuocauit illū dñs ſu9 a ait
illi. Serue neq̄ꝫ oē debituꝫ dimiſi tibi

q̄m rogaſti me Nōne ergo oportu̇t a
te miſereri ↄſui tui ſicut a ego tui mi
ſert9 ſū Et irat9 dñs ei9 tradidit euꝫ
tortorib9 q̄advſq3 redderet vniuſum
debitum. Sica pater me9 celeſtis fa
ciet vobis ſi nō remiſeritis vnuſq̄ſq3
fratri ſuo de cordibus veſtris.

Poſtilla.

Simile eſt regnū celorū ho. rē.
Math. xviij. Hiſtoria hui9 eu
angelij facta eſt anno xp̄i. xxxij. vj.
kal. ſeptēbris. luna. xij. feria. v. idi
ctōe. v. Ante initiū illi9 euangelij di
xit ſanct9 Petr9 ad Jheſum. Domine
quotiēs peccabit in me frater me9 et
dimittā ei vſq3 ſepties Dic illi Jhe
ſus Non dico tibi vſq3 ſepties ſꝫ vſq3
ſeptuagies ſepties (Jdō aſſimilatuꝫ
eſt regnū celoꝝ) Ly. id eſt ſtat9 ecc̄e
militantis (homini regi.) .i. xp̄ō qui
eſt ver9 hō a verus de9 rex regū a dñs
dñantiū (q̄ voluit rōeꝫ ponere cū ſer
uis ſuis) .i. rationem exigere de fa
ctis humanis (Et cū cepiſſet ratōnē
ponere oblatus eſt ei vnus qui debe
bat ei decemmilia talenta) .Lyra. i.
obligat9 ad magnam penā ꝓpt' mul
ta peccata (Cū aūt nō haberet vñ red
deret) Gorra. i. cum viribus ſuis fa
tiſfacere nō valeret. hō em̄ p ſe p̄t ru
ere ſed ñ reſurgere (Juſſit eū dñs e9
venūdari) q̄ntū ad aiaꝫ (a vxorē e9)
quātū ad corpus (et filios) quātum
ad opa (et omia q̄ habebat) q̄ntū ad
tpalia (a reddi) nā iſta omia venun
dantur .i. per pctm̄ mortale auferun
tur (pcidēs aūt ſeru9 ille rogabat eū
dicens Patiam habe in me) dādo lo
cū a tp̄us penitētie (a omnia reddaꝫ
tibi) p opa penitētie ſatiſfaciēdo iuſt
poſſe (Miſert9 aūt dñs ſerui illius)
q̄ꝫ miſericors a miſerator dñs (dimi
ſit eum) Gor. liberꝫ a captiuitate cul
pe (a debitum dimiſit ei) vñ Criſ. Vi
de miſericordiam dei. petierat dilatio
nē a accepit omniū peccatoꝝ remiſſi
onē. (Egreſſus autē ſeruus ille) .ſ. a
facie dn̄i ſui p redditū pc̄ci (inuenit
vnū de ↄſeruis ſuis) Ly. i. de homib9

q̄ ſunt ſerui dei (q̄ debebat a centū de
narios) .i. modicū cum offenderat q2
offenſa in hoīe3 modica ē reſpectu cō
miſſe in deū (a tenēs ſuffocabat eū)
Ly. i. ſtrangulabat (dicēs. Redde qd̄
debes) Ly. ī quo oſtendit̄ auſteritas
in repetēdo vindictā a primo (Et pci
dēs ꝯſeru9 ei9) Glo. iō debuit miſere
ri. q2 ꝓcidit. a q2 ſerui9 eiuſdē dei fuit
(rogabat eū dicēs. patiētiā habe in
me a oīa reddā tibi) Ly. q. d. paratus
ſū ſ̄m poſſibilitatē meā ſatiſfacere.
(Ille aūt noluit ſed abijt a miſit eū
in carcerē donec redderet debitum) Ly
ra. in quo notat̄ crudelitas in modo
repetendi vindictam (Videntes aūt
ſerui eius) Glo. interli. id eſt angeli
q̄ referūt ad deū geſta hoīm ut patet
Apo. xxij. Cōſeru9 tu9 et fratr̄ tuorū
(q̄ fiebāt) oīa ei opa q̄ agim9 a ſup
plicia q̄ patimur vidēt (ꝯtriſtati ſūt
valde) Glo. ꝓpt̄ afflictō3 xpiani Rō
tādū ꝙ āgeli ꝯtriſtāt̄ ad culpā. a le
tāt̄ ad pnīa3. ut3 Luc. xv. Gaudiū ē
angel' dei ſup vno pctōre pnīa3 agē
te (a venerūt a narrauerūt dn̄o ſuo oīa
q̄ facta fuerāt) .i. ꝯqrimoniā de pſecu
toribꝫ ꝓponēdā (Tunc vocauit illū dn̄s
ſu9) Ly. Iſta āt voca° fit ī morte vbi
oportet̄ de oīb9 rōe3 reddē ſtricte (Et
ait illi. Serue nequā oē debitū dimi
ſi tibi) Li. id ē offenſā magnā in me
ꝯmiſſam (quoniā rogaſti me Nōne
ergo oportuit a te miſereri ꝯſrūi tui)
paruā remittēdo (ſicˀ a ego tui miſer
t9 ſū. Et iratus dn̄s eius tradidit eū
tortorib9) Ly. id ē demonib9 q̄ in hᷣ
ſūt executores dīne iuſticie (quoad
uſq3 redderet vniuerſū debitu3) Glo.
id eſt imppetuū q2 ibi nō eſt loc9 re
dēptōis vel ſatiſfactionis. ſ3 ꝯdēnati
onis (Sic a pr̄ me9 celeſtis faciet vob
ſi nō dimiſeritis vnuſq̄ſq3 frī ſuo) vn̄
Ihero. Formidoloſa ſentētia. ſi pua
frī nō dimittim9 magna nobis a dō
nō dimittūt̄. vn̄ Greg. Cōſtat ex iā
dictis ꝙ ſi hᷣ qd̄ in nos delinq̄² ex cor
de nō dimittam9. illud a nobis p pe
nitētiā dimiſſa3 fuiſſe nō gaudeam9

(ex cordib9 veſtris) q2 nō ſufficit ore
dimittere ſolū. ſed a corde. vn̄ Hay
mo ſup math. Nil pdeſt ore dimittē
q̄ ſeruat iracūdiā in mēte. Cit̄ pn̄s
euāgeliū vbi dr̄. Miſert9 āt dn̄s ſer
ui illi9 dimiſit eu3 a debitū dimiſit ei
q̄rit̄. vtr̄ de9 ſit magis miſericors q̄
iuſt9 vel ecōuerſo. R̄ndet̄ ꝙ de9 hic eſt
miſericors ſicˀ a iuſtus a ecōuerſo. tn̄
miſericordie effect9 plus in nobis re
luc3 q̄ iuſticie q2 de9 parcit in ſe pec
cātib9 a miſericordia ei9 a ꝓgenie in
ꝓgenies. iō de9 dr̄ nobis magis mi
ſericors q̄ iuſt9. Nec mirū ſi de9 mō
ſit miſeicors. hꝫ ei triplex foꝝ. Vnū
eſt in pn̄ti toti9 miſiāe. q2 modo
miſericordia audit cāſa iuſticia fa
cit ferias vn̄ Iſa. xvi. Prepabitur in
miſericordia ſoliū ei9. idō oēs cās iu
ſticia mittit ad thronum grē. vn̄ ad
Heb. iiij. Adeam9 cū fiducia ad thro
nū grē ei9 ut miſericordiā ꝯſequam²
Aliud foꝝ erit ī iudicō extremo. qd̄
erit pure iuſticie. vbi iuſticia audit
cauſas a miſeicordia fac̄ feias. a idō
miſeicordia oēs cās deinceps remit
tet ad ſoliū iuſticie vn̄ Iſa. ix. Super
ſoliū dd̄ a ſup regnū e9 ut confirmet
illud a corroboret ī iudicio a iuſticia
amodo a vſq3 inſēpit̄nū. Terciū forū
erit in purgatorio qd̄ eſt foꝝ mixtū
q2 ibi erit iuſticia q̄ pena3 infliget a
miſericordia q̄ glā3 dabit. vnde pſ̄.
lxxxiij. Miſericordiam a veritatē dili
git dn̄s Et ibi exiſtēs dicē pt i° pſ̄. c
Miſicordiā a iudiciū cātabo t̄ dn̄e.
Seq̄t̄ Donec redderet vniuerſū de
bitū vbi nōndū ꝙ duplr̄ dicit̄ pctā
redire. Primo ꝙ nō redeāt q̄ntu3 ad
maculā vel reatū. ſ3 q̄ntū ad ingtitu
dinē. q̄ eni p9 acceptā remiſſionē ad
pctm̄ vadit grui9 delinq̄t. q2 ingt9 tā
to beneficio exiſtit. a ita ingratitudo
pctm̄ reciduāt̄ aggrauat ꝙ penā p
teritor̄ pctōꝝ videt̄ ſcdm̄ reducē. vn̄ dr̄
in decretis. Iteratō culpe inducit ag
grauatōe3 pene. ij. q. viij. Dij q̄. Scdo
dicit̄ redire q̄ntū ad penā ſubſtātia
lem. ſicˀ ei in celo ē vn9 denai9 .i. vna

bꝛitudo ſbſtantialꝭ· licꝫ vnꝰ magis al
teri ꝑipiat· vñ de h̄ dic̄ aplꝯ· Sicut
ſtella differt a ſtella in claritate ⁊cͣ·
Vñ ec̄ mgr̄ ſniaꝝ li· iiij· di· xlix· dicit
claūs ab clāo differt in claritate mētꝭ
vñ ec̄ Joh̄· xiiij· i domo pr̄is mei mā-
ſiones multe ſūt ⁊cͣ· Sic in inferno ē
vna pena ſbſtātialꝭ ꝑ modū dāni· ſ·
carentia viſionis diue· alia ꝑ modū
ſenſus· ſ· vrmis a ignis· a vtrāqꝫ pena
debꝫ ꝑ q̄libet pctō mōꝛtali· ſ· ſcḋm plus vl̄
minus· Dicunꝭ ergo pctā reddere· q̄a
redditi uanti eadem pena debeꝫ in gn̄e
q̄ pusꝰ licet ſit maioꝛ· ſic̄ dicit beatus
Jacobꝫ· ij· ca· Qui in vno offenditꝫ fa
ctꝰ eſt omniū reꝰ·

¶ Dominica· xxiij· ¶ Phil· iij·

FRēs· Imitatores mei eſtote·
a obſuate eos q̄ ita ābulāt·
ſicut h̄etꝭ formā nrām· Multi
eñi ābulāt quos ſepe dicebā vobis·
nūc aūt a flens dico inimicos crucis
xp̄i· q̄ꝝ finis interitꝰ· q̄rū deus vēter
eſt· a glia in ɔfuſione ipſoꝝ qui ter
rena ſapiūt· Noſtra aūt cōuerſatio
in celis eſt· Vñ etiaꝫ ſaluatoꝛē expec
tamꝰ dñm nr̄m ih̄m xp̄m· q̄ reforma
bit corpꝰ humilitatis noſtre ɔfigu-
ratū corpi claritatꝭ ſue ſcḋm opatōꝫ q̄
etiā poſſit ſubicē ſibi oīa· Itaqꝫ frēs
mei chariſſimi· gaudiūꝫ meūa coro-
na mea· ſic ſtate in dñō chariſſimi·
Euchodiā rogo a ſinthicē; depcoꝛ id
ipſū ſape in dñō· Etiā rogo a te ger
mane compar· adiuua illas q̄ mecū
laboꝛauerūt in euangelio· cum clem
te a ceterꝭ adiutoꝛibꝰ meis ¶ Poſtill·

IMitatoēs ⁊cͣ· Añ initiū hꝰ eple
ſcribꝫ b· Paulꝰ in eo· ca· d· Frēs
ego ñ arbitroꝛ meipm ɔp̄hēdiſſe· ad
huc vnū āt· Lp· ſuppl̄e ē qḋ de me aſ
ſero· q̄ q̄dem retro ſūt obliuiſcēs· ad
ea do q̄ ſūt poꝛa extēdēs meipm Tūc
ſeq̄ꝭ eplā pn̄s· Vbi notāduꝫ q̄ epla
a euāᵐ ɔcoꝛdāt· nā in euāᵒ leꝫ q̄liter
imaginē dei· i· aīam ſilitudine ſua in
ſignitā deo reddē debemꝰ cū dr̄· reddi
te q̄ ſūt ceſaris ceſari a q̄ ſunt dei deo·
Sic in eplā hodierna aplꝯ hoꝛtꝭ nos
ut reddamꝰ deo imaginē ſuā· Et hoc
ſit imitādo doctrinā ipſius apl̄i· q̄ di
cit (Frēs imitatores mei eſtote) ſ· in
fide a caritate (et obſuate eos) i· attē
dite diligēter ut vos eis cōformetis·
(q̄ ita ābulāt) de v̄tute in virtutē (ſi-
cut habetꝭ formā nrāꝫ) ſuppl̄e viuēdi
vobis traditam verbo exēplo a ſcrip
to (Multi eñi ābulāt) ſuppl̄e via pū
ſa (quos ſepe dicebā vobis) cū eſſem
pn̄s vobiſcū (nūc āt a flēs dico) h̄ no
tatur cōpaſſio apl̄i q̄ fleuit alioꝝ mi
ſeriaꝫ a ꝑditōēꝫ a ꝑ h̄ nos inducē vo
lens ad cōpaſſiōēꝫ ꝓxioꝝ (inimicos
crucis xp̄i) q̄ eoꝝ vita eſt crucī Xp̄i
cōtraria· q̄ i delicijs viuūt· q̄les ſūt
guloſi a luxurioſi (quoꝝ finis interi
tus) ſ· eternus· q̄ in fine ɔſequūꝭ pe
nā eternā (quoꝝ deꝰ venter ē) q̄ ſtu
dent ei ſatiſfacē i oīmbꝫ· et quicq̄d fa
ciūt ꝑ ventre faciūt· a ipm tāq̄ deum
colūt (et glā) ſ· tꝑalis (in ɔfuſiōē ip
ſoꝝ) i· ꝑducet eos ad ɔfuſionē etnā
(qui terrena ſapiūt) Lp· tātūmō et
nō celeſtia (Nrā āt cōuerſatio in celꝭ
eſt) Gloꝛ· i· ſilis ɔuerſatōi celeſtium
ciuis ſumꝰ in terra (Vnde ec̄ ſaluato
rē) Gloꝛ· tā aīarū q̄ corpoꝝ (expecta
mus) venturū ad iudiciū (dñm nr̄m
Ih̄m xp̄ꝫ qui reformabit·) ſ· in gnā
li reſurrectiōe (corpus hūilitatꝭ nrē)·
Lp· nā in nobis ē mō hūiliatōis oc
caſio eo q̄ eſt corruptibile a putrefa
ctibile a corrodetꝭ vermibꝰ· et in cine
res reſoluetꝭ (cōfiguratum) i· aſſimi
latū (corpori claritatis ſue) q̄a ſancti
reſurgent in corpe glō ſo ſicut a xp̄s
reſurrexit (ſcḋm opatōem) i· potētiam
opandi· (qua ec̄ poſſit ſubijcere ſibi
ōnia) ꝑ creatōem eñi ſibi ōnia ſūt ſb
iecta· quia de nihilo facta· et niſi con
ſeruarenꭲ a deo omnia in nihilum re-
digerentur (Itaqꝫ fratres mei cariſ-
ſimi) Li· i· mihi iūcti dilectōe ſpiritu
ali (et deſideratiſſimi) quia deſidera
bat eos videre adhuc corpaliter hic
in via a eternaliter in pr̄ia (gaudiū
meum) de veſtro profectu (a coꝛona
mea) doctoꝛibꝰ eñi debetꝭ glā ſpēalis

que & aureola. (ſic ſtate) .i. firmi cō
tra tribulationes huiꝰ mundi (in do
mīo cariſſimi) ita ꝙ ab eo nullo mō
euellamini (Euchodiā rogo ⁊ ſinthi
cē deꝑcor idipſum ſape in dn̄o) Ly.
firmit ſtare. Iſte erāt due matrone
q̄s ꝯfortat ſpecialit apl's. tū ꝓpter fra
gilitatē ſexꝰ. tū ꝗ miſtrauerāt ſibi
nc̄caria ⁊ aliȷs p̄dicatoribꝰ ut oñderet
ſe gratū; (Etiā rogo ⁊ te Germane)
eſt nomē ꝓpriū (cōpar) .i. ſocius ⁊ co
adiutor meꝰ in p̄dicatione (adiuua
illas) .i. mulieres (q̄ mecū laboraue
rūt i euāgelio) .i. mihi nc̄caria mini
ſtrādo. ⁊ nō ſolū meū ſꝫ (cū Clemēte
⁊ ceterꝭ adiutoribꝰ meis) in p̄dicatōe
ꝗbi de. ipſ .i. ſicā m̄ nc̄caia miſtrādo

(Euangelium.

In illo tempore. Abeūtes pharisei cō
ſiliū inierūt ut caperēt ihm in ſmo
ne. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cū
herodianis dicētes Magr̄ ſcimꝰ ꝗ ve
rax es. ⁊ viā dei in ꝟitate doces. ⁊ nō
eſt tibi cura de aliq̄. ñ eī reſpicis pſo
nā hoim. Dic ꝰ nobis q̄d tibi videt.
licet cenſū dare ceſari aut nō? Cog
nita āt Ihesus neq̄tia eoꝝ ait. Quid
me tēptatis ypocrite. Oñdite m̄ nū
miſma cēſus At illi obtulerūt ei dena
riū. Et ait illis. Cuiꝰ ē imago hec ⁊
ſupſcriptio. Dicūt ei ceſaris. Tūc ait
illis Reddite ꝰ q̄ ſūt ceſaris ceſari. et
q̄ ſunt dei deo.

Poſtilla.

Abeuntes pharisei. ⁊c̄. Math.
xxij. Marc. xij. Luce. xx. Hanc
hiſtoriā dixit dn̄s anno eꝰ. xxxiij. xi
kal. aplis. feria. iij. luna. xij. indicti
one. vj. Añ initiū illiꝰ euangelij ſcri
bit ſcūs Math. in p̄cedenti ca. ꝙ xp̄s
loq̄batur pricipibus iudeoꝝ ⁊ phari
ſeis pabolā iſtā di. Homo pr̄famili
as plātauit vineā ⁊ locauit eā; agri
colis Cū āt tp̄s fructuū appropinq̄ſ
ſet miſit ſuos ſuos ad agricolas ut
acciperēt fructꝰ eiꝰ. Et agricole app̄
henſis ſeruis eiꝰ: aliū ceciderūt. aliū
occiderūt. aliū vo lapidauerūt. Nouiſ
ſime miſit ad eos filiū ſuū dicēs. Ve
rebunt forſitā filiū meū. Agricole vo
videtes app̄henſū eū eiecerūt eū extra
vineā ⁊ occiderūt. Et cū audiſſēt pn̄
cipes ſacerdotū pabolā iſtā cognoue
rūt ꝙ de ipſis diceret. Et q̄rentes eū
tenere timuerūt turbas. q̄m ſicꝰ ꝓphe
tam eū hēbant. ⁊ relicto eo (Abeūtes
pharisei) vn̄ Criſ. ab ipſo xp̄o (ꝯſiliū
inierūt ut caperēt eū in ſermoē) Ly.
ꝗ nō poterāt eū capere i malo opē ⁊
ꝗ facilꝰ capiͥ hō in verbis ꝗ̄ in factꝭ
(Et mittūt ei diſcipulos ſuos) Li. q̄i
hoies xp̄o incognitos ſm eſtimatoꝝ
eoꝝ ut corā ipis audaciꝰ loq̄ret ⁊ lax
aret linguā ad aliq̄d dicēdū vn̄ poſſꝫ
capi (cū herodianis) Ly. Iſti herodi
ani erāt milites herodis q̄ interfecit
Iohēm baptiſtam. ⁊ venerat ad diē
feſtū in ihrl'm. ꝗ iſta q̄ſtio fuͭ facta
feria q̄rta añ paſſionē ſuā. ⁊ de hero
de legit ꝙ ipē erat in ihrl'm in die paſ
ſionis. ꝗ venerat in Ihrl'm ꝓpt ſolē
nitatē paſchalē. Sic ꝰ milites hero
dis miſſi ſūt cum diſcipulis phariſe
oꝝ ut diſcipli poſſēt eū capere i ſmo
ne ⁊ milites ſtati caperēt eū ut puni
ret in corpe. Sic ꝰ pꝫ qualiter mali
cioſe agebāt ꝯt eū verbo. ꝗ p̄mo cō
mēdant eū verbis ut facilꝰ inducant
eū ad dicendū aliq̄d ꝯtra poteſtatē
ceſarꝭ (dicētes Magr̄ ſcimꝰ ꝗ verax
es ⁊ viā dei in veritate doces) Ly. i. in
ſana doctrina (et nō ē tibi cura de ali
q̄. Nō ei reſpicis pſonā hoim) q. d.
Nō dimittis timore cuiuſcūq; hois ꝗ̄
impatorꝭ dicere veritatē (Dic ꝰ nob
q̄d tibi videt. licet cēſū dare ceſari ā
nō?) Beda in omelia pn̄tis euāgelij
Diſſēſio erāt in ꝓplo iudeoꝝ. aliq̄ dice
bāt illicitū eē iudeiſ ꝙ recogſcerēt ha
bere aliquē dn̄m in terris. ſꝫ ſolū deū q̄
eſt in celꝭ. idcirco nō eē licitū daē cēſū
ceſari. q̄ dāt decīas victimas ⁊ obla
tiōes deo celi. E cōtrario āt aliȷ aſſere
bāt. ꝙ erat licitū dare tributū roma
nis. ꝗ p defenſiōe pr̄ie militabant ⁊
ab hoſtibꝰ ⁊ latronibꝰ defendebāt. ⁊
pacē int hoies conſuabāt ⁊ iuſticiā;
Hāc āt q̄ſtionē malicioſe ꝓpoſuerūt

xpō· Cogitauerūt eī intͣ ſe· aut rn̄de
bit ꝓ nobis aut ꝓ ceſaꝛe· aut oīno ta=
cebit· Si rn̄debit ꝓ nobis ꝙ non debe
mꝰ ſolue tributū· tunc incurrit indig
nacōez ceſaꝛꝭ ⁊ ſtatī milites herodis ra
piēt eū ut puniaꝛ· Si rn̄debit ꝓ ceſaꝛe
ꝙ debemꝰ ſolue tributū· tūc incurrit in
digſtōz ꝑplī· Si oīo tacebᵗ· tūc dicemꝰ
ꝙ veritatē timet dicē ꝓpter tiorē hoim
(Cognita āt Jh̄s neq̄tia eoꝝ ait Qd
me tēptatis ypocrite) Ly· q· di· Non
q̄ritis veritatē addiſcē ſꝫ me vbis cape
((Oſn̄dite m̄ nūmiſma cenſus) ·i· nū
mū q̄ dabaᵗ ānuē ꝓ cēſu īpatori (At illi
obtulerūt ei denaiū) li· q̄ iſte nūmꝰ q̄
dabaꝛ ꝓ ānuo cēſu a q̄bꝫ capitāeo
domus valebat· x· nūmos vſuales· et
idō vocabaꝛ denariꝰ· ⁊ erat de argēto
((Et ait illis ih̄s· Cuiꝰ eſt imago hec
⁊ ſupſcriptio) Ly· q̄ imago ceſaris
erat īpſſa in illo denario ⁊ nomen
eiꝰ in circuitu (Dicūt ei Ceſaris) vnde
Jhero· tiberij ſb̄ q̄ paſſus ē dn̄s (Tc
ait illis· Reddite ergo q̄ ſunt ceſaris
ceſari) Gor· ſic tributū ⁊ pecunias ꝑ
q̄s ↄſitemi vos vere ſubiectos eſſe illi
(⁊ q̄ ſūt dei deo) ·i· decīas ꝑmitias ob
latōes atq̄ victimas· ſic fec̄ ipſe xp̄s
q̄ reddidit tributa ceſai ꝑ ſe ⁊ ꝑ petᵒ
⁊ deo reddidit q̄ dei p̄ris ſūt faciēs vo
luntatē eius ſemper·

Dn̄ica· xxiiij· — Coloſ· j·

Fr̄es· Nō ceſſamꝰ ꝓ vob̄ oran
tes ⁊ poſtulantes· ut īpleamī
agnitōne volūtatꝭ eiꝰ: in oī ſa
piētia ⁊ intellcū ſpūtali· ut āmbuletꝭ
digne: dō ꝑ oīa placētes· ī oī ope bo
no fructificātes· et creſcētes ī ſcia dei·
in oī v̉tute ↄfortati ſc̄m potētiā claꝛi
tatꝭ eiꝰ· in oī patientia ⁊ lōganimita
te cū gaudio· In xp̄o Jheſu domino
noſtro·

Poſtilla·

Non ceſſa· ⁊c̄· Añ initiū hꝰ ep̄le
ſcribᵗ ſcūs Pau· ī eo· c· ſalutādo
amicabiliter Coloſenſes· Gr̄a vobis
⁊ pax a deo patre nr̄o· Gr̄as agimꝰ
deo ⁊ patri nr̄i ih̄u xp̄i ſemp ꝓ vobis
orātes ſcꝫ ego paulꝰ ⁊ thimotheꝰ di
ſcipulus meꝰ audiētes fidē veſtrā in
xp̄o ih̄u ⁊ dilectionē quā ħ habetis in
oēs ſcōs ꝓpter ſpē q̄ repoſita eſt vob̄
in celis Tūc ſeq̄ꝛ p̄ns ep̄la· Notādū
ꝙ euāgeliū ⁊ ep̄la p̄ns cōcordāt· q̄
in euangelio legiꝛ de filia archiſina=
gogi Jairi mortua quā dn̄s ad deuo
tā petitionē patrꝭ reſuſcitauit· Sic ec̄
in p̄nti ep̄la ap̄ls nos hortaꝛ ad de=
uotā orōez ꝑ quā mēs in deū eleuaꝛ
di· (Fratres· nō ceſſamꝰ) Gor· horis
oportunis (ꝓ vobis orātes) ly· mēte
(⁊ poſtulantes) ·ſ· ore (ut impleamī
agnitione volūtatis eiꝰ) ut plenī dī
uinā volūtatē cognoſcatis q̄d velit ⁊
q̄d nō (in omī ſapiētia) quātū ad co
gnitōz verū ad vitā actiuā ꝑtinētiū
(⁊ intellectu ſpūtali) quantū ad co
gnitōnē ſpūaliū ad ↄtēplatiuā vitā
ꝑtinētiū (ut āmbuletis digne) ſupple
ꝑ viā hꝰ vite ad patriā (deo ꝑ omīa
placētes) ꝑ rectā intētōz ⁊ bonā volū
tatē (in omī ope bono fructificātes)
·i· ꝑ bonā opatōz ad deū ad ꝓximū ⁊
ad ſeipſū (et creſcētes in ſcia dei) ·i· in
cognitōe d̉initatꝭ (in omī v̉tute ↄfor
tati ſc̄m potētiā claritatis eiꝰ) ·i· ſc̄ꝫ
dū filiū q̄ eſt claritas p̄ris· ꝑ quā cō
fortamī in bono (in omī paciētia) Li·
ꝑ adūſoꝝ tolerātiā (⁊ lōganimitate)
ꝑ ētā ꝑmioꝝ expectatōz (cū gaudio)
Gor· n̄ ex triſticia aut neceſſitate (in
xp̄o Jheſu dn̄o noſtro)·

Euangelium·

In illo tempore· Loquente Jheſu ad
turbas Ecce princeps vnꝰ acceſſit· et
adorabat eū dicēs· Dn̄e filia mea mō
defuncta ē· ſꝫ veni impone manū tuā
ſup eam ⁊ viuet Et ſurgēs Jh̄s ſeq̄=
baᵗ eū ⁊ diſcipuli eius Et ecce mulier
q̄ fluxū ſāguinis patiebaꝛ duodecī ā
nis acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriā ve
ſtimēti eius· Dicebat eñ intra ſe· Si
tetigero tm̄ veſtimētū eiꝰ ſalua ero·
At ih̄s ↄūſus ⁊ vidēs eā dixit· Cōfide
filia· Fides tua te ſaluā fec̄ Et ſalua
facta eſt mulier ex illa hora· Et cū ve
niſſꝫ ih̄s in domū p̄ncipis ⁊ vidiſſꝫ ti
bicines ⁊ turbā tumultuātē dicebat
Recedite· nō eſt enī mortua puella

ꝗ dormit. Et deridebāt eū. Et cū eiecta eſſ3 turba. intrauit ⁊ tenuit manū
eius ⁊ dixit. Puella ſurge. Et ſurrexit
puella. ⁊ exijt fama hec i vniuſā terrā

Poſtilla.

Loquente eo. Mat. ix. Mar. v. Lu.
viij. Hiſtoia huius euāgelij facta ē
āno xpi. xxxi. iiij. idus nouēbris feria. iij
luna. vij. indcōe. iiij. Añ initiū3 illius
euāgelij ſcribit ſcūs Math. in eodem
ca. ꝙ diſcipuli Johis baptiſte acceſ
ſerūt ad Jhm dicētes. Quare nos ⁊
phariſei ieiunamus freqnter. diſcipuli
āt tui nō ieiunāt. Ait illis Jhs. Nū
qd pñt filij ſpōſi lugere q̄diu cū illis
eſt ſpōſus. Venient āt dies: cū ab eis
auferet ſpōſus ⁊ tūc ieiunabūt. Tunc
ſeqtur euāgeliū hodiernū. Loquente
ihū ad turbas. ecce pñceps vnus ac
ceſſit. Ly. qlis autē fuit pñceps iſte
nō exprimit hic ſed htur Marci. v. et
Luce. viij. vbi dicitur ꝙ erāt pñceps
ſinagoge noīe Jayrus Judei ei hēbāt
tm̄ vnū templū vbi poterāt offerre ⁊
immolare ſ3 in ihrlm ſed in alijs ci
uitatib3 ⁊ villis habebāt loca deſti
nata in qbus ꝯueniebat pplſ ad orādū
⁊ audiendū verbū dei ⁊ tractandū de
hijs que ptinebant ad ꝯmunē vtili
tatē ppli. Et ille qui pꝫerat: cuius auto
ritate ꝯgregatio fiebat. dicebatur pñ
ceps ſinagoge Et talis erat iſte qui
acceſſit ad Jhm ⁊ adorabat eū hūi
liter. qr cecidit ad pedes eius. ſ. faciēdo
ſibi reuerētiam debitam dicens. Do
mine filia mea modo defuncta eſt. ſꝫ
veni impone manū tuā ſup eam ⁊ vi
uet. Marci. v. dicitur ꝙ dixit eā eſſe
in extremis. Luce. viij. ꝙ moriebatur
⁊ hoc eſt verū qñ pater receſſit ab ea
⁊ venit ad Jheſū ſed anteꝗ̄ iheſus ve
niret ad domū patris eius filia mortua
eſt. ꝓpter qd nuncij ſupuenerūt de do
mo q̄ dixerūt noli vexare magrm̄. qr
defuncta eſt filia tua credētes ꝙ xpc
nō poſſ3 ſuſcitare ea3 a mortuis. licet
poſſet eā ſanare Et ſurgēs Jhs ſeq̄
batur eū ⁊ diſcipuli eius Ly. pgens ad
domū eius ꝓpter fidei ſue meritum Et

ecce mulier q̄ ſanguinis fluxū patie
batur. xij. ānis Lu. viij. dr ꝙ in medi
cos erogauerat oē3 ſbam ſuā nec ab
vllo potuit curari accedit retro xp̄s
eñ erat in turba magna q̄ eū ꝯpme
bat ut habetur Marc. v. ⁊ iō de facili
nō potuit habere acceſſū ad eū ⁊ te
tigit fimbriā veſtimēti eius Gor. in
dignā ſe reputabat tāgere pedes dn̄i
vel etiā plenitudinē veſtimēti. Hēbat
eñ xp̄s fimbrias iuxta ꝯſuetudines iu
deorum ſcḋm p̄ceptū legis ut3 Nume. xv
Dicebat eñ intra ſe firmiter credēdo
Si tetigero tm̄ veſtimentu3 eius ſal
ua ero ſ. ab hac infirmitate. Magna
fides mulieris q̄ credidit tātā virtute3
eſſe in veſtimentis xp̄i. ꝙ a tactu ſa
naretur q̄ p medicos ſanari nō poterat
ꝓ quibus tātū expendit ꝙ depaupera
ta fuit. ut dicitur Lu. viij. At Jhs ꝯuer
ſus ⁊ vidēs eā dixit. Cōfide filia fides
tua ſalua3 te fecit Gor. nō dixit ego
ſanaui te. ſꝫ fides tua te ſaluā fecit ut
vitādam oſtēſionē3 doceat ⁊ meritū fi
dei extollat. Et ſalua facta eſt muli
er ex illa hora ⁊ Ambro. videtur velle
ꝙ hec mulier fuit Martha virgo ſo
ror btē Marie magdalene ⁊ ſci lazari
Notādū ꝙ in via eūdo ad filiā princi
pis archiſinagogi ſanauit mulierē3
iſtā p tactū veſtis ſue Et cū veniſſet
ihs in domu3 pñcipis ⁊ vidiſſet tibi
cines carmē. ſ. lugubre cātātes. An
tiquitus eñ tales ad exeq̄as vocabātur
ut ſuo carmīe alios ꝓuocarēt ad lu
ctū ⁊ turbā tumultuātē. ſ. lachrȳ
mātē ⁊ eiulātē dicebat Recedite no
lite flere. ut htr Lu. viij. p hoc qd di
cit. nolite flere: doce3 nos ꝙ mortuos
nrōs nō debemus exceſſiue deflere p̄ſer
tī cū fuerīt boni hoīes. qr lic3 moriant
mūdo. viuūt tñ deo. ipſos eñ nō amit
timus ſꝫ p̄mittimus. ut dicit Augus. In ve
teri teſtamēto triſte fuit mori ⁊ terri
bile. qr tūc oīs in infernū deſcēderūt
vñ Job. xvij. Infernus domus mea ē ⁊
in tenebris ſtraui lectū meū ⁊c. Jhō.
li. de ſū. bo. Illi plorādi fūt in morte
q̄s miſeros infernus recipit ex hac vita

nõ quos celeſtis aula letificãs indu
dit tũc (nõ eſt ei mortua puella ſꝫ dor
mit) Lu· hoc dixerat· qꝛ poterat eam
ita facilit ſuſcitare a morte ſicut hõ põt
aliũ hoiez a ſomno excitare (Et deride
bãt eũ) Ecce deridetur dñs ihs xp̃s nec
iraſcit̃ nec arguit eos (Et cũ eiecta eẽt
turba) lamẽtãtiũ tumultuãtiũ ⁊ deri
dentiũ· exq̃ eñi erãt increduli nõ erãt
digni videre miraclm (intrauit)· ſ· lo
cũ vbi puella iacebat cũ p̃re ⁊ matre
ei9 petro Jacobo ⁊ iohẽ· ut hẽt Mar·
v· ad hoc ut iſti teſtes eſſẽt miraculi
(⁊ tenuit manũ ei9 ⁊ dixit) clamãdo
ut hẽt Mar· v· Tabita qḋ interp̃tat̃
(puella) tibi dico (ſurge·)· ſ· de lecto
mortis (⁊ ſurrexit puella) ⁊ ãbulabat
⁊ iuſſit illi dare mãducare ⁊ hoc in fig
urã vere reſurrectõis Et ſtupuerũt pa
rentes ei9· q̃bꝫ p̃cepit ne alicui dicerent
qḋ factũ erat· ut hẽt Lu· viij· ſ· ad in
ſinuãdũ hũilitatẽ (Et exijt fama hec)
· ſ· tãte potẽtie (i vniuſã terrã) Mo
ta circa p̃ns euãgeliũ vbi d̾r Cõfide fi
lia fides tua· ⁊c̃ Notãdũ qꝫ fides xp̃i
ana eſt firma ⁊ vera· hoc p̃ꝫ ex mira
culoꝝ factõe In nulla eñi alia fide ſeu
ſecta fiunt miracl'a niſi in nr̃a fide· q̃
ab initio mũdi fuit miraclis ↄfirma
ta ut; tp̃e ꝓphẽtaꝝ q̃ eã ꝓ'phetabãt ⁊ cõ
ſcribebãt Itẽ in nouo teſtamẽto tp̃e
xp̃i ⁊ tẽp̃e aploꝝ q̃ eã p̃dicabãt ⁊ in
cordibꝫ hoĩm plãtabãt Sic ⁊ ſci q̃ p9
aplos p̃dicauerũt fidẽ· ſic p̃ꝫ in legẽ
dis ſcõꝝ· Itẽ etiã ſaraceni cõfitẽt qꝫ
machomet nullũ miraculũ fecit Scdõ
p̃ꝫ ex tirãnoꝝ pſecutõe Omne eñi reg̃m
videt eẽ cõſũptũ q̃n qꝫ ab inimicis ꝑpe
coꝝ potẽtiã· Exẽplũ de reg̃ aſſiriorꝝ ⁊
grecoꝝ ⁊ romanoꝝ ⁊ ſic de alijs· Fide
les ãt ꝑpter fidẽ ꝑ quã tenebant ⁊ defẽ
debant maximas ⁊ gñales pſecutões
multo tp̃e ab ĩpatoribꝫ ⁊ regib9 ⁊ p̃n
cipib9 ⁊ iudicibꝫ ⁊ potẽtibꝫ mũdi paſ
ſi ſũt· ut d̾t btũs Aug9· ⁊ nõ potuerũt
ipſã fidẽ xp̃ianã extirpare· ſꝫ q̃tidie
creſcebat ⁊ augmẽtabat Itẽ notã
dũ hic qꝫ q̃n deꝰ infũdit fidẽ· tũc eciã
infundũt̃ oĩes alie ꝟtutes ⁊ idõ opor

tet ut hõ agat ſcḋm fidẽ ⁊ alias ꝟtutes
quas recepit· alẽ i eo fides ⁊ virtutes
eſſẽt fruſtra· ⁊ meli9 eẽt fidẽ non hĩe
q̃ eã malis opibꝫ impugnare ⁊ nega
re· vñ Apl's Cõfitẽt ſe noſſe deũ· factis
aũt negãt Vbi diligẽt ẽ nõnḋ qꝫ ma
li xp̃iani peiores ſunt ſaracenis q̃n
tũ ad q̃tuor Primo qꝛ ſaraceni xp̃m
negãt verbo· ſed iſti facto· peius eñi ẽ
factũ q̃ verbũ· tales ſunt ſiles mili
tib9 pilati q̃ genua flectebant coram
iheſu dicentes Aue rex iudeorũ ⁊ per
cutiebant eũ palmis Tales etiaꝫ ſũt ſi
gnificati p illã ficũ hñtẽ ſolum folia
cui xp̃s maledixit q̃ ſtatĩ aruit· Scdõ
qꝛ ſaraceni ex ignorantia xp̃ꝫ negãt
non eñi credunt ipſum eſſe verũ deum
⁊ dñꝫ ſuũ· ſi eñi ſcirent multi eoꝝ ſal
uarent̃ p bona opa q̃ faciũt· Xp̃iani
aũt ſciũt ⁊ firmit̃ credũt ihꝫ eſſe dñꝫ
ſuũ· et tñ ei negãt debitũ obſeq̃ũ· qḋ
mai9 malũ videt̃ eſſe· Exẽm· ſi duo ho
mines negarẽt debitũ obſequm regi
ita qꝫ vn9 dicẽt dñe neſcio qꝫ debeã vo
bis obſequꝫ hoc exhibere· ſi eñi ſcirẽ li
bent̃ exhiberẽ· alter dicẽt vere ſcio qꝫ
hoc obſequm vobis debeo ſed nolo vo
bis exhibere· manifeſtũ eſt qꝫ magis
offenderet regẽ· Tercio qꝛ ſaraceni le
gẽ ſuã obſ̾uant· tales ãt nulli9 legis
eſſe vident̃ qꝛ nec ſaraceni nec xp̃iani
ſũt· ⁊ idõ tales ſine lege pibũt· Qr̃to
qꝛ tales videt̃ eſſe apoſtate a fide· q̃n
tũ ad rẽ fidei· videt̃ etiaꝫ piuri eorũ q̃
in baptiſmo ꝓmiſerunt· ſ· renũciare
diabolo ⁊ pompis eius· ⁊ ideo malo
xp̃iſtiano fides erit ipſi ad cumulũ
damnationis eius· qꝛ grauius pec
cat xp̃ian9 fornicãdo ⁊ alia q̃ ꝓhibẽ
tur in lege ⁊ euãgelio trãſgrediẽdo q̃
pagan9 etiã plus puniet̃ et ꝓfundi9
dãnat̃· vñ de hoc d̾r in decretis Fidelis ma
l9 peior ẽ ĩfideli ⁊ grauĩ9 peccat ⁊ pena
grauior ſibi debet̃· j· q· j· noui·

Dominica· xxv· Jhere· xxiij·

Ecce dies veniũt dic̃ dñs· ⁊ ſu
ſcitabo dauid germẽ iuſtũ· ⁊
regnab̃t rex· ⁊ ſapiẽs erit· ⁊ fa
ciet iudiciũ ⁊ iuſticiã in t̃ra In dieb9

illis ſaluabit iuda. et Jſrahel habi-
tabit ɔfidenter. Et hoc eſt nomē qđ vo-
cabūt eū: dñs iuſtꝰ noſter. Propter
hoc ecce dies veniūt dicit dñs. ⁊ non
dicent vltra viuit dñs. q̄ eduxit filios
iſrahel de terra egipti. Sed viuit domi-
nꝰ. q̄ eduxit et adduxit ſemē domꝰ iſrl
de terra aq̄lonis et de cūctis tris. ad
q̄s eieceram eos illuc. et habitabūt in
terra ſua. Dicit dñs omnipotēs.

Poſtilla.

Ecce dies veniūt ⁊c̄. Añ initiū il-
liꝰ ꝓphetie locutꝰ eſt dominꝰ deꝰ
p ꝓphetā Jheremiā di. Ve paſtoribꝰ
q̄ diſpergūt ⁊ dilacerāt gregē paſcue
mee dicit dominꝰ. Jō hec dicit dñs de-
us Jſrahel ad paſtores q̄ paſcūt po-
pulū meū. Vos diſꝑſiſtis gregē meū
⁊ eieciſtis eos ⁊ nō viſitaſtis eos. Ec-
ce ego viſitabo ſup vos maliciā ſtudi-
oꝝ veſtroꝝ dicit dominꝰ. Ecce ɔgregabo
reliq̄as gregis mei de oībꝰ terris ad
q̄s eiecero eos. Poſt hec ſeq̄t epl'a hodi-
erna q̄ eſt vltima dñica anni. Pro q̄
nōdū q̄ in p̄tica vltima dominica
eccleſia agit de aduētu xp̄i. in ſignum
q̄ ipſe eſt alpha ⁊ o. primꝰ ⁊ nouiſſi-
mꝰ. Primꝰ in dignitate. Nouiſſimꝰ
in ſeruitute. vñ Bern̄. Nemo illi ſub-
limior. nemo illi humilior. Jtē in ſi-
gnū q̄ cūcta noſtra opatio ab ipō ſꝑ
incipit ⁊ per ipm̄ cepta finit. (Ecce di-
es veniūt dicit dñs) Ly. i. xp̄i veri dei
⁊ hominis. (⁊ ſuſcitabo dauid ger-
men iuſtū) id eſt xp̄um qui factꝰ eſt
ex ſemine dauid ſm carnē. (⁊ regna-
bit rex). vñ Mat. xxviij. Data eſt m̄
omnis ptās in celo ⁊ in terra. (⁊ ſapi-
ens erit) ſapientia increata ⁊ creata.
(⁊ faciet iudicium) diſcretionis in p̄-
ſenti diſcernēdo fideles ab infidelibꝰ.
vocando aliquos ad fidem. ⁊ alios
dimittendo ſuo iuſto iudicio lic; no-
bis occulto. (et iuſticiam in terra) ſc;
dando legē euangelicā que ɔtinet p-
fectā iuſticiā. (Jn diebꝰ illis ſaluabit
iuda) .i. quicūq; veraciter ɔfitet cor-
de ⁊ ore nomē domini. (⁊ Jſrahel ha-
bitabit confidenter) Jſtud refert ad
ſtatū eccle triumphātis vbi eſt ſum-
ma ſecuritas (Et hoc eſt nomē quod
vocabūt eū dñs iuſtꝰ noſter) .i. iuſti-
ficās nos (ꝓpter hoc ecce dies veniūt
dicit dominꝰ ⁊ nō dicēt vltra viuit do-
minꝰ q̄ eduxit filios Jſrahel de tra egi-
pti) .i. per moyſen. q; ſicut ad preſen-
tiā maioris luminis minꝰ offuſcat. ſic
adueniente beneficio incarnationis
Jheſu xp̄i ⁊ redēptionis noſtre p eū
factꝰ offuſcata ſunt omnia beneficia
q̄ fuerūt in veteri lege tanq̄ modica
aut nulla reſpectiue (Sed viuit dñs
qui eduxit ⁊ adduxit) Glo. or. p xp̄i
(ſemē domꝰ Jſrahel de tra aq̄lonis ⁊
de cunctis terris ad q̄s eieceram eos
illuc) Ly. Jſta adductio intelligitur
de vocatōe ad fidē xp̄i quia de omni-
bꝰ terre ptibꝰ ſunt aliq̄ vocati. ⁊ iſta
vocatio maior eſt ⁊ excellentior in-
cōparabiliter omnibꝰ bñficijs veteris
teſtamenti (⁊ habitabūt in tra ſua)
in eccleſia militante ⁊ poſtea in triū-
phante que eſt terra viuentiū pro-
miſſa fidelibꝰ in p̄mium (dicit domi-
nꝰ omnipotens)

Euangelium.

Jn illo tempore Cum ſubleuaſſet ocu-
los Jheſus ⁊ vidiſſet q; multitudo ma-
xima venit ad eum ⁊c̄. De hoc euan-
gelio require in medio q̄drageſime.
.ſ. Letare. Et incipit ante medium il-
liꝰ euangelij.

Jn feſto dedicatōis eccle Apoc. xxi

Jn diebꝰ illis. Vidi ciuitatem
ſanctā Jheruſalē nouā deſcen-
dentē de celo a deo paratā: ſicut
ſponſam adornatā viro ſuo. Et audi-
ui vocem magnā de celo dicētem. Ec-
ce tabernaculū dei cum hominibꝰ. et
habitabit cum eis. Et ipſi populus
eius erūt ⁊ ipſe deꝰ cū eis erit eorum
deus. Et abſterget deꝰ omnē lacri-
mā ab oculis eoꝝ. ⁊ mors vltra non
erit. neq; luctus neq; clamor. neq; do-
lor erit vltra. que p̄ma abierunt. Et
dixit qui ſedebat in throno. ecce no-
uo facio omnia.

Poſtilla.

Vidi ciuitatē ·ꝛc̄· Añ initiū illi9
epl'e ſcribit Joħ· in eodem ca·d·
Vidi celū nouū ⁊ trā nouā· Primū eñ
celū ⁊ prīa terra abijt Ly· Hec oīa in
fine mūdi innouabūt ⁊ in meli9 mu
tabūt in claritate· ut; Lu·xxj· Celū ⁊
terra trāſibūt ñ q̄ttū ad ſbſtātiā ſed
q̄ntū ad formā Et ħ totū cedꝫ ad glo
riā electoꝝ q̄ ex creaturꝭ laudāt deū·
Tūc ſeq̄t epl'a pñs (In dieb9 illꝭ) hic
ſcūs Joħes deſcribit inouatōeꝫ hūa
ne nature q̄ttū ad electos: dicēs (Vi
di ciuitatē ſcāꝫ Jħrlm) Ly· i· electoꝝ ſo
cietatē pfecta caritate vnitā (Nouā)
Ly· q̄ttū ad corpoꝝ glaꝫ· Corpa eñ
ſcōꝝ q̄ modo ſūt corruptibilia groſſa
pōderoſa ⁊ obſcura· reſurgēt imōrtlia
ſubtilia· agilia· clara· ⁊ ħ fiet p glaꝫ
aīaꝝ ad corpa redūdātē· idō ſbdi² (de
ſcēdentē de celo) Ly· nā aīe btē deſcē
dēt de celo ut corpa reſumāt ⁊ i iudi-
cio ɔpareāt (a deo patā) Ly· dotibus
aīe ⁊ corporis (ſicut ſponſā ornatā)
virtutib9 (viro ſuo) i· ad honorē vi
ri ſui· ſ· xpi (Et audiui vocē magnaꝫ
de throno) ſ· diuine maieſtatꝭ (dicētē
Ecce tabernaculū dei cū hoīb9· ⁊ ha-
bitabit cū eis)· Ly· habitatio eñ dei
cū hoīb9 erit inſepabilꝭ· q2 bti ſp habe
būt eā pñtē p apertā viſionē ⁊ pfectaꝫ
fruitōneꝫ (Et ipſi pp'ls ei9 erūt)· ſ· bti
erūt ſicut ipē btūs eſt· vñ in pſ· diñ
Btūs pp'ls cui9 dñs de9 ei9· vñ ⁊ Le-
uit· xxvj Ego ero veſter de9 voſq3 eri
tis mihi pp'ls· (Et ipſe de9 cū eis erit
eoꝝ deus) Glo· or· q2 nūq̄ ab eis ex
pellet· q2 nūq̄ peccabūt ɔtra deū (Et
abſterget de9 oēm lacrimā ab oculis
eorū) diuerſe ſūt lacrime q̄b9 in hac
vita affligunt electi: et idō in futuꝝ fu
gatis dolorib9 oīs lacrima ab oculis
eoꝝ dr̄ abſtergi (⁊ mors vltra ñ erit)
i· ſepatō aīe ⁊ corpis (neq3 luct9) p
alienis miſerijs· (neq3 clamor) ſcꝫ p
pugn̄ ſpūs ad carnem (neq3 dolor) de
pctīs pp'is (erit vltra) vñ yſa· lj· Leti
cia ſempit'na ſup capita eoꝝ· gaudiū
⁊ leticiā tenebūt· ⁊ fugiet dolor ⁊ ge
mit9 (q̄ prīa abierunt) Haymo· In
pñti vita boni hec iā enūerata ſuſti
nēt: ſꝫ in futura vita nihil mali ſuſti
nebūt (⁊ dixit q̄ ſedebat in throno) ſ·
de9 omipotēs q̄ pſidet eccle ſue· (Ecce
noua facio oīa) Ly· ſ· celos ⁊ elemen
ta ⁊ electorū corpa· ut; Yſa· lxv· Ecce
ego creo celos nouos ⁊ terrā nouam

Euangelium·

In illo tpe· Ingreſſus Jħs pābula
bat iericho Et ecce vir noīe zache9 et
hic erāt princeps publicanoꝝ· ⁊ ipē di
ues· Et q̄rebat vidē Jħm q̄s eſſet· ⁊
nō poterat p̄ turba q2 ſtatura puſil
lus erat ⁊ p̄curēs aſcēdit in arborē ſi
comoꝝ ut vidēt illū q2 inde erat trāſi
tur9· Et cū veniſſꝫ ad locū· ſuſpiciēs
Jħs vidit illū· ⁊ dixit ad eū· zachee fe
ſtinās deſcende· q2 hodie i domo tua
oportꝫ me manē· Et feſtinās deſcēdit
⁊ excepit illū gaudēs· ⁊ cum viderēt
oēs murmurabāt dicētes· q2 ad ho-
minē pctōrem diuertiſſet· Stās aūt
zacheus· dixit ad Jħm· Ecce dimidiū
bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib3· ⁊ ſi q̄d
aliquē defraudaui· reddo q̄druplum
Ait Jheſus ad eū· Quia hodie ſalus
huic domui facta eſt eo q2 ⁊ ipſe fili9
ſit abrahe· Venit enim fili9 hominis
querere ⁊ ſaluū facere q̄d perierat·

Poſtilla·

Ingreſſus Jheſus perambu ꝛc̄
Lu· xix Hiſtoria hui9 euangelij
facta ē āno xpi· xxxiij· xvj· kal· apl'·
luna· vij· indict· vj Añ initiū h9 euā
gelij ſcribit ſcūs Lucas in p̄cedēti ca·
q̄ q̄dā adoleſcens interrogauit ihē; di-
cens Magr̄ Quid boni faciā ut habeā vi-
tā etnā· Dixit āt ei ihs· Si vis ad vitā
ingredi ſerua mandata· qui ait Hec
omia cuſtodiui a iuuentute mea q̄d
adhuc mihi deeſt· Ait illi Jheſus Si
vis pfectus eſſe· vade ⁊ vende omnia
que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habe
bis theſaurum in celo ⁊ veni ſequere
me· His ille auditis contriſtat9 eſt
quia diues erat valde· Videns Jhe-
ſus illum triſtem factum dixit· q̄ diffi
cile qui pecunias habent in regnū
dei intrabunt· Ly· difficile dicit ⁊ nō

impoſſibile. q̄a difficile eſt diuitias
poſſidēa nō teneri nimis amore eaꝝ
Faciliꝰ eſt eī camelū ꝑ foramē acus
tranſire ꝙ̄ diuitē intrare in regnū dei.
Ly. h̄ nō intelligit̄ de q̄libꝫ diuite. ſ;
de diuite ꝯſtituēte finem in diuitijs ⁊
totā ꝯfidētiā ſuā ꝙ̄ Mar. x. d̄r ꝙ̄ diffi
cile ē ꝯfidētes in pecunijs in regnū dei
introire Ly. poſſeſſio diuitiaꝝ reddit
hoīeꝫ difficilē ad ꝑfectōem acq̄rendā
nō tn̄ facit īpoſſibilem. q2 abrahā fu
it diues valde ⁊ tamē fuit ꝑfectus ut
habet̄ Geñ. xvij. ⁊ iō dicit̄ Eccleſia-
ſtici. xxxj. Btūs vir diues q̄ inuētus
eſt ſine macl'a. et ſeq̄t̄ ⁊ q̄s hic ⁊ lau
dabimꝰ eū. q. d. vix ⁊ cū difficultate
inuenit̄. Et audit̄ hijs diſcipuli mi
rabāt̄ dicētes. Quis ergo poterit ſal-
uꝰ fieri? At ill̄ Que impoſſibilia ſūt
apd̄ hoīes. poſſibilia ſūt apd̄ deū. q̄a
ſic dicit Beda. Deꝰ ꝑt a cupiditate ter
renoꝝ ꝯūtē ad cupiditateꝫ etnoꝝ. ut
pꝫ Sap. xij. Potēs es dn̄e ex oībꝰ ſal
uare Vn̄ q̄ illud qđ ſupeſt paupibꝰ
tribuūt: ⁊ eos ſibi amicos ꝯſtituūt
regnū celoꝝ intrare poſſūt. ut pꝫ luce
xvj. Facite vob̄ amicos de mamona
iniq̄tatis. ut cū defeceritis recipiant
vos ī etna tabnacl'a. Sic̄ q̄ de ditijs
ſuis opa miſericordie exercēt. ſ. cibā-
do eſurientē potādo ſitiētē. hoſpitādo
pegrinū. veſtiēdo nudū ⁊ ſic de alijs
vn̄ Math. xxv Eſuriui. ⁊ dediſtis m̄
manducare ꝛc̄. Venite bn̄dicti pr̄is
mei poſſidete regnū vobis patū a con
ſtitutōe mūdi. Tūc poſtmoduꝫ ſeq̄t̄
euāgeliū hodiernū (Ingreſſus Jh̄s
ꝑābulabat iericho) q̄ ciūtas diſtat ad
vnā dietā a Jh̄rlm (Et ecce vir noīe
zacheꝰ) Gor. noīat̄ expreſſe tāꝙ̄ dig
nꝰ noīe ⁊ q2 in libro vite erat ſcriptū
nomē eiꝰ (⁊ hic princeps erat publi
canoꝝ) In q̄ appareat maior miſeri
cordia dei in eiꝰ vocatōe. ut vbi abun
dauit delictū ſupabūdaret ⁊ gratia.
(⁊ ipſe diues) Ly. q2 auarꝰ fuit ī ac
q̄rēdo (Et q̄rebat) .i. deſiderabat (vi-
dere Jh̄m q̄s eſſet) in ꝑſona ⁊ hoc ex
deuotione (⁊ nō poterat ꝑ turba) ly.

ex q̄ pꝫ deuotio ꝑplariū ad xp̄m (q2
ſtatura puſillꝰ erat) .ſ. in perſona cor
pis (Et ꝑcurrēs) .i. pre alijs currens
(aſcēdit in arborē ſicomoꝝ) Gor. ut
qđ natura minꝰ haberet aſcēſu arbo
ris ſuppleret Sycomorꝰ eſt arbor mo
ro ſilis in folijs. ſed altitudine ꝑſtās
⁊ interꝑtat̄ ſicꝰ fatua ⁊ ſignificat cru
cē xp̄i q̄ gētilibꝫ ſtulticia eſt. iudeis
do ſcādalū. xp̄ianis āt dulcedo ⁊ ho
noꝝ (ut videret eū q2 inde erat tranſitu
rꝰ) .ſ. ex illa pte q̄ erāt ſicomoriꝰ Que
rit̄ q̄d mouit eū ad hoc ut ſic deſidera
bat videre Jheſū. R̄ndet̄ ſcđm Auguſt.
quia ipſe auditꝰ. Audiuit eñ famaꝫ
vndiqꝫ circūuolantē de Jheſu. q2 ſolo
verbo infirmos curaret. ergo deſidera
bat ipſū videre (Et cū veniſſ) ſupple
Jheſus (ad locū: ſuſpiciēs Jheſus vi
dit illū) nō tm̄ viſu corpis ſed etiā re
ſpectu pietatis ⁊ miſericordie (⁊ dix
it ad eū) tāꝙ̄ iā dignū diuino eloq̄o
(zachee feſtināſ deſcēde) vocat eū ex
nomīe ad oñſionē ſue infinite ſapiē-
tie q̄a nos omnes nouit ⁊ nominat
vnde ī pſalmo cētesimo q̄dragesimo
ſexto Q̄: numerat multitudinē ſtella
rum ⁊ omnibꝰ eis nomina vocās (q2
hodie in domo tua oportet me mane
re) Lyra. in domo materiali ꝑpter re
fectionē xp̄i ⁊ diſcipuloꝝ ſuoꝝ. et in
domo ſpirituali ꝯſciētie per grē īfuſi-
onē (at ille) .ſ. zacheꝰ (feſtināſ) Gor.
nō ꝓcraſtināſ. non ſe excuſans (deſ-
cendit) non tm̄ deſcenſu locali: ſed ⁊
mentali ꝑ humilitateꝫ (⁊ excepit il-
lū) ſcilicet Xp̄m (gaudens) ſupple de
tanti hoſpitis aduentu (Et cū vide
rent omnes) id ē phariſei ⁊ alij mali
gnantes .ſ. q2 intrauit in domū pub-
licani (murmurabāt dicentes q2 ad
hoīeꝫ pc̄corē diuitiſſ) Ly. et h̄ irrōna
bilr̄ q2 nullꝰ rōnabilr̄ pōt murmura
re ſi medicꝰ viſitet egrotuꝫ ad ip̄m ſa
nādū Inſup falſe iudicauerūt de za
cheo. q2 iā pc̄cor non erat ſ; vere peni
tēs (Stās āt zacheꝰ dixit ad Jheſuꝫ)
q̄ſi patꝰ ei obediē (Ecce dimidiū bono
rū meoꝝ dn̄e do paupibꝰ) Non dicit

dabo in futuro .ſ. poſt mortē meā. ſed
do in pn̄ti. q̄ꝛ vn9 denari9 plus valet
in vita q̄ꝫ mille p9 mortē (a ſi q̄d ali
quē defraudaui reddo q̄druplū) ergo
in quātūcū q̄ꝛ modico. In h̄ āt q̄ꝑ po-
nit ſb̄ dubitatōe di. Si q̄d aliquē de-
fraudaui. oñdit ſe nō multū defrau-
daſſe. Reddo. n̄ dic̄ reddā. q̄ꝛ tene² h̄ō
ſtatī reſtituē res iniuſtas iuſ̄ oē poſ
ſe ſuū. vñ Aug9. Nō dimittiē pc̄m
niſi ablatū reſtituaē. Quadruplū ꝫ.
v̄ tinā vſurarij a raptores a ceteri red
derēt ſimplū (Ait ih̄s ad eū q̄ꝛ hodie
ſal9 domui huic facta eſt) Gor. i. toti
familie. a ſpēalē ꝯſcie zachei. q̄ fcā ē
dom9 dei p grām inhabitanē (eo q̄ꝛ a
ipſe filius ſit abrhe) vñ Beda. zache
us filius abrahe dic̄² non q̄ꝛ de eius
ſtirpe genitus; ſed q̄ꝛ eius fidē imita
tus. ut ſicut ille terrā domūq̄ꝫ patnā
deſeruit. ita iſte zache9 dimidiā par-
tē bonoꝝ ſuoꝝ pauꝑib9 diſtribuit.
Ex hijs vide² q̄ꝑ non fuit iude9 natio-
ne ſed gentilis. q̄ꝛ omnes iudei natō
ne de ſtirpe abrahe deſcēderāt. Et ideꝫ
videē dicere Ambroſi9 (Venit em̄ fi-
li9 hominis) Gor. de celo in mundū
per humanitatis aſſumptionē (que
rere) p doctrinam ſuaꝫ (a ſaluū face
re) p grām (quod perierat) p culpā

Incipit vlteri9 poſtilla ſup epiſto
las a euāgelia de ſanctis p circuitum
anni ſm litteralē ſenſū. Et primo
de primo feſto apl'oꝝ.

In feſto ſci Andree apl̄i. Rō. x.

Fratres. Corde credit ad
iuſticiā. ore āt ꝯfeſſio fit
ad ſalutē. Dicit ei ſcptu
ra. Oīs q̄ credit in illum
nō confundeē. Nō ei eſt
diſtinctō iudei a greci. Nā idem dñs
oīm. diues in oēs q̄ inuocāt illū. Oīs
em̄ q̄cūq̄ꝫ inuocauerit nomē dn̄i: ſal
u9 erit. Quō ḡ inuocabūt in quē nō
crediderūt? Aut quō credēt ei quē nō
audierūt? Quō aūt audiēt ſine p̄di
cāte? Quō do p̄dicabūt niſi mittāē
Sicut ſcriptum eſt. Q̄ꝫ ſpecioſi pedes

euangelizantiū pacē. euāgelizantiū
bona. Sed nō oēs obediunt euāgelio
Iſayas em̄ dicit. Dñe quis credidit
auditui noſtro? Ergo fides ex audi-
tu. audit9 autē p verbū xp̄i. Sed di
co. Nunq̄d non audierūt? Et quidē
in omnē terram exiuit ſonus eoꝝ. a
in fines orbis terre: verba eorum.

Poſtilla.

Corde creditur ad iuſticiā. ore ꝯfē.
Ante initiū illius epiſtole ſcri
bit ſanct9 Paul9 in eodē ca. dicens.
Si confitearis in ore tuo dominū Ihe
ſum. a in corde tuo credideris q̄ꝑ deus
illū exitauit a mortuis ſaluus eris.
Tūc ſtatim ſeq̄tur epl'a pn̄s (Fratres.
corde credit ad iuſticiā) Gor. i. ad iu-
ſtificatōnem habendā (ore aūt con-
feſſio fit ad ſalutē) i. ad pfectōem ſa
lutis. Neceſſe eſt em̄ fidē ꝯfiteri p lo
co a tempe. In ſignū hui9 recipit ho
mo ſacramentū ꝯfirmationis in fron
te. vnde d̄r in decretis. Cōfirmatio idō
in fronte poni²: ut a recipiēte fides ſi-
ne erubeſcētia publiceē. de ꝯſe. di. v.
Nouiſſe. vnde Luce. xij. Qui me cō
feſſus fuerit coraꝫ hominib9: cōfitē-
bor a ego eū coram patre meo (Dicit
em̄ ſcriptura) ſacra veraciter (Omīs
qui credit in illū nō cōfundeē) ſupple
eternaliter (Nō em̄ eſt diſtinctō iu
dei a greci) Lp. q̄ntuꝫ ad iuſticiā que
eſt p fidē xp̄i (Naꝫ idē dñs oīm) .ſ. iu
deoꝝ a gētiliū (diues in oēs) Gor. di-
tās oēs (q̄ inuocāt illū) ſcꝫ fide a ope
(Omīs em̄ q̄cūq̄ꝫ inuocauerit) nō ver
boten9 ſed corde intimo (nomen dn̄i)
i. filiū patrē in q̄ ſicut p nomen ē no
tificatō patris (ſalu9 erit) ab eterno
ſupplicio (Quō ergo inuocabunt in
quē non crediderūt?) Lp. q. d. nullo
mō. q̄ꝛ oratio preſupponit fidē orātē
(aut quō credēt ei quē nō audierūt?)
q̄ꝛ fides preſupponit auditū vel a deo
int9 p inſpirationē vel ab hoīe exteri
us p p̄dicationē (Quō aūt audient
ſine predicāte?) Act9 āt p̄dicandi p̄
ſupponit autoritatē officij. ideo dicē
(Quō vero p̄dicabūt niſi mittāē?)

ſcꝫ a dñ̄ ſicut olim ꝓphete· vel ab eius
locū tenēte ſicͭ p̄dicatores alij· Gor·
aliter nāqꝫ nō eſt p̄dicādū ſicut nec
ipſe xp̄s fili⁹ dei predicare voluit: miſi
miſſus a patre· ut; Luce· iiij· Oportꝫ
me etiā alijs ciuitatib⁹ euāgelizare reg
nū dei q2 ad hoc miſſus ſū (Sicut ſcrip
tū eſt)· Iſaie· lij· (q̄ ſpecioſi) .i. bene
formati (pedes euāgelizātiū pacē) .i.
recōciliationē hominis ad deū (euan
gelizantiū bona) .ſ. futura (Sꝫ nō oēs
obediūt euāgelio) Gor· q· d· Omnes
q̄dē audiūt: ſed nō oēs obediūt euan
gelio p̄dicationē ei⁹ recipiēdo· q2 gē
tiles ⁊ iudei ⁊ heretici non obediūt ſed
ſolū boni xp̄iani (Iſayas enī dicͭ) ut
habeͭ yſaie· liij· (dn̄e q̄s credidit audi
tui noſtro?) Gor· q̄d a nobis audi
uit vel q̄d a te audiuim⁹· q· d· aliqui
credūt ſed nō omnes (Ergo fides ex au
ditu) Gor· etſi de⁹ int⁹ doceat: tamen
p̄dicator exteri⁹ nūciat (audit⁹ autē
p verbū xp̄i) loq̄ntis in apl̄is· ut pꝫ
Mathei· x· Nō enī eſtis vos q̄ loqui
mini ſed ſp̄us patris veſtri q̄ loqͭ in
vobis· Item Luce· x· q̄ vos audit me
audit· ⁊c̄· (Sed dico nūq̄d nō audie
rūt?) Lyra· .i. habent ne excuſatōem
ſue infidelitatis ꝓpter defectū publica
tionis? q̄i diceret non· ad q̄d inducit
autoritatē ꝓphete Dauid· q̄ habeͭ in
ps̄· xviij· (Et quidē) Gor· .i. certe (in
omnē terram) quantū ad terras me
dias (exiuit ſonus) .i. fama (eorꝫ· ⁊
in fines orbis terre·) .i. in terras ex
tremas (verba eorum) .i. p̄dicatō vel
audit⁹ predicatōnis eorū·

Euangelium·

In illo tempore· Ambulans Ihesus
iuxta mare galilee vidit duos fratres
Simonē q̄ vocaͭ petr⁹ ⁊ Andreā frēm
eius mittētes rete in mare· erant enī
piſcatores· Et ait illis· Venite p⁹ me
faciā vos fieri piſcatores hoim· At il
li cōtinuo relictis retib⁹ ſecuti ſūt euꝫ
Et procedēs inde vidit duos alios frēs
Iacobū zebedei ⁊ Iohēm fratrē eius
in naui cū zebedeo p̄re eorꝫ: reficiētes
retia ſua· et vocauit eos Illi aūt ſtatim
relictis retibus ⁊ p̄re ſecuti ſunt eum

Poſtilla·

Ambulās Ihs· Mat· iiij Mar· j·
Lu· v Hiſtoria h⁹ euāgelij facta
eſt āno x̄· xxxj· vj· id⁹ iunij· dn̄ica· lu
na· iij· indcōe· iiij An̄ initiū h⁹ euāge
lij ſcribͭ ſcūs Math· in eodē capit· q
poſtq̄ xp̄s ieiunauit· xl· diebus ⁊ ·xl·
noctib⁹ in deſerto· tunc poſtmodū ve
nit ⁊ habitauit in capharnaū ī finib⁹
zabulon ⁊ neptalim· ⁊ cepͭ predi
care ⁊ dicere· Penitētiā agite· appro
pinquabit enī regnū celoꝝ· (Ambu
lans Ihesus iuxta mare galilee) ly·
Mare illud eſt q̄dā lacus hn̄s centū
ſtadia longitudinis· et quadragin
ta latitudinis p quē trāſit iordanis
fluui⁹· ut dicit Ihero· Dicitͭ aūt mare
ſm modū hebraicū loquēdi· in q̄ ma
gna ↄgregatio aquarū vocatͭ mare·
ſm illud Gen̄· j· Cōgregatōes aq̄rū
appellauit maria Vocaͭ etiā aliq̄n̄ de
ſtagnū geneꝫareth· ut patet Lu· v·
Dicitͭ etiam mare galilee· quia eſt in
illa regione· et mare tiberiadis a ci
uitate tiberiade ſita ſuper ipſum (Vi
dit duos fratres) Gorra· non tm̄ cor
poraliter ſed etiam ſpiritualiter· vn̄
Criſ· ad corda pluſq̄ ad facies reſpi
ciens (ſimonem qui vocaͭ petr⁹ et an
dream fratrem eius mittentes rete in
mare) Gor· ad piſcandum ⁊ queren
dū victū (erant enim piſcatores) vn̄
Criſo· Piſcatores illiterati mittunͭ
ad predicandū· ne fides credentiū nō
in virtute dei ſed in eloquētia ſiue in
doctrina hominū putaretͭ· (Et ait illͭ
Venite p⁹ ⁊c̄· At illi ↄtinuo relictis
retib⁹ ſecuti ſunt eū) vn̄ Criſ· In hoc
docuerūt nos apl̄i q nemo pōt terre
na poſſidere ⁊ pfecte ad celeſtia ꝓpera
re· Aer inter celū ⁊ trā ↄſtitut⁹ oſtēdit
q intͭ celeſtia ⁊ terrena nulla poteſt
eſſe ↄiunctio· celeſtia q2 ſpūalia ⁊ le
uia ſūt ſurſū ducūt· terrena q2 pōdero
ſa ⁊ grauia deorſum deponunt Lira·
Sciendū q iſti apl̄i leguntur ter vo
cati a xp̄o· Prima vocatio fuit imme
diate poſt baptiſmū xp̄i ut habetͭ

Joh·j·qñ duo diſcipuli Johis audi
erunt ipſum dicentẽ de xpiſto·Ecce
agnus dei·ꝛ ibi dicitur ꝙ Andreas
frater ſimonis petri erat vnꝰ ex duo
bus qui ſecuti fuerant iheſũ·ꝛ ibi ſb
diꝛ quomõ vocauit fratrẽ ſuũ ſimõe;
ad iheſũ·Sc'da vocatio fuit in captu=
ra piſciũ· quam deſcribit Lucas·v·
ca·dicẽs·ꝙ xp̃s ꝓpt' turbas irruẽtes
aſcẽdit in nauim petri ad predicãdũ
ꝑplo·et finita p̃dicatione iuſſit laxa
ri rete in capturã piſciũ·ꝛ petrus vi=
ſa multitudĩe piſciũ captoꝝ ſciẽs ꝙ
nõ poterat eſſe virtute hũana ꝓcidit
ad genua Iheſu dicẽs·Exi a me dñe
q2 hõ pctõr ſu; Sed ille due vocatões
nõ fuerũt ꝓprie ad apoſtolatũ ſed ad
q̃ndã familiaritatẽ·Tercia aũt voca
tio fuit iſta de q̃ fit mentio in euãge=
lio hodierno·quando relictis retibꝰ
ſecuti ſũt Iheſũ ãptiꝰ ad p̃dcã nego
cia nõ reuerſuri ſed intẽdentes doctri=
ne xp̃i·ergo dixit eis·Faciã vos fieri
piſcatores hominu;(Et ꝓcedens in
de)Gor·ꝛ a loco illo ad alium(vidit
alios duos fratres)Iacobũ zebedei·
ꝛ Johẽ; frẽ; eꝰ in naui cũ zebedeo prẽ
eoꝝ reficiẽtes retia ſua)vñ Lu.v.Re
parãtes qđ maxime eſt pauptat'is in
diciũ·ꝛ veteꝛ reparabãt q2 noua vñ
emerẽt nõ habebãt·(ꝛ vocauit eos)
Gor·duos vocat et deſtinat·ut pat;
Luce·x·Primo ꝓpt' duos ꝑplos dñi=
tendos·ſ·iudeoꝝ ꝛ gẽtiliũ Scd'o ꝓpt'
duplicẽ ſalutem·ſ·corporis ꝛ anime
Tercio ꝓpter teſtimoniũ veritate;·ut
pat; deu·xix·In ore duoꝝ vl' triũ ſtat
omne teſtimoniũ(Illi autẽ ſtatĩ re
lictis retib;ꝛ prẽ ſecuti ſũt eũ)Sed q̃
rit' hic quomõ iſti apl'i relictis oibꝰ
ſecuti ſũt eũ·Dicẽdũ ſcd'm ly·ꝙ in xp̃o
erat virtꝰ diuinitatis·et iõ ſicut poteãt
exteriꝰ vocare p vocẽ·ita poterat in=
teriꝰ attrahere p volũtate ſua p inſpi=
ratõe;Itẽ notand' ꝙ xp̃s ſimplices
piſcatores potiꝰ cõſtituit apl'os ꝛ p̃=
dicatoẽs euangelij q̃ꝫ litteratos ut fi
des euangelij magis attribueret' ſa=
pientie diuine q̃ꝫ humane·

In feſto ſci Nicolai epi ꝛ ꝯfeſſoris
Ecce ſacerdos magnus·Que
re infra in communi ſanctorũ
de confeſſoribus·
Euangelium·
In illo tempe·D·I·d·d·Sint lum=
bi veſtri p̃cincti ꝛ lucerne ardentes ĩ
manibus veſtris·ꝛc̃·Hoc euange
liũ quere ĩ in cõmuni ſanctoꝝ·
In feſto cõceptõis glorioſiſſime
virginis Marie·   Prouer·viij·
Dominꝰ poſſedit me in initio
viaꝝ ſuaꝝ anq̃ꝫ quicq̃ꝫ facer;
a pñº·Ab et'no ordinata ſũ·
ꝛ ex antiq̃s anq̃ꝫ terra fieret·Nõdũ
erãt abiſſi:ꝛ ego ꝯcepta erã·Necdu;
fontes aq̃ru; eruperãt:necdũ mõtes
graui mole ꝯſtiterãt·Añ oẽs colles
ego ꝑturiebar·Adhuc t'rã nõ fecerãt
et fluia ꝛ cardines orbis terre Añ p̃
pabat celos aderã·Qñ certa lege et
giro vallabat abyſſos Qñ ethera fir
mabat ſurſu;:ꝛ librabat fontes aq̃
rũ Qñ circũdabat mari t'minũ ſuũ·ꝛ
legẽ ponebat aq̃s ne tranſirẽt fines
ſuos·Qñ appẽdebat fundamẽta t're·
cũ eo erã cũcta cõponẽs·Et delecta
bar p ſingulos dies ludẽs corã eo oĩ
tpe·ꝛ ludẽs in orbe terrarũ·ꝛ delitie
mee eſſe cũ filijs hominũ Nũc ḡ filij
audite me·Bti q̃ cuſtodiũt vias me
as·Audite diſciplina;ꝛ eſtote ſapiẽ
tes·ꝛ nolite abijcere ea;·Btũs hõ q̃
audit me·ꝛ q̃ vigilat ad fores meas
quotidie·ꝛ obſuat ad poſtem oſtij
mei·Qui me inuenerit:inueniet vitã
ꝛ hauriet ſalutẽ a dño·   Poſtil·
Dominꝰ poſſedit ꝛc̃·In feſto cõ
ceptõis btẽ virgis marie p epl'a
pñs lectõ ſcd'm ſclares legit'·q̃ lectio
pñcipalit' exponit' de eterna ſapiẽtia
q̃ xp̃s eſt filius Marie virgis·honor
aũt filij ẽ honor mr̃is ꝛ ecõuerſo·ho=
nor mr̃is ẽ honor filij·vñ Bernardꝰ
omelia·iij·ſup:miſſus ẽ:dicit Non
eſt dubiũ quicq̃d de laudibꝰ matris
ꝓferimꝰ ad filiũ ꝑtinere·ꝛ rurſũ cu;
filiu; honoramꝰ a laudibꝰ matris nõ
recedimꝰ·Vnde dicit eterna ſapiẽtia

(Dñs poſſedit me ab initio viaꝝ ſuaꝝ
rū) L y. i. operꝝ ſuoꝝ (anteꝙ̄ q̄cq̄ᷓ face
ret) i. añ oēm creatōē; (ab et̃no ordi
nata ſū. Necdū erāt abiſſi a ego iam
ↄcepta eram. necdū fōtes aq̄ꝝ erupe
rāt) ſ. de locis ſubt̃raneis (necdū mō
tes graui mole ↄſtiterāt) i. ſup t̃raꝝ
planā eleuati (Añ oēs colles ego p̄
turiebar) i. p̄cedebam a fecūditate
pat̃na (Adhuc terrā nō fecerāt: a flu
mina) i. creaturā viſibilē (a cardies
orbis terre) i. ptes mūdi p̄ncipales
q̄ ſūt oriēs occidēs auſtꝝ a aq̄lo (q̄ñ
ꝓparabat celos aderā) indiuiſa ſūt ei
opa trinitatꝭ. a iō filiꝰ q̄ eſt ſapiētia
genita: ſp̄ opat̃ cū p̄re. ut p; Joh. v.
Pr̄ meꝰ vſq; mō opat̃ et ego operor.
(q̄ñ certa lege a girō vallabat abiſ
ſos) i. cō cauitates vbi ↄgregate ſūt
aq̄ ut apparēt arida: hitatōi hoīm
a aīaliū t̃reſtriū apta (Quādo ethe
ra firmabat ſurſu;) i. ſperā ignis q̄
naturalr̃ ſurſū fert̃. Jlla. n. pars ele
mētoꝝ q̄ ↄtigua ē ſpere lune ether vo
cat̃ (a librabat fōtes aq̄ꝝ) ↄſtituēs
eos in pōdere numero a mēſura (q̄ñ do
circūdabat mari t̃minū ſuū) ne efflu
eret a operiret aridā (q̄ñ appendebat
fundamēta t̃re) i. ptes inferiōes t̃re
circa centrū. q̄ ſūt q̄dā fundamēta ſu
perioꝝ ptiū (cū eo erā cūcta ↄponēs)
q2 indiuiſa ſūt opa trinitatis (a de
lectabar p ſinglos dies) i. eternalr̃
gaudebā cū p̄re a ſpūſcō (ludēs coraꝫ
eo oī tp̄e a ludēs i orbē t̃raꝝ) i. ludū
faciēs de orbe t̃raꝝ q̄ ſibi eſt ludo pi
le. q̄ de vno trāſfert ad aliū ſcd̄m q̄n
dā reuolutōē; q2 regr̃ t̃re trāſfert atq;
ↄſtituit de gēte in gētē (a delicie mee
eē cū filiȷ̄s hoīꝫ) p grāꝫ. (Nūc ḡ filiȷ̄)
ſ. p adoptōē; (audite me) ſ. p debitā
attētōē; (Btī q̄ cuſtodiūt vias meas)
ſ. viā mādatoꝝ a viā ↄſilioꝝ (Audi
te diſciplinā) de moribꝰ humanis (a
eſtote ſapiētes) in diuitiȷ̄s (a nolite
abȷ̄cere eā. Btūs hō q̄ audit me) ſ. m̄
obediēdo (et q̄ vigilabat ad fores me
as q̄tidie) ſ. in loco diui cultꝰ deuote
orādo (a obſuat ad poſtes hoſtiȷ̄ mei

Qui me inuenerit) p grāꝫ (inueniet
vitā) ſ. et̃nā (a hauriet ſalutē a do
mino) q̄ eſt fons ſalutis.

Euangeliū

LJber gnatōis Jh̄u xp̄i filiȷ̄
dauid filiȷ̄ ⁊c̃. Jſtē euangeliū
legit̃ de natiuitate gl̃oſe v̄gis.
vide in poſtilla nicolai de lyra ibi ha
bes expoſitōē; triū venerabiliū doctoꝝ

In feſto ſancti Thome apl̃i

IAm non eſtis hoſpites. ⁊c̃. q̄re
infra in cōi ſcōꝝ.

Euangelium.

IN illo tp̄e. Thomas vnꝰ ex duodecī
q̄ dr̄ didimꝰ nō erat cū eis quādo ve
nit Jheſus. ⁊c̃. Hoc euangeliū q̄re
ſup. in oct̃. paſche in euāgelio q̄d dr̄.
Cū ſero eſſet. añ mediū.

In feſto ſcī Stephai p̄thō. Act. vj.

IN diebꝰ illis. Stephanꝰ plenꝰ grā
a fortitudine: faciebat p̄digia a ſig
na magna in p̄plo. Surrexerūt autē
quidā de ſinagoga q̄ appellabat̃ lib
tinoꝝ a cireneñſium a alexandrinoꝝ
a eoꝝ q̄ erāt in cilicia a aſia diſputā
tes cū ſtephano. a ñ poterāt reſiſtē
ſapiētie a ſpiritui q̄ loquebat̃. Dura
ceruice. a incircūciſi cordibꝰ a auribꝫ
vos ſp̄ ſpūiſcō reſtitiſtꝭ: ſic p̄res vr̄i a
vos. Quē p̄phaꝝ nō pſecuti ſūt p̄res
veſtri. Et occiderūt eos q̄ p̄nūciabāt
de aduētu iuſti. cuiꝰ vos nunc p̄dito
res a homicide fuiſtis. Audiētes aūt
hec diſſecabāt᷑ cordibus ſuis. a ſtride
bāt dētibꝰ in eū. Cū aūt eſſet plenus
ſpūſcō: intēdens in celū: vidit gl̃am
dei. a Jheſū ſtātē a dextris dei. Et ait
Ecce video celos aptos. a filiū homi
nis ſtantē a dextris virtutis dei. Ex
clamātes aūt voce magna: ↄtinue
runt aures ſuas. a impetū fecerunt
vnanimiter in eū. Et eȷ̄cientes eum
extra ciuitatē lapidabāt. a teſtes de
poſuerunt veſtimenta ſua ſecus pe
des adoleſcentis. q̄ vocabat̃ ſaulus.
Et lapidabant Stephanū inuocan
tem a dicentē. Dñe Jheſu: ſuſcipe ſpi
ritū meum. Poſitis autem genibus
clamauit voce magna dicens Domie

ne ſtatuas illis h̄ pctm̄. Et cū hoc di
xiſſet: obdormiuit i dn̄o. Saul9 aūt
erat ꝯſentiēs neci ei9. Facta ē aūt in
illa die pſecutio mag̃ in ecc̄a. q̄ erat
iheruſalimis. ⁊ oēs diſpſi ſūt p regiones
iudee ⁊ ſamarie p̄ter ap̄los. Curaue
rūt āt ſcm̄ ſtephanū viri timorati: ⁊
fecerunt planctū magnū ſup eum

¶ Poſtilla.

Stephan9 ple. ⁊c̄. Añ initiū h9
ep̄le ſcribt ſcūs Lucas. Q2 p9 aſ
cēſionē xp̄i verbū dn̄i creſcebat ⁊ mł
tiplicabat̄ numer9 diſcipuloꝝ in ihe
ruſalē valde. Multa ēc turba ſacdotū
obediebat fidei. Tūc ſeq̄t̄ ſtatim ep̄la
pn̄s (Stephan9 plen9 grā) Li. ad bn̄
opādū (⁊ fortitudine) ad diuiſa tole
rādū (Faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna mag̃
in ꝓp̄lo) ad veritatē fidei catholice cō
firmandā (Surrexeˀūt āt q̄dā de ſina
goga q̄ appellabat̄ libtinoꝝ) a regi
one ſic noīatorū ut d̄t Glo. interli. (⁊
cyrenēſiū) a cyrene ciuitate (et alexan
drinoꝝ) .i. ab alexandria metropoli
egipti (⁊ eoꝝ q̄ erant a cilicia ⁊ aſia)
noīa ſūt regionū iudee ꝓpinq̄ꝝ (diſpu
tātes cū ſtephano) fidē catholicā ver
bis q̄ntū poterāt impugnādo (⁊ nō
poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpūi q̄ lo
q̄bat̄) ſcd̄m q2 ꝓmiſerat ſaluator. L
u. xxi. Ego dabo vob̄ os ⁊ ſapiētia3
cui nō poteˀūt reſiſtere ⁊ ꝯdicere oēs
adūſarij vr̄i. Tūc p9 h̄ redarguebat
eos acrit̄ dicēs (Dura ceruice) .i. ob
ſtiata mēte (⁊ incircūciſi cordib9) .i.
a viciis ⁊ ſordib9 (vos ſp̄ ſpūiſcō re
ſtitiſtis) q̄ locut9 ē p ꝓphetas de xp̄o
(cui9 vos nūc ꝓditoēs ⁊ homicide fui
ſtis) Ly. ei9 crucifixionē ꝓcurādo (Au
diētes āt hec diſſecabāt̄ cordib9) Li.
q2 nō ſ3bāt vōe3 inficiēdi eū ⁊ tn̄ oī
b9 modis inficere volebāt ⁊ ſic diſſe
cabāt̄ iteri9. q2 paſſio ꝓuales diſcre
pat a vōe (⁊ ſtridebāt dētib9 in eū) ſi
cut canes rabidi (Cū āt eēt Stepha
n9 plen9 ſpūſcō intēdens in celū) vbi
fiducia ſuā collocauerat (vidt glam
dei) ad ꝯfortatōe3 ſuā ex ſpāli grā
(⁊ Jh̄m ſtātē a dextris dei) Ly. ad de
ſignādū q2 eāt parat9 ad ei9 adiutoriū:
q2 ſtare ꝓpriū eſt adiuuātis m p̄lio.
ſedē vo ꝓpriū eſt iudicātis vł regnā
tis (Et ait. Ecce video celos aptos ⁊
filiū hoīs ſtātē a dextris dei) Li. Nō
eſt hic intelligēdu3 q2 celi fueˀīt diui
ſi cū ſint icorruptibiles. ſ3 q2 ſic clare
vidit ac ſi nullū eēt obſtaculū intme
diū (Exclamātes āt voce mag̃) ne au
dirēt ſtephani v̄ba (ꝯtinueˀūt aures
ſuas ⁊ ipetū feceˀūt vnanimit̄ in eū) n̄
rōe ſ3 furia moti (Et eiiciētes eu3 ex
tra ciuitatē lapidabāt) tāq̄ blaſphe
Mod9 eñ erat blaſphemos ex̄ ciuitatē
lapidari. vñ dixit dn̄s ad moyſē Le
ui. xxiiij. Educ blaſphemū et obruet
eū oīs ꝓp̄ls lapidibus (⁊ teſtes depo
ſueˀīt veſtimēta ſua ſec9 pedes adoleſcē
tis. q̄ vocabat̄ ſaul9) Li. ut expediti9
⁊ celeri9 eū interficerent (⁊ lapidabāt
ſteph̄. inuocātē ⁊ di. Dn̄e ih̄u. ſuſci
pe ſp̄m meū. Poſitꝭ āt genib3) Li. ut
in orādo mod9 eēt deuoti9 (clamauit
voce magna) q2 ꝓcedebat ex affectu
magno ad ꝓximoꝝ ſalutē (dicēs. Dn̄e
ne ſtatuas illis h̄ pctm̄) Ly. reſuan
do eis penā etnā. ſ3 da eis pniām Vñ
beda. Stephanus ꝓ ſeipſo ſtādo ora
uit. ſ3 ꝓ inimicꝭ flexis genib3 ⁊c̄. (Et
cū h̄ dixiſſ3) ex feruoē charitatis ſcd̄3
dictū ſaluatorꝭ Math. v. Orate ꝓ ca
lūniātib9 ⁊ pſeq̄ntib3 vos (obdormi
uit in dn̄o) Nā ei9 aīa ſciſſima abſor
pta fuit in abyſſo ſupne claritatꝭ ⁊c̄.
Seq̄t̄ in textu (Saul9 āt erat ꝯſentiēs
neci ei9. Facta ē āt in illa die pſecutō
magna in ecc̄a q̄ eāt ih̄eruſalimis. ⁊ oēs
diſpſi ſūt p regiōes iudee ⁊ ſamaie p̄
ter ap̄los. Curaueˀūt āt ſcm̄ Stepha
nū) Ly. .i. decēter ſepelieˀūt (viri timora
ti) .i. timētes deū. inter q̄s gamaliel
fuit pricipal̄ (⁊ feceˀūt planctū ma
gnū ſuper eū) ¶ Itē nō q2 hec ep̄la
ſumpta eſt ex diuerſis capitulis li
bri actuū apoſtoloꝝ. .ſ. ex medio ſex
ti ex fine ſeptimi ⁊ ex pricipio octa
ui. ergo longiora breuior repit̄ poſi
ta in diuerſis libris ſm placitum col
lectoris.

¶ Euangelium.

In illo tpe. Dixit Jhs turbis iudeoꝝ
a pñcipib9 ſacdotū Ecce ego mitto ad
vos ꝑphetas a ſapiētes a ſcrbas. a ex
eis occidetis a crucifigetis. a ex eis fla
gellabitis i ſinagogis vr̄is a pſeqmini
de ciuitate i ciuitatē. ut veniat ſup vos oīs
ſāguis iuſt9. q̄ effuſus ē ſup trā. a ſā
guine abel iuſti vſq; ad ſāguinē za
charie filij barachie. quē occidiſtis int
tēplū a altare. Amē dico vob. veniēt hȳ
oīa ſup gn̄atōez iſtā. Jhrlm ihrlm.
q̄ occidis ꝑphas. a lapidas eos q̄ ad
te miſſi ſūt. q̄tiēs volui ꝯgregare fili
os tuos. quēadmodū gallina cōgre
gat pullos ſuos ſub alas a noluiſtis.
Ecce relinquet vobis dom9 vr̄a deſerta
Dico eñi vobis. non me videbitis amō
donec dicatis Bñdcūs q̄ venit i noīe dn̄i

¶ Poſtilla.

Dicebat. Mat. xxiij. Lu. xj. Hi
h9 euāge. facta ē ano xpi. xxxiij
xj. kl. apl. feria. iij. luna. xj. indcōe. vj
An initiū illi9 euāgelij ſcribit Math.
in eo. cap. q xp̄s maledixit ſcribis a
phariſeis di. Ve vobis ſcribe a phari
ſei a ypocrite q̄ clauditis regnū celorū
añ hoīes. vos ei nō intratis nec intro
eūtes ſinitis intrare. Ve vobis ſcribe
a phariſei a ypocrite. q̄ decimatis men
tā a ānetū a ciminū. a reliq̄ſtis q̄ gra
uiora ſūt legis. iudiciū miaz a fidē. hȳ
oportuit facere illa non omittere. Du
ces ceci excolātes culicē. camelū āt
glutiētes. Ve vobis ſcribe a phariſei
et ypocrite q̄ ſiles eſtis ſepulcris deal
batis q̄ aforis apparēt hoīb9 ſpeoſa. i
teri9 do plena ſūt oſſib9 mortuorū a
oī ſpurcicia. Sic a vos aforis q̄dē pa
retis hoīb9 iuſti. int9 aūt pleni eſtis
ypocriſi a iniq̄tate Tūc poſtmodū ſe
q̄t euangeliū hodiernū (Dicebat āt
ihs turbis iudeoꝝ a principib9 ſacdo
tū Ecce ego mitto ad vos) Glo. iſtru
endos a reuocandos ad me (ꝑphetas
a ſapientes a ſcribas) Lyra. q in di
ſcipulis xpi multi hñerūt ſpm ꝑphe
ticū. ſic Johes euangeliſta. ut pz in
Apoc. aliq̄ fuerūt ſcribe. ſicut euāge

liſte qui ſcripſerūt verba a facta xp̄i
a etiā aplī q̄ ſcripſerūt epl̄as ad in
ſtructōnē ꝑplī xp̄iani. Fuerūt etiam
ſapiētes q de diuinis a celeſtib9 a deo
illuminati (et ex eis occidetis) q Ja
cob9 frater Johis ab eis occiſus eſt.
ut; Act. xij. Et Stephanus. ut; Act.
vij. et multi alij (a crucifigetis) ut pe
trū a andreā fratrē eius. et philippū
aplm a multos alios (et ex eis flagel
labitis in ſinagogis veſtris) hoc patz
in actib9 aplōꝝ. vbi dicit q omes
apoſtoli fuerūt ſimul flagellati a iu
deis. et ꝓhibiti ne predicarent in no
mine Jhu. Actu. iiij. Et petr9 rñdit
dicēs Oportet deo plus obedire q̄ ho
minib9 (a pſeqmini de ciuitate in ciui
tatē) In ſignū hui9 xp̄us diſcipulis
ſuis dixit. Joh. xv. Si me pſecuti ſūt
a vos pſequēt Nō eſt ſeruus maior
dño ſuo. Itez xp̄s dixit diſcipulis ſu
is Math. x. Cū vos pſecuti fuerint in
vna ciuitate fugite in aliam (ut veni
at ſup vos). id eſt generationē iſtaz
(omis ſanguis iuſtus) id eſt debita
vltio pro effuſione ſāguinis iuſtorū
(qui effuſus eſt ſup terrā a ſāguine
abel iuſti) quē frat ſuus cayn occidit
ideo q̄a de9 reſpexit ad abel a ad mu
nera ei9 ſed ad cayn a ad munera e9
nō reſpexit (vſq; ad ſanguinē zacha
rie filij barachie. quez occidiſtis) ꝑp
terea q arguebat ex iuſſu a inſpira
tōe dei regē Iſrahel cū ꝑplo ſuo. ut hȳ
tur. ij. Paral. xxiiij. Spūs dei induit
zachariā filiū Joiade ſacerdotē a ſte
tit in ꝯſpectu ꝑplī dicens Quare tranſ
gredimini ꝑceptū dn̄i. q̄ cōgregati
aduerſus eū miſerunt lapides iuxta
ꝑceptū regis a ipm occiderūt (int tē
plū a altare) .ſ. olocauſtorū q̄d erat
extra tēplū. id eſt in atrio tēpli. No
tandū ſm Ly. q abel fuit ſimplex hō
paſtor ouiū a illiteratus. zacharias
aūt fuit lr̄atus a legiſpit9. p hos igr̄
duos intelligūt oms iuſti ab eis oc
ciſi a eſt ſēſus. vt veniat ſup vos oīs
ſanguis iuſt9 q̄ effuſus eſt a ſāguie
iuſti abel vſq; ad ſanguinē zacharie

ſilij barachie·i·a ſāguine iuſti mini
mi vſq; ad ſanguinem maximi iuſti
(Amen) Ly·i·fidelr (dico vobis·veniēt
hec oīa ſup gnatōꝫ iſtā)·i·ſup ꝓplm
iudaicū·qꝛ ꝓ iſtis punit⁹ ē multiplr
diuiſis tpib⁹ (Ihrlm ihrlm) Hic po
nit̄ ɔtinēs ꝓ cōtētu qꝛ freqnt̄ ſ; ciuitas
facē qd̄ ꝓplꝰ habitās ī ea facit (q̄ oc
cidis ꝓphas) Ly·i·ɔſueuiſtis occidere
(et lapidas eos q̄ ad te miſſi ſūt·)·i·
ad inſtructōꝫ tuā·ſic pꝫ in ꝓphis ātiq̄s
q̄s (q̄tiens volui ɔgregare) Li·ſb al
tu vm⁹ dei ꝑ firmā caritatē (filios tu
os)·i·iudeos·(quēadmodū ɔgregat
gallina pullos ſuos ſb alas) Pom²
exēplū de gallina ad oñdēdū affectū
ſuum ad ꝓplm iudaicuꝫ qꝛ int̄ alias
oues gallina vide² magis affici ad cō
ſeruatōꝫ ⁊ nutritōꝫ pulloꝝ vñ Amb·
Hec auis tam magnū affectū hꝫ ad
pullos vt coꝝ infirmitate affecta in
firmetur ⁊ eos alis ſuis ꝓtegēs ɔtra
miluū pugnet (et noluiſti) Ly·qꝛ ꝓ
phetas a deo miſſos cōtēpſerūt·et po
ſtea ſcm̄ Iohēm baptiſtā ⁊ vltio dñꝫ
noſtꝝ Iheſū ipꝫ cū diſcipulis ſuis cō
tēpſerunt·ꝓpter qd̄ ſubdit̄ hic pena
(Ecce relinquet̄ vobis dom⁹ veſtra)
Poꝛ·i·tēpluꝫ et ciuitas (deſerta)·ſ·ꝓpt̄
deſtructōꝫ ciuitatis et tēpli q̄ facta eſt
ꝑ Tytū ⁊ veſpaſianū in vindictā moꝛ
tis xp̄i ⁊ ſuoꝝ ꝓphetaꝝ et etiā aploꝝ
(Dico enī vobis·nō me videbit̄ amo
do) Ly·i·a tempore paſſionis xpriſti
que de pximo imminebat futurā qñ
xp̄us dixit iſta (donec dicatis·Bndi
ctus qui venit in nomine dn̄i) Ly·ſb
erit quando apparebūt ſigna euiden
tia aduentus eius ad iudicium·tūc
enim iudei qui credituri ſunt in criſtū
in fine mūdi laudabūt et cōfitebunt̄
ipſum·

¶In feſto ſci Iohis apl̄i ⁊ euāgeli·

Qui timet deum faciet bonum·
Quere hāc epl̄aꝫ in cōmuni
ſanctoꝝ de euangeliſtis·

¶Euangelium·

In illo tempore·Dixit Iheſus Petro
Seq̄re me·Cōuerſus Petr⁹ vidit illū
diſcipulū quē diligebat Ihūs ſeq̄n
tē·qui ⁊ recubuit in cena ſup pectus
ei⁹·Et dixit·dn̄e quis eſt q̄ tradet te
Hunc ergo cū vidiſſꝫ petr⁹ dicit Ihe-
ſu·Dñe hic autē quid? Dicit ei Ihūs
Sic eū volo manere donec veniā·Quid
ad te·Tu me ſeq̄re·Exiuit ergo ſmo
iſte inter fratres·quia diſcipulus il
le nō morit̄ Et non dixit Ihūs: non
moritur ſꝫ ſic eū volo manere donec veni
am quid ad te? Hic eſt diſcipul⁹ ille
qui teſtimoniū ꝑhibet de hijs et ſcp
ſit hec Et ſcim⁹ qꝛ veꝝ ē teſtimoniū eius

¶Poſtilla·

Dixit Ihūs·Ioh·xxi· Hiſt· h⁹
euāgelij facta ē āno xp̄i·xxxiij·
nonas·apl̄·feria·iij·luna·xvj·Indi
ctōe·vj·Añ initiū illi⁹ euangelij ſcri
bit ſanct⁹ Iohānes in eodē capitulo
qꝫ xp̄s p⁹ reſurrectionē ſuā dixit Pe
tro·Amen amen dico tibi cū eſſes iu
nior cingebas te·Cuꝫ autē ſenueris
extendes man⁹ tuas et ali⁹ te cinget
⁊ ducet q̄ tu nō vis·Hoc autē dixit
ſignificans q̄ morte clarificatur⁹ eēt
deū·Et hoc cū dixiſſet dicit ei (Seque
re me)·Tho·ſ·ad paſſionem volunta
rie·q·di·Non timeas mori ꝑ me q̄a
ego prius ꝑ te mortu⁹ ſū (Conuerſus
petr⁹ vidit illū diſcipulū quē dilige
bat Iheſus ſequētem) Li·qꝛ ceperat
ire poſt xp̄m ſicut ⁊ petr⁹ (quia recu
buit in cena ſuper pect⁹ eius ⁊ dixit)
ſuadente petro ſilenter interrogauit
(Dñe quis eſt q̄ tradet te) Hūc ergo
cū vidiſſꝫ petr⁹ dic̄ ihū Dñe hic autē
quid?) Diligebat enī petr⁹ ipm̄ Io-
hānē ſpeciali dilectōe·Et cū intellex
iſſet ex verbis xp̄i quando dixit ei Se
quere me·ſ·in eodem genē mortis qꝛ
eſſet ꝑ xpriſto crucifigend⁹: ſolicita
tur ⁊ q̄rit de fine Iohis·di· Hic aūt
quid·ſ·ſuſtinebit? nūquid occidet̄?
nūquid crucifiget̄ ſicut et ego? Ly·q
d·bonū eſſet qꝛ iſte adiungeretur m
ſocius (Dixit ei Iheſus ſic eū volo ma
nere) tho·i·ad ſeruiū venire (donec ve-
niā) Lyra·ad vocandū eū ad gloriā
celeſtē de ſtatu h⁹ mūdi·Habet̄ enī

in legēdā ſancti Johannis. q xp̄s
apparu[t] ei circa finē vite ſue vocās cū
ad gl'am (Quid ad te) Ly. q ad pe
trū nō ptinebat ſcire quid deus ordi
nabat de Johanne in futurū ſicut di
ctū ē apl'is actu. j. Nō eſt vr̄m noſſe
tpa vel momēta que pr̄ poſuit in ſua
ptāte. ſed tm̄ ptinebat ad ipſ; verbo
xp̄i pmpte a hūiliter obedire. Jdō ſb
dit (tu me ſeq̄re). q. d. ſm Aug. No
lo cū ſeq̄ me p crucē; a paſſionē ſicut
tu me ſeq̄ris ſed manē in carne donec
veniā recepturꝰ cū in et'nā btītudinē
(Exijt ergo ſmo iſte int' frēs). Ly. i.
aplos q̄ erant vniti caritate frat'na
(q diſcipulꝰ ille nō morit') Tho. pu
tauerūt q dn̄s dixerit eum ſic debere
manere. i. ſp viuere a non eſſe mortu
ū donec xp̄s veniret ad iudiciū vn̄ q
nō eēt ſic itelligēdū ipē Jo̅hes ɔſeq̄n
ter declarat cū dic (Et nō dix[t] Jh̄s q
n̄ morit') Ly. q ſm veritatē mortuꝰ
fuit p ſepatōe; aīe a corpe q q̄libet
hō debitor ē mortis ex p̄mo rū pntuz
trāſgreſſiōe. ſ; q dr̄ ad hebre. ix. Sta
tutū ē hoībꝰ oībꝰ ſemel mori (ſz ſic cū
volo manē) Li. h̄ ē n̄ p martiriū me
ſeq̄. tn̄ q in eo fu[t] pmptitudo animi
ad tolerādū martiriū qn̄ fuit piectꝰ
in feruētē olei doliū; idō iꝰ p martirio
ab ecc̄ia colit'. q ſm q̄d dic btūs Au
guſ. li. de nuptijs a ɔcupiſcētia. Nō ē
ipar meritū patiētie i iohe q̄ paſſus
nō ē. a i petro q̄ paſſiōē ſuſtinuit (do
nec veniā) Ly. aſſumēs aīaz eiꝰ a cor
pe abſq tn̄ āguſtia a dolo' q iohes
dolorē mort' nō ſenſit ex ſpeāli p̄uile
gio in ſignū integritatis virginalis.
(Hic eſt diſcipulꝰ ille) Ly. ſ. Johā-
nes (q̄ teſtiomū pbibet de hijs) ſup
ple q̄ vidit a audiuit (a ſcripſit hec)
Ly. modꝰ em̄ erat antiq̄r q illi ſcri
beret hiſtoriā qui vidiſſent. Et idō dr̄
hiſtoria ab hiſtorim q̄d eſt vidēs idō
Johes qui audiuit verba xp̄i a facta
eius vidit ɔueniētiſſime potuit ſcri-
bere (Et ſcimꝰ q verꝫ eſt teſtimoniū
eius) Tho. ciui vtiq credendū eſt.
¶ Jn feſto pueroꝝ inocētiū Apo. xiiij

In diebꝰ ill' Vidi ſup mōtē ſyō agnū
ſtātē; et cū eo cētūq̄dragītaq̄tuormi
lia hn̄tes no[n]ē eiꝰ a no[n]ē pr̄is eiꝰ ſcptū i
frōtibꝰ ſuis. Et audiui vocē de celo tā
q̄ vocē aq̄ꝝ multaꝝ: a tāq̄ vocē toni
trui magni. a vocē quā audiui ſicut
citharedoꝝ citharizātiū i cithar' ſuis
Et cātabāt q̄ſi cāticū nouū an̄ ſedē a
an̄ q̄tuor aīalia a ſenioēs a nēo pote
rat dicē cāticū nouū: n̄ illa cētūq̄dra
gintaq̄tuormilia. q̄ empti ſūt de t'ra
Hij ſūt q̄ cū mlieribꝰ nō ſūt coinq̄na
ti. v'gines ei ſūt. Hij ſequūt' agnū q̄
cūq ierit. Hij empti ſūt ex hoībꝰ pri
mitie deo a agno a in ore eoꝝ nō eſt
inuētum mēdacium. Sine macula ei
ſunt ante thronū dei. ¶ Poſtilla.
Vidi ſup montē ſion) Ly. i. in ec
cleſia triūphāte q̄ dr̄ mōs ſiō ut
hr̄ Heb. xij. (agnū ſtāte;) i. xp̄; q̄ ē
agnꝰ dei. ut hr̄ Joh. j. ca. (a cū eo cē-
tumq̄dragintaq̄tuormilia) tali nūo
numerant' pueri innocētes. q̄ꝝ feſtū
hodie pagit' ſcōm illā viſionē q̄ oñſa
fuit Johāni qn̄ a domiciano ceſarē in
exiliū miſſus fu[t] vbi ſcpſit librū Apo
ca. S; tn̄ certꝰ numerꝰ pueroꝝ inno
cētiū nō repit' certitudinalr̄ in ſcptur'
(hn̄tes nomē eiꝰ a no[n]ē pr̄is eiꝰ ſcptuz
in frōtibꝰ ſuis. Et audiui vocē de celo
tāq̄ vocē aq̄ꝝ multaꝝ) i. multitudīs
ſcōꝝ (a tāq̄ vocē tonitrui magni) in
quo deſignat' magnitudo laudis. nō
ſolū ex laudātiū multitudine ſed eciā
ex mō laudis a q̄litate (a vocē quaz
audiui ſicut citharedoꝝ citharizātiū
in citharis ſuis) nā hec laus eſt corā
deo a angel' eiꝰ grancioſa (Et cātabāt
q̄ſi canticū; nouū) q dicti laudātes
ſunt de numero ſcōꝝ noui teſtamēti
(ante ſedem) ſcilz (dei Et ante q̄tuor
animalia a ſeniores) in pn̄tia ſanc-
toꝝ pr̄iarchaꝝ a pphetarū. in celo exi
ſtentium (et nemo poterat dicere cā
ticum niſi illa centumquadraginta-
quatuormilia qui empti ſunt de ter-
ra) ſcilicz ſanguine chriſti (Hij ſunt
qui cum mulieribus nō ſūt coinq̄na
ti virgines enim ſunt) integritatem

carnis ſeruando (Hij ſequūt agnū
quocūqȝ ierit. Hij empti ſūt ex hoībȝ
p̄mitie deo) ⁊ gratioſi. ſicut p̄mi fru
ctꝰ ſunt magis delectabiles (⁊ in ore
eoꝝ nō eſt inuētū mēdaciū) nā pueri
iſti veritatē fidei nō loq̄ndo ſꝫ moriēdo
ꝯfeſſi ſūt (Sine macula ſūt añ thronū
dei) Nā macula pc̄ti originał purga
ta fuit virtute ſui martirij.

Euangelium.

In illo tp̄e. Angelꝰ domini apparuit
in ſomnis Joſeph dicens Surge ⁊ ac
cipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge in egi
ptū. ⁊ eſto ibi vſqȝ dum dicā tibi. fu
turū em̄ eſt ut herodes q̄rat pueꝝ ad
p̄dendū eū. Qui ꝯſurgēs accepit pu
eꝝ ⁊ matrē eiꝰ nocte. ⁊ ſeceſſit in egi-
ptū. Et erāt ibi vſqȝ ad obitū herodis
ut adimpleret qḋ dictū eſt a dño p
ꝓphetā dicentē. Ex egipto vocaui fili
um meū. Tūc herodes vidēs qm̄ illu-
ſus eēt a magis iratꝰ ē valde. Et mit
tēs occidit oēs pueros. q̄ erāt in beth
leē. ⁊ in oībꝰ finibꝰ eiꝰ a bimatu ⁊ in
fra ſm tp̄s qḋ exq̄ſierat a magis Tūc
adimpletū ē qḋ dictū eſt p iheremi-
am ꝓphetā dicentē Vox i rama audi-
ta ē ploratus ⁊ vlulatꝰ multꝰ Rachel
plorās filios ſuos ⁊ noluit conſolari
quia nō ſunt.

Poſtilla

Ecce angelus dn̄i. ⁊c̄. Math. ij.
Hiſtoria hꝰ euāgelij facta ē an
no xp̄i p̄o vſuali p̄die nonas februa
rij. ſabbato. Luna. xiij. indictōe. iiij.
Añ initiū illiꝰ euā. ſcribit Math. in
eo. ca. qḋ tres magi accepto rn̄ſo i ſō
nis ne redirēt ad herodē p aliā viā re
uſi ſūt in regionē ſuā Qui cū receſſiſ-
ſēt (Ecce āgelꝰ dn̄i apparuit Joſeph in
ſōnis dicēs Surge ⁊ accipe puerū ⁊
mrē eiꝰ ⁊ fuge i egiptū ⁊ eſto ibi vſqȝ
dū dicā tibi. Futuꝝ ei ē ut herodes q̄-
rat puerū ad p̄dēdū eū) li. deꝰ p̄uidēs
herodis p̄ſecutōē futurā p āgelū āmo
nuit Joſeph ut pueꝝ in egiptū portet
Ad cuiꝰ intellectū notādū qḋ herodes credi
dit p̄o magos fuiſſe deluſos ex appi-
tōe ſtelle fātaſtice ⁊ idō nō curauit tūc
de pueri inq̄ſitōe. ſꝫ poſtea oblato pu
ero i tēplo ⁊ a ſimeōe iuſto p̄dicato ⁊
maifeſtato ⁊ ſilr ab āna ꝓphetiſſa co
rā toto ꝑplo. ut luc. ij. Tēc fama pueri
nati creſcēte: voluit herodes ipm̄ p̄dē. ſꝫ
interī portꝰ ē p Joſeph i egiptū vnde
ſeq̄tur (Qui ꝯſurgēs accepit pueꝝ ⁊ mrē
eiꝰ nocte) Li. ꝓpt̄ timorē herodis ut ne-
gotiū fieret magis occultū (et ſeceſſit in
egiptum ⁊ erāt ibi vſqȝ ad obitū herodis)
ſ. p. vij. ānos (ut adimpleretur qḋ dictū
eſt a dño p ꝓphetā) Oſee. xj. (dicētē
Ex egipto vocaui filiū meū. Tūc hero
des vidēs qm̄ illuſus eſſet a magis)
gloſ. q2 nō redierāt ad ipm̄ (iratꝰ ē valde)
timēs regnum ſuū p̄dere (⁊ mittēs occidit)
⁊ occidere iuſſit (oēs pueros q̄ erāt in
bethleē ⁊ i oībȝ finibꝰ eiꝰ) gloſ. ut xp̄s
nō effugeret (a bimatu ⁊ infra) gloſ. ⁊ bienio
⁊ minꝰ. ſ. oēs pueros maſculini ſexꝰ
q̄ habebāt duos ānos vel minꝰ Nō enī
qḋ occiſio pueroꝝ fcā ē poſt ānū ⁊ q̄tuor
dies a natiuitate xp̄i q2 herodes fuit impedi
tꝰ ab executōe huiꝰ facti q2 fuit citatꝰ ad
curiā romanā ad petitōē filioꝝ ſuoꝝ
ipm̄ accuſātiū. poſtquā āt fuit reuerſus
⁊ in regno ꝯfirmatꝰ tūc impleuit de nece pueo
rū qḋ p̄ꝰ ꝯceperat (Tūc adimpletū eſt qḋ
dictū ē p iheremiā ꝓphetā dicētē) xxxj
(Vox in rama) ⁊ in excelſo (audita ē
Ploratꝰ) Gloſ. q̄ntū ad fletū pueroꝝ
(⁊ vlulatꝰ) q̄ntū ad fletū matꝝ Par-
uuli ei vnū patiebāt dolorē. ſ. ꝓpriū. ſꝫ
mrēs duplicē. ſ. ꝓpriū ⁊ alienū (Rachel
plorās filios ſuos) Gloſ. p rachel in-
telligit bethleē. Li. q2 rachel ſepul-
ta ē iuxta bethleē. ut Geneſ. xxxv. et
idō ratōne ſepulture dicta ē mr ipſiꝰ
bethleē ⁊ habitātiū in ea (⁊ noluit ꝯſo-
lari q2 nō ſūt) Li. ſcꝫ intelligit viuētes

In ꝯuerſione ſci pauli apli. Act. ix.

In diebꝰ illis. Saulꝰ adhuc ſpirans
minaꝝ ⁊ cedis i diſcipulos dn̄i. acceſſit
ad principē ſacerdotū. ⁊ petijt ab eo epi
ſtolas in damaſcū ad ſinagogas. ut
ſi q̄s inueniſſet huiꝰ vie viros ac mulie
res: vinctos p̄duceret in Jhrlm. Et cū
iter faceret: ꝯtigit ut appropinq̄ret da
maſco. Et ſubito circūfulſit eū lux de ce
lo. ⁊ cadēs in terram audiuit vocem

dicente; ſibi. Saule ſaule. qd me pſe
queris? Qui dixit. Quis es domine
Et ille. Ego ſu ihs quē tu pſequeris
Durū eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare
Et tremēs ac ſtupēs dixit. Dñe. quid
me vis facere? Et dñs ad eū. Surge et
ingredere ciuitatē: et dicet tibi qd te
oportet facere. Viri autē illi q comi
tabāt eū; eo ſtabāt ſtupefacti: audiē
tes qdē vocē. nemīnē āt vidētes. Sur
rexit āt ſaul9 de tra: apertis oculis ni
hil videbat. Ad man9 aūt illū; trahē
tes: introduxerūt damaſcum. Et erāt
ibi trib9 dieb9 nō videns. et nō man
ducauit neq; bibit. Erat aūt quidā
diſcipul9 damaſci. noīe ananyas Et
dixit ad illū domin9 in viſu. Anania
At ille ait. Ecce ego domine. Et dñs
ad eū. Surge et vade in vicū q vocat̄ re
ctus. et q̄re in domo iude ſaulū; noīe
tharſenſem. Ecce enī; orat. Et vidit
virū ananyā noīe: introeūtem et im
ponētem ſibi man9 ut viſū; recipiat.
Rñt aūt ananyas Dñe audiui a mltis de viro hoc
tis de h: q̄nta mala fecerit ſanctis tu
is in Iheruſalem. et hic habz ptātē a
principib9 ſacerdotū; alligādi oēs q
inuocāt nomē tuū Dixit autē; ad eū
dñs. Vade. qm vas electionis eſt mi
iſte: ut portet nomē meū corā gētib;
et regibus et filijs iſrl. Ego enī oſten
dam illi quāta oporteat eū p nomie
meo pati. Et abijt ananyas et introi
uit in domū. et imponēs ei man9 dixit
Saule frater. Dñs miſit me Iheſus.
q apparuit tibi in via q veniebas ut
videas et implearis ſpūſancto Et cō
feſtim ceciderūt ab oculis eius tāq
ſquame. et viſū recepit Et ſurgēs ba
ptiſat9 eſt. Et cū accepiſſet cibū: con
fortat9 eſt. Fuit autē cum diſcipulis
q erāt damaſci: per dies aliqt. Et cōti
nuo ingreſſus in ſinagogas pdica
bat Iheſū: qm hic eſt fili9 dei. Stupe
bāt autē oēs q eū audiebāt et dice
bāt. None hic eſt q expugnabat in
Ihrlm eos: q inuocabāt nomē iſtd
Et huc ad hoc venit: ut vinctos illos
duceret ad pncipes ſacerdotū. Saul9
aūt multo magis ꝯualeſcebat. et cō
fūdebat iudeos q habitabāt damaſci
affirmans qm hic eſt xp̄s.

Poſtilla.

Saul9 adhuc ꝛc. Ān initiū illi9
epl'e ſcribit ſcūs Lucas q diſcipu
li q erāt diſperſi poſt lapidatōe; ſan
cti ſtephani pertrāſibant euāgelizā
tes verbu; dei Philipp9 āt deſcēdēs in
ciuitatē ſamarie predicabat illis xp̄m
Intēdebant autē turbe hijs q a phi
lippo dicebāt vnanimit audiētes. et
vidētes ſigna q faciebat. Multi enī
eo; qui habebāt ſpūs immūdos cla
mantes voce magna exibant Multi
autē paralitici et claudi curati ſūt Fa
ctū eſt ergo magnū gaudiū in illa ci
tate. Tūc poſtmodū ſeqt epl'a hodi
erna (Saul9 adhuc ſpirās). Ly. i. ex
vehemēti ſpū ignē pſecutōnis in ſe et
in alijs accēdens cōtra ecciam (mina
ru;) in verb iniurioſis (et cedis). i. in
verberib9 et flagellis. (in diſcipulos
dni). i. ꝯtra credentes in xp̄m q tūc di
cebāt diſcipuli. qz nōdu; noiabātur
xp̄iani (Acceſſit ad pncipē ſacerdotū)
Ly. nō vocat9 ſz ſe ingerēs. volūtate
nocēdi inflāmat9 (et petijt ab eo epi
ſtolas) ut ex e9 auctē magl' poſſz fideli
b9 nocē (in damaſcū ad ſynagogas)
Li. ut ibi pſeqret credētes ſic fecerāt ī
ihrlm (ut ſi qs īueniſſz h9 vite viros
ac mulieres vinctos pducēt ī ihrlm
Et cu; iter facēt ꝯtigit ut approping
ret damaſco et ſbito circūfulſit eū lux
de celo) Li. ſic ſolet fieri ī coruſcatōe
et fulgure (et cadēs in trā) p ſtupoē et
admiratōe (audiuit voce;). ſ. auditu
corpis et mētē (dicētē ſibi. Saule ſau
le) Hec duplicatō fit ad magis mo
uēdū ei9 attētō; (qd me pſeqris). ſ. ī
mēbrī meis. q pſeqbat ſaul9 et ñ xp̄m
in ppa pſona qz iā ſedebat ad patris
dextrā glorioſus (Qui dixit. Quis es
dñe? et ille. Ego ſū Ihs quē tu pſeq
ris. Durū ē tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare). i. potētiori te incōpabilr reſiſtere
(Et tremēs ac ſtupēs) Li. de cognita
xp̄i ptāte. que; aū nō credebat ī celo.

regnas. ꝗ magis ut falſū ꝓplxtā cum
dānatis eē (dixit. Dn̄e qd̓ me vis fa-
cere) q. d. ex nūc pat⁹ ſū tibi in oīb⁹
obedire (⁊ dn̄s ad eū. Surge ⁊ ingre-
dere ciuitatē. ⁊ ibi dicet᷑ tibi qd̓ te opor-
teat facē) in h̓ oñt xp̄s ꝙ vult ꝙ vn⁹
hō informet᷑ ab alio (Viri āt illi q̄ co-
mitabāt᷑ cū eo ſtabāt ſtupefacti. au-
dientes q̄dē vocē) ſ. pauli nō aūt xp̄i.
qꝛ audiebāt paulū dicētē q̄s es dn̄e
Qd̓ me vis facē (neminē āt videntes)
qꝛ nō videbāt aliquā pſonā ad quā
dirigeret ſmonē. iō ſtabant ſtupefa-
cti (Surrex⁊t āt Saul⁹ de terra. apertiſq̄
ocul᷑ nihil videbat Ad man⁹ āt trahē-
tes illū introduxerūt damaſcū Et erat
ibi trib⁹ dieb⁹ nō vidēs) Li. ſ. viſu cor-
pali. videbat āt viſu mētali qꝛ ſcd̓m
doctores cōit᷑ in illo triduo fuit raptus
vſq̄ ad tciū celū (⁊ nō manducauit
neq̄ bibit) Ly. ſuſtētat⁹ illa viſione
ſic᷑ et moyſes q̄draginta dieb⁹ in mō-
te ſinay (Erat āt q̄dā diſcipul⁹ dama-
ſci noie Ananias) Ly. q̄ de iudaiſmo
ad fidē xp̄i ꝯūſus fu⁊t vita ⁊ ſcia famo-
ſus (Et dixit ad illū in viſu domi-
n⁹ Anania. At ille ait. Ecce ego dn̄e
Et dn̄s ad illū. Surge ⁊ vade in vicū
q̄ vocat᷑ rect⁹: ⁊ q̄re i domo iude) Ly.
Hoſpes em̄ Pauli Iudas vocabatur
(ſaulū noie tharſēſē) i. de tharſo ori-
undū (Ecce eī orat) Eſt eī oratio ele-
uatō mētis in deū. ut inq̄t Hugo in
de orōe. Fuerat āt vſq̄ ad terciū celū
rapt⁹. ⁊ ex illo raptu egreſſus grās
deo agebat (Et vidit) in reuelatōe do-
mini (virū Ananiā noie) Ita ꝙ reue-
latō fu⁊t ſibi facta. nō ſolū de pſona. ꝗ
etiā de ꝓprio noie (introeūtē ⁊ īponētē
ſibi man⁹ ut viſū recipiat). Ly. Hec
āt īpoſitō erāt ad curatōꝫ corpalē. ſic᷑
de btō laurentio legi² ꝙ ponebat ma-
n⁹ ſup cecorū oclos ⁊ illuīabāt᷑ (Reſpō-
dit āt ananias) Li. ſe excuſādo. eo ꝙ
ſaul⁹ erāt famoſus i pſecutōe credētiū
in xp̄ꝫ (Dn̄e audiui a mult᷑ de viro h̓
q̄nta mala ſcis tuis fecerit in Ihrlm
Et hic hꝫ ptātē a pricipib⁹ ſacerdotū al-
ligandi oēs q̄ inuocāt no̅ tuū Dixit

āt ad eū dn̄s. vade q̄m vas electōis
eſt m̄) i. ſpālr̄ vas lectū grē ⁊ ſcie cō-
tētiuū (ut portet no̅ meū) ſ. opere ⁊
pdicatōe (corā gētibꝫ ⁊ regibꝫ ⁊ filijs
iſrl᷑. Ego eī oñdā illi) ſupple p effectū
(q̄nta oporteat eū pati p noie meo).
qꝛ p multas tribulatōes oportꝫ nos
intraē regnū celoꝝ (Et abijt Anani-
as) ad exeq̄ndū dn̄i mādatū) ⁊ intro-
iuit in domū ⁊ imponēs ei man⁹ dixit
Saule frat᷑. dn̄s miſit me Ihs. q̄ ap-
paru⁊t tibi in via q̄ veniebas. ut videas
⁊ ipleaīs ſpūſcō ⁊ ꝯfeſtim ceciderūt
ab ocul᷑ e⁹ tāq̄ ſquame) Li. i. macule
albe ⁊ dure ſic᷑ ſunt ſquame piſciū q̄
cauſate fuerāt i eo a lumie exceſſiuo
ip̄ꝫ excecāte (⁊ viſū recep⁊t. Et ſurgēs
baptizat⁹ ē) ſupple i monte xp̄i (⁊ cū
accepiſſet cibū ꝯfortat⁹ ē) duplici cō-
fortatōe. ſ. ſpū ⁊ corpe (Fuit āt cū di-
ſcipul᷑ q̄ erāt damaſci p dies aliq̄t Et
ꝯtinuo ingreſſus ſinagogā pdicabat
Ihm. q̄m hic ē fili⁹ dei) ſtatī p⁹ bap-
tiſmū. Ex illo pꝫ ꝙ doctrinā euāgeli-
cā nō habuit ab hoie ꝗ a deo (Stupe-
bant aūt oēs q̄ eū audiebāt) de tāta
ſubita mutatōe p quā atrociſſimus
fidei pſecutor fact⁹ fuerat cōſtantiſſi-
m⁹ eius predicator (⁊ dicebāt. Nō-
ne hic eſt qui expugnabat i Ihrlm
eos qui inuocabant nomen iſtud. ⁊
huc ad hoc venit ut vinctos illos du-
ceret ad principes ſacerdotū Saulus
aūt multomagis conualeſcebat) ſ.
ꝓcedens ſp̄ de bono in melius (⁊ con-
fundebat iudeos q̄ habitabāt dama-
ſci affirmās q̄m hic eſt xp̄s). Ly. ꝙ
Ihs nazaren⁹ ē vere criſt⁹ in lege ⁊ p-
phetis pmiſſus q̄d declarabat p ſcri-
pturas veteris teſtamēti quas pri-
mo didicerat a Gamaliele ⁊ poſtea mlt̄
to pfecti⁹ a deo illuſtrante.

Euangelium.

In illo tpe. Dixit ſimō petr⁹ ad Ihm
Ecce nos reliquim⁹ oīa et ſecuti ſu-
m⁹ te q̄d ergo erit nobis? Ihesus āt
dixit illis. Amen dico vobis ꝙ vos q̄
ſecuti eſtis me in regeneratione cum
ſederit fili⁹ hominis in ſede maieſtat᷑

fue: ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecī
iudicātes duodecī trib9 iſrł. Et ois q̄
reliq̄rit domū vł frēs ā ſorores ā prē;
aut mrē; ā vxore; aut filios ā agros
ꝓpt nomē meū cētuplū accipiet ⁊ vi⸗
tā eternā poſſidebit.

¶Poſtilla

Ecce nos ⁊c̄. Math. xix. Hiſtoia
h9 euāgelij fcā ē āno xp̄i. xxxiij.
v. kł. octobꝛ. dnīca. luna. xiij. indi⸗
ctōe. v. Añ initiū h9 euāgelij ſcribit
Math. in eo. ca. q̄ xp̄s dix discipulꝭ
ſuis. Amē dico vob̄ q2 diues difficile
intrabit in regnū celoꝝ. Et iteꝝ dico
vobis facili9 ē camelū p foramē ac9
trāſire q̄ꝫ diuitē intrare regnū celoꝝ.
Auditis āt hijs diſcipuli mirabantꝛ
valde dicētes. Qis ergo poterit ſalu9 eē.
Aſpiciēs āt ihs dix illis. Apd̄ hoies
hoc impoſſibile ē. apd̄ deū āt oia poſ
ſibilia ſunt. Tūc rñdēs petr9 dixit ei
(Ecce nos reliq̄mus oia) Gor. Qūo
āt reliq̄t oia cū valde pauca habuit.
Rñdet oia reliq̄t q̄ nihil ſibi retinuit
oia reliq̄t q̄ volūtatē habēdi dimiſit
q̄ eſt capax oim volitoꝝ. Nemo eni;
oīa habere pt̄. velle āt pt̄ (⁊ ſecuti
ſum9 te. q̄d ergo erit nobis) Li. in p̄
mio retributōis p tali volūtaria pau
ꝑtate. xp̄s rñdet (Amē dico vobis q̄
vos q̄ ſecuti eſtis me. in regeneratōe)
id eſt in iudicō tpe reſurrectōis mor
tuoꝝ (cū ſederit fili9 hois) Lyra. q2 ſi
cut in forma hois fuit iudicat9 cora;
pilato. ita in forma humana iudica
bit. ſicut dicit Actu. j. Hic Ihs q̄ aſ⸗
ſūptus eſt a vobis in celu; ſic veniet
ſcz ad iudiciu;. q2 ſicut in hūanitate
aſcēdit ita in hūanitate deſcendet ad
iudiciū (in ſede maieſtatis ſue) Ly.
in primo em̄ aduētu ſedit in ſede hu
militatis ſed in ſcdo aduētu ſedebt
in ſede maieſtatꝭ p manifeſtā potētiꝭ
am (ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecī
iudicātes duodecī trib9 iſrahel) Adū
tēdū hic ſcdm̄ Lyrā. q̄ iudicare ac
cipit tripliciter. Vno modo principa
liter ſic iudex q̄ pfert ſentētiā. ⁊ hoc
modo ſol9 xp̄s iudicabit. Alio modo
p ſedere in loco eminēti iuxta iudicē
ſicut aſſeſſores iudicꝭ. ⁊ h̄ modo apłi
⁊ alij pfecti cū xp̄o iudicabūt. Tercīo
modo large accipit ſcz p ſentētiā iu⸗
dicis approbare. et h̄ modo oēs electi
iudicabūt. q2 ſentētiā iudicis appro
babūt (Et oēs q̄ reliq̄rit domū) gor.
ſcz ꝓpriā (vel frēs. vel ſorores) q̄ntu;
ad propinq̄s nobis pares (ā patre;
aut matrē) q̄ntū ad ſupioēs (aut vx
orē) q̄ꝫtū ad collaterales (ā filios) q̄n
tū ad inferiores (aut agros) id ē ſb̄
ſtātiā (ꝓpter nomē meū) inuocādu;
p̄dicandū defendēdum. vñ Act. xxj.
dixit apłs paul9 Ego nō ſolū alliga
ri ſ; ⁊ mori ī ihrłm pat9 ſū ꝓpter noīe
dnī ihesu (cētuplū accipiet) Ly. q̄ tēꝑ
corꝑalia p xp̄o dimiſerit ſpūalia tēꝑ
recipiet hic ī pñti. q̄ ita excedūt bona
tpalia. ſicut cētenari9 numer9 vnita
tē (⁊ vitā etnā poſſidebit) .ſ. ī futuro

¶In feſto purificatōnis ſancte Ma
rie virginis. ¶Malachie. iij.

Hec dicit dñs. Ecce ego mitta;
angelū meū. ⁊ ꝑparabit via;
ante faciē meā Et ſtatī veniet
ad templū ſuū: dñator quē vos q̄ri⸗
tis: ⁊ angel9 teſtamēti. quē vos vul
tis. Ecce venit: dicit dñs exercitiū Et
q̄s poterit cogitare diem aduēt9 ei9
Et q̄s ſtabit ad vidēdū eum. Ipſe ei
q̄ſi ignis cōflans. ⁊ q̄ſi herba fullo⸗
nū Et ſedebit cōflans ⁊ emundās ar
gentū. ⁊ purgabit filios leui. Et co⸗
labit eos q̄ſi aurum ⁊ q̄ſi argentū. ⁊
erūt dño offerentes ſacrificia in iuſti
cia. Et placebit dño ſacrificiū iuda ⁊
ihrłm. ſicut dies ſeculi ſicut anni ā⸗
tiqui. dicit domin9 omnipotens.

¶Poſtilla.

Ecce ego mittam angelum. ⁊c̄.
In pñti epiſtola nūciat vterq̄
aduēt9 xp̄i .ſ. in carnē ⁊ ad iudiciū. ⁊
prio denūciat prim9 aduēt9 in carnē
cū dicitur (Hec dicit domin9 deus) .ſ.
pater (ecce ego mittam angelū me⸗
um) Ly. ⁊ Johannē baptiſtā q̄ ma⸗
gis duxit in terris vitam angelicam
q̄ꝫ humanā. q̄ enim hec ſcriptura in
telligat de Johanne baptiſta. hoc p3

Matħ. xj. vbi xp̄s dic̄ de Iohe. Hic
eſt de q̄ ſcriptū eſt (Ecce ego mitto ā
gelū meū. ⁊ p̄parabᵗ viam añ faciem
meā) i. añ ſiliū meū. q2 p̄dicaᵒ ⁊ ba
ptiſmꝰ iohīs fuerīt q̄dā p̄paratōs ad
baptiſmū ⁊ p̄dicatōe; xp̄i (Et ſtati;
veniet ad tēplū ſuū) i. Jhrl'm q2 ibi
xp̄s hodie fuit oblatꝰ a matre ⁊ rece
ptꝰ a ſimeone. Et poſtmodū ibi plu
ries p̄dicauit ⁊ ibidē multa miracla
fecit (quē vos q̄ritis) i. quē vos deſi
deratis (⁊ angelꝰ teſtamēti) i. xp̄s
q̄ fuit nunciꝰ noui teſtam̄ti (quē vos
vultis) videl; Jh̄s xp̄s deſideratꝰ a
ſanctis p̄ribꝰ ⁊ p̄phis. Sc̄dō denūciat
hic aduētꝰ xp̄i ad iudiciū cū dr̄ (Ec
ce venit dn̄s exercituū). Ly. i. veniet
certitudinalr ad iudiciū (⁊ q̄s pote
rit cogitare diē aduētꝰ eiꝰ) q. d. nul
lus. vn̄ Mat. xxiiij. de die illa ⁊ hora
nemo ſcit neq; angeli celoꝝ niſi ſolꝰ
pat (⁊ q̄s ſtabit) i. poterit ſtaē (ad
vidēdū eū) Ly. q2 ſicut primꝰ aduē
tus fuᵗ in hūilitate ⁊ mānſuetudie Jta
ſcd̄s erit in ptāte ⁊ terrore (Ipſe em̄
q̄ſi ignis ↄflans ⁊ q̄ſi herba fullonᵐ)
Iſta referūſ ad primū ⁊ ſcd̄m aduē
tū. cū em̄ dr̄ Ipſe em̄ q̄ſi ignis ↄflās
ad ſcd̄m aduētū ptinet. ⁊ q̄ſi herba
fullonū. ad p̄mū. Nā herba fullonū
q̄ vtūᶻ fullones ad purificādū veſtes
⁊ faciēdū eas nitidas: nitiꝰ ⁊ ſuaui
us lauat ſordes pānoꝝ Ignis āt cū
magna violētia purgat metallū Sic
in p̄io aduētu xp̄s cū m̄gna mānſue
tudine ⁊ q̄dā ſuauitate penitētie pur
gauit pc̄ōres. In ſcd̄o aduentu pur
gabit p igne (⁊ ſedebit) dn̄s. ſ. in iu
dicio (ↄflans ⁊ emūdans argētū) q̄ ⁊
ſicut argētū ↄflaſ in igne ut purgeſ
⁊ mundatū aūt in theſauros repoīᵗ
ſic fiet in die iudicij. nā in igne pur
gabūſ electi qui nōdū plene ſūt pur
gati in purgatorio q̄tinꝰ purgati tn̄
ſeant in theſauros dn̄i. ut ſint ibi q̄ſi
aurū ⁊ argentū (⁊ purgabᵗ filios le
ui) p leui hic intelligiſ ſacr̄dotal' dig
tas. purgādi ergo ſūt miniſtri ſacer
dotalis officij (⁊ colabit eos q̄ſi auꝝ
⁊ q̄ſi argentū) ad perfectā mūdiciā;
deducēdo (⁊ erūt offerētes dn̄o ſacrifi
cia in iuſticia) i. ſ. o p̄m (⁊ placebᵗ dn̄o
ſacrificiū) ſupple oblatū p (iudā ⁊ ihe
ruſalem) i. p omībꝰ actiuis q̄ intelli
gūſ p iudā. ⁊ ↄtemplatiuis q̄ intelli
gunſ p ihrl'm (ſicut dies ſeculi ⁊ ſicut
āni antiq̄) i. ſic̄ placuᵗ ſacrificiū Abel
Melchiſedech ⁊ Abraā ⁊ alioꝝ ſcōꝝ
patꝝ i ſecul' p̄terit ⁊ āniſ antiq̄s (di
cit dominꝰ oīpotēs)

Euangelium.

IN illo tempoē. Poſtq̄ꝫ impleti ſunt
dies purgationis Marie ſm̄ legem
Moyſi tulerūt Jheſum in Jheruſalē
ut ſiſterent eū domino ſicut ſcriptū
eſt in lege domini. Quia omne ma
ſculinū adaperiens vuluā ſcm̄ domi
no vocabitur Et ut darent hoſtiā ſm̄
q̄d dictū eſt in lege domini par tur
turū aut duos pullos columbarum
Et ecce homo erāt in Jhrl'm cui nomē
ſimeon Et homo iſte iuſtꝰ ⁊ timora
tꝰ expectās ↄſolatōe; Jſrl'. ⁊ ſpūſſan
ctꝰ erat in eo. Et rn̄ſum acceperat a
ſpūſcō nō viſurꝝ ſe mortē niſi priꝰ vi
dēt xp̄m dn̄i Et venit in ſpū in tēplū
Et cū inducerēt puerum ih̄m p̄ntes
eiꝰ ut facerēt ſm̄ ↄſuetudinē legis p
eo ⁊ ipē accēpᵗ eū in vlnas ſuas ⁊ bn̄
dixit deū ⁊ dixit Nūc dimittis ſuū tu
um dn̄e ſm̄ v̄bū tuū in pace. q2 vide
rūt ocl'i mei ſalutaē tuū. q̄d paſti añ
faciē oīm p̄ploꝝ Lumē ad reuelatōe;
gētiū ⁊ glāꝫ pleb̄ tue iſrl'.

Poſtilla.

POſtq̄ꝫ impleti ſūt dies pur. ⁊c̄.
Lu. ij. Hiſtoria huius euāgelij
facta eſt Anno xp̄i p̄mo. iiij. nonas
februarij. feria. v. Luna. xi. Indic
tōne. iiij. Ante initium illiꝰ euāgelij
ſcribᵗ ſanctus Lucas illud euangeli
um q̄d lectum eſt in die circūciſio
nis. Poſtq̄ꝫ cōſummati ſunt dies oc
to ut circūcideref puer vocatū eſt
nomē eius Jh̄s. q̄d vocatū eſt ab an
gelo priuſq̄ꝫ in vtero conciperetur. ⁊
ſtatim ſequiſ euangeliū hodiernū.
Poſtq̄ꝫ impleti ſt̄ dies purgatōis

Marie ſm legē moyſi) Notandum ſm Gor. ꝙ lex purificationis Leui. xij. cāt. ꝙ mulier que ſuſcepto ſemine peperiſſet maſculū immūda eſſet vij. diebus ſeparata a conſortio hominū a die. viij. circumcideret infantulus a poſt dictos dies ſeptem maneret mulier triginta tribus dieb9 ſequentib9 in purificatōne ſanguinis ſui. abſtinens nō a conſortio hominum ſed ab ingreſſu templi a ſic die quadrāgeſimo offerebatur infans in templo a munera pro eo. Si autē feminā peperiſſet immūda eſſet quatuordecī diebus a in octogeſimo die purificabatr ſine oblatione (tulerūt) inquam (Jheſū) quadrageſimo die a natiuitate (in Jheruſalem) .ſ. in tēplum (parentes ei9) .ſ. maria mater eius a Joſeph pater ei9 putatiu9 (ut ſiſterent eū) .i. offerrēt vel cōſecrarēt. ut dicit Glo. interli. (dño Quia ome maſculinū adaperiēs vuluā ſcūm domino vocabit) Ly. i. prio naſcēs cuiuſmodi erāt primogeniti (Et ut darent hoſtiā ſm qđ dictum eſt in lege dn̄i) .ſ. Leuitici. xij. ca. (par turturuz aut duos pullos colūbaꝝ) Gor. iſta erat oblatio paupum q̄ nō poterant habere agnū q̄ oblatio erat diuitū. Verūtamē ipā beata virgo p̄ciosiorē agnū .ſ. illū q̄ tollit pctā mūdi obtulit. Sciēdum circa hoc ſm Ly. ꝙ btā virgo nō tenebatr ad iſta q̄ dicta ſūt de purgatōe. qꝛ Leui. xij. ſcribitr Mulier ſi ſuſcepto ſemīe pepit maſculuz immūda erit ſeptē dieb9 ꝛc̄. Et ideo lex illa ligabat tm̄ mulieres de virili ſemīe ↄcipiētes. qđ nō habuit locū ī virgine Maria. verūtamē ſicē ↄſtiti9 circūcidi voluit a legalia ſuare ex ſua hūilitate ↄ̄ſuis nō tenereť. ſic btā virgo q̄ fuit humilima volu͛t obſeruare (Et ecce homo erat in Jheruſalem) q̄ eſt ciuitas ſcā (cui9 nomē Symeon) Ly. ex hoc patet ei9 fama qꝛ inter ſacerdotes erat famoſus a noiatus (iuſtus) recte ſe habendo ad p̄ximuz (a timorat9) q̄ ad deū (expectans conſolatōem Iſrl̄) Gor. in deſiderio boni p̄miſſi (a ſpūſſanct9 erat in eo) Lyra. quātū ad gratie plenitudinē. qꝛ habuit ſpeciales illuīatōes a conſolatōes dīnas (Et rn̄ſum accep͛ a ſpiritu ſcō) Lyra. in oratōib9 ſuis deuotis ad deū (nō viſurū ſe mortē) Gor. id eſt nō ſe experituruz mortē carnis (niſi videret pri9 xp̄m dn̄i) id eſt veꝝ meſſiā in lege p̄miſſū (Et venit ī ſpiritu in tēplū) Ly. i. per reuelatōez ſpiritus ſancti ut videret xp̄m ſicut ei erāt p̄miſſū (Et cū inducerent pueꝝ Jheſum pntes eius) Lyr. ad faciendū q̄ predicta ſūt ſm legē. a ipſe (accepit euz in vlnas ſuas) Ly. cum maximo cordis gaudio (a benedixit deū) gratias agendo p tanto bñficio (et dixit Nūc dimittis ſeruū tuum dñe ſcd̄m verbū tuū in pace) Ly. id eſt de cetero dimittes me de hac vita trāſire in cordis quiete. (qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū) Gor. id eſt xp̄m ſaluatorē. Ly. letanter eñ deſcēdere volebat ad limbū patꝝ ex quo ſciebat ſaluatorē natum (qđ paraſti ante faciē oim p̄plorum) Ly. id eſt corā omnib9 p̄plis quib9 miſteriū incarnatōnis a redemptionis predicatū eſt p apłos ſm quod dr̄ pš. xviij. In omnē terrā exiuit ſon9 eoꝝ a in fines orbis terre ꝛc̄. (lumē ad reuelatōnem gētium) Ly. que p̄us erroꝝ tenebris tenebantr (a glam plebis tue Iſrl̄) Magna eſt ei glā iudeis ad xp̄i fidē ↄūſis ꝙ xp̄s ſm carnē nat9 ē de ipſis.

¶ In feſto cathedre ſācti Petri apoſtoli.

(j. Petri. j.

Petr9 apłs Jhu xp̄i electis aduenis. diſperſionis. ponthi. galathie. capadotie. aſie. et bithinie. ſm p̄ſcientiā dei p̄ris in ſāctificatōez ſpūs. in obediētiā a aſpſionē ſanguinis Jheſu xp̄i: grā vobis a pax multiplicetr. Bñdictus de9 a p̄r dn̄i nr̄i Jhu xp̄i. q̄ ſm miām ſuā magnam regenerauit nos in ſpem viuā. p reſurrectōem Jhu criſti ex mortuis. in hereditatē incorruptibilē a icōtaminatā

a immarceſſibilē: ꝯſeruatā in celis·
in vobis q̄ in virtute dei cuſtodimini p
fidē in ſalutē patā reuelari i tpe no
uiſſiō In q̄ exultabitꝭ: modicū nūc ſi
oportꝫ ꝯtriſtari: in varijs tēptatōib9·
ut ꝓbatio veſtre fidei multo p̄cioſior
ſit auro qd̄ p ignem ꝓbatur· inueni
atur in laudē a gloriā a honorē: in re
uelatōne Jheſu xp̄i dn̄i noſtri·

Poſtilla·

Petrus apoſtolus Jheſu xp̄i ⁊c̄·
Notandū ꝙ Simō petr9 filiꝰ io
hānis ꝓuinde galilee vico bethſai
da· frat̄ andree apl̄i· diſcipul9 ſalua
toris· ſcribit hanc eplām ꝓſelitis ⁊
hijs q̄ p̄io de gentilitate ad iudaiſ
mū a poſtmodū de iudaiſmo ad xp̄ꝫ
ꝯuerſi erāt q̄ pro fide xp̄i patiebant̄
a diſpſi erāt p9 lapidatōem ſācti ſte
phani· ill̄ ſcrib̄t a Rō tpe claudij ceſ
ſaris vn̄ hic dr̄ (Petr9) Ly· p̄ᵒ eni vo
cat9 fuit ſimō· ſꝫ poſtea a xp̄ō noīat9
eſt petr9 a petra q̄ eſt xp̄s ꝓpter fidei
firmitatē (apl̄us Jh̄u xp̄i) ⁊ miſſus
a Jh̄u Gor· ecce nomē officij· nobile
officiū eſt eſſe nunciū ſiue legatū x̄·
(electis) ſ· a dō ad fidē catholicā (ad
uenis) ſ· q̄ de gētilitate venerant ad
iudaiſmū a de iudaiſmo ad fidē xp̄i
(diſperſionis) ⁊ q̄ ſūt de diſperſione
a extra terrā iudea illis videt̄ btūs
petr9 ſpecialr̄ ſcribere· Qd̄ pꝫ ex hoc
qd̄ ſb̄dit̄ (ponthi) Gor· ꝓuincia gre
cie eſt iuxta mare (galatie) alia ꝓui
cia eſt a q̄ galate dicti ſūt (aſie) mi
noris· ſ· in q̄ p̄dicauit Joh̄es euāge
liſta Aſia ēm maior eſt media pars
orbis (et bithinie) alia ꝓuīcia a oēs
iſte ꝓuincie ſūt grecoꝝ· in hijs ꝓuin
cijs diſperſi erāt· (ſcḋm p̄ſciam dei
p̄ris) Ly· a accipit̄ hic p̄ſciētia p̄ p̄de
ſtinatōne (in ſanctificatōnē ſpūs)·
Ly· talis eni ſanctificatio appropiat̄
ſpūiſcō (in obediētiā) ⁊ p obediētiaꝫ
(a aſpſionē ſanguinis Jh̄u xp̄i) qui
fuit obediēs vſqꝫ ad mortē· mortē āt
crucis· philipp̄ ij· Ab hac āt paſſio
ne h̄nt efficaciā ſacramenta noue le
gis q̄ ſūt inſtrumēta noſtre ſanctifi
catōis (gratia vobis) i p̄ſn̄ti (a pax)
in futuro (multiplicet̄) qꝛ tunc quie
tabiꝛ tot9 hōis appetitus (Bn̄dictus
deus) Ly· quātū ad totā trinitatem
(a pater) quātū ad patris pſonam
(dn̄i noſtri Jheſu xp̄i· q̄ ſc̄m magnā
miſericordiā ſuaꝫ) Ly· a nō ſc̄m meri
ta noſtra (regenerauit nos) ſ· in ſa
cramēto baptiſmi p qd̄ efficimur fi
lij dei adoptiui (in ſpeꝫ viuam) ⁊ ētā
(p reſurrectōem Jheſu xp̄i ex mortu
is) p quā habem9 certitudinē future
glorificatōis· qꝛ cū eſſet homo paſſi
bilis ſicut a nos: ad vitā immortalem
reſurrexit Et qꝛ filij adoptiui h̄nt ius
in hereditatis ꝑticipatōne: Jdō ſub
dit̄ (in hereditatē) Gor· in futuro ha
bendā (incorruptibilē) Ly· Nam he
reditas celeſtis nunꝙ̄ deficit (a incō
taminatā) qꝛ nihil immūdū recipit
(a immarceſſibilē) nam ſuū decorē
nūꝙ̄ minorauit (cōſeruatā in celis)
Beda· nō in p̄ſn̄ti dandā ſed tēpe p̄fi
nito reddendā (i vobis) ⁊ p id quod
in vobis eſt· p grām a liberꝝ arbitriū
a p bona merita veſtra (q̄ in virtute
dei cuſtodimini) nō veſtra· vnde pſ̄·
cxxvi· Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitateꝫ
(p fidem) que facit homies fortes ad
pſeuerandū (in ſalutē) Ly· ꝯſeq̄ndā
(patam reuelari) a oſ̄ndi a dari que
modo latet (in tēpe nouiſſimo) Ly· ⁊
in finali iudicio· Nam electi appare
būt glorioſi in anima a in corpore (In
q̄) ſ· tpe nouiſſiō (exultabitis) ſ· eter
nalr̄ (modicū nūc ſi oꝫ ꝯtriſtari) ſi· tē
palr̄ (i varijs tēptatōibꝫ) Gor· tā in
terioribꝫ q̄ ad ipaꝝ multiplicitatē vn̄
pſ̄· xxxiij Multe t̄bulatōes iuſtoꝝ· a
Act· xiiij· p multas t̄bulatōes oꝫ nos
intrare i regnū celoꝝ: ꝙ̄ exterioribus ut i
reb9 poſſeſſis a in amicis vl̄ etiā i corpi
b9 ꝓpis (ut ꝓbaᵒ fidei vr̄e multo p̄cio
ſior ſit auro qd̄ p ignē ꝓbaꝛ) Gor· ſicē
auꝝ i fornace piectū īn nō deterioraꝛ ſꝫ pu
ri9 a meli9 efficiꝛ ſic ⁊c̄ (inueniaꝛ) gor·
⁊ cedat (i laudē) hoīꝫ (a glāꝫ) āglorꝫ
(a honorē dei In reuelaᵒᵉ iħu x̄ dn̄i nr̄i)
⁊ tpe iudicij in q̄ xp̄s manifeſtabit

glam electoꝝ. ¶Euãgeliũ
In illo tpe. Venit Ihs in ptes cesa-
ree philippi. Hoc euãgeliũ cũ postil
la q̄re ꝟ in festo aploꝝ Petri ⁊ pauli
¶In festo sci Mathie apli Act. j.
In diebꝰ illis. Exurgẽs petrꝰ ĩ medio
fratꝝ dixᵗ Erat ãt turba hoĩꝫ sil̃ fere
cẽtũuigiti. Viri frẽs. oꝫ ĩpleri scp̃turã
quã p̄dixᵗ spũssc̃us p os d̃d de iuda.
q̄ fuᵗ dux eoꝝ q̄ ↄp̄hẽderũt Ihꝫ. q̄ cõnu
meratꝰ eãt ĩ nob̃. ⁊ sortitꝰ ẽ sorteꝫ mi
sterij hꝰ Et h̃ q̄dẽ possedᵗ agꝝ de mer
cede iniq̄tat̃. et suspẽsus crepuit me
diꝰ. ⁊ diffusa st̃ oĩa viscẽa eꝰ Et notũ
factũ est oĩbꝰ hitantibꝰ ibrl̃m: ita ut
appellar̃ ager ille lingua eoꝝ achel
demach. h̃ ẽ ager sãguis. Scp̃tũ ẽ eñ
in li. psal. Fiat ↄmoraᵒ eoꝝ dẽsta. ⁊ ñ
sit q̄ inhabitet in ea. Et epatũ eiꝰ ac
cipiat alt̃. Oportꝫ ḡ ex hijs viris q̄ no
biscũ sũt ↄgregati: in oĩ tpe q̄ intrãuit
et exiuit int̃ nos dñs Ihs incipiẽs a
baptismate iohis vsq̄ꝫ in diẽ q̄ assũ-
ptꝰ ẽ a nob̃ testẽ resurrectõis eꝰ nobi
scũ fieri vnũ ex istis. Et statuerũt duos:
Ioseph q̄ võᵗ barsabas q̄ ↄg̃miatꝰ ẽ
iustꝰ ⁊ mathiã Et orãtes dixerũt Tu
dñe. q̄ corda nosti oĩm: ostẽde quẽ ele
geris ex hijs duobus vnũ accipe locũ
misterij hꝰ et aplatꝰ. de q̄ p̄uaricatꝰ ẽ
iudas: ut abiret in locũ suũ Et dederũt
sortes eis. ⁊ cecidᵗ sors sup mathiã ⁊
ãnũeratꝰ ẽ cũ vndecĩ aplis ¶Postil-
Exurgẽs. Añ initiũ hꝰ epl̃e scri-
bit scũs lu. i co. c. ꝙ postq̄ xp̄s
in die ascẽsionis videntibꝰ discipulis
eleuatꝰ ẽ in celũ. Tũc oẽs simul reuẽ-
si sũt ibrl̃mã a mõte q̄ võr̃ oliueti q̄
est iux̃ ibrl̃mã. sabbi hñs iter. Ly.
i. mille passus. q̄a nõ licet iudeis in
sabbo vltra tale spaciũ ambulare Et
cũ introissent in cenaculũ ascẽderant
vbi manebat Petrꝰ ⁊ iohẽs Iacobꝰ
et ãdreas philippꝰ et thõs bartholo
meꝰ et mathꝰ. iacobꝰ alphei. s. filiꝰ h̃
d̃r ad d̃iam alteriꝰ iacobi q̄ fuᵗ filius
zebedei. ⁊ simõ zelotes q̄ d̃r ad d̃iaꝫ
simonis petri. ⁊ iudas iacobi. h̃ d̃iaᵗ
ad d̃iam iude ꝓditor̃ Hij oẽs erãt ꝑ
seuerãtes vnanimit̃ in orõe cũ mulie-
ribꝫ. Li. deuot̃. q̄ secute fuerãt Ihesũ
a galilea. et maria mr̃e ihesu ⁊ frĩbus
eꝰ. i. alijs de cog̃tõe Ihesu: quoꝝ plu
res erãt ibi c̃t̃. Tũc statĩ sequit̃ pñs
epl̃a (In diebꝰ illis) Ly. i. in tpe me
dio inter ascensionẽ ⁊ pẽtecostes (Ex
urgens petrꝰ) tãq̄ꝫ pricipal̃ (ĩ medio
fratꝝ dixit. Erat ãt turba hoĩm siml̃
fere cẽtũuiginti. Viri frẽs oꝫ impleri
scripturã: quã p̄dixit spũssc̃us p os
d̃d) cuiꝰ vbũ nõ p̄t eẽ falsũ (de iuda q̄
fuit dux eoꝝ q̄ ↄp̄hẽderũt ihesũ q̄ cõ
nũeratus erat in nobis) Ly. i. vnꝰ de
duodecĩ aplis (⁊ sortitꝰ ẽ sortẽ miste
rij hꝰ) Ly. i. dignitatẽ aplicam quã
habuit p xp̄i electõem. Sic d̃r Ioh.
vj. Nõne duodecĩ vos elegi ⁊ vnꝰ ex
vob̃ diabolꝰ est. Sors eñ aliq̄ñ accipi
tur p pte ⁊ sic accipit̃ hic. q̄ꝛ in ptem
aploꝝ võtꝰ est (Et hic quidẽ possedᵗ
agꝝ de mercede iniq̄tat̃) Li. i. possidẽ
fecẽ ab alijs. q̄ꝛ. xxx. denarios q̄bꝰ iu͞q̄
xp̄m vendiderat in tẽpluꝫ piecit. ex q̄
bus pricipes sacerdotũ emerũt agrũ
p sepultura pegrinoꝝ. ut h̃r. Mat.
xxvij. Et eẽ aliq̄ volũt ꝙ iudas fuit
ibi sepultus. ⁊ sic possedit agrũ illũ
(Et suspẽsus crepuit mediꝰ: et diffu
sa st̃ oĩa viscẽa eꝰ) Ly. ut pena rñde-
ret culpe. Iustũ eñ erat ut viscera q̄
tantã ꝓditõꝫ ↄceperãt: enormiter de
ventre caderẽt (⁊ notũ factum est) s.
enorme factũ iude (oĩbꝰ hitãtibꝰ ihe-
rusalẽ ita ut appellaret̃ ager ille.) s.
emptus de precio sanguinis xp̄i (lĩgua
eoꝝ) i. pricipũ sacerdotuꝫ q̄ emerant
agꝝ illũ (acheldemach. h̃ ẽ ager san
guinis. Scriptũ est eñ in libro psal-
moꝝ. Fiat ↄmoratio) i. hitatio (eoꝝ
deserta ⁊ nõ sit q̄ habitet in ea) Hoc
scribitur in ps̃. lxviij In quo p̄dixit
d̃d penã sacerdotũ xp̄i mortẽ pcurãtiũ
In pena eĩ mortĩ xp̄i templũ ⁊ cĩtas
ihrl̃m fuerũt ↄbusta p romanos. et sac-
dotes ptim interfecti ⁊ ptim captiuati
(Et epatũ eꝰ accipiat alter) Hoc hr̃
ps̃. cviij. In quo d̃d p̄dixit penã iu-
de ꝓditoris q̄ xp̄m vendidit pricipibꝰ

ſacerdotiū. Iſto enī iuda p ſuſpenſio
nem mortuo Mathias ſucceſſit ei in
apl'atum Apoſtolatus vo epatus dr
vnde iā epi ſucceſſores ſunt apl'orū
ut dr in decretis .xxi. diſt. c. In nouo
teſtamēto. Et h' eſt qd dr h' Et epatū
ei9 accipiat alter .ſ. ſāctus Mathias
(Oportz ḡ) ad reintegrādū nūerum
apl'icū (ex hijs viris q nobiſcū ſūt cō
gregati in oī tpe q̄ exiuit a intrauit
int' nos dns ihs) Ly .ſ. q p expiētiā
cognouerūt ɔuſatōez ihu xpi a e9 opera
(incipiēs a baptiſmate Iohis vſq; ī
diē q aſſūpt9 ē a nobis) Ly. Nō enī
legit' ihs docuiſſe publice a miracl'a
feciſſe: ni poſtq̄ baptiſat9 fu't a Iohe.
(teſtem reſurrectōis ei9 nobiſcū fieri
vnū ex iſtis a ſtatuerūt duos) Ly. tā
q̄ magis nōbiles (Ioſeph q vocat'
barſabas q cognīat9 eſt iuſt9 a ma
thiā) Ly. lz ei illos duos elegiſſēt ut
nōbilioēs alijs tñ ignorabāt q̄s eoꝝ
eēt dignior ad apl'atū ꝓpterea ſup h'
īploāuerūt dīuū iudiciū (a) ḡ (orātes
dixerūt. Tu dñe. q corda noſti oīm oñ
de quē elegeris ex hijs duob; vnū acci
pe locū miſterij h9 a apl'at9 de q pre
uaricat9 ē iudas ut abiret ī locū ſuū
Et dederūt ſortes) Beda ſup act9 aplo
rum Mathias an̄ pēthecoſtē ordinā
d9 ſorte q̄rit' q2 nōdū erāt pleītudo ſpi
ritusſcī in ecc'ia dei effuſa. Septē āt di
acōi poſtea n̄ ſorte ſ; electiōe diſcipu
loꝝ ordiati ſūt. ꝓpt' hoc ꝓhibet' dōna
bilr talis electō. ex de ſortilegijs ca.
vl. Nō tñ peccauerūt apl'i eligēdo ma
thiā p ſortē q2 nō erāt ꝓhibitū Et q2
hoc fecerūt familiari ɔſilio ſpūſcī qd n̄
eſt trahēdū ad ɔñtiā (a cecid't ſors ſu
p mathiā) Ly. Iſte Ioſeph fu't cog
nat9 xpi. a tñ ſibi ꝓpoſu't mathiā. per
hoc oñdēs q2 ad officia ecc'aſtica nō
ſūt hoīes ex ɔſāguinitate ꝓmouendi

¶ Euangelium.

In illo tpe reſpōdēs Ihs dix't Cōfitebor
tibi pr dñe celi et t're q2 abſcōdiſti h'
a ſapiētib; a prudētib; a reuelaſti ea
puul'. Ita pr. qm̄ ſic fu't placitū ante
te. Oia mī tradita ſunt a pr̄e meo Et
nemo nou't filiū niſi pr neq; pr̄ez q̄s
nouit niſi fili9. a cui voluerit fili9 re
uelare. Venite ad me oēs q laborat'
a onerati eſtis a ego reficiā vos. Tol
lite iugū meū ſup vos a diſcite a me
q2 mitis ſū a humilis corde. a inue
nietis requiem animab9 veſtris Iugū
enī meū ſuaue eſt. a on9 meū leue.

Poſtilla.

Confitebor tibi pat' dñe celi. &c.
Math. xi. Hiſtoria h9 euāgelij
facta eſt āno xpi. xxxi. p9 decēbris.
luna. x. indictōe. iiij. An̄ initiū h9 eu
angelij ſcrib't Math. in codē ca. q2 cū
ſt9 dixit phariſeis a iudeis Venit enī
Iohes neq; mādu cās neq; bibēs. et
dicūt demoniū h;. Veīt fili9 hoīs mā
ducās a bibēs. et dicūt Ecce hō vorax
a potator vini. publicanoꝝ a pctōrū
amic9 Tūc p9 hec v'ba ſeq̄t' euāgeliū
hodiernū (Cōfitebor tibi pat') Ly. i.
ad glām tuā declaro (q2 abſcondiſti
hec) Ly. i. miſteria fidei (a ſapiētib; a
prudētib;) .ſ. ſcribis a phariſeis ī ſua
ſapiētia hūana ɔfidētib;. a iſti ſūt ſa
piētes in ocul' ſuis tm̄ ſ; n̄ ſimpl'r (et
reuelaſti ea puul') Ly. i. hūilib; Et ſic
p; q2 cā a pte credētium fu't eoꝝ hūili
tas q̄ ad verā ſapiam diſponit. ut dr
puer. xi. Vbi hūilitas ibi ſapia. Ex
pte āt nō credētiū fu't eoꝝ ſupbia q̄ ē
intellect9 excecatīa (Ita pr qm̄ ſic fu
it placitū ante te) gl'o. qd abſcōdiſti
ab ill': reuelaſti iſtis (Oia mī tradita
ſūt a pr̄e meo) gl'o. i. dñiū ſup oia (Et
nemo nouit filiū ni pr) Glo. eēntialr
plene a pfecte. h' dico ꝓpt' hoīes q ɔḡ
ſcūt p fidē (neq; pr̄ez q̄s nou't ni fili9)
Ly. Ipſe eſt mediator dei a hoīm. ideo
noticia dīnoꝝ ad nos deriuat' p ipm
a ideo ſbdit' (a cui voluerit fili9 reuelare)
Ly. Et q2 dei fili9 ē mediator dei a ho
minū ideo ſecure poſſumus accedere ad
ipſū. vñ dicit (Venite ad me omnes
q laboratis a onerati eſtis. a ego re
ficiā vos) Li. in pñti p grām in fu
turo p glām (Tollite iugū meū ſup
vos) Li. i. legē euāgelicā (a diſcite a
me. q2 mitis ſū) Ly. nullū ledēdo (et

humilis corde) neminē ↄ̄temnendo (et
inuenietis requiem aīab⁹ v̄ris) .i. in p̄
ſentia in futuro. vñ Aug. in li. ↄfeſſ.
Inquetum eſt cor meū donec requieſcat
in te. Que quidē qes hic inchoat̄ ꝫ in
p̄ria pficiet̄. ut; Apoca. xiiij. Amodo
iā dicit ſpūs ut requieſcāt a laborib;
ſuis (Iugū enī meū ſuaue eſt et on⁹
meū leue) qꝛ ſm qḋ dicit Iob. v. Mā
data ei⁹ grauia nō ſūt. qḋ exponens
Aug⁹. dicit .i. amāti. vñ Raba. Dicit
iugo xp̄i ſuaui⁹. qd onere leui⁹ .i. ab
ſtinere a malo. bonū velle. oēs amat
eterna ſequi. p̄ſētib⁹ non capi. nolle
alijs facere qḋ non vis pati.

¶ In feſto annūciatōnis Marie vir
ginis. Yſaie. xj.

Hec dicit dñs. Egredietur v̄ga de
radice ieſſe et flos de radice e⁹
aſcēdet Et requieſcet ſup eū ſpi
rit⁹ dn̄i. ſpūs ſapie et intellc̄s. ſpūs
ↄſilij et fortitudīs. ſpūs ſcīe et pietat̄.
et replebit eū ſpūs timoris dn̄i. Nō ſm
viſiōe; ocloꝝ iudicabit. neq; ſm audi
tū auriū arguet Sed iudicabit ī iuſticia
paupes. et arguet ī eq̄tate p manſue
tis t̄re Et pcutiet t̄rā v̄ga oris ſui. et
ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet ipiū Et erit
iuſticia cingulū lūboꝝ e⁹. et fides cin
ctoriū renū ei⁹ ¶ Poſtilla

Egredietur v̄ga. Sciēdū q̄ iſta ꝓphe
tia expoīt ad lr̄am de xp̄o a docto
rib; catholicis. Iudei tñ adhuc expe
ctāt futurū. qḋ nos xp̄iani dicim⁹ eē
impletū in xp̄o Ihu Et ſcḋm hoc dr̄
hic. (Hec dicit dñs. Egredietur virga
de radice ieſſe) Lyra. i. virgo Maria
q̄ dicit virga gracilis pauptate et hu
militate. flexibilis pietate (et flos de
radice e⁹ aſcēdet) .i. xp̄us q̄ dicit flos
ratione puritatis. quoniā nullu; pec
catū actuale ſeu originale habuit in
eo locū. prima Petri. ij. q̄ peccatū nō
fecit nec inuent⁹ eſt dol⁹ in ore e⁹. Et
q̄ ptulit fructu; noſtre ſalutis. Et dr̄
aſcendiſſe de radice ieſſe. qꝛ pat Da
uid vocat⁹ fuit yſay et ieſſe. xp̄s autē
deſcēdit de dauid (et requieſcet ſup eū
ſpūs dn̄i) Ly. qꝛ in baptiſmo ei⁹ ap
paruit ſpūſſanctus in ſpecie columbe ſup eū
Math. iij. ad deſignandū plenitudi
nē omis gratie in eo (ſpūs ſapiētie)
Ly. i. dator ſapiētie vel ſpūs q̄ eſt ſa
pientia (et intellect⁹. ſpūs ↄſilij et for
titudinis. ſpūs ſciētie et pietat̄. et re
pleuit eū ſpūs timoris dn̄i) Li. Iſta
omia dona pfectiſſime fuerunt in aīa
xp̄i. q̄ fuit pfectiſſima in omib⁹ donis
et carismatib⁹ ſpūſſcī. (Nō ſecūdum
viſionē ocloꝝ) .i. corpalium (iudica
bit) qꝛ xp̄s per ſciētia; ſuā cognoſcit
omia q̄ ſūt. fuerūt vel erūt q̄ntūcūq;
ſint occulta. qꝛ homo videt ea que pa
tēt. de⁹ aūt intuet̄ cor (neq; ſm auditū
auriū arguet) Ly. i. nō indigebit edo
ceri de veritate ab aliq̄. qꝛ p ſeipſū co
gnoſcet. vñ Ioh. ij. Op⁹ ei nō erāt ut
q̄s teſtimoniū phiberet de hoīe Ipē
eī ſciebat q̄d eēt in homie (Sed iudica
bit ī iuſticia ↄpaupes) .i. euāgelicos
iudicās eos diuitijs celeſtib⁹ dignos.
vñ Mat. v. Btī paupes ſpū qm̄ ipō
rū ē regnū celoꝝ (et arguet in eq̄tate p
māſuetis t̄re) Li. qḋ fuit impletū q̄ndo
phariſeos arguit pro apl̄is. q̄s falſo
notabāt de trāſgreſſiōe ſabbati .i. qn̄
vellebāt ſpicas maib⁹ ī die ſabbati.
(Et pcutiet t̄rā) .i. hoīes t̄renos (vir
ga oris ſui) .i. doctrina ſua arguēdo
eoꝝ pc̄tā (et ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet
ipiū) Ly. i. antixp̄m ſm qḋ dr̄. ij. ad
Theſ. ij Tūc reuelabit̄ ille iniqu⁹ quē
dñs Ihs interficiet ſpū oris ſui et de
ſtruet illuſtratōne aduēt⁹ ſui (Et erit
iuſticia cingulū lūboꝝ e⁹ et fides cin
ctoriū renū e⁹) Li. i. iuſticia fideles ad
herebūt ſibi ſic cingulū lūbis adhe
rēt hoī. et hoc p; ipletū ī apl̄is alijſq;
diſcipulis et fidelibus ſibi per fidem et
caritatē adherentib;.

¶ Itē de eodē feſto ſꝫ ſcl̄acēs. yſa. vij

In die. illa locut⁹ ē dñs ad achaz. Pe
te tibi ſignū a dño deo tuo: i pfūdū in
ferni ſiue ī excelſū ſup. Et dixit achaz
Nō petā. et nō tēptabo dñm. Et dixit
audite ḡ dom⁹ dd. Nūq̄d parū vobis
eſt moleſtos eē hoīb⁹ qꝛ moleſti eſtis et
deo meo Propter hoc dabit dñs ipē vobis

ſignū· Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet fi
liū ⁊ vocabitur nomē eius emanuel Buti
rū ⁊ mel comedet: ut ſciat reprobare
malū ⁊ eligere bonū· Poſtilla·

Locutus eſt dominus ad ach· ⁊c·
Iſta ſcriptura yſaie ꝓphete loq̄
tur de domino noſtro Jheſu xp̄o· vn̄
dicit (In diebus illis) ſcʒ quādo yſay
as ꝓphetauit (locutus eſt dominus) p
yſaiam ꝓphetam (ad achaz) qui fuit
ydolatra peſſimus ⁊ regnauit· xvj· an
nis in Jheruſalem· Cum yſaias ꝓphe=
ta predixit liberatōem populi a potē
tiā duoꝝ regū· ſ· regis ſyrie ⁊ regis ſa
marie p quā liberatōeʒ figurabatur ve
ra liberatō gn̄is humanī de ptāte ho
ſtis antiq̄ verūtn̄ qꝛ achaz credere no
luit tūc dixit· ſ· yſaias (pete tibi ſignum)
Li· liberatōis tue ⁊ populi tui ab hoſ
tibꝫ (a dn̄o deo meo) Ly· ⁊ n̄ ab ydol
q̄ tu colis (in pfūdū īferni) ſ· ut aliq̄s
reducatur ab inferis ⁊ annūciat tibi· ſicut
factū fuit in trāſfiguratōne dn̄i qn̄ ve
nit moyſes ab inferis et apparuit cū he
lia q̄ adhuc ē in paradiſo (ſiue in excel
ſū ſupra) acſi dicat vis hēre ſignū de ce
lo ſicut hūit Ezechias rex· qn̄ ſol decē
lineis regreſſus ē· et tpe Joſue qn̄ ſol
⁊ luna ſteterūt ī bello gabaon (Et di
xit achaz· n̄ petā) Siq̄dē achaz ſignum
petere rēnuit ne in ſigno glificaretur do
minus· ⁊ vilipēderentur ydola que colebat
⁊ ideo dixit· Nō petā Et ut excuſatōeʒ
habēt petēdi ſubiūxit (⁊ nō tēptabo
dn̄m) acſi diceret Si peterē ſignum· tēp
tarē deū ⁊ facerē ꝯ legē q̄ dicit Math·
iiij· Nō tēptabis dn̄m deū tuū· ſed ex q̄
iuſſus fuit: petē debuiſſet Tn̄ alia trāſ=
latō hʒ· Nō petā ⁊ n̄ exaltabo dn̄ʒ q·
di· Nolo ut dato ſigno exaltetur deus
ꝓpter qd yſayas ꝓpheta intulit· (Et
dixit· Audite ergo domus dd) q· d· Rex n̄
vult audire· audiatis vos domus dd
(Nūq̄d parū vobis eſt moleſtos eē hoi
bus) ⁊ ꝓphetis q̄s ſepe moleſtabāt
deridēdo affligēdo· ⁊ occidēdo· utʒ· iiij·
Reg· et· ij· palip· ī pluribus locis· (Qꝛ mo
leſti eſtis deo meo) ſ· ſignum ab eo ob=
tētū renuēdo ne nomē eius glificetur (ꝓp
ter hoc) ſ· ad declaratōeʒ nois ſui pn̄ci
pal (dabit dn̄s ipſe vobis ſignū) ſ·
liberatōis vr̄e quāuis ſitis ingrati·
qꝛ deus multa bō facit iuitis ⁊ ingratis
ut dr̄ Math· v· Pat vr̄ ſolē ſuū facit
oriri ſup bonos ⁊ malos (Ecce virgo
ꝯcipiet ⁊ pariet filiū) Li· i· b· vgo ma
ria a ꝓphetis denūciata que ꝯcepit et
pepit manēs virgo (⁊ vocabitur no
mē eius emanuel) quod eſt interpreta
tū nobiſcū deus (Butirū ⁊ mel come
det) Ly· hʒ dr̄ ad denotandū eius veraʒ
humanitateʒ· qꝛ talibus nutritur homo
maxime in puericia· (ut ſciat repro=
bare malū ⁊ eligere bonū) Ly· xp̄us
ab infantia ſua habuit plenitudinē
ſcīe ad reprobādū malū ⁊ eligendū
bonum· Nā ipſius xp̄i infantia nō mi
nuit eius ſapientiā· Nec plus ſciuit
adultus q̄ paruulus: ſed plus oſtēdit
ſapientiā ſuā adultus q̄ paruulus·

Euangelium·

In illo tempe· Miſſus eſt angelus ga
briel a deo in ciuitatē galilee cui no=
mē nazareth· ad virginē deſpōſatam
viro cui nomen erat Joſeph· de domo da
uid ⁊ nomen virginis Maria Et ingreſ=
ſus ad eā angelus dixit· Aue grā ple
na dn̄s tecū bn̄dicta tu in mulieribꝫ
Que cū audiſſet turbata ē i ſmōe eius
⁊ cogitabat q̄lis eēt iſta ſalutatio· Et
ait āgelus ei· Ne timeas Maria· iuenī
ſti enī grāʒ apd deū· Ecce cōcipies in
vtero ⁊ paries filiū ⁊ vocabis nomen eius
iheſuʒ· hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi
vocabitur Et dabit illi dn̄s deus ſedē dauid
pr̄is eius· ⁊ regnabit in domo Jacob in et
nū· ⁊ regni eius nō erit finis· Dixit āt
Maria ad āgelū· Quō fiet iſtud qm̄
viꝝ n̄ ꝯgnoſco? Et rn̄dēs āgelus dixit ei·
Spūſſcūs ſupueniet in te ⁊ virtus altiſ=
ſimi obūbrabit tibi Jdeoq3 ⁊ qd naſcetur
ex te ſcm̄ vocabitur filius dei· Et ecce Eliſa=
beth ꝯgnata tua ⁊ ipſa ꝯcepit filiū in ſe
nectute ſua Et hic menſis ē ſextus illi q̄
vocatur ſterilis· Quia nō erit īpoſſibi
le apd deū omne verbū· Dixit āt maria
Ecce ancilla dn̄i· fiat m̄ ſcdm verbū tuuʒ·

Poſtilla·

Miſſus eſt an. &c. Lu. j. Hiſtoia
h9 euãgelij facta eſt ãno xpi. j.
vſuali. viij. kl. apl. feria. vj. lũa. xv
Indictõe. iij. An initiũ illi9 euãgelij
ſcrib' ſanct9 Lucas in eodẽ capitulo.
q angel9 gabriel apparuit zacharie
in tẽplo dicens Ne timeas zacharia
qm̃ exaudita eſt deprecatio tua. Et
vxor tua elizabeth pariet tibi filiũ a
vocabis nomẽ ei9 Johẽs. a erit ma-
gn9 corã dño. vinũ et ſicerã nõ bibet
Et ſpũ ſancto replebit adhuc ex vtero
matris ſue &c. a poſtmodũ ↄcep' Eli-
ſabeth vxor e9 a occultabat ſe mẽſib9
q̃nq3 dicẽs. Quia ſic fecit mihi dñs
in dieb9 q̃b9 reſpexit auferre obpro-
briũ meũ inter hoĩes. In menſe autẽ
ſexto. ſ. a cõceptu precurſoris. (Miſ-
ſus eſt ãgel9) Glo. i. nunci9 vel lega
t9 (Gabriel) vñ Beda Gabriel forti-
tudo dicit. qr illũ nũciabat q̃ debella
re diabolũ veniebat (in ciuitate galilee)
Glo. in ciuitate ↄcipi voluit. qr omnes
hoĩes ad vnitatem ſuperne ciuitatis
vocare venit a inhabitare fecit (cui no
mẽ nazareth) ut adimpleretur illud
ꝓpheticũ Mathei. ij. qm̃ nazarenus vo
cabit (ad virginẽ deſpõſata3 viro)
Li. hoc diuina ordinatõe factũ ẽ ut de
ſponſaret anteq̃ impregnaret. Pri
mo ex pte pueri ne infidelib3 tãq̃ ille
gitime nat9 abijceret. Vñ dicit Am-
bro. ſup Lucã. Quid herodi q̃d iude
is poſſet aſcribi. ſi natũ ex adulterio
videret pſequi. Itẽ ut puer natus a
Joſeph nutriret. vñ dicit pat ei9 q̃a
nutrici9 ei9 fuit Secundo ex pte matris
ut ſm Ambro. per hoc ab infamia li
beraret Item ſm Jhero. ut virgini a
Joſeph exhiberet miſterium (cui no
men erat Joſeph de domo dauid) ad
oñdẽdũ q xps deſcẽdit de ſemine da
uid ſicut ſuerãt ꝓphetas p̃dictũ Nã
Maria a Joſeph cui deſponſata fuit
erãt de eadẽ tribu. ſ. ipſi9 dauid. iun
gebãt em̃ ut freq̃nti9 mulieres viris
de tribu ſua (a nomen virginis Ma
ria) Ly. q ãt hic ponũt tot nomina
ꝓpria ſcil3 angeli miſſi: virginis ad

quã mittebat̃: ſpõſi ſui a loci. hoc fuit
ad oñdendũ certitudinẽ hiſtorie (Et
ingreſſus ãgel9 ad eã) Glo. ex h pt3
q ñ erãt fores publico. vñ ber. ſup (miſ
ſus ẽ) dicit. Quo ingreſſus. ſ. i ſecreto
cubiculo. vbi clauſo ſup ſe hoſtio ora
bat prẽm in abſcõdito Si em̃ ↄceptõ
precurſoris fuit denũciata pri occupa-
to in ſacro officio. ut h3 Luce. j. mul-
to pbabili9 eſt q ↄceptio ſaluatoris
denũciata fuit virgini in deuotõne et
oratõne actualit exiſtẽti. imo aliqui
doctores volunt q btã virgo illud di
ctũ ꝓpheticũ actu legit. q8 h3 Iſa. l.
Ecce virgo ↄcipiet a pariet filiũ. quã
do angel9 ad eã intrauit dicẽs (Aue
grã plena) q8 exponit ihero. in ſmo
ne de aſſũptõe Et bñ plena qr ceteris
p ptes preſtat gratia Marie vero to
tam ſimul ſe infudit plenitudo grãe
Itẽ iſta gratia nõ ſolũ impleuit ei9
mentẽ. ſed etiã ventrẽ in q̃ntũ ſingu
lari grãa dei factũ ẽ ut cõciperet ſalua
torẽ (dñs tecũ) Li. nõ tm̃ p eẽntiam
potẽtiã a pñtiã q̃lr ẽ in oib9 reb9 nec
ſolũ p gratiã eo mõ q̃ eſt in ſcis hoĩ-
b9. ſed etiã p carnis aſſũptõ3. qr cor
p9 ſimitati vnitũ: fuit forũi de btẽ vir
ginis puriſſimis ſãguinib9. a intra
viſcera v̉gĩs latuit nouẽ mẽſib3 (bñ
dicta tu ĩ mulierib3) Ly. i. p̃ oib9 mu
lierib9 id ẽ oẽs mulieres bñdicent in
te ſic viri ĩ filio. Glo. fuit ei aliq̃ muli
eres bñdicte qr v̉gies ſ3 nõ fecũde. ali
q̃ fecũde ſ3 nõ v̉gines. ſ3 hec ſimul vir
go a fecũda (Que cũ audiſſ3 turbata
eſt) Ly. btã v̉go ſolita erãt videẽ ãge
los et iõ de apparitõe ãgeli nõ fuit ad
miratã a turbata. ſ3 de ſalutatõe ĩſoli
ta qr nt mirabili9 ẽ vere hũili q̃ ſua
exaltatio. a iõ cũ btã v̉go eſſ3 humil
lima audiẽs ſalutatõ3 tãte excellen
tie turbata fuit nõ turbatõe incredu
litatis ſic zacharias. ut dr Luce. j. Sed
turbata fuit turbatõe admiratõis.
vñ ſeq̃r (turbata ẽ in ſmõe ei9) ſ. an
geli ñ ãt ĩ viſiõe (et cogitabat q̃l eẽt
iſta ſalutatõ) Ly. qñ ei turbata fuit
v̉ginalẽ verecũdiã hũilẽ oñt. Qr aũt

cogitauit de ſalutatõe. declarat prudẽtiã mariaꝫ maiea iõ ãgel9 eã ꝯſolatur di. (Ne timeas maria) Li. de ſalutatõe iſolita (Inueniſti em̃ grãꝫ apud deũ) non ſolũ pro te ſed pro toto humano gñe (Ecce ꝯcipies i vtero) Ly. hec ꝯceptio facta ẽ p virtutẽ ſpũſſancti intra vterꝰ virgis corp9 filij formãtis (et paries filiũ) Ly. vgo pmanẽs in ptu ſicut et in ꝯceptu (et vocabis nomẽ ei9 Jheſuꝫ) Li. nõ dicit impones qꝛ hoc nomẽ fuit impoſituꝫ a deo prius ſm q fuerat pdictũ p yſaiã. lxij. Vocabit tibi nomẽ nouũ qd os dn̄i noiauit. Sed iſtud nomẽ fuit diuulgatũ p angelũ ipſi Marie et Joſeph Jheſus aũt interptat ſaluator Math. j. Vocabis nomẽ ei9 iheſuꝫ. ipſe em̃ ſaluũ faciet pplm ſuum a pctĩs eoꝝ (hic erit magnus) qꝛ magn9 dñs. vñ in pſ. xlvij. Magnus dñs et laudabilis nimis et magnitudinis ei9 nõ eſt finis (Et filius altiſſimi vocabit) i. ipſi9 dei. q̃ ſolus eſt altiſſim9. homo ei alt9 eſt inter creaturas corpales ſed angel9 altior. de9 aũt ſolus altiſſim9 vñ in pſ. lxij. Tu ſol9 altiſſim9 in omi t̃ra (Et dabit illi dñs de9 ſedẽ dauid patris ei9 et regnabit in domo Jacob) Glo. i. in omib9 electis q̃ꝝ vniuſitas intelligitur p domũ iacob. i. familiã iacob. q̃ tota recepta eſt in pplm dei (ineternuꝫ) q̃ꝝ et hic p gr̃ãm et in futuro p gl̃iam (et regni ei9 nõ erit finis) Ly. xps ei nõ ſoluꝫ inq̃ntũ de9. ſꝫ etiã inq̃ntũ hõ regnabit ineternũ nõ ſolũ ſup hoĩes ſꝫ etiã ſup angelos (Dixit aũt maria ad angelũ. Quo fiet iſtud qm̃ virũ nõ cognoſco) Ly. i. nõ cognoſcẽ ppono ſm em̃ qd dicunt doctores catholici Btã virgo añq̃ deſponſaret Joſeph hũit obſuãtiã caſtitatis virginal' in deſiderio nõ tamẽ vouit expſſe. ſed cũ poſtea deo ordinãte eſſet ei deſpõſata q̃ erat in ſimili pposito: ſil' emiſerũt votũ (Et rñdẽs angel9 dixit ei. Spũſſcũs ſupueniet in te) Ly. i. non ꝯcipies modo hũano ſed diuĩo. qꝛ nõ virtute ſeminis virilis ſꝫ vtute ſpũſſancti

(et virt9 altiſſimi obũbrabit tibi) qꝛ in btã virgine ſub vmbra carnis latuit virt9 deitatis (Ideoqꝫ et qd naſcet ex te) Glo. i. ex tua vera natuã (ſcꝫ) qꝛ de ſancto nõ naſcet' n̄ ſcm̃ (vocabit' filiꝰ dei) Ly. ñ adoptiu9 ſicut alij ſꝫ natural' (et ecce Elizabeth cognata tua et ipſa ꝯcipiet filiũ i ſenectute ſua Et hic mẽſis eſt ſext9 illi q̃ vocat' ſterilis) Ly. e9 em̃ ſterilitas a tãto tpe iã erat nota: qꝛ ſic vocabat' (qꝛ ñ erit impoſſibile apd deũ oẽ verbũ) i. factuꝫ qꝛ dicẽ dei eſt facẽ vñ pſ. cxlviij Dixit et facta ſũt (Dixit aũt Maria Ecce ancilla dñi) vñ Bern. Que eſt hꝫ tã ſublimis hũilitas q̃ cedẽ neſcit honoribꝫ. inſoleſcẽ gl̃ia neſcit. mater dei eligit' et ancillã ſe nominat (Fiat mihi ſm verbũ tuum) Li. qd ſtatim factũ eſt. qꝛ virtute diuina ꝯcepit filiũ.

In feſto apoſtolorum Philippi et Jacobi. Sapiẽtie. v.

Stabũt iuſti in mag̃ ꝯ̃ſtãtia adũſus eos q̃ ſe ãguſtiauerit et q̃ abſtulerũt laboẽs eoꝝ Vidẽtes turbabũ' t̃iore horribili. et mirabũ' in ſbitatõe inſpate ſalut'. gemẽtes p̃ anguſtia ſpũs dicẽtes intra ſe pniaꝫ agẽtes et p̃ ãguſtia ſpũs gemẽtes. Hij ſũt q̃s habuim9 aliqñ in deriſũ et i ſilitudinẽ ipꝛoperij. Nos inſẽſati. vitã illoꝝ eſtiabam9 inſaniã: et finẽ illoꝝ ſine hõre Ecce quõ ꝯputati ſũt int' filios dei. et inter ſanctos ſors illorum eſt. Poſtilla.

Stabũt iuſti) ly. ſ. tpe iudicij (in mag̃ ꝯſtãtia) qꝛ pſtã cũ xpõ iudicabũt (adũſus eos q̃ ſe anguſtiauerũt) Li. inferẽdo eis nocumẽtũ i pſois (et qui abſtulerũt labores eorũ) eis nocendo in reb9 tpalibꝫ (Videntes turbabunt' timore horribili et mirabuntur in ſbitatõe inſperate ſalutis) Li. qꝛ videbũt iuſtos gl̃oſos in corpe et aĩa: quod nullo mõ crediderũt futurꝫ (gementes pre anguſtia ſpũs dicẽtes intra ſe penitẽtiam agentes) ſed ſine fructu. tũ qꝛ ſũt extra ſtatũ merĩtis demeriti. tũ qꝛ non dolent pp ter

offenſam dei ſꝫ ꝓpt̄ penas infernı. Dū
ſūt q̄s habuim9 aliqn̄ in deriſū) ſup
ple in pn̄ti vita (a ī ſiſtitudinē ıpꝛope
rij) Ly. qꝛ īpꝛopantes aliq̄b9 ponēs
bāt xp̄ianos ī exēplū dicētes Jta mi
ſer ſies ſic tal' xp̄ian9 vl' iuſt9 (Nos
inſēſati) Ly. p ignorātiā futuroꝝ bo
noꝝ (vitā eoꝝ eſtimabam9 īſamiā)
eo qꝛ ɔtēnebāt tpalē felicitatē (a finē
illoꝝ ſine honore qꝛ moriebāſ in con
temptu pn̄tis vite (Ecce quō cōputa
ti ſunt inter filios dei) id eſt inter an
gelos (a inter ſanctos ſors illorū ē)
ad quoꝝ cōſortiū tūc erūt aſſumpti
cum corpe a anima.

Euangelium.

IN illo tpe. Dixit Jheſus. d. ſ. Nō tur
beſ cor vr̄m. Creditē in deū a in me cre
dite Jn domo pr̄is mei māſiōes mul
te ſūt. Si q̄ min9 dixiſſē voƀ. qꝛ vado
parare voƀ locū Et ſi abiero a ꝑparaue
ro voƀ locū iterꝫ venio a accipiā vos ad
meipm̄. ut vbi ego ſū. et vos ſitis. Et
q̄ ego vado ſcitis a viaꝫ ſcitis. Dicit ei
Thomas. Dn̄e neſcimus q̄ vadis Et
quō poſſum9 viā ſcire Dic̄ ei Jh̄s Ego
ſū via. vitas. a vita. Nemo venit ad
pr̄em n̄ꝑ me Si cog̅uiſſetis me. et pr̄eꝫ
meū vtiqꝫ cog̅uiſſetis Et amō cogno
ſcetis eū. a vidiſtis eū. Dic̄ ei philip
pus. Dn̄e oñde nobis pr̄em a ſufficit
nobis. Dicit ei Jh̄s Tāto tpe vobiſcū
ſū. a nō cognouiſtis me Philippe q̄
vidꝫ me videt a pr̄eꝫ meū Quō tu dic
oñde nobis pr̄em Nō credis qꝛ ego
in pr̄e a pr̄ ī me ē. vba q̄ ego loq̄r vo
bis: a meipō non loq̄r. Pat' autē in
me manēs ipē facit opa. Nō creditis
qꝛ ego in pr̄e. a pr̄ in me ē Alioq̄n ꝓp
ter opa ipſa credite Amē amē dico vo
bis. q̄ cred' in me opa q̄ ego facio a ip
ſe faciet a maioꝛa horuꝫ faciet qꝛ ego
ad pr̄em vado Et q̄dcunqꝫ petieritis
pr̄eꝫ ī noīe meo h̄ faciā. Poſtilla.

NOn turbeſ cor. vr̄. Johis. xiiij.
Hiſtoriā hui9 euāgelij dix' ih̄s
anno eius. xxxiij. ix. kal. aprił. feria
v. luna. iiij. Indictōe. vj. Añ initiū
illi9 euāgelij ſcrib' ſcūs Johes. qꝛ Pe

tr9 dixit ad ih̄m poſt cenā factā. Dn̄e
quo vadis Rn̄dit Jh̄s q̄ ego vado nō
potes me mō ſeq̄. ſeq̄ris aūt poſtea.
Dicit ei petr9 q̄re nō poſſum te ſequi
mō. aīam meā ꝓ te ponam. Rn̄dit ei
Jheſus Animā tuā ꝓ me pones Amē
amen dico tibi Nō cantabit gallus
donec me ter neges Et ait diſcipulis
ſuis (Non turbeſ cor veſtrū). Lyra.
Xp̄s predixerat diſcipulis ſuis ꝓdi
tionē a Petri negatōem a ſui abſen
tiā a mortē. que oīa erāt eis turba
tōnis materia. ideo dicit (Nō turbeſ
cor veſtrum) q̄ſi puſillanimes effecti
ꝓpter illa iaꝫ p̄dicta (Creditis in deū
a in me credite) Lyra. in q̄ exprimit
ſuā deitatē (Jn domo patris mei mā
ſiones multe ſunt) Tho. dom9 patris
hic vocaſ gloria celeſtis. in q̄ ſūt mł
ti gradus a diuerſa premia merito
rū qꝛ alia eſt claritas ſolis alia lune
alia ſtellarū. qꝛ vnuſq̄ſqꝫ q̄ntum pl9
deum hic diligit tanto clari9 ibi deuꝫ
videt (Si q̄ min9 dixiſſem voƀ) Lira.
q. d. ſi in celeſti btītudine eſſet aliq̄d
min9 a defectuoſū dicerē vobis (qꝛ va
do parē vobis locū) nā in paſſiōe ſua
aperuit nobis ianuā regni celeſtis.
(et ſi abiero a ꝑparauero vobis locuꝫ
iterꝫ venio) Tho. hoc fit ī morte cuiuſ
libet electi a vltimo ad iudiciū extre
mū (a accipiā vos ad meipſū). Tho.
i. introducā in locū prīs a in māſio
nes celeſtes (ut vbi ego ſū) Tho. q̄ ſū
caput veſtꝝ (a vos ſitē) q̄ eſtis mem
bra mea. i. vnā meū gloriā habeatē
(Et q̄ ego vado ſcitē). ſ. ad patreꝫ (et
viā ſcitis) Ly. via per quā iuit xp̄s
fu' mors ipſi9 (Dicit ei Thomas Dn̄e
neſcim9 q̄ vadis. Et quō poſſumus
viā ſcire Dicit ei Jh̄s. Ego ſum via)
Ly. in q̄ntū homo. qꝛ oīa q̄ geſſit in
hūanitate ſūt via pducēs nos ad glo
riā (a veritas a vita) in q̄ntū de9 qꝛ veri
tas illuiat itellectū a vita q̄etata fa
cit deſideriū. vel ſic ſm tho. (Ego ſū
via) ducēs (veritas) lucēs (vita) pa
ſcēs. vel ſic (ego ſū via) nō errās (ve
ritas) nō fallēs (vita) nō mortificās

vñ Ambro· ingrediamur hãc viã· te
neam⁹ veritatẽ· ſeq̄mur vitã (Nemo
venit ad p̄rem niſi p me) Ly. i. in me
credẽdo ⁊ ope imitãdo (Si cognouiſſe
tis me) Ly. pfecte quantũ ad veritatẽ
(et patrẽ meũ vtiq̄ cognouiſſetis)
q̄ p̄r ⁊ fili⁹ ſũt vnũ in veritate (⁊ amõ
cognoſcetis eũ) q̄ poſt paſſionẽ im
mediate aperuit illis ſenſũ ut intelli
gerẽt ſcripturas· ut h̄r Luce· xxiiij·
⁊ ex tũc habuerũt pleniorẽ cognitiõ
onẽ de miſterio trinitatis (⁊ vidiſtis
eũ) Ly· q̄ videndo xp̄m viderũt ſup
poſitũ filij in q̄ eſt natura diuina· q̄
eſt idẽ qd̄ pat̄ ⁊ ſic in filio q̄dãmodo
p̄rem viderãt (Dicit ei philipp⁹· Dñe·
oñde nobis p̄rẽ ⁊ ſufficit nobis) ly·
q· d· dñe credo v̄bo tuo ſ; p̄rẽ videre de
ſidero· Credidit eī philipp⁹ q̄ p̄r poſſ;
videri ocul̄ corp̄alib⁹ ſicut fili⁹ (Dicit
ei Jh̄s) ly· oñdẽdo q̄ p̄r ñ vide² ocul̄s
corp̄alib⁹ ī hac mortali vita iō ſeq̄² (tã
to tp̄e vobiſcũ ſũ ⁊ nõ cognouiſtis me)
Li· q̄ſi dicat magr̄ tuditas ē q̄ tãdiu
doctrinã meã audiſtis· ⁊ adhuc ita
pa͛ꝝ cognoſcitis ſ̄m veritatẽ (philippe q̄
videt me) Li· ſ̄m veritatẽ (videt ⁊ p̄rẽ
meũ) ſic eñ p̄r ñ vide² niſi in b̄titudi
ne ſic nec fili⁹ in ſua veritate q̄ illa vi
ſio ē merces (Q̄uo tu dicis oñde nob̄
p̄rẽ) Ly· q̄ ocul̄ corp̄alib; ñ eſt viſi
bil̄ (Nõ credis ḡ q̄ ego in p̄re ⁊ p̄r in
me ē) Ly· q· d· Jſtud debes credere ⁊ h̄
ſufficit tibi ad ſalutem (Verba q̄ ego
loq̄r a meipſo nõ loq̄r) .i. ab hũani
tate tm̄ ſ; a veritate (Pat̄ ãt ī me ma
nẽs ipẽ facit op̄a) Ly· Fili⁹ eñ ⁊ pat̄
ſũt vnũ in v̄tute op̄atiua ex q̄ ſiebãt
op̄a miraculoſa (Nõ credis q̄ ego in
p̄re ⁊ p̄r in me ē) Tho· p identitatẽ eſſẽ
tie ⁊ tñ diſtict⁹ pſonal̄r· (alioq̄n ppt̄
op̄a ip̄a credite) Ly· q· dicat Si v̄ba
ñ īducũt vos ad credẽdũ: op̄a miracl̄o
rũ totã nature v̄tutẽ tr̄ſcẽdẽtia debẽt
vos ad h̄ inducere (Amẽ amẽ dico vob̄
q̄ credit in me op̄a q̄ ego facio ⁊ ipẽ fa
ciet)· Tho· .i. ſimilia in genere· q̄a ſicut
ego curaui infirmos ⁊ ſuſcitaui mor
tuos· ſic ⁊ ipſe ſuſcitabit ⁊ ſic de alijs

(⁊ maiora horũ faciet) Ly· hoc p; p̄i
mo in doctrina q̄ plures ↄũſi ſũt ad
ſidẽ p predicatõꝝ aplorũ q̄̃ per p̄di
cationẽ xp̄i q̄ p eos ↄũſa eſt multi
tudo gentiũ· p p̄dicationem aũt xp̄i
pauci iudeoꝝ· Jtẽ q̄ apl̄i p̄dicabant
in omnib⁹ linguis ut h̄r² Actu· ij· xp̄s
autẽ p̄dicauit in vna ſola lingua .ſ.
hebrea· Sc̄dõ p; in miraculis· q̄ apo
ſtoli maiora fecerũt· Magnũ eñ re
putatũ fuit q̄ infirmi ſanabant̄ ad
tactũ ſimbrie veſtimẽtorum xp̄i· ut
habe² Marci· vj· ſed mai⁹ videt̄ q̄ ad
tactum vmbre Petri ſanabãtur· utꝫ
Actu· v· Jtem xp̄s tres mortuos ſu
ſcitauit ſed Andreas ſimul ⁊ ſemel q̄
draginta viros ſ̄bmerſos ſuſcitauit·
ut h̄r in legẽda ſua (q̄ ego ad p̄rem
vado) Tho· ut aſſiſtã vultui dei p vo
bis (et ſi q̄d petieritis patrẽ in noīe
meo) tho· ptinẽs ad ſalutem· Nã no
mẽ eius ē Jheſus qd̄ ſaluator interp̄
tat̄ (hoc faciã) Tho· in quo oñdit q̄
habet eandẽ ptãtẽ cũ p̄re (hoc faciã)
Ly· .ſ. eadem virtute q̄ ⁊ pater·

In feſto inuẽtõis .ſ. Crucis Gal· v·

Fr̄es· Cõfido de vob̄ in dño qd̄
nihil aliud ſapietis· Qui ãt cõ
turbat vos: portabit iudi͛m q̄cũq̄
ſit ille· Ego ãt fr̄es ſi circũciſionẽ p̄
dico: quid adhuc pſecutõꝫ patior ḡ
Ergo euacuatũ ē ſcandalũ crucis· Vti
nã abſcindãt̄ q̄ vos ↄturbãt· Quicũq̄
volũt placere ī carne: hij cogũt vos cir
cũcidi: tm̄ ut crucis xp̄i pſecutõꝫ ñ pa
tiãt̄ Neq̄ eñ q̄ circũcidũt̄ legẽ cuſto
diũt· ſ; volũt vos circũcidi: ut ī carne
vr̄a glorient̄ Mihi ãt abſit gloriari ñ
in cruce dñi nr̄i Jh̄u xp̄i p quẽ mihi
mũd⁹ crucifix⁹ eſt: ⁊ ego mũdo·

Poſtilla.

Confido· tc̄· Galate ſũt greci· et
iſti ſeducti erãt a via v̄itatis p fal
ſos apoſtolos qui predicabãt ſimul
circũciſionẽ cũ euãgelio eẽ neccariam
ad ſalutẽ· ⁊ illos apl̄s Paul⁹ in p̄nti
ep̄la reuocat ad viã v̄itatis dicens (Fr̄es
ↄfido de vobis) Ly· q̄ ad monitõnem
meã vos corrigetis (in domino) .i. p

aduitorium dei (q nihil aliud ſapientis)
niſi veritatē euāgelij quā p̄dicaui vobis
(Qui āt cōturbat vos) Ly. aſſerēdo
q ſine circūciſiōe ſaluari nō poteſtis
(portabit iudiciū) Glo. i. ſuſtinebit dāp=
nationē (quicūq eſt ille) i. q̄ntuſcūq
ſit (ego autē fratres ſi circūciſionē adhuc
p̄dico) Ly. dicēdo q ſit neceſſaria ad ſa
lutē (quid adhuc perſecutionē patior) ſ. a iu
deis quaſi dicat nō paterer ſi ita eēt
q p de alia nō perſequūtur me iudei (Er
go euacuatū eſt ſcandalum crucis) id
eſt ſcādalum q iudei in ea ſcādaliza
bant q iudei non ſcandalizabant de
paulo predicāte Jhm nazarenū cru=
cifixū fuiſſe. ſed q predicabat cū ve=
rum xp̄m fuiſſe circūciſionē euacu=
aſſe (Utinam et abſcindantur) Ly. i. to
taliter a vobis ſeparentur (qui vos cō
turbāt) dicētes q circūciſio ſit vobis
neceſſaria ad ſalutē (Quicūq enī vo
lunt placere) ſupple iudeis (in carne)
in legalibus obſeruātijs (hij cogūt
vos circūcidi) Ly. i. ad hoc vos inducūt
(tm̄) ſupple hoc faciūt (ut crucis xp̄i
perſecutionem) Glo. i. perſecutionem q p p̄
dicatione crucis xp̄i infertur (nō patian
tur) ſ. a iudeis q perſequebātur p̄dicatores
crucis (Neq enī q circūcidunt) Ly.
ſcilicet falſi apoſtoli (legē cuſtodiūt)
q in multis traſgrediebātur (ſed vo
lunt vos circumcidi ut in carne veſtra
glorientur) ſcilicet apud iudeos de veſtra
circūciſione iactando ſe q multos pro
ſelitos legis fecerūt (Mihi autē ab
ſit gloriari niſi in cruce dn̄i noſtri ihe
ſu xp̄i) Ly. i. in fide et predicatione xp̄i
crucifixi (per quē) ſ. xp̄m crucifixū (mihi
mūdus crucifixus eſt) i. concupiſcētia mūdi
eſt michi mortua nullā virtutē hn̄s i me
(et ego mūdo) q nihil mūdanū q̄ro

Euangelium.

In illo tempore Erat homo ex phariſeis
Nycodemus Hoc euāge. cū ſua poſtil
la quere an̄ in feſto trinitatis.

In feſto Johis baptiſte. yſa. xlix

Hec dicit dn̄s. Audite inſule et
attēdite populi de longe. Dn̄s ab
vtero vocauit me de vētre ma
tris mee: recordatus ē nois mei. Et po
ſuit os meū q̄ſi gladiū acutū. in vm
bra manus ſue protexit me. et poſuit me ſi
cut ſagittā electam. In pharetra ſua
abſcondit me et dixit mihi. Seruus me
us es tu iſrael. q in te gloriabor Et nūc
hec dicit dn̄s formās me ex vtero ſer
uū ſibi. Dedit te in lucē gentium. ut
ſis ſalus mea vſq ad extremum terre
Reges videbunt. et conſurgēt princi
pes. et adorabunt dn̄m deum tuum. et
ſcm̄ Iſrael qui elegit te.

Poſtilla.

Audite inſule et attendite po. &c.
Ante initiū huius prophetie ha=
betur q cum educeret dominus filios
iſrahel de egipto aquā de petra produ
xit eis in deſerto. et ſcidit petrām et flu
xerūt aque. Non eſt pax impijs di
cit dominus. Tūc ſtatim ſequitur p̄ſens
epiſtola q principaliter exponitur de xp̄i
ſto (Hec dicit dominus Audite iſule)
Glo. ord. inſularū nomine alloquitur
dn̄s deus in perſona filij eccleſias de gen
tibus collectas (et attendite populi de
longe) id eſt ab extremis terre (Do
minus ab vtero vocauit me. de ventre
matris mee recordatus eſt nois mei) Li.
hoc dicitur in perſona xp̄i hominis de q adhuc
exiſtente in vtero matris dixit dn̄s p
āgelū ſuū ad Joſeph Math. j. Uocabis
nomē eius Jheſum Ipſe enī ſaluū faciet
populum ſuum a peccatis eorum. (Et poſuit os
meū q̄ſi gladiū acutū) Ly. in q nota
tur efficacia verbi xp̄i ad p̄ſcindendum
vicia (in vmbra manus ſue) i. poteſta
tis ſue (protexit me) nō enī fuit captus
a iudeis niſi qū voluit et ſe obtulit ut
patet Johis. xviij. dixi vobis q ego ſum
ſi ergo me q̄ritis ſinite hos abire (et
poſuit me ſicut ſagittā electam) in he=
breo habetur clarā i. limatā. p hoc itel
ligitur puritas et claritas doctrine xp̄i
(In pharetra ſua) i. in ſua prouidētia
(abſcōdit me) i. vſq ad tēpus reuela
tionis mee (et dixit m̄. Seruus meus es tu)
ratione humanitatis in q accepit for
mā ſerui ut Philipp. ij. Semetipſum
exinaniuit formā ſerui accipiēs (iſrael)

ſic noiat̄ xp̄s· q̄ꝛ de ꝑplo iſrahel nat⁹
(q̄ꝛ i te gloriabor) per miracl'a· dēme
ꝑtātis ⁊ excellētie demrātua (et nūc
dic̄ dn̄s forīs me ex vtero ſuū ſibi)
Ly· q̄ꝛ ab iſtāti incarn̄tōis fuit dimit⁹
corp⁹ xp̄i fortūa aiatūa ſic extūc ꝑ⸗
fect⁹ fuit xp̄s oib⁹ ſciētiis ⁊ cariſmati
bꝫ (dedi te in lucē gētiū) Li· ⁊ h̄ ꝑ ſuſ⸗
ceptōꝫ tuis fide (ut ſis ſal⁹ mea) ·i· a
me miſſa ⁊ data (vſqꝫ ad extremū terre)
Ly i· ⁊ h̄ mō dixit xp̄s aptīs Act· i·
Eritis m̄ teſtes in ihrl'm ⁊ in oī iudea
⁊ ſamaria· ⁊ vſqꝫ ad vltimū terre (Reges
videbūt) ly· mirabilia ī ꝟtute nois ꝑ
ſiēda ꝑ aplos ⁊ ꝑ eoꝝ ſucceſſores (⁊
ꝯſurgēt pricēps) ad ſtatū fidei xp̄ia
ne qđ maxime patuit tpe ꝯſtātini (⁊
adorabunt dn̄ꝫ deū tuūa ſcm̄ iſrl') ·i·
deū p̄rēꝫ (q̄ elegit te) Ly ·i· xp̄m hoiem
ad opus redēptōis humane·

Euangelium·

In illo tpe· Elizabeth ipletū eſt tp̄s
pariēdi ⁊ pepit filiū Et audierūt vici⸗
ni ⁊ ꝯgnati ei⁹ q̄ꝛ magnificauit dn̄s
miaꝫ ſuā cū illa· ⁊ ꝯgratulabāt̄ ei Et
factū eſt in die octauo venerūt circūci
dere pueꝝ ⁊ vocabāt eū noie p̄ris ſui
zachariā Et rn̄dēs mr̄ ei⁹ dixit Neqꝗ
ſed vocabit̄ Johes· Et dixerūt ad illā
Quia nemo ē in ꝯgnatōe tua q̄ vocet̄
hoc noie Innuebāt āt p̄ri ei⁹ quē vel
let vocari eū· ⁊ poſtulās pugillarē ſcp̄
ſit dicēs Johes ē nomē ei⁹ Et mirāti ſūt
vniūſi Apertū ē āt ilico os ei⁹ ⁊ lingua
ei⁹· ⁊ loq̄bat̄ bn̄dicēs deū Et fact⁹ ē ti
mor ſup oēs vicinos eoꝝ· ⁊ ſup omia
mōtana iudee diuulgaban̄ oia v̄ba
hec· ⁊ poſuerūt oēs q̄ audierāt ī corde
ſuo dicētes· Quis putas puer iſte erit
etenī man⁹ dn̄i erat cū illo· Et zacha
rias pat̄ ei⁹ implet⁹ ē ſpū ſcō· ⁊ ꝓphe
tauit dicēs· Bn̄dict⁹ dn̄s deus iſrl' q̄ꝛ
viſitauit ⁊ fecit redēptōꝫ plebis ſue·

Poſtilla·

Elyzabeth ipletū ē· tc̄· Luce· i·
Hiſtoria hu⁹ euāgelii facta ē ān
no xp̄i· i· vſuali· iii· kal· Julii· feria
vi· luna· xvii· indictōe· iii· Añ initiū
hu⁹ euāgelii ſcribit ſcūs Luc· i eo· ca· q̄ꝛ
poſtq̄ꝫ maria ꝯcep̄it ib⸗ xp̄m· Exurgēs
maria abiit in mōtanā ⁊ intrauit dom̄
zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth· ⁊ mā
ſit cū illa q̄ſi mēſib⁹ trib⸗· nā in mēſe
ſexto a ꝯceptōe Johis venerāt Maria
ad Eliſabeth ⁊ i mēſe nono nat⁹ ē Jo
hānes vn̄ hic dr̄ (Eliſabeth ipletū ē
tp̄s pariēdi) ly ·i· nouē mēſiū (⁊ pepe
rit filiū) ſic̄ ꝑ āgelū fuerat p̄dcū (Et
audierūt vicini) Li ·i· illi q̄ erāt cohitā
tes (⁊ cogn̄ti ei⁹ q̄ erāt ex eius ꝯſāguī⸗
nitate ⁊ affinitate (q̄ꝛ magnificauit
dn̄s miaꝫ ſuā cū illa) Li· magnam
miaꝫ ei fec̄ auferēdo ſterilitatē obpro
briū ⁊ dādo tātū ac talē filiū ſic nūci⸗
atū mirabile ⁊ ꝯceptū ſupnaturālr̄ (et
ꝯgr̄tulabāt̄ ei) ſm qđ dixerāt āgel⁹ za
charie Multi i natiuitate ei⁹ gaudebūt
(Et factū ē in die octauo) ·i· a natiuita
te p̄auris ſoꝝ (venerūt circūcidē pueꝝ)
ſic̄ p̄cepi⁹ Geñ· xvii· Et q̄ꝛ i circūciſiōe
iponebat̄ tūc nōl pueꝛ ſic̄ mō īpoit̄
in baptiſmo· iō ſbdi (Et vocabāt eum
noie p̄ris ſui zachariā) Li· q̄ꝛ iſtđ āti
q̄t⁹ fuit ſatis cōit̄ obſuatuꝫ· ⁊ adhuc
obſua² frequēt̄ maxie in magnis pſo
nis q̄ p̄mogenit⁹ fili⁹ noiat̄ noie pa
tris (Et rn̄dēs mr̄ ei⁹ dixit· Neqꝗ ·i·
vocabit̄ zacharias (ſꝫ vocabit̄ Johes)
Li· h̄ ei fuit ſibi a deo reuelatū q̄ꝛ a ma
rito nō didicit cū eſſet factus mutus
anteq̄ꝫ rediēt ad eā de tēplo (⁊ dixerūt
ad illā· q̄ꝛ nemo ē in cogn̄tōe tua q̄ vo
cet̄ hoc noie) ·i· Johes· Li· ꝯgn̄tio hic
ꝓpinq̄tas gn̄is vocat̄ de q̄ nullus fuerat
ſic vocatus ·i· de cogn̄tōe Eliſabeth ſiue
matris eius (Innuebāt āt patri eius
quē vellet vocari eū) ·i· ꝑ ſigna viſibi
lia Ex q̄ patet q̄ ñ tm̄ erat mutus ſꝫ
etiā ſurdus Si enī potuiſſet intellige
re v̄ba q̄ meli⁹ ⁊ breui⁹ exp̄mūt mētē
ꝯceptū q̄ſiuiſſēt ab eo ꝑ v̄ba ⁊ nō ꝑ
talia ſigna (et poſtulans pugillarē)
·i· tabulam ad ſcribēdum (ſcripſit di
cens Johānes eſt nomē ei⁹ Et mira
ti ſūt vniūſi) Hoc· de ꝯueniētia int̄ pa
trē ⁊ mrēm quātū ad pueri noiatōꝫ
(Aptum ē aūt ilico os ei⁹) Hoc· non
per moraꝫ q̄ꝛ neſcit tarda molimina

ſpūſſā gl'a·vñ Ambro·Soluit ſiūe
linguam quā incredulitas ligauerāt
(et factꝰ ē timor magnꝰ ſup oēs vici
nos eoꝝ) Ly·i·admiratō magna vl'
timor dm̄ q̄ ſic mirabil'r pumerat za
chariā·a liberauerat (a ſup oīa mō
tana iudee diuulgabāt oīa v̄ba hec)
Ly·qꝛ facta inſolita a mirabilia libē
riꝰ narrant (a poſuerūt oēs q̄ audie
rāt ī corde ſuo) Li·q̄a talia magl' mēo
rie cōmēdāt (dicētes·Quiſputas pu
er iſte erit) q·d·valde mḡnꝰ erit (ete
nī manꝰ dm̄ erāt cū illo)·Ly·i·v̄tꝰ dei
opatā miraculoꝝ in eiꝰ annūciatōe
cōceptōe a natiuitate oſtēſoꝝ ex q̄bꝰ ra
cionabil'r cōiudeba' magnitudo pueri
futura corā deo·ſicut ſuerāt p̄dictū ab
angelo zacharie p̄ri Erit em̄ magnꝰ
corā dño (Et zacharias p̄r eiꝰ reple=
tꝰ eſt ſpūſācto a pphetauit dicēs Be=
nedictꝰ dñs deꝰ iſrl' qꝛ viſitauit) gor·
dñs ihēſus gēꝰ hūa'' in ſua incarnatōe
viſitauit (et fecit redēptōꝫ) ī ſua paſ=
ſione pſal·cxxxi Copioſa apud eū re
dēptio (plebis ſue) iſrl'·

In feſto Petri a Pauli· Act·xij·

In diebꝰ ill'·Miſit herodes rex manꝰ
ut affligēt q̄ſdā de eccl'ia·Occidit autē
Jacobū frēm iohānis gladio Vidēs
āt qꝛ placēt iudeis: appoſuit app'hēdē
et petrū·Erāt āt dies azimoꝝ·Quē
cū app'hendiſſꝫ: miſit in carcerem·tra
densq̄ꝫ eū q̄tuor q̄ternioībꝫ militū ad
cuſtodiēdū: volēs pꝰ paſcha p̄ducē
re eū p̄plo Et petrꝰ q̄dē ſuabat ī car
cere·Oratō āt fiebat ſine intermiſſi
one ab eccl'a ad deū p̄ eo·Cum aūt p̄
ducturꝰ eum eēt herodes in ipſa noc=
te: erat petrꝰ dormiēs int' duos mili
tes vinctꝰ cathenis duabꝰ·a cuſtodes
añ oſtium cuſtodiebāt carcerē Et ec
ce angelꝰ dm̄ aſtitit·et lumē refulſit
in habitaculo: pcuſſoq̄ꝫ latere petri
excitauit eum dicēs Surge velociter
Et ceciderūt cathene de manibꝰ eius
Dixit autē angelꝰ ad eum·Precinge=
re·et calcia te caligas tuas·Et fecit
ſic·Et dixit illi·Circūda tibi veſtimē=
tum tuū·a ſeq̄re me·Et exiēs ſeq̄bat

batur: a neſciebat qꝛ verū ē qd̄ fiebat
p̄ angelū·Exiſtimabat ſe viſū vidē
Trāſeūtes āt p̄mā a ſcdā cuſtodiā:
venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ci
tatē·q̄ vltro apta ē eis·Et exeūtes p̄
ceſſerūt vicū vnū·a ɔtinuo diſceſſit ā
gelꝰ ab eo·Et petrꝰ ad ſe reuſus di=
xit·Nūc ſcio vere·qꝛ miſit dñs ange
lū ſuū a eripuit me de manu herodis
a de omi expectatōe plebis iudeorū

Poſtilla·

Miſit herodes·Añ initiū hꝰ eple
ſcribit ſcūs Lucas: q̄ ſcūs Paulꝰ
a ſāctꝰ barnabas p̄dicauerūt in anti
ochia p̄ integꝝ ānū a docuerūt mul
tā turbā ita ut cognominarēt p̄mū
antiochie diſcipuli xp̄iani·Ly·ante
enim credētes ī xp̄m vocabantur tm̄
diſcipuli ſed tūc ceperūt noīari xp̄ia
ni a xp̄o In hijs āt diebꝫ ſupuenerūt
ab ihr'lmis pphete Antiochiā·a ſur
gēs vnꝰ ex eis noīe Agabꝰ ſignifica
bat p̄ ſpm̄ famē magnā futurā ī vni
ūſo orbe terraꝝ·q̄ facta ē ſb̄ claudio
ceſare·Diſcipuli aūt·i·xp̄iani q̄ erāt
antiochie p̄ut q̄ſq̄ꝫ habebat p̄poſu=
erūt ſinguli in miniſteriū eoꝝ mittē
habitātibꝫ in iudea fribꝫ·Ly·Fuerāt
eī bonis mobilibꝰ ſpoliati in pſecuti
one q̄ mota fuit in morte ſtephai pp̄t
qd̄ indigebāt ab alijs credētibꝰ auxi
liai maxime tēpore famis·qd̄ a fece
rūt mittētes ad ſenioēs ſupple curā
multitudīs hn̄tes p̄ manꝰ barnabe
et pauli·Tūc ſtatī ſequit' p̄ns lectō·
In diebꝰ illis miſit herodes rex Pro
intellectu lrē ſciendū q̄ tres fuerunt
herodeſ in iudea de q̄bꝰ ſcriptuā facit
mētionē·Primꝰ fuit herodes dictus
aſcolonita·a iſte fuit īſtitutꝰ rex iu=
dee a romanis cuiꝰ pater fuit idumeꝰ
Et tp̄e iſtius herodis natus eſt xp̄s
a iſte herodeſ occidit pueros īnocētes
ut habet' Mat·ij·Secūdꝰ vocatus fu
it herodes antipas filiꝰ herodis aſco
lonite a iſte decollauit Johēꝫ bap·Ter
ciꝰ vocatꝰ fuit herodes agrippa filiꝰ ariſ
ſtoboli filij hēo·aſcoloite a frē hēodis
antipe·a lꝫ iſte ī p̄n° fuerit paup·tñ

poſtea ſuccedentibꝰ ſibi duobꝰ īꝑatoribꝫ
rõmis .ſ. gaio ⁊ claudio fuit eleuatus
ad regᵐ Et iſte de roma veniẽs ī iude
am honorifice valde receptꝰ fuit a iu-
deis .ꝓpt̃ ꝗ in fauorẽ eoꝝ occidit Ja
cobũ frẽm Johis ⁊ īcarcerauit petrũ
Vñ vſus .Aſcolonita necat pueros:
Antipa Johẽm .Agrippa Jacobum
claudẽs ī carcere Petꝝ .et hꝰ ẽ ꝗ dr̃ ī
principio ꝓñtꝪ lectõis (In diebꝰ illis.
Miſit herodes rex manꝰ) i.ꝑtãtẽ ſuã
(ut affligẽt ꝗſdã de eccl̃a) .ſ. credẽtiũ
(occidit ãt frẽm Johis gladio) .Nõ
ſolũ xp̃ianos afflixit ſꝫ et̃ occidit (Vi
dens ãt ꝙ placẽt iudeis) .ſ. occiſio Ja
cobi (appoſuit appᵗhendere ⁊ Petrũ)
Glo. or. ꝙ plus placẽt iudeis ſi prin
ceps occidet̃ (Erãt ãt dies azimoꝝ)
Ly. qñ apphendit petꝝ. ⁊ hꝰ additur
ad ſignificandũ cãm quare nõ ſtatĩ
occidit petruꝫ ſicut fecerat de Jacobo
volebat enĩ expectare trãſitũ ſolẽni-
tatis paſchal̃ in ꝗ iudei ſepteꝫ diebꝰ
veſcũtur panibꝰ azimorũ. ⁊ et̃ quia
nõ licebat in paſcha quẽq̃ꝫ occidere.
(Quẽ cũ apphendiſſꝫ miſit ī carcerẽ)
Ly. ne poſſet effugẽ (Tradenſq; eũ ꝗ
tuor ꝗternionibꝰ militũ ad cuſtodi
endũ) Dicitur ãt ꝗternio ꝗ hꝫ ꝗtuor
milites ſb̃ ſe ſicut centurio qui hꝫ cẽ
tũ. (volens poſt paſcha ꝓducere euꝫ
ꝓplo) Ly. i. exponere morti ad volũ-
tatẽ ꝓpl̃i (⁊ petrus quidẽ ſeruabaᵗ in
carcere. Orõ ãt fiebat ſine intermiſ-
ſione ab eccl̃a ad deum ꝓ eo) Ly. ĩ. ut
xp̃s adhuc in vita ſeruaret ſuũ vica
riũ (Cũ aũt ꝓducturꝰ eẽt eũ herodes)
.ſ. de carcẽ ut occideret̃ (in ipa nocte)
īmediate p̃cedẽte (erat petrus dormi
ens inter duos milites. vinctꝰ cate-
nis duabus: ⁊ cuſtodes añ oſtiũ cu-
ſtodiebant carcerem.) Ly. ra. i. ita cu
ſtoditꝰ fuit ut ñ patebat vlla euaſio
via hũana. ſꝫ ꝙ deficiente humano
ſubſidio ſolet adeſſe dĩnũ: iõ ſubdit̃
(Et ecce angelꝰ dñi aſtitit) .ad petri
liberãtõꝫ (⁊ lumẽ refulſit ī habitaculo)
carceris. ſupple ad eiꝰ cõſolatõem (ꝑ
cuſſoq; latere petri excitauit eũ dicẽs

Surgẽ velociter: et ceciderunt catene
de manibꝰ eius. Dixit aũt angelꝰ ad
eũ Precingere) Ly. ĩ. ut ſis aptus ad
ambulandũ. Reſoluerat enĩ petrus
cingulũ ſuũ: ut veſtis poſſit cooperire
pedes ꝯ frigiditatẽ carceris (et calcia
te caligas tuas) Li. eſt autẽ caliga
genꝰ calciamẽti ñ hñtꝪ coriũ ſup pedẽ
(Et fecit ſic: ⁊ dixᵗ illi. Circunda tibi
veſtimentũ tuũ ⁊ ſeq̃re me. Et exiẽs
ſeq̃bat̃ eũ. ⁊ neſciebat ꝙ verꝝ eſt ꝗ
fiebat ꝑ angelũ. eſtimabat auteꝫ ſe
viſũ vidẽ) Ly. fortitudo enĩ carcer̃ ⁊
diligẽs cuſtodia fecerũt ſibi imagia
tionẽ de euadẽdi īpotentia. ꝓpt̃ ꝗ rẽ
geſtaꝫ ſõniũ eſtiabat (Tranſeũtes ãt
primã) Glo. or. i. ꝑmuꝫ ꝗt̃nionẽ cũ
ſuis (⁊ ſecũdã cuſtodiã) .i. ſecũduꝫ ꝗ
ternionẽ cũ ſuis: ꝗ oẽs erãt oppreſſi
ſomno (venerũt ad portã ferreã) Ly.
illa erat exterior porta carcer̃ (ꝗ du
cit ad ciuitatẽ ꝗ vltro apta ẽ eis) vtu-
te dĩna vel ãgelica (Et exeũtes ꝓceſ-
ſerũt vicũ vnũ) ad maiorẽ petri aſſecu
rationẽ (⁊ cõtinuo diſceſſit ab eo an
gelꝰ) ſtatĩ diſparẽdo (Et petrus ad
ſe reuẽſus dixit Nunc ſcio verẽ ꝙ miſit
dñs ãgelũ ſuum: ⁊ eripuᵗ me de manu
herodis ⁊ de oĩ expectatõe plebꝭ iudeoꝝ)
ly. tc̃ ꝑcœpᵗ ꝙ ñ erãt ſõniũ ſꝫ res geſta

(Euangelium.

In illo tp̃e Venit Jh̃s in ꝑtes ceſaree
philippi ⁊ interogabat diſcipulos ſu-
os dicẽs Quẽ dicũt hoĩes eẽ filiuꝫ ho
minis? At illi dixerunt Alij Johãnẽ
baptiſtã. alij ãt heliã alij vero ihẽrmiã
ãvnuꝫ ex ꝓphetꝪ. Dic̃ illꝪ Jheſus. Vos
ãt quẽ me eſſe dicitꝪ? Rñdẽs ſimõ pe
trꝰ dixit Tu es xp̃s filiꝰ dei viui Rñdẽs
ãt Jheſus dixᵗ ei. Btũs es ſimõ bari-
ona. ꝙ caro ⁊ ſãguis ñ reuelauᵗ tibi
ſed pr̃ meꝰ ꝗ in celis ẽ. Et ego dico ti
bi ꝙ tu es petrꝰ et ſup hãc petrã edi
ficabo eccl̃aꝫ meã ⁊ porte inferi nõ p̃-
ualebũt adũſus eã. Et tibi dabo cla
ues regni celoꝝ. Et ꝗcũq; ligauerꝪ
ſup t̃rã erit ligatuꝫ ⁊ in cel̃. ⁊ ꝗcũq;
ſoluerꝪ ſup t̃rã erit ſolutũ ⁊ in celis.

(Poſtilla.

Venit Jhs in partes cesarie. etc.
Math. xvj. Historia huius euan-
gelij facta est Anno x. xxxij. iiij. kal
augusti. feria. iiij. luna. xij. Indicione
v. Añ initiũ illius euãgelij scribit scũs
Math. in eodẽ ca. q Xp̃s dixit disci-
pulis suis Cauete a fermẽto phariſe
orũ a saduceorũ. At illi cogitabãt int
se dicẽtes. q panes nõ accepimus Sci
ens aũt Jhs dixit qd cogitatis inter
vos modice fidei. q panes non hẽtis
Nõdũ intelligitis: neq recordamini
qnq panũ a qnq miliũ hominũ. a
qt cophinos sũpsistis? Neq septẽ
panũ a qtuor milia hoim. a qt spor
tas sumpsistis? Quare nõ itelligitis
q nõ de pane dixi vobis Cauete a fer
mẽto phariseorũ a saduceorũ. Tũc in
tellexerũt. q non dixerit cauendũ a
fermẽto panũ sed a doctrina phari-
seorũ a saduceorũ. Tũc stati seqt euan
geliũ hodiernũ (Venit aũt Jhesus in
ptes cesarie philippi) Li. cesaria phi
lippi est ciuitas in finibus iudee. quam
philippus filius herodis innouauit a re
edificauit. q antiqtus dicta ẽ lachis s
postmodũ noiauit eã cesariã in honorẽ
tiberij cesaris q dedit ei qrtã ptẽ reg
ni ut dicit Josephus. Dr aũt cesaria phi
lippi ad differẽtiã alterius ciuitatis q dr
cesaria palestine vbi cornelius cẽturio
mansit. ut Actuũ. x. (a interrogabat
discipulos suos) Li. nõ interrogabat
ignorãs qd crederẽt vel qd rñderent
s ut eorũ fideli ↄfessiõe audientes ↄsoli
darẽt in fide (dicẽs. Quẽ dicũt hoies
eẽ filiũ hois) Ly. i. turbe vulgares q
de ipso erãt varie opiniones in pplo
At illi dixerũt Alij Johẽ baptistã)
cuius opinionis fuit herodes a sui seq
ces ut Math. xiiij. Audiuit herodes
famã Jhesu a ait pueris suis. hic est
Johannes baptista ipse surrexit a
mortuis. a ideo virtutes operãt in eo
(Alij autẽ Heliam) pp zelum ve
ritatis (alij vero Jheremiã) propter
patientiã in aduersis (aut vnũ ex p
phetis) s. Helizeũ pp excellẽtiã sa
pientie Dicit illis Jhs Vos aũt quẽ me
eẽ dicitis) Ly. q. d. si alij errãt opinãn
do falsa. vos tñ nõ debetis errare q tã-
diu mecũ fuistis. a meã doctrinã fre
qnt audiuistis a miracula tãta vidi
stis (Rñdẽs simõ petrus dixit) Ly. Pe
trus tãq principalis int alios p se a p
alijs dedit rñsũ (Tu es xp̃s) Ly. qd
interptat vnctus. a sic cõfitet eius hũa
nitatẽ (filius dei) naturalis s. a nõ adop
tiuus sicut alij. a p cõseqns eiusdẽ na
ture cũ deo p̃re a sic cõfitet veritatẽ di
uine nature a hũane in eodẽ supposi-
to (viui) hoc addit ad differẽtiã illo
rũ q colebãt tãq dij a gẽtilibus ut her
cules a iupiter a sic de alijs (Rñdens
aũt Jhs dixit ei Btũs es simõ bario
na) i. filius iohãnis vñ Jheronimus di
cit q deberet dici bariohãna Bar enĩ
idẽ ẽ qd filius. a iohãna qsi filius ioban
nis sm id Joh. xxi. Simõ Johãnis
diligis me plus hijs. s scptorũ vicio dep
uatũ ẽ. dr aũt hic btũs es simõ bar
iona q s. ↄfessio vere fidei ducit ad be
atitudinẽ (caro a sanguis nõ reuela
uit tibi) Ly. i. homo mortalis nõ do
cuit te istã veritatẽ (sed pat meus) et p
ↄseqns tota trinitas. q a indiuisa sũt
opa trinitatis (Et ego dico tibi. q tu
es petrus) Li. i. ↄfessor petre vere q xp̃s
est (a sup hãc petrã) quã ↄfessus es
i. sup xp̃m (edificabo ecclaz meã a por
te inferi) i. p secutores tirãnorũ et insul
tus a teptatores spirituũ immũdorũ (nõ
p̃ualebũt adũsus eã) a vera fide sbũ
tẽdo (Et tibi dabo claues regni celo
rũ) Li. Jste claues nõ sũt materiales
s ptãs spũalis duplex. Vna est ptãs
discẽnẽdi pctm a nõ pctõ. sicut in vete
ri lege sacdotes iudicabãt int leprã
a nõ leprã Alia clauis ẽ ptãs admit
tẽdi ad regnũ. vl ad excludẽdũ sz ve
rũ iudiciũ p̃habitũ. q debẽt idigni
excludi. a digni recipi (Et qdcumq
ligaueris) Gor. claue nõ errãte (sup
terrã) Ly. i. cũ debito vsu clauiũ (erit li
gatũ in a celis. a qdcũq solueris sup
terrã erit solutũ a in celis) i. deus illud
approbat in celis.

In visitatõe btẽ Marie virginis.

Ecce iſte venit ſaliēs ī mōtib⁹
trāſiliēs colles. Similis ē dilcūs
me⁹ capree. hinuloq̄ ceruoꝝ.
En ipē ſtat p⁹ parietē nr̄m reſpiciēs
p feneſtras: pſpiciēs p cācellos. En
dilcūs me⁹ loqt̄ m̄. Surge ꝓpera aīca
mea. colūba mea. formoſa mea ⁊ veni.
Iā eī hyems trāſijt. ymber abijt ⁊ receſ
ſit. Floēs apparuerūt ī t̄ra nr̄ā. tp̄s pu
tatōis aduenit. Vox turturꝭ audita ē
in t̄ra nr̄ā. ficus ꝓtulit groſſos ſuos
vinee florētes dederūt odorē ſuū. Sur
ge ꝓpeā amica mea ſpecioſa mea ⁊ ve
ni. colūba mea in foramib⁹ petre. in
cauerna macerie. Oſtēde m̄ faciē tuā.
ſonet vox tua in auribꝫ meis Vox em̄
tua dulcꝭ. ⁊ facies tua decora.

Poſtilla.

Ecce iſte. Cā. ij. Añ initiū h⁹ lec
tōis hr̄ in eodē c. Leua e⁹ ſb ca
pite meo. ⁊ dexꝛ illi⁹ amplexabit̄ me.
Tūc ſeqt̄ epl̄a (Ecce iſte venit ſaliēs
in mōtib⁹ trāſiliēs colles) Glo. de ſi
nu prīs in vterū v̄gīs. de vtero v̄gīs
in p̄ſepiū. de p̄ſepio in mūdū. de mū
do in patibuluꝫ. de patibulo in ſepul
crū. de ſepulcro cōuerſo in mūdū. et
de mūdo ad prīs dexterā (Similis ē dile
ctus me⁹ capree) ꝓpter acutū viſū q̄a
tātū acumē hꝫ in vidēdo qꝫ a remotis
videt venatorē venientē: et loca alta
aſcendit. ⁊ a venatorē nō videt̄ ſed ve
natorē videt. Sic ſpūalr̄ de⁹ cuncta vi
det ut hr̄ hebre. iiij. Oīa nuda ſunt ⁊
apta ocul̄ e⁹ (hinuloq̄ ceruoꝝ) .i. fe
tui cerui vl̄ capree ꝓpter velocitatem
Hinul⁹ em̄ q̄ ſe cornib⁹ nō p̄t defen
dere fugit īſequētes q̄ndiu p̄t (En ipē
ſtat p⁹ pietē nr̄m) .i. carnē aſſumēdo
diuinitas eī latuit ī hūanitate (reſpici
ens p feneſtras) .i. aplos illuminā
tes eccam. ſicꝫ radi⁹ ſolꝭ p feneſtrā il
luīat domuꝫ: ſic xp̄s p aplos eccāꝫ il
luīauit (pſpiciēs) .i. delōge aſpiciēs
(p cācellos) .i. p pr̄iarchas eccleſiā
illuminādo. ſicꝫ p magnū foramē trā
ſit magnū lumē: ⁊ p puū foramē p
uū lumē trāſit. ſic p aplos ſicꝫ p fene
ſtras magnas magnū lumē in eccāꝫ
luxit. p pr̄iarchas parū de luīe trāſit
ſicꝫ p pua foramia q̄ cācelli dicuntur
Sūt eī cācelli pua foramia ī feneſtrē
virgulata p v̄gas cancellatas p q̄s
modicū de luīe trāſit (En dilect⁹ me
us) .i. xp̄s (loq̄ᵗ m̄ Surge) .ſ. ab odio
(ꝓpera) qꝛ via ī q̄ es piculoſa ē (ami
ca) p caritatꝭ latitudīeꝫ (colūba mea)
p moꝝ honeſtatē (et veni) .ſ. in tuā re
creatōnem (Iā em̄ hyems trāſijt) .i.
ↄgelatio paganoꝝ nolentiū fidē reci
pere (imber abijt) .i. tirānoꝝ pſecutio
(Flores apparuerūt) .i. odores bonoꝝ
operꝝ (in terra nr̄ā) .i. ī eccā (Tp̄s pu
tatōnis aduenit) .i. tp̄s ad reſecādū
vitia (vox turturis) .i. ſpūſſancti (au
dita ē in t̄ra nr̄ā) .i. in cordib⁹ electoꝝ
tuū. qꝛ ſicꝫ turtur in occulto cantat ⁊
in cātu gemit ſic ſpūſſcūs occulta re
uelat: et aīam ī q̄ hītat gemē facit p
pn̄iam (Ficus ꝓtulit groſſos ſuos).
Ficus em̄ primo ꝓfert iutiles fruct⁹
Secundo do vtiles ⁊ maturos. ſic ſilꝛ
ſinagoga p̄mo ꝓtulit fructus īmatu
ros ⁊ iutiles. deinde xp̄s ⁊ aplos tꝫ
fructus maturos ⁊ vtiles nobꝭ miſe
runt (vinee florētes) .i. eccāe pticulaēs
v̄tutib⁹ ſuis (dederūt odorē ſuū. Surge
ꝓpera amica mea ſpecioſa mea ⁊ veni
colūba mea in foramib⁹ petre) .i. xp̄i
vulneribꝫ (in cauerna macerie) .i. la
teris xp̄i vulnē (Oſtēde m̄ faciem tuā)
.i. ↄſcīam tuā nō alienā ſicꝫ ypocrite
(Sonet vox tua) .i. p̄dicatio tua (ī au
rib⁹ meis) ſupple honorē meū (vox eī
tua dulcꝭ) .i. p̄dicaᵒ tua (⁊ facies tua
decorā) .ſ. qñ p̄dicatōi correſpōdet vita.

Euangelium.

In illo tempore. Exurgēs autem ma
ria abijt in montana cuꝫ feſtinatōe
in ciuitatē iuda ⁊ intrauit domū zacha
rie ⁊ ſalutauit elizabeth Et factū eſt
ut audiuit ſalutatōꝫ marie elizabeth
exultauᵗ infās in vtero e⁹. ⁊ repleta ē
ſpūſācto elizabeth. ⁊ exclamauit vo
ce magna ⁊ dixit Bn̄dicta tu int̄ mu
lieres ⁊ bn̄dict⁹ fructus ventrꝭ tui Et
vn̄ h m̄ ut veniat mr̄ dn̄i mei ad me.

Ecce eñ ut facta eſt vox ſalutatõis
tue in auribꝰ meis exultauit in gau-
dio infans in vtero meo. Et beata q̃
credidiſti quoniã pficient ea que di
cta ſũt tibi a dño. Et ait Maria Ma
gnificat aĩa mea dominũ. Et exulta
uit ſpiritꝰ meꝰ in deo ſalutari meo.

Poſtilla.

Exurgẽs Maria abijt in mõtã.
Luc. j. Hiſtoria huiꝰ euangelij
facta eſt anno xp̃i p̃mo vſuali. ij. no
nas aplis. feria. ij. luna. j. indictõe
iij. Et reuerſa eſt in domũ ſuã anno
xp̃i vbi ſup̃. iij. nonas. iulij. ſabba-
to. luna. iiij. Indictõe. iij. Ante ini-
tiũ illiꝰ euangelij ſcribᵗ ſanctꝰ lu. q̃n
angelꝰ in annũciatione dñi dixᵗ ad
mariã mr̃em xp̃i. et ecce elizabeth co
gnata tua et ipſa cõcepit filiũ in ſene
ctute ſua et hic mẽſis eſt ſextus illi q̃
vocaᵗ ſterilis. qꝛ nõ erit impoſſibile
apud deũ omne verbũ. Dixᵗ aũt Ma-
ria. Ecce ancilla dñi fiat m̃ ſm verbũ
tuũ. Et diſceſſit ab ea angelꝰ et ſtatĩ
ſeqᵗ hodiernũ euãgelium (Exurgẽs
Maria) .ſ. de loco in q̃ erat q̃n ange
lꝰ ad eã venit (abijt in mõtana) Ly.
qꝛ locus vbi manebat zacharias erãt
altior q̃ʒ galilea a q̃ receſſit maria (cũ
feſtinatõne) Ly. ut oñderet qꝛ virgo
nõ debet morari in loco publico. nec
ibi ↄtrahere colloq̃a (ĩ ciuitatẽ iuda)
.i. iheruſalem (et ſalutauᵗ elizabeth)
Ly. tum qꝛ erat humilima. Tum qꝛ
erat iunior ideo prius eã ſalutauit. et
qꝛ ad eiꝰ obſequm venerat (Et factũ
eſt ut audiuit ſalutatõem Marie Eliza
beth. exultauit infans in vtero eius)
Glo. ſicut illa aduentuʒ Marie: ſicut
iſte aduentũ dñi ſenſit. Gor. Ecce q̃ʒ
magne virtutis eſt btẽ virginis ſa-
lutatõ qꝛ cõfert gaudiũ. cõfert et ſpi
ritũ ſcũm. cõfert et reuelatõeʒ ſecreto
rũ diuinorũ. ↄfert et ꝓphetie actũ. Et ideõ
certe libenter ſalutanda eſt ꝓpter re
uelatõis lucrũ. Bene ergo Maria po
tuit ore ſalutare. que ſalutẽ habebat
in ventre et in corde. (Et repleta ẽ ſpũ
ſcõ Elizabeth et exclamauit voce ma

gna) Ly. Iſta magnitudo magis in
telligẽda eſt ratõne deuotõis q̃ʒ ſoni
exterioris (et dixᵗ Benedicta tu inᵗ mu
lieres) .i. ſup oĩs mulieres (et bñdi
ctꝰ fructꝰ ventris tui) vnde pſ̃. cxvij
Benediximꝰ vobis de domo dñi. deus
dñs et illuxit nobis (Et vñ hoc mihi
ut veniat mr̃ dñi mei ad me) Ly. et
Iſta eñ non poterat ſcire Elizabeth
niſi p reuelatõem ſpũſſancti (Ecce eñ
ut facta eſt vox ſalutatõis tue in au
ribꝰ meis. exultauᵗ in gaudio infans
in vtero) Ly. ipſa eñ Elizabeth p ſpi
ritũ ſcm̃ agnouit qꝛ illa exultatio fuᵗ
ꝓpter p̃ntiam dñi in vtero virginali
(Et beata q̃ credidiſti) Ly. qꝛ p aſſẽ
ſum fidei cõcepit (qm̃ pficient in te q̃
dicta ſũt tibi a dño) Ly. p angelum
annũciantẽ (Et ait Maria Magnifi
cat aĩa mea) Ly. Nõ tm̃ labia mea
(dñm) cui debeᵗ laus et honor (et exul
tauit ſpũs meus). Gor. Nõ pigrita
uit. ut pʒ Abacuc. iij Exultabo in deo
Iheſu meo (in deo) nõ in mũdo. vnde
pſ̃. lxxvj. Renuit cõſolari aĩa mea
memor fui dei et delectatꝰ ſuʒ (ſalutarĩ
meo) q̃ eſt meꝰ ꝓprius filiꝰ p gr̃atõʒ
et ſaluator oĩm p ſuam paſſionem

In feſto beate Marie magdalene

Prouerbi. xxxj.

Mulierem fortẽ q̃s inueniet. p-
cul et de vltimis finibꝰ p̃ciũ eiꝰ
Cõfidit ĩ ea cor viri ſui. et ſpo
lijs nõ indigebᵗ. Reddet ei bonũ et nõ
malũ omnibꝰ diebꝰ vite ſue. Queſi
uit lanã et linũ et opata eſt ↄſilio ma
nuũ ſuarũ. Facta eſt q̃ſi nauis inſti
toris: de lõge portans panẽ ſuuʒ. De
nocte ſurrexit. deditqʒ predaʒ domeſti
cis ſuis: et cibaria ancillis ſuis. Cõſi
derauit agrũ et emit eũ. de fructu ma
nuũ ſuaꝝ plantauit vineaʒ. Accinxit
fortitudine lũbos ſuos. et roborauit
brachiũ ſuũ. Guſtauit et vidᵗ qꝛ bo-
na eſt negotiaᵒ eiꝰ. nõ extinguetᶻ in no
cte lucerna eiꝰ. Manũ ſuã miſit ad
fortia. et digiti eiꝰ apprehẽderũt fuſũ
Manũ ſuã aperuit inopi et palmas
ſuas extẽdit ad paupẽ. Nõ timebit

domui ſue a frigoribus niuis· oēs ei do
meſtici ei9 veſtiti ſūt duplicibꝫ· Stra
gulatā veſtē fec̄ ſibi· biſſus ⁊ purpu
ra veſtimētū e9 Nobilis in port̄ vir
ei9: qñ ſederit cū ſenatoribus t̄re Sindo
nē fecit ⁊ vendidit· ⁊ cingulū tradidꝫ
chananeo· Fortitudo ⁊ decor indumē
tū ei9· ⁊ ridebit ī die nouiſſīo· Os ſuū
aperuit ſapie ⁊ lex clemētie ī lingua
eius· Cōſiderauit ſemitas dom9 ſue: ⁊
panē ociosa nō comedit Surrexerūt filij
ei9 ⁊ btiſſimā p̄dicauerūt· vir e9 ⁊ lau
dauit eā· Multe filie ꝯgregauerūt di
uitias· tu ſupgreſſa es vniuſas· Fal
lax grā ⁊ vana eſt pulchritudo· mu
lier timēs dñm ipſa laudabit· Date
ei de fructu manuū ſuarū· ⁊ laudent
eam in portis opa eius·

Postilla·

Mulierem fortē ⁊c̄· Añ initiū h9
lectōis locut9 ē ſpūſſcūs p ſalo
monē di· Api os tuū· decne qđ iuſtū
eſt ⁊ iudica paupē Li· i· exeqre iuſti
ciā p paupibus qñ hñt iuſtā cāꝫ· Tūc
ſtatī ſeqt̄ pñs epl̄a· Mulierē fortem
qs inueniet In iſta epl̄a ponit̄ ꝯmē
datio fortis mulieris ⁊ doctores ca
tholici ꝯmūiter dicūt qꝫ p mulierem
fortē intelligit̄ ſcptura ſacra· ⁊ hanc
expoſitōnē pſeqr̄ Ni· de· ly· ſup pñtē
epl̄aꝫ d· (Mulierē fortē) i· ſacrā ſcp
turā que ꝯtinet firmā ⁊ inuiolabileꝫ
veritatē (qs inueniet ·) quaſi diceꝫ
pauci attingūt ad eius noticiā (procul
⁊ de ultimis finibus preciū ei9· Cōfidit
in ea cor viri ſui) i· de bono p̄mio reci
piēdo· Et dicit̄ vir ei9 doctor bon9· in
cui9 pſona dr̄ Sapie· viij· hāc amaui
et exqſiui a iuuētute mea· et queſiui
ſpōſam m̄ aſſumē (⁊ ſpolijs nō indi
gebit) qꝛ in premio duplicē ſtolā hē
bit· ſ· gloriaꝫ corpis ⁊ aīe (Reddet ei)
ſ· ſpōſo tali (bonū ⁊ nō malū in oībus
diebꝫ vite ſue) ſ· bonū gratie in pñti
⁊ glorie in futuro (Queſiuit lanam
⁊ linū· ⁊ opata eſt ꝯſilio manuū ſu
aꝝ) p lanā ⁊ linū intelligūt hic dicta
ſcōꝝ doctoꝝ ad declaratōem veritat̄
ſacre ſcptue (Facta ē q̄ſi nauis inſtito

ris de lōge portās panē ſuū) Li· ſicut
enī in naui inſtitoris portāt̄ diuiſa vi
te hūane nc̄caria· ſic in ſacra ſcptura
ꝯtinēt̄ oīa nc̄caria ad ſalutē (De noc
te ſurrexit) i· ſurgē facit Amor enī ſa
cre ſcripture inducit doctoēs bonos ⁊
diſcipulos ad ſurgēdū de nocte p ſtu
dio ⁊ orōe (deditqꝫ p̄dā domeſticis ſuis
⁊ cibaria ācillis ſuis) In hebreo hr̄ an
nonā qꝛ ſacra ſcptuā reficit oēs ſtudē
tes ī ea fideliter ⁊ diligēter (Cōſiderauit
agꝝ) Ager iſte eſt diſciplina ſtudij
celeſtis ut dicit Gre· omel· xxxvij (et
emit eū) i· emi facit a ſtudētibus p do
mationē carnis· redigēdo eā in obſe
quiū ſpūs (de fructu manuū ſuarum
plātauit vineā) i· exēplo vite ⁊ verbo
doctrine fec̄ fideliū multiplicatōꝫ· q̄ ſūt
palmites vinee dñi ut dic̄ Gre· omel·
vij· (Accinxit fortitudie lūbos ſuos)
i· accīgi facit lūbos ſtudioꝝ cīgulo ca
ſtitat̄ (⁊ roborauit brachiū ſuū) p mt̄
tiplicatōeꝫ boni opis (Guſtauit ⁊ vi
dit qꝛ bō ē negociatō e9) Li· p expiē
tiā dulcedis ex ſtudio ſacre ſcptue re
ſultāt̄ (nō extīguet̄ in nocte) i· ī mor
te (lucerna e9) i· claritas ſue noticie· ſꝫ
magī augebit (Manū ſuā miſit ad
fortia) In hebreo hēt̄ ad vertebꝝ qđ
eſt q̄dā circul9 aliq̄ntulū ponderoſus
in inferiori pte fuſi poſitus ut recte ⁊
ordinate ⁊ expedite v̄tat̄ ⁊ huic dicto
cōſonat qđ ſubdit̄ (⁊ digiti ei9 appre
henderūt fuſū) p v̄tebꝝ hic intelligit̄
recta intētō op9 dirigēs Per apprehē
ſionē fuſi ad filādū pſecutō boni ope
ris (Manū ſuā aperuit inopi· ⁊ pal
mas ſuas extēdit ad paupē) ly· ſcp
tura ei ſacra q̄ıvbiqꝫ inducit ad opa
mīe (non timebit domui ſue a frigoribꝫ
niuis) i· a pena geheñe ſm qđ dic̄
ra· ſalo· allegās ī d iob· xxiiij· ab aqs
niuiū trāſiet ad calorē nimiū ⁊ loqr̄
ibi de dānatꝭ (oēs ei domeſtici ei9) i·
boni doctores ⁊ diſcipuli (veſtiti ſūt
duplicibꝫ) i· v̄tutibꝫ intellectualibꝫ ⁊
moralibus q̄ ſūt veſtes aīe (Stragula
tā veſtē) i· diuiſis coloribus intextā (fe
cit ſibi) qꝛ ſacra ſcriptura de oīni gñe

virtutũ a donoꝝ tractãta ad ea indu
cit (biſſus) .ſ. caſtitatis (et purpurã)
caritatꝭ (indumẽtũ eius) .i. vere ſtudẽ
tiũ in ea ſciẽtia pariter a vita (Nobilꝭ
in portꝭ vir eius) .ſ. doctor bonus q̃ dr̃ no
bilꝭ in portis .i. inter ſapientes antiquos
ſedẽtes ad reddẽdũ veritatis iudiciũ.
ideo ſubdit (qñ ſederit cũ ſenatoribus
terre) .i. cũ ſapientibus q̃ hñt regẽ terrã
a iudicare (Sindonẽ fecit a vendidit
a cĩgulum tradidit chananeo) in he
breo hẽt mercatori. Per ſindonẽ que
veſtis linea a mũda ẽ: intelligitur puri
tas mentis. p cingulũ vero caſtitas
corporis. Vñ dicit gregorius omel. xxii. tũ
dos enĩ p̃cingimus cũ carnis luxuriaꝫ
p ↄtinẽtiã coartamus. Dĩ autẽ ſacra ſcrip
tura iſta facere: eo q͛ ad ea inducit.
(Fortitudo) .i. ↄſtãtia mẽtꝭ (a decor)
exterioris honeſtatꝭ (indumẽtũ eius et
ridebit) .i. ridẽ faciet ſtudẽtes in ea ſi
delꝭ (in die nouiſſiõ) qñ audiẽt vocẽ
dñi dicẽtꝭ. Venite bñdcĩ p̃ris mei &c.
(Os ſuũ aperuit ſapie) quia ſacra ſcriptu
ra docet ſapiam deſurſũ deſcendentẽ.
(et lex clemẽtie in lingua eius) quia tã in
nouo q͛ in veteri teſtamẽto ſacr̃ ſcrip
tura ad clementiaꝫ inducit (Cõſidera
uit) .i. ↄſiderare fecit (ſemitas domus ſue)
.i. ↄſcie ſecreta ſtudentiũ in ea. Et hic
labor ẽ optimus. ideo ſequitur (a beatiſſimã p̃
dicauerũt) quia ſacrã ſcripturã ſup oẽm
extollũt (vir eius a laudauit eã) Lyra.
doctor bonus qui doctrinã ſuaꝫ incipit a
ↄmendatiõne ſacre ſcripture (Multe
filie) Lyra .i. phoꝝ a ſapiẽtũ ſcripture (cõ
gregauerũt diuitias) .i. multas cog
nitiões veritatis (tu ſupgreſſa es vni
uerſas.) quia ſacra ſcriptura multo
plures veritates tradit q͛ alie ſcripture
et eẽ puriores. quia in ea nulla falſitas
admiſcetur cũ imediate a p̃ma veritate
emanat. Scripture do humanitus adin
uẽte: et ſi cõtineant multas veritates
tñ hñt admixtas multas falſitates
ſicut patet in ſcripturis areſtotelis.
a alioꝝ phoꝝ qui negant creatiõnem
mũdi (Fallax grã et vana ẽ pulcritu
do) .ſ. vboꝝ rhetoricoꝝ in humanis ſcrip
turis a maxime poeticis. in quibus
ſub ornatꝭ vbis latẽt multe falſitates
(mulier timẽs deũ) .i. ſacra ſcriptura
que q̃uis vbiq ꝫ inducit ad dei reuerẽtiã
et timorẽ (ipa laudabitur) ſupple p̃ ce
teris ſcripturis (Date ei de fructu ma
nuũ ſuaꝝ) .i. ſtudentibus in ea dabitur
fructus glorioſus. (a laudẽt eam in portꝭ
opa eius) .i. ſapientes in portis ſedẽ
tes cũ iudicibus. a iſti ſapiẽtes dicuntur
opa ſacre ſcripture inquãtum p eius
ſtudiũ ſapiam ↄſequũtur.

De eodẽ feſto ſcḋm ſeclares (Rõ. v.

Fratres. Sicut p vnius delictũ: oẽs
hoies i ↄdẽnatiõꝫ. ſic a p vnius
iuſticiã: i oẽs hoies i iuſtifica
tiõeꝫ vite. Sic enĩ p inobediam vnius ho
minis pctõres ↄſtituti ſũt multi: ita
a p vnius obeditiõem iuſti ↄſtituẽtur mul
ti. Lex autẽ ſubintrauit ut habundaret
delictũ. Vbi aũt abũdauit delictũ: ſu
perabũdauit a grã. ut ſic regnauit pec
catũ in mortẽ. ita a grã regnet p iu
ſticiã i vitã eternã: p Iheſuꝫ xpm̃ dñm nr̃m

Poſtilla.

Sicut p vnius. Añ initiũ huius epĩle
ſcribit beatus Paulus in eo. ca. Si
enĩ vnius delicto mors regnabit p vnuꝫ.
multo magis abũdantiã gratie a do
natiõnis a iuſticie accipientes in vita
.ſ. beata regnabũt per vnũ. ſcꝫ p Iheſuꝫ
xpm̃. Tũc ſequitur p̃ns epiſtola. (Fra
tres: ſicut p vnius delictũ) Lyra .ſ. Ade
(oẽs homies in cõdemnatiõem) Hoc
id eſt ſimul aĩe a corporis dãnatiõnem
(ſic a p vnius iuſticiã) ſcꝫ xpi (in oms
hoies in iuſtificatiõem vite) Lyra. ſicut
p delictũ ade p ꝓpagatiõem ꝓpter ori
ginale pctm̃ oẽs homines incurrerũt
dãnatiõem ſimul anime a corporis: ſic
p vnius hominis .ſ. xpi paſſionem: oms
ſunt liberati ab eterna dãnatiõe. (Si
cut enĩ p inobediẽtiã vnius hominis)
ſcilicet ade (peccatores conſtituti ſũt
multi. ita a p vnius) .ſ. xpi (obedien
tiam iuſti conſtituẽtur multi) Li. q̃a
ſicut p inobedientiã .ſ. Ade comedẽ
tis vetitũ: poſteri facti ſũt iniuſti. ſic
p obediaꝫ xpi in ligno crucis paſſi oẽs ſũt

iuſtificati q̄ntū ad ſufficientiā. S; q̄
p grām xp̄i nō oēs iuſtificāꝰ. h̄ nō p
uenit ex defectu grē ſ; ex defectu hoīꝫ
eā depellētiū (Lex āt ſbintrauit) pꝰ
culpā vl̄ legē naturalē (ut abūdaret
delictū) .i. ut abūdantiꝰ cognoſcerent
delictū. Multa em̄ erant peccata añ
legem que nō credebant eſſe peccata
vel nō eſſe tanta. Roma. iiij. Per le-
gem cognitio peccati (vbi autē abū
dauit delictū) p legem (ſuperabūda-
uit et gratia per chriſtū peccatoribꝰ
veniam conferēdo. (ut ſicut regnauit
pctm̄ in mortē) .Ly. .i. poteſtatē ha-
buit deijciendi ad mortem eternam
(Ita et in gratia regnet p iuſticiam
in vitam eternā) potenter nos indu
cendo in vitā eternam (p Jheſum cri
ſtum dominū noſtrum) qui eſt me-
diator dei a hominū.

Euangelium.

IN illo tempe. Rogabat Jh̄m q̄dam
phariſeꝰ ut māducaret cū illo. Et in-
greſſus domū phariſei diſcubuit. Et ec
ce mulier q̄ erat in ciuitate pccatrix ut
cognouit q̄ ih̄s accubuit in domo pha
riſei attulit alabaſtrū vnguēti a ſtās
retro ſecꝰ pedes eiꝰ lachrimis cepit ri-
gare pedes eius a capillis capitis ſui
tergebat a oſculabat pedes eius a vn
guento vngebat. Videns aūt phari
ſeꝰ q̄ vocauerat eū. ait intra ſe dicēs.
Hic ſi eēt pphēta. ſciēt vtiq; q̄ a q̄lis
eſt mulier q̄ tāgit eū q̄r pccatrx ē Et
rn̄dēs Jheſus dixit ad illū. Simō hēo
tibi aliq̄d dicē. At ille ait. magr̄ dic.
Duo debitorēs erāt cuidā fenatori vnꝰ
debebat denarios q̄ngētos. et aliꝰ q̄n
q̄ginta. Nō hn̄tibꝰ ill' vn̄ redderēt: dō
nauit vtriſq;. Q̄s ḡ eū plꝰ diligit. Rn̄dēs
ſimō dixit. Eſtio q̄r is cui plꝰ dōnauit At
ille dixit Recte iudicaſti Et ꝯuſus ad
mulierē di. ſimōi vides hāc mulierē? in
traui domū tuā aquā pedibꝰ meis n̄ de
diſti: h̄ āt lacrimis rigauit pedes me
os a capill' ſuis terſit. Oſclm̄ m̄ nō de
diſti. h̄ āt ex q̄ intraui n̄ ceſſauit oſcula
ri pedes meos Oleo caput meū n̄ vnx
iſti. Hec āt vnguēto vnxit pedes me
os ꝓpt' q̄d dicō tibi. remittunt ei pctā
multa q̄m dilexit multū Cui āt minꝰ
dimittit: minꝰ diligit. Dixit āt ad illā
remittūt tibi pctā tua Et ceperūt q̄ ſil'
accūbebāt dicē intrā ſe Q̄s ē hic q̄ eciā
pctā dimittit? Dixit aūt ad mulierē
Fides tua ſaluā te fecit. vade in pace

Poſtilla.

ROgabat. Lu. vij. Math. xxvi.
Mar. xiiij Joh. xij. Hiſtoria hꝰ
euāgelij facta ē ano xp̄i. xxxi. ij. ydꝰ
decēbris. feria. v. luna. xiiij. indictōe
iiij. Añ initiū hꝰ euāgelij ſcribit ſcūs
Lucas in eodē ca. q̄ xp̄s dixit phari
ſeis et ſcribis. Venit āt Johānes ba
ptiſta neq; māducans panē neq; bi
bens vinū. a dicitis demoniū habet
Venit filiꝰ hoīs māducans a bibēs.
a dicitis. Ecce hō vorator a bibens vi
nū amicꝰ publicanorū a pctōrū. Et tē
ſeq̄t euangeliū hodiernū (Rogabat
ih̄m q̄dā phariſeꝰ ut māducaret cū
illo a ingreſſus in domū phariſei di-
ſcubuit) Ly. legit āt xp̄s māducaſſe
cū pctōribꝰ ut eos ad penitētiā indu
ceret ut habet Math. ix. Itē cū ami
cis a familiaribꝰ ut eorū deuotōnē au
gmētaret. ut dr̄ Joh. xij. de martha. a
maria magdalena. Itē cū cognatis
paupibꝰ ut eorū inopiā suppleret ut
h̄etur Joh. ij. de nuptijs. vbi deficiēte
vino xp̄s aquā ꝯuertit in vinū. Itē
cū phariſeis ſupbientibꝰ ut eorū ſup
biā ꝯfutaret put hic habet ut videbit
pſeq̄ndo (Et ecce mulier) .Gor. ſ. ma
ria magdalena. ſ; non noiat hic. q̄a
adbuc erāt in ſtatu culpe ſm opinio-
nē hoim (q̄ erāt i ciuitate) .Gor. vbi mlt
ti hoies ſūt. Ex quo cōiunctū q̄ mul-
tos attraxerat ad pctm̄ (peccatrix)
Ly. ſed iam de pctīs ſuis plene a pfe
cte ꝯtrita (ut cognouit q̄ Jheſus) .i.
ſaluator (accubuit in domo phariſei
attulit) ſupple ſtatim (alabaſtrū vn
guenti) .i. vas alabaſtrū vnguento
plenū (a ſtās retro) .Ly. q̄r pre vere
cūdia ſui peccati nō audebat ſe ante
ponere (lachrymis cepit rigaē pedes
eiꝰ) Ly. ex q̄ ptꝫ magnitudo ꝯtritōis

exquo tātū fleuit ꝙ poterāt lauaꝛe pe
des vniꝰ hominis nudis pedibꝰ ince
dētis (a capillis capitꝭ ſui tergebat)
Ly. q̄bꝰ ante ad ꝯpoſitionē vultꝰ eiꝰ
fuerat abuſa (et oſculabaꝛ pedes eꝰ)
ut totū deo ſeruiēt in penitētia q̄cq̄d
ex ſe deū ꝯtēpſeāt in culpa. ſm q̄ꝺ dꝭ
Gre. (a vnguēto vngebat) Lyra. ad
refrigeriū caloris a mitigationē do-
loris ex labore itineris. vn̄ Greg. vn
guentū q̄ꝺ ſibi turpiꝭ exhibuerat. h̄
iā deo laudabiliꝭ offerebat (Vidēs āt
phariſeꝰ q̄ vocauerat eū) Gor. predi
ctā mulierē plorātē nec ꝯpatiēs (ait
intra ſe) .ſ. occulte ꝯtra hoſpitē ſuum
murmurādo (dicēs. Hic ſi eſſet ꝓphe
ta) verꝰ ſciēs occulta (ſciret vtiq̄ q̄ et
q̄lis eſt mulier q̄ tāgit eū). Gor. q̄ ē
in pſona a q̄lis in vita (q̄a peccatrix
eſt) a p ꝯſeq̄ns nō pmitteret ſe tāgi
ab ea (Et rn̄dēs Jheſus) Gor. .ſ. cogi-
tationi eiꝰ q̄ ſoli deo nota eſt In quo
oſtendit ſe plus q̄ ꝓphetā. vnde. pſ̄
xxiij. Dominꝰ ſcit cogitationes homi
nū (Symon. habeo aliq̄d tibi dicere
At ille ait. Magiſter dic. Duo debi-
tores erāt cuidā feneratori) Gor. ſē-
ſus litteralis planꝰ ē. Myſtice fene-
rator iſte deū ſignificat q̄ p culpa mo-
mētanea penam eternā exigit a p do
nis gratiarū exigit meritū bonorum
opeꝝ (duo debitores) Gor. duo ſtatꝰ
pctōrum (erāt cuidā fenatori) id eſt
deo (vnꝰ debebat denarios q̄ngētos
a aliꝰ q̄nq̄ginta) .ſ. q̄ plus peccaue-
rat (Nō habētibꝰ illꝭ vn̄ redderēt) q̄a
nulliꝰ p̄dictoꝝ a debitꝭ poteſt abſolui
ꝓpriꝭ viribꝰ abſq̄ grā. ut pꝫ Johan
nis. xv Sine me nihil poteſtis facere
(donauit vtriſq̄) .i. ꝯdonauit (Quis
ergo eū plus diligit? Rn̄dēs ſimō di-
xit Exiſtimo q̄ꝛ is cui plus donauit)
.i. ꝯdonauit relaxando (At ille dixit
ei. Recte iudicaſti) q̄ꝛ ſicut dicit Gre.
Cū creſcūt dona creſcūt a rationes do
noꝝ (Et ꝯuerſus ad mulierē). Gor.
p miſericordiā Deꝰ eīn a pctōribꝰ cū
tit faciē ſuam. ſm illud deutro. xxxij
Abſcondā faciē meā ab eis. ſ3 ad pn̄i

tētes ſe ꝯūtit ut pꝫ zach. j Conūtimi
ad mea ego ꝯuertar ad vos (dixit ſy
moni. Vides hanc mulierē? Intraui
in domū tuā. aquā pedibꝫ meis nō de
diſti) Li. qui tamē erāt feſſi a dolētes
ex labore itineris a lutoſi ſeu puluerū
lati. eo ꝙ ſine calciamētis incedebat
(Hec autē lachrimis rigauit pedes
meos a capillis ſuis terſit. Oſclm̄ m̄
nō dediſti) Ly. q̄ꝺ ē amicicie ſignum
(hec autē exquo intraui nō ceſſauit
oſculari pedes meos) quaſi dicēt. nō
ſolum vnum oſculū dedit m̄ ſed mul
tiplex (Oleo caput meū nō vnxiſti)
Gor. q̄ꝺ ſolet fieri in ſignū leticie a
hilaritatꝭ. ſm illud pſalmi. xliiij. vn
xit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie &c (ꝓpter
q̄ꝺ dico tibi remittūꝛ ei pctā multa)
.ſ. mulieri penitenti (q̄m dilexit mꝭ
tū) p̄ma. petri. iiij. Caritas operit mꝭ
titudinē pctōꝝ. a ꝓū. x. vniuſa delic
ta operit caritas (Cui āt minꝰ dimit
tiꝛ minꝰ diligit) Li. remiſſio ei culpe
aut nulla eſt. ā totalis ſimul. ſed re
miſſio pene ſit p ptes a nō tota ſimꝭ
de cōmuni curſu. licet aliq̄n fiat tota
ſimul ꝓpꝭ feruorē penitētie a ex libera
litate dei. a hoc fuit inꝓpoſito in hac
muliere ideo ſeq̄ꝛ (remittūꝛ tibi pctā
tua) Ly. nō ſolū q̄ntū ad culpā ſ3 etiā
q̄ntū ad penā ex vehemēti amore dei.
a horrore pcc̄i p̄teriti Gor. a pniꝭ h̄
pn̄s p p̄terito remittūꝛ .i. remiſſa ſūt
(Et ceperūt q̄ ſimꝭ accūbebāt dicē in
tra ſe. q̄s ē hic q̄ etiā pctā dimittit)
Ly. h̄ dicebāt q̄ꝛ videbāt tm̄ hūani-
tatē exteriꝰ apparentē. ſ3 ignorabāꝛ
deitatē interiꝰ latētē q̄ pctā pt dimit
tere (Dixit aūt ad mulierē fides tua)
Gor. i. fides tibi a deo infuſa (te ſaluā
fecit) vn̄ Beda. Fides te ſanā fecit. q̄ꝛ
q̄ꝺ petiit: poſſe ſe accipere nō dubita
uit (Vade in pace) Gor. i. in q̄ete a a
ceſſatōe a vitiis. ut3 Rō. v. iuſtifica
ti ex fide pacē habeamꝰ.

In feſto ſancti Jacobi apli.

Iam non eſtis hoſpites a adue.
Hāc eplam q̄re .s. in cōi ſcōꝝ.
Euangelium.

In illo tpe Acceſſit ad Jh̄m mr̄ filiorꝫ
zebedei cum filijs ſuis adorās ⁊ petēs
aliq̇d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait
illa. Dic ut ſedeant hij duo filij mei.
vnꝰ ad dexterā tuā. ⁊ vnꝰ ad ſiniſtrā
in regno tuo. Rn̄dēs āt Jh̄s dixit. Ne
ſcitis q̇d petatis. Poteſtis bibē calis
cē quē ego bibiturꝰ ſū? Dicūt ei. Poſ
ſumꝰ. Ait ill'. Calicē q̇dē meū bibetis
ſedē āt ad dextrā meā ⁊ ſiniſtrā nō ē
meū dare vob. ſꝫ q̇bꝰ patū ē a pr̄e meo

Poſtilla.

Acceſſit ⁊c̄. Math. xx. Marc. x.
Lu. xxij. Hiſtoia hꝰ euāgelij fa
cta ē āno xp̄i. xxxiij. xvj. kl. apl'. fe
ria. iiij. luna vj. indcōe. vj. Ān initiū
illiꝰ euāgelij ſcribit Mat. in codē ca.
Aſcēdēs Jh̄s ih'rlmā aſſūpſit duode
cim diſciplos ſecreto. ⁊ ait illis. Ecce
aſcēdimꝰ ih'rlmā. ⁊ filiꝰ hoīs tradet
pn̄cipibꝰ ſacdotū ⁊ ſc̄ibis. ⁊ cōdēnabūt
eū morte. ⁊ tradēt eū gētibꝰ ad illudē
dū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigēdū ⁊ tcia
die reſurget. Tūc ſtatī ſeq̇t euāgeliū
hodiernū. (Acceſſit ad Jh̄m) Ly. Judei
eſtīabāt xp̄m p ꝓphetas ꝓmiſſū regnatu
rū tpalr̄ ī ih'rlm. qꝛ ſcp̄turās de regno
xp̄i carnalr̄ ītelligebāt ⁊ iō regnū ab
latū ab eis p rōnos: credebāt ſibi res
ſtituēdū p xp̄m. ꝓpt' qd̄ dicebāt xp̄o
Act. j. Dn̄e ſi ī tpe h' reſtitues regnū
iſrl'? ⁊c̄. Et h' mō Jacobꝰ ⁊ Johēs fi
lij zebedei ⁊ mr̄ eorꝫ audiētes xp̄m pꝰ
mortē tcia die reſurrecturū credidert
ipſū īmediate pꝰ reſurrectōꝫ regnaturū
in ih'rlm tpalr̄. ⁊ iō cupiētes ei eē col
laterāles p̄ ceteris. qꝛ erāt eiꝰ cognati
germani informauert mrēꝫ ſuā de pe
titōe ſeq̄nti. ⁊ h' eſt qd̄ hic dr̄ (Tūc)
audita reſurrectōe xp̄i futurā (Acceſ
ſit ad Jheſū mr̄ filiorꝫ zebedei cū filijs
ſuis adorāſ ⁊ petēs aliq̇d ab eo) Li.
Nō petijt prīo in ſpāli et determiate ſꝫ
tm̄ in gn̄ali. ut cōceſſiōe facta ī gn̄a
li prīo minꝰ poſſꝫ poſtea ſibi denegari
in ſpāli (Que dixit ei. Quid vis) Li. nō
q̇rit ut inſciꝰ ſꝫ ut petitō ſua cōuenien
tiꝰ ordīat ⁊ rōnabil' (Ait illi. Dic ut
ſedeāt hij duo filij mei vnꝰ ad dexterā
tuā ⁊ vnꝰ ad ſiniſtrā in reg' tuo) Li. ⁊
ſint tibi collaterāles ⁊ maiorēs in reg'
tuo pꝰ te. qd̄ q̇dē regnū credebāt tpa
le ut dictū ē. Nec eſt mirꝫ ſi talia apo
ſtoli credebant ⁊ appetebat q̇ adhuc
carnales erāt ⁊ nōdū illūiati pfecte
nec ꝯfirmati p grām ſpūſſcī (Rn̄s āt
Jh̄s dixit. Neſcitꝭ q̇d petatꝭ) Li. Rn̄
det filijs ⁊ nō matri qꝛ ſciebat ipſam
eſſe miſſaꝫ a filijs ⁊ informatā de pe
titione facienda p eis (Poteſtis bi
bere calicē quem ego bibiturus ſū?)
Lyra. id eſt ſuſtinere mortem igno
miniosam ⁊ crudelem quā ego paſſu
rus ſum. ⁊ p quā debeo venire ad re
gnū nō tēpale ut creditis ſed eternū
((Dicūt ei. Poſſumus) Lyra. loquūt'
ſicut inexꝑti ꝓprie fragilitatis. quod
patuit per effectuꝫ. qꝛ in paſſione xp̄i
fugerūt pre timore mortis (Ait illis
Calicē q̇dem meū bibetis) i. paſſio
nes p me ſuſtinebitis. Li. qꝛ Jacobꝰ
ꝓpt' xp̄m ab herode eſt occiſus. ut h'
tur Actuū. xij. ⁊ Johēs in doliū feruē
tis olei ꝓpter xp̄m miſſus eſt. Inſu
per ſuit etiā miſſus in exiliū ꝓpter xp̄m
⁊ ſic patuit ꝙ habuit ꝓmptā volun
tatem moriendi ꝓpter chriſtū (Sede
re aūt ad dexterā meā et ad ſiniſtrā
nō eſt meū dare vobis) Li. in illo ſta
tu in quo eſtis id eſt nondū humili
atis ⁊ carnalibꝰ (ſed q̇bꝰ patū eſt a
patre meo) Lyra. vere humilibus ⁊
ſpūalia ſapientibus.

In feſto vinculorꝫ ſancti Petri.

Miſit herodes rex manū ut af
fligeret... Hanc epiſtolam quere ante
in feſto ſanctorū Petri ⁊ Pau
li apoſtolorum.

Euangelium.

In illo tēpe. Venit Jheſus in partes
ceſaree philippi. Hoc euāgeliū cum
ſua poſtilla q̇re ań in feſto ſancti Pe
tri ⁊ Pauli apoſtolorꝫ.

De inuētōe ſancti Stephani.

Itē ep̄lam de inuētōe ſcī ſtephani
quere ſcd̄m ordinariuꝫ ⁊ directorium
diocesis tue.

Euangeliū

In illo tēpe. D. I. d. ſ. Vos eſtis ſal
terre. Qđ ſi ſal euanuerit: in q̄ ſalietᵘʳ
Ad nihilū valet vltra n̄ ut mittaꝛ fo
ras a ꝯculcetᵘʳ ab hoib9. Vos eſtis lux
mūdi. Nō pt ciuitas abſcōdi ſup mon
tē poſita neqꝫ accēdūt lucernā ⁊ ponūt
eā ſub modio. ſed ſup cādelabꝝ ut lu
ceat oībus q̄ in domo ſūt. Sic luceat
lux veſtrā corā hoib9 ut videāt opa ve
ſtra bona ⁊ glorificēt prēm vr̄m q̄ in
celis eſt. Nolite putare qm̄ veni ſol
uere legē aut ꝓphetas. Nō veni ſolue
re. ſed adiplere. Amē q̄ppe dico vob̄
donec trāſeat celū ⁊ terra. iota vnū ā
apex vn9 n̄ p̄teribit a lege donec oīa
fiāt. Qui ergo ſoluerit vnū de māda
tis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoīes
minim9 vocabitᵘʳ in regͦ celoꝝ. q̄ āt fecerit
⁊ docuerit h̄ magn9 vocabiᵗᵘʳ in regͦ celoꝝ

Poſtilla.

Vos eſtis Mat. v. Mar. ix. Lu.
xiiii. Hiſtoia h9 euā. facta ē an
no xpi. xxxi. ii. yd9 iulij. feria. v. lu
na. xvi. indictōe. iiij. An̄ initiū h9 eu
āgelij ſcribᵗ Math. in eodē capitulo
ꝙ xp̄s dixᵗ diſcipulis ſuis. Beati eſ
tis cū maledixerint vobis homines.
⁊ pſecuti vos fuerint ⁊ dixerīt omne
malū aduerſum vos mentiētes ꝓpt̄
me. gaudete ⁊ exultate quoniā mer
ces veſtra copioſa eſt in celis. Tunc
ſequiꝛ euangeliū hodierᵐ (Vos eſtis
ſal terre) Ly. ſicut em̄ ſale ꝯdiūꝛ oīa
cibaria. ita diſcretione prelatorū de
bēt dirigi et ordinari oīa facta ſubdi
torū (Qđ ſi ſal euanuerit) i. ſi diſcre
tio in p̄latis defecerit (in quo ſalieꝛ)
Ly. q. d. in nullo opera ſubditorum
ꝯdieꝛ ſeu dirigeꝛ (ad nihilū valet
vltra niſi ut mittaꝛ foras a ⁊ cōculceꝛ
ab hominibꝫ) Ly. qꝛ talis debꝫ depel
li a p̄latione. ne officiū p̄latoꝝ in cō
ſpectu hominū reddaᶻ vile (Vos eſtis
lux mūdi) Ly. ſicut em̄ lux ē mani
feſtatiua oīm coloꝝ: ſic p̄lati p intel
ligētiam ſacre ſcripture dn̄t ex officio
notificare omia opa ꝟtutū. (Nō pōt
ciuitas abſcōdi ſupra mōtē poſita)
Lyrā. qꝛ bon9 prelat9 in pſecutōe non
debet ſe abſcōdere ſed ad defenſionē
gregis ſe manifeſte oſtēdere (neqꝫ ac
cendūt) Gor. lumen ſcientie (lucernā)
i. p̄latū vn̄ pſ. cxxxi. paraui lucernā
xp̄o meo (⁊ ponūt eā ſb̄ modio) Gor.
ut celeꝛ lux veritatis timore pſecutio
nis imminentis vel puſillanimitā
te cordis (ſed ſuper cādelabꝝ ut luce
at oībꝫ q̄ in domo ſūt) i. i mūdo ſūt
generaliter (Sic luceat lux vr̄a corā
hominibus ut videant opera veſtra
bona ⁊ glorificent prēm veſtrū q̄ in
celis eſt) Ly. qꝛ nō debent de ſe glām
ꝓpriā q̄rere. ſed gloriā dei ⁊ edificati
onē ꝓxi. (Nolite putare qm̄ veni ſol
uere legē aut ꝓphetas. Non veni ſol
uē ſꝫ adimplē) Gor. totā continētiā
veteris teſtamenti xp̄s hic ꝯprehen
dit in duob9. ſ. in lege et ꝓphetia. Lex
em̄ erat in declinando malū. ꝓphetia
in faciendo bonū. Et illa duo xp̄s ple
niſſime impleuit (Amē quippe dico
vobis donec trāſeat celū ⁊ tra) Gor.
muteꝛ elemēta ab hac mutabili for
ma in imutabilē. ſ. anteq̄ finiaꝛ iſte
mund9 (iota vnū) Iota eſt minima
littera inꝛ alias a vno ductu fit. Apex
eſt ꝑticla litterē. q̄ ponīᶻ in ſūmitate
littere ad diſtinctōē. ⁊ ſm̄ h̄ exponit
aug9. ꝙ nec minimū p̄ceptū nec mi
nimi p̄cepti ꝑticla (nō p̄teribit a le
ge donec omia fiant) Gor. i. nō rema
nebit q̄n impleaꝛ ſuo tpe (Qui ḡ ſol
uerit vnū de mādatꝭ iſtis minimis)
Gor. i. de mādatꝭ decalogi q̄ dicūꝛ mi
nima. qꝛ ad vitā incipiētiū ꝑtinētia
(⁊ docuerit ſic hoīes) Gor. ſic ſoluere
hoīes ſic ipē ſoluit (minim9 vocabiꝛ).
Gor. i. viliſſim9 reputabiꝛ ab hijs q̄
ſūt (in regno celoꝝ. q̄ āt fecerit ⁊ docu
erit hic magn9 vocabiꝛ in regno ce
loꝝ) Gor. p acceptiōē aureole.

In feſto Laurētij mřis. ij. Cor. ix.

Fr̄es. Qui parce ſeminat: parce ⁊
metet. Et q̄ ſeminat in bn̄dic
tōibꝫ. de bn̄dictōibꝫ ⁊ metet.
Vnuſq̄ſqꝫ ꝓut deſtinauit i corde ſuo: n̄
ex triſticia ā ex neceſſitate. Hilarē em̄
datorē diligit deus. Potēs ē āt deus

omnē grāꝫ habūdare facē in vob. ut
in oib9 ſēp oēm ſufficiētiā hn̄tes: abū
detis i oē op9 bonū. ſicut ſcptū ē. Diſp
ſit dedit paupib9. iuſticia e9 manet i
ſclm ſcli. Qui āt ām̄iniſtrat ſemē ſe
minānti. ⁊ panē ad mānducādū p̄ſta
bit. Et multiplicabit ſemē vr̄m. ⁊ au
gebit incremēta frugū iuſticie veſtre

¶ Poſtilla.

Qui parce ſeminat: parce ⁊ metꝫ
Añ initiuꝫ hui9 epiſtole ſcribit
ſanct9 Paulus: di. Prouidemus em̄
bona: nō ſolum corā dō: ſed etiā corā
hominib9. Tunc ſequit̄ p̄ſens epl̄a.
(Fratres qui parce ſeminat) ſcilicet
dando paruā elemoſinā (parce ⁊ me
tet) Ly. id eſt min9 in p̄mio recipiet
(⁊ qui ſeminat in bn̄dictōib9) ſcilꝫ
largiter dando (de bn̄dictionibꝫ ⁊ me
tet) ſcilꝫ largā retributionē in p̄mio
habebit (Vnuſq̄ſqꝫ) ſupple det (p̄ro⸗
ut deſtinauit in corde ſuo) id eſt ordi
nauit ꝓpria volūtate (nō ex triſticia)
Glo. Qui em̄ dat ut careat tedio int̄
pellantis nō ut reficiat viſcera indi⸗
gentis: ⁊ meritūꝫ ⁊ rem pdit (aut ex
neceſſitate) id eſt coact9. ſed ſpōte ⁊
hilariter (Hilarem em̄ datorem dili
git de9) id eſt approbat ⁊ remuneāt
qꝛ facit actum virtuoſūꝫ (Potens āt
eſt de9 omnem gratiam) Gor. nō ſo
lū hanc gratiā largitionis elemoſi⸗
naꝝ. ſed eē quācūqꝫ aliā (abunda
re facere in vobis) Ly. ut ſic nō dolea
tis de facto. ſed magis gaudeatis (ut
in omnib9) ſ. tēporalib9 ⁊ ſp̄ualib9
(ſemp omnē ſufficiētiā habētes) tāꝫ
in voluntate interiori q̄ꝫ in facultate
exteriori (abūdetis in om̄e op9 bo[m])
ſcilicꝫ in datōne elemoſinaꝝ ſicut in
alijs opibus virtutū. ſicut ſcriptum
eſt in pſ̄. cxj. (Diſperſit) Ly. nā ele⸗
moſina plurib9 ē faciēda (dedit pau⸗
perib9.) nō hiſtriōibꝫ ⁊ alijs pſonis
indignis (iuſticia eius) q̄ ſic dat ele⸗
moſinam (manet in ſeculum ſeculi).
id eſt eternaliter. qꝛ merces iuſtitie
eſt eterna (Qui aūt adminiſtrat ſe
mē ſeminānti) Ly. ſ. de9 qui dat facul
tatē ⁊ volūtatēꝫ dandi elemoſināꝫ (⁊
panē ad manducādū preſtabit) id ē
neceſſaria vict9. hoc em̄ ꝯmuniter vi
detur accidere q̄ dantes elemoſinas
magis abūdant in tēporalib9 bonis
q̄ꝫ elemoſinas pauperib9 indigētibꝫ
denegātes. ⁊ ſi aliq̄n ꝯtig̃ eos depau
parí: de9 hoc ordiat ad maius bonuꝫ
ſp̄uale (⁊ multiplicabit ſemē vr̄m)
Ly. i. volūtatē ⁊ facultatē eleōſinā fa
ciēdi (⁊ augeb̃ incremēta frugū iuſti[c]
vr̄e) hī. i. mercedē q̄ ex hꝭ i p̄ria colliget

¶ Euangelium.

In illo tpe. Dixit Ih̄s diſcipul̄ ſuis.
Amē amē dico vobis niſi granū fru
mēti cadēs in t̄rā mortuū fuerit. ⁊c̄.
Hoc euāgeliū cuꝫ ſua poſtilla q̄re ꝫ
in ꝯmuni ſanctoꝝ de vno mr̄e.

¶ In feſto aſſūptōis glorioſe Marie

¶ Eccleſiaſt. xxiiij.

In omnib9 requiem q̄ſiui. ⁊ in heredita
te dn̄i morabor. Tūc p̄cep̃ et dixit m̄
creator oim̄. ⁊ q̄ creauit me. requieuit i
tabernaculo meo. ⁊ dix̃ m̄. In iacob
inhabita. ⁊ in iſrl̄ hēditare. ⁊ in elec
tis meis mitte radices. Et ſic in ſion
firmata ſum. ⁊ in ciuitate ſanctificata ꝑ
ſimilr̄ requieui. ⁊ i ihrl̄m ptās mea. Et
radicaui in ꝑplo honorificato. ⁊ in p
tes dei hēditas illi9. ⁊ i pleītudie ſcō
rū detētō mea. Quaſi cedr9 exaltata ſū
i libano ⁊ q̄ſi cipſſus i mōte ſiō. Qua
ſi palma exaltata ſū i cades ⁊ q̄ſi plā
tatō roſe in ihericho. Quaſi oliua ſpe
cioſa in campis ⁊ q̄ſi platan9 exaltata
ſū iux̃ aquā i plateis. Sic cinamomū
⁊ balſamū aromatiꝫās: odorem dedi
Quaſi mirra electa dedi ſuauitatem
odoris.

¶ Poſtilla.

In omnibus requiem queſiui. ⁊ i. ⁊c̄.
Hodie btā virgo celos aſcendēs: req̄
em quam q̄ſiuit inuenit. Hodie ſup
oēs choros feliciter exaltata pacem
⁊ requiem q̄ſiuit ⁊ q̄d q̄ſiuit inuenit ꝫ
dicit (In oib9 requiē q̄ſiui) ac ſi dicat.
Int̄ oia ⁊ in oi deſiderio ⁊ opere q̄ſiui
requiem ⁊ pacē. ſ. temporis. pectoris ⁊
et̄nitatis (Et) datū ē mihi q̄ (in he⸗
reditate dn̄i morabor) vbi ſūma pax

eſtra reqes Et qr mentis deſiderio hec
q̄ſiui (Tunc) tpe a dō p̄ie p̄ſinitos: ip
ſe pr oīpotēs (p̄cepit) gabriel (et) p
gabrielē (dixit m̄ creator oīm) ſaluta
tō; āgelicā. Cui9 effect9 ſbdi (a q̄ cre
auit me reqeuit ī tabnaculo meo) cre
ator em̄ hui9 virgis de9 eſt. qui req̄
euit in vtero e9 nouē mēſib9 a ſex die
bus. in quo vtero ſicut miles in tab
naculo armatura; noſtre hūanitatꝭ
accepit ɔtra diabolū pugnaturus (a
dixit mihi) .i. verbo ſpūali impreſſit
mihi duplicē actiue a cōtēplatiue vi
te ɔſuatōe; qd̄ apparet cū dr̄ (In ia
cob inhabita a in Iſrahel hereditare
a in electis meis mitte radices.) ac ſi
diceret vtriuſq3 vite exēplū electis a
p̄deſtinatꝭ meis tribue Exēplū ei con
paratꝭ radici. Nā ſic ex radice p̄cedit
virga a de virga fruct9. ſic de exēplo
concipitur affectio. et ex affectōe pro
cedit opus (Et ſic ī ſion firmata ſū)
id eſt in vita ſpeculatiua (a in ciuitate
ſanctificata) .i. in vita actiua (ſilr̄ req̄
qeui) pace pectoris (a in Iheſm pote
ſtas mea) .i. in viſiōe pacis Notādū
hic: qr p ciuitatē intelligitꝭ vita actiua
q̄ in cōi hoīm habitatōe gerit.p ſion
a ihrlm ɔtēplatiua demrātꝭ (Et radi
caui) .i. radices miſi (ī p̄plo hōrifica
to. a ī ptes dei mei hēditas illi9) .i. p
fructū de radicib3 p̄cedētem: erit hēdi
tas illi9 p̄pli (a in plenitudie ſcōrum
detentio mea) .i. mora a perſeuerātia
mea erit ī plenitudie ſanctoꝝ (Qua
ſi cedr9 exaltata ſū in libano a q̄ſi cy
p̄ſſus in mōte ſion) In libano intel
ligitꝭ candor virginitatꝭ Liban9 eī eſt
arbor thuris de qua p̄cedit thus qd̄
cremat in ſacrificijs in ſuauitate odo
ris: et talis arbor beata virgo eſt. h9
fili9 q̄ſi th9 in igne paſſiōis cremat9
eſt. Et in h9 hoſtie fragrātia delecta
t9 eſt de9 ōnipotēs. Item cedr9 odore
ſerpētes fugat. Bene g̱ ɔuēit matri
criſti. qr odore nominis ſui demones
expellit Cipſſus eſt arbor in medēdis
apta corporib9. Sion interp̄tatꝭ ſpe
culū. Speculū vero d̄r hoi imaginē ſua;

Deformatus em̄ erat hō p peccatum
ſed p beatā v̄ginē q̄ fons eſt grē redo
ditur imago hoīs: quā ipſa īpetrat
peccatori a filio ſuo Iheſu xp̄o (Qua
ſi palma exaltata ſu3 in cades. a q̄ſi
plantatio roſe in Iherico) Palma in
terp̄tatꝭ trāſlatio Vnde beate v̄ginis
trāſlatō eſt e9 aſſūptio. ſic hodierna
die exaltata eſt ſicꝫ palma. ſicut ſalo
mon dicit. Que eſt iſta que p̄cedit
ſicꝫ aurora cōſurgēs: pulcra ut luna.
electa ut ſol. Hec em̄ in vtero ſcifica
ta. in natiuitate ſua claruit ut aurora.
in ɔceptōe filij p grām cōfirta claru
it ut luna. hodie aſſūpta in celum cla
reſcit ut ſol. Iherico interp̄tatꝭ luna
a in roſa ſigtꝭ martiriū Roſa g̱ in lūa
eſt martiriū mētꝭ in carne lucida. vn̄
Simeon ſenex dixit ad btām v̄ginē;
Tuā ipſi9 aīam ptrāſibit gladi9 do
loris. Paſſa eſt g̱ btā virgo martiri
um in aīa (Quaſi oliua ſpecioſa ī cā
pis) .i. fons mīe illis pctōrib3 q̄ ābu
lāt in cāpo .i. lata via q̄ ducit ad vitā
(et q̄ſi platan9 exaltata ſū iux aquā
in plateis) platan9 latꝭ folijs vmbrā
faciens refrigerat exteri9 et interius
Hō āt eſtuat duplr̄: exteri9 in tribu
latōib9: īteri9 in tēptatōib9: ut g̱ in
v̄gine plenū oñdatur refrigeriu3: dr̄
platan9 iux aqua; in plateis. q̄ cōtra
eſtū īterioris tēptatōis a exterioris
tribulatōis medeiū p̄ſtat remedium
(Sicꝫ cinamomū et balſamū arōti3ans
odorē dedi) Cinamomū quāto grāci9
tāto meli9 a odoratius Sic btā virgo
gracilꝭ a extenuata p abſtinētiā ac
ceptior deo a mūdo odoratōne fuit. ſi
militer ī balſamo deſigtꝭ opio ſcitatis
(Quaſi mirra electa dedi ſuauitate;
odoris) Illa mirra ē electa q̄ manat
ab arbore min9 vulnerata Illa āt ē
minime p̄cioſa que de arboris vulnē
manat. Per mirrā ſignificatꝭ ama
ra mortificatō. que ſi ex aīa pctōris
vulneāta manat: min9 eſt p̄cioſa. ſi
āt abſq3 vulnē pcī deo oblata fuerit
gratior erit deo a odore ſuauior.

Euangelium.

In illo tpe Intrauit Ihs in qͦddā ca
ſtellū. Et mulier q̄dā Martha noīe
excep̄t illū ī domū ſuā. a huic erāt ſoror
noīe maria q̄ etiā ſedens ſec⁹ pedes dn̄i
audiebat v̄bū illi⁹. martha āt ſata
gebat circa freq̄ns miſteriū. Que ſtetit
et ait. dn̄e nō ē tibi cure q̇ ſoror mea
relinq̇t me ſolā miſtrare. Dic ḡ illi ut
me adiuuet. Et rn̄s dixit illi dn̄s. mar
tha martha ſolicita es a turbaris er-
ga plurima. Porro vnū ē neccariū. maria
optimā ptē elegit q̄ nō auferet ab ea.

Poſtilla.

Intrauit. Lu. x. Hiſtoria hui⁹ eu-
angelii fcā eſt āno xpi. xxxi. iiii
nonas decēbris. feria. iii. lūa. ix. indcōe
iiii. Añ initiū hui⁹ euāgelii ſcribit Lu. ī
eo. c. q̇ ſeptuaginta duo diſcipuli q̄s
xpūs miſit ad p̄dicādū redieūt ad xpm̄
cū gaudio dicētes. Dn̄e etiā demonia ſbii
ciūt nob̄ in noīe tuo. Et ait illis. ecce do
di vob̄ ptātē calcādi ſup ſerpentes a
ſcorpiōes. a ſup omnē v̄tutē inimici
a nihil vobis nocebit. Verūtñ in hoc
nolite gaudere q̇ ſpūs vobis ſbiiciūtur.
Gaudete āt q̇ noīa vr̄a ſcpta ſunt in
celis. Tūc poſtmodū ſeq̄t euangeliū
hodiernū. (Intrauit Ihs in qͦddā ca
ſtellū) Lyr. ſ. bethaniā. (a mulier q̄dā
Martha noīe. excep̄t illū in domum
ſuā) Li. ad illā ei dom̄ xpūs freq̄nt diui
tebat a ſeruire. tū ppt deuotōnē ibi hi
tātiū. tū q̇ plā bñficia eis ɔtuleāt q̇
ipſā marthā a pfluuio ſanguinis ſa
nauerāt ſm Ambro. a mariā a demo
nib⁹ liberauerat a ei oīa pctā dimi
ſerat (a huic erat ſoror noīe Maria.
q̄ etiā ſedēs ſec⁹ pedes dn̄i audiebat
verba illi⁹) Lyr. intēta opib⁹ vite ɔtē
platiue (martha āt ſatagebat circa
frequens miniſteriū) ſ. occupata in
opib⁹ vite actiue (Que ſtetit) Lyr. q̄ſi
feſſa labore miſterii diſcurrēdo p do
mū ut xpūs a ei⁹ diſcipuli eſſēt ɔuenien
ter recepti a refecti (a ait. Dn̄e nō eſt
tibi cure q̇ ſoror mea relinq̇t me ſolā
miſtrare) Li. ɔq̄rēs de ocioſitate ſoro
ris ſue a de xpi negligētia hoc pmitte
tētis (Et rn̄dēs dixit illi dn̄s) excuſan
do mariā. Inueniē āt maria accuſata
ſm Lyr. tripliciter. Primo a phariſeo
de p̄ſūptōe ſeu temeritate eo q̇ xpm
tetigit recūbētē. ut ꝫ Lu. vii. Scdo a ſo
rore p ocioſitate. ut hēt hic. Tercio a
iuda de pdigalitate eo q̇ p̄cioſum vn
guētū effudit a pedes ihū vnxit ut hēt
Ioh. xii. et vbiq̄ maria tacuit a xpūs
eā excuſauit. Primo oñdēs phariſeo
q̇ factū marie ñ erāt p̄ſūptōis ſꝫ deuo
tōis. Scdō oñdit ſorori q̇ ſeſſio marie
nō erat ocioſa. ſꝫ melioribus actib⁹ ap
plicata. Tercio oñdēs iude a alīs diſ
cipulis q̇ illa effuſio vnguēti ñ erat
pdigalitatis ſed pietatis di. Sinite
illā. Bonum eni op⁹ opata eſt in me.
(Martha martha ſolicita es) Glo.
repetitio ſignū eſt dilectōis vel mo-
uende intētōis. ſ. ut audiret attenti⁹
(a turbaris erga plurima) Lyr. q̇ opa
vite actiue ſolicitudinē ingerūt (Por
ro vnū eſt neccariū) Li. ipſe de⁹ q̄ vn⁹
eſt p̄ oib⁹ q̄rendus ē (Maria optimā
ptē elegit) Glo. nō repbenditur pars
marthe. a ipā bona eſt. ſꝫ laudat ps
Marie q̇ optiā (q̄ nō auferet ab ea)
Gor. vita ɔtēplatiua incipit hic a in
futuro pficiet. q̇ ignis amoris q̄ hic
ardere incipit. cū ipm quē amat vide-
rit. āpli⁹ ignescit in amore. Actiua vo
cū corpe deficit. q̇ in celeſti pr̄ia ne-
mo eſurienti panē porriget. nec cetera
opa miſericordie faciet. q̇ ibi ñ erūt
neccaria vñ Apoc. xix. Nō eſurient ne
q̇ ſitiēt āpli⁹. etc. Hic q̄rit. q̄re hꝰ
euāgeliū legit in feſto btē virginis
cū in nullo videat ſpectare ad ipſam
Ad hoc rn̄det. Gor. q̇ etſi ñ hiſtorice
tn̄ allegorice ɔuenit btē virgini. Ip
ſa eni fuit caſtellū qͦd intrauit filius
dei vbi manebant due ſorores. ſ. vita
actiua a ɔtēplatiua. Itē q̄rit q̄re po
ti⁹ legit in aſſūptōne q̄ in alio feſto
cū de aſſūptōne nō faciat mētionē. Ad
hoc dicēdū q̇ alia feſta btē virginis
ſpēalia hñt euangelia pp̄ter ſpēales
rōes. Iſtud āt feſtū nullū habꝫ ſpēa
le euāgeliū a ideo ſortitū ē iſtud. vel
etiā pp̄ter vltimā pticulā euāgelii q̄

Marie precipue cõuenit· ideo legit̃ de eius aſſū
ptione·ſ· maria optimã ptẽ elegit &c.

In feſto ſancti Bartholomei·

In illo tpe· Dixit Jheſus diſcipulis ſu
is· Hoc ẽ preceptũ meũ &c. Hoc euãge
liũ cũ ſua epl̃a q̃re in cõmuni ſcõꝝ.

In feſto natiuitatis glorioſe vir=
ginis Marie· Eccle· xxiiij·

Ego q̃ſi vitis fructificaui ſua=
uitatẽ odoris· et flores mei fru
ctus honoris et honeſtatis Ego
mater pulchre dilectõis et timoris· et
agnitionis et ſcẽ ſpei· In me grã oĩs
vie et veritatis· in me oĩs ſpes vite et
virtutis· Trãſite ad me oẽs q̃ cõcupi
ſcitis me· et a gñatõibus meis adiple
mini· Spũs eñi meus ſup mel dulcis·
et hereditas mea ſup mel et fauũ. Me
moria mea in generatões ſeculorũ·
Qui edũt me adhuc eſurient· et q̃ bi=
bũt me adhuc ſitiet. Qui audit me ñ
cõfundet· et q̃ opãt in me· ñ peccabũt
Qui elucidãt me· vitã et̃naȝ hebũt·

Poſtilla·

Ego quaſi vitis fructificaui· &c.
In natiuitate btẽ marie vginis le
git̃ p epl̃a lectõ iſta· et ſũpta ẽ de ec=
cleſiaſtico· xxiiij· q̃ principalit̃ expoit̃
de xpõ filio btẽ vgis Honor aũt filij
eſt honor mr̃is et ecõuerſo· honor ma
tris ẽ honor filij Vñ dic btã vgo. Ego
q̃ſi vitis. Hic cõpat ſe btã vgo viti·
Duo ꝓpt̃ vmbrã. Nã ſic vitis gr̃tã vm
brã facit ſic btã vgo obũbrando nos
ꝓteg̃t· vñ pſ· Sub vmbrã alaꝝ tuarũ
ꝓte· nos· Scdõ ꝓpt̃ florẽ Flos ſiq̃dẽ
vitis odoꝛe ſpentes fugat· ſic nõ btẽ
virgĩs fugat demões. Fructificaui ſua
uitatẽ odoris. qꝛ ſic ſine leſiõe vitis de
vite pcedit odoris ſuauitas et ibĩ odor
lõge lateq̃ꝫ diffundit̃ ſic de btã vgine
maria ſine leſiõe pudoris pceſſit filius
cuius ptãs et bonitas replet orbẽ t̃raꝝ.
Et flores mei fructus honoris et hone=
ſtatis. ·i· abũdãtie et opulentie· Ego
mr̃ pulcre dilcõis. Hec ẽ caſtas q̃ di
lexit dñs· quã ñ maculauit aliqd pcti
cõtagiũ. Et timoris. In timore ſiḡt humili
tas· naȝ ex humilitate exprimit ad ex

cellẽtiã ſalutatõis angelice· vñ ãgeſ=
lus ad eã· Ne timeas maria. Et agnitio=
nis. In agnitõe fides itelligit̃· nam
p fidẽ agnouit qd credidit· vnde Eliza
beth dixit ad eaȝ Btã q̃ credidiſti qm̃
pficiẽt̃ ea q̃ dicta ſũt tibi a dño. Et ſcẽ
ſpei· In me grã oĩs vie et vitatis. ac ſi
dicat· ĩ me ẽ ille p carnis aſſũptõꝫ et
q̃ eſt via et vitas. In me oĩs ſpes vite
et virtutis· Trãſite ad me oẽs q̃ cõcupi=
ſcitis me. ac ſi dicat Oẽs q̃ deſideratis
me hr̃e fautricẽ et adiutricẽ: tranſite
ad me· ·i· ad ſimilitudinẽ et cõformitatẽ
meã· ut ſitis imitatores humilitatis mee
caſtitatis et paupertatis· Et a gñatõibus
meis ĩplemini. hec ſũt ille gñatões de
q̃bus dicit̃ Emiſſiões tue padiſus ma
loꝝ punicoꝝ &c. Sequens clauſula illi9
epl̃e exponit̃ de filio virginis marie·
Spũs eñi meus. ·ſ· ſpũſſcũs· q̃ pcedit̃ a
pr̃e et filio et q̃ hic dat̃ in via p inſpira
tõem grãꝝ. Sup mel dulcis et hereditas
mea ſup mel et fauũ. ·ſ· incõpabilit̃·
Memoria mea ĩ gñatõe ſeclõꝝ. qꝛ ſa
pientiaȝ dei hoĩes et angeli ſiñ fine lauda
bũt. Qui edũt me adhuc eſurient et q̃
bibũt me adhuc ſitiet. edamus ei dei
ſapiaȝ et bibamus· qꝛ in ip̃a plena eſt
et pfecta refectõ· Siq̃dẽ ĩ corpalibus re
bus appetitus placꝫ· expiẽtia diſplicet·
ſꝫ ſpũalis delectatõ tãto plus a come=
dente eſurit̃· quãto plus ab eſuriẽte
comedit̃· eterna eñi ſacietas auget
deſideriũ· E contrario mundana refe
ctio deſideriũ extinguit et tediuȝ facit
vnde et de angelis dictuȝ ẽ· fruuntur
nec faſtidiunt ſed magis frui ſitiunt
Qui audit me. obediẽdo mandatis
meis. non cõfundet̃. ſꝫ et̃na mercede co
ronabit̃. Et q̃ opant̃ ĩ me. ·i· q̃ ſic ope
rãt̃ ut maneãt in me et ego in eis. non
peccabũt. Qui eñi manet in deo non
peccat mortalit̃. Qui elucidant me.
ſcꝫ predicãdo verbo et exẽplo. vitã et̃=
nãm habebũt. ut ſicut dicit̃ Daniel
xij· Qui aũt docti fuerĩt: fulgebũt q̃
ſi ſplẽdor ſirmẽti· et q̃ ad iuſticiaȝ eru
diũt multos: q̃ſi ſtelle in ꝑpetuas et̃
nitates·

Euangelium.

Liber gñatõis Jħu xp̄i ſi ⁊c.
Hoc euãgeliũ nõ h̃ẽt hic ex-
poſitũ. ſʒ recurre ad nicolaũ de
lyra circa initiũ noui teſtamti: ibi iue-
nies a multis doctoib9 nõbilit̃ poſtilla
tũ cũ pulcherrima diſputatõe trium
venerabiliũ doctoꝝ.

¶ In exaltatõne ſancte Crucis.

Hoc enim ſentite in vobis qḋ ⁊c.
q̃re i ramiſpalmaꝝ. Euãgel.
In illo tpe. Dixit Jħs turbis iudeoꝝ nũc
iudiciũ ẽ mũdi nũc p̃nceps h9 mũdi
eijciet foras Et ego ſi exaltat9 fuero a
terra oia trahã ad meipſũ. h̃ ãt dicebat
ſignificãs q̃ morte eẽt moritur9 Rñt
ei turba Nos audiuimus ex lege qꝛ
xp̄s manet ineternũ. Et quomõ tu di-
cis oportʒ exaltari filiũ hoīs. Quis ẽ
iſte fili9 hoīs. Dixit ergo eis Jheſus
Adhuc modicũ lumen in vobis eſt.
Ambulate dũ lucẽ habetis ut n̄ vos
tenebre ꝯp̄hendãt. Et qui ambulat
in tenebris neſcit q̃ vadat. Dũ lucẽ
habetis credite i lucẽ ut filij lucis ſitis.

¶ Poſtilla.

Dictis ⁊c. Joh. xij. Hiſtoia h9
euãgelij dixit dñs Jħs ãno eius
xxxiij. xij. kl. apl. feria. iiij. lũa. indi
ctõe. vj. Añ initiũ h9 euãgelij ſcribit
ſcũs Joh. i eodẽ capi. q̄ q̃dam genti
les aſcenderũt in ihr̄lm ut adorarent
in die feſto. ſ. paſche. Hij acceſſerunt
ad philippũ q̃ erat a bethſaida gali
lee. ⁊ rogabãt eũ dicẽtes. Dñe volu-
m9 Jheſum videre. Venit Philippus
⁊ dixit Andree. andreas rurſus ⁊ phi
lippus dixerunt iheſu. Jheſus autem
reſpõdit eis dicens. venit hora ut cla
rificetur filius hominis Tunc poſt-
modũ ſequit̃ euangeliũ hodiernum
(Dixit Jħs turbis iudeoꝝ Nũc iudi-
ciũ eſt mundi). Hoc. ſ. in paſſiõe qñ
xp̄s a pilato iudicat9 ẽ (nũc p̃nceps
hui9 mũdi eijciet foras) Ly. diabol9
enĩ hic dicit̃ mũdi princeps. nõ q̄ ſit
dñs ſbſtãtie mundi. ſʒ hoim mũdia
liter viuẽtium inq̃ntũ ſe ſbijciũt ei
p̄ pctm̃. Dicit̃ aũt eiect9 dyabolus p̄
paſſionẽ xp̄i p̄ quã ãpta eſt ianua
glorie ⁊ ſic diabolus non poteſt im-
pedire ſãctos a ꝯſecutõe glorie ſicut fa
ciebat añ. tamen p̄mittit̃ tẽptare ho
mines ad exercitiũ ⁊ meritũ electoꝝ
(Et ego ſi exaltatus fuero a terra.)
Hoc ẽ. p̄ paſſionẽ crucis (oĩa tra-
hã ad meipſũ) ſcilicet per fidem ⁊ di
lectionem (Hoc autẽ dicebat ſigni
ficans qua morte eſſʒ moritur9) Hoc ẽ.
qm̃ morte crucis que erat viliſſima ut
patʒ Sapie. ij. morte turpiſſima con
dẽnem9 eum (Reſpõdit ei turba Nos
audiuim9 ex lege qꝛ xp̄s manet ineter
nũ). Tho. Credebãt enim q̄ meſſias
purus homo eſſet ſed inmortalis. vñ
Michee. v. Egreſſus ẽ ab initio a di
eb9 eternitatis Jte Dan. viij. Poteſtas
ei9 ptãs eterna (Et quõ tu dicis oportet
exaltari filiũ hoīs) ⁊ mori in cruce q̃ſi
ſi dicãt. Si loq̄ris de teipſo: ſeq̄ꝛ q̄ tu
nõ es xp̄s. q̃ manet ineternũ. ſi aũt lo
q̄ris de alio dic nobis (Et quis ẽ iſte
fili9 hoīs. Dixit ẽ eis Jheſus) Tho. ſi
cut iã multa dixerã ⁊ multa miracula
fecerã corã vobis (Adhuc modicũ lumẽ
in vobis ẽ) Hoc. qꝛ creditis xp̄um in
eternũ ſʒ nõ creditis eũ moriturũ ſʒ hũa-
nitatẽ (Ambulate). Ly ⁊ in ꝯgnitõe
ꝑfecte (dũ lucẽ hẽtis). Ly ⁊ me p̃nti
aliter q̃ ſũ lux illuminãs ꝑ veritatẽ do
ctrine ⁊ lumẽ grẽ (ut nõ vos tenebre
ꝯp̄hendãt) ſ. ignorãtie ⁊ culpe (Et
q̃ ãbulat in tenebris neſcit q̃ vadat).
Li. qꝛ declinauit a certitudie vie (Dũ
lucẽ hẽtis credite in lucẽ) Tho. p̄ verã
fidẽ (ut filij lucis ſitis) id eſt ipſi9 dei q̃
eſt vera ⁊ ſempit̃na lux. ut; Ephe. v
ut filij lucis ambulate.

¶ In feſto Mathei apli Ephe. iiij.

Fratres. Vnicuiq; nr̃m data ẽ grã
ſcḋm mẽſurã dõtõis xp̄i. Propt̃
qḋ dt. Aſcẽdẽs i altũ captiuã
duxit captiuitatẽ. dedit dona hoib9. Jd
aũt aſcẽdit q̃d ẽ ni qꝛ deſcẽdit p̄mũ in iferio
res ptes t̃re. Qui deſcẽdit. ipſe ẽ q̃ aſcẽdit
ſup omnes celos ut adimpleret om
nia. Et ipſe dedit quoſdã quidẽ apo
ſtolos. quoſdã ãt ꝓphetas. alios do

euãgeliſtas·alios ãt paſtoꝛes ⁊ docto-
ꝛes ad ↄſũmatõꝫ ſcõꝝ ĩ op⁹ miſterij
in edificatõe꜠ coꝛpis xp̄i· Donec oc-
curram⁹ oẽs in vnitatẽ fidei ⁊ agnitõ
nis filij dei in viꝝ pfectũ: in mẽſuraꝫ
etatis plenitudinis xp̄i·

Poſtilla·

Vnicuiq; noſtꝝ· Añ initiũ hui⁹
ep̄le ſcrib̄t paul⁹ di· Vnus dñs·
vna fides· vnũ baptiſma· vn⁹ de⁹ et
pr̄ oim̄ q̄ eſt ſup oẽs ⁊ p omnia ⁊ in
omib⁹ nobis Tũc ſeq̄t ſtatĩ pñs epi
ſtola (Vnicuiq; noſtrũ) Lyr·ſ·xp̄ifi-
deliũ (data eſt gratia ſecundũ mẽſu
rã donationis xp̄i) ·i· put voluit dare
⁊ plus ⁊ minus ſecundum oꝛdinati
onẽ diſpoſitiois ſue (Propter quod
dicit) ·ſupple ſcriptura in pſal·lxvij·
(Aſcendens in altum) ·ſ· chriſt⁹ in aſ
cenſione ſua (captiuam duxit capti
uitatẽ) ·i· patres qui pri⁹ tenebãt in
limbo (dedit dona) ·ſ· ſpũſſcũ (homini
bus) in die pẽthecoſtes viſibiliter in
igneis liguis (Qꝫ ãt deſcendit q̄d ẽ) ·
·i· q̄liť eſt intelligẽduꝫ (niſi qꝛ deſcen
dit primũ) ·ſ· in ſua moꝛte in inferio
res partes terre) ·ſ· ad limbum pa
trũ in inferno qui dicit̃ eſſe ſub terra
(Qui deſcẽdit ipſe eſt) ſupple ideꝫ in
pſona (⁊ qui aſcẽdit ſuper oẽs celos
ut impleret omĩa) ſcripta a ꝓphetis
qui nõ ſoluꝫ ꝓphetauerunt de eius in
carnatõe· moꝛte· reſurrectõe· ſꝫ etiaꝫ
de ei⁹ aſcẽſiõe (Et ipſe dedit q̄ſdã q̄dẽ
aplos) ·ſ· duodecĩ ad oꝛdinandũ ⁊ re
gendũ eccleſiã (q̄ſdã ãt ꝓphetas) ad
futura p̄dicenduꝫ (alios aũt euange
liſtas) ſcilicꝫ quatuoꝛ ad ſcribendũ
euãgelia (alios ãt paſtoꝛes) ·ſ· ad cu-
rã aiaꝝ (⁊ doctoꝛes) ad infoꝛ̃mandũ in
moꝛibꝫ ⁊ fide (ad ↄſũmatõem ſancto
rũ in op⁹ miſterij) ·i· pfectionẽ fideliũ
in moꝛib⁹ ⁊ fide (in edificatõnem coꝛ
poris xp̄i) Lyr̄·ſ· miſtica q̄ꝫ eſt eccle
ſia in q̄ aplis ſuccedũt ep̄i Prophete
ãt: hñtes grãm ſcripturarũ ſanctaꝝ
obſcura interp̄tãdi ſuccedũt· Euãge
liſtis archidiaconi ⁊ diaconi· Paſto
rib⁹ p quos intelligũt̃ ·lyr̄· diſcipuli
ſuccedunt ſacerdotes curati· Doctori
b⁹ ãt: q̄cũq; exercẽtes debite actũ do
cendi ſeu p̄dicãdi (donec) Ly·i· dicta
officia exercebũtur in ecc̃a militante
(occurram⁹ oẽs in vnitatẽ fidei ⁊ ag-
nitiois filij dei) ·i· q̄ ſum⁹ vniti in fide
⁊ cognitõne xp̄i (in viꝝ pfectũ) ·i· oc
curram⁹ xp̄o venĩẽti ad iudiciũ q̄ eſt
vir oĩno pfect⁹ (in mẽſurã etatꝭ ple
nitudis xp̄i) · Oẽs eñ reſurgẽt ĩ etate
xxxiij· ãnoꝝ q̄ eſt etas plena ⁊ pfcã
⁊ in qua xp̄us paſſus fuit· Hec om
nia Lyra ponit·

Euangelium·

In illo tp̄e· Cũ trãſiret Ihũs vid̃t ho
minẽ ſedẽtẽ in teloneo Matheũ noie·
Et ait illi Seq̄re me Et ſurgẽs ſecut⁹
eſt eũ· Et factũ ẽ diſcũbẽte eo in do°·
Ecce multi pb̄licani ⁊ pctõres venĩẽ
tes diſcũbebãt cũ ihũ ⁊ diſcipulꝭ e⁹ Et
videntes phariſei: dicebãt diſcipulꝭ e⁹
Quare cũ pb̄licanis ⁊ pctõrib⁹ mãdu
cat magr̃ vr̃· At ihũs audiẽs ait Nõ
eſt op⁹ valẽtibꝫ medic⁹ ſꝫ male hñti
b⁹ Euntes ãt diſcite· q̄d ẽ miaꝫ volo et
nõ ſacrificium· Nõ eñ veni vocare iu
ſtos ſꝫ pctõres·

Poſtilla·

Vidit Iheſus hominẽ ⁊c̃· Mat·
ix· Luc̃· v Mar·ij· Hiſtoria hu⁹
euãgelij facta ẽ ãno xp̄i·xxxj·v·id⁹
Iunij· feria·ij· luna·x· Indictõe·iiij
Añ initiũ illi⁹ euangelij ſcribit ſcũs
Math· in eodeꝫ capi· q xp̄s ſanauit
paliticũ q̄ fuit̃ poꝛtatus in lecto añ ipꝫ
in cõſpectu totius ꝓpli· Cui Xp̄s ait·
Surge tolle lectũ tuũ ⁊ vade in domũ
tuã Videntes ãt turbe timuerũt ⁊ glori
ficauerũt deũ dicẽtes· qꝛ vidim⁹ mira
bilia hodie· ⁊ cũ trãſiſſet inde· id ẽ de
galilea (vidit hominẽ) Goꝛ· tã intui
tu coꝛpis q̄ꝫ mẽtis (ſedẽtẽ ĩ teloneo)
Ly· eſt loc⁹ in q̄ ſolebant campſoꝛes
ſedere· q̄ꝫ q̄dẽ negociũ vix aut nunq̄
exerceri ſine pctõ põt ut dicit Grego·
vel ſm̃ Goꝛ· eſt loc⁹ in q̄ ſoluebant
publica vectigalia (matheũ noie) ·
Glo· ceteri euangeliſte ꝓpter vereciũ-
diã nõ appellant eũ noie vulgato· ſꝫ
leui· binomius enim fuit· Ipſe vero

Matheꝰ ſe noīat ꝓpt̃ hūilitatem (Et
ait illi. Seq̄re me) Ly. Matheū āt ta
libꝰ occupatum vocauit. ut de grã dei
nullꝰ deſperet q̄ntūcūqȝ fuerit in viti
bꝰ occupatꝰ (Et ſurgēs ſecutꝰ ē eū) ſi
ne aliq̄ dilatione qȝ ſicut poterat mo
uere aurē exteriꝰ v̓bo ita etiā interiꝰ
mētē inſpirādo. Sicut enī paſſiōi ꝓpin
quꝰ illos q̄ ad capiēdū ipm̄ venerāt
ſolo verbo ꝓſtrauit dicēs. Ego ſū. ut
hr̃. Joh. xviij. ita ſolo verbo poterat
q̄ſcūqȝ ad ſe trahere ⁊ ī h̄ apparebat
virtꝰ diuinitatis eo (Et factū ē diſcūbē
te eo in doᵒ) ꝑut lu. v. dr̃. et fec̄ ei cōui
uiū magnū leui in doᵒ ſua (ecce mul
ti publicanī et pc̄cōres vēiētes diſcūbe
bāt cū Jheſu) Ly. fuerāt enī ſocij ma
thei. et iō recedēs ab eis ⁊ volēs ſeq̄ xᵐ
fecit eis cōuiuiū (Et vidētes phariſei)
Li. phariſei ī ꝑplo iudeoꝝ reputabāt
religioſi vñ etiā ī hitu ab alijs q̄dāmō
diſtincti erāt Vidētes ḡ xp̄m cū publi
canis ⁊ pc̄cōribꝰ māducātē: indigne
ferebāt ⁊ murmurābāt (dicebāt diſcipu
lis eiꝰ) Glo. cōſuetudo detractoꝝ ē loq̄
de alio nō in facie eiꝰ vñ q̄n̄do diſcipu
li eiꝰ videbāt eis peccare alloq̄bātur
magiſtrū. ut: Math. xij. Abijt Jh̄s
ſabbato ꝑ ſata. diſcipuli āt eiꝰ eſuri
entes ceperūt vellere ſpicas ⁊ mādu
care. phariſei āt vidētes dixerūt ei. Ec
ce diſcipuli tui faciunt qđ nō licet eis
facere ſabbatis. Q̄n̄do vero magiſter
videbat eis peccare. alloquebāt diſci
pulos ut hic (Quare cū publicanis
⁊ pc̄cōribus manducat magiſter ve
ſter? At iheſus audiēs) ſupple verba
phariſeoꝝ (ait) ꝑ ſe ⁊ diſcipulis (Nō
eſt opꝰ) i. neceſſariꝰ (valentibꝰ) i.
ſanis (medicꝰ ſed male habētibꝫ) ly.
videmꝰ enī qȝ medicꝰ familiariꝰ ſe de
bet hr̃e ad īfirmū q̄ eo indiget q̄ʒ ad
ſanū Cū igit̃ xp̄s ſit verꝰ medicꝰ anī
maꝝ. ut dr̃ in ps. Cvj Miſit verbum
ſuū ⁊ ſanauit eos. iō familiarit̃ ſe de
buit hr̃e ad pc̄cōres q̄ ſūt infirmi in
firmitate ſpūali. Sc̄do reſpōdet eis
ꝑ auctoritatē q̄ hr̃. Oſee. vj. (Eun
tes āt diſcite. q̄d eſt. miſericordiā vo

lo ⁊ nō ſacrificiū) Ly. q. di. ſi hāc ſcrip
turā cōſideretis inueniretis me facē ſm
ipſā. Glo. miſericordiā volo ꝑ pc̄cōrū
dimiſſionē. ⁊ nō ſacrificiū. ꝑ olocau
ſtoꝝ oblatōē. puer. xxj. Facere miam
et iudicium magis placet deo q̄ʒ victi
me (Nō enī veni vocare iuſtos) glo.
ſcʒ ad penitētiā (ſed pc̄cōres) ſupple
veni vocare ad penitētiā ut corrigāt

¶ In feſto ſancti Michaelis ⁊ omniū
angelorum. ¶ Apoc. primo.

IN diebꝰ illis. Significauit deꝰ q̄ opor
tet fieri cito. loq̄ns ꝑ āgelū ſuo ſuo
Johi. Qui teſtimoniū ꝑhibuit v̓bo dei
⁊ teſtioᵐ Jh̄u xp̄i q̄cūqȝ vidit. Btūs
q̄ legit ⁊ audit v̓ba ꝓphetie hꝰ. et ſer
uat ea q̄ in ea ſcripta ſūt Tp̄s eñ ꝓpe ē.
Johes ſeptē eccl̄ijs q̄ ſūt in aſia Grã
vobis ⁊ pax. ab eo q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ ventu
rus eſt. ⁊ a ſeptē ſpūibꝫ q̄ in cōſpectu
throni eiꝰ ſūt. ⁊ a Jh̄u xp̄o. q̄ ē teſtis
fidelis ꝑmogenitꝰ mortuoꝝ. ⁊ prin
ceps regū terre. Qui dilexit nos. ⁊ la
uit nos a pc̄tis nr̄is ī ſanguine ſuo.

¶ Poſtilla.

SIgnificauit deus que opor tet.
Ante initiū illiꝰ lectōnis ſcribit
ſanctus Johes in principio illius li
bri: di. Apocalypſis Jheſu xp̄i quã
dedit illi deꝰ pat̃ palā facē ſeruis ſuis
que oportet fieri cito. Tūc ſtatī ſeq̄t
p̄ns epiſtola. In diebꝰ illis. Signifi
cauit deꝰ que oportet fieri cito. Ex quo
hodie pagit̃ feſtū oīm angeloꝝ. tūc
in illa lectōne q̄ hodie ī miſſa ꝑ ep̄la
legitur oñdit̃ q̄lit̃ dñs miniſterio
angeloꝝ ſua reuelat miſteria ⁊ ſecre
ta. q̄lit̃ ad beatū Johānem euāge
liſtā quē xp̄s ſpecialiter dilexit ꝑ an
gelum reuelatio ꝑuenit. Dicit itaqȝ
beatus Johānes (Significauit deꝰ q̄
oportʒ fieri cito) i. ea que ſue eccl̄ie fu
tura erant ſiue ꝓſpera ſiue aduſa (lo
quēs ꝑ angelū ſuū ſeruo ſuo Johā
ni) Angelꝰ enim apparebat in ſimili
tudīe hominis loq̄ns Johi (q̄ teſtio
niū perhibuit verbo dei) in principio
ſui euangelij cū dixit In principio erat
verbum (et teſtimoniū iheſu xp̄i) i.

de Jhu xp̄o cū dixit Et verbū caro fac
tū eſt: ⁊ habitauit ī nobis (que cūq̄ꝫ
vidit) ocul' corporalib⁹ in e⁹ ↄūſatōe
miraculoꝝ opatōe· morte ⁊ reſurrec
tōne· ſicut patet in euāgelio qd' ipſe
Jobes ſcripſit (Beatus q̄ legit) ſibi
vel aliis· (⁊ qui audit) aure mentis
(verba ꝓphetie huius ⁊ ſeruat ea) ſcꝫ
in ope (que in ea ſcripta ſūt) non em̄
auditores ſꝫ factores iuſtificabūtur
apd' deū (Tp̄s em̄ ꝓpe eſt)· Ly· ⁊ cito
trāſiens· q·d· labor patiētie breuis ē
et p̄miū beatitudinis etnū· ideo adū
ſa nō debēt nos frangere· nec ꝓſpera
leuare (Jobes ſeptem ecc̄iis que ſūt
in aſia) ſibi ſpecialit' ↄmiſſis ⁊ ab ip
ſo ſpecialit' dilectis (Gr̄a vob) ·ſ· in p̄
ſenti vita (⁊ pax) ī futurā Nā ibi q̄e
tabitur tōliter humanus appetitus
(ab eo) ·ſ· xp̄o (q̄ eſt) eſſentialit' coe
tern⁹ deo patri· (⁊ qui erat) ·ſ· cū deo
patre in creatione mūdi (⁊ q̄ vēturus
eſt) ·ſ· in gloria patris in die iudicii·
(⁊ a ſeptē ſpiritib;) Ly· ⁊ vniūſitate
āgeloꝝ qui miſtri ſūt nr̄e ſalutis (q̄
in cōſpectu throni eius ſunt·) parati
exequi eius volūtatē; (et a Jheſu xp̄o
qui eſt teſtis fidelis (paterne glorie
et maieſtatis (primogenit⁹ mortuo
ruꝫ) ⁊ prim⁹ inter reſurgētes a mor
tuis· Licet ·n· an̄ ipm Lazarus ⁊ plu
res alii fuerint a morte reſuſcitati: ſꝫ
tn̄ fuit ad vitā mortalem: q̄a poſt re
ſurrectōem ecōūſo mortui ſūt· ſꝫ xp̄s
reſurrexit ad vitā īmortalem· quia
mors illi vltra nō dn̄abit'· Ro· vi (⁊
princeps regū terre) ꝓpter qd' dixit
poſt ſuā reſurrectōeꝫ Data eſt mihi
om̄is poteſtas in celo ⁊ in terra· ut;
Math· vlt· (qui dilexit nos) ·i· ſola di
lectione ſua ⁊ nō merit' nr̄is (⁊ lauit
nos a peccatis nr̄is) Ly· originalib;
⁊ actualib⁹ (in ſanguine ſuo) q̄ꝛ ſacr̄m
baptiſmi ⁊ etiā ſacr̄m pn̄ie q̄b⁹ dele
originale pctm̄ ⁊ actuale hn̄t effica
ciā a ſua paſſione bn̄dicta·

Euangelium·

In illo tempe· Acceſſerunt diſcipuli
ad Jheſum dicentes Quiſ putas ma
ior ē in regno celoꝝ Et aduocās ih̄s
puulū ſtatuit eū in medio eoꝝ· Amen
dico vobis niſi ↄūſi fueritis ⁊ efficia
mini ſicut puuli: nō intrabitis ī reg
nū celoꝝ· Quicūq̄ꝫ ergo humiliaue
rit ſe ſicut puulus iſte: hic maior ē
in regno celoꝝ· Et q̄ ſuſceperit vnū
puulū taleꝫ in nōie meo: me ſuſcepit
Qui āt ſcādalizauerit vnū de puſillis
iſtis q̄ in me credūt· expedit ei ut ſuſ
pendat' mola aſinaria in collo e⁹ et di
mergat' in ꝓfundū maris· Ve mūdo
ab ſcādalis Neceſſe eſt em̄ ut veniūt
ſcādala Verūtn̄ ve homini illi p̄ quē
ſcādalū venit Si āt man⁹ tua vel pes
tu⁹ ſcandalizat te abſcide eum ⁊ ꝓiice
abs te Bonū eſt tibi ad vitā ingredi
debilē ⁊ claudū; q̄ꝫ duas man⁹ vl' du
os pedes habentē mitti in ignē etnū
Et ſi ocul⁹ tu⁹ ſcandalizat te· erue eū;
et ꝓiice abs te· Bonū ē tibi vnū ocu
lū habētē in vitā intrare q̄ꝫ duos ocu
los habētē mitti in gehēnā ignis Vi
dete ne ↄtēnatis vnū ex hiis puſillis
Dico em̄ vobis q̄ꝛ angeli eoꝝ in celis
ſp̄ vidēt faciē p̄ris mei q̄ in celis eſt·

Poſtilla·

Acceſſerūt· Mat· xviii· Mar· ix·
Lu· ix· Hiſtoia h⁹ euāgelii fcā ē
āno xp̄i· xxxii· vi· kal' ſeptēbus· fe
ria· v· luna· xii· indcōe· v· An̄ initiū
h⁹ euāgelii ſcribit ſcūs Mathe⁹ in p̄
cedēti capitulo q̄ acceſſerūt q̄ didrag
mā accipiebāt ad petꝝ· et dixerūt ei
Magiſter vr̄ non ſoluit didragmā·
Ait· Etiā· Et cū intraſſet domū p̄ue
nit eū ih̄s dicēs Quid tibi videt' ſimō
Reges terre ⁊ q̄b⁹ accipiūt tributū
vel cēſuꝫ· a filiis ſuis an ab alienis'
Et ille dixit ab alienis· Dixit illi Jhe
ſus· Ergo liberi ſūt filii· Vt aūt non
ſcādalizem⁹ eos· Vade ad mare ⁊ mit
te hamū ⁊ eū piſcē q̄ prim⁹ aſcenderit
tolle· ⁊ apto ore e⁹ inuenies ſtaterē
illū ſumes· da eis ꝓ me ⁊ te· Et tūc ſe
q̄t' euāgeliū hodiernū (Acceſſerūt di
ſcipuli ad Jh̄m dicētes· Quiſ putas
maior eſt in regno celoꝝ' Et aduo
cans Jheſus paruulum) Lyra· ſcilꝫ

ſanctū Marcialē qui poſtea a btō Pe
tro miſſus in galliā p̄dicauit lemo-
nicēſib9 fidē catholicā (ſtatuit eū i me
dio eoꝝ) Ly. ut ab oib9 videret̄ ⁊ at
tēte ꝯſideraret̄ (⁊ dixit amē dico vob
niſi ꝯūſi fueritis) Ly. ab elatōe viā
.ſ. ſupbie. ⁊ ambitōe maioritatis. qꝛ
Lu. ix. habet̄. ꝙ intrauit in eos cogi
tatio: q̄s eoꝝ eēt maior Ergo xp̄s di
xit eis. Niſi ꝯūſi fueritis (⁊ efficiamī
ſicͤ puuli) .ſ. humiles ⁊ parui in viā
reputatōe (non intrabitis in regnuꝫ
celoꝝ) Ly. de q̄ demones abiecti fue
runt p ſupbiā ⁊ ideo oportet hoies il
luc venire p viam ꝯtrariā ſcilꝫ p hu
militatē. ⁊ ergo ſubdit xp̄s (Quicūqꝫ
ergo humiliauerit ſe ſicͤ puulus iſte
hic maior eſt in regno celoꝝ) Ly. i.
q. d. ille q̄ erit hic humilior: erit ma
ior in regno celoꝝ. ut ptꝫ Luce. xiiij.
Qui ſe humiliat exaltabit̄ (Et q̄ ſu
ſceperit vnum puulum talē in nomi
ne meo) Glo. i. ꝓpt̄ meū amoreꝫ (me
ſuſcepit) Ly. nā q̄ recipit pximū ꝓpt̄
xp̄m dr̄ xp̄m recipe. Exēm̄ h9 hēm9 in
legēda ſci martini vbi dr̄ ꝙ xp̄s ſe ve
ſtitū oſt̄ illa pte clamidis quā btūs
martin9 dederat paupi ꝓpter xp̄m (q̄
āt ſcandalizauerit) Ly. ſcandalizarē
aliquē ē facē eū ruere in pctm̄ mo2le
ex dicto vl̄ facto ſuo malo. ⁊ h̄ ē ꝓpe
inferre ei nocumētū ex pte aīe qđ eſt
recte ꝫ caritatē. ⁊ iō talis faciēs aliū
ſic ruere ſi faciat h̄ de intentōe ſeu ex
aduertentia ſp̄ peccat mo2taliter etiāſi
dictū vel factū ex q̄ ali9 ruit nō eſſet
de gn̄e pcci mo2talis. ſicͤ dicēs mēdaciū
iocoſū mulieri intentiōe ptrahēdi eā
ad adulteriū ē pctm̄ mo2le ex itētio
ne finis. ĝ dic̄. Qui ſcandalizauerit
(vnū) Glo. multomagis q̄ ples (de
puſillis iſtis) i. infirmis. Vñ Jero. q̄
ſcandalizat̄: recte puſill9 dr̄. qꝛ q̄ ma
gn9 ē i. robuſt9 in fide ⁊ caritate: mo
ueri n̄ p̄t. utꝫ p̄ú. xij. Nō ꝯtriſtabit
iuſtū q̄cq̄d ei acciderit (qui in me cre-
dūt) Glo. magꝭ eſt vitādū ſcandalū
fideliū ꝙ̄ infideliuꝫ (expedit enī ut ſu
ſpendat̄ mola aſinaria in collo ei9)

Ly. i. loq̄t̄ euāgeliſta ad modū terre
paleſtinoꝝ. in q̄ ꝯdēnati ad mortē li
gato ſaxo ad collū p̄cipitāt̄ in mare
Sensus eſt ĝ. expedit ei. i. meli9 eſſet
hoi mori corpalit̄ ꝙ̄ ex ſuo malo exē
plo facere aliū ruere in pctm̄ mo2le.
qꝛ ex h̄ meret̄ mortē eternā: q̄ ĝuio2
eſt morte tpali (ve mūdo ab ſcādal̄)
i. mūdanis hoib9 q̄ nō curāt ſcanda
lizare pxios. utꝫ .j. Corin. viij. Si eſca
mea ſcandalizat pximū meū: nō mā
ducabo carnes ineternū (Neceſſe ē enī
ut veniant ſcandala) Ly. nō eſt neceſſi
tas abſoluta ſed tm̄ ex ſuppoſitōe. ſi
enī hoies volūt viuē mūdane. i. in oī
bus volūtatē ſuā adimplere neceſſario
ſeq̄tur ad h̄ ſcandalū alioꝝ. qꝛ n̄ ſor
midāt pximos ſcandalizare (Verūt̄
tn̄ ve hoi illi p quē ſcandalū venit).
actiue. ſ. pximū ſcādalizando (Si āt
man9 tua vel pes tu9 ſcandalizat te)
Ly. i. tibi eſt occaſio ruine in pccm p
tactū ihoneſtū vl̄ p greſſū diſſolutuꝫ
(abſcide eū ⁊ p̄ijce abs te. Bonū eſt
tibi ad vitā ingredi debilē vl̄ claudū
ꝙ̄ duas man9 vl̄ duos pedes hn̄tem
mitti in ignē eternū. Et ſi oculus tu
us ſcandalizat te erue eū ⁊ p̄ijce abs
te. bonū eſt tibi vnū oculū hn̄tem in
vitam itrare ꝙ̄ duos oculos hn̄tem
mitti in gehennā ignis) Ly. non q̄a
aliquod mēbrū ſit amputādū ad vi
tandū pctm̄. mēbra enī corpis ſūt a
deo data. et iō nō eſt in ptāte alic9 p
ſone abſcindere ſibi mēbꝝ: ſicͭ nec ſe
occidere. Tū qꝛ p h̄ nō excludit̄ ꝯcu-
piſcentia interior in qua viget pctm̄.
Tū qꝛ p aliam viā p̄t meli9 obuiare
pctō. p rōem. ſ. ⁊ liberū arbitriuꝫ: co
hibendo membrū a peccati exercitio.
⁊ ſic dicitur manus abſcindi inquā-
tum ipſa ꝓhibetur ab illicito actu. et
pes quando ꝓhibetur ab illicito greſ
ſu. oculus ab illicito viſu. Et iſta ab
ſciſio eſt meritoria ⁊ laudabilis non
autem illa que eſſet per membroruꝫ
priuatōem (Videte ne ꝯtēnatis vnū
ex hijs puſillis) Lyra. quia quantū
cunqꝫ hō ſit puus in hoc mūdo. tamē

habet angelū aſſignatū a deo ad ſui
cuſtodiam. et ideo ſi homi̅es tātum a
deo honorātur. multo fortiꝰ a nobis
ſūt honorādi. Ideo ſubdit chriſtus.
(Dico em̄ vobis quia angeli eoꝝ) i.
.ſ. aſſignati ipſis (ſemp vident faciē
patris mei) Lyra. q̄a quantūcumqꝫ
mittant̄ ad tempalū deꝝ admini
ſtrationē. tamē ſemp deo inherēt per
aptā viſionē (q̄ in cel' eſt) Ly. lꝫ ei de
us ſit vbiqꝫ p eēntiā pn̄tiā et potētiā
tn̄ ſpecialr̄ dr̄ eſſe in cel' vbi adeſt be
atis p aptam viſionem.

¶ In feſto aploꝝ Simonis et Jude

Simꝰ q̄m̄. Iſtā eplam q̄re ī in
cōi ſcōꝝ de aplis.

¶ Euangelium.

In illo tempe Videns Jheſus turbas
aſcendit in montē. Et cum ſediſſet ac
ceſſerūt ad eū diſcipuli eius ꝛc̄. Hoc
euangeliū cū ſua poſtilla q̄re in comu
ni ſanctoꝝ de martiribus.

¶ In feſto oim ſcōrum. ¶ Apo. vij

In diebꝰ illis Ecce ego Johannes. vi
di alterū angelū aſcendentē ab ortu
ſolis habenteꝫ ſignū dei viui: et clama
uit voce magna q̄tuor angel'. q̄bus
datū eſt nocere terre et mari dicens.
Nolite nocere terre et mari neqꝫ ar
boribꝰ: q̄adusqꝫ ſignemꝰ ſeruos dei
noſtri in frontibꝰ eorū. Et audiui nu
merū ſignatoꝝ. centūquadraginta
quatuormilia ſignati ex omni t'bu
Iſrl'. Ex tribu iuda: duodecī milia ſi
gnati. Ex tribu ruben: duodecīmilia
ſignati. Ex tribu gad: duodecīmilia
ſignati. Ex tribu aſſer: duodecīmilia
ſign̄ti Ex tribu neptali: duodecīmilia
ſign̄ti. Ex t'bu manaſſe: duodecīmilia
ſign̄ti. Ex tribu ſymeō: duodecīmilia
ſignati. Ex tribu leui: duodecīmilia
ſign̄ti. Ex t'bu yſachar: duodecīmilia
ſign̄ti. Ex t'bu zabulon: duodecīmilia
ſignati Ex t'bu Joſeph. duodecīmilia
ſign̄ti. Ex t'bu beniamī: duodecīmilia
ſignati. Poſthec vidi turbā magnam
quā dinumerare nemo poterat: ex oi
bꝰ gentibꝫ et tribubꝰ et ppl'is et linguis
ſtātes an̄ thronū: et in conſpectu ag
ni: amicti ſtol' albis et palme in ma
nibꝰ eorū. Et clamabāt voce magna
dicentes. Salꝰ deo noſtro. q̄ ſedet ſup
thronū et agno. Et om̄s angeli ſta
bāt in circuitu throni et ſeniorum et q̄
tuor animaliū. et ceciderunt in cōſpe
ctu throni in facies ſuas. et adoraue
rūt deū dicētes amē. Bn̄dictio et clari
tas et ſapiētia et grāꝝactio: honor et
virtus et fortitudo deo noſtro. in ſecu
la ſeculorum. Amē.

¶ Poſtilla.

Ecce ego Johannes. vidi al. ꝛc̄.
Lectio iſta legit̄ in feſto oim ſā
ctoꝝ. p eo ꝙ in ipſa agit̄ de numero
ſitate ſanctorū et etiā de gratiaꝝac
tione quā ſancti reddūt dn̄o q̄ eſt ſā
ctꝰ ſanctoꝝ. Dicit ergo ſcūs iohānes
(Ecce ego Johānes vidi alteꝝ ange
lum) .i. ipm xp̄m que vidit angelum
tanq̄ a deo p̄re miſſum (aſcēdentem
ab ortu ſolis) i. de ſinu patris (habē
tem ſignū dei viui) p quod apparet
ꝙ ipē ſit deꝰ verꝰ Hoc aūt ſignū eſt
potentia q̄ patri eq̄lis eſt. et immu
nitas peccati. (et clamauit) .i. angelꝰ
iſte (voce magna.) i. cū magno im
perio (quatuor angelis) i. vniuerſ
malignis ſpiritibꝫ. q̄ p quatuor mū
di ptes impedire nitunt̄ ſalutē homi
nū (quibus datū eſt) i. pmiſſum eſt
(nocere terre et mari dicens. Nolite
nocere terre.) i. illis q̄ terrenis ſunt
deditī ſicut auari (et mari) i. illis qui
voluptatibꝰ carnis viuūt ſicut luxu
rioſi et crapuloſi (neqꝫ arboribus) i.
illis q̄ ſe extollūt ſup alios ſicut ſu
pbi. Hec em̄ phibitio eſt refrenatio
q̄ dn̄s malignos ſpiritꝰ refrenat: ne
noceāt quantū cupiūt iuſtis vel pec
toribꝰ predeſtinatis ad vitā eternaꝫ
(quoadusqꝫ ſignemꝰ) .ſ. ego interiꝰ
et miniſtri mei exteriꝰ (ſeruos dei no
ſtri) .ſ. ſigno crucis (in frōtibꝰ eoꝝ) id
eſt ita eos ſignemꝰ ſigno ſidei: ꝙ ip
ſa fides in ꝯfeſſione manifeſte appa
at. Et ponit̄ hic quoadusqꝫ p nūq̄
ꝙ nunq̄ nocebūt maligni ſpiritus
electis dei. q̄bꝰ oia coopant̄ in bonū
Roma. viij. Qui ſi cadunt fortiores

reſurgūt vnā Amb. Certꝰ ſū φ deꝰ nul
lū electoꝝ ſuoꝝ cadere ꝑmitteret; ſi eū
meliorē a caſu ſuo reſurrecturꝝ nō ſē
ſiſſet (Et) ego Johānes (audiui) .i. i
tellexi (numerū ſenatoꝝ centūqua
draginta q̄tuormilia ſignati ex omi
tribu filiorū Iſrahel) .i. ex omnibus
gētibꝰ fidē Jacob imitātibꝫ. Hūc āt
numerꝝ ꝑ duodenā ſeq̄ns ſcriptura di
uidit a vniciq; tribu aſſignat duo
decāmilia Jstō attendēdū φ hic iudas
ꝑponit tribē primogenito ꝓpter dig
nitatē. φ de tribu iuda natꝰ eſt xp̄s
Et hic pretermittit Dan. de q̄ naſcetur
antixp̄s. a loco iſtius ponit hic ma
naſſes q̄ fuit filiꝰ Joſeph quē fratres
ſui vendiderūt a ductꝰ fuit in egiptuꝫ
a ibi genuit duos filios Effraym a ma
naſſen. a effraim hic nō ponit. qd
ideo fit quia de effraim natus eſt Ro
boā. q̄ fecit ſciſma a diuiſionē in Jſra
hel. ꝑ qd oſtendit φ ſciſmatici a here
tici a numero ſanctorū ſunt penitus
alieni (Poſt hoc vidi turbā magnā
quā dinumerare nemo poterat ex oī
bus gētibus) .i. barbaris nationibꝫ
(et tribubus) vniꝰ gentis .ſ. filiorūꝫ
iſrahel (et populis) ſingularū vrbiūꝫ
(a linguis) q̄ in vna gēte quādoq;
diuerſe ſūt Et erāt (ſtātes ante thro
nū) q̄ſi parati obedire deo (in cōſpectu
agni) ſcꝫ ut ꝯſpicerent ab agno id ē
Jheſu xpiſto (amicti ſtolis albis) .
.i. dealbati ꝑ baptiſmū a penitentiā
in hac vita p̄ſenti (a palme) .i. gloia
triūphalis (in manibꝰ eoꝝ) .i. opibꝰ
eoꝝ quod ad ſtatū futurꝝ ꝑtinet (Et
clamabāt voce magna) reddētes ꝑ ſa
lute ſua dn̄o gratiarūa actiones (dicē
tes Salus deo noſtro) .ſ. deo patri (q̄
ſedet ſup thronū) .i. ſuper ſanctos ſu
os in q̄bꝰ iudicat a aſcribitur agno.
ſcꝫ filio dei (Et oms āgeli ſtabant)
tāq̄ꝫ deo obedire parati (in circuitu thro
ni a ſenioꝝ a q̄tuor animaliū) .i. epi
ſcopoꝝ a patriarcharū iā in celo reg
nantiū (ceciderūt in ꝯſpectu throni in
facies ſuas a adorauerūt deū) ſcꝫ hu
miliantes ſe corā deo (dicētes amē)

Jſtud amē eſt cōfirmatō huius lau
dis (Benedictio) id eſt laus (a clari
tas) id eſt impaſſibilitas (a ſapien
tia) qua nouit omnia (a gratiarūac
tio) ꝑ collatis beneficijs (honor) .i.
reuerētia (et virtꝰ) id eſt potētia ope
randi (a fortitudo) .i. effectus virtutꝭ
ſupne potentie (deo noſtro in ſecula
ſeculorum Amen)

Euangelium.

In illo tempore. Videns Jheſus tur
bas aſcendit in montē etc. Hoc euan
geliū cuꝫ ſua poſtilla quere infra de
pluribꝰ martirib9.

In feſto ſcī Martini epī epl̄a.

Ecce ſacerdos magnꝰ qui in die.
Quere in ꝯmuni ſanctorū.

Euangeliū

In illo tempoē. Dixit Jheſus diſcipu
lis ſuis Sint lumbi veſtri p̄cincti a lu
cerne ardentes in manibꝰ. Hoc euā
gelium cū ſua poſtilla q̄re ī in cōmu
ni ſanctorū de ꝯfeſſoribꝰ

In feſto ſcē katherine v̄gis a mr̄is

Qui gl̄iatˀ in dn̄o gl̄ieˀ. Hanc epi
ſtolā q̄re ī in ꝯmuni ſanctoꝝ.

Euangelium.

In illo tempoē. Dixit Jheſus diſcipu
lis ſuis. Parabolam hanc Simile ē
regnū celoꝝ theſauro abſcondito in
agro etc. Hoc euangeliū quere ī de
virginibus.

Incipit poſtilla epl̄aꝝ de cōi ſcōrū
a p̄mo de apl̄is. Ro. viij.

Fratres. Scīꝰ. qm̄ diligētibꝫ
deū oia coopāˀi i bonū hijs
q̄ ſcꝫ ꝓpoitū vocti ſt ſci Nā
q̄s p̄ſciuit a p̄deſtiauit cō
formes fieri ymagīs filij ſui
ut ſit ipē p̄mogeitꝰ ī multis fribꝫ Quos
āt p̄deſtiauit: hos a vocauit. Et q̄s vo
uit: hos a iuſtificauit Quos āt iuſti
ficauit: illos a gl̄ificauit. Qd ḡ dice
mꝰ ad hec. Si deꝰ ꝑ nob. q̄s ꝯ nos ſ Qui
etiā ꝓprio filio n̄ pepcit. ſꝫ ꝑ nob oībꝰ tra
didit illū Quō n̄ et cū illo oia nobis
donauit. Quis accuſabit aduſus elcōs dei
Deꝰ q̄ iuſtificat. Quis eſt q̄ ꝯdēpnet
Xp̄s ihs q̄ mortuꝰ ē imo q̄ a reſurrexit

q̄ eſt ad dexterā dei. q̄ et̄ int̄pellat p̄ nobis. Quis ḡ nos ſepab̄ᵗ a caritate xp̄i? Tribulaᵒ. an āguſtia. an fames an nuditas. an piculū. an pſecuᵒ. an gladi9 ſic̄ ſcp̄ᵐē. Qz ꝓpt̄ te mortifica mᵗ tō die eſtiati ſu9 ſic̄ oues occiſiōis. Sz ī hīs oib9 ſupā9. ꝓpt̄ eū q̄ dilexᵗ nos. Cert9 ſū ei. qz neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ āgeli neqꝫ p̄ncipat9 neqꝫ v̄tutes. neqꝫ īſtātia. neqꝫ futuā. neqꝫ fortitudo neqꝫ altitudo neqꝫ pfūdū. neqꝫ creatura alia: poterit nos ſepaē a karitate dei q̄ eſt in xp̄o iħu dn̄o nr̄o.

Poſtilla.

Scim9 quoniā diligentib9. etc̄. Añ initiuz hui9 ep̄le ſcrib̄ᵗ ſcūs Paul9 in eo. ca. Nō ſūt ꝯdigne paſſiones h9 tp̄is ad futurā glāz q̄ reuelabit in nob. Tūc ſeq̄t̄ p̄ns ep̄la. (Frēs ſcim9 qm̄ diligentib9 deum) Glo. id eſt caritatē habentib9 (omnia cooperant̄ in bonum.) ſupple p̄ ſpiritum ſanctū tam pſpera q̄ȝ aduerſa. e contrario malis oīa cooperant̄ in malum (hīs qui ſecundū ꝓpoſitū) Li. ꝛ predeſtinationē (vocati ſunt ſancti) ſ. in p̄ſenti per gratiam ſanctificantē. Iſtis eē̄ peccata ꝓpa in bonū ꝓueniunt. quia fortiores ꝛ cautiores reſurgūt. et etiā in gloria ad bonū ꝯfacit peccatoꝝ memoria. ſicut cicatrices ad gloriā militis qui in bello ſinaliter triūphauit (Nam quos preſciuit) ꝛ anteq̄ȝ eſſent cognouit. (et predeſtinauit) ꝛ illis gratiam in p̄n̄ti ꝛ gloriam in futuro ꝑparauit (conformes fieri imaginis filij ſui) Li. qꝛ filiatio adoptiua dei eſt quedā ſimilitudo filiatōis naturālis diuine (ut ſit ipſe p̄mogenit9 in multis fratrib9). ꝛ inter multos fratres. ſ. oēs fideles. vn̄ Hebre. ij. Nō ꝯfunditur fratres eos vocare dicens. Narrabo nomen tuum fratribus meis (Quoſ autem predeſtinauit) Glo. id eſt ab eterno ad gloriā elegit (hos ꝛ vocauit) ad fidem adducēdo. ꝛ hoc vel exterius per predicationē. vel interius p̄ inſpirationē (et quos vocauit: hos ꝛ iuſtificauit) peccatoruꝫ remiſſione ꝛ bona operatōne. (Quos aūt iuſtificauit) peccata remittendo (illos ꝛ magnificauit) in virtutib9 amplificando. vel in gloria exaltando (Quid ergo dicemus ad hec. Si de9 pro nobis) nos ſcilicet adiuuans. Si. hic accipitur p̄ quia. quia deus eſt pro electis (quis contra nos?) quaſi diceret null9. q̄a nullus pōt reſiſtere poteſtati diuine (Qui etiā ꝓprio filio) ſuo. ſcꝫ naturali (nō pepercit. ſed pro nobis) ſcilicet peccatoribꝫ (oīb9 tradidit illū) ex maxima dilectōne ad electos (Quomō nō etiā cuꝫ illo) ſ. nobis donato (oīa nobis donauit?) ſupple ad ſalutē neceſſaria. grām in p̄n̄ti. ꝛ gloriā in futuro (Quis accuſabit aduerſus electos dei) ſupple in iudicio finali. quaſi diceret null9. ꝛ cauſa ſubdiᵗ (De9 q̄ iuſtificat) ſentētiādo p̄ electis. ideo pars aduerſa ꝯdēnū nō audebit muſtare (Quis eſt qui ꝯdēnet?) q. d. null9 (Xp̄s iheſus qui mortu9 ē) Glo. p̄ nobis recōciliādis (imo q̄ ꝛ reſurrexit) p̄ nobis reſuſcitādis (q̄ eſt ad dexterā dei) p̄ nobis in celū eleuādis (qui et̄ int̄pellat p̄ nobis) Ly. apud p̄rem. oſtēdēdo lat9 ꝛ vulnera. ꝛ ſic tollit oīs ꝯdēnatōis cā. vn̄ Bern̄. Mat̄ oſt̄ filio pect9 et vbera. fili9 oſt̄ p̄ri latus ꝛ vulnera. nulla pōt eſſe repulſa vbi ſūt tot amoris īſignia (Quis ḡ nos ſeparabit a caritate xp̄i?). q. d. null9. Nihil eñ p̄t hoiem a deo ſepaē niſi peccatū mortale (Tribulaᵒ an āguſtia. an fames. an nuditas. an piculum. an pſecutō. an gladi9) Nunquid ergo ſeparabunt nos iſta a caritate xp̄i? nō. qꝛ caritas oīa ſuffert oīa ſuſtinet. p̄ma. Coꝝ. xiij (Sicut ſcptuꝫ eſt) in pſ̄. xliij. (Quia ꝓpter te mortificamur tota die) ꝛ varijs tormētis ducimur ad mortē quaſi cōtinue. ſicut patuit in ap̄lis ꝛ martiribus (eſtimati ſum9 ſicut oues occiſionis) Ly. quātū occiſio reputat̄ vtil̄ p̄ lana ꝛ carnib9 hn̄dis. ſic tirāni bona martirū rapiebāt ꝛ cū h̄ obſequꝫ

ſe p̄ſtare deo reputabāt· ut; Jo· xvj
Venit hora ut oīs q̄ interficit vos ar
bitref obſequium ſe p̄ſtare deo (Sed in
hiis oīb;)ſupple poſiti (ſupā9)·i· vi=
cim9 (ꝓpt eū)·i· ei9 v̓tute; ⁊ amorē (q̄
dilexit nos· Certus ſum enī; q2 neq;
mors)Lp̄ī·i· tīor mortis (neq; vita)
·i· amor vite (neq; angeli)ſc; infimi
ꝑme ierarchie (neq; pricipatus)id ē
medij eiuſdē ierarchie (neq; v̓tutes)
·i· ſup̄mi eiuſdē ierarchie q̄ru; ē facē
miracula Et p hos etiā intelligūtur
alij ſupiores illis (neq; iſtātia·)id ē
p̄ñtia mala vł bō (neq; futura)bō vł
mala (neq; fortitudo)i· alic9 violētia
(neq; altitudo)·i· pſperitas fortune·
(neq; pfundum)·i· aduerſitas (neq;
creatura alia) a p̄dc̄īs (potrit nos ſe
parare a caritate dei)q̄ deū diligim9
q̄ eſt i xp̄o ihū dn̄o nr̄o)ſupple nob ōn
ſa q2 maiorē caritatē nēo h;; Job· xv
Itē alia epl̄a de apl̄is· Ephe· ij
Fr̄es· Jā non eſtis hoſpites ⁊
aduene: ſ; eſtis ciues ſcōꝝ ⁊ do
meſtici dei: ſupedificati ſup fū
damētū aplōꝝ ⁊ ꝓphāꝝ: ipō ſūmo an
gulari lapide xp̄o ihū· i q̄ oīs oīs edifi=
ca° ꝯſtructa creſcit i tēplū ſcm̄ i dn̄o
In q̄ ⁊ vos coedificami in habitacu=
lum dei: in ſpū ſcō Poſtilla
Jam nō eſtis ⁊c̄· Añ initiū h9 lectōis
ſcrib' paul9 in eo· ca· d· De9 q̄ diues ē
in miā ꝓpt nimiā caritatē ſuā q̄ dile
xit nos Cū eēm9 mortui pc̄cis ꝯuiuifi
cauit nos in xp̄o c9 grā eſtis ſaluati·
Poſtmodū ſeq̄t pn̄s epl̄a (Fratres
iā n̄ eſtis hoſpites ⁊ aduene)lp· a bō
⁊ a ſcis (ſ; eſtis ciues ſcōꝝ)·i· de nūo
eoꝝ (et domeſtici dei)·i· i ei9 ec̄c̄a recep
ti (ſupedificati)·i· iſtructi (ſup fūda
mētū aplōꝝ ⁊ ꝓphāꝝ)·i· ſup doctrinā
noui ⁊ veterꝭ teſtamēti (ipō ſūmo āgu
lari lapide xp̄o ihū)Lp· i edificatōe tē
pli ſalomōis ut d̓r: fu' q̄dā lapis qui
pl̄ies reiect9 fu' ab edificātib; eo q2 n̄
ꝯueniebat loco cui applicaba'; finalr̄
o p̄tīe ſed' in ſūmitate edificij i āgulo
duos pietes ꝯiūgētē Et fu' figurā xp̄i
iudeos ⁊ gētiles tāq̄ duos pietes in

vnā ec̄c̄iā; ꝯiūgētis vn̄ d̓r i pſ̄· cxviij
Lapidē quē reprobauerūt edificātes·
hic fact9 ē i caput āguli ⁊ a dn̄o fcū;
eſt iſtō· Et iſtā eādē figurā ponit hic
apl̄s ut dictū ē (in q̄ oīs edifica° con
ſtructa)tā ex iudeis q̄ ex gētib; (cre=
ſcit)·ſ· p augmētū v̓tutū (i tēplū ſcm̄ i
dn̄o)·i· q̄uiſq; fit tēplū dn̄i ſcm̄ (i q̄ ⁊
vos edificami)cū alijs fidelib; (i hita
culū dei in ſpū ſcō)·i· ipō opāte ſine q̄
nullū op9 eſt acceptū deo·
Seq̄t epl̄a de euāgeliſtis Eccl̄· xv
Qui timet deū faciet bō· ⁊ q̄ cō=
tinēs ē iuſticie apphēdet illam
⁊ obuiab' illi q̄ſi mr̄ honorifica=
ta· et q̄ſi mulier a virginitate ſuſcipiet
illū Cibabit illū pane vite ⁊ itellc̄ūs
⁊ aq̄ ſapiētie ſalutaris potab' illum·
Et firmabif i illo: ⁊ nō flectef Et ꝯti
nebit illum· et nō ꝯfundef· Et exalta
bit illū apd̓ pxios ſuos· Et in medio
ec̄c̄e apiet os ei9· ⁊ adipleb' ſpū ſapi
entie ⁊ itellc̄ūs· ⁊ ſtola gl̄e veſtiet eū·
Jocūditatē ⁊ exultatō; theſaurizab'
ſup illū· Et nōie et̄no hereditab' illū
dn̄s de9 noſter· Poſtilla
Qui timet ⁊c̄· Añ initiū h9 lectio
nis hr̄i pcedēti c· Btūs vir q̄ in
ſapiā morabi' ⁊ q̄ in iuſticia medita
bi' ⁊ in ſēſu cogitabit circūſpectō; dei
Tūc poſtmodū ſeq̄t pn̄s lectō (Qui
timet deū)Lp·ſ· tīore filiali (faciet bo
nū)ſupple op9 (et q̄ cōtinēs eſt iuſti
cie)Lp·i· tenēs eā in corde ſil' ⁊ opere
(apphēdet illā)·ſ· ſapiam d̓ṁam·
(⁊ obuiabit illi) nā p̄occupat eos q̄
ſe ꝯcupiſcūt· ut illis prior ſe oſtēdat
Sap̄· vj· (q̄ſi mr̄ honorificata)Lp̄ī·
·i· oī honore digna (cibab' illu; pane
vite)·i· verbo ſacre ſcp̄ture· vn̄ Mat·
iiij Non in ſolo pane viuit homo ſed
in omni verbo quod pcedit de ore dei·
(⁊ aqua ſapiētie ſalutarꝭ potabit il
lum)·i· grā ſpūſſancti· De qua Joh·
iiij· Qui biberit ex aqua quā ego da
bo ei fiet in eo fons aque ſalientis i vi
tam eternam (Et firmabif i illo)Li·
deo firmiter adherendo (et n̄ flectef)
a rectitudīe iuſticie (⁊ ꝯtinebit illū)

a deus tenebit eū ſeaū p pſeuerātiā
in bono (a nō cōfundetur) cū reprobꝭ
ſed honorabitur cū electis. ideo ſequi
tur (a exaltabit illū apud pximos ſu
os) Ly. i. apud ſanctos ſuos qui ſūt
deo ꝓpinqui. Et quia talꝭ nō ſolū ſibi
ꝓficit ad ſalutē ſed etiā alijs. ideo ſe
quitur. (Et in medio eccleſie aperuit
os eius) ſupple ad docendū populū.
(a adimpleuit eū dñs ſpū ſapiētie)
ad degustandū diuina (a intellectus)
ad exponendū ea lucide in eccleſia (et
ſtola glorie) i. gloria corporis a aīe (induit
eū) qđ ſemp fit pſeuerātibꝰ in exēpla
ri vita a ſalutari doctrina (Jocūdita
tem a exultatōem theſaurizauit ſuper
eū) i. multiplicauit. Et qm̄ hec glo
ria nō eſt trāſitoria. ideo ſubdit (et
noīe eterno hereditabit illū dñs deꝰ nr̄)

Euāgelia in cōi ſcōꝝ de apl̄is.

In illo tempore. Dixit. J. d. ſ. Hoc ē
preceptū meū ut diligatis inuicē ſicut
dilexi vos. Maiorē hac dilectōnem
nemo habet: ut animā ſuam ponat
quis ꝓ amicis ſuis. Vos amici mei
eſtis: ſi feceritis que ego precipio vo
bis Jam nō dicam vos ſeruos: quia
ſeruus neſcit quid faciat dominꝰ eius
Vos āt dixi amicos: quia om̄ia que
cunq audiui a patre meo nota feci vo
bis. Nō vos me elegiſtis: ſed ego ele
gi vos a poſui vos ut eatis a fructum
afferātis a fructꝰ vr̄ maneat Vt qđcūq
petieritis patrem in noīe meo. det vobis

Poſtilla.

Hoc ē p̄cep. Joh. xv. Hoc euāge
liū dixit dñs Jhs āno eꝰ. xxxiij.
ix. kl. apl. feria. v. cene dn̄i. lu. xiiij.
Indictōe. vj An̄ initiū illiꝰ euāgelij
ſcribit ſanctꝰ Johes ī eodē ca. q xp̄s
dixit diſcipulis ſuis. Ego ſū vitis vera
et vos palmites. Qui manet in me a
ego in eo: hic fert fructū multū. q ſine
me nihil poteſtis facere Tūc poſtmo
dū ſeqꝛ euāgeliū hodiernū (Hoc eſt
p̄ceptū meū ut diligatis inuicē) Gor.
nō verbo vel lingua tm̄. ſed opere a ve
ritate (ſicut dilexi vos) q ipſe opere di
lexit eos monſtrat cū dicit. (Maiorem
hac dilectōe nemo habet ut aīam ſuā
ponat qs ꝓ amicis ſuis) Gor. q. di.
nihil plus pt facere q vitā dare. q oī
bꝰ eſt carior. ut pꝫ Eph. v. Xpuſtus
dilexit nos a tradidit ſemetipſū pro
nobis. Item Hiere. xij. Reliqui do
mum. dimiſi hereditatē meā in ma
nus inimicorū eius (Vos amici mei
eſtis ſi feceritis que ego precipio vo
bis) Gorra. ex amore ut amici. non
ex timore ut ſerui. (Jam non dicam
vos ſuos) Ly. timore ſeruili ſbiectos
(quia ſeruus neſcit quid faciat domi
nus eius) Ly. Hoc videmus in hu
manis. Secreta enī reuelantur filijs a
huiuſmodi erant apoſtoli. qui xp̄o erāt
ſbiecti amore filiali. ideo ſbdit (Vos
autem dixi amicos q omia quecunq
audiui a patre meo nota feci vobis)
Li. hoc nō eſt intelligendū de omibꝫ
ſimpliciter a abſolute. quia apoſto
li nō habuerūt tantam plenitudinē
ſcientie ſicut xp̄s. ſed eſt intelligēdū
de omnibus pertinētibus ad eorum
ſtatū. cuiuſmodi ſūt iſta que ptinēt
ad eoꝝ ſalutē a fidei a moꝝ p̄dicatōē
et eccleſie gubernationē (Nō vos me
elegiſtis ſed ego elegi vos) ſcilicꝫ ad
apoſtolatum (a poſui vos ut eatis).
Tho. circūeundo p mūdū (a fructum
afferatis) per gentiū cōuerſionem (a
fructus veſter maneat) Ly. i. q fides
eccleſie manebit vſq ad finem mūdi
q̄tumcunq tribulationibꝰ impellatꝛ
(et qđcunq petieritis patrem in noīe
meo) Gor. qđ ſit ad verā ſalutē (det
vobis) Tho. nomen enī ipſiꝰ eſt Jhs
i. ſaluator. vn̄ in noīe eiꝰ petit q pe
tit aliqđ ut dirigēs a ꝓmouēs ad ſa
lutē. vel ipſam ſalutē in ſe. ut Mat.
vj. Primū q̄rite regnū dei ꝛc.

Aliud euangeliū de apoſtolis.

In illo tempe. Dixit Jheſus diſcipu
lis ſuis. Hec mādo vobis ut diligatis
inuicē. Si mūdus vos odit ſcitote q
me priorem vobis odio habuit. Si de
mūdo fuiſſetis: mūdus qđ ſuū erat di
ligeret. q vero de mūdo nō eſtis: ſed
ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit

vos mūdꝰ. Memētote ſmōis mei quē
ego dixi vobis. Nō eſt ſuꝰ maior dn̄o
ſuo. Si me pſecuti ſūt: ⁊ vos pſeqn̄t.
ſi ſermonē meū ſuauerūt: ⁊ vr̄m ſua
būt. Sed hec oia faciēt vob̄ ꝑpt̄ nomē
meū. qꝛ neſciūt eū; q̄ me miſit. Si nō
veniſſē ⁊ locutꝰ eis fuiſſem pc̄tm̄ nō
hr̄ent. nūc āt excuſatōem nō hn̄t de
pc̄tō ſuo. Qui me odit ⁊ pr̄em meum
odit. ſi opa nō feciſſē ī eis q̄ nēo aliꝰ
fecit pc̄tm̄ nō hr̄ent. Nūc āt ⁊ viderūt
⁊ oderūt ⁊ me ⁊ pr̄em meū. ſed ut im
pleat̄ ſermo q̄ in lege eoꝝ ſcriptꝰ eſt
Quia odio habuerūt me gratis.

Hec mand̄ta. Joh̄. xv. ¶Poſtilla
Hec verba ſācti euangelij locutꝰ
eſt dn̄s ih̄s āno eꝰ. xxxiij. ix. kl̄. apl̄
feria. v. ſ. cene dn̄i. Luna. xiiij. in doc̄ōe
vj. Añ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſā
ctus Johēs in eodē ca. q xp̄s dixt̄ di
ſcipul̄ ſuis. Ego elegi vos ⁊ poſui vos
ut eatis ⁊ fructū afferat̄ ⁊ fructus vr̄
maneat. Tūc ſequit̄ euāgeliū hodier
nū (Hec mādo vobis ut diligat̄ inui
cē). Tho. ⁊ mutua dilectōe. eſt eñ illd̄
qd̄ ego p̄ ceteris cōmēdo ⁊ p̄ncipio (Si
mūdꝰ vos odit) Li. hic accipit̄ ſi p̄ qꝛ
q. d. qꝛ futuruꝫ ē ut mūdꝰ vos odiat
(Scitote) Ly. ad cōſolatōꝫ vr̄am (q̄ꝛ
me priorem vobis odio habuit. Si de
mūdo fuiſſet̄) Tho. ⁊ de nūero hoīm
mūdanoꝝ ⁊ amatoꝝ mūdi (mūdus
qd̄ ſuū erat diligēt) Tho. ⁊ amatores
mūdi vos tanq̄ ſibi cōformes dilige
rēt. Similitudo eñ ⁊ ꝯueniētia ē cā amo
ris. Eccl̄. xiij. Oē aīal diligit ſibi ſile
(qꝛ vero de mūdo nō eſtis) ⁊ rebꝫ mū
di p amorē adherētes (ſed ego elegi
vos de mūdo ꝓpterea odit vos mūdꝰ)
tho. ⁊ mali hoīes oderūt vos ⁊ pſeqn̄t
velut ꝯtemptores eoꝝ q̄ ipſi amant.
Lyr̄. diſſimilitudo eñ eſt cā odij. Apl̄i
āt diſſiles erāt hoībꝰ mūdanis: et idō
nō debebāt admirari ſi eos odio hūe
rint (memētote ſmōis mei queꝫ ego
dixi vobis. nō eſt ſuꝰ maior dn̄o ſuo
Si me pſecuti ſūt ⁊ vos pſequentur)
Tho. ſi caput pſecuti ſunt pſequētur
⁊ mēbra. xp̄s āt eſt caput aplo͞ꝝ. et

ideo exēplo xp̄i debebāt patienter to
lerare tribulatōes pſeqn̄tiū (Si ſmo
nē meū ſuauerint ⁊ vr̄m ſuabunt).
Tho. q. d. ſic̄ cōtēpſerūt ⁊ nō imple
uerūt meos ſermones. ſic nec imple
bunt vr̄os (ſed hec omia faciēt vobis
ꝓpter nomē meū) Tho. ⁊ ꝓpter amo-
rem nois mei (qꝛ neſciūt eū q̄ me mi
ſit) Ly. ſ. deū pr̄em. licet cognoſcerēt
deuꝫ inquantū eſt pr̄ oim p creatōem
nō tñ ꝯgnouerūt eū inquantū miſit
filiū ſuuꝫ ad ſalutē credentiū. Iſta tñ
ignorantia nō excuſabat eos in pſe
cutōne xp̄i ⁊ aplo͞rum. quia procede
bat ex odio ⁊ inuidia (ſi nō veniſſeꝫ)
carnem aſſumēdo (⁊ locutus eis fuiſ
ſem) docendo verbis ⁊ exemplis (pec
catū nō haberent) ſ. peccatū infideli
tatis (nunc autē excuſationē non ha
bent de pc̄tō ſuo.) Tho. ⁊ quia veni ⁊
locutus ſū eis veritatē (Qui me odit
⁊ pr̄eꝫ meū odit) Tho. q̄ꝛ vna ē ma
ieſtas vnꝰ honor vnus amor ⁊ vnū
odiū (Si opa ñ feciſſē ī eis q̄ nēo aliꝰ
fecit) Tho. ut ābulare ſup aq̄s. paſcē
q̄nq3 milia hoīm de q̄nq3 panibus ⁊
duobꝫ piſcibꝫ. Joh̄. v. Silr̄ ptꝫ in illu
minatōe ceci nati. Joh̄. ix. ⁊ in ſuſcita
tione Lazari quadriduani. Joh. xi.
(pc̄tm̄ nō haberent) tā grande (nūc
aūt viderūt) Tho. opa ⁊ mirabilia q̄
operatus ſum in eis (⁊ oderunt me ⁊
patrem meū) Li. qꝛ ex odio ad xp̄m
ipi opa xp̄i attribuebant beelzebub
p̄ncipi demonioꝝ. ut hr̄tur Math̄. xij
(ſꝫ ut impleat̄ ſmo q̄ in lege eorum
ſcptꝰ eſt) utꝫ in pſ̄. xxxiiij. (qꝛ odio
habuerūt me grat̄) ⁊ ſiñ cā. pmmo
ꝯtrario hēbāt cāꝫ amādi eū ex benefi
cijs eis impēſis in docēdo eos ⁊ ſanā
do eorum infirmos.

¶Aliud euangelium de aplis.
In illo tempe. D. J. diſcipulis ſuis.
Ego ſū vitis vera ⁊ pr̄ meꝰ agricola ē
Oēm palmitē in me nō ferētē fructū
tollet eū. ⁊ oēm q̄ fert fructū purga-
bit eū ut fructū plus afferat. Jā vos
mūdi eſtis ꝓpt̄ ſmonē quē locutꝰ ſuꝫ
vobis. manete in me ⁊ ego in vobis.

Sicut palmes nō pt ferre fructū a ſe
metipō ñ māſerit in vite ſic nec vos ñ
in me māſeritis. ego ſū vitis et vos pal
mites. Qui manet i me et ego in eo hic
fert fructū multū. Qꝛ ſine me nihil
poteſtis facē. Si qs i me ñ māſerit mit
tet foras ſicut palmes et areſcet et collis
gēt eū et i ignē mittēt et ardet Si māſe
ritis i me et vba mea in vobis māſerint
qdcūqꝫ volueritis petetis et fiet vobis.

Ego ſum vitis. Poſtilla.
Joh. xv. Hoc euāgeliū locut9 ē
dñs Jhs xps anno e9. xxxiij. ix. kal
apl. feria. v. cene dñi. luna. xiiij. In
dictione. vj. Añ initiū ꝫ illi9 euāgelij
ſanctus Johannes in precedēte capi
tulo ſcribit qꝫ xps dixit diſcipulis ſu
is. Qui hꝫ mādata mea et ſuat ea ill
le eſt q diligit me. Qui aūt dilig me
diliget a pře meo Tūc poſtmodū ſeꝗ
euangeliū hodiernū (Ego ſū vitis verā)
Ly. ſicut eñi vitis materialis hꝫ lignū vi
lea deſpectū et q̄ſi inutile videt cuꝫ tñ
fructus optios habeat: ita xpus in hu
mana natura: videbat abiect9 vilis
et deſpectus. et tñ p e9 humilitatē ſe
cutus eſt fruct9 glorioſus. vni9 enim
nature ſūt vitis et palmes et ideo xps
dicit vitis ratione humanitatis in q̄
natura ē fidelib9 ſilis (et pr̄ me9 agri
cola ē). Tho. ſicut ei agricola colit vi
neā vel agꝝ ut fructificet: ſic de9 aiaꝫ
(Omē palmitē in me nō ferentē fru
ctū) Ly. i. q ſola fide adherēt xpo. ſed
nō p caritatē opātē (tollet eū) qꝛ ta
lis infructuoſus et ocioſus hō abſcide
tur p ꝯdēnatōis ſniam. ſ. in morte et
mittet in ignē eternū. ut: Math. vij.
Omnis arbor q nō facit fructū bonū ex
cidet et in igneꝫ mittet (et oēm q fert
fructū purgabit eū) ly. p mūdi tribla
tōes q ſūt q̄dā medicīe et purgatōes
(ut fructū pl9 afferat) ly. ſicut eñi in vi
te materiali aliq palmites etiā fru
ctuoſi reſcindūt ne humor nimis di
ſpgat et ſic vt9 vnita fortificat et ma
gis fructificat. ſic p tribulatōes iocū
ditatē vite pñtis fidelib9 reſcindētes
corda coꝝ retrahūt ab amore mūdi

aliū. et ſic intra ſe collecta feruēti9 fe
rūt in deū et faciūt maiorē fructum bo
noꝝ operꝝ (Jā vos mūdi eſtis ppt ſer
monē quē locut9 ſū vobis) Gor. iſte
fuit ſmo fidei q purificat credētes vtꝫ
act. xv. fides puificās corda eoꝝ (ma
nete in me et ego in vobis) Li. p fidē cari
tate formatā. p quā hō ē in deo et de9 i ho
mine (Sic palmes ñ pt ferre fructū a
ſemetipō niſi māſerit in vite) Li. hꝫ ſē
ſibilit videm9 in vite materiali. qꝛ facē
fructū ñ pt niſi pticeps ſit humoris et
pinguedinis ipi9 ſtipitis (ſic nec vos)
Tho. fructū aliquē poteſtis facē. i. op9
aliqd qd ſit meritoriū vite eterne (niſi
in me māſeritis) p fideꝫ et amorē (Ego
ſū vitis vos palmites) Li. q. d. ſi vultis
fructificare manete in me (Qui manet
in me) Gor. credēdo et obediēdo (et ego
in eo) illuiando ſbueniēdo et pſeuerātiā
dādo (hic fert fructū multū) . ſ. bonoꝝ opū
(qꝛ ſine me nihil poteſtis facē) Tho. nec
paꝝ nec multū. imo nec cogitare ali
qd boni vñ Aplus. ij. cor. iij. Nō ſū9 ſuf
ficiētes cogitare aliqd a nobis q̄ſi ex no
bis (Si qs i me ñ māſerit mittet foras)
. ſ. p abſciſiōꝫ in morte (ſicut palmes).
Gor. a vite ſepat9 ex vinea pijcit ſic p
ſepatōꝫ ab vnitate eccē utꝫ Apo. vi. Fo
ris canes venefici et ipudici (et areſcet)
p amiſſiōꝫ humoris grē (et colligent
eū) . ſ. āgeli executores diuine iuſtitie (et
in ignē mittēt) . ſ. infernalē (et ardet)
ſupple ſine fine i ppetuitate pene (Si
māſeritis i me) p dilectiōꝫ (et vba mea
in vobis māſerint) qd fit ut dicit glo.
qñ facim9 qd xps p̄cepit et diligim9
que pmittit (qdcūqꝫ volueritis) Tho.
deſiderio et affectiōe (petetis) in orōne
diſcrete et pſeueranter (et fiet vobis)
Ly. de pertinētib9 ad ſalutē veſtram
Incipit cōe de martirib9 et p° epla
de vno mre. Eccle. xxxi.

Beat9 ē vir q inuēt9 ē ſine ma
cula. et q p9 auꝝ nō abijt: nec
ſperauit i pecunia et theſauris.
Quis ē hic et laudabim9 eū Fecit ei mirabi
lia i vita ſua Qui pbat9 ē i illo: et pfcs
inuētus ē. et erit illi in glia eterna.

Qui potuit trāſgredi a nō ē trāſgreſ-
ſus. a facē mala a non fecit. Jdō ſtabi
lita ſūt bona illi⁹ ī dn̄o. et eleōſinas
illi⁹ enarrabit oīs ecc̄ia ſcōꝝ.

Poſtilla.

Beat⁹ vir q̄ inuē. ⁊c̄. Añ initiū il
li⁹ lectōis h̄r. Qui aūꝫ dilig͛ nō
iuſtificabit. Tūc p⁹ h̄ ſeq̄t p̄ns lectō
(Btūs vir) .ſ. diues in acq̄ſitōe iuſta
(q̄ inuēt⁹ ē ſine macula) ſupple cupiſ-
ditatꝭ a auaricie (a q̄ p⁹ aūꝫ n̄ abijt)
i. p. p cōcupiſcentiā malā. ſed magis
aūꝫ ſecutū eſt eū cuius obſeq̄o v̄ſus
eſt in opib⁹ p̄ij̄s a honeſtis (nec ſpe-
rauit in pecunia a theſauris) ibi con
ſtituendo finē ſuum (Quis eſt hic a
laudabimus eum?) q. d. rarus eſt a
laude dign⁹ (Fecit em̄ mirābilia in vi
ta ſua) illa em̄ q̄ rara ſūt mirāꝫ homi
nes (Qui probat⁹ eſt in illo) .ſ. auro
(et perfect⁹ inuentus eſt) in operib⁹
liberalitatis a miſericordie (a erit il
li gloria eterna) vn̄ Math. xxv. Ve
nite benedicti patrꝭ mei ⁊c̄ (Qui po-
tuit trāſgredi) Nā diuitie dant oppoz
tunitatē a occaſionē malefaciendi (a
nō eſt trāſgreſſus a facere mala a nō
fecit.) per ſtabilitatem volūtatis ei⁹
in bono (Jdeo ſtabilita ſunt bona illi
us in dn̄o) nā pro tēporalib⁹ recepit
etna. (et eleōſinas illi⁹ enarrab͛ oīs
ecc̄ia ſcōꝝ) ſupple ad inſoꝛtōeꝫ alioꝝ

Itē alia ep̄la de vno m̄re p̄u. iij

Beat⁹ hō q̄ inuenit ſapiētiā. et
affluit prudētia Melioꝛ ē acq̄
ſitō ei⁹ negociatōne auri a ar
gēti: p̄mia puriſſimi fruct⁹ ei⁹ Pred
oſioꝛ ē cūctis opib⁹ ſapia. et oīa q̄ de
ſiderāꝰ: huic nō valēt cōpari. Lōgitu
do dieꝝ ī dex̄ ei⁹. a ī ſiniſtra illi⁹ diui
tie a gloia Vie ei⁹ vie pulchre. a oēs
ſemite ei⁹ pacifice. Lignū vite ē hijs
q̄ apprehēderint eā. a q̄ tenuerint eaꝫ
btī. Dn̄o ſapia fundauit terrā. ſtabi
liuit celos prudentia. Sapia illi⁹ eru
perūt abiſſi. a nubes roꝛe cōcreſcūt.

Poſtilla.

Beatus hō q̄ inue. ⁊c̄. Añ initiū
illi⁹ lectōis h̄r. Quē ei dilig͛ de⁹
corripit a q̄ſi p̄r in filio cōplaceꝫ ſibi. Tūc
ſtati ſeq̄t p̄ns ep̄la. (Btūs hō q̄ inue
nit ſapiam) i. p. i. noticiā de diuinis (a
q̄ affluit prudētia) in agibilib⁹ hūa
nis (Melioꝛ ē acq̄ſitō ei⁹ negociatōe
auri a argēti) q̄nto melioꝛa ſūt ſp̄ūa
lia bona corp̄alibꝫ (p̄mi a puriſſimi
fruct⁹ ei⁹) Et notāꝰ dicit p̄mi. q꞉ nul
lū op⁹ hoīs bonū eſt niſi virtute pru
dētie dirigaꝰ. Et puriſſimi. quia bo-
na ſp̄ūalia non habent aliquod ma
lum admixtū. ſicut frequēter habēt
bona coꝛporalia. ſicut aurum argen
tum a ſimilia: habēt annexā mentis
ſolicitudineꝫ: elevatōeꝫ mētis in deū
impedientē. ideo ſb̄dit (Precioſioꝛ ē
cunctis opib⁹. a oīa que deſiderāꝰ:
huic nō valent comparari. Longitu
do dierum in dextera eius) q꞉ talis p̄
mo a p̄ncipaliter habet aſpectuꝫ ad
celeſtia a eterna (a in ſiniſtra illius
diuitie a gl̄ia) quia ſecundario a ex
cōſequenti habet aſpectū ad tempo
ralia bene adminiſtranda (vie eius
vie pulcre. a omnes ſemite eius pa-
cifice) quia nullam turpitudinē ad-
mittit. a ad decoꝛē virtutum inducit
a ſic hominē pacificū reddit. redigē
do vires inferioꝛes in obſeq̄um ratio
nis (Lignū vite eſt hijs qui apphen
derint eā) i. p. ſicut em̄ per lignū vite
cōtinuabaꝰ vita. ut ſic homo manēs
in ſtatu innocentie: de vita natuē trā
ſiſſet ad vitam gloꝛie ſine moꝛte me
dia. ſic ſapiētia a prudētia de vita grē
ducit hominē ad vitam gloꝛie. ſine
moꝛte moꝛtaꝭ culpe intermedia. duꝫ
tamē homo in eis pſeuerat (a qui te-
nuerit eam btūs) quia certitudinali
ter ad beatitudinem reducetur (Do
minus ſapiētia fundauit terram) id
eſt p ſapiētiam ſuam (ſtabiliuit ce-
los prudētia) q꞉ ſūt incoꝛruptibiles
(Sapia illi⁹ erupuerunt abyſſi) et hoc
tpe diluuij ut h̄r Geñ. vij. Rupti ſūt
oēs fōtes abiſſi magne. (a nubes ro
re concreſcūt) q꞉ caloꝛe ſolis eleuanꝰ
exhalatōes humide et condenſanꝰ in
nubes.

¶ Alia ep̄l'a de vno mr̄e ¶ Eccle. xiiij
BEatꝰ vir q̄ in ſapia morabi᷑.
⁊ q̄ in iuſticia meditabi᷑: ⁊ in
ſenſu cogitabᵗ circūſpectōꝫ dei.
Cibabᵗ illū pane vite ⁊ itellcūs. ⁊ aq̄
ſapie ſalutaris potabᵗ illū. Et firmabi᷑
in illo ⁊ n̄ flectet. ⁊ ɔtinebᵗ illū. ⁊ nō
ɔfundet᷑. Et exaltabᵗ illū apᵈ p̱ximos
ſuos. Et noīe eterno hereditabᵗ illū.
dn̄s deꝰ noſter. ¶ Poſtilla.
BEatus vir qui in ſapientia. ⁊c.
Ante initiū illiꝰ lectōis habe-
tur in eodē capi. Beatꝰ vir qui nō eſt
lapſus verbo ex ore ſuo Tūc poſt hoc
ſequitur preſens lectio. (Beatus vir
q̄ in ſapia morabit᷑) Lyra. meditando
diuina q̄ꝛ cognitꝰ ꝑpe dꝫ ſapia. i. ſapida
ſcia (⁊ q̄ i iuſticia meditabi᷑) reddēdo
deo debitū cultū. ⁊ p̱ximo ſuo amoreꝫ
fraternuꝫ (⁊ i ſenſu cogitabᵗ circūſpecti
onē dei) .i. qꝛ deꝰ circūſpicit omnia ⁊
vbiqꝫ. Vn̄ hebr̄. iiij. Oīa nuda ⁊ apta
ſūt oculꝭ eiꝰ (Cibabit illū pāe vite) .i.
v̄bo ſacre ſcripture. (⁊ aq̄ ſapie ſaluta
ris potabit illum) .i. grā̄ ſpūſſcā. (Et
firmabit᷑ in illo) Lyra. deo firmiter ad
herēdo (⁊ nō flectet᷑) .ſ. a rectitudine
iuſticie (⁊ ɔtinebit illū ⁊ nō ɔfundet᷑)
.ſ. cū reprobis: ſed honorabit᷑ cū ele-
ctis (⁊ exaltabᵗ illū apᵈ p̱ximos ſu-
os) .i. apud ſanctos ſuos q̄ deo ſūt p̱
pinq̄ (⁊ nomīe eterno hereditabit il-
lū dominꝰ deꝰ noſter)
¶ Alia ep̄l'a de vno mr̄e Eccl. xxxix
IVſtus cor ſuū tradet ad vigilanduꝫ
diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū. ⁊ i ɔſpe
ctu altiſſimi dep̄cabit᷑. Apiet os ſuū
in orōne. ⁊ p̄ delictis ſuis dep̄cabit᷑.
Si em̄ dominꝰ magnus voluerit: ſpū
intelligētie replebᵗ illū. Et ipſe tāq̄
ymbres mittet eloq̄a ſapiētie ſue. et
in orōe ɔfitebi᷑ dn̄o. Et ipſe diriget
ɔſiliū eꝰ ⁊ diſciplinā. ⁊ in abſcōditis
ſuis ɔſiliabit᷑. Ipſe palāꝫ faciet diſci
plinā doctrine ſue ⁊ in lege teſtamēti
dn̄i gloriabit᷑. Collaudabunt multi
ſapiētiā eꝰ: ⁊ vſqꝫ i ſeculū nō delebi᷑
Nō recedet memoria eꝰ. ⁊ nomē eiꝰ
req̄ret᷑ a generatōe in gn̄atōnē.

¶ Poſtilla.
IVſtus cor ſuū tradet ad vigilan. ⁊c.
Ān initiū illiꝰ lectōis hr̄ in eodēꝫ ca.
Sapiam oīm antiquoꝝ exq̄ret ſapi-
ens. et narrationē viroꝝ noīatoꝝ ɔ
ſeruabit. Tūc ſeq̄tur p̄ns lectō (Iu-
ſtus cor ſuū tradet) Lyra. voluntarie
(ad vigilādum diluculo) .i. a iuuētu
te (ad dn̄m qui fecit illū) .ſ. ad ipꝫ in
tentionē dirigēs deuote ⁊ attēte (⁊ i
ɔſpcū altiſſimi dep̄cabit᷑) p̄ ipetra-
tione ſapie (Aperiet os ſuū in orōne
⁊ p̄ delictis ſuis) .ſ. emēdandis (dep̄
cabit᷑) ut ſic ad receptōnē diue ſapi
entie diſpona᷑ (Si em̄ dn̄s magnus
voluerit ſpū intelligentie replebᵗ: il
lū. ⁊ ipē) ſpū intelligentie repletus
(tanq̄ imbres) .i. abūdāter (mittet
eloquia ſapie ſue) ad docendū igno
rātes (et in oratōne ɔfitebi᷑ dn̄o) to
tuꝫ p̱fectū attribuēs honori diuo (Et
ipē) .ſ. deus (diriget ɔſiliū eiꝰ) in agē
dis (⁊ diſciplinā) i docendis (⁊ i ab-
ſconditis ſuis ɔſiliabit᷑) .ſ. obſcura
ſibi dariꝰ reuelando (Ipſe) .ſ. a deo il
luiatꝰ (palā faciet diſciplinā doctri-
ne ſue) reuelata alijs ꝑpalādo (⁊ in le
ge teſtamēti dn̄i gl'abitur) hec ē em̄
gl'ia ſapientis in lege dn̄i meditari.
(Collaudabunt multi ſapiam eius)
nō dicit oēs. qꝛ homies mūdani ipm
reputant imprudētem. eo qꝫ nō q̄rit
ſcientiā lucratiuā (⁊ vſqꝫ in ſclm nō
delebitur) .ſ. doctrina ſapientie eius.
utꝫ Math. xxiiij. Celū ⁊ terra tranſi-
būt: v̄ba autē mea n̄ trāſibūt (Non
recedet memoria eius) ſcꝫ ſapientis.
(et nomē eius requiret᷑ a generatione
in gn̄atōnem) qꝛ per doctrinā ab eo
ſcriptaꝫ remanebit nomē eiꝰ inter ho
mines quivtunt illis ſcriptis ad p̱-
fectū ſuū ⁊ ſalutē animarū ſuarū.
¶ Ep̄l'a de pl'ibꝰ mr̄ibꝫ. ¶ Sap. iij.
IVſtoꝝ anime in manu dei ſunt. ⁊ nō
tanget illos tormētū mortis Viſi ſūt
oculis inſipientiū mori: ⁊ eſtimata
eſt afflictio exitꝰ illoꝝ. Et ab itinere
iuſto abierūt in exterminuꝫ. ⁊ qꝫ a no
bis eſt iter extermīij. illi aūt ſunt in

pace. Et ſi corā hoīb⁹ paſſi ſūt: ſpes il
loꝝ imoꝛtalitate plena ē. In pauc̄ vex
ati: ī multꝭ bn̄ diſponēt. qm̄ de⁹ tēp
tauit eos: ⁊ īuenit illos dignos ſe. Tanq̄
auꝝ in foꝛnace ꝓbauit illos. et q̄i ho
locauſti hoſtiā accepᵗ illos. ⁊ in tēpe
erit reſpect⁹ illoꝝ. Fulgebūt iuſti. ⁊
tanq̄ ſcintille ī arūdineto diſcurrēt. Iu
dicabūt natōes. ⁊ dn̄abūt ꝓplis. Et
regnabit dn̄s illoꝝ ippetuū. (Poſtilla

Iuſtoꝝ anime ī manu dei ſūt ⁊c̄.
Añ initiū h⁹ lectōis hr̄ ſic. Inui
dia diaboli moꝛs ītroiuit in orbē ter
raꝝ. imitāᷓ illū q̄ ſūt ex pte illi⁹. Tūc
ſeqᷓ pn̄s lectō ſiue epl'a (Iuſtoꝝ aīe
in manu dei ſūt) Id eſt. ſūt eni aīe iuſto
rū imoꝛtales ⁊ iō ſepate a coꝛpib⁹ ꝑ
moꝛtē. ⁊ ſūt in manu diuine miſericoꝛ
die ꝑ ſecuritatē glorie ↄſequēde. nā a
tempe paſſionis chriſti ꝑ quā apta
eſt ianua glorie ſi non habeāt aliq̄d
purgandū ſtatim euolāt ad gloriā
ſi autē habeant aliquid purgandū
detinent in manu diuine iuſticie in pe
na purgatorij ad temp⁹. ſūt tamē ſe
curi in ſua beatitudine ↄſequenda. er
go dicit hic (Iuſtoꝝ anime in manu
dei ſūt. et nō tanget illos tormētum
moꝛtis) ſ. tormentum gehenne (viſi
ſunt oculis inſipientiū mori) totalit
in aīa ⁊ coꝛpoꝛe (⁊ eſtimata eſt af
flictio exitus illoꝝ. Et ab itinere iu
ſto abierūt in exterminiū) ⁊. exitus
illoꝝ de hoc mūdo reputatus eſt me
ra afflictio ab illis qui nullā vitam
hoīs credūt poſt hanc vitam. (⁊ q̄
a nobis ē iter exterminij) ſm̄ erroꝛē
illoꝝ qui dicūt hoīes recedentes a
nobis ꝑ moꝛtē totaliter extermina
ri (Illi autē) ſ. iuſti (ſunt in pace. Et
ſi corā hoībus tormēta paſſi ſunt:
ſpes illoꝝ imoꝛtalitate plena eſt)
quia nō poteſt amitti. Immoꝛtalitas
vero ade non fuit plena. quia amit
ti poterat ⁊ fuit amiſſa. (In paucis
vexati) id eſt tribulati (in multis be
ne diſponētur) per gloriam anime ⁊
coꝛpis (qm̄ de⁹ tēptauᵗ eos) ſ. ut vir
tus patiētie eoꝝ nota fieret alijs ad
exemplū imitationis (⁊ inuenit il
los dignos ſe. Tanq̄ aurū in foꝛna
ce ꝓbauit illos) q2 ibi nō deterioꝛaᷓ
ſed melioꝛat (⁊ in tpe) retributōnis
(erit reſpect⁹ illoꝝ) nō ſolū quātum
ad aīam ſ; etiā quātū ad coꝛp⁹ q2 re
ſurget glo'ſū (Fulgebūt iuſti) ꝑ do
tē claritatis (et tanq̄ ſcintille in arū
dineto diſcurrēt) ꝑ dotē agilitatꝭ (Iu
dicabūt natōnes) nā perfecti iudica
būt cū xp̄o in iudicio finali (⁊ dn̄abū
tur populis ⁊ regnabit dn̄s illoꝝ im
perpetuum)

Alia epl'a de martirib⁹ (Sap. v.

Iuſti ippetuū viuēt. et apd dn̄m ē mer
ces eoꝝ. ⁊ cogitaº illoꝝ apd altiſſiᵐ
Iō accipiēt regᵐ decoꝛis. ⁊ dyadema
ſpeciei de manu dn̄i. Qm̄ dextera ſua
teget eos. ⁊ brachio ſcō ſuo defendꝫ il
los. Accipiet armaturā zel⁹ illi⁹. et armabit
creaturā ad vltōez inimicoꝝ. Induet
ꝑ thorace iuſticiā. ⁊ accipiet ꝑ galea
iudiciū ctū. Sumet ſcutū inexpugnabi
le eq̄tatē. Ibūt dircē ꝑmiſſiōs. Et ad
certū locū deducet illos: dn̄s de⁹ nr̄.

Poſtilla.

Iuſti autem imppetuum viuēt ⁊c̄.
Ante initiū hui⁹ lectōnis habeᷓ
in eodē ca. q2 damnati in inferno q̄
tidie clamant. Quid nobis ꝓfuit ſu
ꝑbia. aut diuitiaꝝ iactātia q̄d ↄtulit
nobis? Trāſierunt oīa illa tanq̄ vm
bra. Tūc ſtatī ſeq̄t pn̄s lectio q̄ hodie
ꝑ epl'a in miſſa legit. in q̄ demōſtra
tur q̄ ſit merces martiꝝ q̄lit a dn̄o ꝓ
tecti. q̄lit a dn̄o armati ad pugnā ↄ
inimicos fidei ꝓceſſerunt. ⁊ ſic ad eter
nā btitudinē ꝑuenerūt. ergo hic diᷓ
(Iuſti imppetuū viuēt) ſc; vita glo
rie (⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ) a q̄
ſperāt p̄miari nō a mundo (⁊ cogita
tio illoꝝ apud altiſſimū) ad cui⁹ ho
noꝛē ordināt facta ſua. (ideo accipiēt
regnū decoꝛꝭ ⁊ diadema ſpeciei de ma
nu dn̄i) ſ. celeſtē gloriā vbi nihil ē
turpe (qm̄ dextera ſua teget eos) re
ponēdo eos in btitudine q̄ ꝑ dexterā i
telligit (et brachio ſancto ſuo defen
det illos) in hoc deſignatur ſecuritas

btitudinis q̄ a nullo p̄t auferri. Deinde
deſcribit miſeriā iniq̄ꝝ di. (Et acci
piet armaturā zel⁹ illi⁹) nā ex zelo iu
ſtic̄ pcedit ad punitionē maloꝝ (et
armabit creaturā ad vltō; īimicoꝝ)
Ly. nā oib⁹ creaturis vtet̄ ad afflicti
onē reprobo. ſicut ecōuerſo oēs crea
tuē cedēt ad gl̄a; electoꝝ (Induet p
thorace iuſticiā) a q̄ nō poterit defle
cti. cū ipē ſit regula iuſtic̄ (et accipiet
p galea iudiciū ctū) nā iudicādo nō
p̄t deficē (ſumet ſcutū inexpugnabile
eq̄tatē) q̄ ita erit euidēſ q nullus eā po
terit impugnare (Ibūt directe emiſſio
ones fulguꝝ) ad afflictionē maloꝝ
(et ad ctū locū deducet illos dn̄s de⁹
nr̄) Nā ſcd̄m q dn̄s p̄ordinauit de
ipſis. ita et ipſi p̄dicatōis a paſſiōis
loca circuiuerunt.

¶ Alia ep̄la de mrib⁹. Sapiē. v.

Reddet de⁹ mercedē laboꝝ ſuoꝝ
et deducet illos in via mirābili
et fu' illis in velamēto diei: et ī
luce ſtellaꝝ p noctē Tranſtulit illos p
mar̄ rubꝝ. et trāſuexit illos p aquā m
miā Inimicos āt illoꝝ demſit ī mar̄
et ab altitudie īferoꝝ edux' illos. Jo
iuſti tulerūt ſpolia īpioꝝ. et decātaue
rūt dn̄e no' ſcm̄ tuū Et victricē manū
tuā laudauerūt pit̄er dn̄e de⁹ noſter

¶ Poſtilla.

Reddet de⁹ mercedem laborum. &c.
Añ initiū illi⁹ lectōnis habet' in
eo. ca. Sapiētia eterna venditū iuſtū
ſc; Joſeph quē fr̄es ſui vendiderūt n̄
derelīq̄t ſꝫ a pctōribꝫ liberauit eū. deſcen
ditq; cū illo in foueā a in vincul' n̄ de
līq̄t illū. et mēdaces oſt̄ q̄ maculaue
rūt eū a dedit illi claritatē etnā Tunc
ſeq̄t p̄ns lectio ſiue ep̄la (reddet deus
iuſtis mercedem laboꝝ ſuoꝝ) Ly. nā de
mādato dn̄i filij iſrl' recedētes ſpolia
uerunt egiptū petētes mutuo a vici
nis vaſa aurea a argētea et h̄ in recō
ſatō; laboꝝ: q̄bꝫ īiuſte defraudauerāt
eos egiptij. ut h̄r̄ Exodi. xij. (et dedu
xit eos in via mirabili. et fuit illis in
velamēto dici a in luce ſtellaꝝ per no
ctē) Nā colūna nubis p̄cedebat p di

em. et colūna ignis p noctē (Trāſtu
lit illos p mare rubꝝ. et trāſuexit il
los p aquā nimiā Inimicos illorū
dimerſit in mare et ab altitudine in
feroꝝ) i. de profūdo maris (eduxit il
los Ideo iuſti tulerūt ſpolia impioꝝ)
viderūt eī egiptios mortuos ſup litus
maris Exo. xiiij. a ſpoliauerūt eos ar
mis a oib⁹ p̄ciōſ. a ſcd̄m hebreos. iſta
ſcd̄a p̄da fuit maior q̄ illa q̄ p⁹ ſpoli
auerāt egiptū vaſ̄ aureis a argēteis
(a decātauerūt dn̄e no' ſcm̄ tuū) di
cētes illud cāticū Cantem⁹ dn̄o. glo
ſe eī magnificat⁹. eſt equū a aſſeſſo
rē deiecit in mare (a victricē manum
tuam) i. potētiam tuā egiptios ſub
mergentem (laudauerunt pariter)
domin⁹ de⁹ noſter.

¶ Ep̄la alia de p̄lib⁹ mrib⁹ p̄u. xv

Lingua ſapiētū ornat ſciētiā
os fatuoꝝ ebullit ſtulticiā In
oī loco ocl̄i dn̄i ɔtēplā' bonos
et malos Lingua placabil' lig̃' vite.
q̄ āt imoderāta ē: ɔteret ſpm̄ Dom⁹ iu
ſti plīma fortitudo. et ī fructib⁹ impij
ɔturbabit. Labia ſapiētū diſſemiabūt
ſciā;. cor ſtultoꝝ diſſīle erit Victime
īpioꝝ abhoīabiles dn̄o: vota iuſtoꝝ
placabilia. q̄ ſequit' iuſticiā; diligit'
ab eo.

Poſtilla.

Lingua ſapiētū. Añ initiū h⁹ le
ctōis h̄r in eodē capitulo. Añ ſio
mollis frangit irā. ſermo dur⁹ ſuſci
tat furorē. Tūc ſtatim ſeq̄tur p̄ns le
ctio (Lingua ſapiētum ornat ſciam)
q tpe a loco gr̄oſo ꝓponit eā (os fa
tuoꝝ ebullit ſtulticiam) i. ferueter et
impetuoſe ꝓfert eā (In oī loco oculi
dn̄i ɔtēplant' bonos et malos Ligua
placabil') i. ſuauis eloquio erga ꝓxi
mū: et orōni intēta erga deū ad ipm̄
placandū (lignū vite) q ſicut p lig
nū vite ɔtinuabit' vita corpal'. ita p
talem linguā vita ſpūalis (q̄ āt imo
derata eſt) ſuppl̄e ad loquēdū (conte
ret ſpm̄) q ī multiloq̄o nō deerit pec
catū (dom⁹ iuſti plīma fortitudo) q̄a
dn̄s ꝓtegit eū (a in fructibꝫ) i. opib⁹
(impij ɔturbatō) q malus non p̄ōt

bı̄c pacē ad p̄ximū nec etiā ad ſeip̄ꝫ
(Labia ſapiētū diſſemiabūt ſciam)
ſ·p̄p̄ſim docēdo (cor ſtultoꝝ diſſi̇le erit)
·ſ·cordi ſapiētis a eē ſibiipſi) q̄r diuiꝭ
et varijs cogitatōibꝰ agitat̄ (Victi-
me impioꝝ abhomiabileſ dn̄o) ſicut
oblatio caym·q̄r fit de alieno vel ma-
la volūtate (vota iuſtoꝝ placabilia)
ſic̄ p̄ꝫ de Abel q̄r ad Abel reſpex̄t dn̄s
et ad mūera eiꝰ (qui ſequit̄ iuſticiā)
ſm̄ eam operādo (diliget̄ ab eo) ſcili
cet deo qui eſt regula iuſticie·

Alia ep̄la de p̄ſtibꝰ m̄rib3 p̄u·x

EXpectaº iuſtorū leticia·ſpes
āt īpioꝝ p̄ibit·Fortitudo ſim
plicꝭ via dn̄i·a pauor his qui
op̄āt̄ malū Juſtꝰ ı̄ etēr͞m n̄ ɔmouebit̄
īp̄ij āt n̄ hitabūt ſup t̄rā Os iuſti p̄
turiet ſapiā·ligua p̄uoꝝ p̄ibit Labia
iuſti ɔſiderāt placita a os īpioꝝ p̄uſa
Simplicitas iuſtoꝝ diriget eos·a ſup-
plātaº p̄uſoꝝ vaſtab̄t illos·Juſticia
rcōꝝ libab̄t illos·a in īſidijs ſuis ca
piet̄ iniq̄ Juſtꝰ de anguſtia libatꝰ ē·
a tradet̄ īpiꝰ p̄ eo·Similator ore decip̄t
amicū ſuū·iuſti āt libabūt̄ ſcia·In
bonis iuſtoꝝ exaltabit̄ ciuitas·

Poſtilla·

EXpectatio·Añ initiū hꝰ lectōis
hēt̄ ı̄ eo·c·ſic Timor dn̄i appomit
dies:a āni īpioꝝ breuiabūt̄ Tūc ſeꝫ
p̄ñs ep̄la·(Expectaº iuſtorū leticia)
·i·btitudo et̄na q̄ hab3 ānexā leticiā
(ſpes āt īpioꝝ p̄ibit)·i·p̄ſumptō eo
rū peribit·quia p̄ſumunt habere be
atitudinē ſine meritis·dicentes·De-
us nō fecit nos ad damnādum:ſed
ad ſaluandū (Fortitudo ſimplicꝭ via
dn̄i) id ē eius iuſticia ſimplices a re-
ctos premiando·(a pauor hijs qui
operāt̄ malu3)·ſ·impios puniendo·
(Juſtꝰ ı̄ eternū nō commouebit̄·)
ſupple a ſtabilitate virtutis (Impij
autē non habitabūt ſuper terrā)·ſ·
viuentiū (Os iuſti p̄turiet ſapiam)
·ſ·alios docendo (lingua prauorū pe
ribit) Vnde diues epulo in īferno exi
ſtens magis cruciabat̄ in lingua q̄̄ ı̄
alijs membris·ut patet Luce·xvj·

(Labia iuſti ɔſiderāt placita) ſupple
deo a hoibꝰ (a os impioꝝ p̄uerſa)·i·
blaſphemias cōtra deū a iniurias cō
tra p̄ximū (Simplicitas iuſtorū)·ſ·
q̄ p̄cedūt in factis ſuis ſine plica do-
loſitatis (diriget eos) ad btūdinē
(a ſupplantatio p̄uerſoꝝ) qua decipi
unt ſimplices (vaſtabit illos) in pe
na inferni·a aliq̄n etiā p̄pter hoc de-
ſtruunt̄ in p̄n̄ti vita (Juſticia recto-
rū liberabit eos·) ſupple a morte ge
henne (a in inſidijs ſuis capient̄ ini
qui) ſicut iniq̄ iudices inſidiātes ſu
ſanne fuerunt adiudicati morti (Ju
ſtus de anguſtia liberatus eſt:et tra
det̄ impius p̄ eo) q̄ᵭ p̄ꝫ de dauid iu-
ſto qui fuit in regno reſtitutus a ipi
us abſalon occiſus·ut3·ij·Re·xviij·
(Simulator)·i·ypocrita qui ſimulat
ſanctitatē (ore decipit amicū ſuū)·i·
illū a quo ſperat p̄moueri cui adula
tur (iuſti aūt liberabunt̄) ſupple ab
iſta deceptōne (ſcientia) q̄ diſcernūt
int̄ ſcitatē verā a fictā (In bonis iu-
ſtoꝝ exaltabit̄ ciuitas)·ſ·a dō·Sicut
ezechias orōib3 a lacrimis ſuis ſalua
uit ciuitatē Jhr̄lm a Sennacherib·ut3
iiij·Reg·xix·Sic̄ ſcūs baſiliꝰ in nouo
teſtamēto orōe ſaluauit ſuā ciuitate3 a
Juliano apoſtata·

Ep̄la de p̄ſtibꝰ m̄ribꝰ· Heb·xj·

FRēs·Scī p̄ fidē vicerūt regn̄:ope
rati ſūt iuſticia3·adepti ſūt re
p̄miſſiōes Obturauerūt ora
leon̄·extīxerūt īpetū ignis Effugarūt
aciē gladij:ɔualuerūt de īfirmitate·
fortes facti ſūt in bello Caſtr̄ v̄terūt ex
teroꝝ:acceperūt mulieres de reſurrectōe
mortuos ſuos·Alij āt diſtēti ſūt:nō
ſuſcipiētes redēptōē:ut meliorē īue-
nirēt reſurrectōē Alij vō ludibria a v̄bra
experti īſup a vincula a carcēſ:lapidati
ſūt:ſecti ſūt:tēptati ſūt·ī occiſiōe gladij
mortui ſūt Circuierūt ī melotis ī pellib3
caprinis egētes·āguſtiati·afflicti·q̄-
bꝰ dignꝰ nō erāt mūdꝰ In ſolitudibꝰ
errātes:ī mōtib3·ī ſpeluncꝭ·a ī cauer
nis t̄re·Et hij oēs teſtioº fidei p̄bati
īuētī ſūt·ī xp̄o ieſu dn̄o nr̄o Poſtilla

Sancti ꝑ fidem vicerũt regna ⁊c̃.
In hac epiſtola ꝯmemorat apo
ſtolus patientiã ⁊ paſſiões ⁊ victori
as: ⁊ fidem ſanctorũ martirũ. cuius
virtute patientes fuerũt et victores
extiterũt dicens. (Sancti ꝑ fidem vi
cerunt regna) ſicut patet in martiri-
b⁹ q̃ vicerũt reges ⁊ p̃ſides (opati ſũt
iuſticiã: ⁊ adepti ſũt repromiſſiões)
Ly. gratie in via. ⁊ glorie in patria.
(Obturauerũt ora leonũ) ſicͭ legiť de
daniele miſſo in lacũ leonũ. ⁊ de pl'i
bꝫ martiribꝫ ⁊ virginib⁹ legitur in le
gẽdis ſcõꝝ ꝙ fuerũt ꝓiecti añ leones
⁊ viſos ⁊ tñ mãſerũt illeſi (Extinxe
rũt ĩpetũ ignis) ſicut tres pueri miſſi
a nabugodonoſor in fornacẽ ignis.
q̃b⁹ ignis nõ nocuit: nec eos in aliq̃
ꝯtriſtauit. Sil'r etiã legiť de plurib⁹
ſanctis martiribꝫ ⁊ virgibus in nouo
teſtamẽto (Effugarũt acẽ gladij) .i.
exercitũ: accinctũ gladijs. ut Dauid
⁊ multi alij reges ⁊ principes dñico ad
iutorio vicerũt exercit⁹ magnos ⁊ for
tes in veteri ⁊ etiã in nouo teſtamẽto
(ꝯualuerũt de infirmitate) ꝑ orõem
⁊ pñiam. ut Ezechias Job ⁊ Thobi-
as. ⁊c̃. Sil'r legiť de ſanctis noui te-
ſtamẽti ꝙ multi infirmi ſũt curati ꝑ
oratões ſanctoꝝ ⁊ ꝑ penitẽtiam (for
tes facti ſũt in bello) ſicut Joſue ⁊ Ju
das machabe⁹ cũ filijs ſuis q̃ fortiť
bellãdo obtinuerũt terras ⁊ ciuitates.
(Caſtra verterũt exteroꝝ) .i. inimico
rũ q̃s verterũt in fugã (Acceperũt mu
lieres) .i. matres (de reſurrectõe mor
tuos ſuos) id ẽ pueros ſuos reſuſci-
tatos ſicͭ ꝑ Heliã ⁊ Heliſeũ: ĩ veteri
teſtamẽto. Et etiã multi defuncti in
nouo teſtamẽto reſuſcitati ſũt ꝑ xp̃ꝫ
⁊ ap'los ⁊ ꝑ alios ſcõs ſicͭ pꝫ in legẽ
dis ſãctoꝝ (Alij diſtẽti ſũt) .i. in cu-
leo ⁊ alijs tormẽtis ꝓpter fidẽ: vnius
veri dei (Nõ ſuſcipiẽtes redẽptõẽ) .i.
liberatõem ſicut ſanct⁹ andreas q̃ de
cruce deponi noluit. ⁊ ſic de alijs (ut
meliorẽ inuenirẽt reſurrectõnem) ut
q̃nto grauiora ſuſtinerẽt ꝓ xp̃o tãto
glo'ſi⁹ coronarẽť (Alij vero ludibria
⁊ verbera experti. Inſuꝑ ⁊ vincla ⁊ car
cẽs. lapidati ſũt) ut iheremias ⁊ zacha
rias fili⁹ Joiade (ſecti ſũt) ſicͭ Iſayas
ſerra lignea ex iuſſu regis manaſſe
(tẽptati ſũt) .ſ. ꝓmiſſionib⁹ ꝑſecuto
rũ ⁊ blãdimẽtis munerũ. ut ad idola
triã inclinarẽť (In occiſione gladij
mortui ſũt) ꝗꝛ nolentes ꝯſentire ydo
latrie: gladio paſſi ſũt. Et omnia iã
enũerata etiã in nouo teſtamẽto ſcis
martirib⁹ ⁊ etiã virginib⁹ cõtigerũt
ꝓpter fidẽ dñi noſtri iħu xp̃i. Poſt hec
deſcẽdit ad heremitas ⁊ ſcõs q̃ nõ ef
fuderũt ſanguinem ſuũ ꝓpter fidẽ ca
tholicã dicẽs (Circuierũt) ꝑ deſerta ⁊
ꝑ multa mũdi loca (in melotis) Vbi
notandũ ꝙ melota eſt aĩal cu⁹ pellis
eſt hiſpida ſicut pellis ericij. ⁊ (ĩ pel
lib⁹ caprinis) nã ill' pellib⁹ tegebãť
ſancti id eſt hoĩes ſilueſtres viuẽtes
in deſertis locis. ſicut Helias ⁊ ſan-
ct⁹ Johãnes bap. ⁊ ſic de alijs (egẽ-
tes) .ſ. neccarijs (anguſtiati) .ſ. anxie
tatibꝫ (afflicti) laborib⁹ ⁊ preſſuriſ (q̃
bus) .i. quoꝝ ꝯuſatõe ⁊ habitatione
(dign⁹ nõ erat mũdus) .i. amatores
mũdi nõ erãt digni tãtoꝝ viroꝝ pñ-
tia (ĩ ſolitudinib⁹ errãtes ĩ mõtibꝫ
et ſpeluncis ⁊ in cauernis terre) Spe
lũca ẽ foſſa facta ꝑ artẽ. cauerna do
ꝑ naturã vel ex aliquo accidẽte. Ta-
lia ãt loca inhabitabant patres an
tiqui ut eſſẽt in loco apto diuine cõ
templationi (⁊ hij omnes) ſcꝫ p̃dicti ſã
cti (teſtimonio fidei) id eſt fide eorũ
atteſtante (probati) id eſt probabi-
les (inuenti ſunt: in xpiſto Jheſu do
mino noſtro).

¶ Incipit ꝯmune euãgelioꝝ de mar
tirib⁹. ⁊ p̃mo de vno martire.

In illo tempe. Dixit Jheſus diſcipul'
ſuis. Si quis vult venire poſt me ab-
neget ſemetipſũ ⁊ tollat crucẽ ſuã: ⁊
ſequať me. Qui eñ voluerit aĩam ſu
am ſaluã facere perdet eã. Qui autẽ
ꝑdiderit aĩam ſuã ꝓpter me inueniet
eam. Quid eñ ꝓderit homini ſi mũ-
dũ vniuſũ lucreť. aĩe vero ſue detri
mẽtũ patiať. Aut quã dabit homo

cōmutatō; p aīa ſua⁹ Filiꝰ eñ hoīs
ventur9 ē in gl̃a ſua cū angelis ſuis·
et tunc reddet vniciq; ſm opa eius·

¶Poſtilla·

SI quis vult p9 me venire Mat·
xvj·mar·viij·lu·ix·Hāc hiſto
riā hꝰ euāgelij locut9 ē dñs ihs xp̄s
anno eius·xxxij·kl·auguſti·feria·v
luna·xiij·indictōe·v·Ad initiū illi9
euangelij ſcribit ſcūs Mat·in eo·ca·
q cep̄t Jheſus oñdē diſcipul' ſuis·q
oportet eū ire in Jheroſolimā a mul
ta pati a ſenioribꝰ a ſcribis a princi
pibꝰ ſacerdotum et occidi a tercia die
reſurgere·Et aſſumēs eū petrꝰ cepit
increpare illū:di·Abſit a te dñe non
erit tibi h̄ Qui ↄūſus dixit petro Va
de p9 me ſathanas·ſcādalū es m̄ Li
r·q̄ntū ē in te vis me a ſalute mūdi i
pedire·q nō ſapis q̄ ſūt dei·ſ; ea que
hoim·Lyr·petr9 dixit iſta v̄ba Jheſu
criſto motus ex affectu hūano Tunc
dix̄t Jheſus diſcipul' ſuis(Si qs vult
poſt me venire)·Ly·meā doctrinam
a facta ſequendo(abneget ſemetip
ſum)Gor·i·ꝓpium ſenſum a ꝓpam vo
lūtate;(a tollat crucē ſuā)·i·carnis
caſtigatōm(a ſeq̄tur me)Gor·pfcā
·ſ·v̄tutū imitatōne·vnde Bern·O q̄
pauci p9 te voluit ire dñe·a ad te per
uenire nemo ē q̄ non velit·cōregnare
cupiūt ſed nō ↄpati(Qui ei voluerit
aīam ſuā ſaluā facē)Ly·q̄ tū ad me
ritū vite eterne(perdet eā)·i·deſtruat
corp9 laboribꝫ a paſſionibꝰ exponēdo
ex qbꝰ ſeq̄tur ſepatio aīe a corpe·Et
h̄ ē aīam pdere ſm eſtimatō; falſam
hoim carnaliū·l; ſit ſaluare ſm veritatē
(Qui āt pdiderit aīam ſuā ꝓpt me)·
Lyra·i·ꝓpter deū mortē ſuſtinēdo(in
ueniet eā)in futura gl̃a(Quid ei p
deſt hoi ſi vniuerſū mūdū lucretur)·
Gor·de quo nihil ſecū moriēs poterit
portare niſi pctm̄·ꝓmo q̄ntū pl9 acq̄
ſiuit de mūdo: tāto pl9 acq̄ſiuit de in
ferno·Vñ Apoc·xviij·Quātū; glo
rificauit ſe a in delicijs fuit: tantū da
te illi tormētum a luctū(aīe vero ſue
detrimētum patiaẗ)Gor·ſ·amittēdo

gl̃am·incurrendo penā eternā a per
dendo humanā ſubſtantiā·q·d·totū
inutile ſit·Vñ Ambro·Nihil prodeſt
lucrificare temporalia: ſi pdant eter
na·Exponiẗ aūt hoc de illis q̄ lucran
tur aīas aliorū a ſuas ꝓprias negli
gūt(Aut quā dabit homo ↄmutatō
nē)Gor·i·redēptōnem(p aīma ſua)
·ſ·dānata·quaſi dicat·ſi dāretur p ea
mund9 non liberare²·q ſm bedā·in
īferno nulla ē redēptio n' dolor mitī
gatō(Filiꝰ eñ hominis)·i·xp̄s qui ē
verus homo(ventur9 ē)·ſ·ad iudici
um(in gloria p̄ris ſui)Lyra·quia in
forma glorioſa iudicabit(a tūc red
det vniciq; ſm opera eius)Lyra·iu
ſtis gloriam corporis a anime·alijs
autē penā vtriuſq;·Vnde Apoc·xiiij·
Opa eñ illoꝝ ſequūẗ illos·

¶Aliud Euangeliū de vno mre·

IN illo tēpoē·Dixit Jheſus diſcipu
lis ſuis·Amē amē dico vobis·Niſi
granū frumēti cadens in terrā mor
tuum fuerit: ipſum ſolū manet Si āt
mortuum fuerit: fructū multū affert
Qui amat animā ſuam: pdet eā·Et
qui odit animā ſuā in h̄ mūdo: in vi
tā eťnā cuſtodit eā·Si qs m̄ miſtrat
me ſeq̄t·a vbi ſū ego illic a miniſter
me9 erit Si quis m̄ miſtrauerit·honori
ficabit eum pater me9 qui in celis ē·

¶Poſtilla·

NIſi granū·Joh·xij Hoc euāge
liū factū; ē āno xp̄i·xxxiij·feria
iiij·xij·kl·apl·lūa·xj·indictōne·vj·
Ad initiū h9 euāgelij ſcrib̄t·ſ·Joh·i
eo·ca·q xp̄s dixit·Venit hora ut cla
rificeẗ·rc·Ly·xp̄s in paſſiōe ſua fu
it clarificat9 p ſigna oñſa in ſolis ob
ſuſcatōe·in ťremotu a ſepulcroꝝ ap
tione a veli tēpli ſciſſiōe·Fuit etiā clari
ficat9 in ſua reſurrectōe·a aſcēſione·
ſ; q gl̃a; p̄cedit hūilitas: ideo in p̄n
ti euāgelio agit de hūilitate ſue paſ
ſionis di·(Amē amē dico vobis·Ni
ſi granū frumēti cadēs in terrā mor
tuū fuerit ipm̄ ſolū manet Si āt mor
tuū fuerit fructū multū affert) Tho·
granū frumēti eſt xp̄s·ſic eñ granū

frumēti meli⁹ ē ceterˀ granis sic xp̄s
melior ē oībꝫ ·h̄ gra^m ſeminatū ē in
incarnatione·germiauit in natitate
ꝛ mortificatū ē in paſſiōe Multū fru
ctū attulit in gentiū ꝯuerſiōe·q꞉ paſ
ſio xp̄i maxie fuit cā ꝯūſiōis gentiū
ut Joh̄·xij·Si exaltat⁹ fuero a terra
oīa trahā ad meipm̄·(Qui amat aī
mā suā)·i·volēdo ſibi delectabilia h⁹
mūdi ꝛ carnis (ꝑdet eā) ſcꝫ in futuro
q꞉ ad etnā ꝑditionē eam deducit·ſic
amabat aīam ſuā ille diues꞉q̄ dice
bat Luce·xij O aīma mea h̄es multa
bō poſita in ānos ꝑlimos reqeſce cōe
de ꝛ bibe·vn̄ ꝑdidit eā·q꞉ ſtatī dictū
eſt ei·Stulte hac nocte repetēt ſcꝫ di
aboli aīam tuā a te·ꝛ q̄ ꝯgregaſti c⁹
erūt˘(Et q̄ odit aīaꝫ ſuā in h̄ mūdo)
Tho·ſ·dādo eā ꝑ xp̄ō (in vitā etnam
cuſtodit eā) utꝫ Math̄·vj·Qui volu
erit aīaꝫ ſuā ſaluā facē ꝑdet eā (Si q̄s
m̄ miſtrēt) Tho·ꝛ·vult eē me⁹ ver⁹ mi
ſter ꝛ ſu⁹ (me ſeqt̄) Ly·q̄ſi dicat·cō
nabile eſt·q꞉ miſter ſeq² dn̄m (ꝛ vbi
ſū ego illic ꝛ miniſter me⁹ erit) Tho·
nulla p̄t eē maior ꝑmiſſio·q꞉ eē vbi
xp̄s ē·īduit oīa bō·q꞉ xp̄s in q̄ntū
de⁹ eſt eēntiale ipa btītudo·de q̄ d̄r in
pſ̄·lxxxix·Qm̄ mille ām an̄ oculos
tuos tāq̄ dies heſterna q̄ p̄terijt (Si
q̄s m̄ miſtrauerit) Ly·obediēdo mā
datis meis (honorificabit eū pr̄ meus)
Glo·ut ſit fili⁹ dei patris ꝑ adoptōeꝫ
ꝛ ille eſt maxim⁹ honor de ſuo adop
tari ī filiū dei vtꝫ rō·viij·ſi filij ꝛ hēdes

Sequitˀ nc̄ euā·de ꝑlib⁹ martiribꝫ
IN illo tpe Vidēs Jh̄s turbas aſcēdˀ
in mōtē ꝛ cū ſediſſꝫ acceſſert ad eū di
ſcipli ei⁹ ꝛ apiēs os ſuū docebat eos
dicēs·Bt̄i paupes ſpū꞉ qm̄ ipōꝝ ē re
gnū celoꝝ·bt̄i mites꞉qm̄ ipi poſſide
būt trā·bt̄i q̄ lugēt qm̄ ipi ꝯſolabūˀ
bt̄i q̄ eſuriūt ꝛ ſitiūt iuſticiā qm̄ ipſi
ſaturabūtur·bt̄i miſicordes qm̄ ipi
miaꝫ ꝯſeq̄nˀ bt̄i mūdo corde꞉ qm̄ ipſi
deū videbūt·bt̄i pacifici qm̄ filij dei vō
būˀ bt̄i q̄ ꝑſecutōꝫ patiūˀ ꝑpt̄ iuſticiā
qm̄ ipōꝝ ē reg^m celoꝝ·bt̄i eſtˀ cū ma
ledixerīt vob̄ hoīes ꝛ ꝑſecuti vos fuēˀ
rint ꝛ dixerint oīne malum aduerſū
vos mētiētes ꝑpt̄ me·Gaudete ꝛ exul
tate qm̄ merces vr̄a copioſa ē in celˀ

Poſtilla.

Videns Jh̄s turbas·Mathei·v
Mar·ij·lu·vj·Hiſtoria h⁹ euā
gelij locut⁹ eſt dn̄s Jh̄s xp̄s āno e⁹
xxxi·ij·id⁹ iulij·feria·ij·luna·xvj·in
dictōe·iiij·An̄ initiū illi⁹ euāgelij ſc̄
bit Math̄·in eo·ca·q꞉ Jh̄s circuibat
totā galileā docens in ſinagogis eo
rū ꝛ ꝑdicās euāgeliū regni ꝛ ſanās
oēꝫ lāguorē ꝛ oēꝫ īfirmitatē in ꝑplo
ꝛ abijt fama e⁹ in totā ſiriā ꝛ obtule
rūt ei oēs male hn̄tes varijs lāguori
bꝫ·ꝛ q̄ demōia hēbāt ꝛ lunaticos ꝛ pa
raliticos ꝛ curauit eos·et ſecute ſunt
eū turbe multe de galilea et decapoli
et de ihrl̄imis ꝛ iudea·et de tranſiorˀ
danē (Videns Jheſus turbas) Glo·i
ſtā·vitare volēs multitudinē ꝑpſ̄ꝫ ut
ſolˀ diſcipulˀ loq̄retur (aſcendit ī mō
tem)·ſ·thabor q̄ eſt in galilea (et cū
ſediſſet) Gor·tāq̄ mgr̄ autētic⁹ tāq̄
duilˀ ꝑlat⁹ Ex hoc loco teneˀ q꞉ qn̄ ſit
ſmo ſeclaib⁹ ſtat ꝑdicator ut īuitās
ad pugnā ꝛ opatōem·qn̄ do religio
ſis ꝑ ꝯtēplatis ſedet ut inuitās ad q̄e
tē (acceſſerunt ad eū diſcipuli eius)
Gor·tāq̄ magis deuoti·tāq̄ famili
ari⁹ dilecti·tāq̄ ſp̄ālitervōti (ꝛ apeˀ
riēs os ſuū docebat eos)·Ly·ſupple
octo btītudines꞉di·(Bt̄i paupes ſpi
ritu) Ly·ſ·volūtarie paupes ut deo li
beri⁹ vacēt (qm̄ ipōꝝ ē regnū celoꝝ)
Ly·in regno cī intelligitˀ oīmoda ſuf
ficientia ꝛ excellētia q̄ bn̄ repromitti
tur eis in celˀ q̄ tpalia ꝯtēpſerūt ī ter
ris (Bt̄i mites) Gor·mitis ē q̄ aliū n̄
offendit·manſuet⁹ aūt q̄ ſe offenden
tes tolerat (qm̄ ipſi poſſidebunt terˀ
rā) ſupple viuētiū·De q̄ d̄r ī pſ̄·cxlj·
Portio mea dn̄e in tra viuētiuꝫ (Bt̄i
qui lugēt) ſupple in pn̄ti·ꝑmo ꝑ pec
catis ꝑprijs·ſecūdo ꝑ pctīs alienis ꝛ
miſerijs primorum·tercio pro dilaˀ
tōe glīe·Vn̄ d̄o dixˀ in pſ̄·cxix·Heu
mihi q꞉ incolat⁹ me⁹ ꝑlon·ē c̄ēt̄·Jt̄
pſ̄·xlj Fuerūt m̄ lacrime mee panes

die ac nocte dum dicit m̄ q̄tidie· vbi
eſt deꝰ tuꝰ (q̄m ipi ꝯſolabūt) Li· ꝯue
niens āt eſt ut ıllı q̄ ī pn̄ti vita ꝑ cri
ſto volūtario luctu occupāt̄ᵉ cū deo ꝛ
angelꝭ eternalit̄ ꝯſolent (Bt̄ī q̄ eſu
riūt ꝛ ſitiūt iuſticiā) Gor· ꝛ h̄ec iuſti
cia tribuit vnicuiq; qđ ſuū ē· deo ꝑri
mo ꝛ ſibi ipi· deo tria· honorē creatori
amorē redēptori· timorē iudici· ꝑxio
tria· obediam ſupiori· ꝯcordiā pari
bn̄ficentiā īferiori· ſibi tria· mūdici
am cordi cuſtodiā ori· diſciplinā cor
pori· Vē ḡ bt̄ī q̄ eſuriūt ꝛ ſitiūt iuſti
ciā· nō pecuniā terrenā ſicꝭ cupidi· nō
voluptatē carnalē ſicꝭ voluptuoſi· n̄
potētiā ſclarē ſicꝭ ſupbi· Jſti em̄ non
ſūt bt̄ī ſʒ miſeri· qꝛ ſp̄ eſurient ꝛ nūq̄
ſatiabunt· utꝫ Jſa· xlv· Ecce ſui mei
comedēt ꝛ vos eſurietis (Sꝫ bt̄ī q̄ eſu
riūt ꝛ ſitiūt iuſticiā q̄m ipi ſaturabū
tur) Lꝑ· Satuitas em̄ glꝭe q̄ ꝯſiſtit in
deſiderij hūani repletōe ſm qđ dicit
in pſ̄· xvj Satiabor cū apparuerit glꝭa
tua: ꝯuenīēter ꝑmittit eſuriētibꝰ ꝛ ſi
tiētibus iuſticiā p̄dcō mō (Bt̄ī miſeri
cordes)· ſ· paupibꝰ tribuēdo elemoſi
nas· utꝫ Dan̄· iiij· Pcc̄tā tua elemoſi
nis redime· Et pꝛ̄· xiiij· Qui miſere
tur paupi bt̄ꝰs erit· ḡ dr̄ B· Bt̄ī miſe
ricordes (q̄m ipi miam ꝯſequent) Li·
Jn celeſti em̄ pr̄ia q̄libet miam ꝯſe
quet qꝛ vltra ꝯdignū ſibi retribuiᵉ
ſm qđ dr̄ ad Rō· viij· Non ſūt ꝯdig
ne paſſiones hꝰ tp̄is ad futurā glāꝫ
q̄ reuelabit in nob̄· Q̄ͦ ccā dr̄ Ja· ij·
Judiciū ſit ei ſine miā q̄ n̄ fecit miſe
ricordiā (Bt̄ī mundo corde) Vn̄ Jeo·
Bt̄ī mūdo corde q̄s nō arguit ꝯſciētia
pctōrū· ꝛ hoc petiuit đđ in pſ̄· l· di·
Cor mūdū crea ī me deꝰ (q̄m ipſi deū
videbūt)· Vnde dr̄ in pſ̄· xxiij· Quis
aſcendet in montē dn̄i· ā q̄s ſtabit in
loco ſcō eꝰ· Jnnocēs manibꝫ ꝛ mūdo
corde· Vn̄ etiā Aplꝭs· j· corꝝ· xiij· Vide
muſ nūc p ſpeculuꝫ in enigmate· tunc
āt facie ad faciē (Bt̄ī pacifici) Gor· q̄
paci faciēde reformāde ꝛ ꝯſuāde ſiue
in ſe ſiue in alijs iuigilāt (q̄m ſilij dei
vocabūt) ꝛ ꝯſeq̄nter heredes· utꝫ Rō·
viij· Si ſilij ꝛ heredes (Bt̄ī qui pſecuti
onē patiūᵉ) nō tm̄ bt̄ī q̄ bn̄ opantur
ſʒ ēēt bt̄ī q̄ pſecutōꝫ patiūt: n̄ ꝑpt ſcele
ra ut maleſici latrones ꝛ hōticid utꝫ· j·
Pet· iiij· Nēo vr̄m patiat̄ q̄ı homicida
ā fur ā maledicus: ſʒ (ꝑpter iuſticiā)
Gor· defendēdā ꝛ ꝯſuandā· ſic ſancti
mr̄es q̄ q̄nto acerbioribꝰ tormētꝭ cru
ciabātur: tāto magis in dn̄o letabāᵉ
(q̄m iſ̄ ipōꝝ eſt regnū celoꝝ) ꝛ merito
debet patientie regᵐ· qꝛ ſm aplm
ij· thi· ij· Si ſuſtinebimꝰ ꝛ ꝯregnabi
mꝰ (Bt̄ī eſtis)· Gor· nunc in ſpe ſed
tandē in re (cū maledixerint vobis ho
mies)· ſ· carnales ꝛ infideles q̄ ex odio
vobis in faciem ꝯtumelias dixerūt·
(ꝛ pſecuti vos fuerint)· ſ· vim vobis
inferendo (et dixerint ōne malū adu
ſum vos· mētientes ꝑpter me)· v· ꝑpt
nomē meū (Gaudete) Gor· interiꝰ in
corde (ꝛ exultate) exterius in corpore
(q̄m merces vr̄a copioſa ē in celꝭ) utꝫ
Geñ· xv· Ego ſū merces vr̄a mag̃ nimis
vn̄ ēt aplꝭs Paulꝰ· j· Coꝝ· ij· Nec ocu
lꝰ vidᵗ nec aurꝭ audiuit nec in cor ho
minis aſcēdᵗ q̄ ꝑparaſti diligētibꝰ te
Aliud Euangeliū de martiribꝫ·
In illo tempe· Deſcendens Jheſus de
monte ſtetit in loco cāpeſtri ꝛ turba
diſcipuloꝝ eius ꝛ multitudo copioſa
plebis ab oi iudea ꝛ ihr̄lm ꝛ mariti̅a
ꝛ tyri ꝛ ſidonis q̄ venerāt ut audirēt
eū ꝛ ſanarēt a languoribꝰ ſuis· Et q̄
vexabāt a ſpiritibꝰ īmūdis curabāt
ꝛ ois turba q̄rebat eū tāgē· qꝛ vtꝰ de
illo exibat ꝛ ſanabat oīs Et ipē ele
uatis oculis in diſcipulos ſuos dice
bat· Bt̄ī paupeſ· qꝛ vr̄m eſt regnum
dei· Bt̄ī q̄ nūc eſuritis qꝛ ſaturabimī
bt̄ī q̄ fletis qꝛ ridebitis· Bt̄ī eritis cū
vos oderint hoīes ꝛ cū ſepauerīt vos
ꝛ exprobrauerīt ꝛ eiecerīt nomē vr̄m
tāq̄ᵐ maluꝫ ꝑpter ſiliū hoīs· Gaudete
in illa die ꝛ exultate· ecce em̄ merces
veſtra multa ē in celꝭ Poſtilla
Deſcēdēs ihs ꝛc̄· Lu· vi· Hec vba
ſancti euāgelij locutꝰ ē dn̄s ihs
āno eiꝰ· xxxj· ij· idꝰ iulij· feria· ij· lūa
xvj· indictione· iiij· Ante initiū illiꝰ

euãgelij hĩ Lu. in eo. ca. Factũ ẽ aũt
in illis diebꝫ .ſ. in q̃ chriſt⁹ p̄dicauit a
miracula fecit. Exijt ihs in mõtẽ ora
re. a erat pnoctãs in orõe dei. a cũ di
es fact⁹ eſſet vocauit diſcipulos ſuos a
elegit. xij. ex ipſ q̃s a apl'os noĩauit
Simonẽ quẽ ↄgnominauit petrũ et
andreã frẽꝫ ei⁹. iacobũ et iohẽꝫ. phi
lippũ et bartholomeũ. matheũ et tho
mã et Jacobũ alphei .i. filiũ alphei. et
ſimonẽ q̃ vocat' zelotes. iudã Jacobi .i.
frẽꝫ Jacobi et iudã ſcarioth q̃ fuit p̄di
tor (et deſcẽdẽs) de monte (cum ill') .ſ.
apl'is. (ſtetit ĩ loco cãpeſtri et turba
diſcipl'oꝝ ei⁹) gor. ſteterũt cir̃ eũ. ex h'
pꝫ qꝫ multos h̃ebat diſcipulos qꝛ nõ
ſolũ. xij. apl'os. ſed etiã. lxxij. et for
te plures. multos ei ↄiũxerat (et mul
titudo copioſa plebis) ſedit circa euꝫ
ſic ſolet fieri in ſmoibꝫ (ab omi iudea
et ihrlm et maritima) Gor. maritima
dr̃ h' regio iux̃ mare germanũ ſita nõ
iux̃ galilee (et tiri et ſidonis) q̃ fuerũt ci
tates gẽtiliũ (q̃ venerãt ut audirent
eũ et ſanarẽt a lãguorib⁹ ſuis Et qui
vexabant' a ſpiritib⁹ imũdis curabã
tur) Gor. et ẽ nõbile qꝫ añ xp̃i aduẽ
tũ multi erãt demoniaci. mõ aũt pauci
nec mirũ tũc ei diabol⁹ erãt p̃nceps h⁹
mũdi ſꝫ nũc p̃nceps mũdi h⁹ eiect⁹ ẽ
foras. utꝫ Joh. xij. (Et oĩs turba q̃re
bat eũ tãgẽ) gor. n̄ mirũ qꝛ tact⁹ ei⁹
et ſanat corpa et ſctificat aĩas (qꝛ vir
t⁹ de illo exibat) .i. v̄tuoſe gr̃ationis
effect⁹ (et ſanabat oẽs) gor. ipẽ ei op
tim⁹ ẽ medic⁹ cui null⁹ ẽ icurabil' mor
bꝫ vñ in pſ. Qui ſanat oẽs infirmita
tes tuas (Et ipẽ eleuatis ocul' in diſci
pulos ſuos dicebat Btĩ paupes) Li.
et accipit' hic pauptas volũtaria per
quã q̃s ↄtẽnit a abijcit a ſe hõ tpalia
q̃ntũ p̄t fieri bono mõ ut hõ liberi⁹ va
cet opibꝫ vite ↄtẽplatiue (qꝛ v̄m ẽ re
gnũ dei) Li. h' ĩ ſpe. a poſtea erit v̄m
in re (Btĩ q̃ nc̄ eſuriũt) Li. abſtinẽtes
a cibis delectabilibꝫ a ſupfluis ut ſic
redigat' caro in ſuitutẽ aĩe (qꝛ ſaturã
bimini) inchoatiue ĩ p̃nti vita ſꝫ pfcẽ
in p̃ria. ſm qꝫ dr̃ in pſ. xvi. Saciabor

cũ apparuerit gl'a tua (Btĩ q̃ nũc flent)
.ſ. in p̃nti mũdo q̃ ẽ vall' lachrimaꝝ
(qꝛ ridebitis) in futura vita. Gor. fie
ri mutatio ab oppoſito in oppoſituꝫ
ſcꝫ a fletu in gaudiũ .ſ. a fletu trãſito
rio in gaudiũ et̃nũ (Btĩ eritis cũ vos
oderint hoĩes) Gor. ſ. malũ vobis op
tando (a cũ ſepauerint vos) ſcꝫ a ſua
ↄgregatõe expellendo. ſm illud Jo.
xi. Jã ↄſpirauerãt iudei ut ſi q̃s eum
ↄfitet' eẽ ſinagogã fieret (a exprobra
uerũt) Gor. ↄuitia a ĩproperia vob' di
cẽdo (eiecerũt nomẽ v̄m) ſcilicet no
mẽ xp̃ianũ (tanq̃ malũ) cũ ſit optim̃
(ppt' filiũ hominis) Gor. ecce cauſa
optima a debita patiendi ſcilꝫ ppter
filiũ hominis. Nemo eñ dꝫ pati tan
q̃ homicida aut fur ſꝫ tanq̃ xp̃ian⁹
(Gaudete in illa die) Gor. ſ. gaudio
interiori quod fecerũt apl'i. ut h̃etur
Actu. v. Jbãt gaudentes apl'i a ↄſpe
ctu ↄcilij q̃m digni hti ſũt p nõie ihe
ſu ↄtumeliã pati (a exultate) Gor. ſ.
gaudio exteriori q̃d fecit btũs Andre
as dicẽs Secur⁹ ei a gaudẽs venio ad
te hõ crux. Sic a btũs Vincẽti⁹. h' ẽ in
q̃t q̃d ſp̄ optaui a vot' oib⁹ exquiſiui
Sic a btũs Laurenti⁹ dixit. gaudeo ple
ne qꝛ hoſtia xp̃i effici merui. Sic a be
ata Agata letiſſiẽ et gaudẽt' ibat ad
carcerẽ (ecce ei m̃ces v̄ra multa eſt)
Gor. tã multa qꝫ ñ p̄t nũerari. tã mḡ
na qꝫ nõ p̄t eſtimari. tã p̄cioſa qꝫ nõ
p̄t cõparari. tã diuturna qꝫ nõ p̄t t̃mi
nari (in celo). q. d. ĩ loco ſecuro. ergo
de amiſſione nõ timeatis. q̃a ibi nec
fur appropinquat. nec erugo nec ti
nea demolit'. utꝫ Math. vj.

Aliud euangeliũ de martirib⁹.

In illo tpe. d. J. d. ſ. Cũ audieritis p̄
lia a ſeditões nolite t̃reri oportꝫ p̄m̃
hec fieri ſꝫ nondũ ſtatĩ finis Tũc dice
bat ill' Surget gẽs ꝫ gẽtẽ. a regn̄ ad
ũſus regn̄. et t̃remot⁹ magni erũt p
loca. et peſtilẽtie a fames. t̃roreſqꝫ de
celo et ſigna mag̃ erũt ſꝫ añ hec oĩa
inijcient vobis man⁹ ſuas. et pſeq̃nt'
tradẽtes ĩ ſinagogas a cuſtodias tr̃
hentes ad reges a p̄ſides ppter nomẽ

meū Cōtiget āt vobis in testimoniū Ponite ḡ in cordibꝫ vr̄is n̄ pmeditari queādmodū rn̄deatis Ecce eī dabo vobis os ⁊ sapiā; cui n̄ poterit resistē ⁊ ɔdicē oēs aduersarij vestri Trademini āt a pntibꝫ ⁊ fribꝫ ⁊ cognatis ⁊ amicis ⁊ morte afficiēt ex vobis. ⁊ eritis odio oib⁹ hoib⁹ ꝓpt nomē meū Et capill⁹ de capite vr̄o nō pibit In patiētia vestra possidebitis animas vestras.

¶ Postilla.

Cum audieritis ⁊c̄. Lu. xxi. Hāc historiā h⁹ euāgelij locut⁹ ē dominꝰ Jh̄s xp̄s āno eꝰ xxxiij. xiij. kl. apl. dn̄ica .s. palmaꝝ. luna. x. indictōe. vj. Añ initiū illi⁹ euāgelij scribit Lucas in pricipio illi⁹ ca. Respiciēs aūt ih̄s vidit eos q̄ mittebāt munera sua i gazophilaciū diuites Vidit āt ⁊ q̄ndā viduā paupculā mittētē eā minuta duo Et dixit Vere dico vob. q̄ vidua hec paup plusq̄ oēs misit. Naꝫ oēs hij ex abūdāti sibi miserūt in munera dei: hec āt ex eo qđ deest illi oēm victū suū quē habuit misit. ⁊ q̄busdā dicētibꝫ de tēplo q̄ bonis lapidib⁹ ⁊ donis ornatū eē dixit. Hec q̄ videtis. veniēt dies i q̄b⁹ nō relinq̄t lapis sup lapidē q̄ n̄ destruat Interrogauerūt āt illū dicētes Preceptor q̄n̄ hec erūt ⁊ qđ sigm̄ cū fieri incipiēt Qui dixit (Cū audieritis p̄lia ⁊ sedit̄oes) Gor. p̄lia q̄tū ad hostes extraneos ⁊ sedit̄oes q̄ntū ad domesticos. vnde Greg. Bella ad hostes ptinēt: seditiones ad ciues. Nā Josephꝰ in li. antiq̄tatuꝫ dicit q̄ p⁹ passiōꝫ xp̄i añ destructōꝫ ciuitatis multe sedit̄oes ⁊ multa p̄lia fuerūt apđ iudeos. q̄ samaritani q̄ tenebāt ritū gētilem insurgebāt ɔtra iudeos ⁊ ecōuerso. Itē in populo iudeorū erāt plurimi q̄ incitabāt ꝓplm ad rebellandū ɔtra romanos. alij āt ad ɔtrariū ⁊c̄. (nolite terreri. Oportꝫ p̄mū hec fieri) Ly. q̄ sūt a deo p̄ordinata (sed nondū statim finis) Ly. q̄ p⁹ auditōꝫ taliū stetit adhuc ciuitas p tēp⁹ longū .s. q̄draginta annis p⁹ passionē xp̄i Gor. voluit autē dn̄s differri ne territi apl̄i ihrl̄m ⁊ iudeā desererent. ⁊ ut interim predicātib⁹ apostolis electi ɔuerterent̄. ⁊ reprobi inexcusabiles efficerent̄ (Tunc) .s. postmoduꝫ dixit. q̄ nō statim esset finis (dicebat illis Surget gens cōtra gentē) Gor. id est popul⁹ contra populū. siue vna trib⁹ ɔ aliā (et regnuꝫ aduersus regnū) Ly. quia regnū iudeoꝝ ɔtra regnū romanoꝝ rebellauit (⁊ terremotus magni erūt p loca). Gor. ad innuendū q̄ multi t̄remot⁹ pticulares erāt futuri Vniuersalis eni terremot⁹ nō fuit nisi i passione xp̄i de q̄ dicit̄ Mathe. xxvij. Et ecce terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹ et petre scisse sūt (et pestilentie) q̄ pestilētia fuit in obsidiōe ciuitatis Jhrl̄m ex corruptōe aeris ⁊ cadaucrib⁹ mortuoꝝ (⁊ fames) Gor. ecce penuria victualiū. scđ'ā ē eni fames grāis sb claudio ipatore. quā p̄dixerāt agab⁹ ꝓpha (terroresq̄ de celo ⁊ signa mag̅ erūt) Dic̄ eī Josephus in li. de iudaico bello q̄ añ destructōnē ciuitatis stella comata i silitudie gladij sup ciuitatē appuit quā appitōꝫ q̄dā dicebāt significaē auxiliū sibi affuturū ɔ inimicos. alij econtrario dicebāt significaē vindictā dei ɔ mala inhitantiū i ciuitate. ⁊ ꝓpt h̄ erāt diuise opiniones de p̄lijs int̄ eos (Sed añ hec oia) Gor. supple sig̅ iā dicta (inijciēt vob manꝰ suas ⁊ psēq̄nt̄) de loco ad locū ut; Jo. xij. Si me psecuti sūt ⁊ vos psēq̄nt̄ (tradētes i sinagogas) Gor. i. in pb̄licos ɔuēt⁹ ad mag̅ ɔfūdēdū et flagellandū. sic factū ē q̄n̄ deb apl̄is denūciauerūt ne āpli⁹ loq̄rent̄ in noie ih̄u ut; Act. v (et custodias) .s. ad incarcerādū ut factū ē q̄n̄ posuerūt eos i custodia pb̄lica. ut; Act. v (trahētes ad reges et p̄sides) gor. ad rn̄dēdum eis (ꝓpt no̅ meū) .i. ꝓpt ɔfusiōꝫ noīs mei (Cōtiget āt vob in testimoniū). Ly. .s. euāgelice v̄itatis ibidē cōstanter ꝓfitēde (Ponite ḡ in cordibꝫ vr̄is nō p̄meditari queādmodū rn̄deatis. ego eni dabo vob os) Gor. .i. eloquētiam ad loquēdū (et sapiam) ad cognoscē

dū (cui ñ poterit reſiſtē ⁊ ɔdicere oēs adūſarij vr̄i) Gor·ſ· nec iudei nec here tici nec pagani (Trademini āt a pentibꝰ ⁊ fribꝫ ⁊ cognatꝭ ⁊ amicis ⁊ morte afficiēt ex vobꝭ) Gor·q̄ deberēt vos in uarem liberare (Et erit odio oibꝰ hoībꝫ) Gor·humū amātibꝫ ⁊ terrena ſapiētibꝫ (ꝓpt nomē meū) ·i· ꝓpt ɔfeſſionē noīs mei (⁊ capillꝰ de capite veſtro ñ pibit) Li· Ꝟ addidit ſaluator ad declarādū veritatē future reſurrectōis· ꝑ quā reſurgēt in electis non ſolū illa q̄ ſunt de nc̄citate būane nature ſꝫ etꝫ ea q̄ ſūt ad decorē cuiuſmodi ſūt capilli· qꝛ meditaᵒ hꝰ reſurrectionis multū facᵗ ad tolerātiā mr̄ij de q̄ ſaluator loquebatur (In patiā vr̄a) gor·q·d·In predcās maxime nc̄caia eſt patiā· qꝛ in ipā (poſſidebitꝭ aīas veſtras) ·i· cuſtodietis

Aliud Euangeliū de martiribꝫ·

In illo tpe·D·J·d·ſ·Attēdite a fermēto phariſeoꝝ qḋ ē ypocriſ·Nibil eñi optū qḋ nō reueleꝭ·neqꝫ abſcōditū qḋ ñ ſciaꝭ·Quī q̄ in tnbꝛꝭ dixiſtꝭ in luie dicēꝭ·⁊ qḋ ī aure locuti eſtis in cubilibꝰ p̄dicabiᵗ in tectis Dico āt vobis amicꝭ meis: ne terreami ab hijs q̄ occidūt corpꝰ Et pꝰh̄ nō hn̄t āpliꝰ q̄d faciāt· Oñdā āt vobꝭ q̄d timeatis Timete eū q̄ poſtq̄ͦ occiderit hꝫ ptāte mittē in gehēnā· Ita dico vobꝭ hūc timete· Nōne qnqꝫ paſſeres veneūt dipondio· Et vnꝰ ex illꝭ nō eſt in obliuione corā deoˢ Sed et capilli capitis veſtri oēs nūerati ſūt Nolite ergo timere: multis paſſeribꝰ pl̄is eſtis vos Dico aūt vobis· Ois q̄cūqꝫ ɔfeſſus fuerit me corā hoibꝰ· ⁊ filiꝰ hoīs ɔfitebiꝭ illū coram angelis dei·

Poſtilla·

Attendite a fermento phariſeꝝ·Lu·xij·Hiſtoria hꝰ euāgelij dicta eſt a dn̄o Jhu xp̄o āno eꝰ xxxj·ij·idus iulij·feria·v·lūa·xvj·indictōe iiij·An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcribᵗ ſanctus Lucas: q̄ͦ multꝭ turbis circūſtātibꝰ ita ut ſe inuicem ɔculcarent: cepit Jheſus dicere ad diſcipulos ſuos

(Attendite a fermento phariſeoꝝ) Lyra·ſ· ne per eorum ypocriſim auertimini a fidei veritate (Nibil eñi opertum quod ñ reueletur: neqꝫ abſconditū quod nō ſciatur) Gorra·opertū pertinet ad opera mala que occultātur ex induſtria Abſconditum ad cogitatōes que occultātur ex ꝓpria natura· Sed vtrūqꝫ in futuro iudicio ſcietur (q̄niā que in tenebris dixiſtis) Gorra·i·in preſſuris ⁊ in carceribus locuti eſtis (in luie dicēᵗ) ·i· in aptoq̄ñ·ſ· ea q̄ paſſi eſtis in carceribus: legūᵗ p orbē ad glaꝫ vr̄aꝫ (⁊ qḋ ī aure locuti eſtꝭ in cubilibꝰ) Gor·i·ī ꝑuato ꝑuatū āt efficiꝭ vbū vel ex mō·q̄a ſb̄ miſſe ī aure: vel in loco q̄a in cubiculo (p̄dicabiᵗ in tectis) Li·domꝰ ḡ in illa t̄ra hn̄t tecta plana vbi cōgregātꝭ hoies ad ſpaciādū ⁊ ɔfabulādū·⁊ idō q̄ dicūꝭ ibi: publice dicūꝭ·⁊ Ꝟ mō exponit theophilꝰ (dico āt vobis amicꝭ meis ne terreami ab hijs q̄ occidunt corpꝰ)· Vñ cciꝭ· Oia mala opaᵗ ūoꝛ mortꝭ· oia bona tp̄s mortꝭ (⁊ pꝰ hec) ·i· poſt occiſionē corpis (nō hn̄t āpliꝰ q̄d faciāt· oñdā āt vobiſ quē timeatis Timete eū q̄ poſtq̄ͦ occiderit) ·ſ· corpꝰ (hꝫ ptātē mittere ī gehennā) Gor·ſ· aīam ⁊ etiā ipſū corpus (Ita dico vobis hūc timete) ⁊ ñ aliū (Nōne qnqꝫ paſſeres veneūt) ·i· vēdūᵗ (dipondio) gor·Dipondiꝰ ē pondꝰ ex duobꝰ aſſibꝰ ɔpoſitū· ad euidētiā illiꝰ ſꝫ Ly·ſciēdū q̄ͦ paſſeres abūdāt in t̄ra ꝓmiſſiōis Et ideo de ipſꝭ fiebat oblatio paupū q̄ nō poterāt hr̄e alia· vñ erāt pauci valoris (non ē in obliuione corā deo) ·i· nō moriēꝭ ſine ꝓuidentia dei p̄ris ⁊ per ɔñs ſupple neqꝫ vos moriemi qm̄ deꝰ ordiet de morte vr̄a (Sꝫ ⁊ capilli capitꝭ vr̄i oēs nūati ſt) Ly·in dei p̄ntia (Nolite timere· multis paſſeribꝰ pluꝛꝭ eſtꝭ vos) ·i· maiorꝭ reputatōis apud deū qꝛ ad imaginē dei creati (Dico āt vobis ois q̄cūqꝫ me ɔfeſſus fuerit corā hoibꝫ) Gor·i·ñ tm̄ credidit corde ſꝫ ɔfeſſus fuerit ſiꝭ ore· (⁊ filiꝰ hoīs ɔfitebiᵗ eū corā āgelꝭ dei)

¶ Sequūt̄ ep̄le in cōi de cōfeſſoribꝰ
& p̄imo de vno confeſſore & pōtifice

¶ Eccleſiaſt. xliiij. & xlv.

Ecce ſacͤdos magnꝰ. q̄ in diebꝰ
ſuis placuͭ deo. Et inuētꝰ ē iu
ſtꝰ Et ī tp̄e iracūdie. factꝰ ē re
cōciliaꝰ Nō ē inuētꝰ ſilis illi. q̄ ꝯſua
ret legē excelſi. Jō iureiurādo: fec̄ illū
dn̄s creſcē in plebē ſuā. Bn̄dictōꝫ oim
gētiū dedͭ illi dn̄s: & teſtamētū ſuū cō
firmauit ſup caput eꝰ. Cognouit eū
in bn̄dictōibꝰ ſuis. ꝯſuauͭ illi miam
ſuā: & iuenit grāꝫ ī ocul̄ dn̄i. Magni
ficauit eū ī ꝯſpcū regū. et dedͭ illi coro
nā gl̄e. Statuͭ illi teſtamētū ſēpiťnͫ &
dedͭ illi ſacͤdotiū magͫ. Et bn̄ficauit
illū in gl̄a: ſūgi ſacerdotō & hr̄e laudē
in noīe ipſiꝰ: & offerre illi incēſū dig
nū in odorē ſuauitať. ¶ Poſtilla.

Ecce ſacͤdos ⁊c̄. An̄ initiū iſtiꝰ le
ctōnis hr̄ ſic. Enoch placuͭ dō &
trāſlatꝰ ē in paradiſū viuꝰ. Ubi ſciēduꝫ
ꝙ hic ſb̄ noīe Enoch deſigͣͭ laus iſtiꝰ
magni ſacͤdoť & ep̄i. cꝰ feſtū hodie in
ecclīa pagūť. cū dr̄: (Ecce ſacͤdos mag
nꝰ q̄ in diebꝰ ſuis placuͭ dō. & inuētꝰ
eſt iuſtꝰ. & ī tp̄e iracūdie factꝰ ē recō
ciliaꝰ) .i. cā recōciliatōis dīne (& nō ē
inuētꝰ ſilis illi) .ſ. ī ope v̓tuoſo (q̄ cō
ſuaret legē excelſi) legē .ſ. naturaleꝫ
mēti hūane ipreſſaꝫ (Jō iureiurādo
fecit illū dn̄s creſcē in plebē ſuā) Lp.
hoc ꝓpe dcūm ē de abrahā ut hr̄ Gen̄.
xxij. p memetipſū iuraui dic̄ dn̄s. q2
feciſti hāc reꝫ & n̄ pepaſti vnigenito
tuo ꝓpť me. bn̄dicā tibi & multiplica
bo ſemē tuū ſic̄ ſtellas celi & ſic̄ arenā
marť ⁊c̄. Sꝫ h̄ attribuiť illi ſcō ꝯfeſſo
ri cꝰ feſtū hodie pagimꝰ (Bn̄dcōem
oim gētiuꝫ dedͭ illi dn̄s) .i. grōſū fecit
eū in ꝯſpcū oim gēnū: inť q̄s hitauͭ
(& teſtamētū ſuū) .i. pactū (ꝯfirmauͭ
ſup caput eꝰ Agnouit eū in bn̄dictō
nibꝰ ſuis) .i. approbauit tāq̄ dignuꝫ
ſuis bn̄dictōnibꝰ (ꝯſuauit illi miaꝫ
ſuaꝫ: & inuenit grām corā ocul̄ dn̄i.
magnificauit eū in ꝯſpcū regū. & de
dit illi coronā gl̄e. Statuͭ illi teſtamē
tū ſēpiťnū & dedͭ illi ſacͤdotiū magͫ)
& fec̄ eū pricipē ſacͤdotū. (& bn̄ficauit
illū in gl̄a) .ſ. (ſūgi ſacerdotio et hr̄e
laudē in noīe ipſiꝰ: & offerre illi incē
ſum dignū in odorem ſuauitatis)

¶ Itē ep̄la de vno ꝯfeſſore. Eccl̄. xlv

Dilectꝰ dō & hoībꝰ: cꝰ mēoria ī
bn̄dcōe ē. Silēꝫ illū fecit ī gl̄a
ſcōꝝ. & magͥficauit eū in tiore
inimicoꝝ & ī verb̄ ſuis mōſtra placa
uit. Gl̄ificauit illū ī ꝯſpcū regū. & iuſ
ſit illi corā ꝓplo ſuo. & oſt̄ illi gl̄am
ſuā. In fide & lenitate ipſiꝰ ſcm̄ fecit
illū: & elegͭ eū ex oī carne. Audiuͭ eū
& vocē ipiꝰ. & īduxͭ illū ī nube. & de
dit illi cor ad p̄cep̄. et legē vite & diſ
ſcipline ¶ Poſtilla

Dilectꝰ deo ⁊c̄. In verb̄ hꝰ lectōis
q̄ ad lrāꝫ ꝯmēdatꝰ ē Moiſes: q̄ &
pueicia ſic fuͭ grōſus ut eēt diligibil̄
oībꝰ ꝓpť q̄ꝺ filia regl̄ in pueicia ipſiꝰ
eū in filiū adoptauit. ut hr̄ Exo. ij. et
hic ſb̄ noīe ipſius Moyſi deſignatur
laus iſtius cōfeſſoris cuiꝰ feſtum ho
die in eccleſia pagiť cum dr̄ (Dilectꝰ
deo & hominibꝰ cuiꝰ memoria in bn̄
dictōe eſt) Lp. .i. in omi bono (Silem
illum fecit in gloria ſcōꝝ) .ſ. videndo
dinā eſſentiā ſicut dicit Aug. ad pau
linū de vidēdo deum (& magnificauit
eū in tiore inimicoꝝ) .i. egiptioꝝ inť
q̄s fuit magnus valde (& ī verbis ſu
is mōſtř placauit) q2 plage egipti mō
ſtruoſe ceſſauerūt ad eiꝰ orōem (glo
rificauit illū in cōſpectu regū) .ſ. pha
raonis regis egipti & Seon & Og. ut
hr̄ Nume. xxi. (& iuſſit illi coraꝫ po
pulo ſuo) .ſ. in mōte ſinay: vbi ꝓpl̄s
loquentē dn̄m audiuit. ut hr̄ Exo.
xx. (& oſ̄dit illi gl̄am ſuā) .ſ. in viſio
ne p eſſentiā (In fide) .i. in fidelitate
Fuit ei valde fidel̄ (et lenitate ipiꝰ).
vn̄ hr̄ Nu. xij. Erat eīm Moyſes vir
mitiſſimꝰ ſup oēs hoīes q̄ morabāͭ ī
terra (ſcm̄ fecit illū) .i. mūdū & firmū
(et elegit eum ex oī carne) ſupple ad
educēdū filios iſrl̄ de egipto. et ut eēt
legiſlator veteris teſtamēti (audiuit
eū eū et vocē ipiꝰ) dep̄cantē p relaxa
tione pcī in fabricatōe vituli. ut pꝫ

Exo. xxxiij. (et eduxit illū ī nubē. et de
dit illi cor ad precepta) ſupple dei ope
ra adimplenda et alijs docenda (et le
gem vite et diſcipline).

Itē alia epl'a de vno ɔfeſ. Sap. x.

Iuſtū dedux' dñs p vias rctās. et oñt il
li regnū dei et ded' illi ſciā ſcōꝝ. Hones
tauit illū in laboribꝫ. et ɔpleuit labo
res illi⁹ In fraude circūuenientiū illū
affuit illi. et honeſtū fec' illū. Cuſtodi
uit illū ab inimic' et a ſeductorib⁹ tu
tauit eū Et ċtamē forte ded' illi ut vī
ceret. et ſciēt qm̄ oīꝫ potētior ē ſapia.
Hec vēditū iuſtū nō dēliqt. ſꝫ a pctō
rib⁹ liberauit eū. Deſcēditq̧ cū illo in
ucā. et ī vincul' nō dēliqt illū. don' af
ferret illi ſceptꝝ regni et potētiā adū
ſus eos q̄ eū deꝑmebant Et mēdaces
oñt. q̄ maculauerāt illū Et ded' illi cla
ritatē et'nā. dñs de⁹ nr̄.

Poſtilla
Iuſtū dedux' dñs. In vbꝭ lectōis illi⁹
ɔmēdat⁹ ē Jacob pr̄ filioꝝ iſrl'. Qꝛ iu
ſt⁹ fu' et in meſopotamiā iuit fugiēs
irā fr̄is ſui Eſau ut hr̄ Gen. xxvij Et
hic ſb noīe Jacob deſig̃t' laus iſti⁹ ſcī
ɔfeſſoris. c⁹ feſtū hodie celebr̄' cū dr̄
(Iuſtuꝫ dedux' dñs p vias rectas: et
oñt illi regnū dei) q̄n do vid' ſcalā c⁹ ſū
mitas tangebat celū: et dñm innixū
ſcale. utꝫ Gen. xxviij. Tūc ei habuit
reuelatōꝫ de ſupna Jhrl'm ꝓpt' qđ eui
gilās dix'. Nō ē hic aliđ nī dom⁹ dei et
porta celi (et ded' illi ſciā ſcōꝝ) i. no
ticiā de ſcīs angel' q̄s vid' aſcēdētes et
deſcēdētes p illā ſcalā. (Honeſtauit
illū ī laborib⁹) i. reddid' eū diuitē et ī
ditū p laboribꝫ ſuis ī cuſtodiēdis oui
b⁹ laban auūculi ſui. utꝫ. Gen. xxx.
Ditat⁹ ē bō vltra modū rc' (et ɔpleu'
labōes illi⁹) qñ dō ꝓ tegēte receſſit de
meſopotamia cū vxorib⁹ et liber' et di
tijs ſuis. (In fraude cīcūuēiētiū illū)
i. labane et filioꝝ ſuoꝝ q̄ nitebāt' eum
decipe: mutādo freq̄nt' mercedē ſuam
utꝫ Gen. xxxj (affuit illi) multiplicā
do greges q̄ ſcđm pactū debebāt cedere
in mercedē iacob (et honeſtū fec' illū)
ditādo eū tpalibꝫ et ſpūalibus ditijs
(Cuſtodiui' eū ab inimic': et a ſeduc

torib⁹ tutauit illū) i. a labā et ei⁹ filijs
inſeq̄ntibꝫ Jacob recedētē: ad ſpoliā
dū eū. ut hr̄ Gen. xxxj (Et ċtamē for
te ded' illi) ſupple cū āgelo luctāti. ut
hētur gen. xxxij (ut vinceret) i. Eſau
frēm ſuū ꝓpriū ſibi aduerſantē Ad hꝯ
ei fuit illa lucta ut Jacob aſſecuraret'
de victoria ɔ̄ eſau quē nimiſ timebat
ꝓpter qđ dicit ſibi angel⁹. Si ɔ̄ dñm
fortis fuiſti: quāto mag' ɔ̄ hoſtes p̄
ualebis. Poſt hꝯ ponit aliud exēplū de
Joſeph quē vēdiderūt fr̄es ſui Iſmae
helitis. dicēs (Hec vēditū iuſtū) i. io
ſeph (nō dereliqt: ſed a pctōrib⁹ libe
rauit euꝫ) i. a frīb⁹ ſuis eum occidere
volentibꝫ (deſcenditq̧ cū illo in foue
am) i. in carcerē regis egipti. ut ptꝫ
Gen. xxxix. Vñ dr̄ ibidē. Fuit āt dñs
cū Joſeph: deditq̧ ei grām in ɔſpectu
pncipis carceris. (et in vinculis non
dereliqt illū donec afferret illi ſceptꝝ
regni) i. dñatōꝫ in regno egipti poſt
regē imediate. utꝫ gen. xlj (et potens
tiā adūſus eos q̄ eū deꝑmebāt) i. ſu
p phutephar et vxorē ei⁹: q̄b⁹ ſupior
fu' (et mēdaces oñt q̄ maculauerāt illū)
i. ipon' eū falſo adult'iū. nā malicia
mlier' fuit detecta (et ded' illi claritatē
et'nā) i. bone fame. q̄ manet adhꝯ: et
maneb' vſq̧ ī poſteꝝ tp (dñs de⁹ nr̄).

Alia epl'a de vno ɔfeſ. Sap. vij.

Optaui et dat⁹ ē m̄ ſenſus. et īuo
caui et venit in me ſpūs ſapie.
Et ꝓpoſui illā regnis et ſedibꝫ
et diuitias nihil eē dixi ī ɔpatōe illi⁹
Nec ɔpaui illi lapidē p̄ciosum. quo
niā omne aurū in cōpatōne illi⁹ are
na eſt exigua. Et tanq̄ lutū eſtima
bit' argentū in cōſpectu illi⁹. Sup ſa
lutē et ſpēm dilexi illā. et ꝓpoſui p lu
ce hr̄e illā. qm̄ īextīguibile eſt lumē
illi⁹. Venerūt aūt mihi oīa bona pi
ter cū illa et innūerabilis honeſtas p
man⁹ illi⁹ Et letat⁹ ſū ī oībꝫ. qm̄ an
tecedebat me iſta ſapia et igr̄abaꝫ: qm̄
boꝝ oīꝫ mr̄ ē. Quā ſīn fictōe didici: et
ſīn īuidia cōico. et honeſtatē illi⁹ n̄ ab
ſcōdo Infinit⁹ ei theſaur⁹ ē hoībꝫ. q̄ q̄
vſi ſt' ꝑticipes fcī ſt' amicie dei (Poſ

Optauit a datꝰ ē. Añ initiū illius
lectōis dic̄ rex Salomō ſic. Neo
ex regibus aliꝰ hūit natiuitatis initiū
vnꝰ ẽ introitus ē oibꝫ ad vitā a ſilis
exitꝰ Tūc ſeq̄t pn̄s lectō Salomō deſi
derauit a dō ſibi dari ſapiaz: di. (Op
taui) .ſ. ſapie dom (a datꝰ ē m̄ ſēſus)
.i. donū ſapie a itellectꝰ (a iuocaui a
venit i me ſpūs ſapie) .i. ſpūſſcūs q̄
dat ſapiētiā (Et pposui illā regnis a
ſedibꝫ. et diuitias nihil eē dixi i ɔpati
one illiꝰ Nec ɔpaui illi lapidē p̄cioſū
qm̄ oē aurū in ɔpatōe illiꝰ arena eſt
exigua. a tāq̄ lutū eſtiabit̄ argētū i
ſpcū illiꝰ) Et dō eſt: qr diuitie tpales
cōes ſūt bonis a mal̄. a freq̄nt̄ ɔcedū
tur mal̄ plꝰ q̄ bonis. utz ad ſēſū. Sa
piētia āt vera de q̄ ſit hic ſmo ſol̄ bo-
nis ɔcedi². Jō bō exteriora reſpcū ip
ſiꝰ nulliꝰ valor̄ ſūt reputāda (Super
ſalutē a ſpēm) .i. ſup ſanitatē corpis a
eiꝰ pulcritudinē (dilexi illā) qr ſanitas
a pulcritudo ſūt pfectōnes corpis. ſa
piētia vō mentis. a iō q̄nto aīa ē meli
or corpe tāto ſapiētia eſt illi pferēda
(a pppoſui p luce hr̄e illam) qr ſic lux
corpal̄ dirig̃t in corpalibꝫ: ſic ſapien
tia in ſpūalibꝫ (qm̄ inextinguibile ē
lumē illiꝰ. Venert āt m̄ oia bō parit̄
cū illa) qd̄ ptz .iij. Regū .iij. Vbi dr̄ qr
Salomō petēdo ſapiētiā a dño: nō ſo
lū illā obtinuit ſz eē cū illa diuitias a
honores ſup oēs reges (et innūerabi
lis honeſtas p manꝰ illius) .i. p opa
ipſius q̄ p manꝰ deſignāt̄: eo q̄ ma-
nus ē organū organoꝝ. ut ptz .iij. de
aīa (Et letatus ſū in oibꝫ qm̄ añcede
bat me iſta ſapia) oñdēdo q̄lr̄ agere
deberē (a ignorabā) ſupple añq̄ ipſā
hr̄em (qm̄ boꝝ omniū mr̄ eſt) ſed ipā
habita hō cogñui (Quā ſine fictōne di
dici) .ſ. a dō a q̄ ipſā deuote poſtulaui
utz .iij. Reg .iij. et a nathan pphā cui
fui traditus ad erudiēdū (et ſine in-
uidia cōico) v̄bo a ſcp̄to. Scp̄ſit eniz
multos libros ad nrāz īſtructōz (Et
honeſtatē illiꝰ nō abſcōdo) Nā oms
reges circūq̄qz deſiderabāt audire ſa
piētiā ſalomōis (Infinitꝰ em̄ theſau
rus ē hoībꝫ) .i. inappcīabil̄ (q̄ q̄ vſi
ſunt) opa ſapientie exercēdo (pticipes
facti ſūt amicicie dei) tāq̄ ɔformes ei in
opibꝫ ſuis q̄ ɔformitas cā ē dilcōis.
ut: Eccle .xiij. Oē aīal diligit ſibi ſile
Ep'la de vno ɔfeſ. a pōtifice heb. v
Hēs Omis pōtifex ex hoībus
aſſūptꝰ: p hoībꝫ ɔſtituit̄ i his
q̄ ſūt ad deū: ut offerāt dōa a ſa
crificia p pc̄cis. Qui ɔdolē poſſit hijs q̄
ignorāt a errāt. qm̄ a ipē circūdatus
eſt infirmitate. a pptēa dz queādmo
dū p pplo: ita ut eē a p ſemetipō offer
re p pc̄cis. Nec q̄ſq̄ aſſumat ſ honorē. ſz
q̄ voīt a deo tāq̄ aarō. Sic a xp̄s n̄ ſe-
metipz clarificauit ut pōtifex fiet: ſz q̄
locutꝰ ē ad eū. Filiꝰ meꝰ es tu. ego ho
die genui te. Queādmodū a in alio
loco dicit. Tu es ſacerdos ineternū: ſm
ordinē melchiſedech. Poſtilla.
Omnis pontifex ex hominibꝫ aſſū.
Añ initiū illius ep'le ſcribit ſan-
ctus Paulus: di. Non habemꝰ pon-
tificē qui nō poſſit cōpati infirmita-
tibꝫ noſtris. temptatū aūt p omnia.
Adeamꝰ ergo cū fiducia ad thronuz
gratie eius: ut miſericordiā ɔſeq̄mr̄ a
gratiā inueniamus. Tūc ſequit̄ pn̄s
ep'la (Omis em̄ pōtifex) Glo. ſm le
gem (ex hominibꝫ) .i. de nūero hoīm
(aſſumptus) nō intruſus (pro homi
nibus) .ſ. ſaluandis (cōſtituit̄) ut p
eū a deo impetrēt miſericordiā. debet
em̄ eſſe mediator dei a hoīm (in hijs
que ſūt ad deū) Lyra. i. in ſpūalibus et
diuinis (ut offerat dona) .i. voluntarie
oblata non violent̄ extorta (et ſacri-
ficia p peccatis) .ſ. populi (Qui cōdo
lere poſſit hijs qui ignorāt) .i. q̄ pec
cant ex infirmitate vl̄ q̄cūqz errore.
(qm̄ et ipſe) .ſ. pontifex circūdatus ē
infirmitate) Lyra. debet em̄ moueri
pōtifex ad miſericordiā circa tales ex
ɔſideratōe pprie fragilitatis Vn̄ dñs
pmiſit beatū petrū in pc̄cm cadere: ut
ſciret alijs ɔpati ex ɔſideratōne pprij
delicti (a pptērea) .ſ. qr infirmꝰ eſt et
miſerijs circūdatus (debet queādmo
dū p populo ſibi) ſubdito (ita a pro

ſemetipſo offerre) dona (ꝓ pc̄tis) .ſ. fi
is dimittēdis. ſic̄ ꝓ pc̄tis ꝑpli (Nec
q̄ſq̄ ſumit ſibi honorē) .ſ. pōtificat⁹.
(ſꝫ q̄ vocatᷣ a deo tāq̄ aaron) Ille em̄
a deo vocatᷣ q̄ debito mō inſtituiᷣ (Sic
a xp̄s n̄ ſemetipſꝫ clarificauit ut pōti
fex fieret) .ſ. aſſumēdo ſibi honorē pō
tificat⁹ (ſed q̄ locut⁹ ē ad eū) .i. de⁹ pr̄
clarificauit ipſꝫ filiū: dei. (Fili⁹ meus)
naturalᷣ n̄ adoptiu⁹ (es tu) ſingularitᷣ
(ego hodie) .i. in eternitate (genui te)
Ille inquā q̄ ſic locut⁹ ē ad eū clarifi
cauit eū (Queadmodū ⁊ i alio loco
dic̄) .ſ. in pſ̄. cix. (Tu es ſacdos ine-
ternᷣ) n̄ ad tp̄s ſic̄ aaron (ſm ordinē
melchiſedech) .i. ſm dignitatē ⁊ ritū
ordinis ſacerdotalis melchiſedech.
¶ Sequūᷣ nūc euāgelia de ↄfeſſoribꝫ
IN illo tp̄e. D. I. d. ſ. Sint lūbi vr̄i p̄
cincti ⁊ lucne ardētes ī manibꝫ vr̄is Et
vos ſiles hoib⁹ expectātib⁹ dn̄ꝫ ſuum
qn̄ reūtaᷣ a nuptiiſ ut cū venerit ⁊ pul
ſauerit ↄfeſtī apiēt ei. Btī ſui illi q̄s cū
venerit dn̄s īuenerit vigilātes A. dico
vob. q̄ p̄cinget ſe ⁊ faciet illos diſcū
bere ⁊ trāſiēs miſtrabᷣ illᷣ. Et ſi venerit
ī ſcd̄a vigilia ⁊ ſi ī tcia vigilia venerit
⁊ ita īuenerit btī ſūt ſui illi. Hꝫ āt ſcito
te. q̄m ſi ſciēt pr̄fāilias q̄ hoā fur ve-
niret vigilaēt vtiq̄ ⁊ n̄ ſinēt pfodi do
mū ſuā Et vos eſtote pati q̄ q̄ hoā n̄
putatᷣ fili⁹ hoīs veīet. ¶ Poſtilla
SInt lū. Lu. xij. hiſtoria h⁹ euā.
locut⁹ ē dn̄s Ihs āno e⁹ xxxi. in
ſd⁹ iulij. feria. v. lūa. xvj. indcōe. iiij
An̄ initiū h⁹ euā. ſcribᷣ Lu. in eo. ca.
q̄ xp̄s dixᷣ diſci. ſuis. Nolite timere
puſill⁹ grex. q̄ ↄplacuᷣ pr̄i vr̄o dare vob
regnᷣ Te ſeqᷣ euāᷣ hodiernᷣ (Sit lūbi
vr̄i p̄cīcti) lp. lūbi mētᷣ ſit voluntas ⁊ i
tellcūs ex q̄bꝫ pcedūt cogitatōēs ma
le. lūbi do carnis ſūt ī q̄b⁹ viget mo
t⁹ luxurie Et vtriq̄ lūbi ſūt p̄cīgēdi. i.
coartādi ab illicitᷣ cogitatōibꝫ ⁊ opi
bꝫ (Et lucne ardētes) lp. i. doctrina cla
ra pcedēs ex caritate (ī manibꝫ vr̄is) in
pleto ope (⁊ vos ſiles hoib⁹ expectā-
tib⁹ dn̄ꝫ ſuū) li. i. ſitᷣ diſcretia vigiles
⁊ ſolliciti de vr̄a cuſtodia expectando

dn̄ꝫ redituꝫ ad iudiciū ſic̄ āntiq̄ pr̄es ex
pectabāt eū vētuꝫ i carnē (qn̄ reūtaᷣ
a nuptiis) glo. or. Ad nuptias dn̄s
iuit cū p⁹ reſurrectōꝫ nou⁹ hō āgeloꝝ
multitudinē ſibi copulauᷣ. a q̄b⁹ nu
ptiis reūtitᷣ cū nob ꝑ iudiᷣ maifeſta
biᷣ utꝫ Act. i. ſic veīet queadmodū vi
diſtis eū eūtē i celū (et pulſauerit) ꝑ
egrtudinē mortē ꝓpiquā deſigndo (cō
feſtī apient ei) leti eū ſuſcipiēdo (Btī
ſui illi q̄s cū ve. dn̄s) Li. i. coꝝ morte
(inuenerit vigilātes) .i. in ſtatu grē
⁊ nō in pc̄tis dormiētes. q̄ talᷣ pn̄ta
bitᷣ q̄ſq̄ꝫ in iudicio q̄lᷣ inuenitᷣ in mor
te quātū ad gratiā vel culpā (Amen
dico vobis q̄ p̄cīget ſe) Glo. ꝑparās
ſe ad retributionem (⁊ faciet illos di
ſcūbere) glo. in regno celeſti quieſcē
(⁊ tranſiēs miniſtrabit illis.) Glo.
trāſiēs miniſtrat cū de iudicio ad re
gnū rediens ſua claritate fideles ſacī
abit. (⁊ ſi venerit in ſcd̄a vigilia. ⁊ ſi
in tercia vigilia venerit: ⁊ ita inuene
rit btī ſūt ſui illi) vn̄ Greg. p̄ma vigi
lia ē ſtat⁹ pucitie maxīe cū icipᷣ vſus
rōis in pueris. Scd̄a vigilia eſt ſtat⁹
iuuentutis. Tercia eſt ſtatus virilis
Quarta vigilia ē ſtat⁹ ſenectutis. q̄ in
q̄libet ſtatu fideles dn̄t eē pati ad re
cipiendā mortē (Hoc āt ſcitote q̄m
ſi ſciret pr̄familias q̄ hora fur veniēt
vigilaret vtiq̄ ⁊ nō ſineret pfodi do-
mū ſuā) Glo. Hꝫ dn̄s Ihs monet nos
vigilare ꝫ mortᷣ incertitudinē. q̄uis
nihil certi⁹ ſit morte: nihil tn̄ icerti⁹
hora mortis (Et vos eſtote pati q̄ q̄
hora nō putatᷣ fili⁹ hoīs veniet) Glo.
or. vltimā horā ſꝑ ignorāe voluᷣ dn̄s
ut ſꝑ ſit ſuſpecta ⁊ ad eāᷣ ſꝑ p̄paeᷣ
¶ Aliud Euāgeliū de cōfeſſoribus.
IN illo tempe. Dixit Iheſus diſcipulᷣ
ſuis. Nemo lucernā accendit. ⁊ i ab
ſcondito ponit. neq̄ ſub modio. ſꝫ ſu
pra candelabꝝ ut q̄ ingrediunᷣ lumē
videāt. Lucerna corpis tui ē oculus
tu⁹ Si oculus tuus fuerit ſimplex. to
tū corp⁹ tuū lucidū erit. Si āt neq̄ fu
erit eē corp⁹ tuū tn̄broſū erit. Vide ḡ
ne lumē q̄d ī te ē tn̄bre ſint. Si ḡ cor

pus tuū lucidū fuerit ñ hñs aliquā
ptē tñbrarū erit lucidū totū. ⁊ ſicut lu
cerna fulgoris illuiabit te. ¶ Poſtilla

Nemo accēdit Lu. xj. Hꝰ euāgelij
paradigma locutꝰ ē dñs iħs āno
eiꝰ. xxxj. ij. idꝰ iulij. feria. v. hīa. xvj.
indcōe. iiij. Añ initiū hꝰ euāgelij ſcri
bit Lucas in eo. ca. ꝙ q̄dā mulier ex
tollēs vocē de turba dixit. Btūs vēter
q̄ te portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. ⁊c̄. Tūc
poſtmodū ſeq̄t euāgeliū; id ¶ Nemo
accē. lucnā) Lx. lucna accipit h̄ p itē
tōe recta q̄ itētō rcā iducit lumē fidei
⁊ ardorē caritatis ad modū lucne ar
dētis (et i abſcōdito ponit: neq̄ ſb mo
dio: ſꝫ ſup cādelabꝝ) Lx. q̄ itētō recta
dirigit ad ſupna (ut q̄ ingrediūt lu
mē videāt) Li. ſic ei lucna i alto poſi
ta illuiat ea q̄ ſūt i domo māli. ſic itē
tio recta ea q̄ ſūt ⁊ diſponūt i domo
eccīea et in domo ꝯſcie (Lucna corpo
ris tui ē oculꝰ tuꝰ) Lx. q̄ ſic oculꝰ diri
git mēbra corpis ad opādū. ut pedē
ad ābulādū manū ad ſcribēdū. ſic i
tētio recta dirigit varias opatōes i ſi
nē debitū. id ſbdit (Si oculꝰ tuꝰ fuerit
ſimplex) Lx. i. itētō tua recta (totū
corpꝰ tuū) i. ꝯgeries opatōnū tuarū.
(lucidū erit) i. meritoriū vite eterne.
(Si āt neq̄ fuerit) i. itētio pūſa. (etiā
corpꝰ tuū tñbroſū erit) Li. i. ꝯgeries
opatiōnū mala erit q̄ opꝰ bonū malū
efficit pūſa itētione. ſic cū dat aliqs
elemoſinā paupculē mulieri itētōe
ptrahēdi eā ad pctm̄ luxurie (Vide ḡ
ne lumē qđ i te ē tñbre ſint) Li. i. dili
gēter attende ne itētio tua ſit puer
ſa. q̄ p h̄ corrūpent oīa bōa (Si ḡ cor
pus tuū lucidū fuerit ñ hñs aliquā
ptē tñbrarū) Lx. tū ex bonitate itē
tionis. tū ex bonitate opis (erit luci
dū totū) q̄ oīa cedent ad vite eterne
meritū (⁊ ſicut lucerna fulgoris illu
minabit te) Lx. in pñti per grām. ⁊
in futuro p gloriam.

¶ Aliud Euangeliū de ꝯfeſſoribꝫ.

In illo tempe. Dixit Iheſus diſ. ſuis
parabolam hāc Hō q̄dā nobilis abijt in
regionē longinq̄ accipe ſibi regnū ⁊
reūti. Vocatis āt decē ſuis ſuis dedit
illis decē mnas ⁊ ait ad illos. Negoci
amini dū venio. Ciues āt eiꝰ oderāt eū.
⁊ miſerūt legatōem pꝰ illū dicentes.
Nolumꝰ hūc regnare ſup nos. Et fa
ctū eſt ut rediret accepto regno ⁊ iuſ
ſit vocari ſuos ſuos q̄bꝰ dedit pecuniā.
ut ſciret q̄ntū quiſq; negociatus eēt
Venit āt pmꝰ di. Dñe mna tua decē
mnas acq̄ſiuit. Et ait illi. Euge ſue
bone ⁊ fidelis. q̄a in modico fuiſti fidel
eris ptātē hñs ſup decē ciuitates Et al
ter venit di. Dñe mna tua fecit q̄nq̄
mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſuper
q̄nq̄ ciuitates. Et alter venit di. Dñe
ecce mna tua. quā habui repoſitā in
ſudario. Timui ei te q̄ hō auſterꝰ es
tollis qđ nō poſuiſti. ⁊ metis qđ nō ſe
minaſti. Dixit ei. De ore tuo te iudico
ſue neq̄ ſciebas q̄ ego hō auſterꝰ ſū
tollēs quod nō poſui ⁊ metēs quod
nō ſeminaui. Et q̄re nō dediſti pecu
niā meā ad mēſā ⁊ ego veniēs cū vſu
ris vtiq̄ exegiſſē illud Et aſtātibꝰ di
xit. auferte ab illo mnā et date illi q̄
decē mnas hꝫ Et dixerūt ei Dñe decem
mnas hꝫ. Dico āt vobis q̄ omi habē
ti dabit ⁊ abūdabit. ab eo āt q̄ non
habet: ⁊ qđ habet auferet ab eo.

¶ Poſtilla.

Homo q̄dā Lu. xix. ſcribit Lucas i
eo. c. q̄ xp̄s dixit Vāt ei filiꝰ hoīs
q̄rere ⁊ ſaluū facere qđ pierāt Tūc pꝰ
modū ſeq̄t euanᵐ illud (Homo q̄dā
nobilis) Li. i. xp̄s hō natꝰ ſm carnē
de ſemie dauid regis (abijt in regionē
longinquā) Li. i. ad celū empireū p
ſuā aſcenſiōꝫ (accipe ſibi regnū) ſup
ordines angelorū (⁊ reuerti) .ſ. in ſi
ne mūdi ad iudiciū. Tūc eī manife
ſtabit oībꝰ regnū ſuū (Vocatis aūt
decē ſuis ſuis) i. fidelibꝫ vniūſis. (de
dit eis decē mnas) Li. i. vniūſitatem
bonoꝝ ſuorū. diuiſimode tamen q̄ de
dit vnicuiq̄ plus vel minꝰ ſm ꝓpriā
ꝯſtitutō (Et ait ad illos Negociamini dū
venio) Lx. q̄ tp̄s meriti currit vſq;
ad diē iudicij in q̄ tēpe deꝰ dat dona
ſua ad h̄ q̄ multiplicent per fructus

bonoꝝ opũ (Ciues ãt ei⁹ oderant eũ)
Li. ciues iſti ſũt iudei q̇ p maiori pte
in odiũ xp̄i ſũt firmati (Et miſerũt le
gatõ; poſt illũ dicẽtes. Nolum⁹ hũc
regnare ſup nos) qꝛ p⁹ aſcẽhõ; xp̄i
ad celos: iudei conati ſũt deſtruere fi
dẽ catholicã. in q̄ incip̄ᵗ regnum xp̄i.
q̄ꝺ complebitur a manifeſtabiť in fi
ne mũdi (Et factũ eſt ut rediret) ſ. ad
generale iudiciũ (et iuſſit vocari ſer
uos ſuos q̇bus ded̄ᵗ pecuniã ut ſciret
quãtũ quiſqꝫ negociat⁹ eſſet) Ly. qꝛ
oportebit oĩs appare ãn iudicẽ ad
reddẽdũ de oĩbꝫ acceptis ab eo rõeꝫ
(Venit ãt p̄im⁹ dicẽs Dñe mna tua
decẽ mnas acq̇ſiuit) Ly. qꝛ tũc electi
de ſuis meritis ſecuꝛ̄ pati erũt aſtare
iudicio (Et ait illi Euge ſerue bone qꝛ
in modico fuiſti fidelis) Lyra. qꝛ bo-
na etiã ſp̄ũalia: q̄ habent in vita p̄ñ
ti modica ſũt reſpcũ bonoꝝ celeſtiuꝫ
q̄ expectãť in futura vita (eris ptãteꝫ
hñs ſup decẽ ciuitates) Li. i. gaudebis
de felicitate oĩũ q̇ p tuã doctrinam
vel exẽplũ vite tue cõuerſi ſunt ad bo
num (Et alter venit dicẽs. Domine
mna tua) Gor. i. grã tua. (fecit q̇nqꝫ
mnas) (Et huic ait Et tu eſto ſuper
q̇nqꝫ ciuitates) gor. i. ſup illos q̇s tua
p̄dicatõe vł exẽplo tuo ↄ̄uẽtiſti (Et al
ter venit) qꝛ licꝫ mali reformident ve
nire ad ↄſpẽm iudicꝭ. tñ oportebᵗ eos
ibideꝫ repñtari (dicẽs. Dñe ecce mna
tua quã habui repoſitã in ſudario)
Ly. mna repoſita in ſudario ſignifi-
cat donũ dei a bonis opibꝫ ociosũ (ti
mui eñ te) Ly. Iſte timor nõ eſt ni
ſi puſillanimitas bene agendi (quia
hõ auſter⁹ es) Ly. licꝫ eñ mõ tp̄s ſit
mĩe: in iudi° tñ erit tp̄s rigoris a iu-
ſticie (tolł q̄ꝺ nõ poſuiſti a metis q̄ꝺ
nõ ſeiaſti) Ly. quia a p̄latis ecclie nõ
ſolũ req̇rũ² hõ in ꝓp̄a pſona ſꝫ ec̄ in ſb
ditis coꝝ q̇s tenen² inducẽ ad bonũ
(Dicit ei. De ore tuo te iudico ſue ne
q̄ꝗ) gor. ſtulticia magna ẽ pctĩ ꝓp̄ũ
excuſaẽ (Sciebas qꝫ ego hõ auſterus
ſũ) glo. ſi me duꝝ noueras. q̄re cogi
tatũ tibi teſtimoniũ non incuſſit. ut
ſcires me mea diligẽti⁹ q̄ſituꝝ (tollẽs
q̄ꝺ nõ poſui a metẽs q̄ꝺ ñ ſeminaui)
Gor. req̇rit eñ de⁹ hõ opa ec̄ ab eis q̇
b⁹ nõ dedit grãm opãdi. nec tñ de⁹ ĥ
faciendo iniuſte agit. qꝛ et ſi illi ñ ded
p̄ũt: ipẽ tñ pat⁹ fuit dare grãm (a q̄
re nõ dediſti pecuniã meaꝫ) i. hõ mea
(ad menſã) i. ad lucꝝ (a ego veniens)
ſ. ad iudiciũ pticlaẽ. i. ad mortẽ ho
minis (cũ vſuris vtiqꝫ exegiſſẽ illã. Et
aſtãtibꝫ dixit) Gor. i. ãgel q̄ deo iudi
cãti ſp̄ aſſiſtũt (auferte ab eo mnã.)
a. grãm (a date illi q̇ decẽ mnas hꝫ)
Glo. augeť grã i eo q̇ laborãt. Autor
ↄp̄ẽdij theo. veri. li. iij. ca. viij. ſic di-
cẽ ãt aliq̄ꝺ bonũ peat illa hõ opa q̄
q̇s peccando mortificat alijs ſaluan
dis dabunť Sicut qñ corpali morte
q̇s moriť. ſr̄es a ꝓpinġ in bonis ſucce
dũt. vñ Iob. xxvij. ca. Si cõportaue-
rit q̄i terra argẽtũ a ſicut lutũ ꝑpara
uerit veſtimẽta. ꝑpabᵗ q̇dẽ. ſꝫ iuſtus
veſtieť illis. a argentũ innocẽs diui
det (Et dixerũt ei.) ſ. angeli (Dñe hꝫ
x. mnas) q. d. ſatł hꝫ; (Dico ãt vob qꝛ
oĩ hñti) gor. a illo bñ vtẽti (dabi²) ſ.
incremẽtũ e⁹ q̄ꝺ hꝫ (a abũdabᵗ) ſ. i fu
turo. qꝛ ſꝫ apl̄m ocul⁹ ñ vidᵗ nec auꝛ̄
audiuᵗ: nec in cor hõis aſcedᵗ q̄ ꝑpaᵗ
de⁹ diligẽtibꝫ ſe (ab eo ãt q̇ nõ hꝫ) ſ.
vſũ doni collati. ſic ille piger ſu⁹ ſuᵗ
(a q̄ꝺ hꝫ) i. ip̄ꝫ doᵐ (auferę² ab eo).
Gor. Dare hñti fuit miſericordie. au
ferre nõ hñti iuſticie.
Aliud euangeliũ de ↄfeſſoribus
In illo tpe. D. I. d. ſ. parabolã hãc Hõ
q̇dã pegre ꝓficiſcẽs võuit ſuos ſuos
a tradidᵗ illł hõ ſua. Et vni dedit q̇nqꝫ
talenta. alij ãt duo. alij do vnũ: vni
cuiqꝫ ſm ꝓp̄riam virtutem. a pfectus
eſt ſtatĩ. abijt ãt qui q̇nqꝫ talẽta ac-
cepat. a opatus eſt in eis et lucrat⁹
eſt alia q̇nqꝫ Siłr qui duo acceperat
lucratus eſt alia duo Qui ãt vnũ ac
cepat abiens fodit in terrã: et abſcõ
dit pecuniã dñi ſui. Poſt multũ vero
tp̄is venit dñs ſeruoruꝫ illoꝝ: a poſu
it rõnem cũ eis. Et accedẽs qui q̇nqꝫ
talenta accepat obtulit alia quinqꝫ

talenta: dicens. Dñe qnq; taleta tradidi
ſti m: ecce alia qnq; ſuplucrat9 ſum.
Ait illi dñs e9 Euge ſue bone ⁊ fidel'
q̃a ſup pauca fuiſti fidel'. ſup multa
te ɔſtituã. intr̃ in gaudiũ dñi tui. Ac
ceſſit ãt ⁊ q̃ duo taleta acceperãt ⁊ ait
Dñe: duo taleta tradidiſti m. ecce alia
duo lucrat9 ſũ. Ait illi dñs e9. Euge
ſue bone ⁊ fidel' q: ſup pauca fuiſti fi
del' ſup multa te ɔſtituã. intra ĩ gau
diũ dñi tui. ¶Poſtilla.
Homo q̃. Mat. xxv Hiſtoriã h9
euãgelij locut9 ẽ dñs Jhs xp̃s
ãno e9. xxxiij. xj. kł. apł. feria. iij. in
dictõe. vj. An̄ initiũ h9 euãgelij ſcꝫ
Math. ĩ eo. ca. q xp̃s dix' diſcipulis
ſuis Vigilate q: neſcit' diẽ neq; horã
Tũc ſtatĩ ſeq̃t euãgeliũ i'd ¶Hõ q̃dã
pegre pficiſcẽs) Lyra. Hõ iſte ẽ Jhs
xp̃s q̃ licꝫ ſm diuinitatẽ ñ poſſit pficiſ
ſci de loco ad locũ. q: hic ẽ vbiq; ſpa
de neccitate. ſm tñ hũanã naturã pe
gre pfect9 ẽ. qñ aſcẽdit in celũ ¶vocauit ſ
uos ſuos) Gor. educẽdo eos in eſſe na
ture ¶⁊ tradidit ill' bõ ſua) Li. ſ. bõ natu
re. bõ grẽ. bõ ſciẽtie ⁊ ſapie. bõ poten
tie. ⁊ bona opulentie. Et dicunt ta
lenta. quia p bonũ vſũ taliũ pt bõ ſi
bi acq̃rere celeſte pmiũ ¶Et vni dedit
qnq; talenta. alij duo. alij do vnum
vnicuiq; ſm ppriã virtutẽ. ⁊ pfectus
eſt ſtatim) q̃a xp̃s ſm humanitatẽ
mutauit locũ celũ aſcendẽs ¶abijt ãt
qui qnq; talenta acceperat ⁊ operatus ẽ
in eis ⁊ lucratus eſt alia quinq;) Li.
quia iſta talenta multiplicauit be
ne vtẽdo p̃dcãs donis ad ſui pfectõẽ
⁊ pximi edificatõẽ ¶Sil' qui duo ac
ceperat) ſ. aliqua ex p̃dictis donis ¶lu
cratus eſt alia duo) Gor. ⁊ attendit
illud lucrũ in merito quo ad ſe et in
edificatõne q̃ad pximũ. ⁊ ſic duplica
tur bonũ acceptũ ¶Qui ãt vnũ acce
perat: abiens fodit in terrã. ⁊ abſcõ
dit pecuniã dñi ſui) Ly. Ille abſcon
dit in terrã: qui p̃dictis donis vtitur
ad mũdi glãm ⁊ ad tpale lucrũ ſeu
queſtũ ¶poſt multũ do tpis) Lyr. q:
longũ tp̃s eſt ab aſcẽſiõe xp̃i ad ce-
lũ vſq; ad aduentũ e9 ad iudiciũ ¶ve
nit dñs) Gor. p ſeipm nõ p vicariũ
¶ſeruoꝝ illoꝝ) quib9 bõ ſua cõmiſit.
¶⁊ poſuit rõem cũ eis) ut; Luce. xvj.
Redde rõem villicatõis tue. Ly. q̃a
tũc diſtricte exiget rõem de bonis ab
eo collat' ¶⁊ accedẽs qui qnq; talen
ta accepat obtulit alia qnq; dicens
Dñe quinq; talenta tradidiſti mihi
ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum)
Gorra. id eſt multiplicata ſũt meri
ta ex gratia tua: ⁊ vſu liberi arbitrij
¶Ait illi dñs eius Euge ſerue bone ⁊
fidelis) querẽs in tuis actib; dñi glo
riã ⁊ non ppriã laudẽ. ¶q: ſup pauca
fuiſti fidelis) Li. bona eñi in hac vita
collata hoi pua ſũt reſpectu bonoꝝ
glie ¶ſup multa te cõſtituã) Ly. q: in
celo cõfert hoi bonũ infinitũ ¶intra in
gaudiũ dñi tui). Gor. ut ſit ex oi pte
gaudiũ Surſũ ex viſiõe dei. deorſũ ex
ɔſideratõe inferni. iteri9 ex gloria con
ſcientie. exteri9 ex decore oĩs creature
¶Acceſſit ãt ⁊ q̃ duo talenta accepat
et ait. Dñe duo talenta tradidiſti mĩ
Ecce alia duo lucrat9 ſũ). Gor. dupli
cãdo bona. ſ. bõm ſapie a me diffundẽ
do in pximũ p vbũ p̃dicatõis Bonũ
opatõis a me diffundẽdo ĩ pximuꝫ p
exẽplũ edificatõis ¶Ait illi dñs e9 Eu
ge ſue bone ⁊ fidelis quia ſuper pau
ca fuiſti fidelis ſuper multa te conſti
tuã intr̃ in gaudiũ dñi tui) de q̃ dicit
Bern. in li. de ɔſideratõe Qual' putas
tũc erit ſplẽdor aĩaꝝ. qñ ſolis ſplẽdo
rẽ habebit lux corpoꝝ Nulla eñi ibi
triſticia nulla anguſtia null9 dolor.
null9 timor null9 ibi labor. nulla mors
ſꝫ ppetua ſanitas ſemp pſeuerabit.
¶Aliud Euangeliũ de ɔfeſſorib9.
In illo tempore. Dixit Jheſus di. ſuis.
Vigilate q: neſcitis q̃ hora dñs ven
tur9 ſit. Illud aũt ſcitote q̃m ſi ſciret
paterfamilias q̃ hora fur ventur9 eſſet
vigilaret vtiq; ⁊ nõ ſineret pfodi do
mũ ſuaꝫ. Ideo ⁊ vos eſtote pati q: q̃
neſcitis horã filij9 hoĩs ventur9 ẽ Quiſ
putas ẽ fidelis ſu9 ⁊ prudẽs quẽ con
ſtituit dñs ſupra familiã ſuam ut det

illis cibū ī tpe. Btūs ille ſuꝰ quē cū
venerit dñs īuenerit ſic faciētē Am̄ dico
vobis qm̄ ſup oīa bō ſua ꝯſtituet eū

Poſtilla.

VIgilate. Math. xxiiij. Hec vba
ſci euāgelij locutꝰ ē dñſ ibs xp̄s
āno eiꝰ xxxiij. xj. kł. apł. feria. iiij. lu
na. xij. indictōe. vj. Añ initiū hꝰ euā
gelij ſcribt Math. i eo. ca. Celū ꝛ tra
trāſibūt vba āt mea ñ trāſibūt. Tūc
ſeqꝛ euāgeliū illd (Vigilate qꝛ neſci
tis q̄ hora dñs vēturꝰ ſit) glo. ſ. ad
mortē cuiuſlibꝫ hoīs utꝫ Eccs. ix. Ne
ſcit hō finē ſuū ꝛc. (Illd āt ſcitote qm̄
ſi ſciret pꝛfamilias q̄ hora fur vēturꝰ
eēt) Glo. i. mors q̄ fur dꝛ ꝓpt ĩpꝛouiſ
ſū aduētū. utꝫ Apo. iij. veniā tibi tāq̄
fur (vigilaret vtiqꝫ) ne ī pctō mortali
morerꝛ qꝛ mors pctōꝝ peſſiā (ꝛ nō ſi
neret pfodi domū ſuā) glo. i. cū violē
tia aiaꝫ a corpe exhibi ſꝫ ſpōte exiē vꝫ
Cuꝛ. qn̄ aie pccatores in corpe q̄ſi ī p
prio domicilio delectanꝛ veniēs cū ſnīa
dei āgelꝰ mortꝛ pfod corpꝰ ꝛ aiaꝫ vio
lenꝛ auellit Aie āt iuſte q̄ q̄ſi in exi
lio ibi ſūt veniēte ſnīa ñ pfodiūꝛ. ſꝫ
reddūtūꝛ gaudētes (Jō ꝛ vos eſtote pa
rati) ſ. ſine macła cordis (qꝛ q̄ neſci
tis hora filiꝰ hoīs venturꝰ ē) glo. ſ. ad
iudiciū ꝑticlarē ī morte (Quis putas
eſt fidelꝛ ſuꝰ et prudēs quē ꝯſtitut do
minꝰ ſup familiā ſuā) ſ. i officij ſui ſuſ
ceptōe (ut det illꝛ cibū ī tpe) glo. tri
plicē cibū. vbi exēpli ꝛ tpalꝛ ſbſidij.
vlꝛ ſꝛ ly. ut det illꝛ cibū ī tpe. i. auxiliū
ad qd q̄libꝫ tenet vñ Eccl. xvij. Cuili
bet mādauit deꝰ de pximo ſuo (Btūs il
le ſuꝰ quē cū venerit dñs eꝰ) Li. q̄rēs
in morte vōeꝫ ſui ſuitij (inuenerit ſic
faciētē) Li. in actibꝰ caritatꝛ ſe exercē
tē qꝛ p talia meret btitudinē (Amē di
co vobꝫ qm̄ ſup oīa bona ſua ꝯſtituet
eū) qꝛ btitudo ē ſtatꝰ oīm bonoꝝ agg
gatōe pfectꝰ ut dꝛ li. iij. de cō. pꝓie. p
ſa. ij Glo. bō pñtia ſūt ꝑticlaria ꝛ im
pfecta ſed bō celeſtia ſūt ꝯmūia ꝛ pꝛ
fecta Nunc em̄ ex pte ꝯgnoſcimꝰ ex
pte diligimꝰ. ſꝫ tūc in futuro pfcē ꝛc.

Sequūꝛ nūc vlteriꝰ epłe de vgībꝰ

FRēs. Qui glaꝛ. in dño glieꝛ
Nō ei q̄ ſeipꝫ ꝯmēdat ille pba
tꝰ ē. ſꝫ quē deꝰ ꝯmēdat. Vtinā
ſuſtineretꝛ modicū qd inſipiētie mee. Sꝫ
et ſuppoꝛtate me. Emulor enim vos dei
emulatōe Deſpōdi ei vos vni viro vꝛ
ginē caſtā exhibē xp̄o.

Poſtilla

QVi glaꝛ in dño. ij. coꝝ. x. et. xj.
Añ initiū hꝰ epłe ſcribꝛ paulꝰ ī
eo. ca. di. Nō audemꝰ nos inſerē ꝛ cō
parē q̄buſdā q̄ ſe ꝯmēdāt. Tūc ſeqꝛ
pñs epła (Frēs Qꝛ glaꝛ) glo. ſū ego
ſiue aliꝰ (in dño gletur) Ly. q. d. de
bono ope nō m̄ glaꝫ attribuo ſꝫ dō a
q̄ oē bonū eſt: et ſicꝛ a pñcipali agēte
(Nō em̄ q̄ ſeipꝫ ꝯmēdat) ſ. ꝓpā glaꝫ
q̄rēs (ille pbatꝰ ē) i. approbatꝰ a deo
(ſꝫ quē deꝰ ꝯmendat) Li. i. ꝯmendabi
lem facit vtutibꝫ Hic incipꝛ xj. c. (Vti
nā ſuſtineretꝛ modicū qd inſipie mee)
glo. i. qꝛ modicū gliarer de regiꝰ meo
qꝛ reuera plꝰ poſſē gliari qd tñ a vobꝫ
reputaꝛ inſipiētia (ſꝫ ꝛ ſuppoꝛtate me)
glo. i. patienꝛ audite ſic ſbditi plātū
ſuū (Emulor em̄ vos) Li. i. feruenter
diligo (dei emulatōe) i. caritatiua di
lectōe (deſpōdi em̄ vos) ſ. ānulo fidi
(vni viro) ſ. xp̄o (virgineꝫ) Li. q̄ tū
ad fidei integritatē (caſtam) quātuꝫ
ad vite puritatē (exhibē xp̄o) qui ſo
lꝰ eſt ſpōſus eccleſie.

Alia epła de virgibꝰ .j. Coꝝ. vj

FRēs. De vgīibꝰ pceptū ñ hēo
ꝯſiliū āt do: tāq̄ miāꝫ ꝯſecutus
a deo ut ſim fidelꝛ. Exiſtiō g̊ h
bonū eē ꝓpꝛ inſtātē nccitatē. qm̄ bo
eſt hoīni ſic eē Alligatꝰ es vxoꝛi: noli
q̄rē ſolutōeꝫ. Solutꝰ es ab vxoꝛē: noli
q̄rē vxorē Si āt acceꝑis vxoꝛē: nō pec
caſti. Et ſi nupſerit vgo: ñ pccauꝛ Tri
bulatōeꝫ tñ carnis hēbūt hmōi Ego
āt vobꝫ parco. Hoc itaqꝫ dico frēs Tē
pꝰ breue eſt. Reliquū eſt ut ꝛ q̄ hñt
vxores: tāq̄ nō hñtes ſint. ꝛ q̄ flēt tāq̄
ñ flentes. ꝛ q̄ gaudēt tāq̄ ñ gaudētes
ꝛ q̄ emūt: tāq̄ nō poſſidētes. ꝛ q̄ vtūꝛ
h mūdo: tāq̄ ñ vtāꝛ. Pꝛeterit em̄ figu
ra huiꝰ mūdi Volo āt vos ſine ſollici
tudine eſſe. Qꝛ ſine vxoꝛe ē: ſollicitus

eſt q̄ dn̄i ſūt quō placeat deo. Q̄ aūt
cū vxore ē: ſolicit9 ē q̄ ſūt mūdi: ⁊ di
uiſus ē. Et mulier inupta ⁊ v̄go cogi
tat q̄ dn̄i ſunt ut ſit ſcā ⁊ corpe ⁊ ſpū
in xp̄o Jh̄u dn̄o noſtro. ¶Poſtilla
De virgib9. An̄ initiū h9 eple ſcri
bit Paul9 in co. c. vi. Sāctificatus
eſt vir infidel' p mulierē fidelē. et ſcifi
cata eſt mulier infidel' p viꝝ fidelem
Tunc ſeq̄' p̄ns epla q̄ legi' in miſſa
de virgibus (Frēs. De virginib9 p̄ce
ptū n̄ h̄eo) .i. ut cōtineāt vl' ut nubāt
(Cōſiliū āt do) Ly. tāq̄ de meliori bo=
no) .i. de continendo (tanq̄ miſericor
diam conſecutus a dō) Glo. i. apoſto
latū mihi miſicordit' cōceſſū (ut ſim
fidel') in diſpenſatōe m̄ credita vn̄ cre
dendū ē m̄ in ꝯſilijs. Vn̄ ex hoc h̄etur
q̄ acq̄eſcendū eſt cōſilio plati. (Eſti
mo ḡ h̄ bonū eſſe) Glo. i. manē in vir
ginitate (ꝑpter inſtātē nēcitate; qm̄
bonū eſt hōi ſic eſſe) Ly. ad euitādū
occupatōe; cir' nēcitatē vite p̄ntl' q̄ in
cūbit ꝯiugatl' cir' puiſiō; vxor' et pl'
p quā hō retrahit' a bono ꝯtēplatōis
⁊ diuine dilectōis. (Alligat9 es vxori?
noli q̄rere ſolutō;) Li. q2 forſitā cade
res p incōtinētiā. expti ei delectatō;
venereor; ī actu ꝯiugali: redūti' ad eā
deſiderib (Solut9 es ab vxoē noli q̄rere
vxorē) ſi potes ꝯtinē qd̄ ē mai9 bonū
(Si āt accepis vxorē n̄ peccaſti) Ly.
q2 hoc eſt licitū viro ⁊ etiā mulieri (et
ſi nupſerit v̄go nō peccauit) et h̄ ma
nifeſte eſt cōtra illos h̄ticos q̄ ꝯdē=
nāt mr̄io^m (Tribulatō; tn̄ carnis h̄e
būt hmōi) Glo. i. cōiugati q2 h̄ebūt
afflictō; p reb9 nēcarijs paurādis ⁊ ſi
bi ⁊ filijs ſuis. vn̄ meli9 ē eē ſine ꝯiu
gio (Ego āt vob̄ pco) Ly. q. d. n̄ ſolū
oſ̄ndo vob̄ viā pfectōis q̄ difficil' eſt i
obſuātia virginitatis. ſ3 eē mr̄io^m ꝯce=
do ad qd̄ licite ⁊ bn̄ declinare poteſtꝭ
qd̄ ꝯcedo pcendo in hoc īfirmitati vr̄e
(Hoc itaq̄ dico frēs. Tēp9 breue ē)
Ly. i. vite hūane. ꝑpter qd̄ quilibet
debet q̄ntū p̄t ad pfectōem conari q̄
diu h3 tēpus merēdi. (Reliquū eſt)
⁊ hoc ſolū reſtat agendū (ut ⁊ q̄ h̄nt

vxores tanq̄ nō h̄ntes ſint) Ly. qd̄
duplr' ſit. vno mō q̄ reddant debitū
nō tn̄ exigāt. Alio modo pfectius ut
vterq̄ ꝯiugū de cōi ꝯſenſu īcipiat cō
tinē ꝑpter mai9 bonū addipiſcendū
(⁊ qui flent) .i. triſticie materiā h̄nt
quod freq̄nter ꝯtingit in mr̄io ꝑp
ter varias cauſas ꝯtingētes circa cō
iugē ꝓlem ⁊ familiā (tanq̄ nō flen=
tes) .i. patiēter ſuſtinētes ⁊ ex ſpe re
tributōis eterne ꝯſolatōe; recipiēdo
(⁊ qui gaudent) .i. materiā gaudendi
h̄nt ex aliqua tpali pſperitate circa
ſe ꝓlem ⁊ familiam ꝯtingēte (tanq̄
nō gaudētes) cogitādo q̄ nō multū
eſt gaudēdū niſi de bonis ſpūalib3 ⁊
eternis. pſperitas eñ tpalis freq̄n
ter vergit magis in nocumentū (⁊ q̄
emūt tanq̄ nō poſſidentes) Ly. cogi
tando q̄ nō habem9 hic manētē ciui
tatē. ſed futurā inq̄rim9 (⁊ qui vtū'
h̄ mundo) .i. p̄nti vita bōis h9 mūdi
eo q̄ ſint diuites ⁊ ī corpe ſani (tāq̄
nō vtātur) .i. accipiēdo de bonis p̄nti
bus quantū min9 pōt fieri. ſalua tn̄
decentia ſtatus ⁊ pſonarū (Preterit
eñ) q. d. mundana q̄ n̄ ſint eſtimā
da ſūt. q2 (p̄terit figura h9 mundi).
Glo. i. exterior pulcritudo. Ly. q2 eſt
in ꝯtinua variabilitate. idcirco parū
curandū eſt de bonis p̄ntis vite. q̄a
nihil eſt ibi ſtabile. (Volo autē vos
ſine ſolicitudine eſſe) Ly. loquendo
de ſolicitudine ſuperflua ſpūalia im
pediēte (Qui ſine vxore eſt ſolicitus
eſt que dn̄i ſūt quomō placeat dō)
.i. habet aptitudinem ut ſolicitus ſit
de bonis ſpūalibus ⁊ eternis. (Qui
autē cū vxore eſt) .i. in matrimonio
(ſolicit9 eſt que ſūt mundi. quomō
placeat vxori) et in hoc caſu vir p̄t ſe
licite ornaē (⁊ diuiſus eſt) .i. partim
ſeruiens mundo ⁊ partim deo quātū
cunq̄ bene viuat in matrimōio (Et
mulier inupta) .i. vidua (⁊ virgo co
gitat) .i. maiorē facultatē hab3 cogi
tandi (que dn̄i ſūt) ſcilicet ſpiritua
lia ⁊ eterna (ut ſit ſancta) ſcilic; ma
gis q̄ nupta (corpore) .i. corporalib3

actōibꝫ a opibus bonis (et ſpiritu)
.i. ſpūalibus actionibꝰ et virtutibꝰ.
(In xp̄o Jheſu dn̄o noſtro)

(Alia ep̄la de virgibꝰ (Eccle. lj.

Confitebor tibi dn̄e rex. et col
laudabo te deū ſaluatorē meū
Confitebor noī tuo: qm̄ adiu
tor a ꝓtector factꝰ es m̄. a libaſti cor
pꝰ meū a ꝑditōe. A laq̄o līgue iniq̄.
a a labijs opātiū mēdaciū. Et ī ɔſpcū
aſtātiū: factꝰ es m̄ adiutor. Et libaſti
ſꝫm multitudinē mīe nois tui. A rugi
entibꝰ ꝑpātꝭ ad eſcā. de maībꝰ q̄rētiū
aīaꝫ meā. a de portꝭ t̄bulatōnū q̄ ċcū
dedēt me. A p̄ſſura flāme: q̄ ċcūdedit
me. a ī meᵒ ignis ñ ſū eſtuata. De al
titudie vētrꝭ inferi a a līgua coīnq̄na
ta. a a verbo mēdacij. A rege iniq̄. a a
lingua īiuſta libaſti me ſꝫm multitu-
dinē mīe nois tui. dn̄e deꝰ nr̄. (Poſtil-

Confitebor tibi ꝛc̄. An̄ initiū hꝰ lecti
onis hꝫ ſic Doctrīa ſapie a diſci
pline ſcpſit ī codice iſto Jh̄s filiꝰ Si-
rach ihr̄lmita. Btūs q̄ ī iſtis vſaᵗ bo
nis Qꝫ ꝑoit illa ī corde ſuo ſapiēs erit
ſp̄. Tc̄ ſeq̄t p̄ns lectō q̄ legiᵗ ꝑ ep̄la in
miſſa de v̄gibꝫ. (Confitebor tibi dn̄e)
Li. oīꝫ ꝑ creatōꝫ (rex) ꝑ eoꝝ gubna-
tōem (a collaudabo te deū ſaluatorē
meū) ꝑ ſpāl̄ē mei ꝓtectōꝫ. (Cōfitebor
noi tuo) .ſ. ɔfeſſiōe laudꝭ (qm̄ adiutor
a ꝓtector factꝰ es m̄) ꝓtector ī tēpta
tōe diaboli. a adiutor ī ꝓmotōe boni
(a libaſti corpꝰ meū a ꝑditōe) .i. a vi
tio gulea luxurie (a laq̄o lingue iniq̄)
.i. a vitō detrectōis (et a labijs opātiū
mēdaciū) .ſ. ꝑniciosū (et ī ɔſpcū aſtā
tiū) .ſ. āglorꝝ q̄ tibi aſtāt (factꝰ es m̄
adiutor) ɔ̄ hoſtes corꝑales et ſpūa-
les. (Et libaſti ſꝫm multitudinē mīe
nois tui a rugiētibꝫ ꝑpātꝭ ad eſcaꝫ de
maībꝰ q̄rētiū aīaꝫ meā) qꝛ diabolus
tāq̄ leo rugiēs ċcuit q̄rēs quē deuorꝫ
j. Pet. v. (et de portꝭ t̄bulatōnū q̄ cir
cūdederūt me. a p̄ſſura flāme) .ſ. icēti
uoꝝ libidīs (q̄ ċcūdedᵗ me) ꝑ fomiteꝫ
exiſtētē ī carne mea (et ī meᵒ ignis)
.ſ. libidioſi ardorꝭ (ñ ſū eſtuata. De al
titudie) .i. de ꝓfūditate (vētrꝭ inferi) ī.

q̄ ꝑte ſūt dānati. ſꝫ ad libū ꝑīm deſcē
debāt tūc ſcī (et a lingua coīnq̄nata)
.i. v̄bis ſcurrilibꝫ et imūdis (et a v̄bo
mēdacij) .ſ. ꝑniciosi (a rege iniq̄) .i. a
diabolo q̄ ē rex ſup oēs filios ſupbie
(et a lingua īiuſta) .i. calūniāte alios
ſine cā (liberaſti me ſꝫm multitudinē
mīe nois tui)

(Itē alia ep̄la de v̄ginibꝰ (Sap. vj

Sapiētia vīcit maliciā Attīgit
ḡ a fine vſq̄ ad finē fortit̄: et
diſpoit oīa ſuauit̄. Hāc ama-
ui a exq̄ſiui eā a iuuētute mea et q̄ſi-
ui ſpōſā m̄ eā aſſumē a amator factꝰ
ſū forme illiꝰ. Generoſitatē illiꝰ gl̄ificat
ɔtubernīū hn̄s dei. Sꝫ a oīꝫ dn̄s dile-
xit illā. Doctrix em̄ eſt diſciplīe dei et
electrix opum illius. (Poſtilla

Sapiētia vīcit ꝛc̄. An̄ initiū hꝰ
ep̄le ſcribᵗ Salomō ſic Neminē
dī diligit deꝰ nī eū q̄ cū ſapia inhitat.
Tūc ſeq̄t p̄ns lectō (Sapia) ſupple et
na (vīcit maliciā. Attigᵗ ḡ a fine vſq̄
ad finē fortiter) oīa creata penetrādo
ſua v̄tute (a diſpoit omia ſuauit̄) qꝛ
dat oībꝰ creaturꝭ forīs et iclinatōes ꝑ
q̄s mouēᵗ nālr̄ ad actꝰ ſuos: ſic lapi
di ḡuitatē ꝑ quā nālr̄ tēdit deorſum
(Hāc amaui) .ſ. ſinglarit̄ (et exq̄ſiui
eā a iuuētute mea) .ſ. petēdo eā a deo-
te a dō m̄ dari (et q̄ſiui ſpōſā m̄ eā aſ-
ſumē) .i. eꝰ meditatōibꝫ īſepabilr̄ ad
herere (et amator factꝰ ſū forme illiꝰ)
Eſt ei decor aīe aſſilans eā decori crea
toris (Generoſitatē illiꝰ gl̄ificat) .i. glo
rioſā ɔſiteᵗ (ɔtubernīū hn̄s dei) .i. hō
hn̄s ɔtubnīū dei ꝑ caritatē ꝑ quā hō
manꝫ ī deo a deꝰ ī eo (ſꝫ et oīꝫ dn̄s dile
xit illā) inq̄ātū ipa facit hoīes dō dili-
gibiles (Doctrix em̄ ē diſciplīe dei)
Nā donū ſapiētie facit hoīeꝫ ſcđ dī mā
datis ſ̄iīs (et electrix opm illiꝰ) nā
ꝑ ipſā elegᵗ hō opa deo placita.

(Incipiunt euangelia de virginibꝫ

In illo tempoē. Dixit Jh̄s diſcipulis
ſuis. Parabolā hāc ſile ē regᵐ celorū
theſauro abſcōdito ī agro. quē q̄ in
uēit hō abſcōdᵗ. et p̄ gaudio illiꝰ va-
dit a vēdit vniūſa q̄ hꝫ a emit agrum

ultim. Iterū ſimile eſt regnū celorū
homini negociatori querenti bonas
margaritas Inuēta aūt vna p̄cioſa
margarita abijt a vēdidit oīa q̄ hūit
a emit eā Iterū ſile ē reg^m celorū ſage
ne miſſe in mare a ex oī gn̄e piſcium
cōgreganti. Quā cum impleta eſſet
educētes. a ſecus litꝰ ſedētes. elegerūt
bonos in vaſa ſua. malos aūt foras
miſerūt. Sic erit in cōſummatōne ſe
culi. Exibūt āgeli a ſepabūt malos
de medio iuſtorū. a mittēt eos in ca
minū ignis Ibi erit fletꝰ a ſtridor dē
tiū Intellexiſtis hec oīa? Dicūt ei Eti
am. Ait illꝫ Iō oīs ſcriba doctꝰ in reg̃
celorū ſimilꝫ ē hoī p̄rifamilias q̄ pfert
de theſauro ſuo noua a vetera.

Postilla.

Simile eſt. Math. xiij. Hiſtoria
huiꝰ euāgelij facta eſt in aprili
āno xp̄i. xxxiij. idictōe. vj. Aū initiū
illiꝰ euangelij ſcribit ſcūs Mathꝰ in
eodē ca. q xp̄s dixit. Iuſti fulgebūt
ſicut ſol in regno pr̄is eorum. Poſtmo
dū ſeqꝰ h̄ euā^m (Sile eſt regnū celo
rū theſauro abſcōdito in agro) Gor.
ad laudē v̄ginū exponiꝰ pabola iſta.
ſic theſaurꝰ in agro eſt v̄gitas in car
ne. ij. Cor. iiij. Hēmꝰ theſaurū iſtum
in vaſis fictilibꝫ. Vn̄ Aug. Facite qđ
poteſtis ne v̄gitatꝫ bonum a vob̄ peat
cū facē nō poteſtis ut redeat Vel ſm
gre. Theſaurꝰ ē celeſtis reg̃ deſideriū
(quē q̄ inuēit hō abſcondit a p̄ gau
dio illiꝰ vadit) Gor. pedibꝰ mētꝭ ip̄m
affectando (a vendit vniūſa que hꝫ)
.ſ. tpalia ɔtēnendo. utꝫ Math. xix. Si
vis pfectꝰ eſſe vade a vēde oīa q̄ hēs
a da paupibꝫ (a emit agrū illū) Gor.
toꝰ celeſtibꝫ inhiādo (Iterū ſile ē reg
num celorū hoī negociatori q̄renti bōs
margaritas) i. dulcedinem vite cele
ſtis (Inuēta aūt vna p̄cioſa marga
rita) Gor. i. xp̄m. et ſm h̄ xp̄s dr̄ mar
garita. Sicꝫ ei naſciꝰ margarita ex rore
celeſti in cōcha maris ſe apiente. ſic
xp̄s v̄tute ſpūſſā in maria ɔſentiēte
yſa. xlv. Rorate celi deſup: et nubes
pluāt iuſtū. apiaꝰ terra a germinet
ſaluatorē (abijt a vēdidit omia q̄ ha
buit) p ɔtēptū terrenorū Ad phil. iij
Oia arbitror ut ſtercora: ut xp̄m lu
crifacerē (a emit eā) per conatū deſi
deriū eternorū. utꝫ ad phil. j. Deſide
riū hn̄s diſſolui a eē cū xp̄o (Iterū ſi
mile eſt regnum celorū) i. ſtatus ecc̄e
militantis (ſagene miſſe in mare.)
Gor. i. doctrine diuulgate ī mundum
(ex oī gn̄e piſciū) Gor. i. hoīm (cōgre
ganti) .ſ. bonorū a malorū: paupum a
diuitū: iuue^m et ſenum (Quā cū iple
ta eēt) Gor. qđ erit in fine ſcl̄i qn̄ im
plebiꝰ numerꝰ electorū (educentes a
ſecus litus ſedētes: elegerūt bonos ī
vaſa ſua. malos āt foras miſerūt. ſic
erit in ɔſūmatōe ſcl̄i) .Ly. ſicut ei nō
diſtinguunꝰ boni piſces a malis q̄
diu ſagena ē intra aquam. ſic in ecc̄a
admixti ſūt mali cū bonis. ſed ī fine
mundi ſagena traheꝰ ad litꝰ p aper
tū iudiciū. q̄r tūc erūt manifeſta ab
ſcondita cordiū. Et tūc .ſ. in iudicio
(Exibunt āgeli a ſepabūt malos de
medio iuſtorū. a mittēt eos in cami
num ignis. ibi erit fletus a ſtridor dēti
um) fletꝰ .ſ. ppter ardorē a ſtridor dē
tium ppꝰ frigꝰ (intellexiſtis hec oīa?)
Ly. q. d. ad vos ptinet intelligē (Di
cūt ei. Etiā. Ait illis. Iō oīs ſcriba)
Vn̄ Augu. Apl̄i ſunt ſcribe a notarij
xp̄i: verbum dei ſignātes in tabulꝭ cor
dis (doctꝰ) i. litt̄ꝰ a a deo inſpiratus
(in regno celorū) i. in ecc̄a militāte
(ſimilis eſt hoī p̄rifamilias) Ly. q̄r ſicꝰ
p̄rifamilias habꝫ paſcere filios pane
corpali. ſic iſte puulos ſibi pane ſpi
rituali (qui profert de theſauro ſuo)
Ly. i. de ſciencia in corde abſcondita.
(noua a vetera). id eſt auctoritates
vꝫ proceſſus veteris a noui teſtamēti.

Aliud Euangeliū de virginibus.

In illo tpe. D. I. d. ſ. pabolā hāc. Si
mile eſt regnum celorū decē virgini
bus q̄ accipientes lāpades ſuas exie
rūt obuiā ſpōſo a ſpōſe. Qnq̄ āt ex
eis erant fatue a quinq̄ prudentes.
Sed qnq̄ fatue accepꝰ lāpadibꝰ nō
ſumpſerūt oleum ſecū. Prudētes vero

acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadi
b9. Morā āt faciēte ſpōſo dormitaue
rūt oēs ⁊ dormierūt. Media āt nocte
clamor fact9 ē ecce ſpōſus venit Exi
te obuiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs v̄gīes il
le ⁊ ornauerūt lāpades ſuas. Fatue āt
ſapiētib; dixerūt. date nob de oleo v̄ro
q2 lāpades nr̄e extinguūt᷑. Rn̄derūt pru
dētes dicētes. Ne forte ſufficiat vob
et nob. Ite poti9 ad vendētes ⁊ emi
te vob. Dū āt irent emere venit ſpōſus
Et q̄ pate erāt intrauerūt cū eo ad nup
tias Et clauſa ē ianua. Nouiſſie vo
venerūt ⁊ relique v̄gines dicētes Dn̄e
aperi nobis. At ille rn̄dēs ait. Amē
dico vobis. neſcio vos. vigilate itaq3
q2 neſcitꝭ diē neq3 horā ¶ Poſtilla
Simile eſt regnū ce̅l. Mat. xxv
Hiſtoria h9 euangelij facta eſt
anno xp̄i. xxxiij. kl. apl. feria. iij. lu.
xij. Indictōne. vj. Ad initiū hui9 eu
angelij ſcribit ſcūs Math9 in p̄cedēti
ca°. Si aūt dixerit ſu9 ille in corde ſuo
Morā facit dn̄s. cepit pcutere ↄſer
uos ſuos. mādu cet āt ⁊ bibet cū ebri
oſis. veniet dn̄s illi9 ī die q̄ nō ſpeāt
et hora q̄ ignorat: ⁊ diuidet eū. ſ. ſepādo
aīa; a corpe ī morte ipſi9 partēq3 ei9
ponet cū ypocritꝭ. i. cū falſ xp̄ianis ſe
pādo eū a bt̄is ↄiūgēdo ip; dānatis
illic erit flet9 ⁊ ſtridor dētiū. Tūc ſta
ti ſeq̄t euāgeliū h᷑ (Sile ē reg̅ᵐ celoꝝ)
Ly. i. eccl̄ia militās ꝯſtu; ad ſtatū ↄtē
platiū (decē v̄gib;) .i. ↄtēplatiuis Ly.
virgitas eīn ſigt vitā ↄtēplatiuā. q̄a
caſtitas eleuat mētem a carnalib; ⁊ ſic
diſpoīt intellcū; ad ↄtēplatō; v̄itatꝭ
ſic econtrario luxuria deprimit mētē ⁊ cāt
ebetudinē intellect9 ⁊ ſic reddit hoie;
q̄ſi beſtialē ꝓpt̄ qđ dr. i. ethi. Vita vo
luptuoſa vo᷑ vita pecudū (q̄ accipien
tes lāpades ſuas) Gor. accep° lāpadū
eſt oſtēſio opū ut ſint alijs in exēplu;
(exierūt obuiā ſpōſo) .i. xp̄o (⁊ ſpōſe)
.i. eccl̄e (q̄nq3 autē ex eis fuerūt fatue ⁊
q̄nq3 prudētes) Ly. v̄gies āt prudē
tes ſūt ↄtēplatiui ſeu religioſi q̄ opa
ſua bō ad finē debitū ordināt. ſ. prin
cipaliꝭ ad gl̄a; dei ⁊ ad ſalutē ꝓpriā ⁊

ad edificatō; ꝓximi. Econtrario fatuē
virgīes dicūt᷑ fatue virgines q2 bona
opa ſua pdūt ꝓpt̄ defectū intētōis re
cte (Sz q̄nq3 fatue accepte lāpadib9)
Gor. i. opib9 de gn̄e bonoꝝ (nō ſump
ſerūt oleū ſecū;) in q̄ ſignat᷑ caritas.
ſicut eīn oleum natat ſup oēs liq̄res
ſic caritas ſuper oīs virtutes (Pru
dētes vero ſumpſerūt oleū ſecū in va
ſis ſuis) .i. caritatē (cū lāpadibus).
.i. cū operib9 ſuis. q. di. ex caritate p
fecerūt opera ſua bona (Morā autē;
faciēte ſpōſo dormitauerūt) Li. Mora
iſta eſt decurſus temporis ab aſcenſi
one xp̄i vſq3 ad diem iudicij. qđ tē
pus ꝓpter longitudinē vocat᷑ mora
Iam eīn durauit p mille ducentos ⁊
octoginta ānos. ⁊ reſiduū eſt nobis
incertū In hoc autē tēpis interual
lo moriūt᷑ oēs tā boni q̄ꝫ mali. q̄ q̄dē;
mors deſignat᷑ hic p dormitōnem q2
ita faciliter excitabūt᷑ a morte p xp̄;
ad iudiciū venientem ſicut hō purus
excitat aliū dormiētē. h᷑ lyra (Media
autē nocte) Lyra. nō intelligit᷑ p hoc
q̄ iudicium extremum ſit celebran
dum de nocte ſꝫ de die. ſicut dicit apo
ſtolus. j. Cori. iij. Dies domini decla
rabit. ⁊c̄. ſed quia temp9 iudicij eſt
nobis occultū ideo hic ſignat᷑ per me
diam noctem. q2 illa que ſiūt media
nocte ſunt hominib9 occulta (clamor
fact9 eſt). Lyra. i. vox chriſti vel an
gelorum ad vocandum mortuos ad
iudicium) Tunc ſurrexerunt omnes
virgines ille) Lyra. quia omnes re
ſurgent boni ⁊ mali ut appareant in
iudicio xp̄i (et ornauerunt lāpades
ſuas) Gor. i. apđ ſe cogitauerūt ope
ra ſua p q̄b9 remuneratōem expecta
bāt. vnde Grego. Ornāt lāpades: q2
apud ſe opa ſua numerant p quib9
eternā beatitudinē recipere ſperaue
rūt (fatue aūt) .ſ. v̄gines ſapiētibus
dixerūt Date nob de oleo v̄ro q2 lāpa
des nr̄e extīguūt᷑) Ly. iſta peticio va
na ⁊ rn̄ſio negatiua ſignāt q̄ nullus
ad aliū ꝯſtituēdū ꝯſtitutū poterit recurrē
p auxilio hn̄do nec aliq̄s ꝯſtituēdūq3

iuſt⁹ poterit aliũ iuuaꝛe ꝗ ſibi ſoli ſuf
ficiet iuſticia ſua· vñ Jbo· In futuro
vnuſqſq ꝓ opib⁹ ſuis mercedẽ accipi-
et· Nec pñt ĩ die iudiciȷ́ alioꝝ v̓tutes
alioꝝ vicia ſbleuaꝛe· ⁊ h̄ eſt qđ ſbdi-
(Rñderũt prudẽtes dicẽtes Ne forte
nõ ſufficiat nob̄ ⁊ vob̄ Jte poti⁹ ad vẽ
dẽtes ⁊ emite vobis) vñ Amb̄· vẽdũt
oleũ q̃ adulãdo aĩas ĩ errorẽ mittũt-
de q̃ đr ps̄· cxl· Oleũ ãt pctõꝛ ñ ĩpin
guet caput meũ ⁊c̄· (Dũ ãt irẽt emẽ
veñit ſpõſus) Li· ⁊· xp̄s ad remunera-
tõꝫ bonoꝝ (⁊ q̃ pate erãt) ly· ꝓ opa
caritate forti (ĩtrauerũt cũ eo ad nup
tias) ⁊· ad glãꝫ celeſtẽ (⁊ clauſa ẽ ia
nua) glo· ianua indgẽt mĩe ad ĩdulgẽ
dũ q̃ mõ oĩb⁹ apit² Janua glĩe ad in-
trãdũ: q̃ mõ oĩb⁹ penitẽtibꝫ reſerat-
(Nouiſſĩe) ⁊· nimis tarde (veniũt et
reliq̃ v̓gines dicẽtes Dñe dñe apĩ no
bis) Li· ꝓ h̄ ꝙ vocãt eũ dñꝫ ſig² ꝙ cre
didert in xp̄ꝫ· ꝗ q̃d ꝓdeſt oꝛe inuocaꝛe
ſi ope neges (At ille rñdẽs ait· Amẽ
dico vob̄ neſcio vos) ly· notitia· ſ· ap-
ꝓbatõis q̃ ſoli elcĩ a dõ cognſcũt Vi-
gilate itaꝫ) glo· ſ· añq̄ veñit ſpõſus (ꝗꝛ
neſcit diẽ neqꝫ hoꝛã) ſ· mortis v̓e·
Epl̄a q̃ le²m miſſis cõibꝫ ꝓ defũctꝭ
In dieb⁹ illꝭ· Audiui vocẽ de celo dicẽ
tẽ m̄ Scribe Btĩ mortui: q̃ in dño mo
riũt· Amodo iã dic̄ ſpũs: ut reqẽſcãt
a laboꝛib⁹ ſuis· Opa eĩ illoꝝ: ſequũt
illos·
Poſtilla·
In dieb⁹ illꝭ· Audiui vocẽ de celo dicẽ
tẽ m̄) Apo· xiiij (Scbe) tp̄ꝛ vẽ nõbiliſ-
ſimã (Btĩ mortui q̃ ĩ dño moriũ²) li-
⁊· in ↄfeſſiõe dm̄ nr̄i iħu xp̄i (Amõ iã
dic̄ ſpũs) ſ· ſcũs q̃ cũ pr̄e ⁊ filio ẽ vn⁹
de⁹ (ut reqẽſcãt a laboꝛibꝫ ſuis) nã in
btĩtudie appetit⁹ tõlr̄ q̃etat (opa eni
illoꝝ) mercedeꝫ vite et̄ne (ſequunt il
los) in btĩtudie quã recipiũt ꝓ ipſis·
Sequũt alia epl̄a q̃ legit in pñtia
defuncti· ·i· Theſſ· iiij·
Rẽs· Nolumus vos ig̃rare de
dormiẽtibꝫ: ut ñ ↄtriſtemini ſi
cut ⁊ ceteri q̃ ſpẽ nõ hñt Si ẽ
credim⁹ ꝙ iħs mortu⁹ ẽ ⁊ reſurrexit:
ita ⁊ de⁹ eos q̃ dormierũt ꝑ Jħꝫ addu
cet cũ eo· Hoc eĩ vob̄ dicim⁹ in v̓bo do
mini· ꝗꝛ nos q̃ viuim⁹ q̃ r̃ſidui ſum⁹
in aduentu dñi ñ ꝓueniem⁹ eos q̃ dor
mierũt· Qm̄ ipẽ dñs ĩ iuſſu ⁊ ĩ voce ar
chãgeli: ⁊ ĩ tuba dei deſcẽdet de celo:
⁊ mortui q̃ in xp̄o ſũt reſurgẽt ꝑmi·
Deinde nos q̃ viuim⁹ q̃ relinq̃m̄ ſimꝉ
rapiem̄ cũ illꝭ in nubibꝫ obuiã x̄° ĩ ae
ra· ⁊ ſic ſp̄ cũ dño erim⁹ Jtaqꝫ ↄſola
mi inuicẽ in verb̄ iſtis· Poſtilla
Olum⁹ ãt· Añ initiũ h⁹ epl̄e ſcꝛ-
ibit Paul⁹ in eo· ca· di· Rogam⁹
vos frẽs ut honeſte ãbuletis ad eos
q̃ foꝛꝭ ſũt ut nulli⁹ aliq̃d deſidetꝭ· Tẽ
ſtañ ſeq²epl̄a pñs (Frẽs· Nolumus
vos ig̃rare de dormiẽtibus)· glo· ⁊· de
mortuis q̃s dormiẽtes appellat ꝓp̄
reſurrectõis facilitatẽ Jta eĩ defũcti
excitabunt de morte ſic dormiẽtes de
ſõno (ut ñ ↄtriſtemĩ) incõſolabilit de
morte amicoꝝ (ſic̄ ⁊ ceteri qui ſpẽ ñ
hñt) ſ· infideles qui ſpẽ ñ hñt reſurre
ctõis futuꝛe· Sciẽdũ ꝙ ĩfideles qui nõ
hñt fidẽ reſurrectõis: tꝉes hñt m̃gnã
cãꝫ amicos defũctos lugẽdi q̃ĩ ĩcõſo
labilit· Nõ ãt ſic xp̄iani qui hñt ſpẽ
reſurgẽdi ꝓp̄ qđ vitioſũ eſt ĩmodera
te mortuos lugẽ ꝗꝛ ĩ h̄ aſſilan² ĩfide
libꝫ ſpẽ futuꝛe reſurrectõis ñ hñtib⁹·
Lugẽ tñ defũctos modeꝛãte ẽ op⁹ pie
tatꝭ (Si eni credim⁹ ꝙ iħs mortu⁹ẽ ⁊
reſurrex̄ᵗ) ſiꝫ ꝗꝛ Rã ad articlos ſidꝭ
ꝑtinet credẽ iħꝫ v̓e mortuũ fuiſſe ⁊ re
ſurrexiſſe (ita ⁊ de⁹) ſ· pr̄ q̃ ſuſcitauit
iħꝫ (eos qui dormierũt) ſ· ſõno mortꝭ·
(ꝑ Jħꝫ) ⁊· ĩ fide iħu xp̄i (adducet) ſ·
ut ſint ĩ eađ btĩtudie ⁊ ĩmoꝛtalitaᵗᵉ (cũ
eo) ⁊· cũ xp̄o vñ Jõ· xij Volo pr̄ ut vbi
ego ſũ illic ſit ⁊ miſter me⁹ (Hoc eĩ
vobis dicim⁹ in verbo dñi) ſ· qđ doceat
it nos (ꝗꝛ nos q̃ viuim⁹)· Glo· ⁊· qui
tũc viuem⁹ (q̃ reſidui ſum⁹) ſ· adhꝰ
viui relicti ceteris iã mortuis (in ad
uentu dñi) ſupple ad iudiciũ (nõ pre
ueniem⁹) Ly· in reſurrectõne futura
(eos qui dormierũt) ⁊· longo tẽpe añ
mortui ſũt· ꝗꝛ reſurrectio ſiet virtute
đina que ſiet in inſtãti ꝗꝛ in momen
to ĩ ictu oculi reſurgẽt mortui (Qm̄

ipſe dñs) ſ. in ꝓpria pſona (in iuſtu)
Gor. i. impandi ptãte: nõ in hũilita
te ſic̃ in pmo aduẽtu. nõ eq̃tabit ſup
aſinã. nõ portabit cruce᷑ in dorſo ſuo.
ut; Mat. xxiiij. Videbũt filiũ homis
venientẽ cũ ptãte mag̃a maieſtate.
(a ĩ voce archãgeli) i. facta miſterio
alic9 archãgeli q̃ dicet Surgite mor
tui. venite ad iudiciũ (a in tuba dei)
i. xp̃i. avocat illã vocẽ tubã ꝓpter ſo
nũ e9 terribilẽ (deſcẽdet de celo) locabit
in aera. Nã iudicab ĩ forma hũana
apparẽs. ſic̃ dr Act. j. Hic Jh̃s q̃ aſſu
ptus ẽ a vobis in celũ ſic veniet quẽad
modũ vidiſtis eũ euntẽ in celũ (a mor
tui q̃ in xp̃õ ſũt) i. ĩ e9 fide mortui (re
ſurgẽt pmi) tpe. ſm q̃ſdã. ſm alios
nõ tpe ꝫ digtate (Deinde nos q̃ viui
m9) Gor. i. illi de nob q̃ ceteris mortu
is viui erũt (q̃ relinq̃mur) i. q̃ reſidui
ab antixp̃i pſecutõib9 erim9 (ſil cum
illi) q̃ nos ad regem pceſſerũt (rapie
mur ĩ nubib9) ſupple ab ãgel (obuiã
am xp̃õ) Ly. veniẽti ad iudiciũ (ĩ ae
ra) vbi pfẽt ſnia; iudicij ſup vallẽ
Joſaphat. Vñ iohel. iij. Cõgregabo
oẽs gẽtes a deducã eas in vallẽ Joſa
phat. qꝛ ibi ſedebo ut iudicẽ oẽs gen
tes (Et ſic ſp cũ dño erim9) qꝛ electi
a xp̃õ nõ ſepabũt ãpli9 ꝫ ſp erũt ſibi
iũcti non ſolũ in aĩa ꝫ etiã in corpe
(Jtaq; ɔſolami) Gor. de morte ami
coꝝ (iuicẽ) ſ. alternati; (ĩ verb iſtis)
ſ. de reſurrectõe fideliũ.
¶ Seq̃r epl̃a in ãniuſario defunctoꝝ.
In dieb9 illis. Vir fortiſſim9 iudas
collatõe fcã: duodecã milia dragmas
argẽti miſit Jhrl̃imã offerri p pecca
tis mortuoꝝ: iuſte r̃ligioſe de reſur
rectõe cogitãs. Niſi em̃ eos q̃ cecide
rant reſurrecturos ſperaret. ſupfluũ
videre a vanũ orarẽ p mortuis Et qꝛ
ɔſiderabat. qꝛ hij q̃ cũ pietate dormi
tõnẽ accepãt: optimã hñent repoſitã
grãm. Scã ẽ a ſalubris ẽ cogitatõ p
defũctis exorare: ut a pc̃tis ſoluãtur

¶ Poſtilla.

In dieb9 ill Vir for. ij. Mach. xij. ca.
Añ initiũ h9 eple legi de maxis preg
lijs a triũphis q̃ Judas machabeus
cũ frib9 ſuis dei adiutorio obtinuit. p
mo q̃ndã ciuitatẽ firmã muris: nomine
Chaſphin q̃ a turb hitaba p miſcu
arũ gẽtiũ. Hij ei q̃ int9 erãt confidẽ
tes de ſtabilitate muroꝝ remiſſius
agebãt. maledcẽs laceſſentes Judã.
ac blaſphemãtes a loq̃ntes q̃ fas ñ ẽ
dicẽ. Machabe9 ãt iuõto dĩmo auxi
lio inũerabiles interfecit ut ſtagnũ ad
iacẽs ſãguine fluere videret. Jtẽ p9 h
iudas machabeus cũ ſex milib9 iuit
cõtra timotheũ. q̃ habuit. cxx. milia
equitũ. a peditũ duo milia q̃ngẽtos
a Judas cũ ſex milib9 pſtrauit. xxx
milia viroꝝ Jtẽ p9 hec mouit iudas
machabe9 exercitũ ɔ gorgiã ꝓpoſituꝫ
ydumee cũ trib9 milib9 peditũ. et eq̃
tib9 quadringẽtis. Quib9 cõgreſſis
pauci ruere iudeoꝝ. P9 hoc venerũt ſe
pelire interfectos de iudeis a iuenerũt
ſub tunicis interfectoꝝ de donarijs
ydoloꝝ. Ly. i. de reb9 pciõſ cultui ydo
loꝝ dedicatis. a q̃b9 lex phibet. deut.
vij. Omibus ẽ manifeſtũ eſt ob hanc
cãm eos corruiſſe. Oẽs itaq; bñdixe
rũt iuſtũ iudiciũ dñi q̃ occulta fecerãt
manifeſta. Tũc p9 h ſeq̃r pñs lectio
(In dieb9 ill vir fortiſſi9 iudas collo
catõne facta. xij. milia dragmas ar
genti miſit Jhrl̃ima; offerri p pc̃tis
mortuoꝝ) Ly. ſ. ſic interfectoꝝ in bello.
(bñ a religioſe de reſurrectõe) ſ. futu
ra (cogitans. Niſi em̃ eos qui cecide
rant reſurrecturos ſperaret: ſupfluũ
videret a vanũ orare p mortuis. Et
qꝛ ɔſiderabat. qꝛ hij q̃ cu; pietate dor
mitõnẽ acceperant: optimã haberent
repoſitam grãm. Sancta ergo a ſalu
bris eſt cogitatõ p defunctis orarẽ ut
a peccatis ſoluan) Sed forte videret
alicui qꝛ factũ h fuit fruſtra eo qꝛ iſti
ſic interfecti videntur mortui in pc̃tõ
mortali hñtes ſecũ donaria ydoloꝝ. R̃n
det Ly. ĩ. qꝛ Judas machabe9 a ſocij
ei9 debebant pbabilit iudicare qꝛ in
terfecti penituiſſẽt ĩ morte. a ſic ora
tõnes a oblatões valebant eis eo qꝛ
mortui erãt in ſtatu ſalutis.

¶ Euāgeliū de corpe xp̄i p̄ defunctis
IN illo tempore. Dixit Jheſus turbis
iudeoꝝ. Ego ſū pāis viu9 q̄ de celo deſ
cēdi. Si q̄s māducauerit ex h̄ pane vi
uet ietnū. Et pāis quē ego dabo caro
mea ē p̄ mūdi vita. Litigabant ergo
iudei adiuicē di. Q̄uō p̄ōt h̄ nob̄ car
nē ſuā dar̄ ad māducādū. Dix̄ ergo
eis Jh̄s. Amē amē dico vobis. n̄i man
ducaueritꝭ carnē filij hoīs ⁊ biberitꝭ ei9
ſanguinē: nō habebitis vitā in vobis
Qui māducat meā carnem ⁊ bibit
meū ſāguinē h; vitā eternā. ⁊ ego re
ſuſcitabo eū in nouiſſimo die.

¶ Poſtilla.

EGo ſū. Joh̄. vj. Hec v̄ba ſci euangelij de ſeipō locut9 ē dn̄s ih̄s
xp̄s ānō e9. xxxij. xvj. kł. maij. feria
iij. luna. xxiiij. indcōne. v. Añ initiū
illi9 euāgelij ſcrib̄ ſanctus Johā. in
eodē ca. q̄ iudei murmurabāt de illo
q̄ xp̄s dixit Ego ſū panis viuus qui
de celo deſcendi. Et dicebāt. Nōne h̄
ēſt fili9 ioſeph cui9 nos nouimus pa
trē ⁊ matrē. Q̄uō ḡ dicit hic q̄ de ce
lo deſcendi. Rn̄dit eis Jheſus ⁊ dixit
Nolite murmurare inuicē. nemo po
teſt venire ad me: niſi pater q̄ miſit
me traxerit illum. Tūc poſtmodū; ſe
quitur euāgeliū illud. (Ego ſum pa
nis viuus) Glo. viuificās ⁊ merentē
Iſte em̄ cib9 ſiue panis ī māducātē;
non cōuertitꝭ ſed eū in ſe cōuertit. ſic
dictum eſt de ſācto Auguſtino. Nec
tu me mutabis in te ſicut cibum car
nis tue. ſed tu mutaberis in me (qui
de celo deſcendi) Glo. ut eſſē panis
hominū q̄ erā pāis āgeloꝝ. vn̄ ī pſ̄
lviij Panem angeloꝝ manducauit
hō (Si q̄s māducauerit ex h̄ pāe viuet
in eternū) ī p̄n̄ti per gratiā in futuro
per glīam (Et panis quem ego da
bo caro mea eſt p̄ mūdi vita) q̄ vtili
tas h9 ſacr̄menti eſt n̄ ſolū ipſi9 ſumē
tis ⁊ celebrātis ſ̄ oīs totius ecc̄e q̄ȝ
non contīgit in alijs ſacramētis. naȝ
baptiſm9 ſolum p̄deſt ſuſcipiēti. Eu
chariſtia vō non ſolū celebrāti ſ̄ eti
am ōmib; p̄ q̄b9 orat ⁊ qui ſūt de cor
pore ecc̄e ſiue ſunt viui ſiue defuncti.
Et ratō eſt. in alijs ſacramētis ꝯtine
tur v̄t9 ⁊ efficacia v̄bi incarn̄ti. h̄ āt cō
tine² ipſe xp̄s fōs ⁊ pleitudo ſcitatis
ī deo pl9 extēdit ſe v̄t9 ei9 (Litigabāt
ḡ iudei adiuicē dicētes Q̄uō p̄t h̄ no
bis dar̄ carnē ſuam ad māducādū)
Glo. litigatio erat de h̄ q̄ carnē ſuaȝ
panē dixerat Intelligebāt em̄ q̄ ca
ro ſit dētibus lacerāda. ⁊ ideo reputa
bant h̄ īpoſſibile ⁊ incōueniēs (Dix̄
ergo eis Jh̄s Amē amē dico vobis. n̄i
manducaueritꝭ carnē filij hoīs) Li. ſic
em̄ in vita corpali cibus ē nc̄cari9 ad
vitā ꝯſeruandā. ita in vita ſpūali hoc
ſacr̄m ē nc̄cariū q̄ ē vite ſpūalꝭ cōſer
uatiuū. q̄ ſic baptiſm9 ē q̄daȝ ſpūa
lis regn̄atō. ita eucharistia ē quedā
ſpūalis nutrītō (⁊ biberitꝭ eius ſangnē
n̄ habebitꝭ vitā ī vob̄) Li. nō ē intelligē
dū q̄ h̄ ſacr̄m ſub vtraq; ſpē ſit ſideli
bus exhibendū. ſ̄ tm̄ h̄ mō a ſacerdo
te ſumendū. lȝ ī p̄mitiua ecc̄a ꝓp̄ ſue
ſub vtraq; ſpē cōicaret. tn̄ poſtea p̄ſ
uide ordinatū ē ut nō cōicet ſb̄ ſpē vi
ni ꝓp̄ piculū effuſionis. Et ec̄ q̄ ſc̄m
b. Glo. de aq̄no. in. iiij. diſ. x. ꝓp̄ na
turalē ꝯcomitātiaȝ ſb̄ vtraq; ſpē. ſ. pa
nis ⁊ vini ē totus xp̄s ḡ q̄ cōicat cor
pori cōicat ⁊ ſanguini cuȝ ſb̄ vtraq; ſpē
totus xp̄s ꝯtinetꝭ. ſ. ſc̄m corp9 aīam ⁊
deitatē (Q̄ māducat meā carnē ⁊ bi
bit meū ſanguinē.) ſupple digne (h;
vitā eternaȝ) Li. q̄ h; deo inhitantē
q̄ eſt vita et̄na (⁊ ego reſuſcitabo euȝ
ī nouiſſi° die) Glo. q̄ṁ ad glaȝ corpis
¶ Seq² euāᵐ p̄ defūctis q̄ȝ legi² p̄n̄te
funere aut in depoſitōe defunctorū
IN illo tempe. Dixit Martha ad Jhe
ſum. Dn̄e ſi fuiſſes hic ſratꝭ me9 non
fuiſſ& mortu9 Sed ⁊ nūc ſcio q̄ q̄cūq;
popoſceris a deo dabit tibi de9. Dic̄ il
li Jh̄s Reſurget ſratꝭ tu9 Dic̄ ei mar
tha. Scio q̄ reſurget in reſurrectōne
in nouiſſīō die. Dic̄ ei Jh̄s Ego ſū re
ſurrectō ⁊ vita. Qui cred̄ in me etiaȝ
ſi mortu9 fuerit viuet. ⁊ oīs q̄ viuit ⁊
cred̄ in me nō morietꝭ ineternū. Credis
h̄. Ait illi. vtiq; dn̄e. Ego credidi q̄a

tu es xp̄s filiꝰ dei viui q̄ i hūc mūdū
venisti. ¶Postilla

Dixit martha ad ihm. Dn̄e. Jo.
xi. Historia huiꝰ euāgelij facta ē
āno xp̄i. xxxiij. v. idus. marcij. feria
vj. hora. j. indictōne. vj. An̄ initiū huiꝰ
euāgelij scribit scūs Joh. in eodē. c. q̄
xp̄s dixit discipulis suis. Lazarꝰ mor-
tuꝰ est. et gaudeo ꝓpter vos ut credatis
qm̄ n̄ erā ibi ſʒ eamꝰ ad eū. Venit itaq̄
Jhs et inuenit eū q̄tuor dies in monu
mēto hn̄tē. etc. Tūc seq̄t euangeliū
illd. (Dixit āt martha ad Jhm. Dn̄e si
fuisses hic frat meꝰ non fuisset mortuꝰ)
Tho. q. d. Tu es fōs vite. mors n̄ ha
buisset locū in pn̄tia tua (Sʒ et nūc scio)
lʒ frat meꝰ sit mortuꝰ et sepultꝰ. fide
certa teneo (q̄ q̄cunq̄ poposceris a
deo dabit tibi deꝰ) q. d. poteras repel
lendo mortē vitā ꝯſuare: potes et vi-
tā ꝑditā restaurare. Vn̄ Aug. Non
dixit Rogo te ut resuscites frēm meū
nō eī sciebat si resurgere frī suo vtile
erat (Dicit ei Jhs Resurget frat tuꝰ)
Ly. sed illa intellexit hic de resurrectōe
futura. ideo seq̄tur (Dicit ei Martha.
Scio q̄ resurget in resurrectōe in no
uissīo die) Tho. q. d. Scio resurrectio
nē gn̄alem oīm hoīm futurā et nescio
vtrū de illa gn̄ali loq̄ris. vl' de spāli
fris mei. sciebat āt de doctrina xp̄i q̄
ſm Criso. a xp̄o de illa gn̄ali resurrec
tione audiuit vl' etiā q̄ ex scripturis
legis et ꝓphetarū de illa gn̄ali resurrec-
ctione edocta fuerat (Dic ei Jhs Ego
sū resurrectō) et cā resurrectōis q̄ntū
ad corpꝰ (et vita) q̄ntū ad aīam (qui
credit in me) q̄ sū vita (etiā si mortuus
fuerit) s. p pc̄cm in aīa (viuet) s. vita
grē in pn̄ti (et ois qui viuit et credit
in me nō morietur ineternū) Tho. et si
moriatur morte corpis q̄ est mors na-
ture: nō tn̄ morte eterna q̄ ē mors ge
henne (Credis hoc) Aug. xp̄s sciēs fidē
ipsiꝰ cōfessiōē eiꝰ reqrit et hoc ad meritū
salutis. Rō. x. Corde credit ad iustiā
ore autē ꝯfessio fit ad salutē (Ait illi
Vtiq̄ dn̄e) supple oīa credo (Ego cre-
didi q̄ tu es xp̄s filiꝰ dei viui) Ly. s.

naturalis (qui in hūc mundū venisti)
s. p carnis assumptōem.
¶Aliud euangeliū p defunctis.

In illo tpe. D. J. d. s. Amē amē dico vo
bis q̄ veniet hora et nūc ē qn̄ mortui au
dient vocē filij dei et q̄ audierint viuent Si
cut eī pr̄ hʒ vitā in semetipō sic dedit et
filio vitā hr̄e i semetipō Et ptātē dedit
ei iudiciū facē q̄ filiꝰ hoīs ē Nolite mi
rari hoc q̄ venit hora i q̄ oēs q̄ in monu
mētis sūt audient vocē filij dei. et ꝓcedēt
q̄ bona fecerūt in resurrectōē vite. q̄ vo
mala egerūt in resurrectōē iudicij.
¶Postilla.

Amē amē di. Johis. v. Hec et cō
seq̄ntia euangelia iuxt historias
suas dcā sūt a dn̄o ihu xp̄o āno eiꝰ xxxij
xviij. kl. maij. feria. iij. hora. xxiiij. indi
ctōe. v. An̄ initiū huiꝰ euāgelij scribit
Joh. i eo. ca. q̄ ipē pr̄ diligit filiū et ō-
nia demrāt ei q̄ ipse facit et maiorā hijs
demōstrabit ei opa. ut vos miremini p̄
magnitudine. q. d. vos miremini q̄
sanaui paliticū q̄ hūit. xxxviij. ānos
in infirmitate sua ſʒ maiora faciā. q̄
suscitabo mortuos. tūc postmodū seq-
tur euāgeliū illd (Amē amē dico vobis
quia venit hora) s. in fine mundi (et
nunc ē) s. etiā in pn̄ti (qn̄ mortui au
dient vocē filij dei et q̄ audierint viuent)
Ly. q̄ ad vocē filij aliq̄ fuerūt resusci
tati ut filiꝰ vidue lu. vij et filia archi
sinagogi Mat. ix. et lazarꝰ. ut Joh.
ix. sed in futuro et in fine mūdi oēs re
surgēt et trāsibūt de morte ad vitam
vn̄ Aplūs. j. cor. xv. Oēs q̄dē resurge
muꝰ (Sic eī pr̄ hʒ vitā i semetipō) gor.
s. p essētiā (sic dedit et filio hr̄e vitā
in semetipso) p ꝯcentiā. Et in hoc xp̄us
ondit eq̄litatē sui cū patre (Et ptātē
dedit ei iudiciū facē) s. inq̄ntū hō (q̄a
filiꝰ hoīs est) Ly. s. ab oibꝰ visibilis
bonis et malis (Nolite mirari hoc q̄ ve
nit hora in q̄ oēs q̄ in monumētis sūt
audient vocē filij dei) hoc fiet in gn̄ali re
surrectiōe oīm hoīm qn̄ oēs resurgēt
ad vocē eiꝰ et ad imꝑiū eius. vn̄ ps.
lxvij. Dabit eīm voci sue vocē virtutis
(et ꝓcedēt q̄ bona fecerūt in resurrectōē

vite) Ly. B̄ ẽ ad denotādū q̄ fides ſi
ne opib⁹ nō ſufficit ad ſalutē (Qui vo
mala egerit) Tho. i. mala acta p̄ pn̄iam
nō emēdauerit (in reſurrectōnē iudicij)
.i. eternā dānatōnē ut; mat. xxv. Ibūt
hij ī ſupplicīū eternū Iuſti aūt ī vitā eter.

Aliud euāgeliū p̄ defunctis.

In illo tp̄e. D. I. d. ſ. et turb̄ iudeoꝝ
Sicut ei p̄r ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat
ſic ⁊ fili⁹ q̄s vult viuificat. Neq; ei p̄r
iudicat quēq̄ ſ; oē iudiciū dedit filio
ut oēs honorificēt filiū ſicut honorificāt p̄rem
Qui n̄ honorificat filiū n̄ honorificat p̄rem q̄
miſit illū. Amē amē dico vob̄ q; q̄ verbū
meū audit ⁊ credit ei q̄ miſit me h; vitā
eternā. ⁊ in iudiciū nō venit ſ; trāſiet a
morte in vitā.

Poſtilla.

Sicut enī p̄r ⁊c. Ioh. v. Ān̄ initiū h⁹ euāgelij ſcribit Ioh. in eo. c
q̄ ihs ſanauit quēdā infirmū q̄ hūit. xxx
viij. ānos ī infirmitate ⁊ ꝓpterea pſeq̄bā
tur iudei ihm; q; h̄ faciebat in ſabbato
ihs aūt r̄n̄t. Pr̄ me⁹ vſq; mō opat̄ ⁊
ego opor. ꝓpterea ḡ magis q̄rebāt eū iu
dei interficē q; nō ſolū ſoluebat ſabba
tū ſ; ⁊ p̄rem ſuū dicebat deū ꝯeq̄lē ſe fa
ciēs deo Tūc poſtmodū ſeq̄t euā. illud
(Sicut enī p̄r ſuſcitat mortuos ⁊ viuifi
cat) Li. qd̄ ē dīme virtutis (ſic ⁊ fili⁹ q̄s
vult viuificat) .ſ. p̄ potētiā ei eq̄lē vn̄
j. Re. ij. dn̄s viuificat ⁊ mortificat ⁊c.
Itē deut. xxxij. ego occidā ⁊ ego viuē
faciā (Neq; ei p̄r iudicat quēq̄) ly .ſ.
ſeorſū a filio cū ſit eoꝝ vna opatō (ſ;
oē iudiciū dedit filio) ut; Act. x. Ipē ē
q̄ ꝯſtitut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortu
oꝝ. (ut oēs honorificēt filiū ſicut honorificāt
p̄rem) tho. ſicut ei p̄r ⁊ fili⁹ ſūt eq̄les ī au
ctoritate ⁊ ptāte ſic dn̄t eē eq̄les ī glā
⁊ honore (Qui n̄ honorificat filiū nō honorifi
cat p̄rem q̄ miſit illū) gor. Nō q̄re p̄r
vult filiū honorari. q; honor filij ē honor p̄ris
⁊ ꝯuerſo (Amē amē dico vob̄. q; q̄ v̄bū
meū audit ⁊ credit ei q̄ me miſit) Li. fide
forīa (h; vitā eternā) ly .ſ. cāle q; h; ḡ
tiā q̄ facit eū dignū vita eterna (⁊ ī iudi
ciū nō venit) .ſ. ꝯdēnatōis (ſ; trāſiet a
morte) gor. i. de pn̄ti vita q̄ mors eſt
(in vitā) Ly. q; oportz ſolui debitū

nature anteq̄ veniat ad vitā glorie.

Aliud euangeliū p̄ defunctis.

In illo tp̄e. D. I. d. ſ. Omne qd̄ dat m̄
p̄r ad me veniet ⁊ eū q̄ venit ad me n̄ eij
ciā foras q; deſcēdi de celo n̄ ut faciā
volūtatē meā. ſed volūtatē ei⁹ q̄ miſit
me. Hec eſt ei volūtas ei⁹ q̄ miſit me
p̄ris ut oē qd̄ dedit m̄ nō pdā ex eo. ſ;
reſuſcitē ip̄m ī nouiſſimō die Hec ē aūt vo
lūtas p̄ris mei q̄ me miſit ut oīs qui
videt filiū ⁊ credit in eū hēat vitā eternā
⁊ ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die

Omne qd̄ dat. Io. vj. Ān̄ initiū
h⁹ euā. dixit Ihs diſcipulis ſuis.
Ego ſū panis vite. q̄ venit ad me n̄ eſu
riet. ⁊ q̄ credit ī me n̄ ſitiet imꝑꝑetuū Tunc
ſeq̄t euāgeliū iſtud. (Oē qd̄ dat m̄ pat
ad me veniet) p̄ fidē formātā. nā fides ē fū
damētū oīū meritoꝝ Tho. i. ad fidē ⁊ grā
tiā meriti (n̄ eijciā foras) .i. nūq̄ ſbtra
ham ei grām; nec auxiliū meū ab ipō di
uidā dūmō p̄ pctm̄ grām meā n̄ expel
lat (q; deſcēdi de celo) .i. naturā hūa
nā aſſūpſi (nō ut faciā volūtatē meā
ſ; volūtatē ei⁹ q̄ miſit me) Tho. ecce p̄
oīa volūtatē hūanam ſbijcit volūtati
diuine Math. xxvj. Nō mea volūtas ſ;
tua fiet (Hec ē aūt volūtas ei⁹ q̄ miſit
me p̄ris. ut oē qd̄ dedit m̄ nō pdam ex
eo) Li. q; etſi talis aliq̄n cadit ī pctm̄
finalit̄ tn̄ reſurget Vn̄ Amb. Certus
ſū q̄ de⁹ nullū electoꝝ ſuoꝝ cadere p̄
mittēt niſi eū meliorē a caſu ſuo reſur
recturꝝ n̄ ſēſiſſ; (ſ; reſuſcitē ip̄m ī nouiſſi
mo die) Tho. ſ. de morte ad vitā glō
ſā (Hec ē aūt volūtas p̄ris mei q̄ me
miſit. ut oīs q̄ videt filiū) tho. ſ. paſſi
bilē ⁊ mortalē ⁊ eū h̄ miracula facientē (⁊
credit in eū) .i. adheret ei ſicut vniuerſo
deo p̄ miracula duct⁹ ad fidē (h; vitam
eternā) Ly. Si pſeuēt qd̄ ē infallibilit̄
verꝝ ī p̄deſtinatis. de q̄b⁹ loq̄t (⁊ ego
reſuſcitabo eū ī nouiſſimō die) q̄ad corꝑ
p⁹ut ſimul gaudeat in corpe ⁊ aīa.

Finiūt feliciter poſtille fr̄is Guiller
mi mgr̄i pariſien̄ ſup ep̄las ⁊ euan
gelia tā de tempe q̄ de ſcis cū textu
vtroruq; nouiter ſup addito.

gia

POSTILL
COLON
TYPIS
ANTE